www.burmeseclassic.com

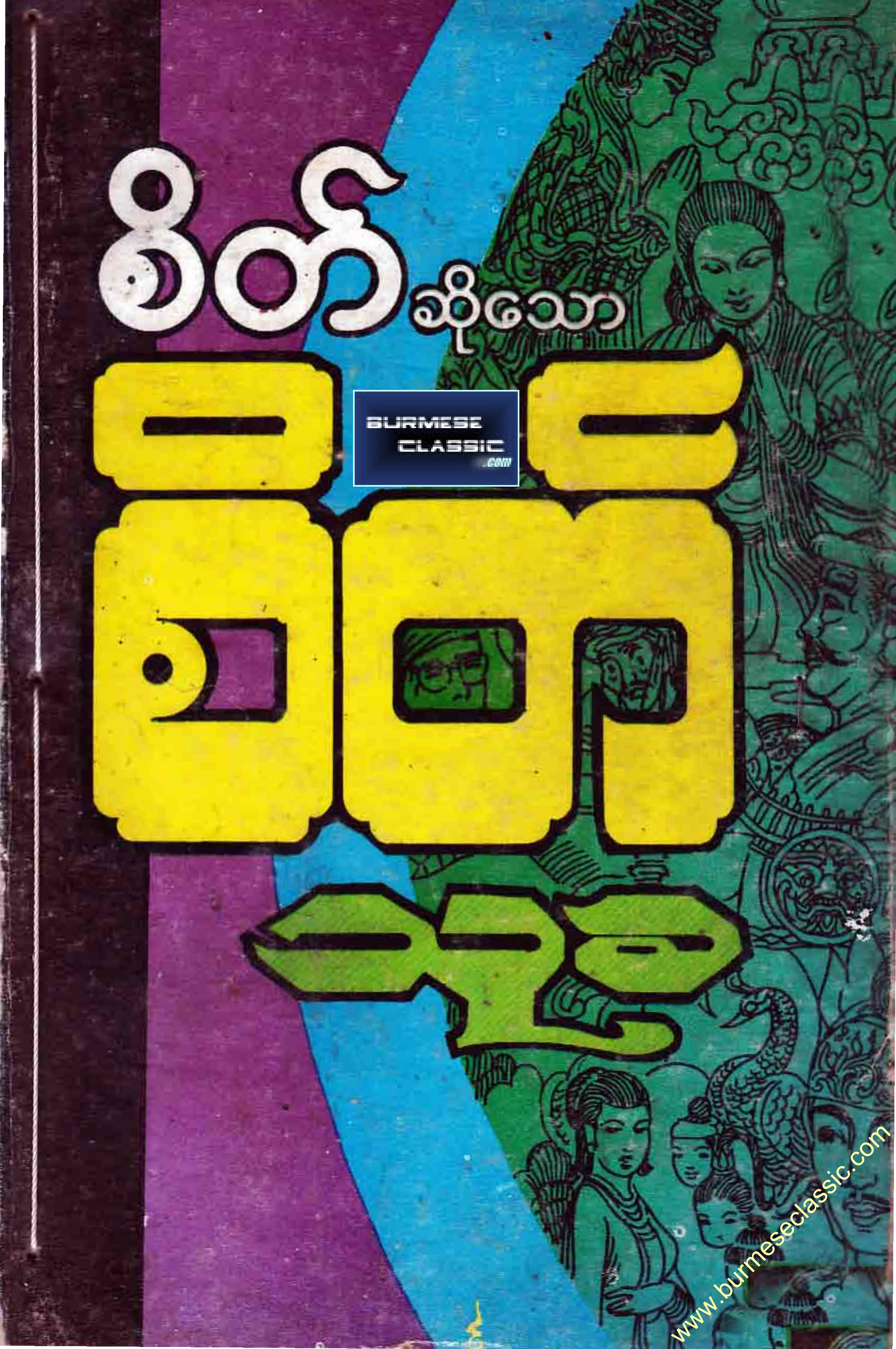

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်ခြင်း	ဒုတိယအကြိမ် ၁၉၈၆-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
အုပ်ရေ	၂၅၀၀
အဖုံးပန်းချီ	မောင်အေးမြင့် (မြန်မာ့ရိုးရာဒီဇိုင်း)
စာအုပ်ချုပ်	ပပစိုး (ဖုန်း-၇၂၄၆၆)
အဖုံးရိုက်	ပညာ့ဗိမာန်ပုံနှိပ်တိုက်
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်	{၂၈၄}
ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူခွင့်ပြုချက်	{၂၀၀}
ထုတ်ဝေသူ	ဦးသုခ (မြ-၀၁၈၂၈) သုခစာပေ၊ အမှတ်-၃၁၊ ပါရမီလမ်း၊ ရန်ကင်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ပုံနှိပ်သူ	ဦးကြေည် (မြ-၀၂၄၈၉) ပညာ့ဗိမာန်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်-၄၁၊ ၄၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

[redacted]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်ဆိုသောစိတ်

သုခ

BURMESE CLASSIC .com

ညာဏ်လင်း

ညာဏ်လင်းစာပေ
အမှတ်-၄၁ ၄၄-လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .com

ကျွန်ုပ်သည်....

မိုက်အမှောင်တွင်း၌ ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်သော ဉာဏ်အလင်းဖြင့် သတ္တဝါဝေနေယျတို့အား မဟာကရုဏာတရား ရင်ဝယ်ထားကာ သနားကယ်ချွတ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓသခင်အားလည်းကောင်း—

ထိုဗုဒ္ဓ၏ဆုံးမစကား တရားအရပ်ရပ်ကိုသော်လည်းကောင်း—

ထိုဗုဒ္ဓ၏ တရားအတိုင်း ကိုယ့်ဖို့ သူ့ဖို့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်တော်မူသော သံဃာတော်များအားလည်းကောင်း ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏။

ဤပဏာမ စေတနာကြောင့် သခုကျမ်းသည် ချွတ်ယွင်းမရှိ ပကတိ နှစ်လိုဖွယ် ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

သုခံ အဏ္ဏာနံ ပရိဟရန္တု။

သုခ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီး ဦး၊ဆန်း၊ထွန်း၊ (မန်း၊တက္ကသိုလ်)

၏

မင်္ဂလာနိဒါန်း

(၁)

အမှန်အတိုင်း ကျွန်တော်ဆိုပါမည်။

'စိတ်ဆိုသောစိတ်'တွင် ပါသော စိတ်အကြောင်းအရာများ၊ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများ အားလုံးလိုလို ကျွန်တော် တွေ့ဖူးပြီးသားများ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဆရာ ဦးသုခ၏ အကိုင်အတွယ်နိုင်နင်းမှု၊ အရေးအသား အကွက်ကျမှုများကြောင့် ကျွန်တော်တွေ့ဖူးပြီးသားများသည် ဖတ်၍ မငြီးနိုင်သော အဆန်းအသစ်များ ဖြစ်နေကြပါသည်။

ဆရာဦးသုခကို အနုပညာရှင်ကြီးတယောက်အနေဖြင့် ကျွန်တော် လေးစားကြည်ညိုရင်းစွဲပါ။ သို့သော် ပိဋကတ်နယ်ပယ် ကျယ်လှစွာကြီး ထဲတွင် ဤမျှ ကျေညက် နူးနပ်နေကြောင်း မသိခဲ့ပါ။

ယခု'စိတ်ဆိုသောစိတ်'ကို ဖတ်ကြည့်ခွင့်ဆိုက်သောအခါမှ ဆရာသည် ဓမ္မကြောင်းမှာလည်း ဤမျှအထိ အရည်ပြည့်လှပါတကားဟု အံ့အားသင့်စွာ ကျွန်တော် သိရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာသည်'စိတ်ဆိုသောစိတ်'ကို မရေးမီ ကျမ်းရိပ် ဂန်ရိပ်၊ စာရိပ် ပေရိပ်ကို ခိုမိအောင် ခိုခဲ့သော်လည်း မိမိလက်ရာအဖြစ် ရေးချိန်တွင်ကား စိတ္တာနုပဿနာအမြင်ဖြင့် ရေးသည်။ စိတ္တာဓိပတိ၊ စိတ္တိဒ္ဓိပါဒ်ဖြင့် ရေးသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

ဆရာ့တွင် လောကကြီးသားတိုင်းရှိမြဲ လောကဓံ၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် စိတ်ပျက်ဖွယ် စိတ်ငယ်စရာများရှိမည်။ ထိုစိတ်ပျက်ဖွယ် စိတ်ငယ်စရာ လောကဓံများကို မိမိ မည်သို့ မည်ပုံ ကြံ့ကြံ့ခံသည်ဟု ဆရာက စာပေအမြင် စာပေအသွင်ဖြင့် ပြနေသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။

ဘဝဆည်းဆာအချိန်သို့ တရိပ်ရိပ် ချဉ်းကပ်လာရသော သက်ကြီးဝါကြီးများသည် ယေဘုယျအားဖြင့် လူတကောင်လုံး မိမိကိုယ်မိမိ သတ်မသေဖြစ်သည့်တိုင်အောင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေနေခြင်းကို ပြုလုပ်တတ်ကြသည်။ စိတ်အားကို လျှော့ပစ်တတ်ကြသည်။

ကျွန်တော် ဆရာ့ကို သတိထားကြည့်နေသည်။

ဆရာသည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေမှု (**Spiritual Suicide**)တည်းဟူသော ငုတ်တုတ်သေအလုပ်မျိုးကို ဘယ်တော့မှ လုပ်မည်မဟုတ်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သည်။

ခဏတဖြုတ် ယာယီ စိတ်ပျက်ခြင်းမျိုးကား အနည်း-အများ လူသားတိုင်းမှာ ရှိတတ် ဖြစ်တတ်ကြပါသည်။ လူသားသာမက သိကြားမင်းလည်း စိတ်ငယ်တတ်ပါသည်။ ဗိသနိုးဘုရားက လူသားအဟန်ခန္ဓာဆောင်ထားသော ရာမမင်းသားလည်း စိတ်အားငယ်သွားပါသည်။

ချောင်လျှိုမှောင်ခို၌ ရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်ကြီးအား မလိမ့်တပတ် ဆွမ်းလောင်းသော သိကြားမင်း စိတ်ငယ်နေပုံကလည်း တမျိုး၊ သိကြားမင်းက ရှင်မဟာကဿပကိုယ်တော်ကြီးအား ဤသို့ လျှောက်သည်။

''အကြောင်းက ဒီလိုပါဘုရား၊ တပည့်တော်သည် သာသနာတွင်း ကုသိုလ်ကို မပြုခဲ့ရပါ၊ တပည့်တော်ပြုခဲ့တဲ့ကုသိုလ်က သာသနာပ ကုသိုလ်ပါ၊ သာသနာတွင်း ကုသိုလ်ပြုခဲ့ကြရတဲ့ စူဠရထနတ်သား၊ မဟာရထနတ်သား၊ အနေက ဝဏ္ဏနတ်သား....အဲဒီအဆင့်တူ နတ်သားသုံးဦး တပည့်တော်အနားမှာလာပြီး ဖြစ်ကြပါတယ်၊ ပွဲလမ်းသဘင်ရှိလို့ အဲဒီ နတ်သားသုံးဦး နတ်လမ်းတလျှောက် ထွက်လာကြပြီဆိုလျှင် တပည့်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထဲ ဝင်ပြေးရပါတယ်။ သူတို့ကိုယ်က ထွက်လာတဲ့ အရှိန်အစော်ဟာ တပည့်တော်ကိုယ်ပေါ် ကျရောက်ယှမ်းမိုးပါတယ်။ တပည့်တော်ရဲ့ အရှိန်အစော်ကတော့ အဲဒီ နတ်သားသုံးဦးအပေါ် မလွှမ်းမိုးနိုင်ပါဘူး၊ တပည့်တော်ထက်အခြေအနေဆိုးတဲ့သူဘယ်မှာရှိနိုင်ပါမလဲအရှင်ဘုရား"

ရာမယဏ ဝတ္ထုတော်ကြီးထဲက လူစွမ်းကောင်း ရာမ မင်းသား စိတ်ငယ်ပုံက ပိုဆိုးသေးသည်။

တောထဲမှာ ၁၄နှစ်နေဖို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ရတဲ့ ရာမမင်းသား တပူပေါ်တပူထပ်တာကချစ်ဇနီးသီတာဒေဝီကိုရာဝဏကခိုးပြေးပါတယ်။ ရာမကို ရာဝဏက နှိပ်စက်သွားပုံမှာ ရာမ အရူးတပိုင်းဖြစ်သွား ရသည် အထိ ပါပဲ။ လူတွေကို ပျော်အောင်လုပ်တဲ့ ရာမကို ရာဝဏဆိုတဲ့ ငိုအောင်လုပ်တဲ့ သတ္တဝါကြီးက နှိပ်စက်လိုက်တော့ ရာမမင်းသားဟာ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေဖို့အထိ ကြံလိုက်မိသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ညီတော် ဘရတ မင်းသားအလျှောက်ကောင်းလို့ သတ်မသေဖြစ်ဘဲ မသေကျန် မှန်ရာ ရောက်သွားပါတယ်။ ဘရတမင်းသားက နောင်တော်ဘုရား ရာမမင်းသားကို လျှောက်ထားတဲ့ စကားဟာ အလွန်မှတ်လောက် သားလောက် ဖြစ်ပါတယ်။

BURMESE CLASSIC .com

တေ ဇီဝန္တ မာနေန္ဒော၊
နံရံ ဝဿ သတာ အပိ။

ဇီဝန္တံနရံ=အသက်ရှင် နေသေးသော သူ့ထံသို့၊ အာနန္ဒော= နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၊ ပြောလောက်ဆိုလောက်၊ ထိုက်ထိုက်တန်တန် အခွင့်အရေးသည်၊ ဝဿသတာအပိ=အနှစ်တရာ နောက်မှသော် လည်း၊ တေ=ဆိုက်ရောက်လာတတ်ပ၏။

ဆရာ၏'စိတ်ဆိုသောစိတ်'သည် လောကဓံသဘာအရ စိတ်ငယ် စရာများရှိနေသော ကျွန်တော်တို့အတွက်လည်း စိတ်ငယ်မှု သက်သာ အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သော အထောက်အပံ့ကြီးတခု ဖြစ်နေပါသည်။

(၂)

စိတ်....စိတ်....လို့ ပြောနေကြတာ အမှန်ကတော့ စိတ်,စေတသိက် နှစ်ရပ်ပေါင်း....ကောင်းသောနာမ်တရားစု၊မကောင်းသော နာမ်တရားစု နှစ်ခုနှစ်မျိုးကို ဆိုလိုရင်းပါပဲ။

ရွှေဖီအေး ဆကြိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ'ဆိုတဲ့အတိုင်း စိတ်ကို'ခေါင်း'တည်ပြီး ပြောပေမယ့် စိတ်ကို မှီတွယ်၊ စိတ်ကိုခြယ်၊ ငါးဆယ်နှင့်ဒွိက်၊ စေတသိက် တွေက လည်း တပေါင်းတည်း ပါကြပါတယ်။

ကောင်းတဲ့စေတသိက်တွေနဲ့ တွဲတဲ့အခိုက် ကောင်းသောစိတ် (ပသန္နမန)၊ မကောင်းတဲ့ စေတသိက်တွေနဲ့ တွဲတဲ့အခိုက် မကောင်းသော စိတ်(ပဒုဋ္ဌမန)ဖြစ်ရမြဲပါ။

'မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာဆိုတဲ့ ဓမ္မပဒပါဠိတော်ဟာ နာမ်တရားစုတွေ ထဲမှာ စိတ်ပဓာနကျပုံကို ဟောတော်မူလိုရင်း ဒေသနာတော်မြတ် ဖြစ် ပါတယ်။ 'ဓမ္မာ'အရထဲမှာ ရုပ်ကိုပါ ထည့်မယူရပါဘူး။ ဒါ သတိထား စရာ အချက်တချက် ဖြစ်ပါတယ်။

ရုပ်ရော နာမ်ရော အလိုသို့ပါအောင် စိတ်ကဆောင်ကြဉ်းသွား နိုင်တယ်လို့ ပြောချင်ယင်....

BURMESE CLASSIC .com

"စိတ္တေန နီယတေ လောကော၊
စိတ္တေန ပရိကဿတိ။
စိတ္တဿ ဧက ဓမ္မဿ၊

သဗ္ဗေဝ ဝသ မန္ဝဂူ။"ဆိုတဲ့ ပါဠိတော်ကို ကိုးကား ပြောနိုင် ပါတယ်။

ရောရီရောရာ ဗလုံး ဗထွေးတွေ ဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ 'ဓမ္မာ'အရ ကောက်ကို ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာဆရာကြီးက အသေအချာ ကောက်ပြ ခဲ့ပါတယ်။

"သော အတ္ထတော တယော အရူပိနော ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓော သင်္ခါရက္ခန္ဓော" ဟူသော နာမ်ခန္ဓာသုံးပါးတို့တည်း။

ဆရာဦးသုခကို ကျွန်တော် အံ့သြနေတာ တခုရှိတယ်။

ဆရာဟာ စိတ်အကြောင်းကို အများကြီးရေးနိုင်တယ်၊ သဘော တရားတွေလဲ ပါတယ်။ ကျမ်းလာ ဂန်လာ ဝတ္ထုအကြောင်း တွေလဲ ပါတယ်၊ ၁၉၇၅ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် ဖြစ်ရပ်မှန်မှခင်း စာအုပ် ထဲက ဆရာကြီးဒေါ်သီလစာရီ အကြောင်းလဲ ပါတယ်။

ဆရာဟာ ဦးမင်္ဂလာအမည်နဲ့လိုက်လျောစွာ ကတညုတမင်္ဂလာနဲ့ အင်မတန် ပြည့်စုံတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှာ

နာမည်ကို မထိန်ချန်တဲ့ ဖော်တုတ်လေ ရှိတယ်၊ ဆရာဟာ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ရဲ့ ကောင်းသတင်းနဲ့ပက်သက်ပြီး ဝန်တိုလေ မရှိဘူး။

တခါတလေ အဆင်သင့်လို့ စာထဲပေထဲက အကြောင်းအရာတခုခု ရှားရှားပါးပါးကလေး ပြောဖူးယင် စကားနဲ့၊ စာနဲ့ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောလို့ ရေးလို့ မပြီးတော့ဘူး။

''စိတ်ဆိုသောစိတ်''စာအုပ်မှာ ဆရာတော်ကြီးတွေ၊ လူပညာရှိကြီးတွေရဲ့ နာမည်တော်တော်များများ တွေ့ရတယ်။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရဲ့အပေါ် ဆရာက ကျေးဇူးတင်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်တဲ့ သဘောပါပဲ။

ဆရာဦးထွန်းလှိုင် (ဝိနယပါရဂူ) ဓမ္မာစရိယ ဂဏဝါစက သိရောမဏိ၊ သာသနာ့ရောင်ခြည် အယ်ဒီတာချုပ်ကို 'နိဒါန်းစပါယ်ရှယ်လစ်'လို့ ဆရာဦးသုခကဂုဏ်ပြုလိုက်သလို ကျွန်တော်ကလဲဆရာဦးသုခကို 'ဓမ္မပဒ စပါယ်ရှယ်လစ်' 'မဃဒေဝလင်္ကာသစ် စပါယ်ရှယ်လစ်' လို့ ဂုဏ်ပြုချင်ပါတယ်။

'စိတ်ဆိုသောစိတ်'စာအုပ်ထဲမှာ ဓမ္မပဒဂါထာတွေ၊ ဓမ္မပဒဝတ္ထုတွေ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်တွင်း အကိုးထုတ်လိုက်တဲ့ မဃဒေဝလင်္ကာလာပုဒ်တွေ....။ ကျွန်တော်က ဆရာဦးသုခရဲ့ 'စိတ်ဆိုသောစိတ်'ကို ဓမ္မကြောင်း၊ လောကကြောင်း၊ လင်္ကာစကားပြေ နှစ်ထွေရောရာ၊ သုတပဒေသာ၊ စာပေပဒေသာပင်ကြီးလို့ပဲ မြင်ပါတယ်။

'စိတ်ဆိုသောစိတ်'မှာ ပါတဲ့အကြောင်းတွေကို အချုပ်သဘောအနေနဲ့ ဒီလိုလင်္ကာတပုဒ် ကျွန်တော်ရေးလိုက်ပါတယ်။

စိတ်ငယ်စရာ
ရှိမြဲသာတည့်
စိတ်မှာ ဆိုးကောင်း
နှစ်မျိုး ပြောင်း၏
တိမ်းစောင်းတတ်လှ
စိတ်ကို မ,လော့
ဟန်ပြမာယာ
စိတ်မူရာတည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှာ

လေးဖြာ ဓိပတိ
တန်ခိုးရှိသား
ဣဒ္ဓိပါဒ်မှာ
စိတ်လည်းပါ၏
စိတ်သာရှင်စော
ဘုရားဟောနှင့်
လောကစကား
လူတို့နားဝယ်
ဝင်သွားစေလို
စာရိုပ်ခို၍
ထိုထိုသေးစိတ်
ခွဲဝေစိတ်သည်
'စိတ်ဆိုသောစိတ်' ကျမ်းမွန်တည်း။

"စိတ္တံ ဝတော ဘိက္ခဝေ ကိံ နာမ ကမ္မံ န သိဇ္ဈတိ" ပါဠိတော် အရ စိတ္တာဓိပတိ၊ စိတ္တိဒ္ဓိပါဒ်ဖြင့် ပြတ်ပြတ်သားသား ဆရာ ဆောင်ရွက်ဆဲ လောက, သာသနာ နှစ်ဖြာ လုပ်ငန်းများ ပန်းတိုင် ရောက် ဆောင်တိုင်း မြောက်ပါစေသတည်း၊ ။

ဆန်းထွန်း
(မန်းတက္ကသိုလ်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

ပွဲခင်းကြီးကား တစ်မိုင်ပတ်လည်လောက် ရှိလိမ့်မည်ဟု ဦးမင်္ဂလာက ခန့်မှန်းလိုက်မိသည်။ တိလောကမဉ္ဇူ စေတီတော်ကြီး ထီးတင်ပွဲဖြစ်သည်။ ဖောင်တော်ဦးဘုရားဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ မဏိစည်သူမင်းကြီး ဖောင်စကြာနှင့် တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရာမှာ သည်အရပ်ရောက်၍ ဖောင်ဆိုက်ပြီး ဘုရားတည်သည်ဟု သမိုင်းကြောင်းကို ပြောကြသည်။

လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရေဖြစ်သည်....ဆိုသော တန်ခိုး ကူဒ္ဓိပါဒ်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်သို့ နှံ့စပ်အောင်သွားပြီး ဘုရားများစွာ တည်ခဲ့လေသလားဟု ဦးမင်္ဂလာက တွေးကြည့်မိသည်။

စေတီတော်က အတောင်ခြောက်ဆယ်လောက် ရှိလိမ့်မည်။ ပျက်ပြိုယိုယွင်းနေသော နေရာများကို လျောက်ပတ်သပ္ပာယ်အောင် မွမ်းမံပြင်ဆင်ပြီး ထုံးသက်န်းကပ်လှူထားသည်။ လေဒဏ်၊ မိုးဒဏ်၊ ငလျင်ဒဏ်တို့ကြောင့် မူလ ထီးတော်ကြီး မြေခ့ခဲ့ရာ ယခု ထီးတော်အသစ် တင်လှူမည့် ပွဲတော်ကြီး ဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည်၌ ဘုရားပွဲတော်ဆိုလျှင် ကုန်စည် အရောင်းအဝယ် ဈေးကြီးတခု ချိန်းဆို တွေ့ဆုံဖွင့်လှစ်ကြသည့် ရိုးရာဓလေ့တခု ဖြစ်ကြောင်း ဦးမင်္ဂလာက သိထားပြီးဖြစ်ပါသည်။

အထက်ကုန်၊ အောက်ကုန် နယ်အစုံက အရောင်းအဝယ် လာကြသည်။ လယ်ထွက်၊ ယာထွက်၊ ကိုင်းထွက်၊ ကျွန်းထွက် အသီးအနှံ အရွက်မျိုးစုံတို့ကိုလည်း ရောင်းကြ ဝယ်ကြသည်။ လူသုံးကုန် အမျိုးမျိုးတွင် အဝတ်အထည်မှစ၍ တိုက်ကုန်၊ ချိတ်ကုန်၊ စူလီနဖာ ကုန်သေးကုန်မွှားက အစ မိန်းမအသုံးအဆောင်၊ ယောကျ်ားအသုံးအဆောင်၊ ကလေးသူငယ် အဝတ်အထည်၊ ကစားစရာများအထိ ရှိကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ဦးမင်္ဂလာသည် လူအုပ်ထဲတွင် ရောညပ်၍ ပွဲဈေးတန်းတွေကို နှံ့စပ်စုံလင်အောင် လိုက်ကြည့်နေသည်။

ခေါက်ဆွဲဆိုင်၊ ထမင်းဆိုင်၊ ဒံပေါက်ဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တို့က တဆိုင်လျှင် ကက်ဆက်တလုံးစီဖြင့် သီချင်းသံပြိုင် ဖွင့်နေကြခြင်းကြောင့် ဦးမင်္ဂလာမှာ နားမခံသာအောင် ရှိနေသည်။

လူတွေ စားသောက်နေကြပုံကလည်း စတုဒိသာအလှူကြီးကို ဘွေ့လို့ ဝင်ရောက်စားသောက်နေကြသလို ကြိတ်ကြိတ်တိုး ဖြစ်နေကြသည်။

သွေးဆေးရောင်းသောဆိုင်တဆိုင်က မိုက်ကရိုဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကိုင်၍ လူကိုယ်တိုင် ဟစ်အော် ကြော်ငြာနေသည်ကလည်း ဦးမင်္ဂလာ၏ နားထဲတွင် ထူ၍ ပူ၍ အူ၍လာတော့သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့နှင့်ဝေးရာသို့ ခပ်မြန်မြန် ထွက်ခွာခဲ့ရသည်။ ပွဲဈေးတန်းနှင့် မလှမ်းမကမ်းနေရာမှာတော့ ဇာတ်ရုံ၊ ရုပ်ရှင်ရုံ၊ အငြိမ့်ရုံ၊ မျက်လှည့်ရုံ၊ ဘားကျွမ်းဆပ်ကပ်ရုံ။ ထိုအထဲတွင် မျှောက်ဖိုးစိန်ဟူ၍လည်း ဝါးထရံရုံကြီးတရုံတွင် ပိုစတာနှင့် ကြော်ငြာနှင့် ခိုခိုညားညား၊ မော်မော်ကြွားကြွား တွေ့ရပြန်သည်။ တခါ တခါ ဘုရားပွဲအချို့မှာ နာမည်ကျော် ဇာတ်ကြီးဇာတ်ကောင်းများထက် မျှောက်ဖိုးစိန်က လူဝင်များသေးသည်ဟု ဦးမင်္ဂလာ ကြားဖူးထား၍ ပြုံးလိုက်မိသေးသည်။

အဲဒါတွေထက် ထူးဆန်းတာက ဗေဒင်လက္ခဏာ အတပ်ဟော အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊ နက္ခတ်ဆရာများ၏ ဆိုင်းဘုတ်တို့နှင့် အဝတ်ကာထားသော ဆိုင်ခန်းငယ်ကလေးများကိုလည်း ဦးမင်္ဂလာက သတိပြုမိသည်။ ဦးမင်္ဂလာတို့ ငယ်စဉ်က ဗေဒင်ဆရာဆိုသည်မှာ ဘုရားတန်ဆောင်း၊ ဘုရားရင်ပြင် တော် နေရာများမှာသာ ဆိုင်ခန်းတည်တည်တံ့တံ့နှင့် ဖွင့်ကြမြဲဖြစ်သည်။ ယခုခေတ် ဗေဒင်ဆရာများ ဘုရားပွဲဈေးတန်းသို့ ဆင်းလာကြသည်မှာ ရွှေရင်အေးအောင် ဗေဒင်မေးသူများ တိုးတက်များပြားလာ၍ ဖြစ် ကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ်လည်သော ချားကြီးများ၊ အထက်နှင့်အောက် လည်ပတ်နေသော ရဟတ်ကြီးများတွင် ကလေးသူငယ်များနှင့် မိဘ အုပ်ထိန်းသူများ တညံညံတစီစီ ဟစ်လိုက် အော်လိုက်၊ရယ်လိုက်မောလိုက် တပျော်တပါးကြီး ဖြစ်နေကြသည်။

ပွဲခင်းကြီးတခုလုံးကိုခြုံ၍ပြောရလျှင် ကြွက်မြှုံ မကျဆိုသော စကား တလုံးတည်းနှင့် မည်မျှ စည်ကားကြောင်း သရုပ်ပေါ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ထိုအတွင်း ဦးမင်္ဂလာ အံ့အားသင့်သွားစေသော ကြေညာသံတခုကို လော်စပီကာတခုမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဤပွဲခင်းကြီးထဲသို့ရောက်ရှိနေတဲ့ ဦးမင်္ဂလာခင်ဗျာ....ကျွန်တော်တို့ ဂေါပကအဖွဲ့ရုံးသို့ ကြွရောက်သတင်းပို့ပါရန် လေးစားစွာ ပန်ကြားအပ်ပါသည်ခင်ဗျား"

ဦးမင်္ဂလာ၏ခြေလှမ်းများသည်အလိုလိုတုံ့ဆိုင်းရပ်တန့်သွားသည်။

'ဦးမင်္ဂလာ....တဲ့၊ ဦးမင်္ဂလာဆိုတာ ငါ့နာမည်ပဲ၊ ငါ့ကိုများ ခေါ်နေတာလား၊ ငါ့ကိုခေါ်ရအောင် ဘာအကြောင်းမှလဲမရှိပါဘူး၊ သူတို့နဲ့ ငါနဲ့လဲ အဆက်အသွယ်မရှိခဲ့ပါဘူး၊ ငါက ဒီအရပ်သားတောင် မဟုတ်ပါဘူး၊ တမြို့တရွာကလာတဲ့ ဧည့်သည်အာဂန္တုပဲ၊ ငါ့ကိုခေါ်တာမဖြစ်နိုင်ပါဘူး'

ထိုအခိုက်....လော်စပီကာမှ ဒုတိယမ္ပိအသံထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

"ဤပွဲခင်းကြီးထဲသို့ရောက်ရှိနေတဲ့ ဦးမင်္ဂလာခင်ဗျား....ကျွန်တော်တို့ ဂေါပကအဖွဲ့ရုံးသို့ ကြွရောက်သတင်းပို့ပါရန် လေးစားစွာ ပန်ကြားအပ်ပါသည်ခင်ဗျား"

ထိုအခိုက်...."တကတဲဘော်....ဦးမင်္ဂလာဆိုတဲ့ လူကြီးကလဲ ခေါ်နေလိုက်ရတာနေ့တိုင်းပဲ" ဟု မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်ရှင် အမျိုးသမီးက သူ့ဆိုင်နားရှိ အကြော်သည်အား လှမ်း၍ပြောလိုက်သည်။

"တမြို့တရွာကလာတဲ့ ဘုရားဖူးဧည့်သည်ကို ခေါ်နေတာဖြစ်မှာပေါ့" ဟု အကြော်သည်က ပြန်၍ ဖြေလိုက်သည်။

ဤတခါတွင်တော့ ထိုကြေညာချက်ကို ဦးမင်္ဂလာ စပ်စုချင်လာသည်။စုံစမ်းချင်လာသည်။ သိချင်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ဂေါပကရုံးဖွင့်ထားရာ ဇရပ်သို့ရောက်အောင် သွားလိုက်သည်။

ဘုရားကြီး ဝေယျာဝစ္စအတွက် အလှူငွေလက်ခံရာဌာနကို ကျော်လိုက်သောအခါ အတွင်းဘက် ဧည့်ခံရာဌာနတွင် ရှိနေကြသော ဂေါပကလူကြီးတဦးက....

"ဦးမင်္ဂလာပါလားခင်ဗျား" ဟု ဆီးကြို၍ မေးမြန်းသည်။

"ဟုတ်ကဲ့" ဟု ဦးမင်္ဂလာက ဖြေလိုက်သည်နှင့် ရုံးခန်းတွင်းရှိ ဂေါပကလူကြီးများနှင့်တကွ အခြားသော လူကြီးလူကောင်း ဧည့်သည်များက ဦးမင်္ဂလာအား ပျာပျာသလဲဖိတ်ခေါ်၍ နေရာထိုင်ခင်းများပေးကြသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ဦးမင်္ဂလာ၏ အနီးအပါးတွင် ဝိုင်း၍ ထိုင်လိုက်ကြသည်။

လူကြီးလူကောင်းအချို့က ခန့်ညားမွန်ရည်သောဦးမင်္ဂလာ၏ရုပ်ရည်ကို နှစ်လိုအားရဖြစ်နေကြပုံရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့အားလုံး၏မျက်နှာပေါ်၌ တစုံတခုသော အခြင်းအရာကို ဦးမင်္ဂလာထံမှ တောင့်တမျှော်လင့်နေဟန် ရှိကြသည်။ ဂေါပကအဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌက သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်ပြောပြ၍ အခြားသောအဖွဲ့ဝင် လူကြီး လူကောင်းများနှင့်လည်း အသီးသီးမိတ်ဆက်ပေးသည်။

ထို့နောက် ဥက္ကဋ္ဌက....

"လူကြီးမင်းရဲ့အမည်ကို တဆိတ်လောက် အမိန့်ရှိပါဦးခင်ဗျာ"ဟု မေးပြန်သည်။

"ဦးမင်္ဂလာပါ"

"နာမည် အရင်းပါလားခင်ဗျာ၊ စိတ်လဲ မရှိပါနဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ငယ်နာမည်ပါ၊ မိဘက ဇာတာဖွဲ့ပြီး ပေးထားတဲ့ နာမည်ပါ"

"ဦးမင်္ဂလာက ဗုဒ္ဓဘာသာပါပဲနော်"

"ဟုတ်ပါ့၊ မိဘဘိုးဘွားကစပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးစစ်စစ် ပါပဲ"

"ကောင်းလိုက်လေဗျာ"

"ဇာတိကကော...."

"ဇာတိက အောင်လံမြို့(မြေထဲမြို့)ပါ"

ဥက္ကဋ္ဌ၏ မျက်နှာမှာ ဝင်းထိန်သွားကြောင်းဦးမင်္ဂလာသတိပြုလိုက်မိသည်။

"အလုပ်အကိုင် သိပါရစေခင်ဗျာ" —

"နိဗ္ဗာန်ကုန် အရောင်းအဝယ်ပြုပါတယ်"

"အား....ဟုတ်ပြီ....ဟုတ်ပြီ၊ သာဓု....သာဓုပါခင်ဗျား"ဟုအဖွဲ့ဝင် အားလုံးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အနုမောဒနာပြုကြသည်။

ဦးမင်္ဂလာမှာတော့ အကြောင်းခြင်းရာ မသိရသဖြင့် ခပ်ကြောင်ကြောင် ကြည့်နေမိသည်။ ထိုအခါ ဂေါပကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌက ဦးမင်္ဂလာ အား အားတုံ့အားနာဖြင့် ရှင်းပြသည်။

"ဒီလိုပါ....ဒီလိုပါ မေ့မိတ်ဆွေကြီးခင်ဗျား၊ စေတီတော်ကြီးကို ထီးတော်အသစ် တင်လှူရာမှာ သြဝါဒါစရိယဆရာတော်ကြီးများကဘယ် နေ့ဘယ်ရက် ဘယ်အချိန်ဟူ၍အခါတော်ပေးကြပါတယ်၊ အခါတော်စေ ရောက်တဲ့အချိန်ကို 'မင်္ဂလာ'ဟုအမည်နာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကအမြောက်ပစ် ဖောက်၍ အခါတော်ကြားစေရမယ်လို့ အမိန့်ရှိတော်မူထားပါတယ်"

ဥက္ကဋ္ဌ၏စကားကိုကြားရမှ ဦးမင်္ဂလာ၏စိတ်တွင်ရှင်းလင်းသွားပါး သွားမိသည်။ ဝမ်းသာအားရလည်း ဖြစ်မိသည်။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြုလုပ်သော ဗုဒ္ဓသာသနာ့ ပွဲတော်ကြီးတခု၌ အရေးပါသော 'အဓိကရ' နေရာတွင် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရသောကြောင့် ကြည်နူးပီတိဖြစ်မိသည်။

"ဒါနဲ့နေပါဦးခင်ဗျာ၊ လူကြီးမင်းတို့က ကြေညာပြီး ပင့်ဖိတ်တာ ဤနေ့ ဤရက်မှ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိရပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့....ကျွန်တော်တို့ ပင့်ဖိတ်နေတာ ငါးရက်မျှ ရှိပါပြီ"

"ကျွန်တော်နဲ့ နာမည်တူများကော.... မလာကြပေဘူးလား၊ လောကမှာ နာမည်တူမရှား၊ လူတူမရှားလို့ ဆိုကြတယ်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့....လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ရက်က ဦးမင်္ဂလာနှစ်ယောက်၊ အဲ....အဲ ဦးမင်္ဂလာ တယောက်နဲ့ ကိုမင်္ဂလာ တယောက်လို့ ဆိုရမှာပေါ့လေ၊ တယောက်က အသက်ငယ်ငယ်ပေကိုး၊ အဲဒီနှစ်ဦးလာကြပါတယ်"

"သူတို့ကိုအခါတော်ကြားဖို့ တာဝန် ဘာ့ကြောင့် မပေးလိုက်ပါ သလဲ"

"ဆရာတော်ကြီးများက နာမည်တူပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးသုံးဦးပေါ်လာလျှင်–

၁။ အသက်အရွယ်ကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေရမယ်၊

၂။ ဥဇုစိရုပ် ခန့်ညားတည်ကြည်သူ ဖြစ်စေရမယ်၊

၃။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်စေရမယ်၊

၄။ မွေးရာဇာတိက 'အောင်'ပါသောမြို့ရွာမဒေသဖြစ်စေရမယ်၊

၅။ သမ္မာအာဇီဝ ကောင်းရှောင်း ကောင်းဝယ် အသက်မွေးမှု ရှိသူ ဖြစ်စေရမယ်၊

ဟု ကန့်သတ်ချက်ငါးခု ပြဋ္ဌာန်းပေးထားပါတယ်။

"ပထမဦးဆုံးလာတဲ့ ဦးမင်္ဂလာဆိုတာက ဟောဒီ ဘုရားပွဲမှာ လာကတဲ့ဇာတ်ထဲက လူရွှင်တော်ဦးမင်္ဂလာဖြစ်ပါတယ်၊ ဇာတိက နထိုးကြီး(နွားထိုးကြီး)ကဟုဆိုပါတယ်၊ငယ်နာမည်က ဦးစိန်ညွှန့်၊လူရွှင်တော် အမည် ဦးမင်္ဂလာလို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်ပေမယ့် အလုပ်အကိုင်နဲ့ ဇာတိမြို့ရွာ 'အောင်'မပါတဲ့အတွက် ပယ်လိုက်ရပါတယ်၊ နောက်တယောက်ကတော့ အသက်ငယ်ငယ် က,ပြား အမျိုးသားဖြစ်၍ အသက်မွေးမှု မစင်ကြယ်ကြောင်း သိရတဲ့အတွက်ပယ်လိုက်ရပါတယ်"ဟု အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌက ရှင်းပြသည်။

"ကဲ....ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်ကိုကော ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်မတုံး"ဟု ဦးမင်္ဂလာက မေးလိုက်သည်။

"ဟာ....ဓမ္မမိတ်ဆွေကြီးကတော့ ဒီနေ့ ဒီရက် ဒီအခါဒီသာသနာ ပြုပွဲတော်ကြီးမှာ ပါရမီကူညီဖြည့်ပေးဖို့ သာသနာတော်စောင့်သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များက တမင်္ဂလာ စေလွှတ် ပို့ပေးတော်မူကြတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထင်ရှားနေပြီပဲ၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်ငါးခုစလုံးနဲ့ ပြည့်စုံနေဘာကြည့်ပါတော့” ဟု....ဝိုင်းဝန်းပြောဆို နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်နေကြသည်။

“ထီးတော်တင်ရန် အချိန်လဲ နီးကပ်လာပြီဖြစ်ပါ၍ သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိသူအသီးသီးနေရာယူကာ အသင့်ရှိကြပါမည့်အကြောင်းနှိုးဆော်အပ်ပါသည်ခင်ဗျား”ဟူသော ကြေညာချက်တရပ် ပေါ်လာသည်။

ဦးမင်္ဂလာသည် မိမိ၏အဝတ်အစားများကိုကြည့်၍ အံ့ဩလိုက်မိသည်။ ဘယ်အချိန်က ဘယ်လိုနည်းဖြင့် လဲလှယ်ဝတ်ဆင်လိုက်မိသည်ဟု သတိမရ၊ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ခေါင်းပေါင်းဝတ်စုံ၊ ပခုံးတွင် ပိတ်ဖြူလော ပတ်အပြည့်အစုံနှင့်ဖြစ်နေပေသည်။ ဂေါပကရုံး ဇရပ်ရှေ့တွင် ဆယ်ပေ ပတ်လည်ခန့် နေရာကလေးကို သဲဖြူခင်း၍ ရာဇမတ်ကာထား၏။ တံခွန်ကုက္ကားများလည်းစိုက်၍ထားသည်။ သာသနာ့အလံတော် များစွာတို့က တလွင့်လွင့် တလူလူရှိနေကြသည်။ အလယ်တွင် လေးပေပတ်လည် စားပွဲကြီးချလျက် ကြေးနက် အမြောက်ငယ်ကလေးကို ဆင်ထားသည်။

ထိုအမြောက်ငယ်၏ မောင်းခလုတ်ကို ကတ္တီပါကြိုး အနီကလေးဖြင့်ဖွဲ့ချည်ထားသည်။ အချိန်ကျရောက်လျှင် ဦးမင်္ဂလာက ခလုတ်ကြိုးစကို ဆွဲ၍ အချက်ပေး ပစ်ဖောက်ရန် ဖြစ်သည်။ အမြောက်ငယ်ကလေးမှာ ဦးမင်္ဂလာငယ်စဉ်ကတွေ့မြင်ခဲ့ဖူးသော(၁၈)လက်မအချက်ပေးအမြောက်ငယ်ကလေးဖြစ်သည်။ ကျည်မပါသော ဗလာယမ်းတောင့်ဖြင့် ပစ်ဖောက်ရသည်။

စေတီရင်ပြင်တော်အခုလုံး ကြိတ်ကြိတ်တိုး ဖြစ်နေကြသည်။ မဏ္ဍပ်တနေရာ၌ ဝတ်အသင်းသူ ၅၀ ခန့်က ဓမ္မစကြာရွတ်ရန် အဆင်သင့်ရှိနေကြသည်။ မန္တလေး မဟာစည်တော်ကြီးအဖွဲ့က တီးမှုတ်ကြရန်စောင့်နေကြသည်။ မှန်စီရွှေချ နယားရုပ်ကြီးနှင့်ဆိုင်းဝိုင်းကြီးကလည်း ကောင်းကင်ကြိုးတီးလုံး သီဆိုတီးမှုတ်ကြရန် အရံသင့်ရှိနေကြသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ ထီးတော်နေရာနှင့် ရင်ပြင်တော်ရှိ ထီးတော်ရုံကိုနတ်မြင်းပျံ လေးကောင်က,သောပန်းရထားဖြင့်တက်ရန်ခိုင်ခိုင်မာမာ စက်ကြိုးများဘပ်ဆင်ထားသည်။ ၎င်းပန်းရထားကို မာတလိနတ်သားက မောင်းနှင်၍ သိကြားမင်းနှင့် စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးလေးဦးက ထီးတော်ကြီးကို ကြီးကြပ်ကာ စေတီတော်ထိပ်ရှိ ဝိသကြုံ နတ်သားထံ အရောက် ပင့်ဆောင်သွားကြမည် ဖြစ်သည်။

ပုဏ္ဏားတော်ရှစ်ဦးက ခရုသင်းရှစ်ခုကို တပြိုင်တည်း မှုတ်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ဒိုးပတ်ဝိုင်း၊အိုးစည်ဝိုင်းများကလည်းသူ့အဖွဲ့နှင့်သူ၊ သူ့နေရာနှင့်သူ အစီအစဉ်အတိုင်း စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂေါပကအဖွဲ့၏ ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်ကြီးများအား ရွှေထီးမိုး၍ ပင့်ဆောင်လာကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးများက နေရာယူတော်မူကြသည်။ အခါတော်ကြားရန် နီးကပ်သည်ထက် နီးကပ်လာပြီ။

ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌက အချိန်မှတ် စက္ကန့်နာရီလေးကို ဦးမင်္ဂလာအား လာ၍ပေးသည်။ ၁၂–နာရီတိတိအချိန်ရောက်လျှင် ဦးမင်္ဂလာက အမြောက်ပစ်ဖောက်လိုက်ရန် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အုတ်အော်သောင်းတင်း တီးကြ မှုတ်ကြ လှုပ်ရှားကြရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်ကို စောင့်ကြည့်နေရသော ဦးမင်္ဂလာမှအစပြု၍ လူအပေါင်းမှာ အသက်ရှူများပင် အောင့်ထားကြလေသလားဟု ထင်ရလောက်အောင် ဆိတ်ငြိမ်လွန်းမက ဆိတ်ငြိမ်နေကြသည်။

နာရီလက်တံက ၁၂–နာရီတင်းတင်း ပြည့်ရန် ၁၀–စက္ကန့်သာ လိုတော့သည်။ ထိုနောက် ၉–စက္ကန့်....

၈ စက္ကန့်
၇ စက္ကန့်
၆ စက္ကန့်
၅ စက္ကန့်
၄ စက္ကန့်
၃ စက္ကန့်
၂ စက္ကန့်
၁ စက္ကန့်။

ဦးမင်္ဂလာက အမြောက်ကလေး၏ ခလုတ်ကြိုးစ အနီကလေးကို ဆွဲလိုက်ပြီ....

"ဒိုင်း...."

* * *

"အမယ်လေး....လန့်လိုက်တာ"

ဦးမင်္ဂလာသည် တကယ်ပင် လန့်သွားပါသည်။ သူလန့်သောနေရာမှာ ဘုရားထီးတင်ပွဲတွင်မဟုတ်၊ သူ့အိပ်ရာပေါ်မှာ ဖြစ်နေပါသည်။

အိပ်မက် မက်ခြင်းပါတကား။

သို့သော်....'ဒိုင်း'ဟူသောအသံကို အထင်အရှား ကြားလိုက်ရခြင်းကြောင့်....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာဖြစ်တာလဲဟ"ဟု အိပ်ရာထဲကပင် မေးလိုက်မိသည်။

"လေတိုက်လို့ ခေါင်မိုးပေါ် အုန်းလက် ပြုတ်ကျတာ အဖေရေ့...."ဟု သမီးက အော်ပြောသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ လေနှင့်ရော၍ မိုးသက်များက တဝုန်းဝုန်း တဝေါဝေါ သည်းထန်နေသည်။ အိပ်ရာအပါးက စားပွဲတင်နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ၁၂-နာရီ ၃၅-မိနစ်။ ဦးမင်္ဂလာက ဆက်၍ အိပ်ပျော်ရန် ကြိုးစားပါသေးသည်။ သို့သော် အိပ်၍မရတော့။

အိပ်မရသည့်အတူတူ အိပ်မက်အကြောင်းကို ပြန်၍စဉ်းစားမိသည်။

လူတွေက အိပ်မက်(အိမ္မက်)ဟု အသံထွက်၍ပြောကြသည်။တကယ်တော့ အိပ်ရာတွင် မက်ခြင်းကြောင့် (အိပ်မက်)ဟု သတ်ပုံအမှန်အတိုင်း ရေးရသလို ခေါ်ဆိုဖို့ ကောင်းသည်ဟု စဉ်းစားမိသည်။

အိပ်မက်ဆိုသည်မှာ နာမ်၏အလုပ်၊ စိတ်၏အလုပ်၊ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်လာသောအလုပ်ဟု ပြောရမည်ဖြစ်သည်။ ဦးမင်္ဂလာသည် စာတတ် ပေတတ်ကြီးတယောက်တော့ မဟုတ်။ စာဖတ် စာမှတ်သမားသာ ဖြစ်သည်။ စာတိုပေစကလေးများကို ဟိုနည်းနည်း သည်နည်းနည်း ကြည့်ဖူးရှုဖူးရှိသည်။ အိပ်မက်ကို မြင်မက်ခြင်း၌ အကြောင်းတရား ခြောက်ပါး ရှိသည်ဟု ကျမ်းဂန်များ၌ တွေ့ဖူးသည်။

၁။ ဝမ်းတွင်းလေ ဖောက်ပြန်၍ မက်ခြင်း၊
၂။ သည်းခြေဖောက်ပြန်၍ မက်ခြင်း၊
၃။ သလိပ်ဖောက်ပြန်၍ မက်ခြင်း၊
၄။ နတ်တို့လှည့်မြတ်၍ မက်ခြင်း၊
၅။ ရှေးကဖြစ်ခဲ့ဖူး၍ မက်ခြင်း၊
၆။ ပုဗ္ဗနိမိတ်ပြ၍ မက်ခြင်း....ဟူ၍ တွေ့ရသည်။

နောက်တမျိုးက အိပ်မက်ဟူသည်မှာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေစဉ်မှာ မမြင်မက်၊ နိုးနေသူမှာလည်း မမြင်မက်။ အိပ်၍မပျော့်တပျော်မနိုးတဝက်နိုးတဝက် အချိန်မျိုးမှာသာ မြင်မက်တတ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ စာစကားနှင့်တော့ ဘဝင်မကျမိဟု ဆိုကြသည်။

မိလိန္ဒပဉှာဝတ္ထု၌....

စင်စစ်သော်ကား ငိုက်မျဉ်းသောကာလ၌ ဘဝင်စိတ်သည် မဖြစ်တတ်သေး၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကိုလည်း မသိသေး၊ မသိသေးသောသူအား အိပ်မက်သည် မမက်သေး၊ ဘဝင်မကျခြင်းဖြစ်သော စိတ်သည် အိပ်မက်ကို မြင်မက်၏....ဟု ဖော်ပြထားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်သို့ ဆိုစေ စိတ်ကြောင့် အိပ်မက် မက်တာကတော့ သေချာသည်။

ဦးမင်္ဂလာက ဆက်၍ တွေးကြည့်မိပြန်သည်။ ငါအိပ်မက်မက်နေတဲ့ အကြောင်းအရာ အစီအစဉ်တွေက ဝတ္ထုပုံပြင်လေးတခုလို ရှည်လျားထွေပြားပါတိသည်။ အချိန်တွေ အများကြီး အကြာကြီး ကြာလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံး 'ဒိုင်း'ခနဲအုန်းလက်ပြုတ်ကျသံကြားရ၍လန့်နိုးရသည်။ အဲသည်လို လန့်နိုးရတဲ့ 'ဒိုင်း'ခနဲ အသံ ဖြစ်လာအောင် ငါက အိပ်မက်ထဲမှာ အမြောက် ပစ်ဖောက်ပေးရသည်။ 'ဒါဖြင့်....ဒါဖြင့်....'

'ဒိုင်းခနဲအသံ ကြားရတော့မယ်လို့ စိတ်ကကြိုတင်ပြီး သိထားလို့ ဝတ္ထုကြောင်းတွေနဲ့ စီကာစဉ်ကာ အမြောက်ကလေးကို အုန်းလက်ကျသံနှင့်ပြိုင်တူ ဖောက်ပေးရတာလား'

'သည်လိုလဲဖြစ်နိုင်မယ်မထင်၊ မိုးထဲလေထဲမှာ အုန်းလက်ကဘယ်အချိန် ပြုတ်ကျလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်သူ၏စိတ်ကမှ တပ်အပ်ကြိုတင်သိနိုင်မယ်မထင်ပါဘူး၊ ဒါဖြင့် ဒိုင်းခနဲ အသံကြားရပြီးသည့် နောက်မှ ထိုအသံနဲ့ ဆီလျော်အောင် စိတ်က ဝတ္ထုပုံပြင်ကို ကမန်းကတန်း တန်ဆာဆင်ပေးလိုက်ခြင်းလား၊ ဒါလဲ ဖြစ်နိုင်မယ်မထင်' ဦးမင်္ဂလာ အတော် ခေါင်းရှုပ်သွားသည်။

တကယ်တော့ဦးမင်္ဂလာသည်'ခေတ်မီသိပ္ပံပညာ'၊'စိတ္တဗေဒပညာ' ဆိုသည့် လောကီပညာ ဗဟုသုတတွေကလည်းမရှိ၊'စိတ်၊စေတသိက်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်၊လေးရပ်၊ ပရမတ်'ဆိုသော ဗုဒ္ဓ၏ အဘိဓမ္မာကိုလည်း လက်လှမ်းမမီ၊ တောင်မမီမြောက်မမီစကောစက လူတန်းစားထဲကသာဖြစ်သည်။သို့သော် ဘယ်အတန်းအစားပဲ ဖြစ်စေကာမူ....

လူတို့၏စိတ်သည် သိချင်သော၊ စပ်စုတတ်သော တွေးခေါ်မှု ဆန္ဒများရှိတတ်သည်။

၁။ ကြံကြောင်းဖြစ်သောတရားသည် စိတ်မည်၏။

၂။ ကြံတတ်သိတတ်သောတရားသည် စိတ်မည်၏။

၃။ ကြံစည်ခြင်းသိခြင်းသဘောသည် စိတ်မည်၏။

စိတ်ကို ဤသို့အဓိပ္ပာယ်သုံးမျိုးဖွင့်ထားသည်ကိုလည်းတွေ့ဖူးသည်။ စိတ်ဟူသည် အလွန်ဆန်းကြယ်သည်ဟု၍လည်း မှတ်ရဖူးသည်။လျှပ်မြန်ရာ၌ လက်ဖျစ်တတွက် အချိန်ကလေးတွင် အကြိမ်ပေါင်းကုဋေတစ်သိန်းဖြစ်ပျက်သည်ဟု ဆိုသည်။ကုဋေတစ်သိန်းဆိုသည်မှာသာချာအားဖြင့်တော့များလွန်းလှ၏။ နှုတ်မှရွတ်ဆိုရေတွက်လျှင်ပင်....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခု၊ ဆံယ်၊ ရာ၊ ထောင်၊ သောင်း၊ သိန်း၊ သန်း၊ ကုဋေ၊ တစ်ကုဋေ၊ နှစ်ကုဋေ၊ ဆယ်ကုဋေ၊ ရာကုဋေ၊ ထောင်ကုဋေ၊ သောင်းကုဋေ၊ သိန်းကုဋေ၊သန်းကုဋေ၊ ထိုကုဋေမျိုး ကုဋေတစ်သိန်း ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက် ဆိုခြင်းမှာ အံ့ဩကုန်နိုင်ဖွယ်ဖြစ်သည်။ မမြင်နိုင်သော၊ မြင်ဖို့မလွယ်သော နာမ်တရား ဟုခေါ်သည့် စိတ်လှိုင်းကလေးများ တရစပ် ဖြစ်ပျက်နေကြ ပေလိမ့်မည်။

သို့ကလိုဆိုလျှင် ဦးမင်္ဂလာ၏ အိပ်မက်သည် 'ဒိုင်း'ဟူ၍ အသံ မကြားခင်ကလည်းကြိုတင်၍မက်ခြင်းမဟုတ်။'ဒိုင်း'ဟူသည့်အသံကြားပြီး သည့်နောက်မှလည်း ဝတ္ထုပုံပြင်တန်ဆာဆင်၍ ကြံဖန်ပြီးမက်သည်မဟုတ်။ 'ဒိုင်းခနဲ'ဟူသော ကြားကာမတ္တ လက်ဖျစ်တတွက်မျှသော ကာလကလေး အတွင်းမှာသာ မြင်မက်ခြင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ဦးမင်္ဂလာ၏ အိပ်မက်ကို တန်ဆာဆင်ပေးနိုင်ရန်ဖြစ်ပျက်အချိန်ကလေးများ၊ စိတ်လှိုင်းကလေးများ မှာကုဋေတစ်သိန်းပင်ရှိဖို့မလိုတစ်ကုဋေ၊ဆယ်ကုဋေ၊ရာကုဋေ၊ထောင်ကုဋေ စသည့် အချိန်ကလေးလောက်နှင့်ပင် လုံလောက်လိမ့်မည်ဟု ဦးမင်္ဂလာက ကောက်ချက်ချလိုက်မိသည်။

'ထို့ထက် ယထာဘူတကျကျ သိရှိနားလည်ရအောင်ကြိုးစားရဦး မှာပါကလား'ဟု ဦးမင်္ဂလာက အလေးအနက် ဆန္ဒပြုလိုက်မိသည်။ ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂)

စိတ်ဆိုသောစိတ်ကို ဦးမင်္ဂလာက စေ့စေ့ငုငုလေ့လာချင်သည်။ စာတွေ့၊ နာတွေ့မှ ငါတွေ့ထိအောင် သိချင်သည်။ စာတွေ့ဆိုတာက ဗုဒ္ဓပိဋကတ်လာ ကျမ်းစာအမျိုးမျိုး၊ လောကီသိပ္ပံဆိုင်ရာ ကျမ်းစာ အမျိုးမျိုးကို ကြည့်ရှုလေ့လာခြင်းဖြစ်သည်။ နာတွေ့ဆိုသည်က ထိုကျမ်းစာ အမျိုးမျိုးတို့မှ ထုတ်နုတ်ဟောကြားသော လူပညာရှိ၊ ရဟန်းပညာရှိတို့၏ အဆိုအမိန့်များကို ကြားနာ မှတ်သားရခြင်းဖြစ်သည်။ ငါတွေ့ဆိုသည်က အထက်ပါ အခွင့်အရေးနှစ်ရပ်ကို အရင်းအနှီးပြု၍ မိမိစိတ်သဘောနှင့် အံဝင်ခွင်ကျ မိမိရရ နားလည်လိုက်ခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

အချို့စာများက မိမိ၏ ဉာဏ်နှင့် မမီ တမီ မြင့်မားနေသည်။ ထို့ကြောင့် နားလည်သလိုလို၊ နားမလည်သလိုလို ရှိနေတတ်ကြသည်။ ဒါကို မိမိ၏စိတ်က မိမိစိတ်ကို ဇွတ်အတင်းနားအလည်ခိုင်းတတ်သည်။ တရားနာရသည့် အခါများမှာလည်း ထိုနည်းအတိုင်း(နားဝေတိမ်တောင်)နှင့် မိမိစိတ်ကို ဇွတ်အတင်း နားလည်ခိုင်းတတ်သည်။ အဲဒါကိုက စိတ်ဆိုသော စိတ်သည် ရိုးရိုးသားသားမဟုတ်။ ကိုယ့်စိတ်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်၍ အလိမ်ခိုင်းတတ်ခြင်း၊ စိတ်က လိမ်တာကို ကိုယ်ကသိလျက်နှင့် လက်ခံနေရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဦးမင်္ဂလာက မိမိ၏ပင်ကိုစိတ်နှင့် မိမိစိတ်ကို 'တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေး' လုပ်ကြည့်မိသည်။

အမြိုက်အရသာဖြစ်သော ဗုဒ္ဓ၏ အဆိုအမိန့်ဩဝါဒများကို တိတိပပ သဘောပေါက်ပြီးသည့် နောက်၌ပင်လျှင် 'ကျင့်ဆောင်' ပြုလုပ်ရမည့် ကိစ္စများက ကျန်ရှိနေပေသေးရာ ဆိုလိုရင်း အမိပ္ပာယ်များကို ယောင်ယောင်ဝါးဝါး 'နားမလည်ပါးမလည်' ဘဲနှင့် နားလည်ချင်ယောင်ဆောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေရသည်ဆိုလျှင် အဘယ်မှာ ကိစ္စပြီးနိုင်တော့မှာလဲ။ ဦးမင်္ဂလာက အဲ့သည် လို ခံယူချက်မျိုးရှိသည်။

တရားတပုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နက်နက်နဲနဲ မတွေးမကြံနိုင်လျှင် ထို တရား၏ အမြိုက်အရသာ ဩဇာကို လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ခံစားနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

တွံတေးမြို့၌သာ ပေါ်ပေါက်၍ မွန်ဘုရင်များသာ ပွဲတော်တည် ရသည်ဆိုသော 'ဒွတ္တပတ်သီး'ကို စားဖူးသူတယောက်က ယခုလို ပြောဖူးသည်။

"ရှင်ဘုရင်တွေစားတဲ့ အသီးဆိုလို့ တန်ဖိုးကြီးကြီး ပေးဝယ်ပြီး စားကြည့်ပါတယ်၊ ကျုပ်ပါးစပ်ထဲတော့ ဖတ်တင့်ငံ့ပါပဲ" ဟု ပြောသံကို ကြားရဖူးပါသည်။

ဦးမင်္ဂလာသည် ဓမ္မအမြိုက်ဩဇာကို 'ဖတ်တင့်ငံ့အရသာလောက် မျှဖြင့် သူကိုယ်တိုင် တင်းတိမ်ခဲ့ရပေါင်း များပါပြီ။

ဓမ္မပဒ ဝတ္ထုများကို ဦးမင်္ဂလာ အလွန်နှစ်သက်သည်။ သူ၏ ဉာဏ်ပါရမီနှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိသည်ဟု ထင်သည်။ ဝတ္ထုတပုဒ်ပြီး တိုင်း ပြီးတိုင်း၊ ဓမ္မဒေသနီအဆီအနှစ် ဩဝါဒဂါထာများကို တွေ့ရသည်။

'ဓမ္မာ ပဇ္ဇန္တေ ဉာယန္တေ ဧတ္ထ ဧတေနာတိဝါ ဓမ္မပဒံ'ဟူ၍ ပညာ ရှိ သူတော်ကောင်းကြီးများက ထိုကျမ်းကို ဝိဂြိုဟ်ပြုတော်မူခဲ့ကြသည်း မြန်မာလို ပြောရလျှင် 'လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာကောင်းကျိုး ဖွံ့ဖြိုးစေကြောင်း ကောင်းမြတ်သော တရားတို့ကို သိရာသိကြောင်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဓမ္မပဒမည်၏'ဟု သတည်း။

'ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ဂုဏ်တော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော အတုလမုနိန္ဒ သုံးလောကတစက္ခု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုထိုသို့သော အတ္ထုပ္ပတ္တိဟူသော အကြောင်းကို အစွဲပြု၍ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးကို ပြတော်မူအပ်သော ဒေသနာပါဠိတော်ဖြစ်သည်'ဟု ဆရာ တော်ကြီးများက ဖွင့်ဆိုဂါရဝပြုတော်မူကြသည်။

ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှူး၍ သီလဝန်၊ ပညာ ဝန် ဆရာတော်ကြီးအမျှားအပြားက ဝိုင်းဝန်းဖြည့်စွက် ပြုစုထားသော သုဓမ္မဝတီတိုက်ထုတ် ဓမ္မပဒကျမ်းစာအုပ်တွင် 'အကြောင်းတရားမျိုးနံ တို့၌ ဗုဒ္ဓ၏ ဆုံးမစကား ရသဂါထာများ ၄၂၃ ပုဒ် ပါဝင်သည့် ထို ဂါထာများထဲက စိတ်နှင့်ဆိုင်ရာ ဂါထာ(၅၃)ပုဒ်ကို ကြိုးကြားကြိုးကြား ဦးမင်္ဂလာ တွေ့ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစဦးစွာ တွေ့ရသော ဝတ္ထုမှာ မျက်စိကွယ်သွားသော စက္ခုပါလမထေရ်၏ ဝတ္ထုဖြစ်သည်။ ထိုမထေရ်သည် အတိတ်ဘဝက ဆေးဆရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ မျက်စိဝေဒနာသည် လူနာတဦးက ဆေးဖိုးဝါးခမည်ရွေ့မည်မျှ ပေးပါမည်ဟု ကတိခံကာ ဆေးဆရာ၏ 'အကုအသ'ကို ခံယူခဲ့သည်။ မျက်စိဝေဒနာ ကောင်းစွာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာပြီးသည့်နောက်တွင် လူနာက ကတိခံခဲ့သော ဆေးဖိုးဝါးခကို မပေးလိုသဖြင့် မျက်စိဝေဒနာမှာ ယခင်ကထက် ဆိုးရွားလာကြောင်း လိမ်လည်ပြောဆိုသည်။ အမှန်ကိုသိသော ဆေးဆရာက ကောက်ကျစ်သော လူနာအား ဒေါသစိတ်ဖြင့် မျက်စဉ်းခတ်ကာ တကယ်ကန်းသွားအောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဤဝတ္ထုကို ကိုးကား၍ မြတ်စွာဘုရားက အောက်ပါအတိုင်း ဟောကြားတော်မူသည်။

၁။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊
မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ။
မနသာစေ ပဒုဋ္ဌေန၊
ဘာသတိဝါ ကရောတိဝါ။
တတောနံ ဒုက္ခ မန္ဝေတိ၊
စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒံ။ ။

ဓမ္မပဒဂါထာ-၁။

အထက်ပါ မူလပါဠိတော်ကို ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားက ဤသို့ မြန်မာအနက် ပြန်ဆိုတော်မူသည်။

ဓမ္မာ=နာမက္ခန္ဓာ တရားသုံးပါးတို့သည်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ=ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိကုန်၏၊(ဝါ)ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင် ရှေ့သွားရှိကုန်၏၊ မနောသေဋ္ဌာ=ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင် အကြီးအမျူးရှိကုန်၏၊ မနောမယာ=ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ပြီးကုန်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော=အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဒုဋ္ဌေန=ပြစ်မှားလိုသော၊ မနသာ=စိတ်ဖြင့်၊ ဧဘာသတိဝါ=အကယ်၍ ဆိုမူလည်း ဆိုငြားအံ့၊ ဧကရောတိဝါ=အကယ်၍ပြုမူလည်း ပြုငြားအံ့၊ တတော=ထိုသို့ ပြစ်မှားလိုသောစိတ်ဖြင့် ဆိုခြင်း,ပြုခြင်းတို့ကြောင့်၊ နံပုဂ္ဂလံ=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲသည်၊ အနွေတိ=

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစဉ်လိုက်တတ်၏၊ ကိမိဝ=အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ စက္ကံ= လှည်းဘီးသည်၊ ဝဟတော=ဝန်ဆောင်သော နွားလား၏၊ ပဒံ= ခြေရာသို့၊ အန္ဝေတိက္ကဝ=အစဉ် လိုက်သကဲ့သို့တည်း။

ဦးမင်္ဂလာသည် သုခမ္မဝတီတိုက်ထုတ် ဓမ္မပဒကို ကြည့်ပြီးသည့် နောက်တွင် မြန်မာပညာရှိ ဆရာကြီးဦးဖိုးလတ်၏ 'မြန်မာလို ဓမ္မပဒ တရားလမ်းစဉ်' စာအုပ်ငယ်၌ ဤသို့ မြန်မာပြန်ထားသည်ကို တွေ့ရပြန် သည်။

၁။ စိတ်သည် နာမ်တရားတို့၏ ရှေ့ဆောင်ကြီးမှူး ဖန်တီးသူဖြစ်၏။ အကြင်သူသည် မကောင်းယုတ်မာသောစိတ်ဖြင့် ပြောသော်လည်း ကောင်း၊ ပြုသော်လည်းကောင်း၊ လှည်းဘီးသည် နွား၏ ခြေရာ နောက်သို့ လိုက်သကဲ့သို့ ဆင်းရဲခြင်းသည် ထိုသူ၏ နောက်သို့ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လေ၏။

ဆရာကြီးဦးဖိုးလတ်က သူ့စာအုပ်ငယ်၏ နိဒါန်းတွင် ဤသို့ ရေး ထားပါသည်။

"(ပါဠိစာပေ မတတ်သော) လူသာမန်တို့ နားလည်လောက် အောင် ပါဠိမရောမဖက် မြန်မာစကားပြေ သက်သက်ဖြင့် ပြန်ဆိုလိုက်ပါ သည်။ဤသို့ပြန်ဆိုရာ၌ သင်္ဂဇာဆရာတော်ဘုရားကြီး မြန်မာလိုပြန်ဆိုတော် မူခဲ့သော 'ဓမ္မပဒပါဠိတော် နိဿယ'နှင့် ပါမောက္ခ အန်၊ ကေ၊ ဘဂ်ဝတ်၊ မဟာဝိဇ္ဇာ အင်္ဂလိပ်လို ပြန်ဆိုခဲ့သော 'ဓမ္မပဒ'တို့ကို မှတည် ရှေ့ထား လေးစားခြင်းကို ပြုပါသည်"ဟု ဆိုလေသည်။

လူသာမန်ဖြစ်သော ဦးမင်္ဂလာသည် ဆရာကြီးဦးဖိုးလတ်၏ မြန်မာ ပြန်က 'ပို၍ တိုသည်'၊ 'ပို၍ ရှင်းသည်'၊ 'ပို၍ နားလည်လွယ်သည်'ဟု ထင်မိသည်။

ဦးမင်္ဂလာသည် မကောင်းသောစိတ်၏ အကျိုးပေးဥပမာကိုအလွန် နှစ်သက်မိသည်။ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်သည် 'ရှင်ဘုရင်က အစ၊ ဒွန်းစဏ္ဍားအထိ'၊ 'ပညာရှိသုခမိန်မှ အစ၊ လူ့အနွံ ဓားမနောက်ပိတ် ခွေးများအထိ' သိနေကြသော လှည်းနှင့်နွားကို ဥပမာပြုပေးတော်မူလိုက် သည်။လှည်းဆွဲနွား၏ ခြေရာ(ခွာရာ)နောက်သို့ လှည်းဘီးက မသွေမဖည် လိုက်နေကြသည်ကို 'ပညာရှိ၊ ပညာမဲ့မဟူ'၊ 'ကလေးလူကြီးမကျန်'နေ့စဉ် နေ့စဉ် တွေ့မြင်ရမြဲဖြစ်သည်။

မကောင်းမှုပြုသူတို့၏ နောက်သို့ မကောင်းကျိုးက လိုက်မည်ကြ မည်မှာ ထိုဥပမာသည် အရှင်းဆုံး၊ အလွယ်ဆုံး၊ အသိသာဆုံး မဟုတ် ပါလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမင်္ဂလာသည် ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အနက် မြန်မာပြန်ကို ဦးဖိုးလတ်၏ မြန်မာပြန်နှင့် ညှိနှိုင်းကြည့်ရှုလျှင် ပိုမိုဗဟုသုတ ရလိမ့်မည်ဟု စိတ်ချလိုက်မိသည်။

သို့နှင့် နောက်ဂါထာတပုဒ်ကိုဆက်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

၂။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊
မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ။
မနသာ စေ ပသန္နေန၊
ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ။
တတော နံ သုခ မန္ဝေတိ၊
ဆာယာဝ အနပါယိနီ။ ။

ဓမ္မပဒဂါထာ-၂။

ဓမ္မာ=နာမက္ခန္ဓာ တရားသုံးပါးတို့သည်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ = ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်း ရှိကြကုန်၏၊ မနောသေဋ္ဌာ= ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင် အကြီးအမှူး ရှိကုန်၏၊ မနောမယာ=ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ပြီးကုန်၏၊ ပသန္နေန= ကြည်ညို သော၊ မနသာ=စိတ်ဖြင့်၊ စေဘာသတိဝါ=အကယ်၍ဆိုမူလည်း ဆိုငြားအံ့၊ စေကရောတိ ဝါ=အကယ်၍ ပြုမူလည်းပြုငြားအံ့၊ တတော=ထို ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် ဆိုခြင်း, ပြုခြင်းကြောင့်၊ နံပုဂ္ဂလံ=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ သုခံ=ချမ်းသာသည်၊ အန္ဝေတိ=အစဉ် လိုက်၏။ ကာဝိယ=အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဆာယာ=အရိပ် သည်၊ အနပါယိနီဣဝ=လူသွားလေရာ အစဉ်တစိုက် နောက်က တကောက်ကောက် လိုက်သကဲ့သို့တည်း။

၂။ စိတ်သည် နာမ်တရားတို့၏ ရှေ့ဆောင်ကြီးမှူး ဖန်တီးသူ ဖြစ်၏။ အကြင်သူသည် ကောင်းမွန် ကြည်လင်သောစိတ်ဖြင့် ပြောသော် လည်းကောင်း၊ ပြုသော်လည်းကောင်းအရိပ်သည်လူ၏နောက်သို့ ကပ်၍ ပါသကဲ့သို့ ချမ်းသာခြင်းသည် ထိုသူ၏နောက်သို့ထက်ကြပ် မကွာ ကပ်၍ ပါလေ၏။

မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ်...သာဝတ္ထိပြည်၌ အလွန်စေးနှဲသော အဒိန္နပုဗ္ဗကဟူသော ပုဏ္ဏားတယောက်ရှိသည်။

သူ့တွင် သားတယောက်ရှိရာ ရွှေနားတောင်းဆင်ပေးလိုသော် လည်း ရွှေပန်းထိမ် ဆရာများထံအပ်လျှင် လက်ခ စားနား ပေးရမည်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှမြော်တွန့်တို၍ သူကိုယ်တိုင် နားတောင်းကို ပြုလုပ်ပေးသည်။ ထိုနားတောင်းကိုဝတ်ဆင်ခြင်းကြောင့် မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတို့သားဟုအမည်တွင်သွားလေသည်။

တနေ့သော်....မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတို့သား၌ ပြင်းထန်သောဝေဒနာဖြင့် အသည်းအသန် ဖျားနာလေသည်။ ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးက ဆေးဖိုးဝါးခပေးရမည်စိုးသဖြင့် ဆေးမကု၊ သေလုမြောပါး ဖြစ်လာသောအခါ အိမ်အပြင်သို့ အိပ်ရာခုတင်နှင့်တကွ ထုတ်ထားလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် သားအဖနှစ်ယောက်၏ မင်္ဂဖိုလ်အကျိုးကို လိုလားတော်မူသဖြင့် သည်းထန်စွာ ခံစားနေရသော မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၏ အိပ်ရာနံဘေးသို့ကြွသွားရပ်တန့်တော်မူသည်။မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတို့သားသည်မြတ်စွာဘုရား၏ အသရေတော်ကို ကြည်ညိုလှသည်ဖြစ်ရကား လက်အုပ်ချီရန်မျှ မတတ်နိုင်သည့်အဆုံး၌ စိတ်ဖြင့်သာအတိဂါရဝပြုလိုက်နိုင်ရှာလေသည်။

ထိုစိတ်၏ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြောင့်စုတေ–သေလွန်သည်နှင့်တပြိုင်နက် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ အခြံအရံများစွာနှင့် နတ်သားဖြစ်ရလေသည်။ ထိုအကြောင်းကို အမှီပြု၍ မြတ်စွာဘုရားက အထက်ပါ ဓမ္မပဒ ဂါထာကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးမင်္ဂလာသည် အထက်ပါ ဂါထာနှစ်ပုဒ်၌ ဥပမာပေးပုံချင်းမတူသည်ကို သတိပြုလိုက်မိသည်။

ပထမဂါထာ၌ 'မကောင်းသောစိတ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို ပြုသောသူအားမကောင်းကျိုးသည် လှည်းဆွဲသော နွားခြေရာနောက်ကိုလှည်းဘီးအစဉ်လိုက်သကဲ့သို့ ဟု ဥပမာ ပေးတော်မူသည်။

ဒုတိယဂါထာ၌ 'ကောင်းသောစိတ်ဖြင့် ကောင်းမှုကို ပြုသောသူအား ကောင်းကျိုးသည် လူ၏နောက်ဝယ် အရိပ်ကပ်ပါသကဲ့သို့' ဟုဥပမာပေးတော်မူသည်။

အဘယ့်ကြောင့် ဥပမာနှစ်ရပ် ခွဲခြား၍ ပြပါသနည်း။ မကောင်းမှု အကုသိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှု ကုသိုလ်သည် လည်းကောင်း လူ၏ နောက်သို့ နွားခြေရာကို လှည်းဘီးက လိုက်သလို၊ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးတို့က လိုက်သည်ဟု ဥပမာတခုတည်းဖြင့်ဆိုသော် ဆိုနိုင်ပါသည်။

တနည်းအားဖြင့် မကောင်းမှု အကုသိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း လူ၏နောက်သို့ အရိပ်ကပ်ပါသလို ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးတို့က လိုက်သည်ဟု ဥပမာ တခုတည်းဖြင့် ဆိုသော် ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုသော် အကြောင်းတရား တခုတွင် ဥပမာ တခုစီဖြင့် ကွဲပြား အောင် ခွဲခြားပြထားတော်မူသည်။

အကုသိုလ်၏ ဥပမာက လှည်းဆွဲသောနွား၏ ခြေရာနောက်သို့ လိုက်သော လှည်းဘီး။

ကုသိုလ်၏ ဥပမာက လူ၏နောက်သို့လိုက်သောအရိပ်။

ဦးမင်္ဂလာသည် တရားတော်၏ အရသာကို နက်နက်နဲနဲ ကြံစည် တွေးတော၍ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကြည်ညို ခံစားချင်ပါသည်။ ရတနာ သုံးပါးကို သဒ္ဓါသော စိတ်ကောင်းစိတ်မွန်ဖြင့် ဒေသနာတော်တခုကို အကျယ်ချဲ့ကာ ဆင်ခြင်သော သဘောမှာ အဋ္ဌကထာဖြစ်သည် မဟုတ် ပါလား။

ဦးမင်္ဂလာသည် ထို ဥပမာနှစ်ရပ်ကို ထိုင်ရင်းလည်း တွေးသည်။ ထရင်းလည်းတွေးသည်။ သွားရင်းလည်း တွေးသည်။ စားရင်းလည်း တွေးသည်။ အိပ်ရင်းလည်းတွေးသည်။

တွေး၍ ပျော်သည်။ ပျော်၍ တွေးသည်။

သူ့အတွေးက 'ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာ' ဟူသည့် ဈာန်အင်္ဂါလို ဖြစ်နေသည်။ ကျမ်းဂန်စာပေများ၌ ထိုသဘောတရားကို မွှေနှောက် ရှာဖွေရန်ကလည်း ဦးမင်္ဂလာကိုယ်တိုင် နှံ့စပ်သူကား မဟုတ်။

ကဲ....'လူရိုင်းတွေး' တွေးကြည့်ကြဦးစို့။

ပထမဥပမာက နွားခြေရာနောက်သို့ လိုက်သောလှည်းဘီးကား ခမြလမ်းသွားသွား၊ ရွှံ့လမ်းသွားသွား၊ မြို့လမ်းသွားသွား၊ ချောင်းကို ကူးကူး၊ မြောင်းကိုဖြတ်ဖြတ်၊ တောထဲသို့ဝင်ဝင်၊ တောပြင်ထွက်ထွက်၊ နေ့ဘက်ပဲ သွားသွား၊ ညဘက်ပဲ မောင်းမောင်း လှည်းလမ်းကြောင်း ဖြစ်အောင် နွားခြေရာကို အစဉ် လိုက်နေမည်သာတည်း။

ဦးမင်္ဂလာက သူ့အတွေးကို သူကျေနပ်သွားပြီ။

ကဲ....ဒုတိယ ဥပမာကို တွေးကြဦးစို့။

'လူ့နောက်ကို အရိပ်လိုက်သည်ဆိုတာကတော့' နွားနောက်ကို လိုက်သော လှည်းဘီးလိုမဟုတ်ပေ။

အရိပ်ဆိုတာ အလင်းရောင်ရှိလျှင် ပေါ်သည်။ သို့သော် မိမိ၏ အရိပ်ထက် အားကြီးသော အရိပ်တွင်းသို့ ဖြတ်သွားမည်ဆိုလျှင် မိမိ၏ အရိပ်မှာမပေါ်ထင်နိုင်။ မပေါ်ထင်သော်လဲ အလင်းရောင်ရှိနေ သမျှ ကာလပတ်လုံး အရိပ်ကတော့ ရှိမြဲသာဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့် သစ်ပင် အရိပ်အောက်ကို ဝင်လိုက်လျှင် ခေတ္တခဏ အားဖြင့် အရိပ်က ပျောက်သွားနိုင်သည်။ သစ်ပင်အောက်က ထွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားလျှင် အရိပ်ကပြန်၍ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ နေ့အောက်တွင် အလင်းရောင်ရှိစေကာမူ ထိုအလင်းရောင်ကို ပေးနေသော 'နေဝန်း'အား 'ဆီးနှင်းမြူ၊ တိမ်၊ သူရိန်၊ မီးခိုး'တို့ လွှမ်းမိုးနေသမျှ ကာလပတ်လုံးတော့ အရိပ်က မထင်မရှား ဖြစ်ချင်လျှင် ဖြစ်နေဦးမည်။ အညစ်အကြေး ငါးပါးတို့ လွင့်ပါးကင်းကွာသည်နှင့် တပြိုင်နက် လူ့အရိပ်က တားမရဆီးမရ ပြန်ပေါ်လာမည်မှာ သေချာသည်။

အကာလ ညအခါမှာတော့ လပြည့်ဝန်း၏ အလင်းရောင်ကိုသာ အားကိုးစရာဖြစ်တော့သည်။ အမှောင်နှင့်အရိပ်ကို ရှောင်နိုင်သမျှ ရှောင်နိုင်လျှင် မိမိ၏ အရိပ်ဟာ မိမိကိုယ်နှင့်မကွဲမကွာ ပါနေတော့မှာ မဟုတ်ပါလား။

'အဲ့....ငါရိပ်မိပြီ၊ ရိပ်မိပြီ' မကောင်းသောစိတ်ဖြင့် ပြောသော၊ ပြုသောအကုသိုလ်ကံအကျိုးသည် နေ့နေ့ညည အခါကာလမရွေး လိုက်နေမှာ သေချာပါပြီ။ ကောင်းသောစိတ်ဖြင့် ပြောသော၊ ပြုသော ကုသိုလ်ကံအကျိုးသည် အားကြီးသော အကုသိုလ်အမှောင်နှင့် အရိပ်နည်းနိုင်သမျှနည်းပါးလျှင် ကုသိုလ်အရိပ်က ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်နေမည်သာ ဖြစ်သည်။ ရှင်းရှင်းပြောရလျှင်'အကုသိုလ်ဟူသမျှ မရှိကြစေနှင့်၊ ကုသိုလ်ဟူသမျှ အများအပြားပြုကြ'ဟု ဆိုလိုရာ ရောက်နိုင်သည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်သည်....
သဗ္ဗ ပါပဿ အကရဏံ၊
ကုသလဿုပ သမ္ပဒါ။
သစိတ္တ ပရိယော ဒပနံ၊
တေံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။

ဟူသော ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်မြတ်၏ ဩဝါဒမုခပါဠိ စကားတော်နှင့် ညီနေပြီ ကော။

မြန်မာလိုပြန်ကြည့်လေ....

သဗ္ဗပါပဿ=မကောင်းမှုဟူသမျှကို
အကရဏံ=မပြုခြင်း၊
ကုသလဿ=ကောင်းမှုဟူသမျှကို
ဥပသမ္ပဒါ=ပြည့်စုံစေခြင်း၊

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သစိတ္တ=မိမိစိတ်ကို
ပရိယောဒပနံ=စင်ကြယ်စေခြင်း၊
ဧတံ=ဤသုံးပါးသည်
ဗုဒ္ဓါနံ=ဘုရားမြတ်စွာတို့၏
သာသနံ=အဆုံးအမပေတည်း။

(မကောင်းမှုဟူသမျှရှောင်၊ ကောင်းမှုဟူသမျှဆောင်၊ စင်ကြယ်အောင် စိတ်ကိုထား၊ အဲဒါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာတို့၏ ဆုံးမစကား။)

ဦးမဂ်လာသည် ဤအတွေး၊ ဤအယူအဆနှင့် ဝမ်းထဲစိမ့်စိမ့်ပီတိဖိမ့်မျှ သိမ့်သိမ့်ကြည်နူး သွားပါလေသတည်း။ ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၃)

ဦးမင်္ဂလာသည် ဓမ္မပဒ–စိတ္တဝဂ်တွင် ဂါထာနှစ်ပုဒ်ဆက်၍ ဟော–ရသော အကြောင်းကို ဤသို့တွေ့ရလေသည်။

အခါတပါး မြတ်စွာဘုရားသည် ဇာလိယတောင်၌ အလုပ်အကျွေးရဟန်းဖြစ်သော အရှင်မေဃိယနှင့် နှစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံး နေတော်မူသည်။

အရှင်မေဃိယသည် တစ်နေ့သောအခါ ဇန္တုဂါမရွာသို့ ဆွမ်းခံဝင်ရင်း သာယာသော သရက်ဥယျာဉ်ကြီးတခုကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာစီးဖြန်း၍ သီတင်းသုံးရလျှင် ဧကန္တ မဂ်ဖိုလ်တရားထူးကို ရလိမ့်မည်ဟု သူထင်နေသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအား ချဉ်းကပ်၍ လျှောက်ထားတောင်းပန်သည်။

''မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တော်အား ခွင့်ပြုတော်မူပါလျှင် ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌ သွားရောက်၍ တရားကျင့်ဆောင်နေလိုပါသည်ဘုရား''

မြတ်စွာဘုရားက ''ချစ်သား မေဃိယ၊ ငါဘုရား၌ သင်ကလွဲ၍ ချဉ်းကပ်လုပ်ကျွေးမည့် ရဟန်းမရှိပါ၊ တပါးပါးသော ရဟန်းရောက်လာသောအခါတွင်မှ ထိုသရက်ဥယျာဉ်သို့ သွားရောက်တရားကျင့်ပါလေ''ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

အရှင်မေဃိယသည် ဇန္တုဂါမရွာသို့ဆွမ်းခံကြွရင်းသရက်ဥယျာဉ်ကို မြင်ရလေတိုင်း တပါးတည်းလာ၍ တရားထိုင်ချင်စိတ်သာ ပြင်းပြနေလေသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားထံ သွားခွင့်ပြုတော်မူပါမည့် အကြောင်း လျှောက်ထား တောင်းပန်ပြန်လေသည်။ ထိုအခါတွင်တော့ မြတ်စွာဘုရားသည် မေဃိယရဟန်းအား မတားမြစ်တော့ပေ။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ချစ်သားမေဃိယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုပွားများအားထုတ်လိုသော သင့်အား ငါဘုရားမဟန့်တားပါ၊ သင်၏ဆန္ဒအတိုင်း သွားလေတော့" ဟု ခွင့်ပြုတော်မူလိုက်သည်။

မေဃိယမထေရ် ကြွသွားသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဇာလိယတောင်၌ တပါးတည်း သီတင်းသုံးနေတော်မူခဲ့သည်။

ပထမဗောဓိဟု ဆိုအပ်သော ဝါတော်နှစ်ဆယ်အထိ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်၌ ထံတော်ပါးနေလုပ်ကျွေးပြုစုမည့် ရဟန်းဟူ၍ အတည်တကျ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိ။ အဆင်သင့်ရာ ရဟန်းများက အခါအားလျော်စွာ တာဝန်ယူ ကြသည်။ တာဝန်ယူသူများကလည်း ကြာမကြာ မြတ်စွာဘုရားအား စွန့်ခွာ၍ မိမိတို့ သဘောရှိရာသို့ ထွက်ကြွသွားတတ်ကြသည်။ ထိုအခါက ညီတော် အာနန္ဒာမထေရ်သည် ထိုအလုပ်အကျွေး အရာအထူးကို လက်ခံ တော်မူရခြင်း မရှိသေးပေ။

အရှင်မေဃိယသည် သရက်ဥယျာဉ်သို့ရောက်၍ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အားထုတ်နေလေသည်။ သို့သော် သူထင်သလို ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား၏ အသီး အတွေ့တို့ကို မခံစားနိုင်ခဲ့။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သောဝိတက် တရားသုံးပါးသာလျှင် တမျိုးစီ တလှည့်စီ အာရုံထင်မြင်နေရလေသည်။

ဝိတက်သုံးပါးဟူသည်ကား

၁။ ကာမဝိတက်=ကာမဂုဏ်တရားနှင့် စပ်ဆိုင် သ မျှ ကြံစည်နေမိခြင်း၊

၂။ ဗျာပါဒဝိတက်=သတ္တဝါတို့အား (ရန်သူတို့အား) သေစေလိုသောဆန္ဒ ပေါ်ပေါက်နေခြင်း၊

၃။ ဝိဟိံသဝိတက်=သတ္တဝါတို့အား (ရန်သူတို့အား) ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်လိုသော မနောကံများ ဖြစ်ပေါ် နေခြင်း။

ဤတရားသုံးပါးကို ဝိတက်သုံးပါးဟု ခေါ်သည်။

အရှင်မေဃိယသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ကြိုးစား၍ နေ့စဉ်မနေတမ်း အားထုတ်သည်။ အားထုတ်လေတိုင်း ထိုဝိတက်သုံးပါးက ပေါ်၍ပေါ်၍ လာသည်။ ထိုအာရုံပေါ်လာသည့် စိတ်တို့ကို တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ခဲ့။

ထို့ကြောင့် ရက်အတန်ငယ်ကြာသောအခါ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ပြန်ကြွလာခဲ့ရသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ချစ်သားမေဃိယ၊ အဘယ့်ကြောင့် မြန်လာခဲ့သနည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားထူးများ ရခဲ့သလော" ဟု မေးတော်မူ၏။

"တပည့်တော်၌ တရားထူးများ မရခဲ့ပါ၊ ဝိတက်သုံးပါးတို့၏ အာရုံများကသာ နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးခြင်း ရှိနေကြပါသည်" ဟု လျှောက်ထား လေသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက....

"ချစ်သားမေဃိယ၊ ငါ့၌အလုပ်အကျွေး ရဟန်းတူ၍ သင်တပါး တည်းသာရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ငါ့အား လုပ်ကျွေးမည့်ရဟန်းတပါးပါး ရောက်လာသည်အထိ ငံ့ပါလေဦးဟု သင့်အားတားခဲ့သည်။ ဆန္ဒပြင်းထန် လွန်းသော သင်သည် ငါ့အား ထပ်မံတောင်းပန်၍ သရက်ဥယျာဉ်သို့ ရောက်အောင် သွားခဲ့သည်။ ငါဘုရားသည် တပါးတည်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရ ကား သင်သည် ဝန်လေးသောအမှုကိုပြုခဲ့၏။ စိတ်ဟူသည် ဝိပရိနာမအား ဖြင့် ပြောင်းလဲရန် မြန်ဆန်လွန်းလှ၏။ သင်၏စိတ်၌ ဝိတက်တရားသုံးပါး ပေါ်ပေါက်မည့်သည်မှာ [illegible] ကိုမြန်လွန်းသောစိတ်ကို သင်မနိုင်၍သာ ဖြစ်ချေ၏" ဟု အောက်ပါဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ဆက်တိုက်တွဲစပ်၍ ဟောတော် မူသည်။

(၃) ဖန္ဒနံ စပလံစိတ္တံ၊ ဒုရက္ခံ ဒုန္နိဝါရယံ။
ဥဇုံ ကရောတိ မေဓာဝီ၊ ဥသုကာရောဝ တေဇနံ။ ။
(ဓမ္မပဒဂါထာ ၃၃)

(၄) ဝါရိဇောဝ ထလေခိတ္တော၊ ဩကမောကတ ဥဗ္ဘတော။
ပရိဖန္ဒတိဒံစိတ္တံ၊ မာရဓေယျံ ပဟာတဝေ။ ။
(ဓမ္မပဒဂါထာ ၃၄)

၃။ ဖန္ဒနံ=ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိထ သော၊ စပလံ=တခုသောအာရုံ၌ မတည်သည်ဖြစ်၍ လျှပ် ပေါ်ခြင်းရှိထသော၊ ဒုရက္ခံ=စောင့်နိုင်ခဲထသော၊ ဒုန္နိ ဝါရယံ=ဝိသဘာဂ အာရုံသို့ သွားသည်ကို တားမြစ်နိုင်ခဲ ထသော၊ စိတ္တံ=စိတ်ကို၊ မေဓာဝီ ပညာရှိသည်၊ ဥဇုံ = ဖြောင့်စွာ၊ ကရောတိ=ပြု၏၊ ယထာ = ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဥသုကာရော=လေးသမားသည်၊ တေဇနံ= မြားကို၊ ဥဇုံ =ဖြောင့်စွာ၊ ကရောတိဣဝ= ပြုသကဲ့သို့ တည်း။

၄။ ဩကမောကတော=ရေဟူသော တည်ရာမှ၊ ဥဗ္ဘတော= ဆုတ်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ထလေ=ကြည်း ကုန်း အရပ်၌၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခိတ္တော=ပစ်အပ်သော၊ ဝါရိဇော=ရေ၌ကျက်စားငါး သတ္တဝါသည်၊ ပရိပ္ဖန္ဒတိက္လာဝ = လွန့်လျက်ခုန်ကာ တုန်လှုပ် ရှာသကဲ့သို့၊ တထာ=ထို့အတူ၊ ဩဒ်စိတ္တံ=ဤကာမဂုဏ် ငါးပါးတည်းဟူသော နေရာ၌ အလွန် မွေ့လျော်သော စိတ်သည်၊ (ဝါ) စိတ်ကို၊ (ထတော=ထိုကာမဂုဏ်မှ၊ ဥဒ္ဓရိတွာ=ထုတ်နုတ်၍၊)မာရဓေယျံ=ကိလေသာ မာရ်၏ အရာတည်း ဟူသော ဝဋ္ဋကို၊ ပဟာတဝေ=ပယ်ဖျက်ခြင်း ငှာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ=ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ခိတ္တံ=ချထားအပ်သည် ရှိသော်၊ ပရိဖ္ဖန္ဒတိ=တလွန့်လွန့် တုန်လှုပ်၏။

ဦးမင်္ဂလာသည် ဗိုဂါထာနှစ်ပုဒ်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကြည့်ရှုပြီး နောက် မြန်မာလိုသက်သက် ပြန်ဆိုထားသော ဆရာကြီးဦးဖိုးလတ်၏ မြန်မာပြန်ကို ဤသို့ တွေ့ရပြန်သည်။

(၃) မြားသမားသည် မြားကို ဖြောင့်အောင် ပြုသကဲ့သို့ တုန် လှုပ်ထသော၊ ပြောင်းလဲထသော၊ ထိန်းသိမ်းရန် ခဲယဉ်း ထသော၊ တားမြစ်ချုပ်တည်းရန် ခက်ခဲထသော စိတ်ကို ပညာရှိသည် တည့်မတ်ဖြောင့်စင်းအောင် ပြု၏။

(၄) ရေ၌ ပေါက်ဖွားငါး စသည်ကို မိမိ၏တည်ရာ ရေမှ ထုတ်၍ ကုန်း၌တင်ထားသော် တဖျပ်ဖျပ် တုန်လှုပ်၍ နေသကဲ့သို့ စိတ်အားမာရ်နတ်၏ ကိလေသာနယ်ကို စွန့် ပယ်ရန် ရေတည်းဟူသော ကာမဂုဏ်အာရုံတို့မှ ထုတ်၍ ကုန်းတည်းဟူသော တာဝနာ၌ တင်ထားသော် တဖျပ်ဖျပ် ဖြင့် တုန်လှုပ်၍ နေလေ၏။

ဦးမင်္ဂလာသည် ပါဠိအနက် အဓိပ္ပာယ်နှင့် မြန်မာသက်သက် အဓိပ္ပာယ်ကိုညှိနှိုင်းကြည့်လိုက်ရသည်။အဲသည်နောက်မှာပင် သူ့ကိုယ်တွေ့ သူ့စကားနှင့် စဉ်းစား၍ နားလည်လိုက်ရသည်။

စိတ်ဆိုတဲ့စိတ်ဟာ ကာမဂုဏ်တရား အာရုံငါးပါးတို့နှင့်တွေ့လျှင် တုန်လှုပ်တတ်သည်။ အဆင်းမှာဖြစ်ဖြစ်၊ အသံမှာဖြစ်ဖြစ်၊ အနံ့မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ အရသာမှာဖြစ်ဖြစ်၊ အထိအတွေ့မှာဖြစ်ဖြစ် ဒါတွေကိုတွေ့လျှင် တုန်လှုပ်မိတာပဲ။ သံလိုက်ကဆွဲလျှင် သံတိုသံစကလေးက ပြေးကပ်လိုက် တာပဲ။ ဆားနဲ့ချဉ်သီးနဲ့တွေ့လျှင် အရည်ပျော်သွားသလို ဖောက်ပြန်သွား တာပဲ။ မြွေဟောက်ကို လက်ဝါးပြလျှင် ထောင်းခနဲ ပါးပျဉ်းထသလို တုန်လှုပ်လာတာပဲ။

www.burmeseclassic.com

စိတ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဟာ တခုတည်းသောအကြောင်းကိုပဲ အာရုံကပ်ထားလို့ မရတတ်ဘူး။ သည်အကြောင်းတွေးရာက ဟိုအကြောင်းရောက်၊ ဟို အကြောင်း တွေး ရာ က သည့်ပြင်အကြောင်းရောက်၊ သည့်ပြင်အကြောင်းတွေးရာက အခြားအကြောင်းကို ကူးသွားပြန်ရော။ ဒါ့ကြောင့် လူ့စိတ်ကို မျောက်စိတ်နဲ့ နှိုင်းပေတာပေါ့၊ ဘုရားရှိခိုးတပုဒ်ဆုံးသွားအောင်တောင် တခုတည်းသော အာရုံမှာ ထားလို့ မရချင်ဘူး။

စိတ်ဆိုတဲ့စိတ်ဟာ အဲသည်လို သွားချင်ရာ‌ သွားနေတာကို လိုက်နေရင်တော့ မီးဒိုးမဆုံး မိုးမဆုံးဖြစ်မှာပဲ။

စိတ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဟာ မတည့်တာမှ စားချင်တဲ့ လူမမာရဲ့ စိတ်လို မသင့်တော်မှုန်းသိလျက်နှင့်လဲ ကြံစည်နေတတ်တယ်။ မသင့်တော်မှုန်းမသိဘဲနဲ့လဲကြံစည်နေတတ်တယ်။ တားလို့မရဘူး။ ယောကျ်ားတို့၏ဝိသဘာဂဟာ မိန်းမပေါ့။ မိန်းမတို့ရဲ့ ဝိသဘာဂဟာ ယောကျ်ားပေါ့။ အဲဒီလို ကောက်ကျစ်ကွေးလိမ်နေတဲ့စိတ်ကို ပညာရှိ သူတော်ကောင်းများဟာ လေးသမားက မြားကို တည့်မတ်ဖြောင့်စင်းအောင် မရမနေ လုပ်ယူသလို လုပ်ယူကြတယ်တဲ့။ လုပ်လဲ လုပ်နိုင်ကြတယ်တဲ့။

ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ဖူးသော ဦးမင်္ဂလာသည် ဘုရားဟောတော်မူသော စိတ်၏ဖောက်ပြန်တတ်ပုံတို့ကို ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၍ နားလည် သဘောပေါက်ရပါသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ဖူးသူများ မဟုတ်လျှင် (ဝါ)စိတ်ကိုစောင့်၍ ကြည့်ဖူးသူများ မဟုတ်လျှင်တော့ နားမလည်နိုင်ကြပါ။ ထိုသို့ သိရှိနားလည်သည့် တိုင်အောင် လူတိုင်းသည် စိတ်ကို ကွပ်ကဲ စောင့်ထိန်းဖြောင့်တန်းအောင် မလုပ်နိုင်ကြ။ မေဓာဝီဟူသော ပညာရှိ သူတော်ကောင်းများသာ စိတ်ကို နိုင်နင်း စေစားနိုင်ကြလိမ့်မည်။ ပုထုဇဉ်တို့ကတော့ အမှတ်တမဲ့နေ၊ အမှတ်တမဲ့စား၊ အမှတ်တမဲ့သွားလို့ အမှတ်တမဲ့ သေကြတာပဲ။

ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်နိုင်ကြသလဲဆိုတာ နောက်ဂါထာမှာ ဆက်ပြထားတယ်လေ။ ငါးဆိုတာ ရေထဲမှာပဲ ပျော်တာပေါ့။ စိတ်ဆိုတာလဲကာမဂုဏ် အာရုံထဲမှာပဲ ပျော်ချင်တာပေါ့၊ (ပါပသွိံ ရမတီမနော)လေ....။ ရေထဲမှာနေတတ်တဲ့ ငါးကို ကုန်းပေါ်တင်လိုက်လျှင် အသက်ရှူကျပ်ပြီး တ ဆတ် ဆတ် လွန့်လူးနေတာပေါ့။ စိတ်ဆိုတာလဲ သူနေချင်တဲ့ ကာမဂုဏ်အာရုံတွေထဲက ထုတ်ပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာအလုပ်မှာ တင်လိုက်လျှင် နေသားထိုင်သား မကျသလို မခံမရပ်နိုင်ဘဲ တဆတ်ဆတ်ခုန်၊ တလွန့်လွန့်လူး နောက်ဆုံးတော့ ကုန်းပေါ်မှာ ငါးသေသွားသလို စိတ်ကလဲ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာကို အရှုံးပေးလိုက်တတ်ကြတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြတ်စွာဘုရားက ကိလေသာ ဆယ်ပါးကို မာရ်နတ်၏ နယ်ပယ်လို့ ဟောတော်မူပါတယ်။ ကိလေသာဆယ်ပါးဆိုတာ....

(၁) လောဘ=တပ်မက်ခြင်း၊
(၂) ဒေါသ=အမျက်ထွက်ခြင်း၊
(၃) မောဟ=တွေဝေမိုက်မဲခြင်း၊
(၄) မာန=ထောင်လွှားခြင်း၊
(၅) ဒိဋ္ဌိ=မှားမှားယွင်းယွင်း သိမြင်ခြင်း၊
(၆) ဝိစိကိစ္ဆာ=ဘုရားတရား စသည်များ၌ ယုံမှားခြင်း၊
(၇) ထိန=စိတ်၏ မခံ့ခြင်း၊
(၈) ဥဒ္ဒစ္စ=စိတ်၏ကောင်းမှုမှ ပျံ့လွင့်တုန်လှုပ်ခြင်း၊
(၉) အဟိရိက=မကောင်းမှုမှ မရှက်ခြင်း၊
(၁၀) အနောတ္တပ္ပ=မကောင်းမှုမှ မထိတ်လန့်ခြင်း။

အဲသည်တရား ဆယ်ပါးဟာ လူတိုင်း လူတိုင်းရဲ့စိတ်ကို ညစ်နွမ်းစေတဲ့ တရားဖြစ်တယ်။ ကိလေသာဆိုတဲ့ ပါဠိက ညစ်နွမ်းခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ်ပြတယ်လေ။ သတ္တဝါတွေရဲ့စိတ်ကို ညစ်နွမ်းအောင် လုပ်တတ်တယ်ပေါ့။

အဲသည့်နယ်မှ လွတ်အောင် ကြိုးစားတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်သူများကိုတော့ မာရ်နတ်က သူ့စစ်သည်တော်ဆယ်မျိုးနှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်သူရဲ့စိတ်ကို တိုက်စစ်ဆင်ပြန်သတဲ့လေ။ ဒါလဲ အနည်း အကျဉ်းတော့ ဦးမင်္ဂလာကိုယ်တိုင် အတိုက်ခံခဲ့ရတာမို့ အတွေ့အကြုံကလေးတော့ ရှိခဲ့ဖူးပါရဲ့။ မြတ်စွာဘုရား သတိပေးဟောပြတော်မူခဲ့တဲ့ မာရ်နတ်၏ စစ်သည်တော် ဆယ်မျိုးကတော့....

(၁) ကာမရာဂ=ကာမဂုဏ်၌ တပ်မက်မှု

(သမာဓိကလေး နည်းနည်းမှ ရမယ် မကြံသေးဘူး၊ အတိတ်က ခံစားခဲ့ဖူးတဲ့ ကာမဂုဏ် ဖြစ်စေ၊ မိမိ တောင့်တခဲ့ဖူးတဲ့ ကာမဂုဏ် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်တယ်။ အဲဒီလို ပေါ်လာတာတွေကိုလဲ တပ်မက်စွာ လက်ခံနေတတ်တယ်။)

(၂) အရတိ=မမွေ့မလျော်ခြင်း

(တရား ထိုင်နေတာကိုပဲ ပျင်းရိ လာတတ်တယ်။ ထိုင်ရတာ ခွင်မကျ သလိုလို၊ မှတ်ရတာ ကျဲတောက်တောက် လိုလို၊ အချိန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလဲ ကုန်ခဲ့လိုက်တာလို့ ထင်နေ့ သလိုလို အမျိုးမျိုး ဇီဇာကြောင်နေတတ်တယ်။)

(၃) ခုပ္ပိပါသ=ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု

(တရားထိုင်ရင်း ထမင်းဆာလာတယ်၊ ရေငတ်လာတယ်၊ အရင်က စားဖူးတဲ့ ခံတွင်းတွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့ အစားအသောက် အဖျော်ယမကာတို့ကို သတိရပြီး စမ်းထဲမှာ တကြုတ်ကြုတ် လေထနေတတ်တယ်။)

(၄) တဏှာ=တပ်မက်ခြင်း

(ဆာလောင်တာတွေ၊ မွတ်သိပ်တာတွေကို အမျိုးမျိုးချဲ့ထွင်ပြီး သွားရည်ကျအောင် စိတ်ဖောက်ပြန်လာတတ်တယ်၊ မနေနိုင်တဲ့အဆုံး တရားထိုင်ရာက ဆင်ခြေအမျိုးမျိုးနဲ့ထပြီး၊ ရှာတတ် စားတတ်တယ်။

(၅) ထိနမိဒ္ဓ=စိတ်၏မခံ့ခြင်း၊ စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်း

(စိတ်၏မခံ့ခြင်းဆိုတာ စိတ်မခိုင်တာ။ ပျံ့လွင့်ခြင်းဆိုတာက တောင်စဉ်ရေမရ စိတ်ရောက်နေတာ။ အဲသည်တော့ အိပ်ချင်လာတယ်၊ ငိုက်မျဉ်းလာတယ်၊ လစ်ခနဲ လစ်ခနဲ မေ့ခနဲ မေ့ခနဲ အိပ်ပျော်သွားတယ်။)

(၆) ဘီရု=ကြောက်လန့်ခြင်း

(တောထဲမှာဆိုလျှင် သစ်ငုတ်ကို တစ္ဆေဘီလူးထင်တယ်။ အိမ်ထဲကျောင်းထဲမှာဆိုလျှင် ဖျာလိပ်တို့ ကုလားထိုင်တို့ကို တစ္ဆေသရဲထင်တယ်။ ဘာမှမမြင်ရပေမယ့် မိမိနောက်က တယောက်ယောက်လာရပ်သလိုလို၊ ချိုးချိုးချွတ်ချွတ် ခြေလှမ်းသံ ကြားရသလိုလို၊ ကြောက်စရာပေါင်းစုံတွေးပြီး ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း ခေါင်းကြီးနေတတ်တယ်။)

(၇) ဝိစိကိစ္ဆာ=ယုံမှားသံသယဖြစ်မှု

(ငါ အခုလုပ်နေတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းဟာ ငါနဲ့ မလျော်လို့ ဘာတခုမှ ထူးထူးခြားခြား မဖြစ်သေးတာလား။ ငါ့အတွက် သည့်ထက်ကောင်းတဲ့ နည်းများ ရှိနေဦးမလား။ အခု ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ချ၍ နောက်

www.burmeseclassic.com

ကမ္ဘာဦးဘွဲ့သစ်ကို ရှာရလျှင် ကောင်းလေမလားဟု ချီတုံချတုံဖြစ်နေတတ်တယ်။)

(၈) မဂ္ဂထမှာ=ခက်ထန်လာမှု

(သံသယ အမျိုးမျိုးတွေနဲ့ စိတ်ဆင်းရဲလာအောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဒေါသဖြစ်လာတယ်။ ငါ့နှယ် ညံ့လိုက်တာ၊ အခုလောက် ကြာတာတောင် ဘာတခုမှ မ(ဘာ)ဘူး၊ အချိန်တွေ အလကား ကုန်တယ်၊ အညောင်းသာ အဖတ်တင်တယ်၊ သူတော်ကောင်းတရားနဲ့ မတန်တဲ့ အကောင် မိုက်တွင်းနက်နေတာပဲ ကောင်းတယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြမ်းတမ်းစွာ အပြစ်တင်နေတတ်တယ်၊ ရှုတ်ချနေတတ်တယ်၊ ဒေါသထွက်နေတတ်တယ်။)

(၉) လာဘ၊ သိလောက၊ သက္ကာရ မိစ္ဆာလဒ္ဓ=ပူဇော်ကျော်စေးမှု

(အဲ....ပြောခဲ့တဲ့ အဆင့်(၈) စစ်ပွဲအထိ နိုင်လာခဲ့တဲ့ ယောဂီကျတော့ နူးနူးညံ့ညံ့ လက်နက်နဲ့ တိုက်ပါလိမ့်မယ်။ လာဘ်လာဘ ရွှေငွေပစ္စည်းကအစ လိုချင်တာတွေ မိမိက အလှူမခံဘဲနဲ့ သဒ္ဓါကြည်ညိုတဲ့ ဒါနရှင်တွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်လာမယ်။ ပိုလျှံလွန်းလာတော့ ဘုရားတည်ရကောင်းနိုးနိုး၊ သတ္တဝါတွေကို သာသနာပြုပေးရကောင်းနိုးနိုး ဖြစ်လာတယ်။ ထင်ပေါ်ကျော်စောလာမယ်။ အရပ်စကား ပါးစပ်သတင်းတွေက ဈာန်ရသလိုလို၊ ကိုယ်ပျောက်သလိုလို၊ နှစ်ကိုယ်ခွဲ နိုင်သလိုလို၊ တ,လိုက်လျှင် ကြွလာသလိုလို အဲသည် (သလိုလို) ကောလာဟလများက ပင့်မြှောက်ပေးမယ်။ သက္ကာရအပူဇော်ခံ အရှိအသေ ပြုတာက အမျိုးအမည်မထင်ရှားတဲ့ နတ်တို့လို၊ ဝိဇ္ဇာတို့လို၊ အဓိက ဂိုဏ်းဆရာကြီးများလိုလို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေပါ သာသနာမှ (သံတူ ကြောင်းကွဲ) လမ်းစဉ်တွေနဲ့ သိမ်းသွင်းဆွဲဆောင်တတ်တယ်။ အဲသည့်လမ်းကို နားယောင်လိုက်တာနဲ့ မိစ္ဆာလဒ္ဓ ဘုရားမြတ်စွာ ချီးမွမ်းတော်မမူတဲ့ ကဲ့ရဲ့တော်မူတဲ့ လာဘ်လာဘရှာနည်းဖြင့် ရှာမိတတ်တယ်။)

(၁၀) အတ္တုက္ကံသန ပရဝမ္ဘန=မိမိကိုယ်မိမိ ရဟန္တာလောက် အထင်ကြီးလာမှု

(သူတပါးကို(ကိုယ်ရည်တန်းတူ အပြိုင်)ဆိုလျှင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပေါက် ...လင်သေးမယ်။ ချီးချီးဖွဲ့ဖွဲ့ နှိမ်ပြောမယ်။ အဲသည့်အကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၀ ပါးဟာ မာရ်နတ်ရဲ့ စစ်သည်တော်များ၊ သို့မဟုတ် စိတ်ခာတ် စစ်ဆင်ရေး ပရိယာယ်များလို့ ကျမ်းဂန်မှာ ဆိုတယ်။)

ဦးမင်္ဂလာ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရာမှာ အမှတ်(၁)မှ အစ အမှတ်(၈) အထိ တမျိုးစီ တမျိုးစီလဲ ဖြစ်ဖူးတယ်။ နှစ်မျိုး သုံးမျိုး ရောထွေး၍လဲ ဖြစ်ဖူးတယ်။ အချိန်စေ့၍သာ ထခဲ့ရသည်၊ ထိုစိတ်များနှင့် ငလုံးဗထွေး နပန်းလုံးပြီး ထခဲ့ရသည်သာ များလှသည်။

စစ်မြေပြင်၌ တိုက်စစ်ဆင်ရာတွင် မအောင်မြင်သောကြောင့် တပ်ဆုတ်ခဲ့ရသော စစ်သူကြီးနှင့် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ နှိုင်းကြည့်မိသည်။တခါတခါ (အောင်မြင်စွာ)ဆုတ်ခွာခဲ့နိုင်၍ တခါတခါတော့လည်း (ကစဉ့်ကလျား ဖရိုဖရဲ)နှင့် အပြေးအလွှား ဆုတ်ခဲ့ရသည်လည်း ရှိသည်။

အရှင်မေဃိယသည် တနည်းနည်းဖြင့် လက်လျှော့ဆုတ်ခွာခဲ့ရဟန်တူပါသည်။ စိတ်ကိုမနိုင်သော အရှင်မေဃိယအား စိတ်နဲ့ဆိုင်သော အထက်ပါ ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ဆက်စပ် ဟောပြတော်မူသည်။ ထိုအခါတွင် အရှင်မေဃိယသည် မြားကောက်ကို ဖြောင့်မတ်အောင် ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းစွာ ပြုပြင်ပြီး၍ တချက်တည်းနှင့် ပစ်ကွင်းကို မြားချက်စွဲအောင် ပစ်ခတ်နိုင်သော လေးသမားကဲ့သို့ စိတ်ကို စိတ်နှင့် တိုက်ကာ အောင်မြင်စွာ ဗိုလ်စွဲသွားလေသည်။

ဓမ္မပဒ ဒေသနာတော်တွင် 'ဂါထာ၏ အဆုံး၌ မေဃိယမထေရ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။ထိုမှတပါး များစွာသောပရိသတ်တို့သည်လည်း သောတာပန်စသည်တို့ ဖြစ်ကြလေကုန်၏'ဟု ဆိုလေရာ ထိုဂါထာ ဒေသနာတော်ကို အဆင့်ဆင့် နာကြား ကြရသောကြောင့် ပရိသတ်အဆင့်ဆင့် သောတာပန်စသည်တို့ ဖြစ်သွားကြသည်ဟုတထစ်ချ မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဦးမင်္ဂလာ နားလည်နိုင်ပါပြီ။ ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၄)

ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ လဟုနော၊ ယတ္ထကာမ နိပါတိနော။
စိတ္တဿ ဒမထော သာဓု၊ စိတ္တံ ဒန္တံ သုခါဝဟံ။ ။

ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ = အလွန် နှိမ်နင်းနိုင်ခဲယဉ်းသော၊ လဟုနော= လျင်မြန်စွာဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းရှိထသော၊ ယတ္ထကာမနိပါတိနော= အလိုရှိရာအာရုံ၌ ကျတတ်သော၊ စိတ္တဿ=စိတ်ကို၊ ဒမထော= ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းသည်၊ သာဓု=ကောင်း၏၊ ဒန္တံ= ဆုံးမပြီးသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသော၊ စိတ္တံ = စိတ်သည်၊ သုခါဝဟံ=မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

ဓမ္မပဒ—စိတ္တဝဂ်၊ ဂါထာ-၃၅။

နှိမ်နင်းရန် ခဲယဉ်းထသော၊ လျင်မြန်ထသော၊ မိမိအလိုရှိရာ အာရုံတို့၌ သက်ရောက်ကျက်စားလေ့ ရှိထသောစိတ်ကိုနှိမ်နင်းသောသူကားမြတ်၏။ နှိမ်နင်းထားသောစိတ်သည် ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

ဦးမင်္ဂလာသည် အထက်ပါ ဂါထာ အဓိပ္ပာယ်ကို တောဆင်ရိုင်းတကောင်နှင့် နှိုင်းကြည့်မိလေသည်။

လွတ်လပ်သော တောဆင်ရိုင်းတကောင်ကိုလူသားတဦးကနှိမ်နင်းဖမ်းယူဖို့ရန်အလွန်ခက်တာပေါ့။ အကောင်ကြီးသလောက်အလွန်လျင်မြန်တယ်။တောတောင်အနှံ့သွားချင်ရာသွားပြီး ကျက်စားချင်ရာမှာကျက်စား

www.burmeseclassic.com

နေတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အကယ်၍များ ဒီဆင်ရိုင်းကို ဖမ်းမိပြီးတော့ ကိုယ်ဖြစ်စေချင်တာကိုဖြစ်အောင် လုပ်ခိုင်းနိုင်ရင်စီးပွားရေးမှာလဲအလွန် အသုံးဝင်လာတဲ့ လုပ်သားကောင်းကြီး တယောက်လိုဖြစ်တယ်။ စစ်မက်ရေးရာမှာလဲ အလွန်ထိရောက်တဲ့ စစ်လက်နက်အင်အားကြီးတခု ဖြစ်လာနိုင်တယ်လေ။

စိတ်ဆိုတာလဲ ဒီအတိုင်းပေါ့။ ဒိပြင်နေရာမပြောနဲ့ဘုရားခန်းထဲမှာ ထိုင်ပြီး ဘုရားရှိခိုးနေတုန်းတောင် အဲဒီဘုရားရှိခိုးတပုဒ်ဆုံးတဲ့အထိ ကိုယ့်စိတ်ကို ဘုရားဂုဏ်တော်မှာ ကိန်းဝပ်နေအောင် ထိန်းထားနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းသားပဲ။ ဒိပြင်အာရုံတွေ ဒိပြင်အတွေးတွေနောက်ကို လှစ်ခနဲလှစ်ခနဲလိုက်လိုက်ပြေးလို့ မနည်းပြန်ပြန်ပြီး ဆွဲခေါ်ကြရတယ်မဟုတ်လား။ အဲသည်လို (ပေါက်လွှတ်ပဲစား၊ အလေဏတော)အဖမ်းရ အထိန်းရခက်တဲ့ စိတ်ရိုင်းကို ဖမ်းနိုင်ချုပ်နိုင် ပုံသွင်းနိုင်ရင်တော့ လောကီအကျိုးစီးပွားမှာလဲ သုံးနိုင်တယ်။လောကုတ္တရာအကျိုးစီးပွားအတွက် ကိလေသာနဲ့ တိုက်ရတဲ့စစ်ပွဲမှာလဲ အကောင်းဆုံးလက်နက်ကြီးဖြစ်နိုင်တယ်။

မြတ်စွာဘုရားက ဘယ်ဝတ္ထုကို အမှီပြု၍ ဤဂါထာကို ဟောခဲ့ပါလိမ့်။

ဦးမင်္ဂလာသည် အညတရ ရဟန်းတပါး၏ဝတ္ထုတွင် ဟောကော်မူခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ထိုဝတ္ထုကို သူနားလည်သလို မြန်မာစကားနဲ့ပြန်၍ပြောပါဆိုလျှင်တော့ ယခုလို ပြောပြလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်ကပေါ့။

ဟိမဝန္တာတောင်ခြေမှာ မာတိကာဆိုတဲ့ ရွာကြီးတရွာ ရှိတယ်။ မာတိကာဆိုတဲ့ပါဠိက အစီအစဉ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ အစဉ်အဆက်လို့လဲ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ ဒီတော့ အဲသည်ရွာကြီးဟာ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ဥမကွဲသိုက်မပျက် ဆွေကြီးမျိုးကြီးတွေ စုနေကြလို့ မာတိကရွာလို့ ခေါ်ခဲ့ကြတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ တရွာလုံး ဆွေမျိုးသားချင်းချည်းပဲပေါ့။

စည်းစည်းလုံးလုံးနဲ့ ညီညီညွတ်ညွတ် စုပေါင်းလုပ်ဆောင်ကြတဲ့အတွက်ကောက်ပဲသီးနှံဆန်ရေစပါးကြွယ်ဝကြတယ်။ ပရိယေသနဝမ်းစာဖူလုံကြတယ်။ ဒီတော့ ဒုစရိုက်မှု ကင်းလာကြတယ်။ ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြတယ်။ ရာသီဥတုကလည်း ဟိမဝန္တာတောင်ခြေဆိုတော့ စိမ်းစိမ်းစိုစိုချမ်းချမ်းမြမြ သဘာဝမျှတနေကြတယ်။

www.burmeseclassic.com

အဲသည်ရွာကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့ ရွာသူကြီးရဲ့နာမည်ကိုတော့ အထင် အရှား ဖော်ပြမထားပါဘူး။ မာတိကရွာသူကြီးလို့ပဲသုံးနှုန်းထားတာတွေ့ ရပါတယ်။ ဒါကတော့ ဗာရာဏသီပြည့်ရှင်ကို ဗာရာဏသီမင်းကြီးလို့ခေါ် ရင်လဲ ပြီးတာပဲလေ။

အဲသည့်မာတိကရွာသူကြီးရဲ့မိခင်ကိုလဲမာတိကမာတာလို့ပဲ တွေ့ရ ပြန်တယ်။အမည်သီးခြားမတွေ့ရပါဘူး။ဒီတော့'သူကြီးရဲ့အမေ'သို့မဟုတ် မာတိကဘရွာလုံးကအမေလို့ခေါ်ကြတာကြောင့်'မာတိကမာတာ'ဖြစ်နေ ပါလိမ့်မယ်။ တရွာလုံးက အမေလို့ခေါ်ကြပေမယ့် အသက်အရွယ် အို မင်းတဲ့ ဇရာပိုင်းမရောက်သေးပါဘူး။ ဝတ္ထုအဏ္ဍပ္ပတ္တိကိုခြုံငုံသုံးသပ်ကြည့် လိုက်မယ်ဆိုရင် အသက်ငါးဆယ်လောက်၊ ခန့်ညားတဲ့ဥပဓိရုပ်ပိုင်ရှင်ဖြစ် ပါလိမ့်မယ်။ ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ သွက်လက်ဖျတ်လတ်မှုရှိပါလိမ့်မယ်။ ဩဇာတိက္ကမနဲ့ ဉာဏ်ပညာလဲ အလွန်ထက်မြက်ပါလိမ့်မယ်။ရွာသူရွာသား တို့အပေါ်မှာဆုံးမတန်လျှင်ဆုံးမပြီး ကြည့်ရှုစောင့်မတန်လျှင်လဲ ကြင်ကြင် နာနာနဲ့ စောင့်ရှောက်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်အများကရိုသေခန့်ညားပြီး 'မာတိက မာတာ' မာတိကရွာရဲ့ မိခင်လို့ တရွာလုံးက လေးစားသမှုနဲ့ ခေါ်ကြတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဝါဆိုလ ရောက်ခါနီးတနေ့မှာ အာဂန္တုရဟန်း အပါးခြောက် ဆယ် မာတိကရွာကို ရောက်လာတော်မူကြတယ်။ မာတိကမာတာက....

''အရှင်ဘုရားတို့ ဘယ်ကလာလို့ဘယ်ကြွကြမှာလဲ''လို့ မေးတယ်။ ခေါင်းဆောင်ပြုလာသော ရဟန်းက''ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမကို ခံယူပြီးတော့ ဇေတဝန်ကျောင်းမှ ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ သီတင်းသုံးဖို့လျောက်ပတ်တဲ့ အရပ်ကို ရှာဖွေတုန်းပါပဲ''လို့ ဖြေတဲ့အခါမှာ....

''သည်လိုဆိုရင် တပည့်တော်မတို့ရွာမှာပဲ ဝါဆိုတော်မူကြပါ။ ကျောင်းနဲ့တကွ ဆွမ်းဝတ်ကို တပည့်တော်မတို့က လှူပါမယ်၊ တပည့် တော်မကိုလဲ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသော အိုလတော်မြတ် တို့ကို အစဉ်ပေးသနားတော်မူပါဘုရား''လို့ လျှောက်ထားတယ်။ရဟန်း များကလဲ လက်ခံတော်မူတယ်။

မာတိကမာတာမိခင်ကြီးက တရွာလုံးမှာ ရှိသမျှလုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်တဲ့ ယောကျ်ားတွေကို ဆင့်ခေါ် စည်းရုံးလိုက်တယ်။ ရွာကြီးနဲ့ မနီးမဝေး အရပ်ကို သူကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ပြီးတော့ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း မြေညှိသူက ညှိစေတယ်။ သစ်ဝါးခုတ်သူက ခုတ်စေတယ်။ ကျောင်းဆောက်တဲ့သူက ဆောက်စေတယ်။ အဲသည်လို တက်ညီလက်ညီနဲ့ နေ့ချင်းပြီး ဆောက်လှူ လိုက်တော့ ရဟန်းတော်များဟာ ဩဇာတိက္ကမကြီးလှတဲ့ မာတိကမာတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို အံ့သြကြရတယ်။ ခေါင်းဆောင် ခေါင်းရွက်လုပ်ပြီး အစီအမံကောင်း ကိုလဲ ချီးမွမ်းရတယ်။

မာတိက မာတာက ဆွမ်းဝတ်ကို ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်ပြီး လှူဒါန်း တယ်၊ သရဏဂုံသီလတို့ကိုလဲ နေစဉ်ဆောက်တည်နေတယ်။ ရဟန်းတို့က မာတိက မာတာရဲ့ စေတနာသဒ္ဓာတရားတို့ကို လေးစားလာကြတယ်။

ကျောင်းဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက လေးလေးနက်နက် လိုက် လိုက်လှဲလှဲ သဒ္ဓာတရားကလဲ ရှိမယ်၊ 'စာရိတ္တ ဝါရိတ္တ'နဲ့ ပြည့်စုံမယ်၊ ဉာဏ်ပညာကလဲ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ရှိမယ်ဆိုရင် ကျောင်းထိုင်ရဟန်း နှင့်တကွ ကျောင်းနေရဟန်းများကပါ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ များကို လေးစား ခန့်သားလာရတယ်။ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများရဲ့ သဒ္ဓာတရား ကို ချီးမြှောက်တဲ့အနေနဲ့ ဂန္ထဓုရ၊ ဝိပဿနာဓုရ၊ ၎ငှနှစ်ပါးကိုအားသစ် ကျင့်ဆောင်တော်မူကြပါတယ်။သူ့အကျိုးကိုယ့်အကျိုး တိုးပွားအောင် ဆန္ဒပြုတော်မူကြပါတယ်။ ဒါဟာ တယောက်ကျေးဇူး တဦးမေတ္တာဆိုတဲ့ သဘာဝတရားပါပဲ။

သည်တော့ တနေ့မှာ ခေါင်းဆောင်ရဟန်းတော်က ရဟန်းများကို သို့ကလို ပြောတယ်။

"ငါ့ရှင်တို့၊မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးဟာပေါ့ပေါ့တန်တန် မဟုတ်ဘူး၊ အတွေးအခေါ် အကြားအမြင်နှင့်တကွ ရတနာသုံးပါးကို အလွန်ကိုင်းရှိုင်းတဲ့ ဒါယိကာမကြီး ဖြစ်တယ်။ သဒ္ဓာတရားဘက်ကလဲ ဘာမှ လိုလေသေး မရှိရဘူး။ ဒါ့ကြောင့် တပည့်တော်တို့က ဒါယိကာမ ကြီးရဲ့ သဒ္ဓာတရားကို စောင့်ရှောက်ကြရလိမ့်မယ်။ ဒီနေ့က စပြီးတော့ ဒီကျောင်းကြီးပေါ်မှာ တရုန်းရုန်းနဲ့ စုစုဝေးဝေးနေကြမယ့်အစား အိပ် ချိန်မှလွဲလို့ 'နေ့အခါမှာ နေ့သန့်ရာ'၊ 'ညအခါမှာ ညသန့်ရာ'တပါးချင်း ကာယာနုပဿနာ ပွားများပြီး နေကြဖို့ ရဲ့၊ တဦးတယောက်မှာ မကျန်း မမာဖြစ်လျှင်တော့ တုံးခေါက် အသံပြုကြတာပေါ့"လို့ နှိုးဆော်တယ်။

ရဟန်းများကလဲ နာယကရဟန်းရဲ့ ဩဝါဒကို ခံယူပြီးတော့ ကျောင်းအနီးအပါးက တောထဲဝင်ပြီး သစ်တပင်ရင်း ဝါးတပင်အောက် မှာ အသီးသီး ဘာဝနာစီးဖြန်းနေကြတယ်။ (အဲဒီအကြောင်းကို ဓမ္မပဒ ထဲမှာ ဖတ်ရတော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းရိယ ဆရာတော်ကြီးတပါးက အမိန့်ရှိပုံကို သတိရလိုက်မိပါတယ်။ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်တယ်ဆိုတာ တယောက်တည်းဆိုလျှင် 'တရား'တဲ့၊နှစ်ယောက်တွဲမိလျှင်'စကား'တဲ့'တဲ့၊သုံးယောက်တွဲမိလျှင်တော့ 'အလကား'တဲ့။)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်စကား အတိုင်းပါပဲ။ ခြောက်ဆယ်သော ရဟန်းများဟာ နှစ်ပါးတွဲလျှက် မနေကြတော့ဘူး။ ကျောင်းပေါ်မှာလဲ နေ့အခါမှာ ဘယ်ရဟန်းမှ မရှိဘူး။

ထည့နေတော့ မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးက ညဘက်မှာ သုံးဆောင်ကောင်းသော ပျားရည်သကာများကို လှူဖို့ရန် ကျောင်းသို့ လာတယ်။ ကျောင်းပေါ်မှာ ဘယ်ရဟန်းမှ မတွေ့ရဘူး၊ 'ရဟန်းတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပါလိမ့်'လို့ အထိတ်တလန့် ဖြစ်မိတယ်။

"တနေရာရာကို သွားနေကြဟာထင်ပါရဲ့၊သပိတ်နဲ့ အိပ်ရာနေရာ ကလေးတွေတော့ ရှိသားပဲ၊ ဟောဒီတုံးကြီးကို ခေါက်စမ်းကြည့်လိုက် မယ်"လို့ အမေ်အမျိုးသမီးက တုံးကို လေးငါးချက်ခေါက်လိုက်တယ်။ တအောင့်လောက်နေတော့ ဟိုနေရာက တပါးထွက်လာလိုက်၊သည်နေရာ က တပါးထွက်လာလိုက်၊ နောက်တနေရာက တပါး ထွက်လာလိုက်နဲ့ အလျှိုအလျှို ကြွလာကြတယ်။ ဘယ်ရဟန်းမှ နှစ်ပါးတွဲပြီးတော့ လျှောက် လာတာကို မတွေ့ရဘူး။ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ ထလာတဲ့အခါမှာ 'သတိ'ကပ်ပြီး လာကြတာမို့ ဣန္ဒြေလဲ စောင့်ထိန်းပြီးသား ဖြစ်နေတယ်။ ကျောင်းပေါ် ကိုရောက်လို့ တပါးစီတပါးစ ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်ထိုင်မိကြတော့လဲ စကား မပြောကြဘူး။ ဒီတော့ မာတိကမာတာက ဒီလိုထင်လိုက်တယ်။

'ရဟန်းတော်များဟာ အကြောင်းတခုခုကြောင့် အခြေအတင် အငြင်းအခုံဖြစ်ပြီး 'စကားနည်း ရန်စဲ' နေနေကြဟာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်များပါလိမ့်၊ အညီအညွတ် စေ့စပ်ပေးမှ ကောင်း လိမ့်မယ်'လို့ အောက်မေ့ပြီး....

"အရှင်ဘုရားတို့၊ တပည့်တော်မအိမ်ကို ဆွမ်းစားကြွတုန်းက အညီအညွတ် ကြွတော်မူကြပါတယ်၊ ယခု တပါးစီ,တပါးစီ ကျောင်းက ထွက်ပြီး အချင်းချင်း စကားမပြောဘဲနေကြတာဟာ အဘယ်အကြောင်း အရာကို မပြေမပြစ်ဘဲ ရှိတော်မူကြလို့ပါလဲဘုရား"လို့ မေးလိုက်တယ်။

သည်တော့ နာယကရဟန်းက "ကျွန်ုပ်တို့မှာ မညီမညွတ် စိတ်ဝမ်းကွဲပြားစရာ ဘာပြဿနာမှ မရှိပါဘူး၊ တပါးချင်း,တပါးချင်း ကောဋ္ဌာသဓမ္မ, ခယဝယကမ္မဋ္ဌာန်းကို အသီးသီး စီးဖြန်းနေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်"လို့ ဖြေတော်မူတယ်။

"ကောဋ္ဌာသဓမ္မ,ခယဝယကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲဘုရား"

"မိမိတို့ကိုယ်မှာရှိတဲ့ ဆံပင်၊ မွေးညင်း၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ သွား၊ အရေထူအရေပါး အစရှိတဲ့ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးကို သတိနဲ့ ဆင်ခြင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြင်းဟာ ဒွတ္တိံသ ကမ္မဋ္ဌာန်းလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီအရာတွေရဲ့ ကုန်ခန်းခြင်း, ပျက်စီးခြင်းသဘောကို ခယဝယမှုလို့ ခေါ်တယ်''

အဲသည်လိုပြောတော့ မာတိကမာတာက အလွန် စိတ်ဝင်စားသွားတယ်။ သူကိုယ်တိုင်လဲ သိချင်မြင်ချင်လာတယ်။ သည်တော့....

''တပည့်တော်တို့လို မိန်းမသားများလဲ လုပ်ရင်ရသလားဘုရား'' လို့ မေးတယ်။

''ဒါယိကာမတွေလဲ လုပ်ခွင့်ရှိတာပေါ့၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ မိန်းမ,ယောကျ်ားမရွေး၊ဗြဟ္မာဏ,သုဒ္ဒမရွေး၊ ပညာရှိ,ပညာမဲ့မရွေး နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ နည်းပေးလမ်းပြ ကယ်မ,တော်မူပါတယ်''

''ဒီလိုဆိုရင် တပည့်တော်မကို သင်ပေးပါ၊ တပည့်တော်မလဲ စီးဖြန်းရှုမှတ်လိုပါတယ်''လို့ လျှောက်တယ်။ သည်လိုနဲ့ပဲ....

မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးဟာ ရဟန်းတော်များထံမှ သင်ယူပြီးတော့ ဒွတ္တိံသာကာရ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းပြီး ကုန်ခန်းခြင်း၊ပျက်စီးခြင်း ထင်မြင်အောင် ယောနိသောမနသိကာရ နှလုံးသွင်းတယ်။ အဲသလို နေ့ဆက် ရက်ဆက် နှလုံးသွင်းလိုက်တာဟာ ရဟန်းများထက်စောပြီး သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဆိုက်တယ်။

(သောတာပန် ဖြစ်နိုင်တဲ့ အကြောင်းလေးပါးကို ကျမ်းဂန်များမှာ ဤသို့ တွေ့ရပါတယ်။

၁။ သပ္ပုရိသသံသေဝ=မဂ်ဖိုလ်လမ်းပြ သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်းရမှု။

၂။ သဒ္ဓမ္မဿဝန=ခန္ဓာ နာမ်ရုပ်နှင့်စပ်သော သူတော်ကောင်း တရား နာကြားရမှု။

၃။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ=မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း ကျင့်မှု။

၄။ ယောနိသော မနသိကာရ=ရုပ်နာမ်၌ မှန်ကန်တော်တည့်စွာ နှလုံးသွင်းမှု။)

သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရပြီးတော့ သောတာပတ္တိဖိုလ် ချမ်းသာကို သိလာရတယ်၊ တွေ့လာရတယ်။ အဲသည်က ဘဆင့်တက်ပြီးတော့ သကဒါဂါမိမဂ်နဲ့ သကဒါဂါမိဖိုလ်မှာ တည်လာတယ်။ အဲသည် နှစ်ဆင့်သော မဂ်ဖိုလ်မှ သုံးဆင့်ဖြစ်သော အနာဂါမိမဂ်ကို ဆိုက်လာတယ်။

မာတိကမာတာအမျိုးသမီးကြီးဟာ ဘယ်လောက်များ ဉာဏ်ထက်မြက်သလဲဆိုလျှင် အနာဂါမိမဂ် ရပြီးတဲ့နောက်မှာ လောကီအဘိညာဉ် ငါးပါးကိုပါ ရရှိလာတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောကီ အဘိညာဉ်ငါးပါး ဆိုတာကတော့....

၁။ ဒိဗ္ဗစက္ခု = နတ်တို့မျက်စိနှင့် ကြည့်သလို အဝေးအနီးကို မြင်နိုင်တယ်၊

၂။ ဒိဗ္ဗသောတ=နတ်တို့၏ နားကဲ့သို့ အဝေးက အသံတို့ကို ကြားနိုင်တယ်။

၃။ ဣဒ္ဓိဝိဓ=မိမိ၏တန်ခိုးနှင့် အမျိုးမျိုးဖန်ဆင်းနိုင်တယ်။

၄။ စေတောပရိယ=သူတပါးတို့၏ စိတ်အကြံကို ကိုယ်က သိနေတယ်။

၅။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ=ရှေးဘဝ ဘဝက ဖြစ်ခဲ့သမျှတွေကို သိမြင်နိုင်တယ်။

အဲသည်ဟာကို လောကီအဘိညာဉ်၊ လောကီတန်ခိုး ငါးပါးလို့ ခေါ်တယ်။ ယခု မာတိကမာတာဝတ္ထုမှာ....

အဲသည့် လောကီအဘိညာဉ်တန်ခိုးများက အကျိုးပြုနေပါတယ်။

ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ မာတိကမာတာ အမျိုးသမီးကြီးဟာ အနာဂါမိဖလသမာပတ် ဝင်စားရာမှ ရပ်တန့်ပြီး သူ ဆွမ်းဝတ်ပြုနေတဲ့ ရဟန်းခြောက်ဆယ်တို့ မဂ်ဖိုလ်များ ရကြပြီလားလို့ အဘိညာဉ်နဲ့ကြည့်လိုက်တယ်။

အဲသည်လို ကြည့်လိုက်တော့ အားလုံးသောရဟန်းများဟာ တမဂ်တဖိုလ်မျှ မရကြသေးတာ တွေ့ရတယ်။ အဲသည်အခါရဟန်းများကိုမိမိရဲ့ သားအရင်းများကဲ့သို့ ကရုဏာရှိလာတယ်။ မေတ္တာလဲ ရှေးရှုလာတယ်။ သည်တော့ သူတို့လဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ စီးဖြန်းနေပါလျက်နဲ့ ငါ့လို ဘာဖြစ်လို့များ မဂ်ဖိုလ်မရရှာကြသေးတာလဲလို့ဆင်ခြင်ကြည့်လိုက်မိတော့ မိမိကပ်လှူနေတဲ့ ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့နဲ့ သပ္ပာယ မမျှတာကို တွေ့ရတယ်။ သပ္ပာယ မမျှခြင်းဆိုတာဟာ အာဟာရသြဇာဖြစ်လောက်အောင် ခံတွင်း မတွေ့တာ၊ မြိန်မြိန်ရှက်ရှက်မရှိတာကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်တယ်။ အဲသည်နေရာမှာ အဖိုးတန်တာ မတန်တာ၊ အမွန်အမြတ်ဖြစ်တာ မဖြစ်တာနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး။ ကိုယ်စားချင်တဲ့ဟင်းကလေး တွေ့ကလေးနဲ့ စားရရင် စားလို့ မြိန်တော့ အာဟာရဖြစ်တယ်။ အာဟာရဖြစ်တော့ အားရှိလာတယ်။ ကာယဗလ အားရှိလာတော့ ဉာဏဗလဆိုတာက ထက်မြက်လာတယ်။ တနေ့မှာ တထပ်ဘည်းသာ စားရတဲ့ရဟန်းများ၊ လူယောဂီများအတွက် အာဟာရ သပ္ပာယဖြစ်မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရာမှာ ခပ်မြန်မြန် ဉာဏ်စဉ်တက် နိုင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်တော့ မာတိကမာတာက ဆွမ်းကပ်ရာမှာ ဆွမ်းအမျိုးမျိုး၊ ယာဂုအမျိုးမျိုး၊ အချိုအချဉ် တော်ဇဉ်အမျိုးမျိုး၊ အသီးအနှံ အရွက် အပွင့်အမျိုးမျိုးတို့ကို ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ပြီး ထောပတ် ဆီဦးနှင့်တကွ အသီးအခြား စီမံပြီး ကပ်တယ်။

"အရှင်ဘုရားတို့ ကိုယ်နှစ်သက်ရာများကို ရွေး၍ ပြည့်စုံသည်အထိ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူကြပါ" လို့လဲ လျှောက်ထားလိုက်သေးတယ်။ သည်တော့မှ ရဟန်းတော်များကလဲ ကိုယ်ကြိုက်ရာကြိုက်ရာကို မြိန်ရှက်စွာ သုံးဆောင်ကြရလို့ အာဟာရဖြစ်လာတယ်။ သပ္ပာယမျှလာတယ်။ အဲသည်နောက် တရားထိုင်ကြတော့ မကြာမီအချိန်မှာပဲ အာသဝေါကင်းကွာပြီး ရဟန္တာများဖြစ်ကုန်ကြတယ်။

ရဟန်းတော်များကလဲ မာတိကမာတာက မိမိတို့၏ စိတ်ဆန္ဒကို သိ၍ အာဟာရ သပ္ပာယမျှတအောင် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းတဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ဝိပဿနာမှာ ပေါက်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သိတော်မူကြတယ်။

ဒါ့ကြောင့် မာတိကမာတာဆိုတာ မာတိက ရွာသူရွာသားတို့ရဲ့ မိခင်သဖွယ် ဖြစ်ရုံမကတော့ဘူး။ မိမိတို့၏ မိခင်ကြီးသဖွယ်လဲ ဖြစ်တော့ ပါပေရဲ့လို့ ဂုဏ်ပြုကြရတယ်။

မာတိကမာတာကလဲအားလုံးသောရဟန်းတို့ဟာမိမိရဲ့အထောက်အပံ့ ကျေးဇူးဥပကာရနဲ့ အာသဝေါကုန်ခန်းပြီး ရဟန္တာဖြစ်သွားကြတာကို အင်မတန် ဝမ်းမြောက်တယ်။ အင်မတန်ပီတိဖြစ်တယ်။

(ယခုခေတ်....တိပိဋကစာမေးပွဲကြီးမှာ ဂုဏ်ထူးနဲ့အောင်မြင်တော်မူတဲ့ ရဟန်းတော်တပါးရဲ့မယ်တော် ခမည်းတော်တို့ဆိုရင် ဘယ်လောက်များ ကြည်နူးဝမ်းသာနေကြမလဲ။ မာတိကမာတာ အမျိုးသမီးကြီးရဲ့ ပီတိသောမနဿဟာ အဲဒါထက်တောင် ပိုပါလိမ့်မယ်။)

ရဟန်းတော်တို့က ဝါကျွတ်တဲ့အခါမှာ ပဝါရဏာပြုပြီးတော့ ဘုရားသခင်ရှိရာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွကြမယ့်အကြောင်း ကျောင်းဒါယိကာမကြီး မာတိကမာတာကို နှုတ်ဆက်ကြတယ်။

ပဝါရဏာဆိုတာ အကျဉ်းချုပ်ပြောရရင် ဝါတွင်းသုံးလကာလ ပတ်လုံး အတူတကွ သီတင်းသုံးဖော်အချင်းချင်း စည်းဝေးပြီးတော့ မိမိအပေါ်၌ သံဃာတော်များက အာပတ်တခုခုရှိသည်ဟု မြင်လို့ပဲဖြစ်စေ၊ ကြားလို့ပဲဖြစ်စေ၊ ယုံမှားသံသယရှိလျှင်ပဲဖြစ်စေ တပည့်တော်အား ပြောကြားတော်မူကြပါ။ တပည့်တော်က ထိုအာပတ်ကို ရှု၍ကုစားပါမည် ဘုရားလို့ ပန်ကြားတဲ့ သံဃာ့အစည်းအဝေးဖြစ်တယ်။ အင်မတန်ကြည်ညို့စရာကောင်းတယ်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

သံဃာတော် အပါးခြောက်ဆယ်ဟာ ဝါဆိုလုနီးအချိန်မှာ ဒီရွာကို ရောက်လာပြီး ဒီဒါယိကာမကြီးနဲ့ တွေ့ရတယ်။ အဲဒီဒါယိကာမကြီးကပဲ ကျောင်းဆောက်ကိုးကွယ်ပြီး ဆွမ်းကွမ်းဝေယျာဝစ္စမှန်သမျှ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ပေးလှူနေတယ်။ ဓမ္မသဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ ကြားနာသင်ယူပြီး ကျင့်ကြံတဲ့ကလျာဏမိတ္တဖြစ်လာကြတယ်။ဆရာနဲ့တပည့်ဖြစ်လာကြတယ်။ တယောက်ကျေးဇူး တဦးမေတ္တာဆိုသလို ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်ကျေပွန်ကြပြီး လောကုတ္တရာဆုကြီးတွေရလာကြပြီး ဝါတွင်းသုံးလလုံးလုံး ရင်နှီးကျွမ်းဝင်နေကြပြီးမှ ယခုဝါကျွတ်လမှာဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို ပြန်ကြွကြတော့မယ်ဆိုတော့ ပုထုဇဉ်များသာဆိုရင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လုံး လွမ်းဆွတ်ကြေကွဲ မျက်ရည်ဝဲပြီး ငိုပွဲတောင်ဆင်ဖို့ ကောင်းကြမှာပေါ့။

ယခုတော့ မာတိကမာတာမိခင်ကြီးကလဲအနာဂါမိအရိယာ၊သားရဟန်းတွေကလဲ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် အရိယာရဟန္တာကြီးတွေဆိုတော့ ဒုက္ခသစ္စာကိုသာ နှလုံးသွင်းပြီး ဖြေဆည်နိုင်ခြင်းရှိတော်မူကြတယ်။

"တပည့်တော်မအား သနားချီးမြှောက်တော် မူသောအားဖြင့် နောင်အခါ ကြွလာတော်မူကြပါဦးဘုရား" လို့သာ မာတိကမာတာကြီးက လျှောက်လိုက်တယ်။ ရဟန်းတော်များကလဲ "အချိန်အခါအားလျော်စွာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်" လို့ ပြောကြားပြီး သာဝတ္ထိပြည်ကို ရှေးရှုလို့ထွက်ကြွသွားကြတယ်။

မာတိကမာတာ အမျိုးသမီးကြီးဟာ သားရဟန္တာများကို မျက်စိတဆုံးကြည့်မျှော်ပြီးတော့မှ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ 'မာတိကာရာမ' ကျောင်းကြီးဆီကို လှမ်းခဲ့ရတယ်။

ရဟန်းတော် ခြောက်ဆယ်ဟာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကိုရောက်သွားတော်မူကြတယ်။ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက အရိယာဖြစ်လာသောရဟန်းတော်တို့ကိုတွေ့တော့ "ကျန်းခံ့သာယာကြရဲ့လား၊ဆွမ်းကွမ်းအာဟာရသပ္ပာယမျှခဲ့ကြသလား" လို့မေးတော်မူတော့ ရဟန်းတော်များကမိမိတို့ရဲ့ စိတ်အကြံကို သိသဖြင့် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ စီမံပေးလှူသော မာတိကမာတာဒါယိကာမကြီးရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို လျှောက်ထားကြတယ်။

အဲသည်လို လျှောက်ထားကြတာကို အနီးအနားက ဘွဲ့မထင်ရှားသော ရဟန်းတပါးက ကြားလိုက်ရတယ်။ ကြားရတော့အဲသည့်မာတိကရွာကိုသွားပြီး ထိုဒါယိကာမကြီးရဲ့ ဆွမ်းကွမ်းဝေယျာဝစ္စဝတ်တို့ကိုခံယူရင်း တရားကျင့်ချင်လာတယ်။

ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားထံမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ယူပြီး....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘုန်းတော်ကြီးဆော်မှုသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ထိုမာတိကရွာသို့သွား၍ တရားကျင့်ပါရစေ ဘုရား" လို့ ခွင့်ပန်တယ်။

မြတ်စွာဘုရားက ခွင့်ပြုလိုက်တာနဲ့ ကြွရီးထွက်ခဲ့တယ်။ မာတိကရွာ ရောက်တော့ ကျောင်းကို မဝင်ခင်မှာပဲ ဒီလို အောက်မေ့လိုက်တယ်။

"ဒီခရီးကိုလာရတာ ပင်ပန်းလွန်းလို့ ဒီကျောင်းကြီးကို လှည်း ကျင်းသုတ်သင်ဖို့ဖြင့် ငါမတတ်နိုင်ပါဘူး၊ သူတပါးရဲ့စိတ်အကြံကိုသိတယ် ဆိုတဲ့ အနာဂါမ် ဒါယိကာမကြီးကအမှုလုပ်သူတယောက် လွှတ်လိုက်ရင် ကောင်းမှာပဲလို့" တမ်းတလိုက်မိတယ်။

မကြာပါဘူး၊ ယောကျ်ားသုံးလေးယောက် တံမြက်စည်းတို့၊ရေပုံး တို့၊ ဖုန်သုတ်ဖို့ အဝတ်တို့နဲ့ ရောက်လာကြပြီး တကျောင်းလုံးကိုသန့်ပြန့် သွားအောင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကြတော့တာပါပဲ။ အညတရ ရဟန်းမှာ အံ့ဩသွားရပြီလေ။

အဲသည့်နောက် တလမ်းလုံး ရေငတ်လာလို့အရသာရှိတဲ့ အဖျော် ရည်လေးများ သောက်ရရင် ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်လေမလဲလို့ တောင့်တလိုက်မိပြန်တယ်။

အဲဒါလဲ မကြာပါဘူး၊ရွာထဲကဒါယကာတယောက်ခပ်သွက်သွက် ကျောင်းဆီကို လျှောက်လာတယ်။ အနားရောက်လို့ ကြည့်လိုက်တော့ သန့်ပြန့်သော ခွက်ကြီးတလုံးနဲ့ သကာအဖျော်အပြည့်။

"မာတိက မာတာ ဒါယိကာမကြီးက ကပ်လိုက်ပါတယ်" လို့ လျှောက်ပြီး တန်းကပ်လိုက်ပါလေရော။

ရဟန်းမှာ အံ့အားသင့်သွားရပြန်ပြီလေ။

သည်လိုနှင့် နောက်တနေ့ နံနက်စောစောကြီးမှာ ရဟန်းက....

'ငါ့ကို ပျော့ပျောင်းနူးညံ့တဲ့ ယာဂုနဲ့ လက်သုပ်ဟင်းလျာတို့ပို့ စေသတည်း' လို့ ဆန္ဒပြုလိုက်တယ်။ ဒါလဲ မကြာပါဘူး၊ ဆွမ်းစားချိန် ရောက်တော့ ဒေါင်းလန်း၊ လင်ဗန်းတို့တွင် ရဟန်းတော်အာသာရှိသမျှ ယာဂုဆွမ်းဟင်းလျာ၊ လက်သုပ်တို့ဘည့်ပြီးတော့ အပို့အကပ်ရောက်လာ ပြန်ပါလေရော။

(အံ့ဩကုန်နိုင်ဖွယ်လေတည့်မှ)ဖြစ်နေတဲ့ ရဟန်းဟာ သူစိတ်ကြံ တိုင်းသိနေတဲ့ မာတိက မာတာဆိုတဲ့ ဒါယိကာမကြီးကို လူကိုယ် တိုင် တွေ့ချင်လာတော့တယ်။ဘယ်လိုရုပ်ရည်အနေအထားနဲ့ဘယ်အသက် အရွယ်လောက်များရှိမလဲပေါ့။ သည်'ဒါယိကာမကြီး ကျောင်းကိုလာပါ စေ'လို့ ဆန္ဒပြုလိုက်ပါလေရော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါလဲကြာကြာကြီးမမျှော်လိုက်ရပါဘူး၊အိမ်ဖော်များနှင့်မာတိက မာတာ ဒါယိကာမကြီးကိုယ်တိုင် ကျောင်းပေါ် ရောက်လာပြီး ကန်တော့ ဝပ်ချလိုက်ပါတယ်။

သည်အတွင်း ရဟန်းက မာတိက မဂုတာကို ကောက်ကာငင်ကာ ယခုလို မေးလိုက်တယ်။

"ဒါယိကာမကြီး သူတပါးရဲ့ စိတ်အကြံကို သိတယ်ဆိုတာမှန်ပါ သလား"

"သား မောင်ပဥ္စင်း၊ ဘာပြုလို့ ဒီလိုမေးရပါလဲ"

"ကျွန်ုပ်က ဆန္ဒပြုလိုက်တိုင်း ကျွန်ုပ်၏ အလိုကို ဒါယိကာမကြီးက ဖြည့်စွမ်းနေတာ များလှပြီ၊ ဒါကြောင့် ဒါယိကာမကြီးကိုမေးရတာပါ"

"သား မောင်ပဥ္စင်း၊ သူတပါးစိတ်ကို သိတဲ့ ရဟန်းတော်များ ရှိတတ်ကြပါတယ်"

"သူများကို မေးတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သင် ဒါယိကာမကြီးကို မေးနေတာပါ"

အဲသည်လို လှီးလွှဲ၍ မဖြေသာအောင် တဲ့တိုးတိုက်ရိုက်မေးတဲ့အခါ မာတိကမာတာက 'တပည့်တော်သိပါတယ်' လို့ မဆိုဘဲ။

"သား မောင်ပဥ္စင်း၊ သူများရဲ့စိတ်ကို သိတယ်ဆိုတဲ့ လူများဟာ ယခုလိုပဲ ပြုတတ်ကြပါတယ်" လို့ မယုတ်မလွန် ဖြေလိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် ရဟန်းကတော့ သိသွားပြီလေ။ ဒါယိကာမကြီးဟာ သူတပါးရဲ့စိတ်ကို သိနေတာ ကေန္တပဲပေါ့။

အဲသည်မှာပြဿနာကပေါ်တော့တာပဲ။မာတိကမာတာ ပြန်သွား ပြီးတဲ့နောက် အညတရ ရဟန်းဟာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကိုပြန်ပြေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့တယ်။

'ငါဖောက်ပြန်သောစိတ်နဲ့ မလျော်သောအကြံတွေကြံစည်စိတ်ကူး နေရင် သူကေန္တသိမှာပဲ၊ သိရင် (ခိုးထုပ်ခိုးထည်နဲ့ အမိခံရတဲ့သူခိုး)လို ငါငြင်းနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ယုတ်မာတဲ့ စိတ်ကူးမျိုးလဲ မပေါ်လာ အောင် ထိန်းနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ ငါပြေးတာပဲ ကောင်းမယ်' လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး နောက်တနေ့မှာပဲ မာတိကမာတာကို ခပ်သွက်သွက်နှုတ်ဆက် ၍ ထွက်ပြေးခဲ့ရတယ်။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရောက်လို့ ဗုဒ္ဓနဲ့တွေ့တဲ့ အခါ မြတ်စွာဘုရားက....

"ချစ်သား ရဟန်း၊ အဘယ့်ကြောင့် ထိုရွာမှ ပြန်လာခဲ့ရသလဲ" လို့မေးတော်မူတယ်။အဲသည်အခါ ရဟန်းက 'မာတိကမာတာ ဒါယိကာမ ကြီးသည် သူတပါး၏ စိတ်အကြံကို အမှန်သိသူဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုထုဇဉ်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ မလျော်သောစိတ်အကြံများကို ကြံမိသည့်အခါ(ခိုးထုပ်ခိုးထည်နှင့်အဖမ်းခံရသလို)ဖရိုဖရဲ အရှက်တကွဲနှင့်ကြုံရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မနေဝံ့၍ ပြန်ပြေးခဲ့ရပါကြောင်း' အဖြစ်မှန်ကို လျှောက်ထားတဲ့အခါ မြတ်စွာဘုရားက....

"ချစ်သား....ထိုရွာသို့သာ ပြန်သွားပါချေ"လို့ မိန့်ဆိုပြန်တယ်။

"တပည့်တော် မသွားဝံ့ပါဘူးဘုရား"လို့ ထိုရဟန်းက ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စွာ ငြင်းပါတယ်။ သည်တော့ မြတ်စွာဘုရားက....

"သင်ချစ်သား....သင်က စိတ်အမျိုးမျိုးကို တွေး၍ ကြောက်နေတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီစိတ်တွေကိုလိုက်၍ တွေးမနေနဲ့(ဆန်စဉ်ရာ ကျည်ပွေ့ မလိုက်နှင့်)မိမိရဲ့ စိတ်တခုတည်းကိုသာ နိုင်အောင်ထိန်းလော့၊စိတ်ကို နိုင်သော သူသည် မြတ်တယ်။ နှိမ်နင်းထားသော စိတ်ဟာ ချမ်းသာကို ဆောင်တယ်"လို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ ဤဝတ္ထုအစမှ ဂါထာကို ဟောတော်မူတယ်။

အဲဒါဟာ အညတရ ရဟန်းတပါးဝတ္ထုရဲ့ အဓိကအချက်ပါပဲ။

နောက်အဖြစ်အပျက်များကတော့ အဲသည် ရဟန်းဟာ မာတိကရွာကို ပြန်လာတယ်။ မြတ်စွာဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမအတိုင်း စိတ်ကို မနိုင်နိုင်အောင် နှိမ်နင်းပြီး ဝိပဿနာတရားကို ကြိုးစွာသောဝီရိယနဲ့ ကျင့်တော်မူတယ်။

မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးကလဲ ဒိဗ္ဗစက္ခုနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ထိုရဟန်းဟာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့အဆုံးအမကို ရယူလာပြီး ကြိုးစားနေတာကို သိတဲ့အတွက် ဆွမ်းကွမ်း ဝေယျာဝစ္စများ မလစ်ဟင်းရအောင် ဂရုစိုက်ပေးနေတယ်။ အဲသလို သပ္ပာယမှုပြီး စိတ်ကို နိုင်နင်းလာတော့ နှစ်ရက်သုံးရက်အတွင်းမှာပဲ အညတရ ရဟန်းဟာ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့် တကွ ရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်။

တနေ့တော့ အညတရ ရဟန္တာ အရှင်က 'မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးကို မှီခိုရာရလို့ သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်ခဲ့ရတယ်။ ရှေးဘဝဘဝများစွာက ဒီဒါယိကာမကြီးနဲ့ ဘယ်လိုများ အကြောင်းအကျိုးဆက်သွယ်မှုရှိခဲ့ပါလိမ့်'လို့ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဘဝပေါင်းကိုးဆယ်နဲ့ကိုးဘဝအထိ ဇနီးခင်ပွန်းဖြစ်ခဲ့ဖူးတာကို တွေ့ရတယ်။

သို့ပေမယ့် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်းမှာ ဇနီးဖြစ်သူက သူတပါးနဲ့ ဖောက်ပြားပြီး မိမိအသက်ကို သတ်လာခဲ့ကြောင်းကိုပါ သိရတယ်။ ဒါကို ယခုအချိန်မှာတော့ အံ့သြရုံမျှသာ အံ့သြမိပြီး လျစ်လျူရှုထားနိုင်ပါပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲသည်အခါမှာပဲ မာတိကမာတာ အနာဂါမ် မယ်တော်ကြီးက အညတရ ရဟန္တာသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်တော်နဲ့ မိမိတို့ရဲ့ အဖြစ်ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူနေကြောင်း သိမြင်လာတဲ့အခါ....

"အရှင်ဘုရား ကိုးဆယ့်ကိုးဘဝမှာသာ ရပ်ထားတော်မမူပါနဲ့၊ ဘဝပေါင်းတရာမှ အစပြုသော ဘဝတို့မှာ အရှင်ဘုရားအတွက် တပည့်တော်မရဲ့ အသက်ကို စွန့်လွှတ်ကယ်ဆယ်ခဲ့ဖူးတာတွေကိုလဲ အာရုံပြုကြည့်တော်မူပါ"လို့ စိတ်တန်ခိုးနဲ့ လျှောက်ထားလိုက်သတဲ့။

အဲသည်မှာ ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်ကလဲ ဒိဗ္ဗသောတနဲ့ ကြားရပြီး မာတိကမာတာလျှောက်တဲ့အတိုင်း ဆင်ခြင်လို့သိမြင်လာရတယ်။ထိုအခါမှစ၍ အရိယာသူတော်ချင်းချင်း ကြည်နူး ကျေနပ်စွာ တရားအားထုတ်နေကြတာဟာ ထိုအညတရ ရဟန္တာ မထေရ်ကြီး ထိုကျောင်းမှာပင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူသည်အထိပါပဲ။

အဲဒီဝတ္ထုထဲက မာတိကမာတာ အနာဂါမ် မယ်တော်ကြီးကို ရည်ညွှန်းပြီး ကဝိလက္ခဏာ သတ်ပုံကျမ်းမှာ....

'ကိုးဆယ့်ကိုးဇာတ်၊ ယောကျ်ားသတ်၊ ကျွတ်လွတ်မဂ်ဖိုလ်ဝင်'လို့ ဆိုထားပါတယ်။

ပြောလိုတာက ထိုမာတိကမာတာ အမျိုးသမီးကြီးဟာ သူရဲ့ ခင်ပွန်း ယောကျ်ားကို(၉၉)ဘဝတိုင်တိုင်သတ်ခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေဟာ ဘဝပေါင်း အထောင်အသောင်း အသိန်းအသန်း အပါယ်လေးပါးမှာ အကြိမ်ကြိမ် ခံခဲ့ရတာယ်။ အဲဒီလိုခံခဲ့ရပြီးသည့်နောက် ပြုခဲ့ဖူးတဲ့ အကုသိုလ် အကျိုးပေးတွေ ကုန်စင်မှ ကျွတ်လွတ်လာတဲ့အခါ ဘဝပေါင်းများစွာက ပွားများလာခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ပါရမီတို့ကြောင့် ယခုဘဝမှာ မဂ်ဖိုလ်ကိုရတယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဘဝသံသရာဆိုတာ ရှည်လျား, ထွေပြား, မနေမနား, တသွားတည်း သွားခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား။ ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၅)

သုဒုဒ္ဒသံ သုနိပုဏံ၊ ယတ္ထကာမနိပါတိနံ။
စိတ္တံ ရက္ခေထ မေဓာဝီ၊ စိတ္တံ ဂုတ္တံ သုခါဝဟံ။ ။

ဘိက္ခု=ရဟန်း၊ သုဒုဒ္ဒသံ=အလွန်မြင်နိုင်ခဲထသော၊ သုနိပုဏံ= အလွန် သိမ်မွေ့စွာထသော၊ ယတ္ထကာမနိပါတိနံ= အကြင်အမှတ် မရှိ အလိုရှိရာအာရုံ၌ ကျလေ့ရှိထသော၊ စိတ္တံ=စိတ်ကို၊ မေဓာ ဝီ= ပညာရှိသည်၊ ရက္ခေထ= စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ ဂုတ္တံ=လုံခြုံစွာ စောင့်ရှောက် အပ်သော၊ စိတ္တံ=စိတ်သည်၊ သုခါဝဟံ= လူနတ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏။

ဓမ္မပဒ-စိတ္တဝဂ်၊ ဂါထာ-၃၆။

အလွန်မြင်နိုင်ခဲထသော, အလွန်သိမ်မွေ့ထသော, မိမိအလိုရှိရာ အာရုံတို့၌ သက်ရောက်ကျက်စားလေ့ရှိထသော စိတ်ကို ပညာရှိသည် စောင့်ထိန်းရာ၏။စောင့်ထိန်းထားသောစိတ်သည် ချမ်းသာကို ဆောင်၏။

စိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ အစဥ်အလိုက် တွေ့ရသော ဂါထာများမှာ ဂါထာတခုနှင့်တခု သဘောချင်း တူသယောင်ယောင် ရှိသော်လဲ လူ အမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေ ဆိုဘိသကဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးနှင့်တဦး စိတ်ဖြစ်ပုံ ချင်း မတူကြဘဲ အထိုက်အလျောက်ကွဲပြားကြသည်ကို ဦးမင်္ဂလာကစေ့ငု ဆင်ခြင်မိလေသည်။

ယခုခေတ် စိတ်ရောဂါအထူးကုဆေးရုံကြီးများတွင် စိတ်ဝေဒနာ ရှင် လူနာမှန်သမျှကို 'စိတ်မကောင်းသူ'၊ 'စိတ်မနှံ့သူ'ဟု ခေါ်လျှင် မမှားနိုင်သော်လဲ ထိုဝေဒနာရှင်တဦး၏စိတ်ရောဂါနှင့်အခြားဝေဒနာရှင် တဦး၏စိတ်ရောဂါတို့မှာ ကွဲပြားခြားနားနေသည်ကိုတွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့အတူ ဓမ္မပဒဝတ္ထုတွင် မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ကုစား ကယ်မ နည်းပြဟောကြားတော်မူသောတရားဂါထာများမှာလည်းပုဂ္ဂိုလ် တဦးစီ၏ အကြောင်းရင်း အဖြစ်အပျက် စိတ်ရောဂါကို မူတည်၍'အနာ နှင့်ဆေး' တည့်အောင်ပေးတော်မူသည်ဟု ကြည်ညိုနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ နည်း ယူ နိုင် ကြ ပေ လိမ့် မည်။ 'ဖော်နည်းကား' ဆေးအမည်များကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ရေလဲ)စားသုံးရန် အညွှန်းနှင့်တကွရလျှင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မိမိတို့၏ ရောဂါအတွက်ဆေးဖော်စားသင့်သည်ဟု ဦးမင်္ဂလာက ကောက်ချက်ချလိုက်မိသည်။

ဖော်ပြပြီးခဲ့သော (ဂါထာအမှတ် ၃၅) အညတရ ရဟန်းဝတ္ထုတွင် မာတိကမာတာ အနာဂါမ်ကျောင်းအမကြီးထံသို့ ရောက်လာခဲ့သော 'အညတရ'ရဟန်း၏စိတ်ကို ကြည့်ပါ။

ထိုရဟန်းသည် ဘဝပေါင်းများစွာ ဇနီးမယားဖြစ်ခဲ့ဖူးသော မာတိကမာတာအား တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း တုန်လှုပ်သွားသည်။ မာတိကမာတာကိုလည်း သူတပါး၏စိတ်ကိုသိနိုင်သော အဘိညာဉ်ရ အရိယာမယ်ကြီးဟု ဒိဋ္ဌသိလာရသည်။

မိမိအနေဖြင့် ထိုအမျိုးသမီးကြီး အပေါ်ဝယ် ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ မတော်မတရားမဖွယ်မရာမတွေးတောမကြံစည်ဘဲနေနိုင်မည်မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် မိမိစိတ်ကိုမိမိမယုံ၍ (ဝါ)မိမိ၏စိတ်ကို မိမိမခံနိုင်၍ မြတ်စွာဘုရားထံ ပြန်ပြေးခဲ့ရသည်။

မြတ်စွာဘုရားက (နှိမ်နင်းဖို့ခက်သောစိတ်ကို နိုင်အောင်နှိမ်နင်းနိုင်လျှင် အကျိုးရှိလိမ့်မည်)ဟု ဆုံးမပြီး ထိုရဟန်းကို မာတိကာမာတာထံ ပြန်၍လွှတ်တော်မူလိုက်သည်။

ယခု ဂါထာအမှတ် ၃၆-တွင်ကား 'ကြောင့်ကြ' စရာများ၌ အကြောင့်ကြလွန်နေသော စိတ်ဝေဒနာရှင် အနုပုဗ္ဗအမည်ရှိ ရဟန်းအား ဆုံးမတော်မူသော ဂါထာဖြစ်ကြောင်း ဦးမင်္ဂလာသိရသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်ဟာ အနာထပိဏ်သူဌေးရဲ့ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူပြီး မြို့သူမြို့သားနှင့်တကွ အခြားမြို့ကရောက်လာကြတဲ့ ရဟန်းရှင်လူတို့ကို တရားဟောပြနေတဲ့ အခါကာလဖြစ်တယ်။ အညတရ နတ်သားတပါးက သန်းခေါင်အချိန်မှာ လာရောက်လျှောက်ထားတဲ့အတွက် သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်ကို ဟောတော်မူလိုက်တယ်ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာသတင်းကြီးဟာ သာဝတ္ထိမြို့မှာသာမက သောဠသ တဆယ့်ခြောက်ပြည်ထောင်ဆိုင်အောင် ပျံ့နှံ့ကျော်စောသွားတဲ့အချိန်ပေါ့။

ဒါ့ကြောင့် ပူရဏာဿပ-မက္ခလိဂေါသာလ အစရှိတဲ့ တိတ္ထိဆရာကြီးတို့ကို ကိုးကွယ်တဲ့ လူနည်းစုလောက်ကလွဲလျှင် သာဝတ္ထိပြည်သူ ပြည်သားအကုန်လိုလိုဟာ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက၊ ဝေနေယျများသာ ဖြစ်နေကြတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားတော်ကို ကြားနာခဲ့ရတဲ့ သူဌေးသား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယောက်ဟာ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်ပြီးတော့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုမှန် သမျှပြုနေသူဖြစ်တယ်။ လောကရဲ့ ဆင်းရဲခြင်းတွေကိုလဲ အလွန်စက်ဆုပ် နေတယ်။

တနေ့တော့ သူကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေတဲ့ ရဟန်းတော်ကို လျှောက် ထားတယ်။

"တပည့်တော်အား ဆင်းရဲမှ လွတ်နိုင်စရာ အကြောင်းတခုခုကို ဟောကြားတော်မူပါဘုရား"

အဲသည်လိုဆိုတော့ သူ့ဆရာရဟန်းက....

"ဒါယကာ၊ ဆင်းရဲမှလွတ်လိုလျှင် စာရေးတံဆွမ်း(လဆန်းပက္ခ၊ လဆုတ်ပက္ခ၌ လှူအပ်သောဆွမ်း)နှင့် ဝါဆိုသင်္ကန်းကိုလှူပါ။ ရဟန်းတို့နှင့် အပ်သော အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းတို့ကိုလှူပါ။မိမိမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းငွေကြေး တို့ကိုလဲ သုံးစု-စုပြီးတော့ တစုကို စီးပွားရှာဖို့ အရင်းအနှီးလုပ်၊ တစုကို မိမိနှင့်တကွ သားမယားတို့ပါ သုံးဆောင်၊ ကျန်တစုကို ဘုရားသာသနာ တော်အတွက် လှူဒါန်းထောက်ပံ့ပါ" လို့ မိန့်တော်မူတယ်။

သူဌေးသားလဲဆရာရဟန်းဟောတော်မူတဲ့အတိုင်းလိုက်နာဆောင် ရွက်လှူဒါန်းနေတယ်။သို့ပေမယ့် သူဌေးသားဟာ အားမရသေးပါဘူး။

"အရှင်ဘုရား ဆင်းရဲလွတ်ဖို့ရာ ဒီထက်ကောင်းတဲ့ နည်းလမ်းများ ရှိသေးသလား" လို့ မေးပြန်တယ်။

"ဒါယကာ၊သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွသော ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါး သီလ၊ ဆယ်ပါးသီလတို့ကို အခါအားလျော်စွာ စောင့်ထိန်းပါ" လို့ မိန့်တော်မူပြန်တယ်။ သူဌေးသားလဲ ယခင်က အလှူအတန်းများအပြင် သီလများကိုလဲ ကောင်းစွာဆောက်တည်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ အား မရသေးပါဘူး။

"ဒီထက်ကောင်းတဲ့နည်းများ ရှိသေးသလားဘုရား" လို့ မေးပြန် တယ်။ သည်တခါတော့....

"ဒါယကာ၊ ဆင်းရဲကို ဘကာယ်လွတ်ချင်ရင်တော့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ သာသနာတော်မှာ ပဗ္ဗဇ္ဇတရဟန်းအဖြစ် ခံယူရုံပဲရှိတယ်၊ အသင်ရဲ့ဥစ္စာ စီးပွားသားမယားတို့ကိုပယ်ဖြတ်၍ ရဟန်းပြုနိုင်မလား" လို့ပြောတော့....

"ဆင်းရဲခြင်း ကင်းဖို့ရာဆိုလျှင်တပည့်တော်လုပ်နိုင်ပါတယ်၊အရှင် ဘုရားပဲ တပည့်တော်ကို ရဟန်းပြုပေးပါ"ဟု လျှောက်ပြီး ဇေတဝန် ကျောင်းကို တခါတည်းလိုက်သွားတော့တယ်။

ကောင်းမှုကုသိုလ်များကို တဆင့်နှင့်အားမရလို့ အဆင့်ဆင့်ပြုလုပ် ပြီး ရဟန်းခံလာတဲ့အတွက် အဲဒီသူဌေးသားရဟန်းကို အနုပုဗ္ဗ ရဟန်း

www.burmeseclassic.com

ဘွဲ့အမည်ပေးကြတယ်။ အလွန်စိတ်အားထက်သန်စွာ သာသနာတော်ကို ဝင်ရောက်လာတဲ့အကြောင်း သိတော်မူကြတဲ့အတွက် အဘိဓမ္မာဆောင် ရဟန်းတော်က ကမ္မဝါစာဆရာ နိဿရည်းဆရာအဖြစ်နဲ့ ဆောင်ရွက် တော်မူပေးတယ်။ ဝိနည်းခိုရ်ဆရာတော်တပါးက ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာလုပ်ပေး တယ်။ သူဌေးသားမှ ဖြစ်လာတဲ့ အနုပုဗ္ဗ ရဟန်းဟာ ဗဟုကိစ္စများလှတဲ့ အိမ်ထောင်ဘည်ဘာမှ လွတ်ကင်းပြီး ရဟန်းတို့၏ ချမ်းသာခြင်းကို ခံစား ရတဲ့အတွက် အလွန်ကျေနပ်နေတယ်။အလွန်တရာလဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေတယ်။

သူ့ဝါသနာအတိုင်း'ယခုထက်ကောင်းတဲ့ အနေအထိုင် အပြုအမူ အကျင့်တရားများရှိသေးသလား' လို့ ကမ္မဝါစာဆရာ နိဿရည်းဆရာ ဖြစ် တဲ့ အဘိဓမ္မာဆောင် ဆရာရဟန်းထံသွား၍ မေးမြန်းလျှောက်ထားတယ်။

အဲသည်တော့ အဘိဓမ္မာဆောင်ဆရာတော်က....

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှာအဘိဓမ္မာနှင့်ဆိုင်ရာ စိတ်နေစိတ်ထားတရား များကို နေ့စဉ်ဟောကြား ဆုံးမတော်မူတယ်။

အနုပုဗ္ဗရဟန်းလဲ ဆရာသမား ဟောကြားဆုံးမတဲ့ အတိုင်း နာခံ မှတ်ယူ ကျင့်ဆောင်နေပါတယ်။

နောက်တခါ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာထံ ရောက်သွားပြန်တော့....

"ဘုရားသာသနာတော်မှာ ဒီလို ဒီလိုအမှုမျိုးတွေကိုပြုရမယ်၊ဒီလို ဒီလိုအမှုမျိုးတွေကိုမပြုရဘူး၊ ဒီအမှုအရာကား လုပ်တောင်းတယ်၊ ဒီအမှု အရာကား မလုပ်ကောင်းဘူး" ဆိုတဲ့ ဝိနည်းတရားတော်များကို နေ့စဉ် သင်ပေးတော်မူတယ်။

ဝိနည်းတရားတော်ဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘုရားဥပဒေတော်များသာဖြစ်တယ်၊ 'ဒီအမှုကိုကျူးလွန်မိရင် ဒီလိုအပြစ်သင့်စေ' လို့ အမိန့်အာဏာတော်ထား တဲ့အကြောင်းတရားများဖြစ်တယ်။ အင်မတန်သိသာထင်ရှားသော ဥပဒေ များရှိသလို၊အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ဥပဒေများလဲရှိတယ်။တနည်းအား ဖြင့်ပြောရရင် သိလွယ်၍ ရှောင်ကြဉ်နိုင်သော ဥပဒေများရှိသလို၊ ကိုယ် တိုင်မဆုံးဖြတ်နိုင်အောင် အသိရခက်သော စိတ်အမူအရာ,ကိုယ်အမူအရာ ကလေးများ၊မထားတတ်မပြုတတ်နိုင်တဲ့ သိမ်မွေ့သော ဥပဒေများလဲရှိ တယ်။ အရေအတွက်အားဖြင့် သိက္ခာပုဒ်တော်ပေါင်း (၂၂၇)သွယ်သော ဥပဒေရှိတယ်။ဒါကိုအကျယ်ချဲ့လိုက်လျှင် ကုဋေကိုးထောင်ကျော်ရှိတယ်တဲ့ အပ်ဖျားပေါ် မှုန်ညင်းစေ့တင်ထားသလို အလွန်ဂရုစိုက်ရတယ်တဲ့။

အနုပုဗ္ဗရဟန်းမှာခက်ခဲမြားမြောင်တဲ့ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တို့ အသယ် တွင် မလွန့်သာအောင် ကျပ်တည်းဆင်းရဲလာတော့တယ်။ အသွားအလာ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနေအထိုင်၊ အပြောအဆို၊ အစားအသောက်မှစ၍ သည်လိုလုပ်မိတာ အာပတ်သင့်နိုးနိုး၊ သည်လိုလုပ်လိုက်လျှင် အာပတ်သင့်နိုးနိုး၊ ဟိုလိုလုပ်လိုက်လျှင် အာပတ်သင့်နိုးနိုးနဲ့ ကုက္ကုစ္စ သံသယ အထောင်အသောင်းရဲ့ ထုထောင်းနှိပ်စက်ခြင်း ခံနေရတယ်။

'ငါ့နှယ်....ဆင်းရဲမှလွတ်အောင် ရဟန်းဘောင် တက်ခဲ့ပါတယ်၊ ရဟန်းတွေရဲ့ ဝိနည်းတရားကို သတိထားနေရတာက အလွန်ဆင်းရဲနေရပါကလား၊လောကုတ္တရာအတွက် အကျိုးအမြတ်မထွက်ဘဲ အာပတ်အမျိုးမျိုးစုပုံပြီးအညစ်အကြေးအထပ်ထပ်နှင့် သာသနာ့ဘောင်မှာ ညစ်ပတ်နေမယ်ဆိုရင် လူထွက်တာကမှ အပြစ်ကင်းလိမ့်ဦးမယ်၊လူ့ဘဝနဲ့ပဲယခင်ကလို ဒါန သီလ ဘာဝနာ လုပ်လျှင်လဲ ရသားပဲ။ အင်း....လူ့ဘဝ ပြန်ရောက် ပြန်လဲ ကုသိုလ်က တပဲ၊ ငရဲကတပိဿာ ဆင်းရဲစရာတွေ မှိုလိုပေါက်လာကြဦးမှာပါပဲ'လို့ တွေးပြီး မထွေးနိုင်မအန်နိုင် ဖြစ်နေရရှာတယ်။

အနုပုဗ္ဗ ရဟန်းဟာ တကယ့်သဒ္ဓါတရားနှင့် ရဟန်းပြုလာသူမို့ သည်လိုစိတ်ဝေဒနာ ခံစားနေရတာဖြစ်တယ်။ မဗ္ဗဇ္ဇိတ ဘဝကိုလဲ အလွန်စုံမက်နေတယ်။

အဲသည့်အခါကဗုဒ္ဓ၏သာသနာတော်ဟာ 'နေလိုလလိုအထွန်းပဆုံးအချိန်ဖြစ်တယ်။ သာဝတ္ထိမြို့ တမြို့လုံး သင်္ကန်းရောင်တွေ ထိန်ထိန်ဝင်းနေတယ်။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရဟန်းခံလာသူတွေ မစဲအောင်ရှိတယ်၊ အစုအဝေးနဲ့ ရဟန်းခံတာမျိုးလဲရှိတယ်။ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ရဟန်းဖြစ်ပြီး ခုနစ်ရက်အတွင်းမှာ(တလအတွင်းမှာ) အာသဝေါကုန်ခန်းတဲ့ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားကြတယ်လို့ ကြားလိုက်ရတာ ရှိတယ်။ အရိယာရဟန်းတော်များကို ဖူးတွေ့ရတာလဲရှိတယ်။ ဒါတွေကိုလဲ အနုပုဗ္ဗရဟန်းက အလွန်အားကျတယ်။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တွေကို အလွန် ရိုသေလွန်းလို့လဲ ကြောက်ရွံ့နေရတယ်။

အဲသည်စိတ်က မအိပ်နိုင် မစားနိုင်အောင်ဖြစ်လာတယ်။ တမှိုင်မှိုင်တတွေတွေဖြစ်လာတယ်။(အထိးကျန်)တပါးတည်းနေချင်တဲ့စိတ်သာ ဖြစ်နေတယ်။ နေ့ရှည်လများ အအိပ်အစားပျက်တော့ မျက်တွင်းချောင်လာတယ်။ အရေအသား ကြုံလှီလာတယ်။ စိတ်အားငယ်လာတယ်။ စိတ်လက်မကြည်တော့ သွေးကမကြည်တော့ဘူး။ သွေးသားမသန့်ရှင်းတော့ အသားအရေပေါ်မှာ ပွေးဝဲ၊ နှင်းခူ အစရှိတဲ့ ယားနာတွေ ပေါက်လာတယ်။ ကိုယ်ရေကိုယ်သား ပူလောင်လာတယ်။

အနုပုဗ္ဗ ရဟန်းဟာ သူ့ယားနာတွေကို အားရပါးရကုတ်နေတာ တွေ့တော့ သာမဏေလေးများက လာမေးကြတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အရှင်ဘုရား၊ ဘာကိုစားမိလို့၊ ဘယ်လိုဟာကိုလုပ်မိလို့ ဒီယားနာတွေ ပေါက်လာတာလဲ။ နောက်ပြီးတော့ အရှင်ဘုရားဟာ ဘယ်သူနဲ့မှ စကားမပြောဘဲ တပါးတည်းထိုင်ပြီး ငိုင်ချင်ငိုင်နေတယ်၊ မှိုင်ချင်မှိုင်နေတယ် တနေရာရာမှာရပ်ပြီး တွေးချင်တွေးနေတယ်၊ ငေးချင်ငေးနေတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဘုရား" လို့ ကလေးသူငယ်ပီပီ စပ်စုကြတယ်။

သည်တော့ အနုပုဗ္ဗရဟန်းက....

"သာသနာတော်မှာ မပျော်တော့လို့ ပေါ့" ဟု ခပ်တိုတိုဖြေတယ်။

"ဘာပြုလို့ မပျော်တာလဲ" လို့ ထပ်မေးပြန်ပါရော။ အဲသည်လို မေးတော့ သူ့ရဲ့ဖြစ်ပုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင်ပြောရတော့တာပေါ့။

အဲသည်မှာ သာမဏေကလေးများက အနုပုဗ္ဗရဟန်းရဲ့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို ပြန်ပြောကြတယ်။ အဲသည်လို ပြန်ပြောတော့ အနားက ရဟန်းတွေပါ ကြားကုန်ကြတာပေါ့။

သည်တော့....ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနဲ့ ရဟန်းများက ခေါ်မေးကြတယ်။

"ငါ့ရှင်....သာသနာတော်ကိုဝင်စက အလွန်တက်တက်ကြွကြွရှိပါလျက်နဲ့ တနေ့တခြားမရွှင်မပျ ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်ဖြစ်လာတာကို ငါတို့သတိထားမိပါရဲ့၊ တစုံတရာသောအကြောင်းမှာ ငါ့ရှင် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာလေလားလို့ မမေးခဲ့ပါဘူး၊ အခုတော့ ငါ့ရှင်ရဲ့ အကြောင်းကို သာမဏေကလေးများက လာလျှောက်ကြတယ်၊ သူတို့လျှောက်သလို ငါ့ရှင်က သာသနာတော်မှာ ငြီးငွေ့ပြီးစိတ်ဆင်းရဲနေတယ်ဆိုတာ မှန်သလား"

အဲသည်လိုမေးကြတော့ အနုပုဗ္ဗရဟန်းက အမှန်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် လူထွက်လိုကြောင်း တောင်းပန်လျှောက်ထားတယ်။

သည်တော့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက....

"ငါ့ရှင် အနုပုဗ္ဗ၊ ရဟန်းတပါးအား သိက္ခာချပေးရမည့်ကိစ္စမှာ အလွန်ဝန်လေးသောကိစ္စဖြစ်တယ်။ နှမြောကြေကွဲ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကိစ္စလဲဖြစ်တယ်။ ထို့အပြင် ငါ့ရှင်ရဲ့အမှုက မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် သိသင့်သိထိုက်သော အမှုဖြစ်တယ်။ တရားအပေါင်းကို သိတော်မူတဲ့ သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားက ငါ့ရှင်ရဲ့ စိတ်ဆင်းရဲနေတာကို စိတ်ချမ်းသာလာအောင် နည်းပေးလမ်းပြ ပြုတော်မူပါလိမ့်မယ်" လို့ ဖျောင်းဖျပြီး မြတ်စွာဘုရားထံ ခေါ်သွားကြတယ်။

မြတ်စွာဘုရားက "ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် လာရောက်ကြသလဲ" လို့ မေးတော်မူတယ်။

"မြတ်စွာဘုရား၊ ဤရဟန်းသည် သာသနာတော်၌ စိတ်ဆင်းရဲနေရကြောင်း တပည့်တော်တို့အား လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။ လူထွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရန်လဲ ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း သိရပါသည်ဘုရား''ဟု ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက လျှောက်ထားသည်။

''ဘယ်လိုလဲ ချစ်သား အနုပုဗ္ဗ၊သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း မှန်သလား'' လို့ မြတ်စွာဘုရားက မေးတော်မူတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အသံတော်ဟာ မဟာကာရုဏိက ဂုဏ်တော်နှင့် အပြည့်အဝ သာယာအေးမြလို့ ကြည်နူးစရာ ဖြစ်နေတယ်။ ထိုမဟာ ကရုဏာရှင်ကြီးရဲ့ သာသနာတော်မှာမပျော်နိုင်တဲ့ မိမိအဖြစ်ကိုဝမ်းနည်း လာတယ်၊စိတ်ထိခိုက်လာတယ်၊မျက်ရည်များက သင်္ကန်းပေါ်ကိုတပေါက် ပေါက် ကျလာတယ်။

''အမှန်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား'' လို့ ဆို့နင့် တုန်ယင်စွာ လျှောက်လိုက် ရတယ်။

''အဘယ့်ကြောင့် မပျော်ပါသလဲ ချစ်သား''ဟု မေးစစ်တော်မူ ပြန်တယ်။

''မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်ဟာ ဆင်းရဲမှ လွတ်ချင်လို့ ရဟန်းပြုခဲ့ပါတယ်ဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်အား ကမ္မဝါစာဆရာ နိဿရည်းဆရာက အဘိဓမ္မာတရား ဟောကြားပါတယ်၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက ဝိနည်းတရား ဟောကြားပါတယ်၊ ဘုရားတပည့်တော်ဟာ စောင့်ထိန်း စရာ၊ ဆင်ခြင်စရာတွေ များလွန်းလို့ လက်တောင် မကွေးမဆန့်ဝံ့အောင် ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါကြောင့် အပြစ်များစွာ မပြုမိမီ လူထွက်ဖို့ သန္နိဋ္ဌာန် ချလိုက်ပါတယ်ဘုရား''လို့ လျှောက်ထားလိုက်တယ်။

''ချစ်သားရဟန်း .... သင်က တခုတည်းသော အရာကိုသာ စောင့်နိုင်မယ်ဆိုရင် ဒီပြင် တရားတွေကို စောင့်စရာ မလိုတော့ဘူး၊ ဘယ့်နှယ်လဲ''

''မြတ်စွာဘုရား၊အဲဒီတခုတည်းသောတရားဟာ ဘယ်တရားပါလဲ ဘုရား''

''သင်ချစ်သားရဲ့ စိတ်တခုတည်းကိုသာ စောင့်ရန်ဖြစ်တယ်၊စောင့် နိုင်မည်လား''

''စောင့်နိုင်ပါတယ်ဘုရား''

www.burmeseclassic.com

"စောင့်နိုင်ရင် သင် ချစ်သားရဲ့ စိတ်တခုတည်းကိုသာ စောင့်ပေတော့" ဟု မိန့်တော်မူပြီး အထက်ပါ ဂါထာကို ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးမင်္ဂလာသည် လွန်ခဲ့သော သင်္ကြန်ရက်အတွင်းက ဒုလ္လဘရဟန်းခံခဲ့သည်ကို တွေး၍ သက်မ ချလိုက်မိလေသည်။ ။

(ပဗ္ဗဇ္ဇိတဘာဝေါ ဒုလ္လဘော။)

*　　*　　*

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၆)

ဒူရင်္ဂမံ ဧကစရံ၊
အသရီရံ ဂုဟာသယံ။
ယေစိတ္တံ သံယ မေဿန္တိ၊
မောက္ခန္တိ မာရ ဗန္ဓနာ။

ဒူရင်္ဂမံ=ဝေးသောအရပ်၌ တည်သောအာရုံသို့လည်း သွားရောက်တတ်သော၊ဧကစရံ = တခုချုပ်ပြီးမှတခုဖြစ်တတ်သော၊ အသရီရံ = ကိုယ်သဏ္ဍာန် မရှိထသော၊ ဂုဟာသယံ = ဟဒယဝတ္ထုဟု ဆိုအပ်သော လိုဏ်ဂူမင်ကိုမှီ၍ ဖြစ်တတ်သော၊ စိတ္တံ = စိတ်ကို၊ ယေ = အကြင် ယောကျာ်း,မိန်းမ,လူ,ရှင်, ရဟန်းတို့သည်၊ သံယမေဿန္တိ = လုံခြုံစွာ စောင့်စည်းနိုင်ကြကုန်လတ္တံ့၊ တေ = ထိုယောကျာ်း, မိန်းမ, လူ, ရှင်, ရဟန်းတို့သည်၊ မာရဗန္ဓနာ = ကိလေသာမာရ်ရဲ့ အနှောင်အဖွဲ့ဟူသော တေဘူမကဝဋ်ဒုက္ခမှ၊ မောက္ခန္တိ = လွတ်မြောက်ကြကုန်လတ္တံ့။

ဓမ္မပဒ–စိတ္တဝဂ်၊ ဂါထာ–၃၇။

အဝေးအာရုံတို့သို့ သွားတတ်ထသော၊ တဦးတည်းကျက်စားလေ့ ရှိထသော၊ အကောင်အထည် မရှိထသော၊ နှလုံးတည်းဟူသော လိုဏ်၌ တည်ရာရှိထသော စိတ်ကို စောင့်စည်း ချုပ်တည်းနိုင်သော သူတို့သည် မာရ်နတ်၏အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ကုန်လတ္တံ့။

စိတ်ဆိုသောစိတ်ဟာ အဝေးအာရုံသို့ သွားတတ်တယ် ဆိုတာ ဦးမင်္ဂလာကောင်းကောင်းကြီး နားလည်လိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လောက်ဝေးမလဲ၊ ဝေးချင်သလောက် ဝေးစမ်းပါစေ။

အဲသည် အဝေးမှာရှိတဲ့ နေရာဌာန အကြောင်းခြင်းတာ အာရုံတွေဆီကို စိတ်က တခဏချင်း ရောက်သွားနိုင်တယ်လေ။

သည်အကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ မိလိန္ဒမင်းကြီးက ရှင်နာဂသေနကို ယခုလို မေးဖူးတယ်။

"အရှင်ဘုရား လူ့ပြည်နဲ့ဗြဟ္မာ့ပြည်ဟာ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ"

"မင်းကြီး၊ အောက်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဗြဟ္မာ့ပြည်က တောင်ကြီးလောက်ရှိတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးကို ချလိုက်တယ်ဆိုရင် တနေ့နဲ့တညမှာ ယူဇနာပေါင်း လေးသောင်းရှစ်ထောင်ကျလာလိမ့်မယ်၊ အဲသလို နေ့နေ့ညည ရက်ပေါင်း ၁၂၀၊ လေးလကြာမှ လူ့ပြည်ကိုရောက်လိမ့်မယ်။ အဲသလို 'တွက်သာ' ယူပေတော့၊ အဲသလောက် ဝေးတယ်"

"အရှင်ဘုရား၊ အဲသလောက်ဝေးလှတဲ့ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို အဘိညာဉ်ရတဲ့ တန်ခိုးရှင်များဟာ ကွေးသောလက်မဆန့်မီ၊ဆန့်သောလက် မကွေးမီ ရောက်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ မယုံနိုင်စရာကြီး ဖြစ်နေပါတယ်။အရှင်ဘုရား ဘယ်လို ဖြေမလဲ"

"ဒါယကာ မင်းကြီး၊ အသင်မင်းကြီးရဲ့ မွေးရာဇာတိ တိုင်းပြည်ဟာ ဘယ်မှာလဲ"

"ဤ သာဂလမြို့မှ ယူဇနာ နှစ်ရာကွာတဲ့ အလသန္ဒကျွန်း ဖြစ်ပါတယ်"

"အဲဒီကျွန်းကို အသင်မင်းကြီး စိတ်ကူးကြည့်လိုက်စမ်းပါ"

"စိတ်ကူးလိုက်ပါပြီ ဘုရား"

"စိတ်ကူးလိုက်တယ်ဆိုတာနဲ့ မင်းကြီးစိတ်က အဲဟိုကို ရောက်သွားတာပဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားပြောတာ တပည့်တော် ကျေနပ်သွားပါပြီ ဘုရား"

ဦးမင်္ဂလာက မိလိန္ဒပဥှာဝတ္ထုပါ စိတ်အကြောင်း အမေးအဖြေစကားတို့ကို ချက်ချင်း သတိရလိုက်မိသည်။

စိတ်ဆိုတာ ဘယ်လောက်ဝေးဝေး လွှတ်လိုက်တာနဲ့ တပြိုင်နက် အဲသည်အဝေးနေရာကို ရောက်သွားနိုင်တယ်တဲ့။ မှန်ပါသည်။ ဒါကတော့ ဦးမင်္ဂလာနှင့်တကွ လူတိုင်း မိမိတို့စိတ်ကို မိမိတို့သိပါသည်။

ရန်ကုန်ကနေ၍ မန္တလေးမှာရှိသော သမီးထံကို သွားမလား၊ စင်ကာပူမှာနေတဲ့သားထံကို သွားမလား၊ အမေရိကန်မှာနေတဲ့ ညီမရှိရာကို သွားမလား၊ ကုန်ကုန်ပြောရမည်ဆိုလျှင် တခေါက်သာ ရောက်ဖူးပါစေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာဝတိံသာကိုတောင် ချက်ချင်းရောက်သွားနိုင်တာ စိတ်ပဲဟု ဦးမင်္ဂလာ သိပါသည်။

နောက်တခုက တဦးတည်းကျက်စားလေ့ရှိသော စိတ်တဲ့။ အာရုံတခုကို ဝင်စားတဲ့နေရာမှာ တခုတည်းသော စိတ်ကသာ ကျက်စားနိုင်မှာပေါ့။ သည်အကြောင်းကို တွေးပြီးမှ နောက်တကြောင်းကို တွေးနိုင်တာပေါ့။ သည်အကြောင်းရော-ဟိုအကြောင်းရော တပြိုင်တည်းမူးပြီးတော့ မတွေးနိုင်ကြပါဘူး။ ဒါကိုလဲ ဦးမင်္ဂလာ သဘောပေါက်ပါသည်။

စိတ်ဆိုတာ အကောင်အထည် မရှိတာကတော့ အထင်ရှားဆုံးပါပဲ။ စိတ်ကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ဘယ်သူမှ မပြနိုင်ပါဘူး။ လေကိုဖမ်းမရသလိုဘဲလို့ ပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

အဲ....'နှလုံးတည်းဟူသောလိုဏ်ဂူ၌ တည်ရာရှိထသော စိတ်' ဆိုတာကျတော့ ဦးမင်္ဂလာမှာ တွေးရပါပြီ။ စိတ်ဆိုတာ နှလုံးအတွင်းမှာ တည်နေသလား၊ မံသစက္ခု (လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ပြကတေ့ မျက်စိ)တို့နှင့်လဲ မမြင်နိုင်။ မှန်ဘီလူး၊ မှန်ပြောင်းစသည်တို့နှင့်လဲ မမြင်နိုင်။ အလွန်သိမ်မွေ့သော အဘိဓမ္မာတရားသာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ လူတို့ဝေါဟာရ ပြောနေကြတာကတော့ စိတ်ဆိုတာ ဦးနှောက်မှာတည်သည်၊ ဦးနှောက်မှ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ နှလုံးမှာရှိသောစိတ်က ဦးနှောက်ကိုပို့လိုက်တာကော မဖြစ်နိုင်ပေဘူးလား။မည်သို့ပင်ဆိုစေ (စိတ်နှလုံး)ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကတော့ စိတ်နှင့် နှလုံးနှင့် တခုတည်းဟု သဘောထားနိုင်ကြောင်းကို ဦးမင်္ဂလာ သတိရလိုက်ပါသည်။

အထက်ပါ ဂါထာကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ရည်ညွှန်းတော်မူသည်မှာ သံဃရက္ခိတမထေရ်ဝတ္ထုပင် ဖြစ်ပါသည်။ထိုမထေရ်၏စိတ်က တမျိုးတဘာသာ ဖြစ်သည်။ တခုသောအကြောင်းအရာ၌ နက်နက်နဲနဲစဉ်းစား၍ ထိုစိတ်ထဲတွင် နစ်မြုပ်သွားသော စိတ်မျိုးဖြစ်သည်။

ဦးမင်္ဂလာက ဤသို့ မှတ်မိနေ၏။

သာဝတ္ထိပြည်မှာ သီတင်းသီလနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အမျိုးကောင်းသားတယောက်ဟာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့တရားတော်ကို နေ့စဉ် နာယူရပါတယ်။ တနေ့တော့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့တရားတော် ဆုံးလျှင်ဆုံးချင်း လူ့ဘောင်ကို စွန့်ပြီး ရဟန်းပြုလိုက်တယ်။ ရဟန်းပြုပြီး မကြာခင်မှာပဲ ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနဲ့ ရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်ရဲ့ မျက်မှောက် ခေတ်ကာလဟာ အလွန်တရာ အကျိုးများလှပါတယ်။ မင်္ဂလေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးဟာ သဒ္ဓါသီလ ရှိကြသူများအတွက် အလွယ်တကူ ဆွတ်ယူသုံးဆောင်နိုင်တဲ့ ပဒေသာပင်ကြီးအောက်မှာ ရောက်နေရသလိုပါပဲ။

သဒ္ဓမ္မသဝနဆိုတဲ့ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတော်မူတဲ့ မုခပါဌ် တရားတော်များက အလွန်ထိရောက်စွာ အကျိုးပြုတော်မူတယ်။ ဝေနေယျတဦးတယောက်ကို အကြောင်းပြုဟောပေမယ့် တရားကိုနာရတဲ့ အများစုပါ တမဂ်တဖိုလ် ရသွားစေနိုင်တယ်။

အများစုကိုရည်ညွှန်းဟောတော်မူတဲ့ တရားကလဲ ယိုအများစုတွင်မပါသည့် ပုဂ္ဂိုလ် တဦး တယောက် ကိုပါ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် အကျိုးအထိပြီးစေနိုင်တယ်။

ဒါ့ကြောင့် ဗုဒ္ဓကိုယ်တော် သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ်ကာလမှာ လူအရိယာ၊ ရဟန်းအရိယာများဟာ မိုးဦး၌ ထွက်အပ်သောမှိုများ၊ မျှစ်များလို အလျှိုအလျှို ထွန်းပေါ်တော်မူကြပါတယ်။

အဲသည် ဝတ္ထုပါ ရဟန္တာဘွဲ့တော်က သံဃရက္ခိတ မထေရ် ဖြစ်ပါတယ်။ နှမတယောက်ရှိတာကတော့ အမည်မထင်ရှားပါဘူး။ အဲသည်အမျိုးသမီးက မွေးဖွားတဲ့သားကိုတော့ ဘာဂိနေယျ သံဃရက္ခိတ လုလင်လို့ပဲ အမည်မှည့်ပေးပါတယ်။ ဒါက သူ့အစ်ကိုကို ချစ်ခင်တဲ့သဘော၊ လေးစားတဲ့သဘော၊ ဂုဏ်ယူတဲ့သဘောပါ။

အနောက်မဇ္ဈိမ်မှာ အစ်ကိုကို ဂုဏ်ယူပြီးတော့ မိမိသားကို အမည်မှည့်ကြတယ်။ လင်ကိုဂုဏ်ယူပြီးတော့ လင်၏အမည်ကို မှည့်ကြတယ်။ ဖအေကိုဂုဏ်ယူပြီးတော့ အဖေ့နာမည်ကို နောက်ဆက်တွဲထည့်၍ မှည့်ကြတယ်။ အချို့က အဘိုးအဘေးအထိတောင် အစဉ်အဆက် နာမည်ယူလာခဲ့ကြပါတယ်။

အဲသည် ဘာဂိနေယျ သံဃရက္ခိတလုလင်ကို ရှင်ပြုသင့်တဲ့အချိန်မှာ ဦးရီးတော်မထေရ်မြတ်ထံမှာအပ်ပြီး မိခင်ကရှင်ပြုပေးတယ်။ သာမဏေလေးကလဲ သူ့ဦးရီးတော်နဲ့ အတူနေရတာကို အလွန် ပျော်နေတယ်။ ရဟန်းပြုသင့်တဲ့ အရွယ်ရောက်တော့ ရဟန်းပြုပေးတယ်။

ဦးရီးတော် ရဟန်းက ရဟန်းများ သိသိုက်ရာရာ၊ ကျင့်ထိုက်ရာရာ အဆုံးအမများကိုပေးပြီး မိမိနှင့် မနီးမဝေး အမည်မထင်မရှားသော ရွာတရွာကကျောင်းမှာ ဝါကပ်စေတယ်။

ဘာဂိနေယျ ရဟန်းပျိုဟာ အသက်ကလဲ နှစ်ဆယ်က ကျော်ရုံရှိသေးတယ်။ အဆင်းရုပကလဲ သန့်ရှင်းကြည်လင်တယ်။ သမထေသာရုပ္ပ၊ သမဏပါသာဒိက ရဟန်းတို့၏ တင့်တယ်ခြင်း၊ ရဟန်းတို့ကျက်သရေနဲ့

www.burmeseclassic.com

ပြည့်စုံတဲ့အတွက် ရွာသူရွာသားများက အထူးပဲ လေးစားကြည်ညိုကြတယ်။ အလှူဒါန ပေါပေါများများရှိတယ်။ ဝါဆိုသင်္ကန်း အဖြစ်နဲ့ သင်္ကန်းလျာ ပုဆိုးနှစ်ထည်ကို အလှူခံရတယ်။

တထည်က အလျား ရှစ်တောင်ရှိတယ်၊ အလွန် အသားချောတဲ့ ပိုးပုဆိုးဖြစ်တယ်။ တထည်ကတော့ အလျား ခုနစ်တောင် ရှိတယ်။ နူးညံ့သော ဝါဂွမ်းတို့နဲ့ ရက်ယားတာဖြစ်တယ်။

အဲသည် ပုဆိုးနှစ်ထည်ရပြီးကတည်းက ဘာဂိနေယျ ရဟန်းပျိုက အကောင်းဆုံး အရှည်ဆုံးဖြစ်တဲ့ပိုးသင်္ကန်းလျာကိုဦးရီးတော်မထေရ်အား လှူဒါန်းဖို့ ရည်ရွယ်ထားတယ်။ မိမိအနေနဲ့ ချည်သင်္ကန်းလောက်ဆိုရင် ရောင့်ရဲနိုင်ပါပြီ။

ဘာဂိနေယျ သံဃရက္ခိတ ရဟန်းပျိုဟာ ဦးရီးတော် သံဃရက္ခိတ မထေရ်ကို ဆွေမျိုးအဖြစ်နဲ့, မိခင်ရဲ့အစ်ကို မိမိရဲ့ဦးရီးအဖြစ်နဲ့ ငယ်ငယ်ကတည်းက ချစ်ခင်တွယ်တာလာခဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ ရှင်သာမဏေဘဝတုန်းကလဲ ဆွေမျိုးလိုပဲ ချစ်ခဲ့တယ်။

ရဟန်းပျိုအဖြစ်ရောက်တော့လဲ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာအနေသာက် ဦးရီးအနေနဲ့ပဲ လေးစားမြတ်နိုးခဲ့တယ်၊ အဆုံးအမကို နာခံခဲ့ကျိုးနွံခဲ့တယ်။ မိမိဦးရီးတော်ဟာ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာကြီးဖြစ်နေတာကို မသိရှာပါဘူး။ ပုထုဇဉ်များက ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို မသိနိုင်ကြဘူး။ ရဟန္တာအချင်းချင်းမှ သိတော်မူနိုင်ကြတယ်။

အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးဆိုတာက....

၁။ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် = နတ်မျက်စိကဲ့သို့ အထူးမြင်တတ်သော ဉာဏ်။

၂။ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ် = နတ်နားကဲ့သို့ အထူးကြားတတ်သော ဉာဏ်။

၃။ ပရစိတ္တဝိဇာနနအဘိညာဉ် = သူတပါး၏ စိတ်ကို သိတတ်သော ဉာဏ်။

၄။ ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ် = အထူးထူးသော တန်ခိုးကို ပြတတ်သော ဉာဏ်။

၅။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ် = ရှေးရှေး ဘဝက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို အစဉ်အောက်မေ့နိုင်သော ဉာဏ်။

၆။ အာသဝက္ခယအဘိညာဉ် = ကိလေသာ အာသဝေါ ကုန်ခန်းစေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲသည် အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးအနက် အာသဝက္ခယအဘိညာဉ်မှ တပါး၊ ကျန်သော အဘိညာဉ်ငါးပါးကို သာသနာပ ကာလမှာဖြစ်စေ၊ သာသနာတော် တွင်းမှာ ဖြစ်စေ ရနိုင်ပါတယ်။ လောက သုံး ပါး မှ လွတ်မြောက်နိုင်တဲ့ လောကုတ္တရာ အဘိညာဉ် မဟုတ်တဲ့အတွက် လောကီ အဘိညာဉ်လို့ ခေါ်တယ်။

အရှင်ဒေဝဒတ်ဟာ အဲသည် လောကီအဘိညာဉ်ထဲက ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်နဲ့ နဂါးယောင်ဖန်ဆင်းပြပြီး အဇာတသတ် မင်းသားလေးကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းယူခဲ့တာပေါ့။

အာသဝက္ခယ အဘိညာဉ်ကတော့ ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓာ များသာ ရနိုင်ပါတယ်။ အဲသည် အကြောင်းများကိုတော့ ဦးမင်္ဂလာက အကြောင်းဆက်လို့ စပ်မိစပ်ရာ တွေးလိုက်မိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဝါကျွတ်ပြီးတဲ့အခါ ခြေခင်းလက်ခင်း သာယာတဲ့ အလျောက်၊ ဘာဂိနေယျ သံဃရက္ခိတ မထေရ်ငယ်ဟာ မဖူးမမြင်ရတာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ ဦးရီးတော်ရှိရာကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ သူ အမွန်အမြတ်ပြုပြီး လှူချင်တဲ့ သက်န်းလျာ ပုဆိုးလဲ ပါလာတာပေါ့။

ကျောင်းရောက်တဲ့အခါ ဦးရီးတော် မထေရ်မြတ်ကို တန်းတန်း မတ်မတ် မဖူးမြော်ရလို့ စိတ်ထဲမှာ ဟာတာတာနဲ့ ဝမ်းနည်းသယောင် ယောင် ခံစားလိုက်ရပါသေးတယ်။ ဦးရီးတော်မထေရ်က ဆွမ်းခံကြွ သွားနေပေသကိုး။

အဲသည်တော့ သံဃရက္ခိတ မထေရ်ငယ်က ဦးရီးတော် နေ့သန့် ရာကို တံမြက်လှည်းခြင်း၊ သုတ်သင်ခြင်း၊ ခြေဆေးရေတည်ထားခြင်း၊ ဝေယျာဝစ္စတို့ကိုပြုပြီး ပြန်ကြွလာမယ့်လမ်းအတိုင်း မျှော်နေမိတယ်။ မကြာခင် သံဃရက္ခိတ မထေရ်ကြီး ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်ကြွလာပါတယ်။

တူတော် မထေရ်ငယ်က ကြိုဆို၍ သပိတ်သက်န်းကို လှမ်းယူ ပါတယ်။ ခြေတော်အစုံကိုလဲ ရေဆေးသန့်စင်ပေးပါတယ်။ နေ့သန့်ရာ ထိုင်တော်မူစေပြီးတော့ သောက်ရေများကိုလဲ ဆက်ကပ်တယ်၊ လေယပ် ကိုလဲ ခတ်ပေးတယ်။ အမောအပန်း ပြေလောက်ချိန်ကျမှ....

"အရှင်ဘုရား၊ ဒီသက်န်းလျာပုဆိုးဟာ ပိုးသားစင်စစ် ဖြစ်ပါ တယ်၊ အလွန်နူးညံ့ပါတယ်။ ထိုပုဆိုးကို အရှင်ဘုရားအား တပည့်တော် ကပ်လှူပါတယ်"လို့ လျှောက်ပြီး ကပ်လှူလိုက်တယ်။ သည်အခါမှာ ဦးရီးတော် သံဃရက္ခိတ မထေရ်ကြီးက....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ့ရှင် သံဃရက္ခိတ၊ ငါ့မှာ သက်န်းပြည့်စုံပါတယ်၊ ငါ့ရှင်သာ သုံးဆောင်ပါ"လို့ ပြောတယ်။ အဲဒီလိုပြောတာကို လူကြီးပီပီ လူငယ်ကို ငဲ့ညှာလို့ ပြောလိုက်တာဟု မထေရ်ငယ်က ထင်တယ်။ ဒါကြောင့်....

"အရှင်ဘုရား၊ ဒီသင်္ကန်းလျာကို ရကတည်းက အရှင်ဘုရားကို လှူမယ်လို့ တပည့်တော်စိတ်ကပြဋ္ဌာန်းထားပြီးသားပါဘုရား၊အလှူခံတော်မူပါ"လို့ ဒုတိယမ္ပိ လျှောက်ထားကပ်လှူပြန်တယ်။

"ငါ့ရှင့် သံဃရက္ခိတ၊ ငါ့မှာ သင်္ကန်းပြည့်စုံပါတယ်၊ ငါ့ရှင်သာ သုံးဆောင်ပါ"လို့ မထေရ်ကြီးကလဲ ရှေးစကားအတိုင်း ဒုတိယမ္ပိ ပြန်၍ မိန့်တော်မူတယ်။ ဘာဂိနေယျ ရဟန်းပျိုမှာ မိမိက အမြတ်တနိုးလှူတာကို လက်မခံတဲ့အခါ စိတ်အားငယ်ပြီး ကသိကအောက်ဖြစ်မိတယ်။

"အရှင်ဘုရား ဤသို့မပြုပါနှင့် (ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့၊) အရှင်ဘုရား၊ သုံးဆောင်လျှင် တပည့်တော်မှာ အကျိုးရှိပါလိမ့်မယ်၊အလှူခံတော်မူပါ" လို့ တတိယမ္ပိ လျှောက်ပြန်တယ်။

သံဃရက္ခိတ မထေရ်ကြီးကလဲ ရှေးနည်းအတိုင်း တတိယမ္ပိ ပယ်တော်မူပြန်တယ်။ သည်နေရာမှာ အရိယာကြီးများ၏ သန္တာန်၌ သလ္လေခတရားကို သတိထားကြရမှာဖြစ်တယ်။ မိမိမှာ ပြည့်စုံပြီးရင် အပိုအလျှံကို လက်ခံတော်မမူတတ်ကြဘူး။ မိမိနှင့် အထိုက်အလျောက်က ပိုပြီး ကောင်းမွန်နေရင်လဲ လက်မခံတတ်ကြဘူး။

အဲဒါကို ဘာဂိနေယျရဟန်းပျိုက သတိထားလိုက်မိဟန် မတူပါဘူး။ ဆရာတပည့်ဆိုတဲ့အနေက တူအရီးဆိုတဲ့အဖြစ်ကို တွေးမိပြီး နွဲ့ဆိုးဆိုးချင်လာတယ်။

"ငါက ရှိသေမြတ်နိုးလွန်းလို့ ကုသိုလ်အကျိုးငှာ လှူပါတယ်။ ငါ့ဦးရီးက ငါ့အကျိုးကို မလိုလားလို့ အလှူမခံဘူး။ ငါကဖြင့် သင်္ကန်းလျာကို ရကတည်းက အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်ကြည့်ပြီး အတွေ့အထိ ကောင်းလွန်းလို့ ငါတောင် မဝတ်ရက်ဘူး။ ဒါလောက် ကောင်းတာကို သူရရင် နှစ်သက်မှာပဲ၊ ဝမ်းသာမှာပဲလို့ ထင်ခဲ့တယ်။ အခု သူက အလှူမခံဘူးတဲ့၊ အလှူမခံလဲ နေပေါ့။ 'ငါသုံးချင်သုံး မသုံးချင် ရောင်းစား' ပိုက်ဆံများများတောင် ရဦးမယ်၊

"ပိုက်ဆံများများရရင် ဘာလုပ်မလဲ၊

"လူထွက်ပြီး မိန်းမယူမှာပေါ့၊

"ဟုတ်တယ်လေ၊ သာသနာ့ဘောင်မှာ သူ့ကို အားကိုးပြီး သဒ္ဓိဝိဟာရိက အတူတူနေကြတာ သူကမှ ငါ့ကို တွယ်တာတဲ့စိတ်မရှိဘဲ၊ သူနဲ့ နေလဲ အလကားပေါ့၊ လူထွက်တာပဲ အေးတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကာမဘောဂီ လောကီဘုံသားရဲ့စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုပဲ ငါခံစားတော့မှာပေါ့၊

"နေဦး၊ လောကမှာ အိမ်ရာတည်ထောင်၊ အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာ ဥစ္စာ၊ စီးပွား ချမ်းသာမှ ဇနီးမယားကို ရှာရတယ်၊ ဥစ္စာစီးပွားကြွယ်ဝမှ ချောမောလှပတဲ့ အမျိုးကောင်းသမီးကို ရမယ်။ ပိုက်ဆံဆင်းရဲရင် နှုတ်ခမ်းပဲ့ ချင်း မီးမှုတ်ရသလို ဆင်းရဲတန်းတူ အမျိုးသမီးသာ ရမှာပေါ့။ ပင်ပန်းကြီးစွာ ပရိယေသန ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေ စားသောက်နေရတဲ့ အမျိုးသမီးဆိုရင် ရုပ်ရည်ရူပကာယ လှတဲ့သူ နည်းပါးတယ်မဟုတ်လား၊

"သက်နီးလျှော်ကြီးကို ရောင်းလိုက်ရင် အသပြာ တဆယ့်ခြောက်ကျပ်တော့ ရမှာပါပဲ။ အဲသည်ငွေနဲ့ ငါဘာလုပ်မလဲ၊ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်လုပ်ဖို့ဆိုလဲ အရင်းငွေက နည်းလွန်းတယ်၊

"ဟာ....သတိရပြီ၊ ချောချောလှလှ ဆိတ်မတကောင်ကို ဝယ်မှာပေါ့၊ အဲသည်ဆိတ်မလေးကို အစာရေစာဝဝလင်လင်ရှိအောင် ညောင်ပင်များရာ တောအုပ်ထဲမှာ ငါက ထိန်းကျောင်းမယ်၊

"မကြာပါဘူး၊ ဆိတ်မက ဆိတ်ကလေးနှစ်ကောင် မွေးဟယ်။ တကောင်က အထီးကလေး၊ တကောင်က အမကလေး၊ ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ လွန်လို့၊ ဆော့လိုက်တာ ခုန်လိုက်တာလဲ လွန်လို့၊

"ဆိတ်သားအမိသုံးကောင်က ပေါက်ဖွားလာလိုက်တာ နောက်တနှစ်မှာဆိုရင် ခုနစ်ကောင်၊ ရှစ်ကောင်ဖြစ်လာပါလေရော၊ သူတို့ကိုထားဖို့ ငါက ခြံကလေးတခြံဆောက်ရပြီ၊ အဲသည်ခြံနဲ့ ကပ်လျက် ငါနေဖို့က အိမ်ကလေးတဆောင်ပေါ့၊

"ဆိတ်မတွေဆီက နို့အပိုအလျှံတွေကို နေ့တိုင်း ညှစ်ပြီးတော့ ဈေးမှာ သွားရောင်းတယ်။ အဲသည်ရောင်းရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ဆိတ်မတွေ၊ ဆိတ်သိုးတွေ ထပ်ဝယ်တယ်၊

"အမယ်လေး.... ဆိတ်တွေပွားလာလိုက်တာ ခြံကြီးကို ထပ်၍ထပ်၍ ချဲ့နေရပါပကော၊ ကိုယ်တယောက်တည်း မနိုင်လို့ လူငှားတွေလေးငါးယောက် ငှားထားရတယ်။ ညောင်တန်းအုပ်ကလေးရှိရာကို ဆိတ်အကောင်သုံးလေးရာ မောင်းသွားတဲ့အခါ ငါ့ကို မြင်တဲ့ လူတိုင်းက 'ဆိတ်သူဌေး ဘာဂိနေယျ၊ ကျွန်းခံ့သာလို့ ခရဲ့နေဘ်'လို့ အရေးတယူနှုတ်ဆက်ကြတယ်၊

"ငါ့နာမည်ဟာ သာဝတ္ထိမြို့ကြီးအထိ ထင်ရှားကျော်ကြားလာတယ်။ အဲသည်လို ပစ္စည်းလဲ ပြည့်စုံ၊ နာမည်လဲ ထင်ရှားလာတဲ့အခါကျ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့မှ သာဝတ္ထိမြို့က သူကြွယ်တဦးရဲ့သမီးကို တောင်းရမ်းပြီး ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် လက်ထပ်လိုက်တယ်၊

"သတို့သမီးကို ကိုယ့်ရွာအရောက် ဆောင်ကြဉ်းခဲ့တဲ့အခမ်းအနား မှာ သတို့သမီးရဲ့ ဝေယျာဥ်ရှေ့က ပန်းတွေ ပိုက်ဆံတွေကြဲလို့၊ အတီး အမှုတ် အကအခုန်တွေနဲ့ စည်ကားလွန်းလို့ လှည်း နေ လေ့ အောင်း မြင်းဇောင်းမကျန် ရွာသူရွာသားတွေ အကုန်လုံး ထွက်ကြည့်ကြရတယ်။ သူကြွယ်ရဲ့ သမီးက သုဘဒ္ဒာလို့ အမည်ရှိတယ်၊

"သုဘဒ္ဒာဆိုတဲ့အတိုင်း ကောင်းခြင်းငါးဖြာနဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်။ အိမ်သူမယားရဲ့ ဝတ္တရားကိုလဲ ကျေပွန်ပါတယ်၊ ငါ့အိမ်ကလဲ ကြီးကျယ် ခမ်းနားစွာ ဆောက်ထားပြီးတော့ အခြွေအရံအသင်းအပင်း အခိုင်းအစေ တွေနဲ့ပေါ့၊

"ငါတို့ လင်မယားကို နေနဲ့လ၊ ရွှေနဲ့မြကဲ့သို့ လိုက်ဖက်တင့်မောပါပေတယ်လို့ ချီးမွမ်းကြတယ်။ ဒါဟာ သူတို့က မြှောက်ပင့် ပြောကြတာလဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့။ ငါတို့ လင်မယား တဦးကိုတဦး ချစ်ချစ် ခင်ခင်၊ ယုယုယယနဲ့ ပျော်ရွှင်နေရတာကတော့ အမှန်ပါပဲ၊

"သည်လိုနဲ့ ငါတို့မှာ ကလေးတယောက် ရတယ်။ အလွန် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သားဦး ရတနာကလေးပေါ့၊ ထိုင်နိုင်တဲ့ အရွယ် ရောက်တော့ သုဘဒ္ဒာက သူ့မိဘရှိရာ သာဝတ္ထိကို သူတို့ရဲ့မြေးကလေး ပြရအောင် သွားချင်ပါသတဲ့၊

"ဟုတ်တာပေါ့၊ (သမီးအချစ်–မြေးအနှစ်)တဲ့လေ၊

"ဒါ့ကြောင့် နွားကြနိုက်စုံတပ်ပြီး မြောက်စထောင် လှည်းယဉ် ကလေးကို ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး မယားနဲ့သားကို ဘေးမှာထားလို့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ထွက်ခဲ့တယ်၊

"သူ့အမေရင်ခွင်ထဲက သားလေးမှာလဲ မြူးလို့၊ ပျော်လို့၊

"ငါကသားလေးကို ရင်ခွင်ထဲထားပြီး လှည်းကိုမောင်းချင်တယ်၊

"'သားသား ဖေဖေ့ဆီ လာပါဦးကွ'လို့ သူ့အမေ ရင်ခွင်ထဲက ပွေ့ယူလိုက်တယ်၊ သားလေးကလဲ 'ခိုးခိုး ခစ်ခစ်'နဲ့ အသံလေးများ ထွက်အောင်ရယ်မောပြီးပါလာတယ်။ အဲလို ကလေးကို ယူလိုက်တဲ့အချိန် ကလေးမှာ နွားကြိုးကို လက်ကလွှတ်လိုက်တော့(အတိုင်ဘက်က) ရွှေဝါက တဘက်ကို ဆွဲသွားလို့ လှည်းလမ်း ဘေးချော်တက်သွားတယ်၊ အဲ သည်မှာ သုဒ္ဒာက....

"'လှည်းသာ ဖြောင့်ဖြောင့် မောင်းစမ်းပါ မောင်ရယ်၊ ပေးပါ သားသား'လို့ ဆိုပြီးသားကို ငါ့လက်ထဲက ယူလိုက်တယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သားက ငါ့လက်ထဲမှာပဲ မနေချင်လို့ အမေ့လက်ထဲမှ လူးလွန့်ကော့ထိုးလိုက်တယ်၊

"မအေက သားကို မနိုင်ဘဲ လှည်းအောက်ကိုလွတ်ကျသွားတယ်၊

"အမယ်လေး...."

"အဲသည်လို အော်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာတော့ သားလေးကို လှည်းဘီးက နင်းမိပြီးပြီ၊

"သည်လောက် မိုက်လုံးကြီးတဲ့မိန်းမကို ငါဘာပြောနေဖို့လိုမလဲ၊

"လက်ထဲက ကြိမ်တပြာနဲ့ ဆက်ကာဆက်ကာ ရိုက်နေတာပေါ့၊

"ဟော...."

သာဂိနေယျသံဃရက္ခိတ မထေရ်ငယ်သည် ဦးရီးတော် မထေရ်ကြီး၏ ဦးခေါင်းတော်ကို လေခတ်ပေးနေသော ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်၍ ပုတ်ခတ်နေမိပေပြီ။

သံဃရက္ခိတရဟန္တာ မထေရ်သည် သူ၏ တူတော် ရဟန်းငယ်၏ စိတ်အစဉ်ကို ဉာဏ်အဘိညာဉ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လိုက်ပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက်....

"ဘယ့်နှယ်လဲ ငါ့ရှင်သံဃရက္ခိတ၊ ကိုယ့်မယားကိုတော့ မရိုက်ဘဲ အပြစ်မရှိတဲ့ ငါ့ခေါင်းကို ဘာပြုလို့ ရိုက်ရတာလဲကွယ်" လို့ မိန့်တော်မူလိုက်တယ်။

အဲသည်မှာပဲ သံဃရက္ခိတ မထေရ်ငယ်ဟာ အရှက်ကြီး ရှက်ပြီး ထွက်ပြေးတယ်။ သီတင်းသုံးဖော်ရဟန်း၊ သာမဏေများက လိုက်ဖမ်းကြတယ်။ လူထွက်မယ်တကဲကဲလုပ်နေလို့ နောက်ဆုံးမှာ ဘုရားထံ ခေါ်ခဲ့ကြရတယ်။

မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းနှင့် သာမဏေငယ်များကို မေးတော်မူတယ်။

"သာသနာတော်မှ လူထွက်မည်ပြု၍ ခေါ်ခဲ့ရပါသည် ဘုရား" လို့ လျှောက်ကြတယ်။

"ချစ်သားရဟန်း၊ အဘယ့်ကြောင့် ဝန်လေးသော အမှုကို ပြုရသလဲ၊ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်မှာသောတာပန်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အနာဂါမ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရဟန္တာဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုနိုင်လောက်အောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ဘဲ၊ စိတ်လျှော့ပြီး 'အဘယ်ကြောင့် လူထွက်ချင်ရတာလဲ' ဟု မေးတော်မူတယ်။

သံဃရက္ခိတ မထေရ်ငယ်က....

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝါဆိုသက်နိုး အလို့ ငှာ ပိုဆိုးကိုရသညီမှစ၍ ဦးရီးတော်အား ကပ်လှူသည်ကို အလှူမခံခြင်းကြောင့် တွေးမိတွေးရာ ကြံစည်ရာက ဦးရီးတော်မထေရ်၏ ဦးခေါင်းကို ပုတ်ခတ်မိသည်အထိ မိမိ၏ ဖောက်ပြားသော စိတ်အစဉ်ကို အမှန်အတိုင်း မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်တင်လိုက်တယ်။

မြတ်စွာဘုရားက ပဥ္စင်းငယ်ကို ဤသို့ခေါ်တော်မူလိုက်တယ်။

"ချစ်သား ရဟန်း လာခဲ့လော့...."

သုံးလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားက ဤသို့ အရေးယူ အပါးတော်သို့ ခေါ်ယူလိုက်ခြင်းခံရသောသူသည် အဘယ်မျှ ပီတိသောမနဿ ဖြစ်လိုက်မည်လဲ၊ ထိုစိတ်ကပင် တရားထူးရရန် တစက်သေချာသွားပေပြီ။

"ချစ်သား၊ အထူးထူး အထွေထွေ မကြံစည်လေနဲ့၊ ဤစိတ်မည်သည်ကား ဝေးသောအရပ်၌ ထင်ရှားရှိသော အာရုံကိုလဲ လက်ခံတတ်သော သဘောရှိတယ်။ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်စေရန် လုံ့လပြုသင့်တယ်"ဟု မိန့်တော်မူပြီး အထက်ပါ ဂါထာကို ဟောတော်မူခြင်းဖြစ်တယ်။

ဦးမင်္ဂလာသည် ဤဓမ္မပဒဝတ္ထုနှင့် သဘောချင်းတူသော ပုံဝတ္ထုတခုကို ငယ်စဉ်က ကျောင်းမှာ သင်ခဲ့ရဖူးသည်။ ဝတ္ထု အမည်က 'လေထဲ၌ တိုက်အိမ်ဆောက်သော ဖန်ခွက်သည်အကြောင်း' ဟူ၏။

ပေါင်းတခုနှင့်ယည့်၍ဖန်ခွက်များကို ရောင်းနေသော ကုန်သည် ငယ်တယောက်သည် ဈေးဝယ်သူနည်းပါးသဖြင့်ပျင်းရိထိုင်းမှိုင်းစွာရောက်တတ်ရာရာကို တွေးနေမိလေသည်။ ထိုဖန်ခွက်များကို အဆမတန်သော ဈေးနှုန်းဖြင့် ရောင်းချရပြီးသည့်နောက် တိုးတက် ကြီးပွားလာကာ လူချမ်းသာကြီး ဖြစ်လာလေ၏။

အလွန်ဖြင့်မားသော တိုက်ကြီးနှင့် ချောမောလှပသော မယားကို ရခဲ့လေ၏။ ထိုမယားနှင့် သားကလေးတယောက်ရသောအခါ လေးဘက်တွားသော သားကလေးသည် မိခင်လက်မှ ထွက်၍ ဆော့ကစားရာက လှေကားမှ ကျသွားလေသည်။

သူဌေးကြီးက အလွန်စိတ်ဆိုးသည်ဖြစ်၍...

"နင်ပါကျပြီးသေရင် ကောင်းတယ်"ဟု မယားအား ခြေဖြင့် ကန်ချလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဤစိတ်ကူးအတိုင်း စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ဆောင့်၍ ကန်လိုက်မိရာ ဖန်ခွက်တောင်းကြီးကို ကန်မိ၍ ဖန်ခွက်တွေ အားလုံးကွဲမှ ဖန်ခွက်သည် ‘ငနဲ’ သည် ငိုပွဲကြီး ဆင်ရလေသတည်း။

ထို ပုံပြင်ဝတ္ထုမှာ စိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ အဘိအကျ၊ အဆုံးအမ၊ ဥပဒေသ ဟူ၍ကား မပါရှိပါလေ။

နောက်တခု ဦးမင်္ဂလာတွေးမိသည်။

ယခုကဲ့သို့ ကြံစည်စိတ်ကူးသော စိတ်အလျဉ်နှင့် အိပ်မက်မက်သော ‘စိတ်အလျဉ်’ ကိုနှိုင်းယှဉ်ရလျှင် (စိတ်ချင်းမတူ၍လားမသိ) ‘အိပ်မက်စိတ် အလျဉ်’ က မြန်လွန်းလှပါတိသည့် တကား။ ။

*　　*　　*

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၇)

အနဝဋ္ဌိတ စိတ္တဿ၊ သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတော။
ပရိပ္လဝ ပသာဒဿ၊ ပညာ န ပရိပူရတိ။ ။
အနဝဿုတ စိတ္တဿ၊ အနန္ဝာဟတ စေတသော။
ပုညပါပ ပဟီနဿ၊ နတ္ထိ ဇာဂရတော ဘယံ။ ။

အနဝဋ္ဌိတ စိတ္တဿ=ဘည်တံ့သော စိတ်မရှိထသော။ သဒ္ဓမ္မ= သူတော်ကောင်း တရားကို၊ အဝိဇာန တော = မသိတတ်သော၊ ပရိပ္လဝပသာဒဿ=နည်းပါးသောကြောင့် ပက်လက်ပေါလော မျောသော သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ= ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာ=လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာသည်၊ နပရိပူရတိ=မပြည့်စုံ။

အနဝဿုတ စိတ္တဿ=ရာဂဖြင့် မစွတ်စိုသော စိတ်ရှိထသော၊ အနန္ဝာဟတစေတသော=ဒေါသဖြင့် မထိပါးသော စိတ်ရှိထသော၊ ပုညပါပ ပဟီနဿ=ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို ပယ်ပြီးထသော၊ ဇာဂရတော=သဒ္ဓါစသောငါးပါးသော နိုးကြားခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ခီဏာသဝဿ= ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘယံ=ကိလေသာ ဟူသော ဘေးရန်သည်၊ နတ္ထိ=မရှိ။

ဓမ္မပဒ-စိတ္တဝဂ်၊ ဂါထာ-၃၈၊၃၉။

မခိုင်တည်သော စိတ်ရှိထသော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို မသိထသော။ စိတ်၏ အကြည်ဓာတ် တုန်လှုပ်ချောက်ချား၍ နေထသော သူအား ပညာသည် မပြည့်။

ရာဂဖြင့် မစွတ်စိုသော စိတ်ရှိထသော၊ ဒေါသဖြင့် မရိုက်ခတ်သော စိတ်ရှိထသော၊ ကောင်းမှု- မကောင်းမှုတို့ကို ပယ်ပြီးထသော၊ မောဟတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးထပြီးသောသူအား ဘေးသည် မရှိ။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမင်္ဂလာသည် ဤဂါထာ၌ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဟောဖော်တော်မူသော စိတ်တမျိုးကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုစိတ်ကား....ခြေဖဝါးကဲ့သို့ တသမတ်တည်းမနေဘဲ၊လက်ဖဝါးကဲ့သို့ မောက်ချည်လှန်ချည် ပြောင်းတတ်သောစိတ်၏ သဘာဝတမျိုးဖြစ်သည်။

ထွေထွေရာရာကို ကြံစည်တတ်သောစိတ်၊ အကြောင်းအရာတစ်ခုတွင်သာ စူးစိုက်နစ်မြုပ်အောင် ကြံစည်တတ်သောစိတ်တို့နှင့် မတူသောစိတ်တမျိုးမှာ အကြောင်းအရာတခု၌ ပြတ်ပြတ်သားသား မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ 'ရှုံ့ချည်နှပ်ချည်'၊ 'ခုတမျိုး ခုတမျိုး' ဖောက်ပြန်တတ်သော စိတ်ကိုယခု ဂါထာ၌ ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

လူတို့သည် တွေဝေတတ်သော မောဟကို အပြတ်အသတ် အနိုင်မယူနိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး မျက်လှည့်ဆရာ၏ အတတ်ပညာကို အထင်ကြီးစွာ လက်ခံ ယုံကြည်နေကြသူများကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်က သာဝတ္ထိပြည်၏ အစွန်အဖျားမထင်ရှားသော ရွာတရွာတွင် သားမယားနှင့် ပင်ပန်းကြီးစွာ ဝမ်းစာရှာစားနေရသော လယ်သမားတယောက်သည် နွားပျောက်၍ လိုက်လံရှာဖွေရာ ရွာနှင့် အတန်ကွာသော ရဟန်းကျောင်းများသို့ ရောက်သွားလေ သည်။ မွန်း တည့် ချိန်ဖြစ်၍ အလွန် ဆာလောင်လှသောကြောင့် ရဟန်းများထံသို့ ချဉ်းကပ်ကာ ဆွမ်းကျန် ဟင်းကျန်ကလေးများကို တောင်း၍စားရသည်။ ရဟန်းများ၏ဆွမ်းမှာ ဆန်ရင်း ဆန်ကောင်းများနှင့် ချက်ထားသော ထမင်းများဖြစ်သည်။ ဟင်းတွေကလည်း ဆီနှင့်များနှင့် အသားသီးနှံပွဲရုံစုံလင်လှသည်။ ဝမ်းကလည်းဟာ၊ ခပ်ဆာဆာနှင့် အရသာရှိလှသော ထမင်းများကို စားပြီးလျှင် ရဟန်းတော်များအား ဤသို့ မိမ်းလျှောက်ကြည့်သည်။

'အရှင်ဘုရားများ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ဒီလိုဆွမ်းမျိုး၊ ဒီလိုဟင်းမျိုး အမြဲ ခံယူရနိုင်ကြပါသလား''

''အို....ဒါယကာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ဟာ နေလိုလလိုထင်ရှားနေတဲ့ဟာ ရဟန်းဘိက္ခုတို့မှာ ဆွမ်းအတွက် ဘယ်ကြောင့်ကြစရာ ရှိလိမ့်မလဲ၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ယခုလို ဆွမ်းကောင်း ဆွမ်းမွန်များသာ ခံယူကြရပါတယ်''

ရဟန်းတော်တို့၏ စကားကို ကြားရသော ထိုအမျိုးသားသည်...

'ငါက ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သူ မဟုတ်လို့ ရဟန်းများကို ဆွမ်းမလောင်းဖူးလို့ မသိတာနေမှာပေါ့၊ ရွာတိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွာတိုင်းက ဗုဒ္ဓဝါဒီများကတော့ သူတို့ သူတို့ရဲ့ စားဦးစားဖျား ကောင်းပေ့ ညွန့်ပေ့ ဆိုတဲ့ ဆွမ်းဘောဇဉ်အာဟာရတွေကို သဒ္ဓါဒေယျနဲ့ အမြဲလှူနေကြတာပါကလား၊ ဒီလိုဆိုရင် ရဟန်းများမှာ တဝမ်းတခါးအတွက် ဘာတသက်လုံး ပူစရာမလိုတော့ပါဘူး၊' ငါ့မှာဖြင့် မယားနှင့် စားဖို့နေ့ရှိသမျှပင်ပန်းကြီးစွာလုပ်ကိုင်နေရတယ်၊ တကယ်လို့ မယားကိုစွန့်ပြီး ရဟန်းလုပ်နိုင်ရင် ငါ့အတွက်တော့ ပရိယေသနဒုက္ခတို့မှ တသက်လုံး ကင်းသွားမှာပဲ၊ မယားကိုတွယ်တာနေလို့၊ စုံမက်နေလို့ အပင်ပန်းခံပြီး ရှာကျွေးနေရတာ၊ ပင်ပန်းတာနဲ့ ချစ်ခင်ရတာ မမျှနိုင်လောက်အောင်ပါဘဲ၊ ငါစွန့်တော့မယ်၊ ငါစွန့်လို့ သူမငတ်ပါဘူး၊ သူ့မိဘက ကျွေးလိမ့်မပေါ့'

လယ်သမားက ယခုလိုတွေးပြီး မိမိအားရဟန်းပြုပေးပါရန်ဘိက္ခုများထံ တောင်းပန်သည်။ ရဟန်းတော်များက လယ်သမားအား ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်ပြီး သဒ္ဓါပဗ္ဗဇ္ဇာတထင်၍ ရဟန်း ပြုပေးလိုက်သည်။ လယ်သမားရဟန်းသည် တရားဘာဝနာတွင် စိတ်မဝင်စားသော်လည်း ကျောင်းများ၏ ဝေယျာဝစ္စတို့ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ရဟန်းတို့၏ ဝေယျာဝစ္စတို့ကိုသော်လည်းကောင်း ကျေပွန်သူဖြစ်ခြင်းကြောင့် အလွန်ခင်မင်နှစ်သက်ကြကုန်သည်။

ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် ဆွမ်းဘောဇဉ် အာဟာရကောင်းများကို သုံးဆောင်ခဲ့ရ၍အဆီအသား ပွားတိုးလာသော လယ်သမားသည် မယားကိုပြန်၍ အောက်မေ့ လွမ်းဆွတ်လာလေ၏။

သတိမဝင် ပစ္စဝေက္ခဏာမတင်ဘဲ သုံးဆောင်သော အမြိုက်အရသာ ဆွမ်းများ၏ ဩဇာသည်ရာဂဖြစ်၍ ထိုးကျင်နှိပ်စက်တတ်လေပြီ။

ငယ်စဉ်ကတည်းက အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်သို့ မဆင်းသက်ခဲ့ဘဲ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ဥပသမ္ပဒကံဆောင်သော (ငယ်ဖြူ)ရဟန်းသည် ထိုရာဂ၏ အန္တရာယ်ကို ကွင်းရှောင်ရန် လွယ်ကူနိုင်သော်လည်း သားမယားနှင့် ကာမဘောဂီ လောကီချမ်းသာ (အတု)ကို ခံစားခဲ့ဖူးသော (တောထွက်) ရဟန်းများ၌ သီလသံဝရ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရတို့ကို လုံခြုံအောင်စောင့်ထိန်းရာတွင် မာရ်နတ်၏ စစ်သည်ဘော်များက မခံမရပ်နိုင်အောင် ထိုးစစ်ဆင်တတ်ကြသည်။

သေသောက်ကြူးသူသည် ချဉ်ဟောင်ပုစပ်သော သေအရက်ကို မရှုံ့ခြင်း၊ ဘိန်းစားသည် စိမ်းရွှေရွှေစပ်ခါးခါးဖြစ်သော ဘိန်းကို မရွံတတ်ခြင်း၊ ငါးပိကြိုက်သူသည် ပုပ်ဟောင်သော ငါးပိကိုမရွံတတ်ခြင်း၊ အန္ဓပုထုဇဉ်တို့သည် အသုဘဖြစ်သော အတ္တဘောကို မရွံတတ်ခြင်းဟူ၍ရှိ

www.burmeseclassic.com

တတ်သူလေးဦးကိုမန်လည်ဆရာတော်ဘုရားက မဃဒေဝလင်္ကာကြီးတွင် ဤသို့ စပ်ဆိုထားသည်။

"လူတွင်အထူး၊ သောက်ထုတ်ကြူးတို့၊ အမူးအမက်၊ သေအရက်၌၊ နှစ်သက်လိုလား၊သောက်စားမြိမြိ၊ခါတရံမျှ၊ မရှိတတ်ခြင်း။နှုံ ဖျင်းလွန်စွာ၊ပညာရှားပါး၊ လူ့ဘိန်းစားလည်း၊ စပ်ခါးစိမ်းဆွံ၊ဘိန်းနံ့နံကို၊မရှံတတ်ခြင်း။ခံတွင်းလျှာကျူး၊တမျိုးစရိုက်၊ ငါးပိကြိုက်သူ၊ ထိုသည့်လူလည်း၊ သိုးအူနံ့လှောင်း၊ ထောင်းထောင်းပွက်လျှံ၊ ငါးပုပ်နံ့ကို၊ မရှုံတတ်ခြင်း။ အလင်းမယှဉ်၊ ပုထုဇဉ်တို့၊ အစဉ်မိုက်မှား၊ တဏှာအားဖြင့်၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ ကိုယ်ကာယ၏၊ အသုဘစစ်၊ ပုပ်ဟောင်ညစ်ကို၊ လွန်ချစ်ရောင္ဂ၊ သက်လုံးနှံ့၍၊ မရှံတတ်ခြင်း ဤလေးသင်းကား၊ မယွင်းတူမျှ၊ ဟူစကြ၏"

လယ်သမားမှဖြစ်သောတောထွက်ရဟန်းသည် မယားဟောင်းကို အောက်မေ့ လွမ်းဆွတ် လာသောကြောင့် သီတင်းသုံးဖော် များထံ တောင်းပန်၍ လူထွက်ကာ မိမိအိမ်ရာသို့ ပြန်ခဲ့လေပြီ။

မယားထံ ပြန်ရောက်သည်ဆိုလျှင်ပင် မယားစာ,သားစာအတွက် နွားနှင့်ဖက်၍ ရုန်းကန်ရပြန်လေသည်။ ပင်ပန်းလိုက်သည်မှာ ပြောဖွယ်မရှိ။ စားရသည်မှာလည်း ထမင်းကောင်း ဟင်းကောင်းမဟုတ်။ တောရွာ ဇနပုဒ်အလိုက် မသေထမင်း မသေဟင်းများသာ ဖြစ်ချေသည်။

တရက်မှသည် နှစ်ရက်၊ နှစ်ရက်မှသည် သုံးရက်လွန်သောအခါ အာဟာရမှ ချို့တဲ့၍ ပိန်လှီသော ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ လူဝတ်ကြောင်၏ ဒုက္ခနှင့် ရဟန်းတို့၏သုခကို နှိုင်းယှဉ်မိပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် အနေဆင်းရဲ အစားဆင်းရဲသော အိမ်မှထွက်ခဲ့ပြီးကာ ရဟန်းများထံ ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။

"တပည့်တော်ကို ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါဦး" ဟု တောင်းပန်ပြန်သည်။ ရဟန်းတို့ကလည်း သံဝေဂရလာပြီဟု ထင်မှတ်၍ ရဟန်းပြုပေးကြပြန်သည်။ ရဟန်းဖြစ်ပြန်တော့လည်း ကျောင်း၏ဝေယျာဝစ္စ၊ ရဟန်းတို့၏ ဝေယျာဝစ္စများကို တစုံတခုမျှ လစ်ဟင်းခြင်း မရှိရလေအောင် ဆောင်ရွက်နေသဖြင့် ရဟန်းများက နှစ်ထောင်းအားရ ရှိကြရပြန်သည်။

ဆွမ်းကောင်း ဟင်းကောင်းနှင့် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာ ကျန်းမာ တောင့်တင်းလာပြန်သောအခါ သိက္ခာချ၍ မိန်းမထံ ပြန်သွားပြန်လေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဤသို့နှင့် သာသနာတော်ကို ထွက်ချည်ဝင်ချည်' လုပ်ကာ အိမ်နှင့် ကျောင်းတွင် တလှည့်စီ နေခဲ့လေ၏။

ထိုသို့ စိတ်သွားရာကိုယ်ပါ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ သွားလိုက် ပြန်လိုက် လုပ်နေရကား ရဟန်းတို့သည် ရဟန်းလူထွက်အား စိတ္တဟတ္ထဟု အမည်ပေးကြသည်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ စိတ်သွားရာအာရုံသို့ လိုက်တတ်သော(ဝါ) စိတ် အလိုသို့ လိုက်တတ်သောသူ ဟူသတည်း။

ထိုအမျိုးသားသည် ရဟန်းဘဝ၊ လူ့ဘဝသို့ ခဏခဏ တုံ့ခေါက် မကြာ လူးလာစဉ်ပင် မယားကိုယ်ဝန်ရှိခဲ့လေ၏။

တနေ့သောအခါ ခုနစ်ကြိမ်မြောက် ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင့်တမိ ပြန်သည်။ လယ်တော၌ ထွန်နှင့်နွားကို ထားခဲ့ပြီးကာ သိုမှီးထားသော မိမိ သင်္ကန်းကိုယူရန် အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

မယားဖြစ်သူသည် ရင့်မာသောကိုယ်ဝန်ကြီးဖြင့် အိပ်ခန်းတွင်း၌ ပစ်စလက်ခတ် အိပ်ပျော်နေရာ ဝတ်သော အဝတ်ကင်းကွတ်လျက်ရှိ၏။ ခံတွင်းမှလည်း အရိအရွဲ ယိုစီးနေ၏၊ နှာခေါင်းမှ တရှူးရှူးအသံမြည်၏။ ခံတွင်းသည် ဟင်းလင်းပွင့်လျက်နေ၏။

စိတ္တဟတ္ထ အမျိုးသားသည် ထိုမိန်းမအား ဖူးဖူး ယောင်သော အကောင်ပုပ်၏ကိုယ်ကဲ့သို့ ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ်ဟု ထင်လာလေ၏ 'ဤခန္ဓာ ကိုယ်ကား အမြဲမရှိအနိစ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခသဘောရှိ၏'ဟု အမှတ်သညာ ကိုရ၍ 'ငါသည် ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဤမိန်းမကို အမှီပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်၌ တည်တံ့ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ ဤ တခါကား သူ့ကို အာလယပြတ်သဖြင့် ရဟန်းဘဝတွင် မြဲတော့အံ့'ဟု ရင်ခွင်၌ သင်္ကန်းကိုကပ်ကာ အိမ်မှထွက်သွားလေသည်။

ထိုယောက်ျား၏အိမ်နှင့် မနီးမဝေးတွင်နေသော ယောက္ခမသည် သမက်ထွက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်သဖြင့်....

'အင်း....ငါ့သမက်တော့ ရဟန်းတခါပြုဖို့ ထွက်သွားပြန်ပါ ပကော၊ သူ့မယား သိမှသိပါလေစ'ဟု သမီးကို ပြောရန်လာခဲ့ရာ ပိုးသိုးပက်လက် ပစ်စလက်ခတ် အိပ်ပျော်နေသော သမီးကိုမြင်လျှင် မိမိ၏ သမက်သည် 'ဒီတခါဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာသွားလေပြီ'ဟု အကဲခတ်နိုင်လေ သည်။

ထို့ကြောင့် သမီးကိုနှိုး၍ ပြောသောအခါ သမီးက စိုးစဉ်းမျှ သောကမဖြစ်ဘဲ....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမေကလဲ ပူတတ်ရန်ကော အမေ့ သမက်က နှစ်ရက် သုံးရက်တခါ ရဟန်း လုပ်လိုက်၊ အိမ်ပြန်လိုက်နဲ့ အပျော်တမ်း ရဟန်း ဝတ်နေတာပါ၊ သန်ဘက် ဖိန်းနွဲ့ကျရင် ကတုံးလေးပွတ်ပြီး ပြန်လာမှာပါ အမေရဲ့"ဟု အိပ်ချင်မူးတူးနှင့် ပြန်ပြောလေသည်။

စိတ္တဟတ္ထအမျိုးသားသည် ကျောင်းသို့ သွားရာ လမ်းခရီးမှာပင် 'အနိစ္စ၊ဒုက္ခ'ကို ဆင်ခြင်၍ သောတာပန် ဖြစ်သွားလေသည်။ ကျောင်း ရောက်၍ ရဟန်းများကို ရဟန်းပြုပေးပါရန် တောင်းပန်သည့်အခါ "တန်ပါတော့ အမောင် စိတ္တဟတ္ထရယ်၊ အသင် ရဟန်းဝတ်တာက ရှို့ချည် နှပ်ချည်၊ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နဲ့၊ ဆံချပေးရတာ အကြိမ်အခါ များလွန်းတော့ သင့်ဦးခေါင်းဟာ သင်ခုန်းဓားသွေးတဲ့ ဓားသွေး ကျောက်နဲ့တောင် တူနေပါပြီ၊ ငါတို့ကို အမှုမရှာချင်ပါနဲ့တော့"ဟု ငြင်းဆန်ကြလေသည်။

စိတ္တဟတ္ထက "တပည့်တော်အား သနားသဖြင့် ဤတခါသာ ရဟန်းပြုပေးတော် မူကြပါကုန်၊ သက်ဦးဝတ်ဖြင့် အရိုးထုပ်ပါတော့ မည်ဘုရား"ဟု အခိုင်အမာ လျှောက်ထားလေသည်။

ရဟန်းများက'သူလျှောက်တင်သည့်အတိုင်း မြဲလဲမြဲရော့၊ မမြဲလို့ လူထွက်ပြန်လဲ ရဟန်းဖြစ်နဲ့ နေတုန်း ကာလလေးမှာ သံဃာ့ ဝေယျာဝစ္စ၊ ကျောင်းပရိပုဏ် ဝေယျာဝစ္စတို့ကို စေ့ငအောင် လုပ်ပေ သွားပဲ'ဟု ရဟန်းပြုပေးကြပေသည်။

စိတ္တဟတ္ထမထေရ်သည် သောတာပန်အခြေခံ မဂ်သို့ ဆိုက်ပြီးခဲ့သည် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရဟန်းပြု၍ နှစ်ရက် သုံးရက်မျှ အကြာတွင် ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာအစစ် ဖြစ်သွားလေ၏။

ဤတခါကား....လက်ဖဝါးလို မှောက်ချည် လှန်ချည် ဖောက်ပြန် တတ်သည့်စိတ်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား အနိုင်ယူသုံးကြခြင်း ဖြစ်ပေ သတည်း။ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှစ၍သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းများသည် ဤတခါ တွင်ကား သာသနာ၌အနေကြာသော စိတ္တဟတ္ထမထေရ်အား အံ့သြနေကြ သည်။ အထူးအဆန်း ဖြစ်နေကြသည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲ ငါ့ရှင်၊ သည်တခါတော့ ခပ်ကြာကြာလေး နေ သွားပဲ၊ ဘယ်တော့ လောက်များ မိန်းမထံ ပြန်သွားဦးမှာလဲ"ဟု ကျီစယ်ကြသည်။ အာသဝေါ ကင်းကွာနေသော ရဟန်းဖြစ်ကြောင်း မရိပ်မိကြ၍ဖြစ်သည်။

"အရှင်ဘုရားတို့၊ ယခင့်ယခင်က ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြန်သွားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်၊ ယခု အခါမှာတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းသည့် တပည့်တော်အား ဖြတ်ခဲ့ပါပြီ။ ထို့ကြောင့် မသွားသေးသော ရှိသော သူတို့အတိုင်း ဖြစ်ရပါပြီ''ဟု တည်တည် ငြိမ်ငြိမ် လျှောက်ထားလိုက်သည်။

ထိုစကားသည် သီတင်းသုံးဖော် ပုထုဇဉ် ရဟန်းတို့အတွင်း ပြဿနာကြီးတခု ဖြစ်သွားလေပြီ။

''ဘယ့်နှယ်လဲ... ဘယ်လိုလဲ... စိတ္တဟတ္ထကိုယ်တော်က အရိယာ စကားပြောနေပါပေါ့လား၊ သူ ရဟန္တာဖြစ်နေပြီလား''

''မယားထံ ခုနစ်ခါ ပြန်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အသည့်လောက်မြန်မြန်ကြီး ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား''

''ဖြစ်တော့ကော ကိုယ်တော်တို့ သိနိုင်လို့လား''

''တရားတော်ဆိုတာ အကာလိက အချိန်အခါမရွေးပါဘူး၊ အခု တလော စိတ္တဟတ္ထကိုယ်တော်ကိုကြည့်ရတာ အလွန် တည်ငြိမ်ပြီး လျှို့လျှို့ ဝှက်ဝှက် သိပ်သိပ်သည်းသည်း ရှိနေတယ်''

ဤစကားများဖြင့် ရဟန်းအချင်းချင်း အချေအတင် ဖြစ်နေကြ သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုဝိဝါဒကို ငြိမ်းအေးကြစေရန် ဘုရားထံတော်သို့ သွားရောက်၍ အဆုံးအဖြတ်ခံကြလေသည်။

''မြတ်စွာဘုရား၊ စိတ္တဟတ္ထ မထေရ်သည် ရဟန်း ခုနစ်ခါဝတ်၍၊ ထိုမှတဖန် ရဟန်းဘဝမှထွက်၍ မိန်းမထံ ခုနစ် ခုနစ်ပြန်ပါသည်။ ထိုသို့ ခုနစ်ခါ ပြန်ပြီးသည့်နောက် ခုနစ် ခုနစ်ပင် ပြန်လာ၍ ရဟန်းပြန်ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ယခု နောက်ဆုံး တပည့်တော်တို့က ကျီစယ်စကားဆို သည့်အခါ ထိုရဟန်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်မပေါက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက် လေသကဲ့သို့သော စကားကို ပြန်ကြားပါသည်။ တပည့်တော်တို့ မည်သို့ မှတ်ယူရပါမည်နည်း အရှင်ဘုရား''ဟု လျှောက်ကြလေသည်။

ယင်းသို့တမြတ်စွာဘုရားသည် ဆင်ခြင်တော်မူပြီးသည့်ကာလ....

''ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ထိုရဟန်းဆိုသည့်အတိုင်း မှန်ပေ၏။ ဤ ငါ့သားသည် မိမိ၏တည်တံ့သော စိတ်မရှိသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ သူတော်ကောင်းတရားကို မသိသေးသောအခါ၌ လည်းကောင်း အိမ်နှင့် ကျောင်းသို့လူးလာတုံ့နှင်းသွားလာခြင်းကိုပြု၏။ ယခုအခါ၌ ထို ငါ့သား ရဟန်းသည် ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို ပယ်အပ်ပြီ''ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဤ ဩ္ထုအစဉ်၌ ဖော်ပြခဲ့သော ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ဟောတော်မူသည်။

ဦးမင်္ဂလာသည် ရှို့ချည် နှပ်ချည်ဖြစ်တတ်သော စိတ်သဘာဝကို ဤသို့ တွေ့ရပြီးသည့်နောက် မြတ်စွာဘုရားပင်လျှင် အလောင်းတော်ကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကုဒါလ ပဏ္ဍိတဘဝက ဤစိတ္တဟတ္ထမထေရ်ကဲ့သို့ 'ချိတုံချတုံ'ဖြစ်ခဲ့ရဖူး
ကြောင်း အတိတ်ဝတ္ထုကို ဤသို့ တွေ့ရပြန်လေသည်။

ရဟန်းများသည် ခြောက်ကြိမ် ခြောက်ခါ လူထွက်ပြီး ခုနစ်ကြိမ်
မြောက်သော ရဟန်းဘဝတွင်မှ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ရသော
စိတ္တဟတ္ထမထေရ်၏ အကြောင်းကို အချင်းချင်း ပြောဆိုနေကြရာ မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ကြွလာတော်မူ၍ ထိုစကားနှင့်စပ်လျက် ဤသို့ ဟောပြော
တော်မူလေသည်။

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ ပြောင်းစေ့မျိုး
ကောင်း တကွမ်းစားဝက် (တစလယ်ဝက်)နှင့် ပေါက်တူးတလက်ကို
ပိုင်သော ရသေ့တပါးရှိလေသည်။ ထိုရသေ့၏အမည်မှာ ကုဒါလပဏ္ဍိတ
တွင်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား ပေါက်တူးကိုပိုင်သော ပညာရှိဟု ခေါ်ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

မိုးဦးကျလာ၍ ပျော့ပျောင်းနူးညံ့ရှိသော မြေကြီးဇာတို့ကို တွေ့ရလျှင်
ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် ကြောင့်ကြမဲ့မနေနိုင်မူ၍ လူထွက်ပြီးလျှင် ပြောင်း
မျိုးကောင်း မပျက်စိမ့်သောငှာ ပေါက်တူးဖြင့် ထွန်ယက် မြေဆွ၍
ပြောင်းမျိုးကို စိုက်လေသည်။ အပင်ငယ်ငယ်အကြီးထွားစိမ်းစိုလာသည့်
ကြည့်၍ အားရနှစ်သက်ခဲ့ရသည်။ ပြောင်းမျိုးအောင်မြင်သည်ကို အလွ
ဂီတိဖြစ်ရသည်။

ပြောင်းများကို ရိတ်သိမ်းပြီးသည့်အခါတွင် မျိုးအလို့ငှာ တကွမ်း
စားဝက်ကိုသာ ချန်၍ လုံလောက်စွာ သုံးဆောင်ရလေသည်။ ထိုကိ
ပြီးသွားသောအခါကား...လူ့ဘဝတွင် နေ၍ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း
ဟု ရသေ့ပြန်၍ဝတ်ပြန်သည်။ ထိုသို့ဝတ်ပြီး၍ မိုးကျလာပြန်လျှင် ပြော
မျိုးကောင်းမပျက်စေရန် လူထွက်၍ ယာသမားလုပ်ပြန်လေသည်။ ယ
ကိစ္စပြီးသောအခါ ရသေ့ဝတ်ပြန်သည်။ ဤသို့အားဖြင့် ခြောက်ကြိ
ခြောက်ခါ ရသေ့ဝတ်လိုက် လူထွက်လိုက်ဖြင့် လုပ်ပြီး....

'ငါမှာ ဤပေါက်တူးတုံးကလေးနှင့် ပြောင်းမျိုးစေ့တကွမ်းစ
ဝက်လောက်ရှိနေခြင်းကြောင့် ကိလေသာဖြစ်၍ရသေ့အဝတ်နဲ့ မမြဲနိုင်
ရှိနေသည်။ ဤအခါတွင်တော့ ပြောင်းမျိုးစေ့နှင့် ပေါက်တူးကို အပြ
အပြတ် စွန့်လွှတ်လိုက်တော့အံ့' ဟု ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံးဖြတ်လိုက်
သည်။

ကုဒါလပဏ္ဍိတရသေ့သည် ပုဆိုးစတခုဖြင့် ပြောင်းစေ့များ
ထုပ်၍ တဘက်သော ပုဆိုးစတွင် ပေါက်တူးရိုးကို ချည်ကာ မြစ်က
ပါးသို့သွားသည်။ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းပါးကို ကျောခိုင်းပြီး ... ပြော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျိုးစေ့နှင့် ပေါက်တူးကို ဦးခေါင်းထက်၌ သုံးကြိမ်သုံးခါ ဝှေ့ယမ်းပြီး မျက်စိကို စုံမှိတ်၍ မြစ်ဘက်သို့လှည့်ကာ တအားကုန်လွှင့်ပစ်လိုက်လေ၏။ ရေထဲသို့ ပေါက်တူးကျသွားသံကို ကြားလိုက်ပြီးသည့်နောက် အတန်ကြာအောင် မျက်စိဖွင့်၍ မကြည့်ပေ။ မတော်၍ ကြည့်မိလျှင် ကျသည့်နေရာကို မြင်၍ ပေါက်တူးနှင့် မျိုးစေ့ကို ငုပ်ယူ၍ရလျှင် ယူချင်နေပေဦးမည်။

ကုဒ္ဒါလပဏ္ဍိတမျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအချိန်တွင်ကား ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် အမှတ်မရှိ စီးမြဲစီးနေပေပြီ။ ပေါက်တူးကို ပြန်ယူချင်၍မရှိတော့။ ယူချင်သည့်စိတ်လည်း မရှိတော့၊ ပြတ်သားသွားပြီ၊ ရှင်းလင်းသွားပြီ၊ ပေါ့ပါးသွားပြီ။

ထို့ကြောင့်....'ငါအောင်ပြီ-ငါအောင်ပြီ'ဟု နှစ်ခွန်းဆင့် ကြုံးဝါးကြွေးကြော်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာ ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည် ပစ္စန္တရစ်မြို့စွန် ရွာဖျားတို့၌ ပုန်ကန်သောင်းကျန်းနေသော သူပုန်ရန်ကို အပြတ်အသတ် နှိမ်နင်းအောင်မြင်ပြီး၍ နိုင်ငံတော်သို့ ပြန်လာသည့်အခါ ဖြစ်လေသည်။

မင်းကြီးသည် ကုဒ္ဒါလပဏ္ဍိတရသေ့၏ 'အောင်ပြီ' ဟူသော ကြွေးကြော်သံကိုကြားရသောအခါ လွန်စွာ စိတ်လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

''ဘယ်လိုလဲ၊ ဘယ်သူက ဘာကို အောင်လို့ သံကုန်ဟစ်လိုက်တာလဲ၊ ပြည်ဂျေးပြည်မွှားတို့၏ရန်ကို အောင်မြင်သူသည် ငါသာလျှင်ဖြစ်သည်။ ထိုအသံသည် ငါ့ကို အန်တုကာ ကြွေးကြော်သည့်အသံ ဖြစ်လေသလော၊ ငါ့ကို စစ်ကြေညာခြင်းသဘောပေလော'' ဟု အသံလာရာသို့ စူးစမ်းလေသည်။

ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းဘေးတွင် ဟာယောက်တည်းသော ရသေ့ကို တွေ့ရသဖြင့်....

''အောင်ပြီဟု အော်သူမှာ အသင်ပင်ဖြစ်သလော'' ဟု မေးစစ်တော်မူသည်။

''မှန်၏၊ အောင်ပြီဟု ငါအော်၏''

''အသင်က ဘာကို အောင်သနည်း၊ အောင်သူအစစ်မှာ ငါသာဖြစ်၏။ ယခုပင် သူပုန်တို့ကို တိုက်ခိုက်အောင်နိုင်လာသူဖြစ်၏''

''အသင်မင်းကြီး၏ အောင်ခြင်းကား အပရန်ကိုသာ အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုရန်သူထက် နှိမ်နင်းရန်ခက်လှသော၊ မွေးရာပါဇာတိဖြစ်သော ကိုယ်တွင်းသဘာဝ ကိလေသာကို အောင်မြင်သူ သာလျှင် အောင်မြင်သူတို့၏ အောင်မြင်သူဖြစ်၏'' ဆိုပြီးလျှင် ဈာန်ကသိုဏ်းကို ဝင်စား၍ ကောင်းကင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည် ရှင်ရသေ့၏တရားကို ကြားနာရပြီးလျှင် မိမိ၏ အခြေအရံနှင့်တကွ ရသေ့ရဟန်းဖြစ်ကြလေကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ထိုသို့အတိတ်ကိုဆောင်ပြီးသော် ရဟန်းတို့အား ဤသို့ဟောကြားတော်မူသည်။

"ချစ်သားရဟန်းတို့....ပုဂ္ဂိုလ် တဦးတယောက်၌ ဖြစ်ပေါ်သော ကိလေသာစိတ်သည် အစိုင်အခဲ ကိုယ်ထည် ဒြပ်ပမာဏအားဖြင့် မရှိ၍သာ တော်တော့သည်။ အကယ်၍များ ရှိဘိမူကား လူတယောက်၏ ကိလေသာစိတ်သည် စကြဝဠာထက်မကအောင် ကျယ်ဝန်းပေလိမ့်မည်။ ဗြဟ္မာ့ပြည်ထက် မြင့်မောက်နေပေလိမ့်မည်။ ထိုကိလေသာတို့သည် ဤမျှလောက် ငန်လေး၏။

"ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍ ယောကျ်ားအာဇာနည်ဖြစ်သော ငါကဲ့သို့သော သူကိုပင် ချောက်ချားစေကုန်၏။ ကြွင်းသောသူတို့၌ ဆိုဖွယ်ရာမရှိ။

"ငါကိုယ်တိုင်ပင် တကွမ်းစားငက် (တစလယ်ဝက်) မျှသော ပြောင်းမျိုးနှင့် အသွားတုံးသော ပေါက်တူးကို အမှီပြု၍ ခြောက်ကြိမ်တိုင်အောင် ရသေ့ရဟန်းပြုပြီး လူထွက်ဖူးလေပြီ" ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ဦးမင်္ဂလာသည် ယနေ့အသက်အရွယ်အထိ ပဗ္ဗဇိတဒုလ္လဘ အဖြစ်ကို နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ရခဲ့ဖူးပါသည်။ ပြတ်ပြတ်သားသား မရှိခဲ့၍(ဝ ါ) 'အပြတ်မခဲ့'နိုင်သဖြင့် အရပ်ထဲပြန်ခဲ့ရလေသတည်း။ ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ဂ)

ကုမ္ဘူပမံ ကာယမိမံ ဝိဒိတွာ၊
နဂရူပမံ စိတ္တမိဒံ ထပေတွာ။
ယောဓေထ မာရံ ပညာဝုဓေန၊
ဇိတဉ္စ ရက္ခေ အနိဝေသနော သိယာ။ ။

ဘိက္ခဝေ =ရဟန်းတို့၊ ဣမံကာယံ =ဤဆံ အစ ရှိသည်တို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော ရူပကာယကို၊ ကုမ္ဘူပမံ = အိုးထိန်းသည်တို့၏အိုးခွက်နှင့်တူသောဥပမာရှိ၏ဟု၊ ဝိဒိတွာ=သိ၍၊ ဣဒံစိတ္တံ = ဤမိမိ၏ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ နဂရူပမံ=လုံခြုံစွာသော မြို့နှင့်တူသောဥပမာရှိအောင်၊ ထပေတွာ=ဖြစ်စေ၍၊ ပညာဝုဓေန=ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ပညာလက်နက်ဖြင့်၊ မာရံ=ကိလေသာတည်းဟူသော မာရ်ကို၊ ယောဓေထ=ထိုးပစ် ပုတ်ခတ်ရာ၏၊ ဇိတံ=အောင်မြင်သောအားဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော နုသော ဝိပဿနာဉာဏ်ကိုလည်း၊ ရက္ခေ=စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့် စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ အနိဝေသနော = သမာပတ်၌ သာယာကပ်ငြိခြင်းမရှိသည်၊ သိယာ =ဖြစ်ရာ၏။

စိတ္တဝဂ်၊ ဂါထာ-၄၁။

ဤ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ကွဲပျက်လွယ်သောအိုးနှင့် တူသည်ကို သိ၍ မိမိစိတ်ကို ကြံ့ခိုင်သော မြို့ကြီးသဖွယ် တည်စေ၍ ပညာတည်းဟူသော လက်နက်ဖြင့် မာရ်နတ်ကို စစ်ထိုးရာ၏။ အောင်၍ ရအပ်သော အကျိုးတရားများကိုလည်း တွယ်တာကပ်ငြိခြင်းမရှိ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။

အထက်ပါ ဂါထာသည် ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ရှေးရှုသောစိတ် အကြောင်းဖြစ်သည်ဟု ဦးမင်ဿာ အမိပ္ပာယ်ပေါက်ပါသည်။ ထိုစိတ် အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား ဟော ကြား တော်မူ သည့် ဖြစ်ရပ်ကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပရိတ်ကြီးတွင်ပါသည့် မေတ္တသုတ် 'မေတ္တာစိတ်'နှင့် နှီးနွှယ်နေကြောင်း ဖတ်ရှုရပြန်သည်။

ပရိတ်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မှာ မကောင်းသော ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်တို့ အလွယ်တကူမဝင်မရောက်စေခြင်းငှာ တံတိုင်းကြီးကာ၍ တံခါးအထပ်ထပ် ပိတ်ဆို့ထားသည်ဟု မြန်မာလို အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် မြင်းခြံမြို့ ကိုးဆောင်တိုက် ဆရာတော်ကြီးက....

မင်္ဂလ, ရတန, မေတ္တ၊
ခန္ဓ, မောရ, ဝဋ္ဋ, ဓဇ။
အာဋာနာ, အင်္ဂုလိ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂ, ပုဗ္ဗဏှ, သုတန္တိ။ ။
သို့လာရှိသား၊ ပါဠိတာသာ၊
ဂါထာဖွဲ့ရစ်၊ သုတ်ဆဲ့တစ်ကို၊
လေးရှစ်ဆယ်ပါး၊ နယ်သွားပတ်ယှက်၊
ရပ်ထက်ဝန်းကျင်၊ ဘေးများဖြင်တို့၊
မဝင်စိမ့်ငှာ၊ တံတိုင်းကာသို့၊
ကောင်းစွာဆို့ပိတ်၊ သို့နိမိတ်ကြောင့်၊
ပရိတ်ပညတ်၊ ဘွဲ့ထူးတပ်၏။

ဟု ပရိတ်ကြီး နိဿယကျမ်းတွင် ရေးသားတော် မူခဲ့သည်။

ပရိတ်ကြီးပါ သုတ်များသည် နိကာယ်ငါးရပ်တွင် ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဖြစ် မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတော်မူခဲ့ခြင်းကြောင့်....

'နိကာယ်ငါးရပ်၊ အချုပ်ချုပ်မှ၊
ထပ်ထပ်ရည်စစ်၊ အဆီညှစ်၍၊
အနှစ်သကသက်'' ဖြစ်ပေသည်။

မေတ္တသုတ်ကို ဟောတော် မူရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကား ဤသို့ဖြစ်သည်။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအထံ တော်မှအရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍ ရဟန်းတော်ကို အားထုတ်ကုန်အံ့ဟု....ယူဇနာ တရာမျှလောက်သော အရပ်သို့သွား၍ ရွာ တခုသော ရွာကြီးသို့ ရောက်ကြလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ၌ ရဟန်းတို့ကိုရွာသားများက ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ သီတင်းသုံးနေစေ၍ မွန်မြတ်သော ယာဂု ဆွမ်း စသည့်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီးလျှင်....

''အရှင်ဘုရားတို့ ဘယ်အရပ်သို့ ကြွကုန်အံ့နည်း''ဟုမေးလျှောက်သဖြင့်....

''ချမ်းသာရာဖြစ်သော အရပ်ထိုထိုသို့ ကြွကုန်အံ့''ဟု ဆိုသည်ရှိသော်....

''အရှင်ဘုရားတို့ ဤ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး ဤရွာ၌ပင် နေကြပါကုန်လော့၊ တပည့်တော်တို့သည် အရှင်ဘုရားတို့အထံမှ သရဏဂုံ သုံးပါး၌တည်လျက်၊ ငါးလီသော သီလတို့ကို စောင့်ထိန်းရပါကုန်အံ့'' ဟု တောင်းပန်၍ ထိုအရှင်မြတ်တို့၏ သည်းခံခြင်းကို သိရလျှင် ရွာ၏ မနီးမဝေးသော အရပ်၌ရှိသော ဤတောအုပ်ကြီး တခုတွင် ''အရှင်ဘုရားတို့ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူကြပါဘုရား''ဟုလျှောက်ကြားကာ လွှတ်လိုက်ကြလေကုန်၏။

ရဟန်းတော်များ တောသို့ဝင်တော်မူကြသောအခါ တော၌ရှိကြကုန်သော နတ်တို့သည် 'ငါတို့မှာ သားမယားနှင့်တကွ သစ်ပင်ဗိမာန်ဖြင့် အထက်မှ နေကြရသည်မှာ မသင့်' ဟု မြေသို့သက်၍ နေကြကုန်၏။ ရဟန်းတော်တို့သည် ရွာတွင်း၌ ဆွမ်းခံပြီး တောသို့ ပြန်ကြွလာသောအခါ 'ဤဒေသမှ နောက်တနေ့အတွက် ဆွမ်းပင့်ထား၍သာ ပြန်ကြွလာကြသည်။ အမြဲနေကြမည်မဟုတ်' ဟု နတ်တို့ကယူဆ၍ တနေ့တညလုံး မြေ၌သာ နေကြကုန်၏။

ရဟန်းတော်တို့သည် နောက်တနေ့၌လည်း ဆွမ်းခံပြီး တောသို့ ပြန်ဝင်လာကာ ဆွမ်းစားပြီး တရားကိုအားထုတ်၍ နေကြသည်။

ထိုအခါ ''ဤရဟန်းတော်တို့သည် ဤအရပ်၌ ဝါဆိုကြလိမ့်မည်၊ ငါတို့သည် သားမယားနှင့်တကွ မြေ၌ ကြာရှည်အဘယ်သို့နေနိုင်အံ့နည်း။ ရဟန်းတော်တို့ ဤအရပ်၌ မနေနိုင်အောင် ခြောက်လှန့် နှင်ထုတ်ကြကုန်အံ့''ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏။

ညချမ်းအခါ ရဟန်းတော်တို့သည် နှာစေး ချောင်းဆိုးခြင်း၊ မူးမော်ခြင်း ဝေဒနာအမျိုးမျိုးတို့ ဖြစ်ကြ၏။ အချို့မှာ ဦးခေါင်းပြတ်ကြီးကို မြင်၍ လန့်ကြကုန်၏။ အချို့ရဟန်းတော်တို့မှာ ဦးခေါင်း မပါသော အပိုင်းပိုင်းပြတ်သည့် ခန္ဓာကိုယ်ကို မြင်ကြရကုန်၏။ ဆိုးရွားသော အသံများကိုလည်း ကြားရကုန်၏။ ဆိုးရွားသော အနံ့များကိုလည်း နံစော်ရကုန်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ဖြင့်ရဟန်းတော်များသည်ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ကာ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာ၌ အာရုံမကပ်နိုင်အောင် ဖြစ်ကြရလေကုန်၏။ တနေ့ထက် တနေ့ ဆောက်တည်ရာရအောင်ဖြစ်လာကြသောအခါ ရဟန်းတော်တို့သည် စည်းဝေး၍ "နတ်တို့သည် ငါတို့အား ဤအရပ်၌ မနေစေလိုသောကြောင့် နှောင့်ယှက် ခြောက်လှန့်ကြသည်"ဟု တိုင်ပင်ပြီးသော် ဘုရားထံသို့ ပြန်ကြလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားက "ချစ်သားတို့၊ အဘယ့်ကြောင့် ပြန်လာကုန်သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။

ရဟန်းတော်တို့က အကြောင်းစုံ လျှောက်ထားလေလျှင် မြတ်စွာဘုရားသခင်က "အသင်တို့သည် ဤအရပ်သို့သာ ပြန်သွားကြလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့က "တပည့်တော်တို့မသွားဝံ့ပါ"ဟု လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားသခင်က "ချစ်သားတို့ သွားသာ သွားကြကုန်လော့။ ချစ်သားတို့အားငါဘုရားသည် လက်နက်ကောင်းတခုကို ပေးလိုက်မည်။ ဤလက်နက်ကို ယူသွားကြကုန်လော့"ဟု မိန့်တော်မူပြီး....

"ကရဏီယ မတ္ထကုသလေန" အစရှိသော မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို ဟောကြား (သင်ပြ)တော်မူ၍....

"ချစ်သားရဟန်းတို့....ဤသုတ္တန် ဒေသနာတော်ကို တောအုပ်သို့ ဝင်သည်မှစ၍ ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ပြီးသွားကြကုန်လော့"ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ရဟန်းတော်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း မေတ္တသုတ်တော်ကို စုပေါင်းရွတ်ဆို၍ သွားကြကုန်သည်ရှိသော် တောအုပ်ရှိ နတ်အားလုံးတို့သည် မေတ္တာဓာတ်ကိုရရှိကြပြီး ထိုရဟန်းတို့အားခရီးဦး ကြိုပြုကြကုန်၏။ သပိတ်သင်္ကန်း လှမ်းယူကြကုန်၏။ ခြေဆုပ်လက်နယ် ဝတ်ပြုကြကုန်၏။

ဤသို့ဖြင့် မေတ္တာသုတ်တော်၏ အစွမ်းကြောင့် နတ်တို့၏ ကြည်ညို ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်းကိုရရှိပြီး ချမ်းသာစွာ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ် နိုင်ကြကုန်၏။

စိတ်ဆိုသောစိတ်ကိုလေ့လာနေသော ဦးမင်္ဂလာသည် မြတ်စွာ ဘုရားထံအော်မှ အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် ဝိပဿနာပညာကို သင်ကြားလာ ခဲ့ပြီးမှ ရုက္ခစိုးနတ်တို့၏ နှောင့်ယှက်ခြောက်လှန့်ခြင်းကို မခံမရပ်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာထဲ၌ မတည်တံ့ နိုင်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရားထံ ပြန်သွား ကြရသော ရဟန်းတို့၏ စိတ်ကို သုံးသပ်ကြည့်မိသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တိတ်လန့်တတ်ကြသည်။ ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန္တာဟုသိရသည်။

ရဟန်းတော် ငါးရာ တောတွင်းသို့ ကြွသွားနေထိုင်ကြသောအခါ ရဟန်းတော်များအထက်ရှိ သစ်ပင်ဗိမာန်တို့မှ သားမယားနှင့်အတူ မြေပြင်သို့ဆင်းနေကြသောရုက္ခစိုးတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို ဂါရဝတရားရှိသောစိတ်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ရာမှ ကြာကြာနေမည်စိုး၍ အထိတ်တလန့် အနှောင့်အယှက်ပြုသော စိတ်ကိုလည်း ဆင်ခြင်မိပြန်သည်။

ပုထုဇဉ်တို့သည် သီလ သိက္ခာ အဆင့်အတန်းမြင့်မားသောလူတို့ကို အရိုအသေ အလေးအမြတ်ပြုသည့်စိတ်မျိုးရှိသော်လည်းထိုပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် နီးနီးကပ်ကပ် အမြဲတစေ နေဖြာရမည်ကိုတော့ ဝန်လေးတတ်ကြသည်။ အနေအထိုင်၊ အပြောအဆို၊ အပြုအမူမှစ၍ အပြစ်တစုံတရာ ရှိလိမ့်နိုးနိုး မလွတ်မယပ် ကျဉ်းကျပ်ကြသည်။ မိမိထက် အဆင့်အတန်း မြင့်မားလေ ဒုက္ခရောက်ကြလေ ဖြစ်တတ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ရိုသေကြည်ညိုရင်းစွဲ ရှိလင့်ကစား မြန်မြန်ထွက်သွားကြရန် ဆန္ဒဖြစ်ကြသော နတ်တို့၏ ပုထုဇဉ် စိတ်တမျိုးကိုလည်း တွေ့ရပြန်သည်။

ရဟန်းတော်ငါးရာ ဘုရားထံ ပြန်ရောက်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားသခင်က “ငါဘုရားကလက်နက်ကောင်းတခုပေးလိုက်မည်။ထိုနေရာသို့သာ ပြန်သွား၍ တရားကျင့်ကြလေလော့” ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် မေတ္တာသုတ်ကို ဟောကြားသင်ပြပေးတော်မူလိုက်သည်ဖြစ်ရာ၊ ထိုလက်နက်ကောင်းဟု ဆိုအပ်သော ‌မေတ္တာသုတ်ကို စေ့စေ့စပ်စပ် လေ့လာ သုံးသပ်ပါမူ ‘စိတ်ကျင့်တရားနှင့် မေတ္တာစိတ်တရား တို့ကို ပီပီပြင်ပြင် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ကြရမည်သာ ဖြစ်၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ် မြန်မာပြန် မေတ္တသုတ်ကို ဤသို့တွေ့နိုင်ပါသည်။

၁။ ငြိမ်းအေးသော နိဗ္ဗာန်သို့ ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍ နေလိုသော အကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာသောသူသည် (ဤ ဆိုလတ္တံ့သော စည်းကမ်း, နည်းလမ်းကို) ပြုကျင့်အပ်၏။ ကျင့်စွမ်းနိုင်ရမည်၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြောင့်မတ်ရမည်၊ ဆိုဆုံးမလွယ်ရမည်၊ စိတ်ထားနူးညံ့သိမ်မွေ့ရမည်၊ လွန်ကဲ မြင့်မောက်သော မာန မရှိရာ။

၂။ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ရောင့်ရဲလွယ်ရမည်၊ မွေးမြူလွယ်ရမည်၊ အမှုကိစ္စ နည်းပါးရမည်၊ ဝန်ကျဉ်း ပေါ့ပါးသော အသက်မွေးမှု ရှိရမည်၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိရမည်၊ ရင့်ကျက်သော ဝဉာဏ်ရှိရ

www.burmeseclassic.com

မည်၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ကြမ်းတမ်းခြင်းမရှိရာ။ ဒါယကာတို့၌ တပ်မက်မှု ကင်းရမည်။

၃။ ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲနိုင်မည့် ဒုစရိုက်ကို စိုးစဉ်း အနည်း ငယ်မျှလည်း မပြုကျင့်ရာ၊ (ဤ စည်းကမ်း, နည်းလမ်းကို လိုက်နာရ မည်၊) ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘေးကင်း ကုန်သည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကြပါစေကုန် သတည်း။

၄။ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံကုန်သော (ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိ) သတ္တဝါ၊ (ထွက်သက် ဝင်သက်မဲ့) သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိတ် လန့်သော (ပုထုဇဉ် သေက္ခ) ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ စိတ်ဓာတ် ခိုင်ခံ့သော (ရဟန္တာ)ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရှည်သော (ကိုယ်ရှိ သော) သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကြီးသော ကိုယ်ရှိသော သတ္တဝါ တို့သည်လည်းကောင်း၊ အလတ်စား ကိုယ်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုတိုသောကိုယ်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သေးဖွဲ့သိမ်မွေ့သော ကိုယ်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဆူဖြိုး သော ကိုယ်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။

၅။ မြင်ဖူးသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ မမြင်ဖူးသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝေးဝေး၌နေသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း ကောင်း၊ အနီး၌နေသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ (ရဟန္တာ) ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ (ပုထုဇဉ် သေက္ခ) ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကြ ပါစေကုန်သတည်း။

၆။ တယောက်က, တယောက်ကို အမျက်မထွက်ပါစေလင့်၊ တစုံ တခုသောအရာ၌ တစုံတယောက်ကိုမျှ ချုပ်ချယ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရန်လိုသော စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မထိမဲ့မြင် မပြုပါစေလင့်၊ အချင်း ချင်း ဆင်းရဲမှုကို အလိုမရှိပါစေလင့်။

၇။ မိခင်သည် ရင်၌ဖြစ်သော တဦးတည်းသော သားကို အသက်ရှင်စေရန် အစဉ်စောင့်ရှောက်ဘိသကဲ့သို့ ဤအတူပင် သတ္တဝါ ခပ်သိမ်းတို့၌ အတိုင်းအရှည်မရှိသော မေတ္တာစိတ်ကို ပွားများရာ၏။

၈။ အထက်အောက် (အဝိစိ) ဖီလာ အလုံးစုံသော လောကကို ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမရှိသော အတွင်းရန်, အပြင်ရန်ကင်းသော အတိုင်း အရှည် မရှိသော မေတ္တာစိတ်ကို ပွားများရာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၉။ ငိုက်မျဉ်းခြင်းကင်း၍ ရပ်နေသမျှ၊ ထိုင်နေသမျှ၊ လျောင်းနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဤ(မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော)သတိကို ပွားများအံ့ဟု ဆောက်တည်ရာ၏။ ဤသာသနာတော်၌ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော သတိဖြင့် နေခြင်းကို မြတ်သောနေခြင်း 'ဗြဟ္မဝိဟာရ' ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားတို့ ဟောတော်မူကုန်၏။

၁၀။ (ထိုမေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောသူသည်) သက္ကာယဒိဋ္ဌိသို့လည်း မကပ်မူ၍(လောကုတ္တရာ) သီလရှိသည်ဖြစ်လျက် သောတာပတ္တိဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဝတ္ထုကာမတို့၌ တပ်မက်တွယ်တာမှုကို ပယ်ဖျောက်သည်ရှိသော် အမိဝမ်း၌တဖန် (ပဋိသန္ဓေ) နေခြင်းသို့ မရောက်တော့ပေဟု (မိန့်တော်မူ၏။)

မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ မေတ္တာသုတ်သည် မိမိ၏ကိုယ်ကို မိမိ၏စိတ်ဖြင့် ဆုံးမပြုပြင်အစဉ်သတိရှိရမည့် စိတ်အလုပ်က ပထမပိုင်းဖြစ်၍ မိမိမှတပါး အခြားသတ္တဝါရှိသမျှအပေါ်ဝယ် ဘေးအန္တရာယ်မရှိ၊ ဒုက္ခကင်းရဲမှုကင်း၍ ချမ်းသာကြစေလိုသောစိတ်၊ အနှိပ်အစက် အညှဉ်းဆဲမှု ကင်းကြစေလိုသောစိတ်၊ သတ္တဝါအချင်းချင်း မျက်ငြိုးမျက်မာန်မရှိစေလိုသောစိတ်၊ မိခင်တယောက်က တဦးတည်းသော သားအပေါ်ဝယ် ထားရှိအပ်သော မေတ္တာနှင့်တူသောစိတ်တို့က ဒုတိယပိုင်းဖြစ်လေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမေတ္တာသုတ်ကို လက်နက်ကောင်းဟု တင်စားမိန့်တော်မူသည်မှာ ပုထုဇဉ်မျှသာ ဖြစ်ကြသေးသော ရဟန်းငါးရာအား အားကိုးတစ်ခု ပြုကြစေရန်သာ ဖြစ်နိုင်ကောင်းစရာရှိသည်။ စင်စစ်သော်ကား မေတ္တာသုတ်သည် အန်တုဖက်ပြိုင် အနိုင်တိုက်ခိုက်သော လက်နက်မျိုးမဟုတ်။ အညီအညွတ်ဖြစ်အောင် 'စေ့စပ်ကြည်နူး' 'နှစ်လိုဖွယ်မြောက်' 'ချစ်ခင်ကြင်နာမှု' ဖြစ်စေနိုင်သော စိတ်ကို ဟောကြားသွင်ပြတော်မူခြင်းဖြစ်ရာ မြတ်စွာဘုရား၏ အစိန္တေယျသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ကော်ရော်ကြည်ညိုမဆုံး ရှိရလေသည်။

"ချစ်သားတို့.... ဤသုတ္တန်ဒေသနာတော်ကို တောအုပ်သို့ ဝင်သည်မှစ၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လျက် သွားကြကုန်လော့"ဟု မိန့်တော်မူသောစကားအတိုင်း ရဟန်းတို့သည် စုပေါင်းရွတ်ဆို၍ တောအုပ်သို့ဝင်သည်ရှိသော် ထိုတောအုပ်တွင် မနေစေလိုသဖြင့် အထိတ်အလန့်ဖြစ်အောင့်အယှက်ပြုခဲ့သော နတ်တို့ကိုယ်တိုင်ပင် ကြည်နူး ဝမ်းသာစွာဖြစ်ခံ၍ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်း၊ သပိတ်, သင်္ကန်းကို လှမ်းယူခြင်း၊ ခြေဆုပ်လက်နယ် ဝတ်များကို ပြုကြခြင်းဖြင့် ပြောင်းလဲကြည်ညိုလာသော စိတ်ကိုလည်း ဦးမင်္ဂလာက စူးစမ်းဆင်ခြင်မိပြန်သည်။

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေတ္တာသုတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင်က ဟောတော်မူစဉ်ပင်လျှင် ရဟန်းတို့၌ မိမိတို့ကိုယ်ကိုမိမိတို့ဆုံးမရာဖြစ်သော စိတ်ကိုကျင့်သုံးဆောက်တည် လိုက်နာကြပြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ၎င်းစိတ်အစဉ်တို့ကား ကိုယ်နှုတ်ဖြောင့်မတ်ကြပြီ၊ စိတ်နေ စိတ်ထားကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ်ကြပြီ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်ကြပြီ၊ စိတ်ထား နူးညံ့သိမ်မွေ့ကြပြီ၊ လွန်ကဲ မြင့်မောက်သောမာနကို ပယ်ပြီးကြပြီ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ရောင့်ရဲလွယ်ကြပြီ၊ မွေးမြူလွယ်ကြပြီ၊ *အမှုကိစ္စနည်းပါးကြပြီ၊ ဝန်ကျဉ်းပေါ့ပါးသော အသက်မွေးမှုရှိကြပြီ၊ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေရှိကြပြီ၊ရင့်ကျက်သော ပညာရှိကြပြီ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ကြမ်းတမ်းခြင်းမရှိကြပြီ၊ ဒါယကာတို့၌ တပ်မက်မှု ကင်းကြပြီး

ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့ စွပ်စွဲနိုင်မည့် ဒုစရိုက်ကို စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှလည်း မပြုကျင့်ကြပြီ။ (ဤစည်းကမ်း နည်းလမ်းကို လိုက်နာကြပြီ။)

ဤသို့သော ကြည်ညိုဖွယ် ဂုဏ်တို့သည် ရဟန်းတို့၌ အသီးသီးတည်ရှိနေကြလေပြီ။ ထိုမှတဖန် သတ္တဝါကြီးငယ် အမျိုးအနွယ်အသီးသီးတို့အပေါ်ဝယ် သားရင်းတမျှ ချစ်ခင်ကြင်နာ၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကိုရှေးရှုလိုလားသော မေတ္တာစိတ်တို့သည်လည်း အသီးသီး ပျံ့နှံ့လျက်တည်ရှိနေကြလေပြီ။

ထိုအရှိကို အရှိအတိုင်း နတ်တို့က အကြွင်းမရှိ သိရှိနားလည် ကြားနာနိုင်စေခြင်းငှာ တောသို့ဝင်သည်မှ အစပြု၍ မေတ္တာသုတ်တော်ကိုအစဉ်မပြတ် ရွတ်ပွားသရဇ္ဈာယ်ကြရန် မြတ်စွာဘုရားကတိုက်တွန်းတော်မူလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ရဟန်းတော်တို့၏ သူ့ကျိုး, ကိုယ့်ကျိုးဖြစ်သော ကောင်းမြတ်သည့်စိတ်အစဉ်ကို နတ်တို့က ကြားနာသိရှိ ယုံကြည်လက်ခံကြသောအခါ ကြောက်ရွံ့ရှိသေသောစိတ်မှ ကြည်နူးနှစ်လို ချစ်ခင်လေးစားသောစိတ်သို့ ကူးပြောင်းလျက် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် ချစ်ခင်သော စိတ်တို့သည် ဆရာရင်း၊ တပည့်ရင်းအလား သားနှင့်မိဘသဖွယ် ရဲဝံ့တွယ်တာလာကြခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

လောက၌ အလွန် ကြောက်ရွံ့ အလေးပြုရသောမိဘ၊ ဆရာသမား အထက်လူကြီးများက မိမိတို့အပေါ်ဝယ် ကောင်းကျိုးချမ်းသာလိုလားကြောင်း ချိုသာချင်သာစကားဖြင့် မျက်နှာသာပေးကြသည်ရှိသော် တပည့်သားတို့သည် ဝမ်းသာကြည်နူးစွာ နီးနီးကပ်ကပ်နေ၍အစေအပါးခံလိုကြသကဲ့သို့ ရှိပေလိမ့်မည်။

အထိတ်တလန့် အနှောင့်အယှက်မရှိ၊ ပကတိ ချမ်းသာသောစိတ်နှစ်ပါးဖြင့် ရဟန်းတို့သည် ညဉ့်သန့်စင်ရာအရပ်၊ နေ့သန့်စင်ရာအရပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့၌ အညီအညွတ် ငြိမ်သက်စွာနေကြကုန်လျက် ဝိပဿနာဉာဏ် အကျိုး ငှာ စိတ်ကို ချသွင်း၍ ဤသို့ ဆင်ခြင်ကြကုန်၏။

ပျက်စီးတတ်သော ခယဝယကို ထင်စေပြီး ဤခန္ဓာကိုယ်သည် အမြဲမတည်သော သဘောကြောင့် မီးဖြင့် မဖုတ်ရသေးသော အိုးစိမ်း နှင့်တူသည်ဟု ဝိပဿနာကို ပွားများကြကုန်၏။

(ရွံ့ကို ရိုတ်ခတ်၍ ပုံသွင်းထားကော အိုးအစိမ်း အစိုများသည် မီး၌ ဖုတ်ပြီးသော မြေအိုးများကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဌာန်တည်မြဲနိုင်သည်မဟုတ်။ ကြာကြာနေလျှင် တရွေ့ရွေ့ဖြင့် စောင်းရွဲ့သွားခြင်း၊ တွန့်လိမ်သွားခြင်း၊ ပိပြားသွားခြင်းစသော အမျိုးမျိုးသော ဖောက်ပြန်မှုတို့ဖြစ်လေ့ရှိသည်။)

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ယူဇနာတရာမျှဝေးကွာသော သာဝတ္ထိ ပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ဂန္ဓကုဋိတိုက်မှ ရဟန်းတော်တို့အား ရှုမြင် တော်မူပြီး ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို လွှတ်လျက် ရဟန်း တော်များရှေ့၌ ပကတိ ကိုယ်တော်တိုင် ထင်ရှားတတိ မြင်သိသော အဆင်းသဏ္ဌာန်တော်ဖြင့် အစဉ်၌ ဖော်ပြခဲ့သော 'ကုမ္ဘူပမံကာယမိမံ ဝိဒိတွာ' အစရှိသော ဂါထာတော်ကို ဟောတော်မူ၏။

ဦးမင်္ဂလာသည် မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏ 'ဒိသာဖရဏ' ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် နိမ္မိတဘဂဝါ=ပုံတူ ကိုယ်ပွားစေတော်မူပြီးလျှင်တရားဟောတော်မူသည် ကို ယခု သိပ္ပံပညာ ထွန်းကားသည်ဆိုသော မျက်မှောက်ခေတ်တွင်မှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် တယ်လီဗေးရှင်း ရုပ်မြင်သံကြား ကိရိယာတို့နှင့် နှိုင်းယှဉ် ကာ ကြည် ညို မိလေသည်။ လေလှိုင်းထဲမှ ရောင်ခြည်တို့သည် လက်ခံသော ကိရိယာသာ ရှိဘိမူ မိုင်အရာအထောင် ဝေးကွာသော အရပ်မှ ပို့လွှတ်လိုက်သော အရုပ်ရော အသံပါ ပီပီပြင်ပြင် ထင်ထင်ရှား ရှား ပြောနိုင် ပြနိုင်သော စွမ်းအင်မျိုးရှိသည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ကား လူသားတို့နှင့် မဆက်မဆံ မကြံ စည်နိုင်၊ မအံ့ဩနိုင်သော အစိန္တေယျတည်း။ ရဟန်းတော်ငါးရာတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဒိသာဖရဏ အဝေးသို့ ပျံ့နှံ့ထွင်းဖောက် ရောက်နိုင် သော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့် ကြွလာဟောပြတော်မူသည်ကို လက်ခံကြည် ညိုကြားနာနိုင်သည့် (ကိရိယာပိုင်ရှင်) ပါရမီထူးများ ရှိကြပေသည်။ သုတ္တန်ဝတ္ထုအချို့တွင် ဘုရားရှင်သည် ဤနည်းဖြင့် ရုပ်မြင်သံကြားတရား ဟောတော်မူကြောင်း တွေ့ရှိမှတ်သားရဖူးသည်။

ထိုဒေသနာတော်အဆုံး၌ ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့သည် ထိုင် တော်မူကြကုန်သော နေရာ၌ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူကြကုန်သည်။ ။

ဥက္ကာ ဓမ္မဂြိုဟ်

www.burmeseclassic.com

(၉)

ဒိသော ဒိသံ ယန္တံ ကယိရာ၊
ဝေရီဝါ ပန ဝေရိနံ။
မိစ္ဆာ ပဏိဟိတံ စိတ္တံ၊
ပါပိယောနံ တတော ကရေ။ ။

ဒိသော=ခိုးသူတယောက်သည်၊ ဒိသံ= ရန်ဘက်ဖြစ်သော ခိုးသူ တယောက်ကို၊ ဒိသွာ=မြင်သည်ရှိသော်၊ ဝေရီ ဝါပန= ရန်သူ တယောက် သည်လည်း၊ ဝေရိနံ= ရန်သူတယောက်ကို၊ ဒိသွာ=မြင်သည်ရှိသော်၊ ယန္တံ=အကြင်အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကယိရာ=ဤဘဝ၌သာ ပြုနိုင်ရာ၏။ တတော= ထိုခိုးသူ ရန်ပြုသော အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းထက်၊ မိစ္ဆာ ပဏိဟိတံ=မှားသော အားဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော၊ စိတ္တံ= စိတ်ယုတ်မာသည်၊ နံ=ထိုစိတ်ယုတ်မာ ဆောက်တည်သူကို၊ ပါပိယော=အလွန်ယုတ် မာလေအောင်၊ (ဝါ) အလွန် အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးစေအောင်၊ ကရေ=ပြုနိုင်ရာ၏။

စိတ္တဝဂ်၊ ဂါထာ-၄၂။

မုန်းသောသူသည် အမုန်းခံရသောသူအား လည်းကောင်း၊ ရန်သူ သည် ရန်ဘက်အားလည်းကောင်း၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြုသည်ထက် မကောင်း မှု၌ ညွတ်သောစိတ်သည် မိမိအား ဆိုးယုတ်အောင်ပြုလေ၏။

ဒိသော ဒိသံ အစရှိသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို ဘုရားရှင် သည် ကောသလဇနပုဒ်၌ နန္ဒမည်သော နွားကျောင်းသားကို အကြောင်း ပြု၍ ဟောတော်မူလေ၏။

သာဝတ္ထိပြည်၌ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီး၏ နန္ဒမည်သော နွား ကျောင်းသားသည် နွားအပေါင်းကို စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းသတတ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို နွားကျောင်းသားသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသည်ဖြစ်၍ များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ အသုံးအဆောင်ရှိ၏။

ထို နန္ဒ နွားကျောင်းသားသည် ရံဖန်ရံခါ ငါးပါးသော နွားနို့ အရသာတို့ကိုယူ၍ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးထံသို့ သွားပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ကိုဖူးမြင်၍ တရားတော်ကိုလည်း နာ၍၏။ ထိုနန္ဒ နွားကျောင်းသားသည် မိမိနေရာအရပ်သို့ ကြွလာတော်မူစေခြင်းငှာ ဘုရားရှင်ကိုဘောင်းပန်၏။ ဘုရားရှင်လည်း ထိုနွားကျောင်းသား၏ ဉာဏ်ရင့်သန်ခြင်းကို ဆိုင်းငံ့တော်မူသဖြင့် ကြွသွားတော်မမူသေးဘဲ ဉာဏ်ရင့်သန်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ကိုသိမှ၊ တနေ့သ၌ ရဟန်းသံဃာများစွာခြံရံလျက် ဒေသစာရီကြွချီတော်မူ၍ ခရီးမ,မှဖဲတော်မူပြီးလျှင် ထို နွားကျောင်းသား၏ နေရာအရပ်အနီး တခုသော သစ်ပင်ရင်း၌ နေတော်မူလေ၏။

နန္ဒနွားကျောင်းသားသည်လည်းဘုရားအထံသို့ချဉ်းကပ်ကာ ရှိခိုး၍ပဋိသန္ဓာရစကား ပြောကြားပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ဖိတ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ရဟန်းသံဃာတော် အပေါင်းအား မွန်မြတ်သော၊ ငါးပါးသော၊ အရသာရှိသော နွားနို့ အလှူကို ပေးလှူလေ၏။

ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဘုရားရှင်သည် တရားအနုမောဒနာကိုပြုတော်မူ၍ ဒါနကထာစသော၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော တရားစကားကို ဟောကြားဆုံးမတော်မူ၏။ ဂါထာဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ နန္ဒနွားကျောင်းသားသည်သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်၍ ဘုရားရှင်၏ သပိတ်တော်ကိုယူကာ လိုက်ပို့သည်ရှိသော် ဝေးသောအရပ်သို့ ရောက်လျှင် "ဒါယကာ နေရစ်လော့" ဟု မိန့်တော်မူမှ ဆုတ်နစ်လျက် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ပြန်ခဲ့လေ၏။

ထိုအခါ ထိုနန္ဒ နွားကျောင်းသားကို မုဆိုး တယောက်သည် ပစ်ခတ်၍ သတ်လေ၏။ နောက်မှ လိုက်လာသော ရဟန်းတို့သည် ထိုနန္ဒ နွားကျောင်းသားသေနေသည်ကိုမြင်လျှင် သွား၍ ဘုရားရှင်ကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။

"မြတ်စွာဘုရား၊ နန္ဒ နွားကျောင်းသားသည် မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ဤအရပ်သို့ ကြွတော်မူလာခြင်းကြောင့် အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍ လိုက်ပို့ရာမှပြန်လေသည်ရှိသော် သေရရှာလေပြီ။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အကယ်၍ မကြွလာကုန်သည်ဖြစ်အံ့ နန္ဒနွားကျောင်းသားအား သေရခြင်းသည် မဖြစ်ရာတန်ရာ" ဟု လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။

ဘုရားရှင်သည်....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ချစ်သား်ရဟန်းတို့၊ ဤနန္ဒ နွားကျောင်းသားကား ငါဘုရား ထံသို့လာသည်ဖြစ်စေ၊ မလာသည်ဖြစ်စေ၊တူရူအရပ်လေးမျက်နှာ၊အထောင့် အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို သွားငြားသော်လည်း ထိုနန္ဒ နွားကျောင်း သားအား သေခြင်းမှ လွတ်အံ့သောအကြောင်းမည်သည်မရှိ။ အကြင် သတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုကို ခိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရန်သူတို့သည် သည်းကောင်း မပြုနိုင်ကြ။ ဤသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော မှား သောအားဖြင့် ကျင့်သုံးဆောက်တည် နှလုံးသွင်းအပ်သော စိတ်သည် သာလျှင်ပြု၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူလေ၏။

ဒေသနာဘော်၏ အဆုံး၌ များစွာသော သူတို့သည် သောတာ ပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့ ရောက်ကြလေကုန်၏။

လူများအပေါင်းအား အကျိုးရှိသော တရားဒေသနာ ဖြစ်တော် မူလေ၏။

(နန္ဒ နွားကျောင်းသား ဥပါသကာသည် လွန်လေပြီးသော ဘဝ တပါး၌ ပြုခဲ့သော အကုသိုလ်ကံကို ရဟန်းတို့ မမေး မလျှောက်သော ကြောင့် ဘုရားရှင် ဟောပြတော်မမူ။)

ကျေးဇူးရှင် ညောင်လေးပင် တောရ ဆရာတော်ဘုရား ရေးသား တော်မူခဲ့သော ဓမ္မပဒဝတ္ထုတော်ကြီး၌ စိတ္တဝဂ်ဂါထာ (၄၂)ကိုအထက် ပါအတိုင်း ဦးမင်လာက ဖတ်ရှုရပါသည်။ ၎င်းကို မိမိ၏အတွေး၊ မိမိ၏ အသံဖြင့် ဤကဲ့သို့ ချဲ့ထွင်စဉ်းစားမိလေသည်။

"သတ္တဝါ တဦးတယောက်၏ သေရခြင်းတရားဟာ သူတပါးက သတ်၍ သေရတာမဟုတ်။ မိမိ၏ပြုခဲ့ဖူးသော အကုသိုလ်စိတ်တို့က သတ် ၍သာ သေရခြင်းဖြစ်တယ်"

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်က ဇေတဝန်ကျောင်း ဒါယကာ ကြီး အနာထပိဏ်သူဌေး ဆိုလို့ရှိလျှင် ပစ္စည်းပစ္စယ သက်ရှိသက်မဲ့ အဆ မတန်ကြွယ်ဝချမ်းသာသူဖြစ်တယ်။ နို့စားနွား, ဝန်ဆောင်နွားအထောင် အသောင်းကို ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်တယ်။ ထိုနွားအားလုံးကို စောင့်ရှောက်ရတဲ့ နွားဟ နိးမှူးက 'နန္ဒဂေါပါလက'ဟု အမည်တွင်တယ်။သူ့လက်အောက် မှာ နွားထိန်း နွားကျောင်းသားတို့ အများအပြား ရှိကြတယ်။

သူက နွားနှင့် ပတ်သက်၍ စီမံခန့်ခွဲပေးရတဲ့ အကြီးအမှူးဖြစ် တယ်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ အထိုက်အလျောက်ကြွယ်ဝတယ်။ သူ့ဌာနမှ ထွက် သောနွားနို့ အရသာ ငါးပါးကို သူ့သူဌေးကြီးဖြစ်တဲ့ အနာထပိဏ်ထံသို့ နေ့စဉ်ပေးပို့ရတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နွားနို့ အရသာငါးပါးဆိုတာက....

၁။ ခီရ=နို့ စိမ်း, နို့ကျက်

၂။ ဒဓိ=ဒိန်ခဲ

၃။ တက္က=ရက်တက်ရည်

၄။ နဝ နီတ=ထောပေး(ဆီဦး)

၅။ သပ္ပိ=ထောပတ်

အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးက မြတ်စွာဘုရားသခင်နဲ့ အကျွမ်းတဝင် နီးကပ်ကြည်ညိုသူ ဖြစ်လေတော့ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို မကြာခဏ အိမ်သို့ ပင့်ဖိတ် လှူဒါန်းလေ့ရှိတယ်။ သူဌေးကြီးကိုယ်တိုင်က မြတ်စွာဘုရားသခင်အား ချဉ်းကပ်ပြုစုလုပ်ကျွေးတဲ့အခါ သူနှင့် ပတ်သက်သမျှ အိမ်သူအိမ်သား အစေအပါး အမှုထမ်းမှန်သမျှလဲ မြတ်စွာဘုရားကို မကြာခဏ ဖူးမြင်ရပြီး တရားဒေသနာတော်များကိုလဲ နာကြားကြရမှာပေါ့။

မိဘတို့က ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလျှင် အိမ်သူ အိမ်သား၊ သားမယားများကပါ လိုက်ပါကြည်ညိုတတ်ပြီး၊ အထက်လူကြီးက ကြည်ညိုလျှင်လဲ ငယ်သားများကပါ ကြည်ညိုလာတတ်ကြထာပေါ့။

နန္ဒဂေါပါလကဟာ သူဌေးကြီးထံကို နွားနို့လာပေးတိုင်း အခါများစွာ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့ရတယ်၊တရားတော်ကို နာကြားရတယ်။ အဲသလို နာကြားရဖန်များတော့ မြတ်စွာဘုရားကို ဆတက်ထမ်းပိုး ကြည်ညိုလာတယ်။ သူ့မှာလဲ လှူနိုင်တန်းနိုင် အထိုက်အလျောက် ပစ္စည်းပစ္စယ ရှိလေတော့ သူနေထိုင်ရာဖြစ်တဲ့ ကောသလ ဇနပုဒ်ရှိ သူ့အိမ်သို့ သံဃာတော်များနှင့် ပင့်ပြီး ကိုယ်တိုင် ဆွမ်းလုပ်ကျွေးချင်တယ်။ မိမိ၏ ရွာသူရွာသား 'အိမ်သူ အိမ်သားများ'နဲ့ အတူတကွ တရားနာကြားချင်တယ်။

ဒါ့ကြောင့် သူဌေးကြီးကိုကပ်ပြီး သူဌေးကြီးမှတဆင့် ပင့်လျှောက်တယ်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်ဟာ နန္ဒဂေါပါလကရဲ့တရားထူးရမည့်အချိန်က အတန်ငယ်သိုနေသေးတာကို သိမြင်တော်မူတဲ့အတွက် ပင့်လျှောက်တာကို လက်ခံတော် မမူလိုက်သေးပါဘူး။

ဥပမာ– မြတ်စွာဘုရားသခင်ဟာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ စင်စစ် ဖြစ်တော်မူပြီးလို့ ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးတို့ကို ဓမ္မစကြာတရားဦးဟောရန် မိဂဒါဝုန်သို့ ကြွလာတော်မူတယ်။ အဲဒီလမ်းခရီးအကြားမှာ ဥပကတက္ကတွန်းနဲ့ တွေ့တယ်။ ဥပကတက္ကတွန်းက ကြည်ညိုလို့ နှုတ်ခွန်းဆက်သ ဂါရဝပြုတယ်။ သို့ပေမယ့် မြတ်စွာဘုရားသခင်က ဥပကတက္ကတွန်းဟာ ကျွတ်တမ်းဝင်ဖို့ အချိန်(တနှစ်၊ နှစ်နှစ်လောက်) လိုသေးတာကို သိမြင်တော်မူလို့အတွက် တရားမဟောဘဲ လမ်းခွဲလို့ ကြွတော်မူခဲ့တာတယ်။ ဥပကတက္ကတွန်းကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာ မဆာ၁ဝါနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီး သားတစ်ယောက်ရခါမှ လူ့လောက ကို စိတ်ပျက်လို့ မြတ်စွာဘုရားထံ လိုက်လာတယ်။ အဲဒီတော့မှ မြတ်စွာ ဘုရားက တရားဟောတော်မူလို့ အနာဂါမ်ဖြစ်ရတယ်။

သတ္တဝါတဦးတယောက်ရဲ့ တရားထူးရဖို့ ပညာဣန္ဒြေညာဏ်ပြည့်စုံ ပြီလား၊ မပြည့်စုံဘူးလားလို့ ချင့်ချိန်သိမြင်တော်မူလိုက်တာဟာ 'ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိညာဏ်တော်'လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီ ညာဏ်တော်မျိုးဟာသာမန် သာဝကရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုမပြောနဲ့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုယ်တော်များတောင် သိမြင်တော် မမူနိုင်ကြဘူး။

အဲသလို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာတို့မှတပါး မည်သူ တဦးတယောက်မျှ မသိနိုင် ကြတဲ့ ညာဏ်တော်ခြောက်ပါးရှိပါတယ်။

အဲဒီ ညာဏ်တော်ခြောက်ပါးကို ဆအသာဓာရဏ ညာဏ်တော်လို့ ခေါ်တယ်။ ရွှေတောင်မြို့ ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော် ဘုရားကြီးရဲ့ "ပကိဏ္ဏကနမက္ကာရ အစိန္တေယျကြီး" ဘုရားရှိခိုးကို အာဂုံရလျှင် အဲဒီ ညာဏ်တော်ခြောက်ပါးကိုလဲ ချက်ချင်းသိနိုင်တာပေါ့။

အဲဒီဘုရားရှိခိုးကြီး အပိုဒ်(၄)မှာ....

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာဟူသမျှတို့၊ ရခြင်းငှာမထိုက်၊ သုံး တိုက်ဘုံသား၊ အများသတ္တ၊ ဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အလိုဆန္ဒ၊ အာသယကိန်းဟန်ကို၊ ကေန် သိမြင်နိုင်သော အာသယာနုသယ ညာဏ်။ ဣန္ဒြေရင့်မရင့်ကို၊ ထောက်ချင့် သိနိုင်စွမ်းသော ဣန္ဒြိယ ပရော ပရိယတ္တိညာဏ်။ ပရမတ်ပညတ်၊ အရပ်ရပ်လုံးစုံ၊ အကုန် အစင်၊သိမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်။သင်္ခါရ,ဝိကာရ,လက္ခဏာ, နိဗ္ဗာန်, ပညတ်တည်းဟူသော ဉေယျမံ ငါးအင်ကိုသိမြင်တော် မူရာ၌၊ ဆီးကာပိတ်ပင်ခြင်းမရှိသော အနာဝရဏညာဏ်။ ယမိုက် ပြာဋိဟာ၊ လွှတ်ခြင်းအရာနိုက်၊ လေ့လာတော်မူနိုင်သော ယမက ပါဋိဟာရိယညာဏ်။ သနားထိုက်လှစွာသော၊ ဝေနေယျသတ္တဝါ ကို၊ လွန်စွာသနားတော်မူသော မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိညာဏ်။ ဤခြောက်တန်သော ဆအသာဓာရဏ၊ ညာဏလျှံပြောင်၊ မြတ် တန်ဆောင်ကို၊ ညွှိထောင် ထွန်းစိုက်တော်မူသည်ဖြစ်၍....

အဲသလို ရေးသားတော်မူခဲ့တယ်။

အခုဝတ္ထုမှာလဲ နန္ဒဂေါပါလက န္ဒွားထိန်းကြီးဟာ ကျွတ်တမ်း ဝင်နိုင်ဖို့ ပညိန္ဒြေက မရင့်ကျက်သေးတာမို့ မြတ်စွာဘုရားသခင်ဟာ သူပင့် ဖိတ်တာကို လက်ခံတော်မမူလိုက်သေးပါဘူး။ မဂ်ဖိုလ်သို့ ရနိုင်တော့ မယ်မဟုတ်တဲ့ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်များက ပင့်ဖိတ်တာကိုတော့ လက်ခံတော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မူပါတယ်။ တမဂ်တဖိုလ် ရနိုင်မယ်လို့ သိမြင်တော်မူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကို တော့ မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်မယ့်အချိန်ကို ဆိုင်းငံ့ စောင့်ကြည့်တော် မူတတ်ပါ တယ်။

ဒီလိုနဲ့ နေ့ရက်ကာလအချိန် ကြာသွားပြီးတဲ့နောက် ဒီနန္ဒဂေါပါ လက နွားထိန်းကြီးဟာ သောတာပတ္တိမဂ်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ရောက် နိုင်ပြီလို့မြတ်စွာဘုရားသခင်က ကြည့်တော်မူတဲ့အခါကျမှ တနေ့မှာ နန္ဒ ဂေါပါလက နေထိုင်ရာ ကောသလဇနပုဒ်သို့ သံဃာတော်များ ခြံရံပြီး ကြွသွားတော်မူတယ်။ တောအုပ်တအုပ်ရှိ သစ်ပင်ရင်းမှာ မြတ်စွာဘုရား သခင်က သီတင်းသုံးနေတော်မူတယ်။ နန္ဒဂေါပါလကက သိသိချင်းပဲ မြတ်စွာဘုရားထံမှောက် အရောက်လာပြီး သူ့အိမ်ကို ပင့်ဖိတ်တယ်။ ခုနစ် ရက်ပတ်လုံး နွားနို့အရသာ ငါးပါးနဲ့ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးတယ်။ မြတ်စွာ ဘုရားသခင်က နေ့တိုင်း အနုမောဒနာပြု၍ ဒါနကထာစတဲ့ တရားများကို အစဉ်အတိုင်း ဟောတော်မူတယ်။

အဲဒီ အစဉ်အတိုင်းဆိုတဲ့ စကားကို ခွဲခြားသိဖို့လိုတယ်။ မြတ်စွာ ဗုဒ္ဓဟာ ဒါနကထာ=လှူရခြင်း၏ အကျိုးတရားများကို စတင်၍ ဟော တော်မူလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီနောက်သီလကထာ= ကိုယ်ကျင့်သီလတို့၏ အကျိုးကြီးပုံကို ဆက်၍ ဟောတော်မူပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှတဆင့် သဂ္ဂကထာ=နတ်ပြည် နတ်ရွာ သုဂတိဘုံကို ရောက်နိုင်ရန် အကျင့်အကြံ များကို ဟောတော်မူတယ်။ အဲဒီနောက်မှ မဂ္ဂကထာ= မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း တရားကို ဟောတော်မူပါတယ်။

နန္ဒဂေါပါလကဟာ မဂ်ဖိုလ်ကို ရနိုင်သူဖြစ်လို့ ခုနစ်ရက်မြောက် သောနေ့မှာ မြတ်စွာဘုရားက မဂ္ဂကထာ ဒေသနာတော်ကို ဟောတော် မူခြင်းကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်ရပြီး သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို အာရုံပြု လျက် ဖိုလ်ချမ်းသာကို ခံစားနိုင်သူဖြစ်သွားတယ်။

မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည်ကို ပြန်ကြွတော်မူတဲ့အခါမှာ နန္ဒဂေါ ပါလက က မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သပိတ်တော်ကိုပိုက်ပြီး တောလမ်း အတိုင်းလိုက်ပို့တယ်။ သူ့ရွာမှ အတော်ကြီးဝေးတဲ့နေရာ ရောက်တော့ မြတ်စွာဘုရားက...

"ချစ်သားနန္ဒဂေါပါလက၊ဤနေရာမှာ နေရစ်ခဲ့လော့။ ဤနေရာ မှပြန်လော့"လို့ အမိန့်ရှိတော်မူတယ်။ နန္ဒဂေါပါလကဟာမြတ်စွာဘုရား ရဲ့ သပိတ်တော်ကို ရိုသေစွာအပ်တော်မူပြီး မြေပြင်မှာ ဝပ်လျှိုး၍ ရှိခိုး နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားတော်မူတာကို မျက်စိ တဆုံးရှိခိုးဦးတင် ကြည့်နေပြီးမှ သူ့ရွာဘက်ကို ပြန်လှည့်ခဲ့တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီမှာ သူပြန်အလာကို မျှော်ချောင်းမြှောင်း စောင့်ကြည့်နေတဲ့ မုဆိုးတယောက်က လေးနဲ့ပစ်လိုက်တယ်။ နန္ဒဂေါပါလကဟာ မြားဆိပ်မွှန်ပြီး အဲဒီနေရာမှာပဲ လဲကျ သေဆုံးသွားပါတယ်။ နန္ဒဂေါပါလကရဲ့ အဖြစ်ဆိုးကို နောက်မှကြွလာတဲ့ ရဟန်းများက မြင်တွေ့ကြရတော့ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မိမိတို့အားဘုရားနဲ့တကွ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခဲ့တဲ့ ဒါယကာကြီးအတွက် ထူကျုံးမရ ဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီသတင်းကို အလျင်အမြန် ဘုရားထံလိုက်ပြီး လျှောက်ထားကြတယ်။ မြတ်စွာဘုရားက ခပ်မဆိတ် နေတော်မူတော့ ရဟန်းများက....

"နန္ဒဂေါပါလက ဒါယကာဟာ မြတ်စွာဘုရားနှင့် တပည့်တော်တို့ကို ခုနစ်ရက်လုံးလုံး ဆွမ်းပင့်ကျွေးတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ပြန်ကြွတော်မူတဲ့အခါမှာ သပိတ်ပိုက်ပြီး လိုက်ပို့ရှာတယ်။ ဒါကြောင့် အပြန်မှာ သူတပါးလုပ်ကြံတာကို ခံရလို့ အသက်သေရတယ်။ တကယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားကို ဆွမ်းပင့်မကျွေးဘူးဆိုရင် သေရမှာမဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်လို့ ဆွမ်းပင့်ကျွေးပြီး မြတ်စွာဘုရားကို သပိတ်ပိုက်လို့ လိုက်မပို့ရင်လဲ ဒီလို သေရမှာ မဟုတ်ဘူး" လို့ ဝေဖန်လျှောက်ထားကြတယ်။

အဲသည်လို လျှောက်ထားကြတဲ့ ရဟန်းများဟာ ပုထုဇဉ်စိတ်၊ ပုထုဇဉ်အတွေး၊ ပုထုဇဉ်အမြင်နဲ့သာ လျှောက်ထားကြခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ မြတ်စွာဘုရားက အဲသည်ရဟန်းများရဲ့စကားကို သို့ကလိုပြန်လည်မိန့်ကြားတော်မူတယ်။

"ချစ်သားရဟန်းတို့၊ နန္ဒဂေါပါလက ဒါယကာဟာ ငါဘုရားကြွလာသည်ဖြစ်စေ၊ မကြွလာသည်ဖြစ်စေ၊ ငါဘုရားအား လိုက်ပို့သည်ဖြစ်စေ၊ လိုက်မပို့သည်ဖြစ်စေ ဘယ်အရပ်ကို သွားသွား ဒီနေ့၊ ဒီရက်၊ ဒီအချိန်၊ ဒီအခါမှာ သေရမှာပဲဖြစ်တယ်။

"နန္ဒဂေါပါလက သေရခြင်းဟာ ရန်သူတဖက်သားက သတ်၍သေရတယ်လို့ဆိုလျှင် အမှန်စင်စစ်မဟုတ်သေးဘူး၊ သူပြုခဲ့ဖူးတဲ့အကုသိုလ်စိတ်၊ အကုသိုလ် စေတနာ၊ အကုသိုလ်ကံတို့က သတ်တယ်လို့ဆိုမှ အမှန်စင်စစ် ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်" လို့ မိန့်တော်မူတဲ့ ဗီဒေါဒိသံ ဂါထာကို ဟောတော်မူတယ်။

အဲသည်နေရာမှာ ပုထုဇဉ်တို့ရဲ့ မမှန်မကန် ဖောက်ပြန်ယူဆတတ်တဲ့ သဘောကို စဉ်းစားကြရမယ်။ အချို့သူများဟာ ရတနာသုံးပါးကို အမြဲတစေ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေတယ်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်မှန်သမျှပြုလုပ်နေတယ်။ အဲဒီလူမှာ မလိုလားအပ်သော သေခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်းသော ဘေးအန္တရာယ် တခုခုနှင့်ကြုံလျှင်....

www.burmeseclassic.com

"ငါ့မှာ ရတနာသုံးပါးကိုဆည်းကပ်နေ့လျှာ်သားနှင့်၊ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေကို နေ့စဉ် ပြုကျင့်နေပါလျက်နှင့် အခုလို အလုပ်ပြုတ်ရတယ်၊ စီးပွားပျက်ရတယ်၊အမှုအခင်းတွေ့ရတယ်၊ထောင်အကျဉ်းအကျခံရတယ်၊ နာမကျန်းဖြစ်ရတယ်၊ ချစ်လှစွာသော သားနှင့်မယားတို့သေဆုံးရတယ်၊ ရတနာသုံးပါးတို့က ငါ့အားတစုံတရာအန္တရာယ်မှကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိပေဘူး၊ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ၊ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ"ဟု ပုတ်ခတ်ဝေဖန်၍ ပြစ်မှားသလိုစိတ်မျိုး ပေါ်ပေါက် ဖောက်ပြန်လာတတ်တယ်။

ဒါဟာ ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းက တခြား၊ 'မိမိပြုခဲ့သော၊ မိမိပြုနေသော ကံ-ကံ၏အကျိုးက တခြား'လို့ ကွဲကွဲပြားပြား မခွဲခြားတတ်လို့ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

တို့တတွေက ဘုရားရှိခိုးနေကြတာဟာ မိရိုးဖလာမို့ ရှိခိုးနေကြတာမျိုး၊ ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ လွတ်ကင်းအောင်၊ မလာမရောက်အောင် ရှိခိုးနေကြတာမျိုး၊ မရသေးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာဂုဏ်အရှိန်အဝါ ရာထူးရာခံများကို ရအောင်၊ ရပြီးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာမှ မနိမ့်မကျအောင် ရှိခိုးနေတာမျိုးဖြစ်နေကြသလား၊ ကိုယ့်စိတ်ကို စဉ်းစားဖို့ လိုလိမ့်မယ်။ဒါဆိုရင် ဘုရားရှိခိုးတာဟာ ယထာဘူတနည်းစစ်လမ်းမှန်မကျပေဘူး။

ဆရာတော် သူတော်ကောင်းကြီး များကတော့ ဘုရားရှိခိုးတဲ့စကားမှာ "ကုလ, ဘယ၊ လာဘမမျှော်၊ ကျေးဇူးတော်ကို၊ ကော်ရော်ရိုကျိုး၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား"လို့ အဆိုပြုတော်မူကြတယ်။

ပြောစရာ အဖြစ်အပျက် တခုတော့ရှိ တယ်လေ၊ ဒေဝဒတ်က မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကြံဖို့ လေးသမားတယောက်ကို လွှတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီလေးသမားက မြတ်စွာဘုရားကို အဝေးကနေ မြားနှင့်ပစ်သတ်ပြီး ဟောဒီလမ်းကပြန်ခဲ့လို့ အတိအကျ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ လူသတ်သမားနှစ်ယောက်ကို အဲဒီလမ်းက စောင့်ခိုင်းထားတယ်။ မြတ်စွာ ဘုရားကို လုပ်ကြံပြီး ပြန်လာတဲ့ လေးသမားကို အဲဒီနှစ်ယောက်က စောင့်သတ်ဖို့ အစီအစဉ် လုပ်ထားတယ်လေ။ သူ့ လုပ်ကြံမှုကြီးကို လက်သည်မပေါ်အောင် ခြေရာဖျောက်ဖို့ အစီအစဉ်ပေါ့။

လွှတ်လိုက်တဲ့ လေးသမားဟာ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့ကြည်ညိုပြီး မသတ်ဖြစ်ဘဲ သရဏဂုံတည်သွားတယ်။ အဲဒီလေးသမား ပြန်မလာတော့ မယ် လုပ်တော့ မြတ်စွာဘုရားက...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ချစ်သား အဲဒီလမ်းကမပြန်နဲ့၊ အဲဟိုလမ်းကပြန်" လို့ ညွှန်ကြားတော်မူလိုက်တဲ့အတွက် လေးသမားဟာစောင့်ကြိုနေတဲ့လူတွေရဲ့အသတ်အဖြတ်ကို မခံရတော့ဘူး၊ ဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်သွားတယ်။

အခုခေတ်မှာလဲ ကြားဖူးရတာတွေ ရှိသေးတယ်။ ဧရာဝတီမြစ်ရဲ့ တဘက်ကမ်းမှာ တောရ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ဆရာတော်ကြီး တပါးထံကို ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစုက သွားရောက် ဖူးမြော်ပြီး ပစ္စည်းပစ္စယများကို လှူဒါန်းတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက အတန်ကြာအောင် တရားဟောပြောပြီးတဲ့နောက် ဒါယကာများကို "ပြန်ကြတော့" လို့ အမိန့်ရှိတော်မူတယ်။

ဒါယကာများကလဲဖူးရခဲတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတပါးမို့လို့ ချက်ချင်း ထ,မပြန်ဘဲ ဆိုင်းငံ့နေကြတယ်။ အဲသလိုနေတုန်း ဆရာတော်ကြီးက "ပြန်ကြတော့လေ" လို့ ဒုတိယမ္ပိပြောပြီးထိုင်နေရာမှ ထ,သွားတယ်၊ ဒါယကာတို့လဲ မနေသာတော့ဘဲ ဧရာဝတီမြစ်ကို မော်တော်နဲ့ကူးပြီး ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ တဘက်ကမ်းရောက်လို့ ကုန်းပေါ်လဲ တက်မိကြရော မြစ်လယ်မှာ မိုးသက်မုန်တိုင်းကျလာလို့ အချို့ မော်တော်ငယ်များ၊ လှေများ မှောက်ပြီး လူအချို့ သေကုန်ကြတယ်။ အဲဒီတော့မှ ဒါယကာများမှာ သေရမယ့်ဘေးမှ ဆရာတော်ကြီးက ကယ်လိုက်တယ်လို့ ပြောမဆုံးအောင် ဖြစ်သွားတယ်။

အဲဒီဖြစ်ရပ်မျိုးနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြောရရင် ယခုဓမ္မပဒဝတ္ထုမှာ နန္ဒဂေါပါလက နွားထိန်းမှူးကြီးကို မြတ်စွာဘုရားက လိုက်မပို့နဲ့လို့ တားမြစ်တော် မူဖို့ကောင်းတယ်။ လိုက်ပို့ပြန်ရင်လဲ အဲဒီလမ်းက မပြန်နဲ့၊ အဲဟိုလမ်းက ပြန်သွားလို့ မြတ်စွာဘုရားက မိန့်တော်မူဖို့ကောင်းတယ်။ အဲသလို အဲသလို စောဒက တက်ချင်ရင်....သာကီဝင် ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ကို "ဝိဋူဋဘ" သတ်ဖြတ်မယ့်အန္တရာယ်က တကြိမ် နှစ်ကြိမ်သာ တားမြစ်ပြီး နောက်ဆုံးမှာတော့ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ ဝိပါကဝဋ်ကြွေးကို မြင်တော်မူလို့ ဥပေက္ခာ ပြုတော်မူလိုက်ရတာလဲ ရှိတယ်။

ပက္ကုသာတိဘုရင်မှဖြစ်လာတဲ့ ရဟန်းကြီးကို မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် တည့်ဥ်ပတ်လုံး တရားထူးရအောင်ဟောပြီး နံနက် အရုဏ်တက်သော့ ရဟန်းခံရန် သင်္ကန်း ပရိက္ခရာတို့ကို ရှာဖွေချေလို့ မိန့်တော်မူလို့ ရဟန်းကြီး မြို့အတွင်းသို့ ထွက်အသွားမှာ နွားမကာတွေ့လို့ အနိစ္စရောက်ရပါတယ်။ ဒါကို မြတ်စွာဘုရားက သိမြင်တော် မူပါလျက် တားမြစ်တော် မမူလိုက်နိုင်ပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

သူတပါးထားတော့၊ အားတော်ဆယ်တန်၊ ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ ဂင်္ဂါဝါလု သဲစုမကသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအဆူဆူတို့ ပင်လျှင် အနုပါဒိသေသ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူကြရတယ်။

ဒါ့ကြောင့် သူ့ကံနဲ့သူ ဖြစ်လာတဲ့ သတ္တဝါ ဝေနေယျကို ယခု ဘဝမှာ မသေအောင်တော့ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်ပင်လျှင် ကယ်မခြင်း မပြုနိုင်ပါဘူး။

အဲ....နောင်ဘဝ ဘဝမှာ မမွေးအောင်၊ မအိုအောင်၊ မနာအောင်၊ မသေအောင်တော့ ညွှန်ပြ ဆုံးမတော် မူနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါက ယခုဘဝ မှာပဲ အာသဝေါကင်းကွာပြီး ရဟန္တာ ဖြစ်ကြရမယ်လေ။

အဲဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက နန္ဒဂေါပါလကကို သတ်တာ ဟာ ရန်သူမုဆိုး မဟုတ်ပေဘူး။ဘဝ ဘဝက သူပြုခဲ့ဖူးတဲ့ 'ကံဆိုးကံယုတ် စိတ်ဆိုးစိတ်ယုတ်'တွေက သတ်လိုက်တာသာဖြစ်တယ်လို့ ဟောတော်မူ တာ ဖြစ်တယ်။

"ဘယ်ဘဝက ကံဆိုးကံယုတ်တွေကြောင့်ပါလဲဘုရား"လို့ ရဟန်း များက မေးလျှောက်ခြင်း မပြုမိတာကြောင့် နန္ဒဂေါပါလကရဲ့ အတိတ် ဝတ္ထုကိုတော့ ဟောတော်မမူတော့ပါဘူး။မြတ်စွာဘုရားဟာ အကြောင်း စကား မေးလျှောက်ဆက်စပ်ပါမှ အတိတ်ဝတ္ထုများကို ဟောတော်မူမြဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အားလုံးကို ခြုံပြောရရင် ဟာသ ဆန်သော မိတ်ဆွေ ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့စကားဟာ တိုတိုနဲ့ သဘောပေါက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ သူပြော တဲ့စကားကို နားထောင်ကြည့်လေ....

"ကျုပ်တို့က ဆရာဝန်ဆိုပေမယ့် မသေမယ့်လူမမာကိုသာ ရှင် အောင်ကုပေးနိုင်ပါတယ်၊ သေမယ့်လူဆိုရင် ကျုပ်တို့မပြောနဲ့ မိုးပေါ်က သိကြားမင်းကြီး ဆင်းကု၊ သေမယ့်လူဟာ သေမှာပဲ"တဲ့လေ....။သူပြော တဲ့ စကားဟာ အလွယ်ဆုံး အရှင်းဆုံးပါပဲ။သည့်ထက်တိုတဲ့ မြန်မာစကား တခုကတော့....

"ပြုလျှင်အသစ်၊ ဖြစ်လျှင်အဟောင်း"

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နတံ မာတာပိတာ ကယိရာ၊
အညေဝ ါပိစ ဉာတကာ။
သမ္မာ ပဏိဟိတံ စိတ္တံ၊
သေယျသော နံ တတောကရေ။ ။

တံကရဏံ=ထို ချမ်းသာပြည့်စုံအောင် ပြုခြင်းကို၊ မာတာ=မွေးသည့် မိခင်ကျေးဇူးရှင်သည် နာကယိရာ=မပြုနိုင်ရာ၊ ပိတာ=မွေးသည့် ဖခင်ကျေးဇူးရှင်သည်၊ နကယိရာ=မပြုနိုင်ရာ၊ အညေ=မိခင် ဖခင်ကျေးဇူးရှင်မှတပါးကုန်သော၊ ဉာတကာ ဝါပိစ=ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်လည်း၊ နာကရေယျုံ=မပြုနိုင်ကုန်ရာ၊ သမ္မာပဏိဟိတံ=ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ် ကမ္မပထ၌ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် အပ်သော၊ စိတ္တံ=စိတ်ကောင်းသည်၊ တတော=ထို မိတဆွေမျိုးတို့ ချမ်းသာပြည့်စုံအောင်ပြုနိုင်ခြင်းထက်၊ နံ=ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေယျသော=အဆင့်ဆင့်မြင့်မြတ်အောင်၊ ကရေ-ကရောတိ-ပြုနိုင်၏။

စိတ္တဝဂ်-ဂါထာ ၄၃။

ကောင်းမှု၌ ညွှတ်သောစိတ်သည် အမိအဖတို့က လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးတို့ကလည်းကောင်း မပြုနိုင်သောအကျိုးကို မိမိအားပြုလေ၏။

"ဟုတ်တာပေါ့၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုမှာ ဝင်စားတဲ့ စိတ်ဖြစ်ဖြစ်၊ မဂ်တရား ဖိုလ်တရားမှာ ဝင်စားတဲ့စိတ်ဖြစ်ဖြစ်၊ အာသဝေါ ကုန်ခန်းပြီး ရဟန္တာဖြစ်အောင်အထိ အကျိုးပြုနိုင်တဲ့ စိတ်မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် မိမိရဲ့အတွင်းသန္တာန် ခန္ဓာအစဉ်မှာ ဘယ်သူကမှ ထည့်သွင်းပေးလို့မရဘူး၊ အင်မတန်မေတ္တာစေတနာ ရှိပါတယ်ဆိုတဲ့ အမေကလဲ ပေးလို့မရဘူး၊ အဖေကလဲ ပေးလို့မရဘူး၊ ဆွေမျိုးဉာတကာတွေကလဲပေးလို့မရဘူး၊ မိမိစိတ်ကိုမိမိက ဆောက်တည်ပြုပြင်နိုင်မှ ရကြတာပေါ့"

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

ဦးမင်္ဂလာက ဤသို့ နားလည် သဘောပေါက်လိုက်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်က ဤဂါထာကို သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သောရေယျရဟန္တာကို အကြောင်းပြုပြီး ဟောတော်မူတာ ဖြစ်တယ်။ သောရေယျ ရဟန္တာဆိုတာ....ယောကျ်ားက မိန်းမဖြစ်၊ မိန်းမက တဖန်–ယောကျ်ားပြန်ဖြစ်ခဲ့တဲ့မောင်မစ္စက အကြောင်းပေါ့၊ အဲဒီမောင်မစ္စကဆိုတဲ့ နာမည်ကိုတော့ ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဘယ်သူက မှည့်ခဲ့သလဲ မသိပါဘူး၊ ဦးဖိုးစိန်ကြီး ငယ်ငယ်က ကခဲ့တဲ့ဇာတ်မှာ 'မောင်မစ္စက'လို့ နာမည်ပေးထားတာပဲ။ အတိခာန်ထဲမှာတော့ (မစ္စ= သေတတ်သည်၊ သတ္တဝါ၊ လူ) အဲသည် အဓိပ္ပာယ်နဲ့ပဲ တွေ့ရတယ်။

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်က ယောကျ်ားစစ်စစ်မှ မိန်းမသားတယောက်ဖြစ်ရပြီး၊ ထိုမိန်းမသားဘဝမှ ယောကျ်ားတဖန် ပြန်ဖြစ်ရခြင်းဆိုတဲ့ တဘဝထဲမှာ ဖောက်လွဲ ဖောက်ပြန် ကြုံရတဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်အတ္ထုပ္ပတ္တိဟာ ဇမ္ဗူဒိပ်တကျွန်းလုံးမှာ တခုတည်းသာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတာမို့ သူငါက အစ ဥက္ကောဋ္ဌေယျနှင့် အလွန်အလွန် ထင်ရှားပေလိမ့်မယ်၊ ဝတ္ထုအကြောင်းအရာကိုလူသိများပေမယ့် အဲ့ဒီဝတ္ထုမှာပါတဲ့ သောရေယျသူဌေးသားရဲ့ စိတ်ဆိုသောစိတ်အစဉ်ကို ဦးမင်္ဂလာက ဆက်၍တွေးမိသည်။

သာဝတ္ထိပြည်ကြီးနဲ့ မနီးမဝေးမှာ သောရေယျအမည်ရှိတဲ့ မြို့တမြို့ရှိတယ်။ အဲဒီမြို့မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသော သူဌေးက သောရေယျလို့ အမည်ရှိတယ်၊ သူ့မှာသားတယောက်ရှိတယ်၊ အဲဒီသားရဲ့ နာမည်ဟာ မထင်ရှား မပေါ်လွင်တဲ့ သောရေယျသူဌေးသားလို့သာ အမည်တွင်ခဲ့တယ်။ သား သောရေယျ=သောရေယျလုလင်ဆိုပါစို့၊ သူ့မှာ ဇနီးမယားနဲ့ သားနှစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ အသက်အရွယ်နှင့် ရုပ်ရည်ရူပကာယက နှစ်လိုဖွယ် ဖြစ်အောင် ငယ်ရွယ်ပျိုမျစ်နေပါတယ်။ အဲသည့်သူဌေးသားဟာ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို အလွန်အကြူး ခံ့မင်လိုက်စားပုံရပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် မိမိ၏မြို့ မိမိ၏အိမ်အတွင်းမှာ ပျော်ပါးရသည်ကို အားမရလို့ မြို့၏အပြင်ဘက်တွင်ရှိတဲ့ တောအုပ်၊ ဥယျာဉ်၊ ရေကန်စသည့် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့သွားပြီး အပေါင်းအသင်းအခြွေအရံများနှင့် မြူးထူးပျော်ပါးလေ့ရှိတယ်။ သူနဲ့ အရင်းအနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတ ၄ယောက်ကလဲသူ့ လိုဘကို အစစအရာရာ ဖြည့်တင်း ဆောင်ရွက်ပေးတယ်။

တနေ့တော့ မြို့အပြင်က သာယာတဲ့ ရေကန်ကြီးကို အခြွေအရံများနဲ့ သွားပြီးတော့ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာများ ပျော်ပါးမြူးထူးနေတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီအခါမှာ အရှင်မဟာကစ္စည်း (ကစ္စာယန) ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကလဲ မြို့တွင်းကို ဆွမ်းခံဝင်ရန် ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကို ရုံနေဆဲ ဖြစ်တယ်။ အဲသည် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ဟာ ရွှေအဆင်းနဲ့ညီအောင်အသားအရေ လှပလွန်းတဲ့ အတွက် 'ကဥ္စနလုလင်' လို့ ယော်နာမည် တွင်ခဲ့တယ်။ အဲသည်အကျိုးထူး ကို ရတာက ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်မှာ စေတီတော်ကို ရွှေ အုတ်ချပ်များလှူပြီး 'ဖြစ်လေရာဘဝမှာ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါစေ' ဆိုတဲ့ ဆုကို တောင်းခဲ့လို့ ပါပဲ။ ယခု ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား လက်ထက် မှာဟော့ တရားတော်ကို 'အကျဉ်းမှအကျယ်သို့' ချဲ့ထွင် ဟောနိုင်စွမ်း သော ဘေဒဂ်ကို ရပါတယ်။သောရေယျလုလင်ဟာ အဲသည် ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ရဲ့ ကြည်ညိုရမယ့်ဂုဏ်ကို မကြည်ညိုဘဲ လွဲလွဲမှားမှား ဖောက် ဖောက် ပြားပြားနဲ့ ရွှေအဆင်းတော်ကိုသာ တပ်မက်မိုက်မှားပြီး 'ငါ့ မယားဖြစ်ရင် ကောင်းမှာပဲ၊ အရှင်မြတ်ကိုယ်တိုင် ငါ့မယားမဖြစ်တောင် ငါ့မယားမှာ အဲသည်လို ရွှေအဆင်းရှိရင် ကောင်းမှာပဲ' လို့ ဖြစ်မှား လိုက်တယ်။

အဲသည်စိတ်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ဘယ်လောက် ကြောက် စရာကောင်းသလဲ၊ ဘယ်လောက်ရိုင်းစိုင်းမလဲ၊ ဘယ်လောက် ယုတ်မာ မလဲ၊ဘယ်လောက်ဆိုးရွားသလဲ၊ဘယ်လောက်အပြစ်ကြီးသလဲ၊ဦးမင်္ဂလာ က ဆက်၍ တွေးလိုက်ပြန်သည်။

သတ္တဝါတိုင်းမှာ အာရုံခံစားစရာ ကိရိယာခြောက်မျိုး ရှိတယ်။ မျက်စိ၊နား၊နှာ၊လျှာ၊ကိုယ်၊စိတ်ပေါ့။အဲသည်ကိရိယာခြောက်မျိုးကြောင့် ကုသိုလ်လဲဖြစ်လာနိုင်တယ်၊ အကုသိုလ်လဲ ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ ယခု သူဌေး သားဟာ မျက်စိကြောင့် အကုသိုလ်ဖြစ်ရခြင်းပေါ့။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက မျက်စိ ကြောင့် အကုသိုလ်ဖြစ်နိုင်တာကို သတိပေးတော်မူခဲ့ပါတယ်။

စက္ခုရူပေန သံဝါသာ၊ ရာဂပုတ္တံ ဝိဇာယတိ။

အဲသည် ပါဠိကို မြန်မာပြန်လျှင်....

စက္ခု=မျက်စိသည်၊ ရူပေန=ရူပါရုံနှင့်၊ သံဝါသာ=ပေါင်းဖော် မိသည်ရှိသော်၊ ရာဂပုတ္တံ=ရာဂတည်းဟူသော သားကို၊ ဝိဇာယတိ= ဖွားမြင်လေ၏။

မျက်စိက သူမြင်ရသော ရူပါရုံကို ပေါင်းဖော်လိုက်မိလျှင် ရာဂ ဟူသော ကိလေသာစိတ် ပေါက်ဖွားလာလိမ့်မယ်။

သောရေယျလုလင်ဟာ အရှင်မဟာကစ္စာနရဟန္တာကို 'သံဝါသာ' ဆိုတဲ့ ပေါင်းဖော်ခြင်းမျိုးနဲ့ ကြည့်မိလို့ ရာဂဆိုတဲ့သားကို ဖွားမြင်လာ

www.burmeseclassic.com

တာပေါ့။ အလွန်လှပါတယ်ဆိုတဲ့ ရုပါရုံကိုကြည့်မိ၊ မြင်မိတဲ့ ခဏမှာ 'လှလိုက်တာဟယ်'လို့ စိတ်က အမှတ်ပြုပြီးသည့်နောက် ရှေ့ကိုလျှောက်၍ မတွေးဘဲ 'မြင်ကာ မတ္တ'နှင့် ရပ်တန်းကရပ်လိုက်နိုင်ရင်လဲ ရာဂဖြစ်ပေါ် လာမယ့် ဘေးအန္တရာယ်က အေးနိုင်စရာရှိတာပေါ့။ အခုတော့ သူဌေး သားဟာ မြင်ကာမတ္တနှင့် မရဘဲ ဖဿ၊ မှသည် ဝေဒနာဖြစ်အောင် ဆက် လာခဲ့တယ်၊ ဝေဒနာမှသည် တဏှာဖြစ်တဲ့အထိ ဆက်လာ ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ စိတ်တွေဟာ အကုသိုလ်ကံကြီးတခုသို့ ရောက်အောင် ကမောက်ကမ ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့။

သောရေယျလုလင်ဟာ အဲဒါတွေကို မစဉ်းစားမိပါဘူး။ ကာမ ဖောက်ပြန်ရေးသမားမို့ မဆင်မခြင် တပ်မက်လိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်။ပုထုဇဉ် တို့မှာ တပ်မက် မိုက်မှားလိုက်စားတတ်တဲ့ ကာမကိလေသာစိတ် သုံးမျိုး ရှိပါတယ်။

၁။ ဝီတိက္ကမကိလေသာ=လောဘအလျောက် ကိုယ်နှုတ်လှုပ်ရှား လျက် ဖောက်ပြားကျူးလွန်စေတတ်သော ကိလေသာ။

၂။ ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ=ဥပါဒ်ဌီတင် အားဖြင့် အထင်အရှား ထကြွလာသော ကိလေသာ။

၃။ အနုသယကိလေသာ=ဥပါဒ်ဌီဘင် အထင်အရှား မဟုတ်ဘဲ ခန္ဓာအစဉ်၌ အမြဲကိန်းဝပ်နေသော ကိလေသာ။

အဲသည် သုံးမျိုးသုံးစား အနက်မှာ ဝီတိက္ကမ ကိလေသာစိတ် ထူပြောသူဖြစ်လျှင် သင့်မသင့် တော်မတော်ကို မဆင်ခြင် မစဉ်းစားနိုင်ဘဲ အလွဲလွဲအမှားမှားရှာဖွေဖောက်ပြားလိုက်စားတတ်တယ်။အမိက သားကို သော်လည်းကောင်း၊ သားကအမိကိုသော်လည်းကောင်း၊အဖေက သမီး ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မောင်နှမ အချင်းချင်း သော်လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ား အချင်းချင်း သော်လည်းကောင်း၊ မိန်းမအချင်းချင်းသော် လည်းကောင်း၊လူယောကျ်ားက တိရစ္ဆာန်မကိုသော်လည်းကောင်း၊ လူ မိန်းမကတိရစ္ဆာန်အထီးကိုသော်လည်းကောင်းဖောက်ပြန်တတ်ကြတယ်။ အဲသည်အထိ လိုက်စားတတ်တယ်။

အဲဒါကြောင့် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားက....

ကာမသတ္တဝါ၊ ကာမဌာန်နိုက်၊ ကာမာရမ္မဏ၊ ကာမသဘော၊
ကာမဇောဖြင့်၊ တပ်လောဘစိတ်၊ပိတ်မှုမသိ၊ ညစ်ညူးဘိ။

လို့ ရေးသားတော်မူခဲ့တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တခါမှားလို့ကော သတိရှေသူလေး "မရတတ်ပါဘူး။ ဆားငန်ရေ သောက်သလို ရေငတ်လို့သောက်၊ သောက်လို့ ရေငတ်နေကြရတယ်။

တဏှာလမ်းသွား၊ ခရီးမှားလျှင်၊ ရိယှာပန်းပင်၊ ကန္တာ
ပြင်ဝယ်၊ မမြင်ရှေ့နောက်၊ အာခေါင်ခြောက်၍၊ သောက်လေ
သောက်လေ၊ ငတ်မပြေသည်၊ ကာမေငါးတန်၊ ဆားရေငန်သို့။
အဲသလို စပ်ဆိုပြသွားတော်မူပါသေးတယ်။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓာ ရဟန္တာနှင့် ဘုရားမြတ်စွာတို့ကို ကြည်ညိုကော်ရော် ပူဇော်လှူဒါန်းခြင်းကြောင့် ဗိဒ္ဓမ္မ ဝေဒနီယကံအကျိုး ချက်ချင်းတခဏ ရနိုင်တဲ့နည်းတူ၊ ဝန်လေးသော အကုသိုလ်အမှုနဲ့ ထိပါးပြစ်မှားလျှင်လဲ မကောင်းကျိုးများ ဒီဘဝမှာပဲ ချက်ချင်းခံစားရတတ်ပါတယ်။

သောရေယျ လုလင်ဟာ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကို ကာမေသုမိစ္ဆာ အကုသိုလ်ကံစေတနာကြောင့် တကိုယ်လုံး ဖျိုးဖျိုးဖျဉ်းဖျဉ်း စိုးစိုးစစ်စစ်နဲ့ ယောက်ျားသဏ္ဍာန်မှ မိန်းမသဏ္ဍာန်သို့ တဖြည်းဖြည်း ကူးပြောင်းသွားတော့တယ်။

ဒီအချိန်မှာ သောရေယျ သူဌေးသားဟာ ထိပ်ကို မြွေပေါက်ခံရသလိုဖြစ်ပြီး သူ့သူငယ်ချင်းက ရိပ်မိမှာစိုးတဲ့ အတွက် တောအုပ်ထဲ ဝင်ပြေးရတယ်။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကတော့ မြို့တွင်းကို ဆွမ်းခံဝင်ကြွသွားတော်မူပြီလေ။

သောရေယျ၏ အပေါင်းအသင်းများနှင့် သူငယ်ချင်းက ပြန်ကြဖို့ အချိန်တန်လို့ သောရေယျ လုလင်ကို လိုက်ရှာကြတယ်။ သူကပုန်းနေရတယ်။ အော်ဟစ် ခေါ်ဝေါ်ကြဘယ်၊ သူက အသံမပေးဝံ့ဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ အားလုံးက လက်လျှော့ပြီးပြန်သွားကြတယ်။ တချို့ကလည်း ရေကန်ထဲမှာ ရေနစ်ပြီး သေကျန်ခဲ့တယ်လို့ ထင်ကြတယ်။ သောရေယျဟာ ပုန်းလျှိုးနေတဲ့အချိန်အတွင်းမှာပဲ ပီပီပြင်ပြင် 'မိန်းမရုပ် မိန်းမစိတ်' ပေါက်လာဘော့တယ်။ သူ့အဖြစ်သူ ယူကျုံးမရ ရှိလှလို့ အားရပါးရ ငိုမိတယ်။

ဦးမင်္ဂလာက ဦးဖိုးစိန်ကြီး၏ ငိုချင်းတပုဒ်ကို ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ သတိရ၍ ပြုံးလိုက်မိပါသည်။ သူ့ငိုချင်း၏ အဆုံးသတ်က "အမယ်မင်းဒုံးကညာတစ်ပါးမှာ၊ လုံးကရာကပြား" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဤငိုခြင်းကို ဦးဖိုးစိန်က ကန်ထဲမှာ ငိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မောင်မစ္စကသည် ရဟန္တာကို ပြစ်မှားသောစိတ်ကြောင့် တကိုယ်လုံး ပူလောင်လာရာ ကန်တွင်းသို့ဆင်း၍ ရေစိမ်ရသည်။ ထိုကဲ့သို့ ရေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိမ်ရင်း လူရုပ်ကိုမပြဘဲ ငိုချင်းဆို၍ ဆိုင်းကငိုချင်းချတီးလုံးကို ခပ်ရှည်ရှည် ကလေး တီးပေးလိုက်ရသည်။ ထိုအချိန်ကလေးအတွင်းမှာ ဦးဖိုးစိန်က မင်းသားအဝတ်မှပြောင်း၍ မင်းသမီး အဝတ်တန်ဆာကို အချိန်မီ ပြီးအောင် လဲလှယ်လိုက်ရသည်။

ဓမ္မပဒ၌ သောရေယျ လုလင်သည် ကန်တွင်းဆင်းသည်ဟု မပါခဲ့ပါ။ သို့သော် မိန်းမဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားခြင်းကို ဝွဲကြည့် ပရိသတ်အား ထင်ရှားပြသလို၍ ကန်ဘောင်ရိုးသဏ္ဍာန် ပြုလုပ်ထားသော ပိတ်ပိုင်း နောက်ကွယ်သို့ ခုန်ချကာ ငိုချင်းဆို၍ အဝတ်လဲရသည်။ ဤသည်ကား သဘင်အနုပညာ၏ ပရိယာယ်တခုသာ ဖြစ်ပါသည်။ သောရေယျ လုလင်၏ အဖြစ်ကို ကိုယ်ချင်းစာကြည့်လျှင် သေသွားသည်ကမှ ကောင်းသေးသည်ဟု ထင်စရာဖြစ်သည်။

ကဲ....အခု ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ၊ ဒီအဘိုင်းနဲ့ အိမ်ကိုလဲ မပြန်ဝံ့ဘော့ဘူး၊ မိဘနဲ့လဲ မတွေ့ဝံ့ဘူး၊ သူ့သားကလေးတွေနဲ့လဲ မတွေ့ဝံ့ဘူး၊ သူ့သူငယ်ချင်းနဲ့လဲ မတွေ့ဝံ့ဘူး၊ သူ့မယားနဲ့ တွေ့ဖို့ကတော့ ရှက်စရာအကောင်းဆုံးပေါ့။ ဒီလိုဆိုရင်ဘယ်သွားမလဲ၊ဘယ်မှာနေမလဲ၊ ရှေ့ဆက်ဘာလုပ်ရမလဲ၊ခြေဦးတည့်ရာသွားပြီး သင့်တော်ရာအရပ်မှာ မိမိဘဝကို ဇာတ်မြှုပ်၍ ဖြစ်သလိုနေရတော့မှာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ တောထဲက ထွက်ခဲ့တယ်၊ လမ်းခရီးမှာ တက္ကသိုလ်ပြည်ကို သွားမယ်ဆိုတဲ့ လှည်းကြုံများနဲ့ တွေ့ရတယ်။ ဒီတော့ သူ့လက်စွပ်ကို ပေးပြီး မိန်းကလေးတယောက် အနေနဲ့ပဲ ခပ်တည်တည်စီးနင်းလိုက်ပါလာခဲ့ရတယ်။

သောရေယျ လုလင်ဟာ သူဌေးသား ဘဝကတည်းက ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း နူးနူးနယ်နယ် နေခဲ့ရသူဆိုတော့ မိန်းမဘဝမှာလဲ ခန့်ခန့် ချောချော နူးနူးနယ်နယ် သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့နဲ့ လှပနေမှာပေါ့။ လှည်းကုန်သည်များက ရက်ရက်ရောရော လက်ဝတ်ရတနာကို ချွတ်ပေးထားသူမို့ ခင်မင်ကြည်ဖြူပြီး သူတို့ရဲ့ တက္ကသိုလ်ပြည်က ကုန်သည်သူဌေး လူပျိုကြီးနဲ့ အောင်သွယ်ပေးချင်ကြတယ်။

ဒီလိုနဲ့ တက္ကသိုလ်ပြည်ကို ရောက်သွားကြတယ်။ သူတို့ရဲ့လှည်းကုန်သည် သူဌေးကြီးကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြကြတယ်။ တက္ကသိုလ်သူဌေးကလဲ မြင်မြင်ချင်းပဲ သောရေယျအမျိုးသမီးကို ချစ်ခင် တပ်မက်မိတယ်။ အဲသည်မှာလဲ 'စက္ခုရှုပေန သံဝါသ' သဘောပေါ့။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ဖြစ်လျှင် သူနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ချက်ချင်းပဲတောင်းပန်တယ်။ သောရေယျ ဘယ်လိုလုပ်ငြင်းနေမလဲ၊ ဘယ်သွားရမှန်းလဲမသိ၊ ဘယ်နေရမှန်းလဲမသိ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လိုလုပ်ကိုင် ရှာဖွေစားသောက်ရမှန်းလဲမသိ၊ တကောင်ကြွက် မျက်နှာငယ် ဖြစ်နေတယ် မဟုတ်လား။

အဲသည်အပေါ်မှာ ဝိတိက္ကမ ကိလေသာစိတ်က အရင်းအငုတ်ရှိသေးတာမို့ ယောကျ်ားဘဝနဲ့ မယားယူခဲ့သလို၊ မိန်းမသား ဘဝနဲ့လဲ လင်ယောကျ်ားတယောက်ကို ရလိုတဲ့ အာသာရမ္မက်ကလဲ အညွန့်အံကော်ဝေလာပြန်တယ်။ ဒီတော့ သူဌေးကတောင်းပန်တဲ့အခိုက်မှာ 'ချော်လဲရောထိုင်' ခေါင်းညိတ်လိုက်ရတာပေါ့။ မိန်းမဘဝနဲ့ နေတော့လဲ မိန်းမတို့ရဲ့ အကျင့်စရိုက် ဝါသနာ အာသာဆန္ဒ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ခံစားနေမိတယ်၊ ဒီလို ခံစားတော့ ဘာဖြစ်လာသလဲ။

ယောကျ်ားဘဝတုန်းက မဆက်ဆံခဲ့ရဖူးတဲ့ အာဝေဏိက ဒုက္ခတွေ ခံစားလာရတာပေါ့။ အဲသည် ဒုက္ခတွေ အနက်က 'သူ့သွေးသန္ဓေ၊ ဆောင်ထွေစွဲကပ်၊ မီးယပ်သားဖွား' ဆိုတဲ့ ဒုက္ခများကို လောလော လတ်လတ် တွေ့ကြုံ ရင်ဆိုင်ရပြီလေ။ ဒါကြောင့် မိခင်အဖြစ်နဲ့ သားကလေးတယောက် မွေးလာရတယ်။အဲသလို သားမွေးရခြင်းဒုက္ခကို သောရေယျအမျိုးသမီးဟာ ကြောက်လန့်သွားပါသလား၊ စက်ဆုပ်သွားပါသလား၊ မကြောက်ပါဘူး၊ မလန့်ပါဘူး၊ စက်ဆုပ်မသွားပါဘူး။ ဒီဒုက္ခတွေကို သင်၏ စည်းစိမ် တရှိန်ရှိန်အောက်မှာ ,သုခလို့တောင် ထင်နေမိပါပြီ။ 'မိန်းမခလေ ၊ မငြီးငွေ့ဘူး၊ မေ့မေ့လျော့လျော့၊ မာန်မလျှော့သည်၊ ကော့၍ခံလိမ့် မည်သာကို'။

ဒီလိုနဲ့ ဒုတိယသားလေး မွေးလာပြန်တယ်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာတော်မှာ အာသဝေါ ကင်းကွာပြီး ရဟန္တာ၊ ရဟန္တာမများ ဖြစ်ရမည့်သူဆိုလျှင် ဘယ်လိုအနှောင့်အယှက် အဖျက်အဆီးနှင့် ကြုံရ ကြုံရ မဂ္ဂအန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ပြီးလျှင် အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဧကန် ထုတ်ချောက် ခရီးပေါက်ကြရပါတယ်။

ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို 'ပစ္ဆိမဘဝိက' ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ နောက်ဆုံး ဇာတ်သိမ်းမည့် ဘဝလို့ ဆိုလိုတာပေါ့။

သောရေယျအမျိုးသမီးဟာ ဘယ်လိုပဲ ဖောက်ပြန် ပြောင်းလွဲလာခဲ့သည် ဖြစ်စေ၊ ယခုဘဝမှာပဲ ရဟန္တာစင်စစ်ဖြစ်ရမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးပါ။ ဒါကြောင့် တနေ့တော့သူဌေးကတော်ဘဝနဲ့ သူ၏ အိမ်အပေါ်ထပ် လေသာပြတင်းက သူ့ဘဝသူ စဉ်းစားရင်း ငေးမျှော်နေမိတယ်၊ ထိုအခါမှာ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပဲ သောရေယျမြို့မှာ သူနဲ့ အတူတူ ကာမဂုဏ် လိုက်စားခဲ့ဖူးတဲ့ သူငယ်ချင်းကို လေသာပြတင်းက လှမ်းမြင်လိုက်ရတယ်။ သူ့သူငယ်ချင်းက တက္ကသိုလ်ပြည်ကို ကုန်အရောင်း

www.burmeseclassic.com

အဝယ် လှည်းကုန်သည်အဖြစ်နဲ့ ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်ဟန်တူတယ်။ သောရေယျ အမျိုးသမီးရဲ့စိတ်ဟာ ယခင်က သူ့သူငယ်ချင်းကို မြင်လိုက်ရတာနှင့်ပဲ မိမိအဖြစ်ကို ယူကျုံးမရ ဖြစ်သိုက်မိတယ်။ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ ဖြစ်ရတယ်။ အဲသည် သူငယ်ချင်းနဲ့ ရှေးတုန်းကလိုမဲ ရင်းရင်းနှီးနှီး နီးနီးကပ်ကပ် စကားပြောဆို သောက်လားစားလား၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး နေချင်တဲ့စိတ်က ပေါ်လာတယ်။ သူ့ဇာတိမြေက မိဘတွေရဲ့ သတင်း၊ သူ့သားမယားတွေရဲ့သတင်း၊ မာကြောင်း သာကြောင်းကိုလဲ ကြားချင်သိချင်လာတယ်။ သည်တော့ အစေအပါးတွေကို ခေါ်ပြီး ဖိတ်မန္တကအပြုခိုင်းလိုက်တယ်။ သူ့သူငယ်ချင်းကလဲ ဘာမသိ ဘာမသိ ပါလာရတာပေါ့။ ခမ်းနားတဲ့ အိမ်ကြီးပေါ် ရောက်ပြီး ကြီးကျယ်တဲ့ ပွဲရုံနဲ့ အစားအသောက်တွေ မြင်ရတဲ့အပြင် လောကွတ်ပျူငှာရှိလှတဲ့ သူဌေးကတော်ကို မြင်ရတော့ ပိုပြီး ထူးဆန်းအံ့ဩနေတာပေါ့။ သူနဲ့လဲ သိကျွမ်းခဲ့ဖူးသူ မဟုတ်ဘူးလေ။ သူ့သူငယ်ချင်း သောရေယျနဲ့ တူသလိုလို ထင်ရပေမယ့် သူ့သူငယ်ချင်းဟာ သေပြီလို့ မှတ်ယူထားတယ်။ အဲသည်ပေါ်မှာ ယခုတွေ့ရတာက မိန်းမသားတယောက်အနေနဲ့ဆိုတော့ ဘယ်မှတ်မိနိုင်ပါ့မလဲ။

ဘာကြောင့် သည်လောက် စေတနာကောင်းနေရတာလဲ။ ဘာကြောင့် ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်လို ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံနေရတာလဲ။မနေနိုင်တဲ့အဆုံးမှာ သောရေယျမြို့သားက သိကျွမ်းခဲ့ဖူးသူ မဟုတ်ပါဘဲ ဘာကြောင့်များ ယခုလို အရေးတယူ ဖိတ်ခေါ် ဧည့်ခံရပါသလဲလို့ မေးတယ်။ သူဌေးကတော်က သူ့အမေးကို မဖြေသေးဘဲနဲ့ သောရေယျမြို့မှာရှိတဲ့ သူ့မိဘ၊ သူ့မယားနဲ့ သူ့သားကလေးတွေရဲ့ မာကြောင်း၊ သာကြောင်းကိုမေးတယ်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက မာကြောင်း၊ သာကြောင်းကို ပြောပြီး ပိုလို့သာ အံ့ဩနေတယ်။သူဌေးကတော်က သောရေယျ သူဌေးသားအကြောင်း မေးပြန်တယ်။ ဒီတော့ ကုန်သည်က သောရေယျ သူဌေးသားဟာ သူနဲ့အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေ ဖြစ်ခဲ့တဲ့အကြောင်း၊ရေကန်မှာ ပျော်ပွဲစားထွက်ရင်း ပျောက်ဆုံးသွားကြောင်း၊ သေပြီလို့ ယူဆပြီး သူ့မိဘ သားမယားက ဆွမ်းသွတ် အမျှဝေခဲ့ရကြောင်း ဝမ်းနည်းပက်လက် ပြန်ပြောရှာတယ်။

သူဌေးကဘော်မှာလဲ မျက်ရည်တဝဲဝဲဖြစ်နေရတယ်။ သည်တော့ ကုန်သည်က "သောရေယျသူဌေးသားအကြောင်းကို ဘာဖြစ်လို့ မေးရှာတာလဲ၊ သူဌေးကတော်နှင့် သိလို့ပါလား" လို့ မေးတဲ့အခါကျမှ သူဌေးကတော်က သောရေယျသူဌေးသားဟာ သူကိုယ်တိုင်ဖြစ်ကြောင်း ပျော်ပွဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စား ထွက်တုန်းက အရှင်မဟာ ကစ္စာယနကို တပ်မက်ပြစ်မှားမိလို့ ယောကျ်ား စင်စစ်က ယခုလို မိန်းမ ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်း ? ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးပြီး ဖွင့်ပြောတယ်။

ဒီသို့ကြားရတော့ သူငယ်ချင်းကုန်သည်မှာ တအံ့တသြ အထိတ်တလန့် ယူကျုံးမရဖြစ်ရတယ်။ သောရေယျံ အမျိုးသမီး၏ လင်ဖြစ်တဲ့ တက္ကသိုလ်ပြည်က ကုန်သည်ကြီးမှာတော့ အံ့သြလို့မကုန်၊ မယုံရအခက် ယုံရအခက် ဖြစ်နေတယ်။ သူ၏ ဇနီးမယားကိုကြည့်ရင်း ကရုဏာကြီးစွာ ဖြစ်လာရတယ်။ ယခင့်ယခင်က တဏှာရာဂနှင့်ယှဉ်သော ရမ္မက်စိတ်တွေ ပျောက်ကွယ်ပြီး ကြင်နာတဲ့ မေတ္တာတို့ဟာ လှိုင်းတံပိုး ထသလို ထလာ တယ်။

သူငယ်ချင်း ကုန်သည်က ''မိမိရပ်ခန္ဓာ ဖောက်ပြန်လာတုန်းက ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကို ချက်ချင်းဝန်ချတောင်းပန်လိုက်ဖို့ကောင်းတယ်'' လို့ ပြောတော့ ''အဲသည်အခါက ငယ်ထိပ်ကို မြွေပေါက်ခံရသလို ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့လွန်းတာကြောင့် ဘာကိုမှ သတိမရလိုက်တော့ပါဘူး'' လို့ သောရေယျက ပြောတယ်။

''အဲသည် ရဟန္တာအရှင်ကို ဝန်ချတောင်းပန်မှ အပြစ်ကင်းလိမ့် မယ်။ အဲသည်အရှင်ဟာ ယခု ဤတက္ကသိုလ်မြို့မှာပဲ သီတင်းသုံးလျက်ရှိ ကြောင်းကြားသိရတယ်။ သံသရာအဆက်ဆက် ဝန်မလေးရလေအောင် ဝန်ချတောင်းပန်ပါ'' လို့ တိုက်တွန်းအကြံပေးတယ်။

သူဌေးကတော်က သူကိုယ်တိုင်တော့ သူ့အပြစ်ကို ဖွင့်ဟလျှောက် ထား၊ တောင်းပန်ရမှာ အလွန်ရှက်ပါတယ်၊ သူ့ကိုယ်စား ဤအိမ်ကိုပင့်၍ ဆွမ်းကျွေးပြီး တောင်းပန်ပေးပါလို့ ပြောတယ်။

ကောင်းကျိုးလိုလားတဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းက အရှင်မြတ်ကို သွားပင့် တယ်။ သူဌေးကတော်က မွန်မြတ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်အာဟာရတို့ကိုစီမံ ချက်ပြုတ်ထားနှင့်တယ်။

သောရေယျ၏ လင်ယောကျ်ားဖြစ်တဲ့ ကုန်သည်ကြီးနဲ့ အခြွေအရံ တို့ကလဲ ရွှေအဆင်းနဲ့တူတဲ့ အရှင်ကစ္စာယနရဟန္တာကို အလွန်ဖူးချင် မြင် ချင်နေကြတယ်။ သောရေယျ သူငယ်ချင်းကုန်သည်က အရှင်ကစ္စာယနကို ပင့်ပြီးလာတဲ့အခါ သူဌေးနှင့်တကွ အိမ်သူအိမ်သားအားလုံးဟာ အရှင် မြတ်၏ အဆင်းတော်ကိုကြည်ညိုမဆုံး ဖြစ်နေကြတယ်၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်း သာ ရှိခိုးကန်တော့ကြတယ်။

သောရေယျကတော့ သူ့အပြစ်နဲ့သူ အရှက်အကြောက် လွန်ပြီး မျက်နှာအောက်ချတုပ်ကွရှိသေလျက ရှိခိုးကန်တော့နေရတယ်။ အရှင်မြတ်

www.burmeseclassic.com

ကို ဆွမ်းလုပ် ကျွေးပြီးသည့်နောက် သူငယ်ချင်းကုန်သည်က "အရှ
မြတ်ဘုရား ဤမိန်းမသည် ယခင်အခါကသောရေယျမြို့၌ တပည့်တော်န
အရင်းနှီးဆုံးသူငယ်ချင်း သူဌေးသား ယောကျ်ားစစ်စစ် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်
ရေကန်သို့ မြုးထူ ပျော်ပ းရန် လာကြစဉ် အရှင်ဘုရားအား တွေ့မြင
သည့်အခိုက် မိုက်မှားဝန်လေးသော ကိလေသာစိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားမိ
သည်။ ထို အကုသိုလ်စိတ်ကြောင့် တခဏအတွင်း ယောကျ်ားစင်စစ်
မိန်းမအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းပြီးကာ ဤမြို့သို့ ထွက်ပြေးလာခဲ့ရပါသည်

"အရှင်ဘုရားသည် ဤအပြစ်မှ သနားသည်းခံသော ကရုဏာ
တော်ဖြင့် ခွင့်လွှတ်ကယ်မတော်မူပါရန် လျှောက်ထားပါသည် ဘုရား
ဟု သောရေယျကိုယ်စား လျှောက်ထားတောင်းပန်လိုက်တယ်။

မိမိမှာ အပြစ်တစုံတရာရှိလို့ ရတနာသုံးပါးနှင့် မိဘ ဆရာသမာ
များကို ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့သည့်အခါမှာ ကမ္မပထ ပြစ်မှာ
ကျူးလွန်မိသူ ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင်က ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ဖြ
ဝန်ချတောင်းပန် ရှိခိုးမှ ယထာဘူတကျပါတယ်။ တစုံတယောက်သေ
သူက မိမိကိုယ်စား ဝန်ချတောင်းပန်ပေးလို့ ထိုထိုအပြစ်များမှ ပပျောက
ကင်းစင်သွားသည်လို့ မဆိုနိုင်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့တခဲတွင
ဘုရားရှိခိုးသည့်အခါတိုင်းမှာ....

"ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနေ
ကံ၊ သဗ္ဗဒေါသ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်တို့မှ ကင်းလွတ်ပျောက
စေခြင်းအကျိုးငှာ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ တကြိမ် နှစ်ကြိ
သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာ
ရတနာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အရှိုလေးအမြ
လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ခါန်လျှောကန်တော့ပါ၏ အရှ
ဘုရား"

လို့ ကံသုံးပါးစလုံးနှင့် မာန်ကိုလျှော့၍ ရှိခိုးကန်တော့ရခြင်းဖြစ်ပါတယ

ဒါကြောင့် သောရေယျအမျိုးသမီးက "တပည့်တော်အား ဝ
လေးလှသော ဤအပြစ်မှ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ" လို့ ရှိက်ကြီးတငင်ငို
ဦးချ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ရှိခိုးတောင်းပန်လိုက်ရတယ်။

နောင်တတရားနှင့်ယှဉ်သောဩတ္တပ္ပသံဝေဂစိတ်က သောရေယျ
တကိုယ်လုံးမှာ ဖျူးဖျူးဖျဉ်းဖျဉ်း ကြက်သီးမွေးညင်း ထနေရတာ
အရှင်မြတ်က "ထလော့ သောရေယျ သူဌေးသား၊ သင်၏အပြစ်ကို
ခွင့်လွှတ်သည်းခံ၏" ဟု မိန့်တော်မူလိုက်တယ်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သောရေယျဟာ မိန်းမသဏ္ဌာန်နှင့် ရှိနေစဉ်ပင်လျှင် အရှင်မြတ်က 'ထလော့ သူဌေးသား' လို့ ယောကျ်ားအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုလိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ တခဏချင်းမှာ မိန်းမအဖြစ်က ယောကျ်ားအဖြစ်ကို ပြန်လည် အသွင်ပြောင်းလာတယ်။

ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံ၏ အကျိုးအပြစ်များဟာ အလွန်လျင်မြန်သော စွမ်းအင်သတ္တိရှိပါပေတယ်။

ဒိဋ္ဌမျက်မြင်ဖြစ်၍ သူငယ်ချင်းကုန်သည်နှင့် လင်ဟောင်း ဖြစ်သူ တက္ကသိုလ်သူဌေးနှင့်တကွ အိမ်သူအိမ်သား ခြွေရံတော်များမှာ လှုပ်လှုပ် ရွားရွား အံ့ဩ၍မကုန်၊ ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကို မမိုတ်မသုန် ယုံကြည် မြတ်နိုးကြရတယ်။

ဒ်းမင်္ဂလာသည် သိပ္ပံပညာ ထွန်းကားနေသော ယခုမျက်မှောက် ခေတ်တွင်ပင်- ယောကျ်ားအဖြစ်မှ မိန်းမအဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ မိန်းမ အဖြစ်မှ ယောကျ်ားအဖြစ်သို့လည်းကောင်း လိင်ပြောင်းသွားကြသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို မကြာမကြာ ကြားဖူးဖတ်ဖူးနေရသည်။ ထိုမှတဆင့် ဆက်လက်၍ ဓမ္မပဒလာ သောရေယျ ရဟန္တာအရှင်မြတ်၏ ဘဝဖြစ်စဉ် ကို ဤသို့ တွေးကြည့်မိပြန်သည်။

ယောကျ်ားမှ မိန်းမဖြစ်၊ မိန်းမမှ ယောကျ်ား ပြန်ဖြစ်ရသော သောရေယျလုလင်ဟာ ကာမဂုဏ်တရားတို့ရဲ့ ဝန်လေးမှုတို့ကို အလွန် တရာ ရှက်ကြောက်ရွံ့မုန်းလာတယ်။

ဘဝသံသရာ အဆက်ဆက်တို့မှ ဖုံးကွယ်ဖိစီးရင်း ခံခဲ့ရသော အဝိဇ္ဇာကိုလည်း ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လာတယ်။ ထိုအဝိဇ္ဇာမှ တဏှာကို အပေါင်းအဖော်ပြု၍ ဒုက္ခတွေ ပင်လယ်ဝေခဲ့သမျှကိုလည်း ရိပ်မိလာ ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သူငယ်ချင်းကုန်သည်က ဇာတိချက်ကြွေ သောရေယျ မြို့ကို ပြန်လိုက်ဖို့ခေါ်သည်ကိုလဲ ငြင်းဆန်လိုက်တယ်။

တက္ကသိုလ်သူဌေးက ညီရင်းတမျှ တသက်လုံး စောင့်ရှောက်ထား ပါမယ်လို့ တောင်းပန်တာကိုလဲ ငြင်းဆန်လိုက်တယ်။ 'ဥမည် စာမ မြှောက်' ရင်သွေးလေးနှစ်ယောက်ကိုသာ စောင့်ရှောက်လိုက်ပါတော့လို့ ပြောပြီး အရှင် မဟာကစ္စာယနထံ နောက်သို့ လိုက်ပါကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သွားတော့တယ်။ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်သောအခါ....

အဲသည်သတင်းဟာ တမြို့လုံးအုန်းအုန်းကျွတ်ကျွတ် ဖြစ်အောင် ပျံ့နှံ့သွားတယ်။ လူချင်းဆုံမိလျှင် ထိုအကြောင်းကို မပြောဘဲမနေနိုင်ကြ အောင် ရေပန်းစားနေကြတယ်။ လူအတော်များများက သောရေယျ ရဟန်းရဲ့ရုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အသံကိုသော်လည်းကောင်း ကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချင်ကြတယ်၊ ကြားချင်ကြတယ်၊ စပ်စုချင်ကြတယ်။ လူတို့၏ဓမ္မတာက ထူးတာဆန်းတာဆိုလျှင် ဝိုင်းအုံလာတတ်ကြမြဲ မဟုတ်လား။

သောရေယျထေရ် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းကလေးမှာ တိုး မပေါက်လောက်အောင် လူစည်ကားနေတော့တယ်။ ရှင်ရဟန်းခများမှာလဲ မျက်နှာပူပူနဲ့ သည်းခံနေတော်မူရရှာတယ်။ သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်း အချို့နှင့် လူဒါယကာအချို့က စပ်စပ်စုစု၊ ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ မေး လာတတ်ကြပါသေးတယ်။

"သောရေယျမြို့မှာ ရခဲ့တဲ့ သားကလေးနှစ်ယောက်ကို အဖေ အဖြစ်ဖြင့် ချစ်ရတာနဲ့ တက္ကသိုလ်မြို့မှာ ရတဲ့သားကလေးနှစ်ယောက်ကို အမေအဖြစ်ဖြင့် ချစ်ရတာဟာ ဘယ်အချစ်က ပိုပါသလဲ ဘုရား" တဲ့။ အဲသည်လောက် ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ စပ်စုကြတယ်။

သောရေယျရဟန်းကလဲ သူတို့အမေးကို သည်းခံ၍ ယခုလို ပြန်ပြီး ဖြေကြားတော်မူပါတယ်။

"သောရေယျမြို့မှာ ရခဲ့တဲ့ သားလေးများအပေါ်ဝယ် အဖေ၏ ချစ်ခြင်းဖြင့် ချစ်ရခြင်းထက် တက္ကသိုလ်မြို့မှာ ရခဲ့တဲ့ သားလေး နှစ် ယောက်ကို အမေအဖြစ်ဖြင့် ချစ်ရခြင်းက မေတ္တာရော၊ ကရုဏာပါ အတိုင်းအဆမရှိ ပိုလွန်နေပါတယ်" လို့ ဖြေကြားတော်မူပါတယ်။

ဒီစကားဟာ မှန်ကန်တဲ့ သစ္စာစကားပေါ့။ မိဘဆိုကြရာမှာ အမိ ကအဖထက် ကြီးလေးသောတာဝန်ကို ဂရုစိုက်ခဲ့ရသူဖြစ်ပါတယ်။ သန္ဓေ တည်စက အစပြု၍ ကိုးလလွန်မြောက် ဆယ်လတွင်း ရောက်သည်အထိ တဝန်တပိုးဖြင့် အလွန်ကြင်နာသော မေတ္တာကရုဏာတို့ ထုံမွှမ်းလာခဲ့ ရသူ ဖြစ်ပါတယ်။ သားကလေးလား၊ သမီးကလေးလား၊ သားဆိုးလား၊ သားကောင်းလား၊ သမီးဆိုးလား၊ သမီးကောင်းလား၊ ရုပ်ရည်လှပ မည်လား၊ ရုပ်ဆိုးမည်လား၊ မသိမမြင်ရဘဲလျက် 'ခွမ်းသာပါစေ' ဟု ဆန္ဒ ပြုရင်း အနေအထိုင်၊ အစားအသောက်မှစ၍ သတိဝီရိယကြီးစွာဖြင့် စောင့်ရှောက်ခဲ့ရတယ်။ ဖွားမြင်ပြန်တော့လဲ အားမာန်ခဲလို့၊ မျက်ရည် ရွဲစို၊ ခဲ့ျွးသံယိုနှင့် တဖိုလှိုက်လှိုက်၊ တရှိုက်ငင်ငင်၊ တပင်ပန်းပန်း၊ ဆန့်တန်းလိမ့်လူး၊ မိန်းမူးညည်းညူ၊ သည်းအူပြတ်မျှ ခံစားရပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လဲ အဲသဲ(အသည်း)နှလုံးက အမြဲပြုံးနေကြသူများဖြစ်ပါတယ်။ နီရဲပူလောင်သော သွေးစိမ်းရှင်ရှင်မှဖြစ်လာတဲ့ ရင်နှစ်မြွာမှ ဖြူဖွေး သန့်စင် အေးမြသော နို့ရည်ကို တိုက်ကျွေးလာခဲ့ရသူများ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုအတွေ့အကြုံကို 'နှစ်စိတ်နှစ်ကိုယ်' ဖြင့် ကိုယ်တိုင်နှိုင်းယှဉ်နိုင် သော သောရေယျရဟန်းက အမှန်ဖြေကြားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲသည် အမေးအဖြေကို တယောက်စကား တယောက်နားကြား ရပြီး လာ၍လာ၍ ဖူးတွေ့မေးမြန်းကြသူများ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဝင်လာ မစဲ တသဲသဲ ဖြစ်နေတယ်။

ကြာတော့ သောရေယျရဟန်းမှာ ငြီးငွေ့လာတယ်၊ ရှက်စနိုး ဖြစ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် လူများ၊ ရှင်များနှင့်ကင်းကွာတဲ့ မတောရပ်ကို ဝင်ပြီး တရားကျင့်နေရရှာတယ်။ လူသူတို့နှင့်ကင်းရှင်းပြီး ဆိတ်ငြိမ် ခြင်း အရသာကို ခံယူလျက် ခယဝယမမွော၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း တရားတို့ကို ကောဂ္ဂတာစိတ်ဖြင့် ဆင်ခြင်စဉ်းစားနိုင်တဲ့အတွက် မကြာခင် မှာဘဲ ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ အာသဝေါကင်းကွာပြီး ရဟန္တာ အရှင် စင်စစ် ဖြစ်တော်မူရတယ်။ အဲသည့်အခါမှာတော့ လောကဓံ ရှစ်ပါးကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင် ခိုင်မာသော နှလုံးသွင်ရှိတော်မူလာတဲ့ အတွက် ရှင်လူတို့ရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာခဲ့တယ်။ပုထုဇဉ်ရဟန်း များနှင့် လူ ဒါယကာများကတော့ သောရေယျ မထေရ်ဟာ ရဟန္တာ ဖြစ်နေတာကို မရိပ်မိ မသိရှိကြပါဘူး။ ဒီတော့ မေးရိုးမေးစဉ်အတိုင်းပဲ မေးတဲ့သူများ ပေါ်လာကြပြန်တယ်။

'ဖအေအဖြစ်နဲ့ မွေးလာခဲ့ရတဲ့သားနှင့် အမေအဖြစ်နဲ့ မွေးလာခဲ့ရ တဲ့ သားတို့အား ဘယ်သားကို ပိုချစ်ပါသလဲ'ပေါ့။ ဒီတခါမှာတော့ သောရေယျ ရဟန္တာအရှင်မြတ်က ဘယ်သားကိုမှ မချစ်တော့ဘူးလို့ ပြောကြားတော်မူတယ်။

အဲသည် အဖြေဟာ အာသဝေါကင်းကွာသော ရဟန္တာ အရှင် မြတ်တို့၏ စိတ်တော်အစဉ်နဲ့ ဖြေကြားလိုက်ဘာဖြစ်ပါတယ်။ဒါကို ပုထုဇဉ် ရဟန်းတို့က သောရေယျမထေရ်ဟာ 'ခုတမျိုး' 'မှတမျိုး' ဖောက်ပြန်သော စကားကို ဆိုတယ်လို့ ဝေဖန်ကြတယ်။ တချို့ရဟန်းများကလဲ သောရေ ယျ မထေရ်ဟာ အရဟတ္တမဂ် ဆိုက်ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်စကားမျိုး ကိုပြောတယ်။'သူ့ကိုယ်သူ ရဟန္တာလို့ ကြေညာနေသလိုပဲ'လို့ စောဒက တက်ကြတယ်။ အဲသည့် စကားဟာ တဖြည်းဖြည်း ကျယ်ပြန့်ပြီး မြတ်စွာဘုရား နားတော်အရောက် ပေါက်ကြားတော် မူသွားတယ်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက "ချစ်သားတို့၊ ငါ၏သားတော်သည် ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်သောစိတ်ဖြင့် မဂ်ကို မြင်အပ်သော ကာလမှ စ၍ ဝတ္ထုအာရုံ ခံမင်စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည် မှန်ပေ၏" ဟု မိန့်ကြားတော် မူသည်။ ထိုစကားတော်သည် ရဟန်းအပေါင်းအား သောရေယျ မထေရ်သည် ရဟန္တာစင်စစ် အရဟတ္တမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားအောင် ပြတော်မူလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

နှမ်း ႀကိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မွေးဖွားလုဆဲဆဲ၌ ပြင်းပြသော ဝေဒနာ ခံစားနေရသော်လည်း ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကို ယုံကြည်အောက်မေ့လျက် ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်သော ကောလိယမင်းသားလို မြတ်စွာဘုရားထံ သွားရောက်၍ သနားကယ်မပါမည့် အကြောင်း ဆုတောင်း လျှောက်ထားစေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်က "သုပ္ပဝါသာမင်းသမီးသည် ချမ်းသာစွာ မွေးဖွားစေသတည်း"ဟု ဆုပေးတော် မူလိုက်၏။ ထိုအချိန်မှာပင် သတို့သားအား ချမ်းသာစွာ မွေးဖွားရ၏။ ကောလိယမင်းသား ပြန်ရောက်သောအခါ....

"အရှင်မင်းသား၊ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကား ကြီးမားလှပေစွ။ ဗုဒ္ဓအား တမ်းတလိုက်ချိန်မှာပင် ဤသတို့သားငယ်ကို ချမ်းသာစွာ မွေးဖွားရပါ၏၊ ထို့ကြောင့် သားငယ် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်ကို အမှူးပြု၍ သံဃာတော်များအား ခုနစ်ရက်နှင့်နှင့် နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆွမ်းလုပ်ကျွေးလိုပါသည်။ပင့်လျှောက်ချေပါဦး"ဟုဘုရားထံသို့ ပြန်လွှတ်လိုက်ပြန်သည်။

ကောလိယမင်းသားသည် သုပ္ပဝါသာ၏ အလိုအတိုင်း မြတ်စွာဘုရားထံ သွားရောက် လျှောက်ထားလေ၏။ သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီး၏ ဖိတ်မန်လျှောက်ထားသော ခုနစ်ရက်အတွင်းမှ မနေ့တနေ့သည် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်က သူ၏ ဒါယကာ သူဌေးတဦး၏အိမ်သို့ ဆွမ်းစားကြွရန် လျှောက်ထားနှင့်ပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်အား သူ၏ဒါယကာ သူဌေးဆွမ်းရက်ကိုပြောင်းလွှဲ ကပ်လှူရန် အသိပေးပါချေဟု စေလွှတ်တော်မူ၏။ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် သူဌေးထံသို့သွားကာ မူလရည်မှန်းသော ရက်အစား နောက်တရက်ရက်တွင် ကပ်လှူရန် တိုက်တွန်းရသည်။ ထိုတွင် သူဌေးကြီးက ဆို၏။

"အရှင်ဘုရား....ထိုနေ့ရက်ကို မှတ်သား၍ လှူဖွယ်ကိစ္စ အလုံးစုံ စီစဉ်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မပြောင်းမလဲပါရစေနှင့်" ဟု ဆို၏။ အရှင် မောဂ္ဂလာန်က ပြောင်းလဲပေးရန် တိုက်တွန်း တော်မူ ၏။ ထိုအခါ သူဌေးက....

"အရှင်ဘုရား၊ အလုံးစုံသည် မမြဲဟု အရှင်ဘုရားတို့ ဆိုပါ၏။ အကယ်၍ ထိုထိုကာလအတွင်း တပည့်တော် စည်းစိမ်ဥစ္စာများ ဆုံးပါးပျက်စီးသွားသည်ရှိသော် ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းမကပ်လှူလိုက်ရဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဘုရား" ဟု လျှောက်၏။ တန်ခိုး အဘိညာဉ်အရာ၌ ဧတဒဂ်ရတော်မူထားသော အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် အနာဂတံသ အဘိညာဉ်ဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူပြီးလျှင်–

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူဌေးကြီး၊ သင်၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည် တဆယ့်နှစ်နှစ် ကာလပတ်လုံး ဆုတ်ယုတ်မည်မဟုတ်၊ တိုးပွားသည်ထက်သာ တိုးပွားလာမည်"ဟု အာမခံတော်မူရသည်။ ထိုသူဌေးက တဆင့်တက်ပြန်၍....

"အရှင်ဘုရား၊ ပစ္စည်းက လူကိုစွန့်သည်လည်း ရှိပါ၏။ လူက ပစ္စည်းကို စွန့်သည်လည်းရှိပါ၏။ ကွေးသောလက်သည် မဆန့်မီ၊ ဆန့်သောလက်သည် မကွေးမီ သေခြင်းတရားကား မြန်လှပါဘိ၏။ အကယ်၍ ထိုရက်အတွင်း တပည့်တော် သေလွန်သွားသည်ရှိသော် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအား ဆွမ်းမကပ်ရဘဲ ရှိပါချေတော့မည်"ဟု စောဒက တက်ပြန်၏။

ထိုအခါတွင်လည်း ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်သည် အနာဂတံသ အဘိညာဉ်၌ ဝင်စားပြီးလျှင်....

"မစိုးရိမ်လင့် ဒကာသူဌေးကြီး၊ အသင်၏အသက်ဇီဝသည်လည်း တဆယ့်နှစ်နှစ် ကာလအတွင်း အနာရောဂါမျှမရှိ"ဟု အာမခံလိုက်ရပြန်ပါသည်။

ထိုအခါ သူဌေးကြီးက ထပ်တွန့် ဆင်ခြေတက်လာပြန်လေ၏။ "တန်ခိုး အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်လဲ မပျက်မစီးသေး၊ တပည့်တော်၏ အသက်ဇီဝသည်လဲ မသေဆုံးသေးဟူသော အရှင်မြတ်စကားကို အလေးအနက် ယုံကြည်ပါ၏။ သို့သော် ပစ္စည်းနှင့်အသက် မပျက်စီးသေးပါဘဲလျက် ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကို ယုံကြည်သောစိတ်၊ ကံကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သော စိတ်တည်းဟူသော သဒ္ဓါတရားသည် ထိုထိုရက်အတွင်း၌ ပျက်စီးသွားသည်ရှိသော် တပည့်တော်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းမလုပ်ကျွေးရဘဲ ရှိရချေတော့မည်။ ထိုသဒ္ဓါတရားကို အရှင်ဘုရား တာဝန်ယူပါမည်လား"ဟုလျှောက်ပြန်၏။ထိုအခါ၌ကားအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်သည် ဒါယကာသူဌေးကြီးအား စေ့စေ့ကြည့်၍ ဤသို့ ဆိုရလေတော့သည်။

"ဒါယကာသူဌေးကြီး၊ ငါ၏အဘိညာဉ်ဖြင့် အသင်၏စည်းစိမ်ကို မပျက်စီးရာ တာဝန်ခံနိုင်စွမ်း ရှိပါ၏။ သင်၏အသက်ကိုလဲ မပျက်စီးရာ တာဝန်ခံနိုင်စွမ်း ရှိပါ၏။ သင်၏ သဒ္ဓါတရားကိုမူကား ပျက်ပြားဖောက်ပြန်စေနိုင်သော မစ္ဆေရစိတ်တို့က ပရိယာယ်အသီးသီး နည်းအထွေထွေဖြင့် တိုက်ခိုက်တတ်ကြသောကြောင့် မပျက်စီးပါဟု တာဝန်ခံနိုင်စွမ်း မရှိပါ။ အသင်သူဌေးကြီး၏ သဒ္ဓါစိတ်ကို အသင်သူဌေးကြီး၏ 'သတိပညာ'ဖြင့်သာ မပျက်စီးအောင် စောင့်ရှောက်ရပေလိမ့်မည်"ဟု ဟောတော်မူလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို မလုပ်ဖြစ်အောင် နှောင့်ယှက်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီစိတ်ကို နိုင်အောင် တားမြစ်မပါတဲ့၊ အဲဒီလို အားလုံးကို ခြုံယူမှ ယထာဘူတကျပါလိမ့်မယ်။

စိတ်ဆိုတာ နွားပေနွားကတ်နှင့်တူတယ်။ အဲဒီနွားကို လှည်းအဆွဲ ခိုင်းတဲ့အခါ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း မဆွဲချင်ဘဲ လမ်းမှ ဖဲ့၍ သွားချင် သွားတတ်ကြတယ်။ အဲဒါကို သူ့ အတိုင်းလွှတ်ထားလို့တော့ ကိုယ်လိုရာ ခရီးမရောက်ဘဲ ဒုက္ခသာရောက်စရာရှိတယ်။ လှည်းလမ်းမှ သွေဖည်ပြီး တော့ ချိုင့်ထဲကျင်းထဲ ဆွဲချင်လဲ ဆွဲသွားလိမ့်မယ်။ ကမ်းပါး ချောက် ပါးသို့လည်း ဆွဲချင်ဆွဲသွားလိမ့်မယ်။ ဒါကို မောင်းတဲ့သူက နဖားကြိုးနဲ့ ထိန်းပြီး မောင်းမှ ခရီးရောက်ပေလိမ့်မယ်။

သဘောကတော့ စိတ်ကိုစိတ်နဲ့ပဲ ပြန်ပြီး ထိန်းကျောင်း ပြုပြင် ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဤနေရာတွင် ဦးမင်္ဂလာသည် အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု မစိုးရိမ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒတခုကို သတိရလိုက်မိသည်။

"တခါတသေ....ကိုယ့်စိတ်ကို(ခွ)လုပ်ပေးရတယ်ကွယ့်၊ (ဆန့်ကျင် ရမည်။) ဘယ်လိုလဲဆိုရင် ဘုရားရှိခိုးချိန်မှာ အညောင်းထူပြီး တောင်တောင် အီအီ ဆင်ခြေတွေနဲ့ ပေကတ်ကတ် လုပ်နေချင်တယ်၊ ဘုရားရှိမခိုးချင် ဘူး၊ အဲဒီရှိမခိုးချင်တဲ့စိတ်ကို အရွဲ့တိုက်ပြီးတော့ ရှိခိုးဖြစ်အောင် ရှိခိုး ပစ်လိုက်ရတယ်။ သင်းကို အရှုံးမပေးလိုက်ရဘူး၊ သူမလုပ်ချင်ပါဘူး ဆိုတာကို ဇွတ်လုပ်ပစ်ရတယ်။ သို့ကလို အလားလူ ကောင်းမှုကုသိုလ် တခုခုမှာ သူက မလုပ်ချင်ပြန်ဘူး၊ ဆင်ခြေအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ ကန့်ကွက် ဖင့်နွဲ့နေပြန်ရော။ အဲဒီအခါကျတော့လဲ 'ကဲ....နင်မလုပ်ချင်ပေမယ့် ငါ လုပ်တယ်ဟာ'လို့ ကိုယ်က ဇွတ်လုပ်ပစ်ရတယ်။ မကောင်းမှု အကုသိုလ် အမှုကျတော့ သူက သိပ်လုပ်ချင်တယ်၊ လုပ်တော့မယ် လုပ်တော့မယ်လို့ တကဲကဲ ခဏခဏဖြစ်တယ်။ အဲဒါကို ကိုယ်က 'နင်လုပ်ချင်ပေမယ့် ငါ မလုပ်ဘူးဟဲ'လို့ (ခွ)တိုက်ပေးရတယ်။ အဲဒီတော့ သူအရှုံးပေးသွားရ တာပေါ့။ ကိုယ့်မှာလဲအကုသိုလ်မဖြစ်လိုက်တော့ဘူး"ဟူ၍ ဖြစ်သတည်း။

ဆရာတော်ကြီး၏စကားမှာ ပို၍ရှင်းသည်၊ ပို၍သဘောပေါက် သည်။ ပို၍ နားလည်နိုင်စရာရှိသည်ဟု ဦးမင်္ဂလာကကြည်ညိုမိပါသည်။

ဦးမင်္ဂလာကိုယ်တိုင် ကိုယ့်စိတ်ကို(ခွ)လုပ်၍ မကောင်းမှုများမှ ရှောင်နိုင်သလောက် ရှောင်နိုင်ခဲ့သည်။ ကောင်းမှုများကို လုပ်ဖြစ် အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ကျေးဇူးကြီးလှပါတိ။

မိဘတိုးဘွားများကဲ ပြောသောစကားတခု ရှိပါသေးတယ်။ လူ တိုင်းမှာ ကိုယ်စောင့်နတ်တဆယ့်နှစ်ပါးရှိတယ်တဲ့။မကောင်းသောနတ်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြောက်ပါး၊ ကောင်းသောနတ်က ခြောက်ပါးတဲ့။ မကောင်းသောနတ် ခြောက်ပါးက မကောင်းမှုတွေကို သွေးဆောင်နှိုးဆော်လေ့ ရှိတယ်တဲ့။ ကောင်းတဲ့နတ်ခြောက်ပါးက မကောင်းမှုတွေကို ဟန့်တားပြီးတော့ ကောင်းတဲ့ကုသိုလ်တွေဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းပေးတယ်တဲ့။

အဲသည့်နေရာမှာ မကောင်းတဲ့နတ်ခြောက်ပါး ဆိုတာက မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ဆိုတဲ့ အာယတနခြောက်ပါးကို အမှီပြုပြီး မကောင်းမှုဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းတဲ့ နတ်ခြောက်ပါးကိုပြောတာတဲ့။

ကောင်းတဲ့ နတ်ခြောက်ပါးက အဲသည်မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊စိတ်ကိုအမှီပြုပြီးတော့ကောင်းမှုကုသိုလ်ဖြစ်အောင် နှိုးဆော်တဲ့နတ် ခြောက်ပါးကို ပြောတာတဲ့။ အဲဒီမှာ ကောင်း တာ လုပ် မယ် ကြံရင် မကောင်းတဲ့နတ်ကဖျက်တယ်။ မကောင်းတာလုပ်မယ်ကြံရင် ကောင်းတဲ့ နတ်က ဖျက်တယ်တဲ့။ အဲဒီအခါမှာမိမိကိုယ်တိုင်က ကောင်းမှုကိုလုပ်ဖြစ် အောင် ကောင်းတဲ့ နတ်ခြောက်ပါးဘက်က(စစ်ကူ)ပေးရသတဲ့။အဲသည် စကားဟာ ကလေးများလိမ္မာစေနိုင်တဲ့ ပညာပေး ပုံပြင်တခု ဖြစ်နိုင် ပါလိမ့်မယ်။ ဆရာတော်ဦးဩဘာသာဘိဝံသ၏သရုပ်ပြအဘိဓာန်၌ ကိုယ် စောင့်နတ် ဆယ့်နှစ်ပါးဟူ၍ ဤသို့ပါရှိပါသည်။

(၁) သတ္တဘာဂနတ်=နဖူးစာကိုရေးမှတ်တတ်သည်။
(၂) သူရဿတီနတ်=ပညာကိုပွားစေတတ်သည်။
(၃) သကျနတ်=စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ပေးစေတတ်သည်။
(၄) မဟိရာဇာနတ်=အိပ်မက်ကိုပေးစေတတ်သည်။
(၅) ဝါမသူရနတ်=နိမိတ်ကိုပြတတ်သည်။
(၆) ဇနသူရနတ်=အလှူပေးသည်ကို မှတ်တတ်သည်။
(၇) ကရဝါနတ်=ကာမသုခကိုပေးတတ်သည်။
(၈) ဓေယာတိကနတ်=သွားလိုရာလိုက်၍စောင့်မတတ်သည်။
(၉) ကလျာဏမိတ္တနတ်=ကောင်းသောစကားကိုမှတ်သားတတ် သည်။
(၁၀) စန္ဒာဒေဝီနတ်=ကျက်သရေကိုစောင့်တတ်သည်။
(၁၁) နရိန္ဒာဒေဝီနတ်=အိပ်သောအခါ ဦးခေါင်းရင်းက စောင့် ရှောက်တတ်သည်။
(၁၂) ကာလကဏ္ဏိနတ်=ယုတ်မာသော ကံသုံးပါးကို အားပေး တတ်သည်။

(ရှေးဟောင်းပုရာဏ်ဟိန္ဒူကျမ်းများ၏ အဆိုအမိန့် ဖြစ်ဟန် တူပါသည်။)

www.burmeseclassic.com

ဓမ္မပဒဝတ္ထုမှာကြည့်လျှင်လင်မယားနှစ်ယောက်ပေါင်းမှ အမပေါရုံ အဝတ်တထည်တည်းသာရှိတဲ့ကေသာဋကဇနီးမောင်နှံတို့ရဲ့အကြောင်းကို တွေ့ရလိမ့်မည်။

ကေသာဋကဆိုတဲ့ပါဠိကိုက တထည်တည်းသောအပေါရုံပုဆိုးလို့ အဓိပ္ပာယ် ရပါတယ်။

အနောက်မဇ္ဈိမတိုင်းသားပုဏ္ဏားလူမျိုးတို့ဆိုတော့သူတို့ရဲ့အင်္ကျီများအပေါ်မှာ ထပ်၍လွှမ်းခြုံစရာအပေါ်ရုံပုဆိုးကို အသုံးပြုလေ့ရှိကြတယ်။ထသွားထလာလူထဲသူထဲသွားတဲ့အခါမှသုံးတဲ့ သားသားနားနား အဖိုးထိုက်အဖိုးတန် ပစ္စည်းတခုပေါ့။ အဲဒါကလဲ တထည်တည်း ရှိတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကေသာဋကပုဏ္ဏားလင်မယားလို့ အမည်တွင်တယ်။ အလှူအတန်း ပွဲနေပွဲဆိုင် သွားရမယ်ဆိုလျှင် လင်ဖြစ်သူက သွားလျှင် မယားက အိမ်မှာနေခဲ့ရတယ်။ မယားဖြစ်သူက သွားရမယ့်ပွဲမျိုးဆိုလျှင် လင်ဖြစ်သူက အိမ်မှာ နေခဲ့ရတယ်။ တယောက်တလဲစီသာ ဝတ် နိုင် ကြ တယ် ဆိုပါစို့။

BURMESE CLASSIC .com

သူတို့လင်မယားဟာ ပစ္စည်းမချမ်းသာပေမယ့် ရတနာသုံးပါးကို သဒ္ဓါမြတ်နိုးတဲ့ စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်ရှိကြပါတယ်။ သို့ပေမယ့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို ဘုရားဖူးရအောင်၊ တရားတော်နာရအောင် သွားကြရမယ့်ကိစ္စမှာတော့ လင်စုံမယားဖက် အတူတကွ မသွားနိုင်ကြရှာပါဘူး။ လူတောတိုးစရာအဝတ်က တထည်တည်းရှိပေသကိုး။

ဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်ကြသလဲ၊ လူမြင်သူမြင် နေ့လယ် နေ့ခင်းမှာ မယားဖြစ်သူက ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို သွားရပါတယ်။ မိန်းမသားဆိုတော့ မိမိဆင်ယင်ထားတဲ့ အဝတ်အထည်လှလှလေးကို သူများက မြင်စေချင်သေးတယ်ပေ။ မယားဖြစ်သူ ပြန်လာလို့ ညဦးပိုင်း ရောက်ခါမှ လင်ဖြစ်သူက ကျောင်းတော်ကိုသွားပြီး တရားနာရပါတယ်။ တနေ့သော ညဦးပိုင်းမှာ ပုဏ္ဏားကြီးက အပေါ်ရုံပုဆိုးကိုခြုံ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ ဗုဒ္ဓ၏တရားတော်ကို နာယူနေပါတယ်။ အဲသလို တရားတော်ကို နာနေရင်းက မြတ်စွာဘုရားကို ပီတိငါးဖြာဖြင့် ကြည်ညိုလာပါတယ်။ ပီတိဆိုတာ နှစ်သက်ခြင်းကို ခေါ်တယ်။ ငါးပါးအပြားရှိတယ်။

၁။ ခုဒ္ဒကာပီတိ=ကြက်သီးမွေးညင်း တ လာ သော နှစ် သက်ခြင်းမျိုး၊

၂။ ခဏိကာပီတိ=လျှပ်စစ်ပြက်သကဲ့သို့ ရွှင်ပျနှစ်သက်ခြင်းမျိုး၊

၃။ ဩက္ကန္တိကပီတိ=လှိုင်းထသလိုခံစားရသောနှစ်သက်ခြင်းမျိုး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိ=တကိုယ်လုံးကြွတက်သွားတော့မတတ်နှစ်သက်ခြင်းမျိုး၊

၅။ ဖရဏာပီတိ=တကိုယ်လုံး ဂွမ်းဆီထိသကဲ့သို့ အိမ့်သွားအောင်နှစ်သက်ခြင်းမျိုး၊

အဲသည်လို ပီတိငါးမျိုးနှင့် ကြည်ညိုလွန်းရှာလို့ မိမိ အပေါ်ရဲ့ပုဆိုးကို သင်္ကန်းလျှာအဖြစ် လှူဒါန်းလိုတဲ့စိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်နေပါတယ်။ အဲဒီလို ပေါ်နေတဲ့ကြားကပဲ....

'တို့လင်မယားမှာ ဒီပုဆိုးတထည်တည်းသာ ရှိတယ်၊ယခုသော်မှ တယောက်သွားရင် တယောက် အိမ်မှာ နေရစ်ခဲ့ရတယ်၊ ဗုဒ္ဓသခင်အား လှူဒါန်းလိုက်ရင် တို့လင်မယား နှစ်ယောက်စလုံး မြို့ထဲကို ဘယ်သူမှ ထွက်လာနိုင်တော့ မယ်မဟုတ်ဘူး၊ လှူလို့ မဖြစ်သေးပါဘူးလေ' လို့ စဉ်းစားပြီး တွန့်တိုနေမိပြန်တယ်။

ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်မြတ်က တရားဟောတော်မူလျက် ရှိတယ်။ ပုဏ္ဏားကြီးကလဲ တရားနာလျက်ပဲရှိတယ်။ လှူဒါန်းချင်တဲ့ စိတ်က ထပ်ဆင့်ပေါ်ပေါက်လာပြန်တယ်။ လှူလို့ မဖြစ်သေးပါဘူးလေ ဆိုတဲ့ စိတ်ကလဲ ဟန့်တားနေပြန်တယ်။

BURMESE CLASSIC .com

လှူလိုတဲ့စိတ်က သဒ္ဓါတရား
မလှူလိုတဲ့စိတ်က မစ္ဆေရတရား

ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်သောစိတ်ဖြင့် ရက်ရောစွာ လှူဒါန်းလိုတာကကုသိုလ်တရား၊ မလှူဖြစ်အောင်တွန့်တိုဖျက်ဆီးနေတာကအကုသိုလ်တရား။

ပုဏ္ဏားကြီးရဲ့ နာမ်ခန္ဓာမှာ သဒ္ဓါစိတ်နှင့်မစ္ဆေရစိတ် အကြိတ်အနယ် တိုက်ပွဲဝင်နေကြတယ်။လူကသာ ရိုရိုသေသေတရားနာနေရသော်လဲ သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ သဒ္ဓါနှင့်မစ္ဆေရတို့က ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်နေကြတဲ့အတွက် ပန်ပန်းနေရတယ်၊ ချွေးသီးချွေးပေါက်များပင် စို့ထွက်လာကြတယ် ညဦးယံကုန်ဆုံးလို့ သန်းခေါင်ယံ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ စစ်ပွဲက မပြီးသေးပါဘူး။ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ ဘယ်သူက မနိုင်ကြသေးပါဘူး။ မိမိကိုယ်တိုင် ဒီအဝတ်ပုဆိုးဖြင့်အိမ်ထဲမှမထွက်ရတာထက်မိမိ၏ဇနီး ပုဏ္ဏေးမခမျာ လှလှပပဝတ်ဆင်ပြီး အိမ်ထဲမှမထွက်ရမှာကို ပူပင်ကြောင့်ကြနေမိတယ်။ ဒီလိုနဲ့ မိုးသောက်ယံသာ ရောက်လာပါရော၊ စစ်ပွဲက မပြီးတဲ့အပြင် ကြီးသည်ထက်ကြီးနေတော့တယ်။နာမ်ခန္ဓာစစ်ပွဲတို့ရဲ့ စစ်မြေပြင်ဖြစ်နေရတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကြီးမှာလဲ ပင်ပန်းလှပြီ၊ ဆင်းရဲလှပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရှေ့လောကဓာတ်မှ အရုဏ်က အမိုက်တိုက်များကို ဖောက်ထွင်း၍ ပီပီပြင်ပြင် လင်းရောင်ခြည်သမ်းလာခဲ့ပြီး အရုဏ်လင်းရောင်ခြည်နှင့်အတူ ပုဏ္ဏားကြီး၏ စိတ်မှာလဲ လင်းရောင်ခြည်ထွက်လာခဲ့တယ်။

'ငါ ဒီအဝတ်ပုဆိုးကို ဘာဖြစ်လို့ နှမြောတွန့်တိုနေရတာလဲ၊ ငါ တွန့်တိုနေတာဟာ အဝတ်ပုဆိုးကို နှမြောလို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ့မယား ပုဏ္ဏေးမ လှလှပပမဝတ်ရမှာ စိုးတဲ့စိတ်ကြောင့်ပါ။

'အဲဒီအဝတ်ပုဆိုးကိုမဝတ်ရလို့ ငါ့မယားကို လူတကာက အရုပ်ဆိုးသွားပြီလို့ပြောကြမလား၊ ပြောကြပါစေပေါ့။ ဒီအဝတ် ပုဆိုးကို မဝတ်ရလို့ ပုဏ္ဏေးမက ငါ့ကိုငြိုငြင်ပြီး အပြစ်တင်မလား၊ တင်ပါစေပေါ့။ ဒီပုဆိုးမဝတ်ရလို့ သူသေသွားမလား၊ မသေပါဘူး။

'ငါ့မှာကော ဒီပုဆိုးမတင်လှမ်းရလို့ မြို့ထဲမထွက်နိုင်ဘူးလား၊ ထွက်နိုင်သားပဲ။ တရားနာမလာနိုင်ဘူးလား၊ လာနိုင်သားပဲ။ ဒါဖြင့် ငါ့မယားအတွက်ရော ငါ့အတွက်ရော ဒီပုဆိုးနဲ့ပတ်သက်ပြီး သံယောဇဉ်ပြတ်ပြီပေါ့၊ သံယောဇဉ်ပြတ်ရင် တဏှာပြတ်ပြီပေါ့၊ တဏှာပြတ်ရင် လောဘမဖြစ်တော့ဘူးပေါ့၊ လောဘမဖြစ်ရင် အလောဘပေါ့၊ အလောဘဆိုရင် စွန့်နိုင်သော စွန့်ရက်သော (စာဂ) ပေါ့။ စာဂကို သဒ္ဓါနဲ့တွဲရင် မစ္ဆေရဟာ ဘာခံနိုင်မှာလဲ။'

သူကိုယ်တိုင် သဒ္ဓါစိတ် စစ်သည်တော်များဘက်က စစ်ကူပေး၍ မှုပ်ရှုပ်ချွ ချွဝင်၍ တိုက်လိုက်တယ်။ အဲသည်တော့မှ မစ္ဆေရ စစ်တပ်ဟာ ဖရိုဖရဲပြိုကွဲပြီး အလူးအလဲဖြင့် ထွက်ပြေးတော့တယ်။ အဲသည်လို နိုင်တဲ့ အခိုက်မှာ တွန့်ဆုတ်နှ နှေးမနေတော့ဘဲ အပေါ်ရုံကို ကိုယ်ကခွာ၍ ဗုဒ္ဓဘဂဝါ၏ ခြေတော်ရင်းတွင် ဖြန့်ခင်းလိုက်တယ်။

"တပည့်တော်ကို သနား ချီးမြှောက်သောအားဖြင့် ဤပုဆိုးကို အလှူခံတော်မူပါဘုရား"

မြတ်စွာဘုရားက ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူခြင်းအားဖြင့် လက်ခံတော်မူလိုက်တယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ မှုနိုင်ငါးပါးကိုအစိုးရတော်မူတဲ့မုနိန္ဒာဘိ ပဝရအတုလမုနိ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဗုဒ္ဓကိစ္စပြုတော်မူရန်အလို့ငှာ မဟာဂန္ဓကုဋိဘိုက်တွင်းသို့ ကြွဝင်စံမြန်းတော်မူပါတယ်။ တရားပွဲပြီးဆုံးသည် ဖြစ်လို့ ဧကသာဋကပုဏ္ဏားလဲ ရွှင်သန်းသောစိတ်ဖြင့် ကျောင်းတော်ကြီး၏ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့တယ်။

ဗုဒ္ဓ၏ပရိသတ်လေးပါးနှင့်ဟင်းတဲ့နေရာမရောက်တော့ အလှူဒါနကြီးဖြစ်မြောက်အောင် ကျားကုတ်ကျားရ တိုက်ယူခဲ့ရသည့် သဒ္ဓါ-မစ္ဆေရစစ်ပွဲကြီးမှာ အောင်နိုင်သူပီပီ ဝမ်းသာလွန်းလို့ လက်ရုံးဆန့်တန်းကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါအောင်ပြီ.... ငါအောင်ပြီ.... ငါအောင်ပြီ" လို့ သုံးခွန်း သုံးဆင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြွေးကြော်လိုက်မိတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဘယ်အခါက ရောက်လာသည်မသိ။ ကောသလမင်းကြီးက ပုဏ္ဏားရဲ့ အောင်ပြီ ဆိုတဲ့ ကြွေးဝါးသံကို အထိတ်တလန့် ကြားလိုက်ရတယ်။

ဘုရင်များဟာ သူတို့ကိုယ်တိုင်သာ အောင်ပြီလို့ ကြွေးကြော်ချင်ကြတယ်။ သူများက အောင်ပြီလို့ ကြွေးကြော် လိုက်တာ မျိုးကိုတော့ မကြားလိုကြပါဘူး။ တိုင်းပြည်ကို တော်လှန်မယ့် သူပုန် သူကန်များက အော်တာမျိုးဖြစ်ရင် ဘယ့်နှယ် လုပ်မလဲလေ၊ ဒီတော့ အောင်ပြီလို့ ကြွေးကြော်တဲ့သူကို အလျင်အမြန်ခေါ်ပြီး စစ်ဆေးရတာပေါ့။

ကောသာငှကပုဏ္ဏားက သူရဲ့သဒ္ဓါတရားစစ်ပွဲမှာအောင်လို့အော်ရပါကြောင်း သံတော်ဦးတင်လိုက်တယ်။ အဖြစ်အပျက် အားလုံးကိုလည်း အစစ်ခံလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့မှ တထည်တည်းသာရှိတဲ့ ပုဆိုးကို ရက်ရက်ရောရော လှူဒါန်းတဲ့ ပုဏ္ဏားအား ချီးမွမ်းထောမနာ ပြုတော်မူတယ်။ သခု ခေါ်တော်မူတယ်။ ကောသာငှကပုဏ္ဏားလင်မယားမှာ ပုဆိုးတထည်တည်းသာရှိတယ်ဆိုတာက တိုင်းသိပြည်ကျော် ဖြစ်နေတယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ကောသလဘုရင်ကြီးက ငါ့ထက် (မခေါက်မရက်)စွန့်စားနိုင်ပါပေတကားလို့ ချက်ချင်းပဲ ပုဆိုးတထည်အစားပေးတယ်။ ပုဏ္ဏားက အဲဒီပုဆိုးကို ဗုဒ္ဓအား ရည်စူးလှူပါတယ်လို့ သွားလှူလိုက်ပါတယ်။ ဘုရင်ကြီးက နောက်ထပ် နှစ်ထည်ပေးပါတယ်။ အဲဒါကိုလဲ ပုဏ္ဏားက ဘုရားကိုပဲ သွားလှူလိုက်ပါတယ်။ အဲသည်လိုနည်းနဲ့ ဘုရင်ကြီးက လေးထည်ပေးလိုက်၊ ပုဏ္ဏားကြီးက သွားလှူလိုက်။ ဘုရင်ကြီးက နှစ်ဆတိုးပြီး ရှစ်ထည်ပေးလိုက်၊ ပုဏ္ဏားကသွားလှူလိုက်။ ဘုရင်ကြီးက တဆယ့်ခြောက်ထည်ပေးလိုက်၊ ပုဏ္ဏားက သွားလှူလိုက်။ အဲဒီနောက် ဘုရင်ကြီးက နှစ်ဆတိုးပြီး သုံးဆယ့်နှစ်ထည်ပေးပြန်ရော ဒီအခါကျမှ ပုဏ္ဏားကြီးက တွေးမိတယ်။ 'ငါ တစုံတခုမှ လက်မခံဘဲ ပေးသမျှကိုသာ လှူနေရင် တချို့လူတွေက နှစ်ဆတိုးရလို့ တိုးသည်ထက်တိုးရအောင် ဉာဏ်ဆင်နေတာပါကွာ'လို့ ပြောနိုင်စရာရှိတဲ့အကြောင်း စဉ်းစားလိုက်မိတယ်။

ဒီလို လှူတဲ့ကောသာငှကပုဏ္ဏားကြီးရဲ့အတိတ်ကိုဆန်းစစ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် သူ့သဒ္ဓါတရားတွေ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ပေါ်လာနိုင်တဲ့ စိတ်အစဉ်ကို သိနိုင်ကြပါလိမ့်မယ်။

တထည်တည်းရှိတုန်းကသော်မှ လှူရက်သေးတာပဲ၊ အဲသည်လို လှူတုန်းကလဲ နောက်ထပ် အစားရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးလေ။ သူ့သဒ္ဓါတရားအပေါ်မှာ အရင်းတည်ပြီး ရခဲ့တဲ့ ပုဆိုးတွေကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှူလိုက်ရမှာကတော့ ဘယ်နှမြောတွန့်တိုနေတော့မလဲ၊ရသမျှဟာအမြတ်ချည်းပေါ့။ စစ်ကိုနိုင်စရှိတဲ့သူဟာ နယ်ချဲ့လာနိုင်တဲ့နည်းတူ သူ့ သဒ္ဓါတရားကလည်း နယ်ချဲ့လာနိုင်တော့တာပေါ့။ အဲဒီအခါမှာ မစ္ဆေရဆိုတဲ့စိတ်က ခေါင်းတောင်မပြူဝံ့ခဲ့တော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဘုရင်ကြီးနေပေးတဲ့သုံးဆယ်နှစ်ထည်အနက်က, သူတို့ လင်မယားအတွက် နှစ်ထည်သာ ယူပြီးတော့ ကျန်သမျှကို ဘုရားအား လှူပြန်တယ်။ (ဝိပဿီဘုရားလက်ထက်တော်က အဲသည် ကေသာဠကပုဏ္ဏားဟာ ခြောက်ဆယ့်လေးထည်အထိလှူဖူးသော ပါရမီရှင် ဖြစ်ပါတယ်။)

ကောသလမင်းကြီးက သူပေးသမျှ ဗုဒ္ဓကိုသာလှူနေတဲ့ပုဏ္ဏားကိုကြည်ညိုသည်ထက်ကြည်ညိုလာတယ်။ ဒါကြောင့် အဖိုးတသိန်းစီထိုက်တဲ့ကမ္ဗလာနှစ်ထည်ကို ဆုပေးပြန်တယ်။ ပုဏ္ဏားက ကမ္ဗလာတထည်ကိုဗုဒ္ဓရဲ့ဂန္ဓကုဋိတိုက် အိပ်ရာနေရာတော်အထက်မှ ဗိတာန်ဖွဲ့ကြက်ပြီးတော့ လှူလိုက်တယ်၊ တထည်ကို သူ့ အိမ်မှာ ဆွမ်းစားကြွတော်မူမည့် သံဃာ့နေရာတော်အထက်မှာ ဗိတာန်ဖွဲ့ကြက်ပြီးတော့ လှူပြန်တယ်။

တနေ့မှာ ကောသလမင်းကြီးက ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကို သွားရောက်ဖူးမြော်တော့ မိမိရဲ့အဖိုးတသိန်းတန် ကမ္ဗလာကို ဗိတာန်မျက်နှာကြက်ပြု၍ လှူထားကြောင်း တွေ့ရပြန်တယ်။ အဲသည်အခါမှာတော့ကောသလမင်းကြီးက....

'ဒီတခါဖြင့် ပုဏ္ဏားက ပြန်မလှူနိုင်မည့် ဆုမျိုးကိုပေးမှပဲ'ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူပြီး ဆင်လေးစီး၊ မြင်းလေးစီး၊ ကညာလေးယောက်၊ ကျွန်မလေးယောက်၊ ကျွန်ယောကျ်ား လေးယောက်၊ အသပြာလေးထောင်၊ ရွာလေးရွာတို့ကို ဆုပေးတော်မူတယ်။

အဲသည်လို လေးပါးစီ ခုနစ်မျိုးတိုင်အောင် များပြားစွာ ပေးတဲ့အတွက် သဗ္ဗစတုက္ကအလှူလို့ခေါ်တယ်။ ထိုပစ္စည်းများကိုတော့ ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်က အလှူခံတော်မူခြင်း မရှိဘူးလေ။ (ဗြဟ္မဇာလသုတ်တွင်ကြည့်ပါ။)

ဒီနေရာမှာကေသာဠကပုဏ္ဏားနှင့်ကောသလမင်းကြီးတို့သဒ္ဓါစစ်ပွဲတိုက်တယ်လို့ဆိုရပါလိမ့်မယ်။ အဲသည်စစ်ပွဲမျိုးကတော့ အကုသိုလ်မဟုတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ကောသလမင်းကြီးက ကေသာဠကပုဏ္ဏားကြီးအား ထိုကဲ့သို့သဗ္ဗစတုက္ကဆုကြီးကိုပေးလိုက်တာကိုသာဓုတ္တိတပြည်လုံးဟုံ့လေးတကျော်ဖြစ်သွားတယ်။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်က ရဟန်းများမှာလဲ ကေသာဠကပုဏ္ဏားရဲ့အကျိုးပေးပုံကို တအံ့တသြပြောနေကြရတယ်။ အဲသည်အခါမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြတ်စွာဘုရားကြွလာတော်မူပြီးထိုစကားနှင့်စပ်၍ရဟန်းတို့အား မိန့်ကြားတော်မူတယ်။

"ရဟန်းတို့၊ ကောသလ္လက ပုဏ္ဏားကြီးသည် အကယ်၍ ပထမယံ၌ပေးလှူဖြစ်လျှင် သဗ္ဗသောဝဏ္ဏက မည်သောတဆယ့်ခြောက်ခုအစုရှိသောဆုကို ရပေရာ၏။ မဇ္ဈိမယံ၌ လှူနိုင်စွမ်းခဲ့အံ့၊ သဗ္ဗဋ္ဌက မည်သော ရှစ်ခုအပေါင်းအစု ရှိသောဆုကို ရပေရာ၏။ ယခုကား ပစ္ဆိမယံ၌သာလျှင် လှူဒါန်းခဲ့သောကြောင့် သဗ္ဗစတုက္ကဆုကိုသာ ရလေ၏။

"ချစ်သားတို့၊ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံကို ပြုလုပ်လိုသည့် စိတ်ဖြစ်ပေါ်သော တခဏ၌ပင် ဆောလျှင်စွာ ပြုလုပ်အပ်၏။ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာပြီးမှ ပြုလုပ်သော ကုသိုလ်သည် အကျိုးပေးနှောင့်နှေးတတ်၏" ဟု မိန့်တော်မူပါတယ်။

ထိုဒေသနာတော်၏ အဆုံးမှာ မျှားစွာသော ရှင်၊ လူတို့ သောတာပန်တည်ကြရတယ်။

ဦးမင်္ဂလာသည် ဤဝတ္ထုဖြင့် သဒ္ဓါနှင့်မစ္ဆေရ စစ်ပွဲကို ဆင်ခြင်နိုင်ခဲ့ရသည်။ 'ယောနိသော မနသိကာရ'ဖြင့် စိတ်ကို စိတ်နှင့်(မှ) တိုက်ရမည်ဟူသော မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒ အထူးကိုလဲ ပြန်၍သတိရစေသည်။ ထိုမှတပါး မစ္ဆေရစိတ်သည် နည်းပရိယာယ် ဆင်ခြေဆင်လက်စာည်းဟူသော စစ်သည်တော်တို့ဖြင့် မိမိ၏ သဒ္ဓါစိတ်ကို ဝိုင်းဝန်းနှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးတတ်ကြကြောင်း၊ ထိုအခါ သဒ္ဓါတရားကို အောင်မြင်ရန် မိမိ၏ ပညာတည်းဟူသော အင်အားဖြည့် စစ်ကူများဒီရေးတကြီး လိုအပ်ကြောင်း ဝတ္ထုသာဓက တခုကို တွေးလိုက်မိပြန်ပါသည်။

ထိုဝတ္ထုမှာ အရှင်သီဝလိရဟန္တာမထေရ်နှင့် နီးနွယ် ဆက်စပ်နေပေသည်။ ရှင်သီဝလိမထေရ်ကား လာဘ်လာဘ ရလွယ်ခြင်း အရာ၌ ဧတဒဂ်ရ၍ ထင်ရှားသော ရဟန္တာတပါး ဖြစ်သည်။

ထိုရှင်သီဝလိ အလောင်းတော် သတို့သားကို မယ်တော် ဖြစ်သော သုပ္ပဝါသာကောလိယ အမျိုးနွယ် မင်းသမီးသည် ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခဲ့ရ၍ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဝေဒနာခံစားရပြီးမှ မွေးနိုင်ခဲ့လေသည်။ ဘခုသော အတိတ်ဘဝတွင် သားဖြစ်သောဘုရင်အားရန်သူ၏မြို့ကို ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဝန်းရံဆို့ပိတ်၍ လုပ်ကြံတိုက်ခိုက်စေသော စစ်ဗျူဟာကို အကြံပေးမိသည့် အကုသိုလ်ဝိပါက်ကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

မွေးဖွားလုဆဲဆဲ၌ ပြင်းပြသော ဝေဒနာ ခံစားနေရသော်လည်း ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကို ယုံကြည်အောက်မေ့လျက် ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်သော ကောလိယမင်းသားလို မြတ်စွာဘုရားထံ သွားရောက်၍ သနား ကယ်မပါမည့် အကြောင်း ဆုတောင်း လျှောက်ထားစေသည်။ မြတ်စွာ ဘုရားသခင်က "သုပ္ပဝါသာမင်းသမီးသည် ချမ်းသာစွာ မွေးဖွားစေ သတည်း" ဟု ဆုပေးတော်မူလိုက်၏။ ထိုအချိန်မှာပင် သတို့သားအား ချမ်းသာစွာ မွေးဖွားရ၏။ ကောလိယမင်းသား ပြန်ရောက်သောအခါ....

"အရှင်မင်းသား၊ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကား ကြီးမားလှပေစွ။ ဗုဒ္ဓအား တမ်းတလိုက်ချိန်မှာပင် ဤသတို့သားငယ်ကို ချမ်းသာစွာ မွေး ဖွားရပါ၏၊ ထို့ကြောင့် သားငယ် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဗုဒ္ဓ ကိုယ်တော်ကို အမှူးပြု၍ သံဃာတော်များအား ခုနစ်ရက်နှင့်နှင့် နေ့စဉ် ရက်ဆက်ဆွမ်းလုပ်ကျွေးလိုပါသည်။ ပင့်လျှောက်ချေပါဦး" ဟုဘုရားထံသို့ ပြန်လွှတ်လိုက်ပြန်သည်။

ကောလိယမင်းသားသည် သုပ္ပဝါသာ၏ အလိုအတိုင်း မြတ်စွာ ဘုရားထံ သွားရောက် လျှောက်ထားလေ၏။ သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီး၏ ဖိတ်မန်လျှောက်ထားသော ခုနစ်ရက်အတွင်းမှ မနေ့တနေ့သည် ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်က သူ၏ ဒါယကာ သူဌေးတဦး၏အိမ်သို့ ဆွမ်း စားကြွရန် လျှောက်ထားနှင့်ပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်အား သူ၏ဒါယကာ သူဌေးဆွမ်းရက်ကိုပြောင်း လွှဲ ကပ်လှူရန် အသိပေးပါချေဟု စေလွှတ်တော်မူ၏။ အရှင် မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည် သူဌေးထံသို့သွားကာ မူလရည်မှန်းသော ရက်အစား နောက်တရက်ရက်တွင် ကပ်လှူရန် တိုက်တွန်းရသည်။ ထိုတွင် သူဌေး ကြီးက ဆို၏။

"အရှင်ဘုရား....ထိုနေ့ရက်ကို မှတ်သား၍ လှူဖွယ်ကိစ္စ အလုံးစုံ စီစဉ်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မပြောင်းမလဲပါရစေနှင့်" ဟု ဆို၏။ အရှင် မောဂ္ဂလာန်က ပြောင်းလဲပေးရန် တိုက်တွန်း တော်မူ၏။ ထိုအခါ သူဌေးက....

"အရှင်ဘုရား၊ အလုံးစုံသည် မမြဲဟု အရှင်ဘုရားတို့ ဆိုပါ၏။ အကယ်၍ ထိုထိုကာလအတွင်း တပည့်တော် စည်းစိမ်ဥစ္စာများ ဆုံးပါး ပျက်စီးသွားသည်ရှိသော် ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းမကပ်လှူလိုက်ရဖြစ်ပါလိမ့် မည်ဘုရား" ဟု လျှောက်၏။ တန်ခိုး အဘိညာဉ်အရာ၌ ဧတဒဂ်ရတော် မူထားသော အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် အနာဂတံသ အဘိညာဉ်ဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူပြီးလျှင်–

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူဌေးကြီး၊ သင်၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည် တဆယ့်နှစ်နှစ် ကာလပတ်လုံး ဆုတ်ယုတ်မည်မဟုတ်၊ တိုးပွားသည်ထက်သာ တိုးပွားလာမည်"ဟု အာမခံတော်မူရသည်။ ထိုသူဌေးက တဆင့်တက်ပြန်၍....

"အရှင်ဘုရား၊ ပစ္စည်းက လူကိုစွန့်သည်လည်း ရှိပါ၏။ လူက ပစ္စည်းကို စွန့်သည်လည်းရှိပါ၏၊ ကွေးသောလက်သည် မဆန့်မီ၊ ဆန့်သောလက်သည် မကွေးမီ သေခြင်းတရားကား မြန်လှပါဘိ၏။ အကယ်၍ ဆိုရက်အတွင်း တပည့်တော် သေလွန်သွားသည်ရှိသော် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအား ဆွမ်းမကပ်ရဘဲ ရှိပါချေတော့မည်"ဟု စောဒက တက်ပြန်၏။

ထိုအခါတွင်လည်း ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်သည် အနာဂတံသ အဘိညာဉ်၌ ဝင်စားပြီးလျှင်....

"မစိုးရိမ်လင့် ဒကာသူဌေးကြီး၊ အသင်၏အသက်ဇီဝသည်လည်း တဆယ့်နှစ်နှစ် ကာလအတွင်း အနာရောဂါမျှမရှိ"ဟု အာမခံလိုက်ရပြန်ပါသည်။

ထိုအခါ သူဌေးကြီးက ထပ်တွန့် ဆင်ခြေတက်လာပြန်လေ၏။ "တန်ခိုး အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်လဲ မပျက်မစီးသေး၊ တပည့်တော်၏ အသက်ဇီဝသည်လဲ မသေဆုံးသေးဟူသော အရှင်မြတ်စကားကို အလေးအနက် ယုံကြည်ပါ၏။ သို့သော် ပစ္စည်းနှင့်အသက် မပျက်စီးသေးပါဘဲလျက် ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကို ယုံကြည်သောစိတ်၊ ကံကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သော စိတ်တည်းဟူသော သဒ္ဓါတရားသည် ထိုထိုရက်အတွင်း၌ ပျက်စီးသွားသည်ရှိသော် တပည့်တော်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းမလုပ်ကျွေးရဘဲ ရှိရချေတော့မည်။ ထိုသဒ္ဓါတရားကို အရှင်ဘုရား တာဝန်ယူပါမည်လား"ဟုလျှောက်ပြန်၏။ထိုအခါ၌ကား အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်သည် ဒါယကာသူဌေးကြီးအား စေ့စေ့ကြည့်၍ ဤသို့ ဆိုရလေတော့သည်။

"ဒါယကာသူဌေးကြီး၊ ငါ၏အဘိညာဉ်ဖြင့် အသင်၏စည်းစိမ်ကို မပျက်စီးရာ တာဝန်ခံနိုင်စွမ်း ရှိပါ၏။ သင်၏အသက်ကိုလဲ မပျက်စီးရာ တာဝန်ခံနိုင်စွမ်း ရှိပါ၏။ သင်၏ သဒ္ဓါတရားကိုမူကား ပျက်ပြားဖောက်ပြန်စေနိုင်သော မစ္ဆေရစိတ်တို့က ပရိယာယ်အသီးသီး နည်းအထွေထွေဖြင့် တိုက်ခိုက်တတ်ကြသောကြောင့် မပျက်စီးပါဟု တာဝန်ခံနိုင်စွမ်း မရှိပါ။ အသင်သူဌေးကြီး၏ သဒ္ဓါစိတ်ကို အသင်သူဌေးကြီး၏ 'သတိပညာ'ဖြင့်သာ မပျက်စီးအောင် စောင့်ရှောက်ရပေလိမ့်မည်"ဟု ဟောတော်မူလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ သူဌေးကြီးသည် တရားတော်ကို ကြည်ညိုလှသည်ဖြစ်၍ "သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု ဤတရားသည် တပည့်တော်အား အလွန်ကျေးဇူးများလှပါဘိသည်။ အံ့ဩဖွယ် ရှိလှပါပေသည်။ တပည့်တော်၏ သဒ္ဓါစိတ်ကို တပည့်တော်၏ သတိပညာဖြင့် အမြဲစောင့်ရှောက်ပါမည်ဘုရား" ဟု သဒ္ဓါမြတ်နိုး ရှိခိုးလိုက်သည်။

ဤဝတ္ထုကို အကျဉ်းချုံး၍ ကျေးဇူးရှင် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားက မဃဒေဝလင်္ကာကြီးတွင် ဤသို့ ရေးသားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထင်ရှားကျော်ဟိုး၊ ဘိညာဉ်စိုးသား
တန်ခိုးကြီးစွာ၊ ရဟန္တာလည်း
ဥစ္စာအသက်၊ နှစ်ပါးတွက်ကို
မပျက်စီးရာ၊ ဝန်ခံစွာသျှက်
သဒ္ဓါဟူညား၊ ဤတရားမူ
ဖောက်ပြားယွင်းသွေ၊ မစွေဖီသန်း
ပျက်လွယ်စွမ်းကြောင့်၊ ခံထမ်းပိုင်ပိုင်
မပြုနိုင်ဘူး၊ မြဲခိုင်စိမ့်ငှာ
ထိုသဒ္ဓါကို၊ ပညာကွန့်ထွေ
မဆွန့်စေနှင့်။

ကောသာဠက ပုဏ္ဏားကြီးသည် ပညာနည်းသည်ဖြစ်၍မစ္ဆရတရားက လွှမ်းမိုးခြင်းကို ခံရသူဖြစ်သည်။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏ ဒါယကာသူဌေးကြီးကား ပညာထက်သည်ဖြစ်၍ မစ္ဆရတရားကို လွှမ်းမိုးနိုင်သူ ဖြစ်သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၈၃။ သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ၊ ကုသလဿုပသမ္ပဒါ။
သ စိတ္တ ပရိယောဒပနံ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါနသာသနံ။ ။

သဗ္ဗပါပဿ=အလုံးစုံသော အကုသိုလ်ကို၊ ယံအကရဏံ=အကြင်မပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကုသလဿ=ကုသိုလ်ကို၊ ယာဥပသမ္ပဒါ=အကြင်ပြည့်စုံစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံသစိတ္တ ပရိယောဒပနံ=အကြင် မိမိစိတ်ကို ဖြူစင် စေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ဧတံ=ဤအလုံးစုံသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ=မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ=အဆုံးအမတော်တည်း။

ခပ်သိမ်းသော မကောင်းမှုတို့ကို ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်း၊ မိမိ၏စိတ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်း ဤသည်လျှင် ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမတော်တည်း။

၁၈၄။ ခန္တီပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ၊
နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝဒန္တိ ဗုဒ္ဓါ။
နဟိပဗ္ဗဇိတော ပရူပဃာတီ၊
နသမဏော ဟောတိ ပရံ ဝိဟေဌယန္တော။ ။

တိတိက္ခာ=သည်းခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ခန္တီ=သည်းခံခြင်း ခန္တီသည်၊ ပရမံ=မြတ်သော၊ တပေါ=အကျင့်တည်း။ နိဗ္ဗာနံ=ကိလေသာမှငြိမ်းခြင်း နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရမံ=မြတ်၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ=ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ဝဒန္တိ=ဟောကြားတော်မူကြကုန်၏၊ ပရူပဃာတီ=သူတပါးကို သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲလေ့ရှိသော သူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော= ရဟန်းမည်သည်၊ နဟောတိ=မဖြစ်။ ပရံ=သူတပါးကို၊ ဝိဟေဌယန္တော= ညှဉ်းဆဲသော သူသည်၊ သမဏော=ရဟန်းမည်သည်၊ နဟောတိ=မဖြစ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အငြိုးငြင် အဆင်းရဲခံရခြင်း၊ သည်းခံခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးသော အကျင့်ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာန်သည် အမြတ်ဆုံးဟု ဘုရားရှင်တို့ ဟော၏။ သူတပါးအား သတ်ပုတ်သော ရဟန်း ဟူ၍မရှိ။ သူတပါးအား နှိပ်စက်သောသူမြတ် ဟူ၍မရှိ။

၁၈၅။ အနူပဝါဒေါ အနူပဃာတော၊
ပါတိမောက္ခေစ သံဝရော။
မတ္တညုတာစ ဘတ္တသ္မိံ၊
ပန္တဉ္စသယနာသနံ။
အဓိစိတ္တေစ အာယောဂေါ၊
ဧတံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။ ။

အနူပဝါဒေါ=မစွပ်စွဲ မကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနူပဃာတော=မညှဉ်းဆဲ မသတ်ဖြတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါတိမောက္ခေ=အကြီးဖြစ်သော ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ၌၊ သံဝရော=စောင့်စည်းပိတ်ပင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း သတ္တသ္မိံ = ဆွမ်း ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညုတာစ=အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပန္တဉ္စသယနာသနံ=ဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်သော ကျောင်း၌ နေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဓိစိတ္တေ=ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော စိတ်ကို အစိုးရခြင်း အဓိစိတ္တ သိက္ခာ၌၊ အာယောဂေါစ=လုံ့လပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ဧတံ= ဤအလုံးစုံသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ=မြတ်သော ဘုရားတို့၏၊ သာသနံ=အဆုံးအမတော်တည်း။

မကဲ့ရဲ့ အပြစ်မတင်ခြင်း၊ မသတ်ပုတ် မညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ရဟန်းတို့၏ ပါတိမောက် အကျင့်သီလကို စောင့်စည်းခြင်း၊ ဆွမ်း၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိခြင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာသို့ ကပ်ခြင်း၊ သမာဓိတရား၌ လုံ့လပြုခြင်း၊ ဤသည်လျှင် ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမတော်တည်း။

ဦးမင်္ဂလာသည် ဓမ္မပဒ၌ သုံးဂါထာ ဆက်စပ်လျက် ဟောတော်မူထားသည့် အကြောင်းအရာကို ဗုဒ္ဓ၏သီဝတော် အနန္တာ၏ ဥပုသ်ပြုသနာ ဝတ္ထုတွင် တွေ့သိ ဖတ်ရှု ရပေသည်။

သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ဗုဒ္ဓသခင် သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် အခါသမယဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တနေ့သော် အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် ကိုယ်တော်တပါးတည်း နေ့သန့်စင်တော်မူစဉ် ဤသို့ စဉ်းစားမိပေသည်။

"ယခု ငါတို့ သံဃာတော်များသည် လခွဲတကြိမ် ဥပုသ်နေ့များ၌ အစည်းအဝေးပြုကာ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို ကြားနာပြုပြင် ဆောက်တည်နေကြရသည်။ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်များ၏ လက်ထက်တော်က ယခုကဲ့သို့ပင် လခွဲတကြိမ် ဥပုသ်ပြု၍ ပါတိမောက်ကို ကြားနာရပေသလား။ ပါတိမောက် အဆုံးအမိန့် ဒေသနာတော်များသည်လည်း ယခုအတိုင်းဖြစ်ပါသလား။

"မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ခုနစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဗုဒ္ဓဝင်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ဖူးပြီ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ တဆူနှင့် တဆူ မတူ ကွဲပြားကြသော အကြောင်းအရာများကိုလည်း ကြားနာခဲ့ကြရသည်။

"ဥပမာအားဖြင့်....

၁။ ၉၁-ကမ္ဘာ၌ ပွင့်တော်မူတော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ဗန္ဓုမတီပြည်၌ ဖွားမြင်တော်မူသည်။ ခမည်းတော် မယ်တော်ကား ဗန္ဓုမတီမင်းကြီးနှင့် ဗန္ဓုမတီ မိဖုရားကြီးဖြစ်၏။ နန္ဒ၊ သုနန္ဒ၊ သိရိမာမည်သော နန်းမသုံးဆောင်၌ သုဒဿနာဒေဝီ မည်သော မိဖုရားနှင့် အနှစ်ရှစ်ထောင် မင်း၏ စည်းစိမ်ကို ခံစားတော်မူ၏။ သားတော်ကား သမဝတ္တက္ခန္ဓကုမာရဖြစ်၏။ ရထားယာဉ်ကိုစီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ ဒုက္ကရစရိယာ ရှစ်လမျှ ကျင့်တော်မူ၍ သခွတ်ပင် ဗောဓိဝယ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုရတော်မူ၏။ အဂ္ဂသာဝက အစုံမှာ အဘိဘူမထေရ်နှင့် သမ္ဘဝမထေရ်တို့ဖြစ်ကြ၍ အလုပ်အကျွေးမှာ အသောကမထေရ်ဖြစ်၏။ ပကတိရောင်ခြည်တော် ခုနစ်ယူဇနာရှိ၏။ သက်တမ်းကား ရှစ်သောင်းဖြစ်၏။

၂။ သိခီမြတ်စွာဘုရား။ မဏ္ဍကမ္ဘာ၌ ပွင့်တော်မူ၏။ အရုဏဝတီမြို့၌ ဖွားမြင်တော်မူ၏။ ခမည်းတော် မယ်တော်မှာ အရုဏမင်းကြီးနှင့် ပဘာဝတီမိဖုရားကြီးတို့ဖြစ်၏။ သုစန္ဒက၊ ဂိရိ၊ ဝိသဘဆွေနန်းသုံးဆောင်၌ သဗ္ဗကာမာဒေဝီမည်သော မိဖုရားနှင့် အနှစ်ခုနစ်ထောင်မျှ မင်းစည်းစိမ်ကိုခံစားတော်မူ၏။သားတော်ကား အတုလကုမာရဖြစ်၏။ဆင်ယာဉ်စီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ ဒုက္ကရစရိယာ ရှစ်လကျင့်တော်မူ၍ သရက်ဖြူပင် ဗောဓိဝယ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဂ္ဂသာဝကအစုံမှာ အဘိဘူမထေရ်နှင့် သမ္ဘဝ မထေရ်တို့ ဖြစ်ကြ၍ အလုပ်အကျွေးမှာ ခေမင်္ကရမထေရ်ဖြစ်၏။ ပကတိ ရောင်ခြည်တော် သုံးယူဇနာရှိ၏။ သက်တမ်းကား ခုနစ် သောင်းဖြစ်၏။

၃။ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား။ မဏ္ဍကမ္ဘာ၌ပွင့်တော်မူ၏။ အနောမ မြို့၌ ဖွားမြင်တော်မူ၏။ ခမည်းတော် မယ်တော်မှာ သုပ္ပတီတ မင်းကြီးနှင့် ယသဝတီမိဖုရားကြီးတို့ ဖြစ်၏။

ရုစိ၊ သုရုစိ ရတိဝဍ္ဎန ရွှေနန်းသုံးဆောင်၌ သုစိတ္တာ ဒေဝီ မိဖုရားနှင့် အနှစ်ခြောက်သောင်း မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားတော် မူ၏။ သားတော်ကား သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းသားဖြစ်၏။ ရွှေထမ်းစင် ဖြင့် တောထွက်တော်မူ၏။ ဒုက္ကရစရိယာ ခြောက်လ ကျင့်တော် မူ၍ အင်ကြင်းပင် ဗောဓိဝယ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူ ၏။ အဂ္ဂသာဝကအစုံမှာ သောဏမထေရ်၊ ဥတ္တရမထေရ်တို့ ဖြစ်ကြ၍ အလုပ်အကျွေးမှာ ဥပသန္တမထေရ်ဖြစ်၏။ ပကတိ ရောင်ခြည်တော်ကား အပိုင်းအခြားမရှိ၊ သက်တမ်းကား အနှစ်ခြောက်သောင်းဖြစ်၏။

၄။ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရား။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပွင့်တော်မူ၏။ ခေမ ဝတီမြို့၌ ဖွားမြင်တော်မူ၏။ ခမည်းတော် မယ်တော်မှာ အဂ္ဂဒတ္တပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ဝိသာခါ ပုဏ္ဏေးမတို့ ဖြစ်၏။ ကာမ ပြာသာဒ်၊ ကာမဝဏ္ဏပြာသာဒ်၊ ကာမသုဒ္ဓိပြာသာဒ် သုံး ဆောင်၌ ရောစိနီမည်သော ပုဏ္ဏေးမနှင့် အနှစ်လေးထောင် မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားတော်မူ၏။ သားတော်ကား ဥတ္တရ ကုမာရ ဖြစ်၏။ ရထားယာဉ်ဖြင့် တောထွက်တော်မူ၏။ ဒုက္က စရိယာ ရှစ်လ ကျင့်တော်မူ၍၊ ကုက္ကိုပင် ဗောဓိဝယ် သဗ္ဗ ညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူ၏။ အဂ္ဂသာဝက အစုံမှာ ဝိဓုရ မထေရ်နှင့်သဉ္ဇီဝမထေရ်တို့ဖြစ်ကြ၍ အလုပ်အကျွေးမှာ ဗုဒ္ဓိဇ မထေရ် ဖြစ်၏။ ပကတိရောင်ခြည်တော်သည် ထက်ဝန်းကျင် ဆယ်ယူဇနာတိုင်တိုင် ပျံ့နှံ့ကွန့်မြူး၏။ သက်တမ်းကား လေးသောင်းဖြစ်၏။

၅။ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပွင့်တော်မူ၏။ သောဘဝတီမြို့၌ဖွားမြင်တော်မူ၏။ ခမည်းတော် မယ်တော်မှာ ယညဒတ္တပုဏ္ဏားနှင့်ဥတ္တရာပုဏ္ဏေးမတို့ဖြစ်၏၊ တုသိတပြာသာဒ်၊ သန္တုသိတပြာသာဒ်၊သန္တုဋ္ဌပြာသာဒ် သုံးဆောင်၌ ရုစိဂတ္တာ

www.burmeseclassic.com

မည်သော ပုဏ္ဏေးမနှင့်အနှစ်သုံးထောင် မင်းစည်းစိမ်ကိုခံစားတော်မူ၏။ သားတော်ကား သတ္ထဝါဟကုမာရဖြစ်၏။ ဆင်ယာဉ်ဖြင့်တောထွက်တော်မူ၏။ ဒုက္ကရစရိယာဖြလကျင့်တော်မူ၍ရေသဖန်းပင် ဗောဓိဝယ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရတော်မူ၏။အဂ္ဂသာဝကအစုံမှာ ဘိယျောသမထေရ်နှင့်ဥတ္တရမထေရ်တို့ဖြစ်ကြ၍ အလုပ်အကျွေးမှာ သောတ္ထိဇ မထေရ်ဖြစ်၏။ ပကတိရောင်ခြည်တော်ကား အပိုင်းအခြားမရှိ၊ သက်တမ်းကား သုံးသောင်းဖြစ်၏။

၆။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပွင့်တော်မူ၏။ဗာရာဏသီမြို့၌ ဖွားမြင်တော်မူ၏။ ခမည်းတော်မယ်တော်မှာ ဗြဟ္မဒတ္တပုဏ္ဏားနှင့် ဓနဝတီပုဏ္ဏေးမတို့ဖြစ်ကြ၏။ဟံသပြာသာဒ်၊ယသပြာသာဒ်၊ သိရိနန္ဒ ပြာသာဒ်သုံးဆောင်၌ သုနန္ဒာ မည်သောပုဏ္ဏေးမနှင့်နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင် မင်းစည်းစိမ်ကိုခံစားတော်မူ၏။ သားတော်ကား ဝိဇိတသေနကုမာရဖြစ်၏။စံနန်းပြာသာဒ်တော်နှင့်ပင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် တောထွက်တော်မူ၍ ဒုက္ကရစရိယာ ခုနစ်ရက်မျှကျင့်တော်မူပြီး ပညောင်ပင် ဗောဓိဝယ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူ၏။ အဂ္ဂသာဝကအစုံမှာ တိဿမထေရ်နှင့် ဘာရဒွါဇ မထေရ်တို့ဖြစ်ကြ၍ အလုပ်အကျွေးမှာ သဗ္ဗမိတ္တမထေရ်ဖြစ်၏။ ပကတိရောင်ခြည်တော် အပိုင်းအခြားမရှိ။ သက်တမ်းကား နှစ်သောင်းဖြစ်၏။

၇။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပွင့်တော်မူ၏။ ကပိလဝတ် နေပြည်တော်၌ဖွားမြင်တော်မူ၏။ခမည်းတော်မယ်တော်ကားသုဒ္ဓောဒနမင်းကြီးနှင့်မဟာမာယာမိဖုရားကြီးတို့ဖြစ်၏။ ရမ္မ၊ သုဘ၊ သုရမ္မ ဟူသော နန်းမသုံးဆောင်၌ ယသော်ဓရာမိဖုရားနှင့် ဆယ့်သုံးနှစ် မင်းစည်းစိမ်ကို စံစားတော်မူ၏။ သားတော်ကား ရာဟုလာဖြစ်၏။ ကဏ္ဍကမြင်းကိုစီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ ဒုက္ကရစရိယာ ခြောက်နှစ် ကျင့်တော်မူ၍ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ ဗောဓိဝယ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူ၏။ အဂ္ဂသာဝကအစုံမှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်နှင့် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်တို့ဖြစ်ကြ၍ အလုပ်အကျွေးမှာ ညီတော်အာနန္ဒာ မထေရ် ဖြစ်၏။ ပကတိ ရောင် ခြည် တော် ကား ကိုယ်တော်၏အလံနှင့်ညီမျှစွာလေးတောင်ခန့်ပျံ့နှံ့၍တည်၏။ သက်တမ်းကား ၁၀၀ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်နှင့် တကွ အခြားသော ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်များ၏ ဗုဒ္ဓဝင်တို ဟောကြားတော်မူဖူး၏။

အရှင်အာနန္ဒာသည် သတိအမှတ်သညာဂုဏ်ပါ တေဒဂ် ရရှိထားသူ ဖြစ်၍ ထိုကြောင်းအရာများကို ကောင်းစွာမှတ်မိလျက်ရှိသည်။

ထိုအကြောင်းမှတပါးပါတိမောက်ပြဆိုတော်မူခြင်းကို သိလိုသော ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လေ၏။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ အခြားအခြားသော တထာဂတများသည် ယခုကဲ့သို့ပင်လခွဲတကြိမ်စီ ဥပုသ်ပြု၍ ဘုရားရှင်က ပါတိမောက်ပြတော်မူလေသလော၊ ထိုပါတိမောက် ဒေသနာတော် များသည်လည်း ယခုဗုဒ္ဓသခင်၏ အဆိုအမိန့်ဩဝါဒများနှင့်မတူ ကွဲပြားခြားနားမှုများရှိပါသေးသလား၊ကြားနာလိုသည်။ အာနန္ဒာမထေရ်သည် မိမိကိုယ်တိုင် မဝေခွဲနိုင်တော့ သိလိုသမျှသော သံသယပြဿနာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြေရှင်းဟောကြားပေးပါရန် မြတ်စွာဘုရားသခင်အား ချဉ်းကပ်လျှောက်ထားခွင့် အထူးကိုလည်း ရရှိထားသည့် မထေရ်မြတ်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားထံချဉ်းကပ်၍ မေးလျှောက်လေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ဤသို့မိန့်ကြားတော်မူ၏။

"ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ခုနစ်နှစ်တကြိမ် ဩဝါဒပါတိမောက် ဥပုသ်ကိုပြု၏။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် တကြိမ်ပြသော ဩဝါဒသည် ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံးတည်၏။ထို့ကြောင့်ခုနစ်နှစ်ကြာမှ တကြိမ်မျှလောက်သော ဆုံးမဩဝါဒဥပုသ်ကို ပြုလေသည်။

"ထို့အတူ သိခီ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း၊ ဝဿဘူ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း ခြောက်နှစ်တကြိမ်ဥပုသ်ပြုလေ၏။

"ကကုသန်နှင့်ကောဏာဂုံဘုရားတို့သည်တနှစ်တကြိမ်မျှ ဥပုသ်ကို ပြုလေ၏။

"ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်ခြောက်လတကြိမ် ဥပုသ်ကို ပြုတော်မူ၏။

ဤကဲ့သို့ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်တို့၏ ဥပုသ်ပြုရာ အချိန်တို့မှာ ကာလကွဲပြား ခြားနားခြင်းသာဖြစ်၍ အဆုံးအမ ဩဝါဒ ပါတိမောက် ပြသော တရားစကားမှာကား ကွဲပြားခြင်းမရှိ၊ ထပ်တူထပ်မျှပင်တည်း" ဟု မိန့်တော်မူလေသတည်း။

စိတ်ဆိုသောစိတ်ကို စပ်စုချင်သော ဦးမင်္ဂလာသည် သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ-အစချီသော ဒေသနာတော်ကို စိတ်ဝင်စားနေမိသည်။

"မကောင်းမှုဟူသမျှကို ရှောင်၊

ကောင်းမှုဟူသမျှကို ဆောင်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်ကိုစင်ကြယ်အောင် ထား၊

အဲဒါ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အဆုံးအမစကား"

ယခုလိုပင် ဆောင်ပုဒ်ကလေးလုပ်၍ နှုတ်မှတတွတ်တွတ်ရွတ်ဆိုနေလေ့ရှိသည်၊ ထိုမှာအဆက်တည်းအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကိုယ့်ဉာဏ်နှင့်ကိုယ် ဖွင့်ဆိုကြည့်မိပြန်သည်။

"မကောင်းမှုဟူသမျှကိုရှောင်သည့်အခါဖြစ်စေ၊ ကောင်းမှုဟူသမျှကို ဆောင်သည့်အခါဖြစ်စေ မိမိစိတ်ကို စင်ကြယ်အောင် ထားရမည်။

"နောက်တနည်းကား မကောင်းမှုဟူသမျှကို ရှောင်ကာမျှဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုဟူသမျှကို ဆောင်ကာမျှဖြင့် လည်းကောင်း မပြီးသေး၊ စိတ်ကိုစင်ကြယ်အောင် (အမြဲ)ထားရှိရမည်ဟူ၍များ ယူဆနိုင်ပါသေးသလား"ဟု တွေးမိသည်။

စိတ် ဆိုသောစိတ် သည် လက်ဖျစ်တတွက် အချိန်ကလေးအတွင်း မကောင်းစိတ် ကုဋေ ကုဋာလည်း ဖြစ်နိုင်၏။ ကောင်းစိတ် ကုဋေကုဋာ လည်း ဖြစ်နိုင်၏ ဆိုသောစကားကိုလည်း ကြားနာဖူးထားသည်။

အတိုဆုံးနှင့် အရှင်းဆုံး မြန်မာစကား တခွန်းကတော့ "စိတ်ကောင်းလေး တခုထားပါ"တဲ့။ အဲဒီစကားက အလွယ်ဆုံး အဓိပ္ပာယ်ပေါက်နိုင်သည်။ သို့ကလို စိတ်ကောင်းလေးတခုထားပါဟု ဆိုပြန်တော့ "စိတ်ကောင်းရှိဖို့က ပထမ"ဆိုသော အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရား၏ အဆိုအမိန့်ကို သတိရလိုက်ပြန်ပါသည်။

သံဃာတော်ငါးရာကျော်ရှိသော စာသင်တိုက်ကြီးတွင် ကျောင်းဆောင်အသီးသီး၌ ကြေညာချက် (၁၀)ချက်တို့ကို ထင်ထင်ရှားရှား ရေးသား ထားရှိပေသည်။

မဟာဂန္ဓာရုံ၏ လမ်းစဉ်(၁၀)ချက်

ဤကျောင်းတိုက်၌

၁။ စိတ်ကောင်းရှိဖို့က–ပထမ
၂။ ဝိနည်းရှိဖို့က–ဒုတိယ
၃။ ကျန်းမာဖို့က–တတိယ
၄။ သန့်ရှင်းဖို့က–စတုတ္ထ
၅။ အဝတ်အစားတတ်ဖို့က–ပဉ္စမ
၆။ အနေအထိုင်တတ်ဖို့က–ဆဋ္ဌမ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၇။ အသွားအလာတတ်ဖို့က—သတ္တမ
၈။ အပြောအဆိုတတ်ဖို့က—အဋ္ဌမ
၉။ စည်းကမ်းလိုက်နာဖို့က—နဝမ
၁၀။ စာတတ်ဖို့က—ဒသမ

ထိုလမ်းစဉ်(၁၀)ချက်ကို လေ့လာလျှင် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးတတိုက် ဖြစ်ပါလျက် စာတတ်ဖို့က ဒသမနေရာတွင် ထားပြီးတော့ စိတ်ကောင်းရှိဖို့က ပထမနေရာကို ပေးထားသည်မှာ စိတ်ကောင်းရှိဖို့ကို အလွန်အရေးထားတော်မူကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

ဆရာတော်က ယခုလိုပြော၏။

''တို့ သာသနာတော်မှာ စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိဖို့ သိပ်အရေးကြီးတယ်၊ ဘုန်းကြီးဝါဒကတော့ နံပါတ်(၁)ထားတာပဲ၊ စာတော်ရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ စိတ်ကောင်းရှိရမယ်။

''သူများတွေကတော့ စာတတ်ဖို့ကို ပထမထားကြတယ်၊ တို့ဒီမှာတော့ နောက်ဆုံး 'ဒသမ' ထားတယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ စိတ်ကောင်းမရှိဘဲ၊ ဝိနည်းကိုလဲ မလေးစားဘဲနဲ့၊ အဝတ်အရုံ အနေအထိုင် အပြောအဆိုမတတ်ဘဲနဲ့ စာတတ်ရုံသက်သက်နဲ့ဖြင့် သူ့မှာ ကုသိုလ်မရပါဘူး၊ သူဟာ သာသနာတော်ကိုလဲ မထမ်းရွက်နိုင်ပါဘူး။

''တခါ ဝိနည်းလေးစားမှု စသောဂုဏ်တွေနဲ့ အားလုံးပြည့်စုံနေပေမယ့် ကျန်းမာရေးမပြည့်စုံရင်လဲ သူ့ကျိုးကိုယ့်ကျိုး မသယ်ပိုးနိုင်ပါဘူး၊ ဒါ့ကြောင့် စိတ်ကောင်းလဲရှိရမယ်၊ ဝိနည်းလဲ လေးစားရမယ်၊ ကျန်းမာရေးစသည်လဲ ပြည့်စုံရမယ်လို့ ဆိုခဲ့တာ။ စာတတ်ဖို့ ဆိုတာကတော့ အဲဒီနောက်မှ။

''စာမတတ်လို့(ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက် စာမတတ်လို့) အပါယ်မကျပါဘူး၊ စိတ်ကောင်းမရှိရင် ဝိနည်းကိုမလေးစားရင်တော့ အပါယ်ကျမှာ သေချာပါတယ်။

''စိတ်ကြီးဝင်ကြစမ်းပါ။ 'စိတ်ကြီး' ဝင်ဆိုတာ မြင့်မြတ်ဖြူစင်တဲ့ စိတ်ကိုပြောတာ။ သူများကို အဖက်မတန်သလိုသဘောမျိုး၊ မမှုသလို ဆက်ဆံတာမျိုးကို ဆိုလိုတာမဟုတ်ဘူး၊ အဲသလို စိတ်ကြီး ဝင်နေရင် သေးနုပ်သိမ်ငယ်တဲ့, သဘောထားသေးတဲ့, ယုတ်မာတဲ့ စိတ်ကလေးတွေ ဝင်မလာနိုင်တော့ဘူး''

ဆရာတော်၏ စကားများသည် သစိတ္တပရိယောဒပနံ ဆိုသော စကား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပြည့်စွက်ဖွင့်ဆိုသော အဋ္ဌကထာဖြစ်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမင်္ဂလာသည် စိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ၌ မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားထားသည်ကို ဤသို့တွေ့ရဖူးသည်။

"ရဟန်းတို့၊ စိတ်၏ ငြောင့်တံသင်းငါးပါးကို မပယ်ရသေးသော၊ စိတ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ငါးပါးကို ကောင်းစွာ မဖြတ်ရသေးသော ရဟန်းသည် ဤသာသနာ၌ တိုးတက်စည်ပင်ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ဖွယ် အကြောင်း မရှိ။

"ရဟန်းတို့၊ စိတ်၏ ငြောင့်တံသင်းငါးပါးဟူသည် အဘယ်တို့နည်းဆိုသော် ဤ သာသာသနာ၌ ရဟန်းသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ-အကျင့်သိက္ခာတို့၌ ယုံမှား၏။ သို့လော-သို့လော တွေးတော၏။ သက်ဝင်ကြည်လင်ခြင်းမရှိ။ သို့တင်း သုံးဖော်တို့အား မကျေနပ် မနှစ်သက်သော စိတ်ရိုင်းကို ရဟန်း၏ စိတ်သည်အားထုတ်ကျင့်ကြံရန် လိုက်နာရန်မတိမ်းညွတ်။ ဤသို့ ဘုရား၌ယုံမှားခြင်း၊ တရား၌ယုံမှားခြင်း စသည်တို့သည် စိတ်၏ ငြောင့်တံသင်း ငါးပါးဖြစ်၏။

"ရဟန်းတို့၊ စိတ်၏အနှောင်အဖွဲ့ ငါးပါးဟူသည် အဘယ်တို့နည်းဆိုသော်....ဤသာသနာ၌ ရဟန်းသည် ကာမဂုဏ်၌ မကင်းသော တပ်စွန်းခြင်းရှိ၏။ ကိုယ်၌မကင်းသောတပ်စွန်းခြင်း ရှိ၏။ ရုပ်အဆင်း၌ မကင်းသော တပ်စွန်းခြင်း ရှိ၏။ အလိုရှိသလောက် ဝမ်းပြည့်ရုံစားပြီး၊ အိပ်စက်ရခြင်း ချမ်းသာ၊ လဲလျောင်းနေရခြင်း ချမ်းသာ၊ ငိုက်မျဉ်းနေခြင်း ချမ်းသာတို့ကို အစဉ်အားစိုက်၍ နေ၏။ ငါသည် ဤအကျင့်သီလဖြင့် နတ်တပါးပါး ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု တခုခုသော နတ်သောက၌ တောင့်တလျက်၊ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်၏။ ရဟန်းတို့၊ ဤကာမဂုဏ်၌ မကင်းသော တပ်စွန်းမှုရှိခြင်း စသည်တို့သည် စိတ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ ငါးပါးဖြစ်၏။

"ရဟန်းတို့၊ စိတ်၏ ငြောင့်တံသင်းငါးပါးကို ပယ်ပြီးသော၊ စိတ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ငါးပါးကို ဖြတ်ပြီးသော ရဟန်းသည် ဤသာသနာ၌ တိုးတက် စည်ပင် ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ဖွယ် အကြောင်း ရှိပေ၏"

ထိုမှ တပါး ဦးမင်္ဂလာသည်နေနှင့်လတို့၏ အညစ်အကြေးငါးပါး ရှိသကဲ့သို့ ပုထုဇဉ်တို့၏ စိတ်သန္တာန်တွင်လည်း အညစ်အကြေး ငါးပါး ရှိကြောင်း ကြားနာဖတ်ရှုရဖူးပါသည်။

ပြကတေ့ပင်ကိုအားဖြင့် ကြည်လင်ရွှန်းပသော နေနှင့်လတို့အား (၁) ဆီးနှင်းများ ဖုံးအုပ်သောအခါ၊ (၂) နွေဦးကာလ မြူထသောအခါ၊ (၃) တိမ်ဖုံးအုပ်သောအခါ၊ (၄) အသူရိန်နတ် ဖမ်းစားသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခါ၊ (၅) မီးခိုးများ ဖုံးအုပ်သောအခါ၊ ဤငါးပါးအနက် တပါးပါးက အနှောင့်အယှက်ပြုလျှင် ညှိုးမှိန်ညစ်နွမ်းနှောင် စေတတ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ပြကတေ ပင်ကိုအားဖြင့် ရွှန်းပ ကြည်လင်နေသော စိတ်ကိုလည်း (၁) လောဘ၊ (၂) ဒေါသ၊ (၃) မောဟ၊ (၄) မိဒ္ဓ၊ (၅) ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဤငါးပါးတို့မှ တပါးပါးတို့က အနှောင့်အယှက်ပြုလျှင် မကြည်မလင် မရွှင်မပျ နောက်ကျိသွားလေ၏ ဟူသတည်း။

သဂါထာဝဂ္ဂ ဒေဝတာ သံယုတ်တွင်လည်း ဤသို့တွေ့ရသည်။
စိတ္တေန နီယျတိလောကော = စိတ်သည် လောကကို ရှေ့ဆောင်၏။
စိတ္တေန ပရိကဿတိ=စိတ်သည် လောကကို ဆွဲငင်၏။
စိတ္တဿ ဧကဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗေဝ ဝသမန္ဗဂူတိ = အလုံးစုံသော တရားတို့သည် သာလျှင် စိတ်ဟုဆိုအပ်သော တခုသောတရား၏ အလိုသို့ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏။ ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၃)

လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော အစိန္တေယျ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ယာပထလေးလီမျှညီ သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက်ရှိသည်။

ထိုသာဝတ္ထိမြို့နှင့် မနီးမဝေးတွင် အမည်အားဖြင့် မထင်ရှား သော ရွာကြီးတရွာ ရှိလေသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏သာသနာ့ဂုဏ်ရောင်သည် နေအထောင်၊လအထောင် ထွန်းပနေသည့် အချိန်ဖြစ်ရာ ရွာသူရွာသားတို့မှာ ရတနာသုံးပါးကို အလွန်မြတ်နိုးကြည်ညို၍ ရွာဦးတွင် သံဃာတော်များအား ကျောင်း ဆောက်ကိုးကွယ် ထားကြလေသည်။ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ ဖြင့်လည်း မပင် မပန်း ချမ်းသာအောင် ထောက်ပံ့လှူဒါန်း၍လျက် ရှိကြသည်။

ထိုကျောင်းတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသော သာမဏေတပါးရှိ၏။ ဘွဲ့အမည်ကား သာနုသာမဏေဖြစ်၏။ ထိုသာမဏေသည် ခုနစ်နှစ်သား အရွယ်မှစ၍ ရှင်ပြုခဲ့ရာ ယခုအခါ ပျိုမျစ်နုနယ် ပဌင်းလောင်းအရွယ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ သာမဏေသည် အရွယ်၏ကောင်းခြင်း၊ အဆင်း၏တင့်တယ် ခြင်း၊ ကျင့်ဝတ်သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအပေါ် ဝယ် နံနက် စောစောသ၍ ဆရာ့အား မျက်နှာသစ်ရေ ဒန်ပူကပ်ခြင်း၊ ယာဂုဆွမ်း ကပ်ခြင်း၊ သပိတ်ခွက်ဆေးခြင်း၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို သုတ်သင် ခြင်း၊ သင်္ကန်း မျက်နှာသုတ်ပဝါတို့ကို နေလှန်းခြင်း၊ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့် တပည့်ဝတ္တရားများနှင့် ပြည့်စုံ၏။

အာဂန္တုက ရဟန်းတို့ကိုလည်း ရှိခိုး၍ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို လှမ်းယူခြင်း၊ ခြေဆေးရေ, ခြေဆေးအင်းပျဉ်စသည်တို့ကို အနီး၌ထားပေးခြင်း၊ ဤသို့သော အာဂန္တုကဝတ်ကိုလည်း မလစ်ဟင်း မပျက်ကွက် ပြည့်စုံခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုအရည်အချင်းတို့ထက် ပေါ်လွင်သော အကြောင်းအရာတခုမှာ သာနုသာမဏေသည် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ အသံ သြဇာဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓဒေသနာတော်ကို ဟောပြောနိုင်မှု ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာမဏေ၏အစွမ်းကို သိကြသော ကျောင်းနေရဟန်းများနှင့် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာက သီတင်းနေ့များတွင် ရွာသူရွာသားများအား တရားဟောပေး ရန် လွှဲအပ်ခြင်းခံရသူဖြစ်လေသည်။

သာနုသာမဏေသည် ဥပုသ်နေ့များ၌ နံနက်စောစောထ၍ တရား တင်းကုပ်ကို တံမြက်လှည်း၊ နေရာခင်း၊ ဆီမီးထွန်းပြီး လူနှင့်တကွ နတ် အပေါင်းတို့ကို တရားနာလာကြရန် ဖိတ်ခေါ်ကြွေးကြော်လေ့ရှိ၏။

"ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ တသောင်းသော စကြဝဠာ တိုက်တို့၌ နေကြကုန်သော နတ်အပေါင်းတို့သည် မုနိငါးပါးကို အစိုးရ သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ အကျိုးပေးနိုင်သော တရားတော် မြတ်ကို နာယူကြပါရန် ဤတရားဌာနသို့ ကြွခဲ့ကြပါကုန်လော့။" ထိုသို့ ကြွေးကြော် ဖိတ်ခေါ်ခြင်းကြောင့် ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုသော နတ်အပေါင်းတို့သည် တခဲနက်ရောက်လာကြကုန်၏။

သာနုသာမဏေသည် တရားစင်သို့ တက်၍ ဟောကြား၏။ သာမဏေ၏ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော သီလဂုဏ်၊ တင့်တယ်သောပသာဒ ဂုဏ်၊ သာယာချိုသော မဓုရသ သဒ္ဒဂုဏ်၊ လေးနက်သော တရား တော်၏ ဩဇာဂုဏ်တို့ကြောင့် နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းတို့သည် အဟောဝတ ကြည်ညိုကြ၍ ချီးပအံ့သြကြရလေ၏။

တခါသော်....သာနုသာမဏေသည် 'ယခု ငါပြုရသောဓမ္မဒေသနာ ကောင်းမှု မင်္ဂလာကို မိဘအရင်းကိုသာမက ရှေ့ဘဝဘဝက တော်စ ခဲ့ဖူးသော အမိအဖတို့ကို အမျှပေးဝေ၍ ကောင်းချီးနှုမော် သာခုခေါ် စေရသော် ကောင်းလေစွ' ဟု ကြံစည်ပြီးလျှင် "ကျွန်ုပ်၏ ဓမ္မဒေသနာ တော်အဖို့ဘာဂကို ရှေးဘဝက တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော ကျေးဇူးရှင် အ အဖတို့အား အမျှပေးဝေပါကုန်၏" ဟု ပတ္တိဒါနပြုလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ တရားနာရောက်နေကြသော ဒေဝတာတို့ အလ တွင် ရှေးဘဝတခုက မိခင်ရင်း တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော ဘီလူးမ တဦးသ မိမိအား ရည်ညွှန်း၍ သားသာမဏေကျော်က အမျှပေးဖော်ရပေဖူးသ ဟု လက်ရုံးဆန့်တန်း ဝမ်းပန်းတသာ သာခုခေါ်လိုက်လေသည်။ ထ ကြောင့် တန်ခိုးကြီးမြတ်သော နတ်တို့သည် ထိုဘီလူးမကား ယခု တရ ဟောနေသော သာမဏေ၏ မိခင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်ဟု သိရှိသွားကြသည် အံ့သြသွားကြသည်။ အထင်ကြီးသွားကြသည်။

"အသင်ဘီလူးမ အရှင်တော်ပေစွ၊ သားကောင်းမိခင် ဖြစ်ခဲ့ပေစွ" ဟု ဝိုင်းဝန်းထောမနာပြုကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်မှစ၍ ဘီလူးမသည် မိမိထက်တန်ခိုးကြီးပါဒိ ကြီးမား ကြကုန်သော နတ်အပေါင်းတို့၏ လေးစားခြင်းကို ခံယူလိုက်ရ၏။ တရား နာလာသည့်အခါတိုင်း ဘီလူးမကို ရှေ့ဆုံးမှနေရာပေးကြ၏။ တန်ခိုးကြီး သော ဘီလူးတို့သည် လမ်းတွင်ဆုံသောအခါ အရိုအသေပေး၍ ဘေးသို့ ဖယ်ကြကုန်၏။ အလေးတမူ နှုတ်ဆက်ကြ၏။ မယ်တော်ဟောင်း ဘီလူးမသည်သားအတွက် ဂုဏ်တက်တာ မျက်နှာပန်းပွင့်လျက်ရှိနေသည်။

လောက၌ "သားကောင်းတယောက်၊ ကျောက်ကောင်းတစေ့" ဟု ဆိုရိုးစကားရှိသည်။ အပြစ်အနာအဆာကင်းသောအဖိုးတန်ကျောက် မျက်ရတနာတပွင့်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူသည် တွေ့သမျှ လူအပေါင်းအား ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာထုတ်၍ ပြသတတ်သကဲ့သို့၊ ထက်မြက် ထူးခြားသော သားတယောက်၏ မိခင်ဖခင်ဖြစ်လာလျှင်လည်း သား၏ ဂုဏ်ဟိတ်တို့ကို မမောနိုင် မပန်းနိုင်ဖွင့်ဆိုပြောပြနေတတ်ကြသည်။ ဥစ္စာဓနချမ်းသာခြင်း၊ ရာထူးဂုဏ်သိန်မြင့်မားခြင်း၊ လူအပေါင်းက နှစ်ထောင်းအားရ ပြောပ လောက်အောင် ပညာတံခွန်သာလွန်ထူးမြတ်ခြင်း၊ လူအများ၏အပူဇော် အရိုအသေကိုခံရခြင်း စသော အကြောင်းတခုခုနှင့် ပြည့်စုံထင်ရှားကျော် ကြားနေသော သားတယောက်အတွက် မိခင်ဖခင်တို့မှာနှစ်သိမ့်အားရစွာ မုဒိတာဖြစ်ကြသည်မှာ ဓမ္မတာပင်။

သာနုသာမဏေ၏ မယ်တော်ဟောင်း ဖြစ်သော ဘီလူးမသည် အညတရအမျိုးသမီးပင်ဖြစ်ခဲ့၏။ သာမဏေကျော်၏ မယ်တော်ဟောင်း ဟူ၍ သိရသောအခါ တန်ခိုးကြီးစွာသော ဘီလူးအပေါင်းနှင့်နတ် အပေါင်းတို့က သောင်းသောင်းဖြဖြ ဂါရဝပြုခြင်းကို ခံယူနေရသည်။

စိတ်ဆိုသောစိတ်၏ ဆန်းကြယ်မှုကား "မယုံလျှင် ပုံပြင်သာမှတ် လေလော့"ဟု ဆိုရလောက်အောင် အဖောက်အပြန် အပြောင်းအလဲ မြန်လှဘိသည်။

သာသနာတော်၌ ထိုမျှထင်ရှားကျော်စော၍လူနတ်အပေါင်းတို့၏ ချစ်ခင်ကြည်ညိုခြင်းကို ခံနေရသော သာနုသာမဏေသည် သာသနာ့ ဘောင်၌ မပျော်မမွေ့နိုင်သော အရတိစိတ်များ တဖွားဖွား ပေါ်လာ လေသည်။

သာသနာတော်၌ မပျော်မွေ့ခြင်းသည် လောကီအာရုံကာမဂုဏ် တို့ကို ခံစားလိုသည့်ကာမစ္ဆန္ဒစိတ်များက ပထမအခြေခံဖြစ်တတ်လေ သည်။ သာသနာ့ဘောင်မှာပြည့်စုံချမ်းသာစွာနေရပါလျက်ပျင်းရိငြီးငွေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူထွက်ချင်လာသော သာနုသာမဏေ၏ စိတ်သည် 'လုလင်တစ်ဦး' လူပျိုပေါက်တို့၏ ကြင်ရာသက်ထား မယားလိုချင်တဲ့စိတ်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ရည်းစား (သနာ) တွေ့ရှိထားတာ မဟုတ်စေကာမူ ကြုံရာ ကြုံတောင်းတွေ့ရာနှင့်ပေါင်းမည်ဟု သောင်းကျန်းသော ရာဂစိတ်ခေတ် ဖြစ်လေသည်။ ထိုစိတ်များကြောင့် ဒုတိယဖြစ်သော အရတိတရားများပေါ်လာရသည်။

သင်္ကန်းဝတ်နှီး၊ ဖြစ်ကပြီးလည်း၊ ငြီးငြီးငွေ့ငွေ့၊ သူတော်
လေ့နိုက်၊ မမွေ့လျော်နိုင်၊ မှိုင်းတချိချိ၊ ပျင်းရိရိဖြင့်၊ အရတိ
မည်ရ၊ ဒုတိယံစစ်သည်၊ တက်လာတည်၏။

သာနုသာမဏေသည် ဥပုသ်နေ့တွင် တရားတွင်းကုပ်ကိုမသုတ်သင်နိုင်တော့။ တရားနာ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းလည်း မကြွေးကြော်နိုင်တော့။ တရားလည်း မဟောချင်တော့။ သင်္ကန်းကို ခေါင်းမြီးခြုံကာ တအုံအုံ တအင်အင် တဟင်ဟင် တဟီးဟီး တညည်းညည်း တညူညူ တလူးလူး တလှိမ့်လှိမ့် အိပ်နေလေ၏။ မိမိကိုယ်ကို ရေမိုးသန့်စင်ခြင်း၊ ခေါင်းတုံးဆံရိတ်ခြင်း၊ လက်သည်းခြေသည်းတို့ကိုလှီးဖြတ်ခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း မပြုနိုင်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုခြင်းမှလည်းလစ်ဟင်း ပျက်ကွက်လာလေ၏။

"သည့်လိုအတိုင်းတော့ ငါနေလို့မဖြစ်ဘူး၊ 'ကာမဘောဂါ၊ လူ့ချမ်းသာလည်း၊ ကင်းကွာဝေးစွ၊ သမဏ၏၊ သုခလည်းရှုံး၊ ခေါင်းတုံးယာလျှင်၊ အဖတ်တင်လျက်၊ ရှင်ပင်ပြုထ၊ ကျိုးမလှတည့်'

ဆိုသလို အဖတ်မတင် မျောက်သစ်ကိုင်းလွတ် 'ဖွတ်မရခေါးမဆုံး' နှစ်ဘက်စလုံး ပန်းရှုံး နေရမယ့်အတူတူ ပြတ်ပြတ်သားသား လူထွက်ရသည်ကမှ ကောင်းလိမ့်မည်"ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ သီတင်းသုံးဖော်တို့အား မပန်မကြား အသိမပေးဘဲ မိခင်ရှိရာရွာသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

မိခင်ကြီးသည်မခေါ်ပင့်ချေ ရောက်လာလေသော သားသာမဏေအားမြင်၍ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားလေ၏။

"ဘယ်လိုလဲ ကိုရင်၊ ဆံပင်ကလဲ ရှည်လှသည်။ လက်သည်းခြေသည်းများကိုလဲ မလှီးမဖြတ်ဘူး၊ သင်္ကန်းကလဲ ညှိုးညှိုးနွမ်းနွမ်း၊ လူကလဲ ညှင်းစိုးစိုးနှင့် မကျန်းမမာလို့လား၊ သီတင်းသုံးဖော် တပါးပါးနှင့် စိတ် အခန့်မသင့် ဖြစ်လာတာများလား"

"နေကောင်းပါတယ်၊ သူများနှင့်စိတ်အခန့်မသင့်ဖြစ်လာတာလဲ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်စိတ်နှင့်ကိုယ် အခန့်မသင့်ဖြစ်လို့ ထွက်လာခဲ့တာပဲ ဒကာမကြီး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်ပုံ အခန့်မသင့် ဖြစ်လာတာတုံး၊ ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါကိုရင်ရယ်"

"ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကိုရင် သာသနာ့ဘောင်မှာ မပျော်တော့ဘူး၊ လူထွက်တော့မယ်"

"ဟောတော့"

မိခင်ကြီးက ရင်ဘတ်စည်တီး ဖြစ်သွားလေ၏။ ဘာကိုဆက်ပြောရမှန်းမသိ။ သားသာမဏေကလည်း တုဏှိဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ သားအမိနှစ်ယောက်စလုံး ငြိမ်သက်နေကြသည်။ ထို့နောက်မှ မိခင်က ဤသို့ဆို၏။

"လူထွက်ရအောင် ကိုရင်လာခဲ့တဲ့လမ်းမှာ လယ်တွေ ယာတွေကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ရမှာပေါ့၊ အဲဒီမှာ ပုဆိုးဟောင်း ပုဆိုးညစ်တွေကို မြှောင်လောက်အောင် ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး နေပူ လေပူအောက်မှာ ချွေးသံတွေ တရွှဲရွှဲနှင့် ပြာမွဲမည်းခြောက်တဲ့ အသားအရေရှိကြတဲ့လောကီနယ်သား လယ်သမား ယာသမားတွေကို ကိုရင်မမြင်ခဲ့ဘူးလား"

"မြင်ခဲ့သားပဲ ဒကာမကြီး"

"အဲ...သူတို့တတွေဟာ ထမင်းကလေးတဝမ်း နပ်မှန်အောင် စားရဖို့ ဘယ်လောက် ဆင်းရဲပင်ပန်းနေကြရသလဲ"

"လူ့လောကထဲ ရောက်တော့လဲ လူလိုလုပ်ရမှာပေါ့"

"အဲ့ အဲ့ပါသေးရဲ့ ကိုရင်ရယ်၊ သပိတ်ထဲ အလိုလို ရောက်လာတဲ့ ဆွမ်းဦး ကွမ်းဦးကို မပင်မပန်း စားနေရတဲ့ဘဝက နဖူးကချွေး ခြေမကျမှ စားရတဲ့ ထမင်းမျိုးကို အကောင်းထင်နေရင်တော့ ကိုရင် ဉာဏ်နည်းရာ ကျမှာပေါ့"

"ဒါကတော့ လောကီထဲရောက်ရင် လောကီထဲကလူတွေလို လုပ်ရမှာပေါ့"

"ပြောတော့ လွယ်လိုက်တာကိုရင်ရယ်၊ တံစဉ်ကိုကိုင်၍ တကုန်းကုန်းနဲ့ စပါး၊ ပြောင်း၊ လူး၊ ဆပ် ရိတ်ဖြတ်ရတဲ့ ဆင်းရဲ။ ထွန်တုံး ထယ်တုံးကိုကိုင်ပြီး တကုန်းကုန်းနဲ့ ထွန်ရယက်ရတဲ့ ဆင်းရဲ။ ပေါက်တူး ပေါက်ပြားကိုင်၍ တကုန်းကုန်းနဲ့ မြေပေါက်ရတဲ့ ဆင်းရဲ။ အဲဒီဆင်းရဲမျိုးဟာ သက်သာတယ်များ ထင်နေသလား"

"ကိုရင်ဟာ လူလားမြောက်လို့ ယောကျ်ားကြီးမားမား ဖြစ်နေပါပြီ၊ အပင်ပန်းခံနိုင်ပါတယ်"

"အပင်ပန်းခံနိုင်တာကတခြား၊ ကျွမ်းကျင်တာက တခြားပါသားရယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဃရာဝါသ၊ သမ္ဘာဓဟု ကိစ္စမြားမြောင်၊ လူတို့ဘောင်၌၊ အိမ်ထောင်သက်မွေး၊ ခြံနှယ်မြေးသား၊ လူ့ရေး ကျယ် စွာ၊ အဖြာဖြာကို၊ လိမ္မာအစာတ်၊ ချားရဟတ်သို့ ၊လည်ပတ်ပြီးမှ၊ ကြုံတွက်ဆ၍...လို့ဆိုတယ် မဟုတ်လား"

"ဒါကတော့ ကြက်တူရွေးတောင် စကားသင်ရင် တတ်ပါတယ် ဒကာမကြီးရယ်"

"တတ်အောင် ကြက်တူရွေးကို ငယ်ငယ်ကသင်မှ ဖြစ်တယ်၊ ကိုရင်ဟာ ခုနစ်နှစ်သား အရွယ်ကတည်းက သာသနာ့ဘောင်ကို ရောက်ခဲ့တယ်၊ အခု အသက်နှစ်ဆယ်နီးတဲ့အထိ ပရိယတ္တိကသွဲ့ရင် ဘာများသင်ခဲ့ရလို့လဲ၊ အခုအသက်အရွယ်မှ လူထွက်ပြီး လူ့အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း သင်နေရရင် ဘယ်တတ်လွယ်ပါ့မလဲ။

"နှုမြောလွန်းလို့ ယူကျုံးမရလွန်းလို့ ပြောရတာပါ၊ ကိုရင်စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ ရဟန်းသာမဏေဆိုလျှင် လူတွေက နေစရာ ကျောင်းဆောက်ပေးတယ်၊ စားစရာဆိုလဲ မွန်မွန်မြတ်မြတ် ဦးဦးဖျားဖျား ပေးလှူတယ်၊ ဝတ်စရာဆိုပြန်တော့လဲ နူးနူးညံ့ညံ့ အဝတ် သင်္ကန်းတို့ကို ပေးလှူတယ်၊နေမကောင်းထိုင်မသာ မကျန်းမာတဲ့အခါလဲ သမားဟူးရား ဆေးဝါးဓာတ်စာ အပြည့်အစုံနှင့် ဖူလုံအောင်ထားတယ်။ လမ်းမှာ မြင်လျှင် ရှိခိုးဦးတင်နဲ့ ဂါရဝပြုကြတယ်၊ အဲဒီဘဝက လူဖြစ်လာရင် ပခုံးချင်း ဝင်၍တိုက်ကြလိမ့်မယ်၊ စားဝတ်နေရေးဆိုတာလဲကိုယ့်ဝမ်းစာ ကိုယ်ရှာစားရလိမ့်မယ်၊ ဘယ်ဆွေမျိုးသားချင်းကမှ အမြဲတစေ မသနားကြဘူး၊ ကျောင်းမှာသင်ခဲ့ရတဲ့ စာပေဂန္ထန္တရတွေဟာလဲ လူ့လောကမှာ အသုံးမဝင်ဘူး၊ တရားဟော ကောင်းတယ်ဆိုတာတွေဟာလဲ ထမင်းတနပ်နဲ့ လဲမစားနိုင်ဘူး၊ ကမ္ဘာ့ပျက်ခါနီးမှ ယောင်တီးယောင်တ လူလာဖြစ်ရသလို ရှိလိမ့်မယ်ကိုရင်။

"ကိုရင်က ယောက်ျားကြီးမားမားမို့ အားအင်ဗလနဲ့ ပြည့်စုံတယ်လို့ဆိုတယ်၊ အမေဖြစ်သူကဖြင့် လောကီကိစ္စမှာ သားရဲ့အားအင်ဗလတွေကို တစိဘ်ဘပေါက်ကမှ အထောက်အပံ့ အကူအညီ မယူချင်ခဲ့လို့ စာခြောက်၊ နွားကျောင်း နိုင်လောက်တဲ့ ခုနစ်သား အရွယ်ကစပြီး သာသနာ့ဝန်ကို ထမ်းစေခဲ့ပါတယ်၊ အမေက သာသနာ့ ဒါယိကာမကြီး။ သားက သာသနာ့အမွေခံ၊ နှစ်တန်နှစ်ဖက်ယော အကျိုးကို မြတ်နိုးလွန်းလို့ကျွဲနဲ့နွားနဲ့ဖက်ပြီး သားကို မခိုင်းရက်ပါဘူးကိုရင်ရယ်"

မိခင်ကြီး၏ ပါးပြင်ပေါ်တွင် မျက်ရည်ကလေးများ တလိမ့်လိမ့် ကျဆင်းလာသည်။ တချက်နှစ်ချက်လောက် တိတ်တခိုး ရှုိက်မိသည်။ ဒီလို

www.burmeseclassic.com

မြင်ရတော့လည်း သားသာမဏေမှာ ရင်ထုမနာတော့ အဖြစ်မိသား သို့ပေမယ့် သာသနာတော်မှာ မပျော်တာက ခက်သည်။

"အဲ့ဖွယ်ရှစ်ဖြာ သာသနာမှာ သဒ္ဓါပဇ္ဇတာဖြစ်ဘဲ, မမွေ့လျော်ဘဲနေခြင်းဟာ အကျိုးနည်းပါတယ် ဒကာမကြီးရယ်"

မယ်တော် ဒါယိကာမကြီးသည် နားချ၍ရနိုင်ပုံမပေါ်သောသားသာမဏေကို လက်လျှော့လိုက်ရတော့မည်ဖြစ်၏။ သို့သော် ကွမ်းတယာညက်, ဆွမ်းတအုပ်ချက် အချိန်လောက်ကလေးဖြစ်စေ သား သာမဏေသည် သာသနာတွင်းဝယ် တည်လျက်ရှိနေသည်ကိုတော့ မြင်ချင်ပါသေးသည်။

ထို့ကြောင့် "ကိုယ့်စိတ်ကို ဆုံးမဖို့ခက်ရင်လဲ လူမထွက်ဖို့ တပည့်တော်မ မတားတော့ပါဘူးဘုရား၊ ကိုရင့်မှာ အခုအချိန်ဆိုလျှင် ယာဂုနှင့်ဆွမ်းများ ဘုဉ်းပေးခဲ့ရမှာ မဟုတ်သေးပါဘူးဘုရား၊ ဒါကြောင့်တပည့်တော်မ၏လုပ်စာကလေးနှင့် လူဝတ်လဲပြီးသော သားအဖြစ် မရောက်ခင်ဘုရားသားတော်အဖြစ်နဲ့ ကပ်လှူလိုက်ပါရစေ"ဟု လျှောက်ထားကာမီးဖိုထဲဝင်သွားလေသည်။

သာမဏေ၏ မယ်တော်ဟောင်း ဘီလူးမသည် ဥပုသ် နေ့တိုင်းတရားနာဖိတ်ခေါ်သော ကြွေးကြော်သံကို စောင့်မျှော်ငံ့လင့်နေ၏။ တဥပုသ်မှ နှစ်ဥပုသ်၊ တလမှ နှစ်လကြာမြင့်လာလတ်သော် "ငါ့သား၌ အကြောင်းတယ်သို့ရှိသနည်း"ဟု မိမိ၏ကမ္မဇိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၏၊ ထိုအခါ လူထွက်အံ့သောငှာ မိခင်အိမ်သို့ ရောက်နေကြောင်း သိမြင်ရသောကြောင့် အထိတ်တလန့် စိုးရိမ်တကြီး ဖြစ်သွားလေ၏။

"ရှင်အဖြစ်မှ လူဝတ်မလဲစေရဘူး၊ ငါ့မှာ သူ့ကြောင့်နတ်ဘီလူးတို့အလယ်မှာ ဂုဏ်သရေရှိနေရပေတယ်၊ နတ်အများက ဦးစားပေးပြီးအရေးတယူပြုနေကြတယ်၊ သားကောင်းမိခင်ဟုချီးမွမ်း ထောမနာပြုနေကြတယ်၊ အဲ့သလို မျက်နှာမငယ် ထည်ထည်ဝါဝါ ရှိနေရာက သူသာ လူထွက်သွားလျှင်ငါ၏ဂုဏ်ရှိန်တို့သည် မတောင်ထိပ်မှကျအပ်သော ရေတံခွန်ကဲ့သို့ တဟုန်တည်း ကျဆင်းသွားစရာသာရှိတယ်၊ ငါ့ဘဝမှာ အညတရအခြေအနေပြန်ရောက်ပြီး ဆေးဖော်ကြောဖက်မှ လုပ်မည့်သူမရှိ၊ 'ဘယ့်နှယ်လဲ အသင်၏သား၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာတော်တို့ကို အသံကောင်းကောင်းနဲ့ ဟောပြောနေခြင်းဟာ ကိုယ့်အတွက်ကို အသုံးမချ၊ သူများရဲ့ချီးမွမ်းခံရရုံသက်သက်သာ ဖြစ်နေပါပေါ့လား၊ ငါပြောသလိုလုပ်, ငါလုပ်သလိုမလုပ်နဲ့ဆိုတဲ့ လူစားမျိုးဖြစ်နေပါပေါ့လား၊ အသင်၏ သားကိုကျုပ်တို့ အထင်ကြီး သာဓုခေါ်ခဲ့သမျှ အလဟဿဖြစ်ကုန်ပါပြီ'လို့ ပြော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြတော့မှာပဲ။ ဒီလိုသားမျိုးရဲ့အမေဖြစ်ရတာ ရှက်စရာ အကောင်းဆုံး ပေါ့။ သားအတွက် ဂုဏ်တက်နေရာက ဂုဏ်အပျက်မခံနိုင်ဘူး။ သူ့ မိခင် အရင်းက အသာတကြည်နှင့် ဆုံးမလို့ မရရင် ငါက ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကလေးဆုံးမပြမယ်''ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ သာမဏေ၏ကိုယ်၌ ပူးဝင်ပြီး လည်ကို ရှေ့နောက်လည်စေ၍ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်တစီစီထကာ မြေ၌ လဲကျ စေ၏။

ထိုနေရာ၌ မိခင်ရင်းဖြစ်သူသည် ဇာတိပဋိသန္ဓေအားဖြင့် လူသား စင်စစ်ဖြစ်၍ စရိုက်အားဖြင့် နူးညံ့သူဖြစ်ရာ သားသာမဏေကို ချိုချိုသာ သာ ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျ နားချခဲ့လေသည်။ မိခင်ဟောင်း ဖြစ်သူကား ဇာတိပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဘီလူးမဖြစ်၍ စရိုက်အားဖြင့် ကြမ်းတမ်းသူ ဖြစ်ရာ သားသာမဏေကို ကြမ်းတမ်းရက်စက်စွာ ဆုံးမလေ၏။

ချော့၍ ဆုံးမသောမိခင်နှင့် ရိုက်နှက်၍ ဆုံးမသော မိခင်တို့၏ မေတ္တာစေတနာမှာ ရည်ရွယ်ချက်ချင်းတူသော်လည်း အမူအကျင့် ကွဲပြား နေသော စိတ်ထားတို့ကို ဆင်ခြင်နိုင်ပေသည်။

သာမဏေ၏အဖြစ်ကို မြင်ရသော လူသားမိခင်သည်မီးဖိုထဲမှထိတ် ထိတ်ပျာပျာပြေးထွက်လာပြီးလျှင် သားကိုပွေ့ဖက်၍ အော်ဟစ် ငိုကြွေး တော့သည်။ အိမ်နီးချင်းတို့သည်လည်း ဒါယိကာမကြီး၏ ငိုသံကြောင့် ဝိုင်းဝန်းလာကြ၍ အကြောင်းကိုမေးကြ၏။

''သာမဏေဆွမ်းကပ်ဖို့ ဆွမ်းတအိုးဝင်ချက်နေတုန်း ဦးခေါင်း နောက်ပြန် အမြှုပ်တစီစီနဲ့ ထိုင်ရာက လဲသွားတာပါပဲ''ဟု ပြော၏။ ဒါကို တချို့က 'ဝက်ရူးပြန်ရောဂါ'ဟု ပြောကြသည်။ တချို့က 'ဒါဟာ သွေးရိုးသားရိုး ဝေဒနာဟုတ်ဟန်မတူပါဘူး၊ အမှောင့်ပယောဂ ဖမ်း စားတာဖြစ်လိမ့်မယ်''ဟု လူအများက ထင်ကြေးပေးကြသက်။

''ဒီကနေ့ ဥပုသ်နေ့ပါတော် လပြည့် လကွယ် လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ ဥပုသ်နေ့များမှာနတ်ရဲမိစ္ဆာ အမှောင့်ပယောဂတို့က လူသား တဦးကို နှောင့်ယှက်ကျီစယ် မပြုကြပါဘူးလို့ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တွေ ဟောထားပါတယ်၊ ဤစကားမှန်လျှင် ကျွန်ုပ်သားလေး ချမ်းသာပါ စေ''ဟု တိုင်တည်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဘီလူးမသည် သာမဏေကို ပူးကပ်ကာ...

''ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ပြောသောစကားသည် အမှန်ဖြစ်ပါ၏။ သာမဏေ သတိတဖန် ပြန်လည်လာသောအခါ ကျွန်ုပ်မှာကြားသော စကားကို ပြောပြလိုက်ပါဘိ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လူထွက်ရန်ကြံသော မကောင်းမှုကံကို ယခုပင် ဖြစ်စေ၊ နောင်ပင်ဖြစ်စေ ကြံစည်သည်ဖြစ်လျှင် ငှက်ကဲ့သို့ ကောင်းကင် ပျံပြေးပါစေ၊ မလွတ်တမ်းလိုက်လံဖမ်းစား အနှောင့်အယှက်များ ပြုရပါလိမ့်မယ်လို့ မယ်တော်ဟောင်း ဘီလူးမက ပြောခဲ့သည့်အကြောင်း ပြန်ပြောပါလေလော့"ဟုဆို၍ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

သာနုသာမဏေသည် သတိပြန်လည်လာ၍ ဆံပင်ဖရိုဖရဲနှင့်ငိုကြွေးနေသော မိခင်ကိုလည်းကောင်း၊ တုန်လှုပ်စွာကြည့်နေကြသော အိမ်နီးပါးချင်းတို့ကိုလည်းကောင်း မြင်ရလေသည်။

"အို....မိခင်၊ ကျွန်ုပ်သေသွားလို့ ငိုကြွေးသလို အဘယ့်ကြောင့် ငိုကြွေးနေရပါသလဲ"

"သာမဏေအဖြစ်မှ လူဝတ်လဲတာဟာ သေသွားတာနဲ့ မခြားပါဘူး သားရယ်၊ သားကိုလေ အမေက မီးပုံကြီးထဲက ဆွဲထုတ်ခဲ့သလို လူ့လောကမီးပုံကြီးထဲက ဆွဲထုတ်ပြီး ဘေးကင်းရာ သာသနာ့ဘောင်ကို ပို့ခဲ့ပါတယ်၊ အခု သားက မီးပုံကြီးထဲကို ပြန်ပြီးဆင်းမယ်ဆိုတော့ အမေ ဘယ်မှာ မငိုဘဲနေနိုင်ပါ့မလဲ။ ဒါ့ထက်ဆိုးတာက သားကိုပူးပြီး နတ်ဘီလူးမက ကြိမ်းဝါးသွားလေတယ်၊ သာသနာ့ဘောင်က ထွက်ရင် ငှက်ကဲ့သို့ ပျံပြေးတောင် သေဘေးက မလွတ်စေရဘူးတဲ့၊ ဒီတော့ အမေ့မှာ ဘယ်စိတ်ချမ်းသာနိုင်ပါ့မလဲ"ဟု ပြောလေသည်။

ထိုအခါ သာနုသာမဏေသည်မိမိသေရမည်ကိုလည်း ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်သွားသည်၊ မိခင်ရင်း၏ ပရိဒေဝကိုလည်းများစွာ ကရုဏာသက်မိလေသည်။ မိခင်ဟောင်း၏ တန်ခိုးအာဏာကိုလည်း ကြောက်ရွံ့လေးစားရပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိစိတ်ကိုမိမိ ဆုံးမ လိုက်လေတော့သတည်း။

"ကိုရင်.... လူမထွက်တော့ပါဘူး ဒကာမကြီး။ တသက်လုံး သာသနာ့ဘောင်မှာ အကျိုးရှိအောင် နေသွားတော့မယ်"ဟု ဝန်ခံဂတိပြုလိုက်လေ၏။

ထိုစကားကိုကြား၍ "ဒါမှ ငါ့သား"ဟု လက်ပန်းပေါက်ခတ်ကြွေးကြော်လိုက်သူကား နတ်ဘီလူးတို့ အလယ်တွင်ရှိသည့် မယ်တော်ဟောင်း ဘီလူးမပင်တည်း။

လူသားမိခင်ကြီးနှင့်တကွ အိမ်နီးချင်းတို့က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသာဓုခေါ်ကြလေ၏။ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းတို့ဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးကြကုန်၏။

ထို့နောက်အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသောအခါ သားကို တိစီဝရိက်သက်န်းကပ်လှူ၍ ဥပ္ပသမ္ပဒပဥ္စင်းအဖြစ်သို့တက်ရောက်စေ၏။ သာနုရဟန်းငယ်သည် မိမိ၏ရွာငယ်ကျောင်းမှ မြတ်စွာဘုရားစံနေတော်မူရာ သာဝတ္ထိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းသို့သွားရောက်ပြီးလျှင် ရဟန်းတရားကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်တကွ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ အဆုံးအမဩဝါဒကို ခံယူလေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေးသော သာနုရဟန်း၏စိတ်ကို နှိပ်ကွပ်၍ အားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတော်မူလိုသဖြင့် "အထူးထူးသော အာရုံတို့၌ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး ကျက်စားလှည့်လည်တတ်သော ဤစိတ်မည်သည်ကို မနှိပ်ကွပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ချမ်းသာခြင်းမည်သည်မရှိ။ အမုန်ယစ်သော ဆင်ပြောင်ကို ချွန်းဖြင့် နှိပ်ကွပ်သကဲ့သို့ စိတ်ကိုနှိပ်ကွပ်ခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို လုံ့လပြုအပ်၏" ဟု မိန့်တော်မူလို၍ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူလေ၏။

၃၂၆။ ဣဒံ ပုရေစိတ္တံ မစရိ စာရိကံ၊
ယေနိစ္ဆကံ ယတ္ထကာမံ ယထာသုခံ။
တဒဇ္ဇာဟံ နိဂ္ဂဟေဿာမိ ယောနိသော၊
ဟတ္ထိပ္ပဘိန္နံ ဝိယ အင်္ကုသဂ္ဂဟော။ ။

ဣဒံ=ဤစိတ်သည်၊ ပုရေ=ရှေးအခါ၌၊ ယေနိစ္ဆကံ=အလိုရှိတိုင်းသော အကြောင်းဖြင့်၊ ယတ္ထကာမံ=အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံ၌၊ ယထာသုခံ=ချမ်းသာသည် အားလျော်စွာ၊ စာရိကံ=ကျက်စားလှည့်လည်ခြင်းကို၊ အစရိ=ကျင်လည်ကျက်စားဖူးလှပြီ၊ အဇ္ဇ=ယနေ့၊ အင်္ကုသဂ္ဂဟော=ချွန်းကိုင်လိမ္မာ ဆင်ဆရာသည်၊ ဟတ္ထိပ္ပဘိန္နံ=အမုန်ယစ်သောဆင်ကို အင်္ကုသေန=ချွန်းဖြင့်၊ နိဂ္ဂဏှာတိဝိယ=နှိပ်ကွပ်သကဲ့သို့၊ အဟံ=ငါသည်၊ တံစိတ္တံ=ထိုစိတ်ကို။ ယောနိသော=အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟေဿာမိ=နှိပ်ကွပ်တော့အံ့၊ ဣတိ=ဤသို့၊ ယောဂေ=အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော=ပြုအပ်၏။

"ဤစိတ်သည် ရှေး၌ မိမိထင်ဘိုင်း၊ အလိုရှိတိုင်း၊ နှစ်သက်တိုင်း လှည့်လည်ကျက်စားခဲ့လေပြီ။ ချွန်းကိုင်သော ဆင်ထိန်းသည် အမုန်ယစ်သောဆင်ကို နှိပ်ကွပ်သကဲ့သို့၊ ယနေ့ ငါသည် ထိုစိတ်ကို ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်၍ နှိမ်နင်းတော့အံ့"

ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ သာနုရဟန်းနှင့်တကွ တရားနာ ရဟန်းတော်များ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိမြင်၍ အကျွတ်တရား ရကြကုန်၏။

ဦးမင်္ဂလာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂါထာတော်ဖြင့် သံဝေဂရမိပါသည်။ မိမိ၏ အနမတဂ္ဂဘဝသံသရာအစက စိတ်၏အလိုကို လိုက်ခဲ့မိသဖြင့် ယခုဘဝအတိ ဝဋ်သုံးပါးတို့၏ဆင်းရဲခြင်း၌ နစ်မြုပ်နေရလေသည်။ စိတ်၏ကျေးကျွန် ဖြစ်နေရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆင်ထိန်းသည် ဆင်နှင့်ကင်းကွာ၍မရ။ သတ္တဝါတို့သည်လည်း စိတ်နှင့်ကင်းကွာ၍မရ။ စိတ်ရိုင်းစိတ်မိုက်ဝင်လာသော မုန်ယိုသည့် ဆင်သည် ဆင်ထိန်းအား ပျော့ယမ်းနင်းခြေသတ်ဖြတ်ဘိသကဲ့သို့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတည်းဟူသော စိတ်ရိုင်းများက သတ္တဝါတို့ကိုသည်း ဘဝများ ကစ၍ စိတ်၏ခြယ်လှယ်နင်းခြေသတ်ဖြတ်ခြင်းကို အဘန်တန်ခံရလေပြီ။ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော ဆင်ထိန်းသည် ရန်မူအံ့သော ဆင်ကို ချွန်းဖြင့် အုပ်ချုပ်မင်းမူ စေခိုင်းဘိသကဲ့သို့၊ သတိရှိသောလူတို့သည် ထိုစိတ်ရိုင်းကို ပညာတည်းဟူသော ချွန်းဖြင့် အုပ်ချုပ်စေစား၍ နိဗ္ဗာန်တရားသို့ တိုင်အောင်ပြုပြင်သွားနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် လောကသာရပျို့တွင်....

လောဘ ဒေါသ၊ မောဟသူပျက်၊ နေ့တိုင်းဖျက်၍၊ အမျက်သည်းလွန်၊ တဖျင်သန်လျက်၊ ပြေးလွန်ဖင်ဖင်၊ အာရုံမြင်က၊ ခင်ခင်မွတ်မွတ်၊ လိုက်လံတတ်သား၊ ထူးပွတ်မဆိုင်း၊ စိတ်ဆင်ရိုင်းကို၊ ထုံ့ပိုင်းမခြား၊ ယဉ်စိမ့်ငှာလျှင်၊ ပညာထိန်း၍ မှိန်းစေမင်း။

ဟု....ကန်တော်မင်းကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားက ရေးသားစပ်ဆိုဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည်။ ။

* * *

ခုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၄)

စိတ်ဆိုသောစိတ်ကိုလေ့လာနေသော ဦးမင်္ဂလာသည် ဓမ္မပဒဂါထာများကို သီးသန့်ကြည့်ရှုနေသည့်ကြားက ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့ထက် အကျိုး၊ အပြစ် ထက်သန်သော မနောကံစိတ်အကြောင်း မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ဥပါလိသုတ်၌ ဖတ်ဖူးသည်ကို သတိရလိုက်ပြန်သည်။

ထိုသုတ်မှာ စိတ်အကြောင်းကို ထင်ရှားစွာပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးသည့်နောက် ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များကို လေ့လာစူးစမ်းမေးမြန်း စောဒကတက်သည့် ပညာရှိ မိလိန္ဒမင်းကြီးအား အရှင်နာဂသေန ရဟန္တာမြတ်က ယင်းဥပါလိသုတ်ကို ကိုးကား၍ ဖြေကြားတော်မူခဲ့ရသည်။

မင်းကြီးက....

"အရှင်ဘုရား၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့တွင် ဘယ်ကံက အပြစ်အကြီးဆုံးပါလဲ" ဟု မေးသည်။

အရှင်နာဂသေနက....

"မနောကံသည် အပြစ်အကြီးဆုံးဖြစ်သည်"ဟု ဖြေသည်။

ထိုအခါ မင်းကြီးက....

"အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်ကိုလက်ရောက် သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ နှုတ်ပါးစပ်မှ ကြမ်းတမ်းရုန့်ရင်းစွာ ပြောဆိုခြင်းတို့က လူတယောက်အား တိုက်ရိုက်ထိခိုက်နိုင်ပါသည်။ စိတ်ထဲမှ ကြံစည် ပြစ်မှားခြင်းမှာကား အကြင်လူတယောက်ကို တိုက်ရိုက်ထိခိုက်နစ်နာစေသည်မဟုတ်ပါ။ သို့ဖြစ်ပါလျက် မနောကံက ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့ထက် အပြစ်ကြီးလေးသည်ဟု ဆိုသည်ကို တပည့်တော် မယုံနိုင်ပါ"ဟု စောဒက တက်သည်။

"မင်းကြီး၊ စိတ်တန်ခိုးဖြင့်ရအပ်သော ကမ္ဘာဦးပါဒ် တောရေးတို့ကို မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ယုံပါ၏လော"

www.burmeseclassic.com

"အရှင်ဘုရား၊ စိတ်တန်ခိုးဖြင့် ကမ္ဘာဒ္ဓိပါဒ်တရားတို့ကို ရနိုင်၏ဟု တပည့်တော် ယုံပါ၏"

"မင်းကြီး၊ ထိုသို့ဆိုလျှင် စိတ်တန်ခိုး ပြည့်စုံသော ရသေ့တယောက်သည် အကယ်၍ တိုင်းပြည်တပြည်အား အမျက်ထွက်ပြီးလျှင် 'တပြည်လုံး မွဲပြာကျစေသတည်း' ဟု ကျိန်ဆိုလိုက်လျှင် ထိုတိုင်းပြည်နေ လူသတ္တဝါအားလုံး မွဲပြာကျသွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုအပြစ်သည် ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့ထက် မနောကံက အတိုင်းမသိ ကြီးမားလေတော့သည်။ မင်းကြီးက အသို့ထင်သနည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ မနောကံ၏ အပြစ်သည် အတိုင်းမသိ အပြစ်ကြီးလေးကြောင်း တပည့်တော် လက်ခံပါ၏။ ယုံကြည်ပါ၏။ ရကျနပ်ပါ၏"

ဦးမင်္ဂလာသည် မိလိန္ဒပဥှာတွင် ဤပြဿနာကို တွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုပြဿနာ၌ အရှင်နာဂသေန မထေရ်အမိန့်ပြု၍ ကိုးကား ဖြေကြားရသော မူရင်းဖြစ်သည့် ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားတော်မူသော ဥပါလိသုတ်ကို ဤသို့ကြည့်ညှိလိုက်ရပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် နာလန္ဒမြို့ ပါဝါရိကသူဌေး၏သရက်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဒီဃတပဿီမည်သော နိဂဏ္ဌပရိဗိုဇ်သည် ဗုဒ္ဓထံချဉ်းကပ်လာ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌအား....

"အချင်း ဒီဃတပဿီ၊ သင့်ဆရာ နာဋပုတ္တနိဂဏ္ဌသည် မကောင်းမှု ပြုခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်း၌ မည်မျှသော ကံတို့ကို ပညတ်ပါသနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။

ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌက....

"ငါ့ရှင်ဂေါတမ၊ နာဋပုတ္တသည် ကံဟု ပညတ်လေ့မရှိ၊ ဒဏ်ဟူသာ ပညတ်လေ့ရှိ၏" ဟု ဖြေကြား၏။

ဤနေရာ၌ (မြတ်စွာဘုရားက ကံဟု မိန့်တော်မူ၍ ဒီဃတပဿီ၏ ဆရာ နာဋပုတ္တနိဂဏ္ဌက ဒဏ်ဟုဆိုသည်ကို သတိပြုရပေမည်။)

သို့သော်လည်း မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဟောတော်မူလိုရင်း အကြောင်းတရား မဟုတ်သေးသည့်အတွက် ထိုကွဲလွဲချက်ကို ပဓာန ပြုတော်မူလိုဟန်မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် သူ့စကားကိုလိုက်၍....

"အချင်းတပဿီ၊ နာဋပုတ္တသည် (သူပြောသည့်အတိုင်း ဒဏ်ဟုပဲထားပါတော့)မကောင်းမှု ပြုခြင်း၊ဖြစ်ခြင်း၌ မည်မျှသော ဒဏ်တို့ကို ပညတ်ပါသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ နာဋပုတ္တသည် မကောင်းမှုပြုခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ ကာယဒဏ်၊ ဝစီဒဏ်၊ မနောဒဏ်ဟူသောဒဏ်သုံးပါးကိုပညတ်ပါသည်"

"အချင်း တပဿီ၊ ထိုဒဏ်သုံးပါးတို့သည် တပါးနှင့် တပါး ကွဲပြားခြားနားကြပါသလော"

"ငါ့ရှင်ဂေါတမ၊ ထိုဒဏ်သုံးပါးတို့သည် တပါးနှင့်တပါးကွဲပြား ခြားနားကြပါသည်"

"ငါ့ရှင်တပဿီ၊ ဤသို့ကွဲပြားခြားနားသောဒဏ်သုံးပါးတို့တွင် အဘယ်ဒဏ်ကို အပြစ်အကြီးဆုံးဟု နာဋပုတ္တက ပညတ်ပါသနည်း"

"ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ ဒဏ်သုံးပါးတို့တွင် ကာယဒဏ်ကိုအပြစ် အကြီးဆုံးဟူ၍ နာဋပုတ္တက ပညတ်ပါသည်"

ဗုဒ္ဓသည်ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌ၏ အဖြေကို ခိုင်မြဲစေရန် သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ထပ်၍မေးတော်မူသည်။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌကလည်းသုံးကြိမ် တိုင်အောင် တထပ်တည်းဖြေကြား၏။

ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌက မြတ်စွာဘုရားအားပြန်၍မေးပြန်၏။

"ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ သင်သည်ကားမကောင်းမှုပြုခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ မည်မျှသော ဒဏ်တို့ကို ပညတ်ပါသနည်း။

"အချင်း တပဿီ၊ ငါသည် ဒဏ်ဟု ပညတ်လေ့မရှိ၊ ကံဟုသာ ပညတ်လေ့ရှိ၏"

"ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ သင်သည် မည်မျှသော ကံတို့ကို ပညတ်ပါ သနည်း"

"အချင်း တပဿီ၊ ငါသည် မကောင်းမှု ပြုခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဟူသော ကံသုံးပါးကို ပညတ်၏"

"ငါ့ရှင်ဂေါတမ၊ ထိုကံသုံးပါးတို့သည် တပါးနှင့်တပါး ကွဲပြား ခြားနားကြပါကုန်သလော"

"အချင်းတပဿီ၊ ဤကံသုံးပါးတို့သည် တပါးနှင့်တပါး ကွဲပြား ခြားနားကြပါကုန်၏"

"ငါ့ရှင်ဂေါတမ ၊ဤသို့ကွဲပြားခြားနားသော ကံသုံးပါးတို့တွင် အဘယ်ကံကို အပြစ်အကြီးဆုံးဟူ၍ ပညတ်ပါသနည်း"

"အချင်း တပဿီ၊ ကံသုံးပါးတို့တွင် မနောကံကို အပြစ်အကြီး ဆုံးဟူ၍ ငါပညတ်သည်"

ဒီဃတပဿီမည်သော နိဂဏ္ဌက ကံသုံးပါးတို့တွင် မနောကံသည် အပြစ်အကြီးဆုံးဖြစ်၏ ဟူသော အဖြေကိုခိုင်မြဲစေရန်သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ထပ်၍ မေး၏။ ဗုဒ္ဓကသုံးကြိမ်တိုင်အောင် တထပ်တည်း ဖြေကြား၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌသည် ဗုဒ္ဓယံပါးမှ ထွက်ခွာ၍ မိမိဆရာ နာဋပုတ္တထံ ပြန်သွားလေသည်။ နာဋပုတ္တထံ ရောက်သောအခါ မိမိနှင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပြောဆိုခဲ့သောစကားများကိုပြည့်စုံစွာပြန်ကြားတင်ပြလေ၏။

ထိုအခါ သူ့ဆရာက သူ့အား 'တပည့်ကောင်း ပီသပါပေသည်။ အချက်ပိုင်လှပါပေသည်'ဟုချီးကျူးလေ၏။

နာဋပုတ္တ၏ ပရိသတ်အလယ်တွင် ရှိနေသော ဥပါလိသူကြွယ်ကလည်း ဗုဒ္ဓဂေါတမအား ဒီဃတပဿီက ချည်ပြီးတုပ်ပြီး စကား ဆိုနိုင်ခဲ့သည်ဟု သဘောပေါက်ကာ သူကိုယ်တို ဗုဒ္ဓဂေါတမထံသွားပြီး စကားအချေအဘင်ပြောဆို၍ အနိုင်ယူပါရစေဟု ခွင့်တောင်း၏။ ဒီဃတပဿီက ကန့်ကွက်၏။ ဗုဒ္ဓဂေါတမသည် စိတ်ညို့ပညာတတ်သူ ဖြစ်၍ မိမိတို့၏ ဒါယကာဥပါလိအားဗုဒ္ဓဂေါတမကစိတ်ညို့ဖမ်းစားပြီးလျှင်သူ၏သာဝက သူ၏ဒါယကာအဖြစ်သို့ သိမ်းသွင်း စည်းရုံးသွားလိမ့်မည်ဟု အကြောင်းပြ၏။ သို့သော် 'သူတို့၏ဆရာနိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တက သူ့ဝါဒကို 'ခိုင်မြဲစွာခံယူထားပြီးသော တပည့်ဥပါလိကိုယုံကြည်အားထား၏။ထို့ကြောင့် မစိုးရိမ်ပါနှင့် ဒီဃတပဿီ၊ သိမ်းသွင်းချင်း သိမ်းသွင်းလျှင် ဥပါလိ ဒါယကာကသာ ဗုဒ္ဓဂေါတမကို သိမ်းသွင်းစည်းရုံးနိုင်ခဲ့လိမ့်မည်။ သွားပါစေ'ဟု ခွင့်ပြုလိုက်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဥပါလိသူကြွယ်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏အပါးသို့ ချဉ်းကပ်မိလေ၏။ ဗုဒ္ဓနှင့်ဒီဃတပဿီတို့ ဆွေးနွေးခဲ့သည်များကို ဟုတ်မဟုတ်၊ မှန်မမှန် မေးလျှောက်သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ဒီဃတပဿီနှင့်ဆွေးနွေးခဲ့ရသည့်အကြောင်းများကို မကြွင်းမကျန် ပြန်လည်မိန့်ကော်မူ၏။

ဥပါလိသူကြွယ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ စကားစကိုဆက်စပ်၍ ဒဏ်သုံးပါးတို့တွင်ကာယဒဏ်သည် အပြစ်အကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်းဒီဃတပဿီ၏ စကားကို ထောက်ခံဆွေးနွေးလေတော့သည်။

"သူကြွယ်၊ အကယ်၍ သင်သည် အမှန်တရား၌ တည်၍ ဆွေးနွေးမည်ဆိုပါက သင်နှင့်ငါ ဆွေးနွေးမည်"

"အရှင်ဘုရား၊ ကျွန်ုပ်သည် အမှန်တရား၌တည်၍ ဆွေးနွေးလိုပါသည်"

"ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အမှန်တရားကိုဦးတည်၍ ဆွေးနွေးကြပါစို့။

"သူကြွယ်၊ နိဂဏ္ဌတဦးသည်သေလွန်သွားသည်ဆိုပါတော့၊ဘယ်ဘုံအဝဠ် ဖြစ်သည်ဟု သင့်ဆရာ ပညတ်ပါသနည်း"

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မြတ်စွာဘုရား၊ နိဂဏ္ဌတဦး သေလွန်သည်ရှိသော် သူစိတ်စွဲရာ နတ်ပြည်တခုခု၌ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု နာဋ္ဌပုတ္တဆရာကြီးက ပညတ်ပါသည်"ဟု လျှောက်ထားပြီးမှ....

"မြတ်စွာဘုရား၊ ကျွန်ုပ်က ကာယဒဏ်၊ ဝစီဒဏ်၊ မနောဒဏ် တို့တွင် ကာယဒဏ်က ပို၍ အပြစ်ကြီးပါသည်ဟု ထင်ပါကြောင်း" ပြင်၍လျှောက်ပြန်သည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက....

"သူကြွယ်၊ သင်သည် စဉ်းစား၍ပြောလော့၊ သင့်စကားသည် ရှေ့နောက် မညီညွတ်၊ သင်သည် အမှန်တရား၌တည်၍ဆွေးနွေးပါမည် ဟု ပြောဆိုခဲ့၏"ဟု သတိပေးတော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား၊ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ မကောင်းမှုပြုခြင်း၊ ဖြစ် ခြင်း၌ စင်စစ်အားဖြင့် ကာယဒဏ်သည်သာ အပြစ်ကြီးဆုံး ဖြစ်ပါ၏"

"သူကြွယ်၊ သင် မည်သို့ထင်သနည်း"

—နာဋ္ဌပုတ္တနိဂဏ္ဌ၏ စောင့်စည်းခြင်း လေးမျိုး

၁။ အလုံးစုံသော ရေအေးကို သုံးစွဲခြင်းကို တားမြစ်ခြင်း။

၂။ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်း။

၃။ ခါချအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိခြင်း။

၄။ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းဖြင့် အမြဲတွေ့ထိ အပ်ခြင်း။

(သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်)

"စောင့်စည်းခြင်း လေးမျိုးဖြင့် စောင့်စည်း၍နေသော နိဂဏ္ဌ သည် ရှေ့သို့သွားခြင်း၊နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းပြုရာဝယ်(ခြေဖြင့် နင်းမိ၍) များစွာသော သတ္တဝါငယ်ကလေးများကို သေကြေ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သည် ဆိုပါတော့၊ ဤသို့ သေကြေပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေသူ အား မည်သည့် အကျိုးကို နာဋ္ဌပုတ္တက ပညတ်ပါသနည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ စေ့ဆော်မှု စေတနာမပါသောအမှုကို အပြစ် ကြီးလေး၏ဟူ၍ နာဋ္ဌပုတ္တက မပညတ်ပါ"

"သူကြွယ်၊ အကယ်၍ စေ့ဆော်မှု စေတနာပါခဲ့သော် မည်သို့ ဖြစ်မည်နည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ အကယ်၍ စေ့ဆော်မှုစေတနာပါခဲ့သော် အပြစ် ကြီးလေးမည် ဖြစ်ပါသည်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူကြွယ်၊ စေ့ဆော်မှုစေတနာကို နာဋ္ဌပုတ္တက မည်သည့်ဒဏ်ဟု ပညတ်ပါသနည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ စေ့ဆော်မှု စေတနာကို နာဋ္ဌပုတ္တက မနောဒဏ်ဟု ပညတ်ပါသည်"

"သူကြွယ်၊ သင်သည် စဉ်းစား၍ပြောလော့၊ သင့်စကားသည် ရှေ့နောက် မညီညွတ်"

"အရှင်ဘုရား မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ မကောင်းမှုပြုခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်း စင်စစ်အားဖြင့်ကာယဒဏ်သည်သာ အပြစ်အကြီးဆုံးဖြစ်ပါ၏"

"သူကြွယ်၊ သင်မည်သို့ထင်သနည်း။ လူဦးရေများပြားသော ဤနာလန္ဒမြို့သို့ သန်လျက် စွဲကိုင်သော ယောက်ျားတယောက် ရောက်လာသည် ဆိုပါတော့၊ ထိုယောက်ျားက နာလန္ဒမြို့ရှိ သတ္တဝါ မှန်သမျှကို (တခဏချင်း) သတ်လိုသည်ဆိုပါတော့၊ ထိုယောက်ျားသည် သူ့အလို အတိုင်း(တခဏချင်း)ပြုလိုက်နိုင်ပါမည်လော"

"အရှင်ဘုရား၊ ယောက်ျား တယောက်တည်းကို မဆိုထားနှင့် လေးဆယ်ငါးဆယ်မျှသော ယောက်ျားတို့သည်ပင်(တခဏချင်း) ပြုလုပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ"

"သူကြွယ်၊ တန်ခိုးကြွဒ္ဓိပါဒ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ မိမိစိတ်ကို လိုသလို စေစားနိုင်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတပါးက ငါသည် တကြိမ် စိတ်ဆိုးရုံမျှဖြင့် 'ဤနာလန္ဒမြို့ တမြို့လုံးကို ပြာဖြစ်သွားအောင်ပြုအံ့'ဟု ကြံစည်သည် ဆိုပါတော့၊ ထိုတန်ခိုးရှင်သည် သူ ကြံစည်သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါမည်လော"

"အရှင်ဘုရား၊ ထိုတန်ခိုးရှင်ကား ဤနာလန္ဒမြို့ကလေး တမြို့ကို မဆိုထားနှင့် အလားတူ မြို့လေးဆယ် ငါးဆယ်တို့ကိုပင် ပြာဖြစ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်ပါလိမ့်မည်"

"သူကြွယ်၊ သင်သည် စဉ်းစား၍ပြောလော့၊ သင့်စကားသည် ရှေ့နောက် မညီညွတ်"

"အရှင်ဘုရား၊ မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ မကောင်းမှုပြုခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်း၌ စင်စစ်အားဖြင့် ကာယဒဏ်သည်သာ အကြီးဆုံး ဖြစ်ပါသည်"

"သူကြွယ်၊ ဒဏ္ဍကီတောအုပ်၊ ကာလိင်္ဂတောအုပ်၊ မဇ္ဈတောအုပ်၊ မာတင် တောအုပ်တို့သည် တောအုပ်အတိ ဖြစ်ခဲ့ရပုံကို သင်ကြားဖူးပါ၏လော"

"အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် ကြားဖူးပါသည်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူကြွယ်၊ ထိုတောအုပ်တို့သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တောအုပ်အတိ ဖြစ်လာခဲ့သည်ဟု သင်ကြားဖူးပါသနည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ ရသေ့တို့၏ စိတ်ဆိုးခြင်းကြောင့်(လူဦးရေ များပြားသော မြို့များအဖြစ်မှ မီးလောင်ပြာကျ၍)တောအုပ်အတိ ဖြစ်လာခဲ့သည်ဟု တပည့်တော် ကြားဖူးပါသည်"

"သူကြွယ် သင်သည် စဉ်းစား၍ ပြောကြားလော့၊ သင့်စကားသည် ရှေ့နောက်မညီညွတ်၊ သင်သည် အမှန်တရားဌ်သာတည်၍ ဆွေးနွေးပါမည်ဟု သင်ပြောဆိုခဲ့၏"

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ဤသို့ မိန့်ကြားသောအခါ ဥပါလိသူကြွယ်က....

"အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ပထမဦးဆုံး ဥပမာဖြင့်ပင် မြတ်စွာဘုရား၏ ဖြေကြားချက်ကို ကျေနပ်နှစ်သက်ခဲ့ပါသည်။ ဆန်းကြယ်သော ဖြေကြားချက်များကို အထွေထွေအပြားပြား နာကြားလိုသောကြောင့်သာ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုပြီး ဆက်လက်ပြောဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်အား ခွင့်လွှတ်၍ 'ဥပါသကာ'အဖြစ် မှတ်ယူတော်မူပါ" ဟူ၍ လျှောက်ကြားလေသည်။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက....

"သူကြွယ်၊ သင်သည် စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ပြုလော့၊ သင်ကဲ့သို့ ထင်ရှားကျော်စောသူဘဦးအဖို့ စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ ပြုခြင်းသည် ကောင်း၏"ဟု သတိပေးစကား မိန့်ကြားတော်မူသည်။

(မိမိကိုယ်တိုင်သဘောပေါက်လက်ခံပြီးမှ ယုံကြည်ပါဟု ဆိုလိုသည်။)

ဥပါလိ သူကြွယ်ကား ထိုစကားကြောင့် ဗုဒ္ဓအပေါ်ပို၍ ကြည်ညိုလိုက်မိသည်။

"အရှင်ဘုရား....တပည့်တော် ကိုယ်တိုင် သဘောပေါက် လက်ခံယုံကြည်၍ ဝန်ခံလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်အားသနားသောအားဖြင့် ဥပါသကာအဖြစ်မှတ်ယူတော်မူပါ"ဟု ထပ်မံလျှောက်ထားပြန်၏။

တဖန် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက....

"သူကြွယ်၊ သင်၏အိမ်ကား နိဂဏ္ဌတို့၏ ရေတွင်းသဖွယ်ဖြစ်ခဲ့၏။ (ဆွမ်း စသည်တို့ကို အမြဲလှူဒါန်းသဖြင့် နိဂဏ္ဌတို့၏ မှီခိုအားထားရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။) ထို့ကြောင့် သင်သည် ငါ၏သာသနာတော်၌ ဥပါသကာ ဖြစ်သည့် တိုင်အောင် နိဂဏ္ဌတို့အားလည်း ဆွမ်းကို လောင်းလှူရန် စဉ်းစားသင့်ပေသည်"ဟူ၍ မိန့်ကြားပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥပါလိသူကြွယ်မှာ ရဟန်းဂေါတမသည် မိမိနှင့်မိမိတပည့်များအား လှူမှသာ အကျိုးရှိမည်ဟု ဟောကြားလေ့ရှိကြောင်း ကြားဖူးထားသည်။ ယခုကား နိဂဏ္ဌတို့အားလည်း လှူမြဲတိုင်း လှူရန် မိန့်တော်မူ၏။ ဤမျှမဟာကရုဏာတော် ကြီးမားသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားကို ကိုယ်တွေ့ ကြားရသောအခါ ဥပါလိသည် အတိုင်းထက်အလွန် အံ့ဩသည်နှင့်အမျှ ကြည်ညို၍ မဆုံးနိုင် ရှိရသည်။

"မြတ်စွာဘုရား၊ ပေးကမ်းလှူဒါန်းရေး၌ အခါအခွင့်ကို တပည့်တော် သိပါမည်"ဟု လျှောက်ကြားလေသည်။

ထို့နောက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဥပါလိအား ဒါန၊ သီလစသော တရားအဆင့်ဆင့်ကို ဟောကြား၍သစ္စာလေးပါးကိုထင်မြင်စေရာ ဥပါလိသည် ကိလေသာမြူကင်းစင်သဖြင့် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သို့ဆိုက်ရောက်သွားလေသတည်း။

ဥပါလိသူကြွယ်၏ စိတ်အစဉ်တို့သည် ဒိဋ္ဌဓမ္မ=အယူအဆ အမြင်မှန်တို့ဖြင့် ယုံကြည်လာသည်။ ပတ္တဓမ္မ=ပက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပိုင်ပိုင်ရှိလာသည်။ ဝိဒိတဓမ္မ=မိမိပိုင်နိုင်သော တရားတို့ကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ သုံးသပ်နိုင်သည်။ ပရိယောဂါဠ္ဌဓမ္မ=သစ္စာလေးပါးတရားကို အပြည့်အစုံ နှလုံးပိုက်မိသည်။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆာ=ယုံမှားသံသယတို့ ကင်းစင်လွန်မြောက်သည်။

ဝိဂတကထံကထာ=နှလုံးမခွ ဒွိဟာမရှိဖြစ်လာသည်။ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တ=မိမိ သိထားသော တရားကို ခံယူရာ၌ သတ္တိရှိစွာ ရဲဝံ့လာသည်။ အပရပ္ပစ္စယ=သူဘပါးက ပြောလို့ ယုံကြည်ကာမဟုတ်ဘဲ ကိုယ်တိုင်သိ ကိုယ်တိုင်မြင်လာသည်။ ထို့ကြောင့်....

၁။ ဗုဒ္ဓ၌ မတုန်မလှုပ် မချောက်မချား သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း။

၂။ တရားတော်၌ မတုန်မလှုပ် မချောက်မချား သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း၊

၃။ သံဃာ၌ မတုန်မလှုပ် မချောက်မချား သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်း၊

၄၊ သီလ၌ အသက်နှင့်လဲ၍ အညစ်အနွမ်းမခံဘဲ စောင့်ထိန်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော သောတာပန်၏ စိတ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံလာသည်။ ဥပါလိသူကြွယ်သည် မိမိအိမ်သို့ ရောက်သည့်အခါ တံခါးစောင့်များကို မခေါ်၍ နိဂဏ္ဌတို့အား (သူတို့လာလျှင်) တံခါးဖွင့်မပေးရန် မှာထားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစိတ်အစဉ်ကို ကြည့်လျှင် လောကဝတ်၌ မကျေပွန်ရာရောက်သော်လည်း ဓမ္မရေးရာ၌ မသိမလိမ္မာသော သူတို့နှင့်ဆက်ဆံခြင်း၊နှီးနှော ပြောဆိုရခြင်းကို အလိုမရှိသဖြင့် (စကားနည်းရန်စဲ) ကာကွယ်လိုဟန် ရှိသည်။

'ဥပါလိသူကြွယ်တယောက် ဗုဒ္ဓဥပါသကာဖြစ်သွားပြီတဲ့'ဟူသော သစာင်းစကားမှာ ပန်းသတင်း လေညင်းဆောင်သကဲ့သို့ လူ့သတင်း လူချင်းဆောင်၊ တယောက် စကား တယောက် နား ပြော ကြား နေကြလေ၏။

ဗုဒ္ဓဝါဒီတပည့်သာဝက ဒါယကာ ဒါယိကာမများက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အနုမောဒနာ ပြုကြသည်။

နိဂဏ္ဌဂိုဏ်းသားများကမူ အထိတ်တလန့် တအံ့ဘသြဖြစ်သွားကြသည်။ နာဋပုတ္တဆရာကြီး၏ ညာလက်ရုံးပမာ အားကိုးအားထားပြုခြင်း ခံနေရသူ တပည့်ပညာရှိကြီး တယောက်က ဖောက်လှဲ ဖောက်ပြန် အပြောင်းအလဲ မြန်လှချည်လားဟု ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြသည်။

ထိုသတင်းကို ကြားရသော ဒီဃတပဿီသည် ဟုတ်မဟုတ်၊ မှန်မမှန် စုံစမ်းရန် ဥပါလိအိမ်သို့ ရောက်လာသည်။ တံခါးစောင့်များက တံခါးကို ဖွင့်မပေးကြ။

ထိုအခါ ကိုယ်တွေ့သိရပြီဖြစ်သော ဒီဃတပဿီသည် နာဋပုတ္တထံ အမြန်သွား၍ သတင်းပို့လေတော့သည်။ နာဋပုတ္တသည် မနေသာတော့ဘဲ များစွာသော နိဂဏ္ဌပရိသတ်နှင့်အတူ ဥပါလိအိမ်သို့ အခြေအနေ စုံစမ်းရန် ကိုယ်တိုင်ထွက်ခဲ့လေသည်။ တံခါးစောင့်များက ဝင်ခွင့်မပြုသေးဘဲ အခြံအရံများစွာနှင့် နာဋပုတ္တ ကိုယ်တိုင် ကြွလာကြောင်း ဥပါလိအား အကြောင်းကြားသည်။

ထိုအခါတွင်တော့ ဥပါလိသူကြွယ်သည် လာမည့်ဘေးကိုပြေးတွေ့ပြီးလျှင် (ခုတ်စပြီး လှီးစပြတ်) ပြတ်ပြတ်သားသား ဆွေးနွေးရအောင် လက်ခံမှုဖြစ်တော့မည်ဟု သဘောပိုက်ကာ ဝင်ခွင့် ပေးလိုက်လေသည်။

ဥပါလိသည် အိမ်၏ အသယ်ခန်းမရှိ မြင့်မြတ်သော နေရာ၌ ထိုင်လျက် နာဋပုတ္တနှင့် ပရိသတ်အား ကြိုလင့်၏။

နာဋပုတ္တသည် ဥပါလိသူကြွယ်က မိမိအား ယခင်ကနှင့်မတူဘဲ မရိုမသေ ဆက်ဆံသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ရှက်လည်းရှက်၊ စိတ်လည်း ဆိုးလျက်–

"သူကြွယ်....သင်ရူးနေပြီလော၊ရဟန်းဂေါတမ၏ဝါဒကိုချေဖျက် ပစ်မည်ဟု ကြုံးဝါးသွားပြီး ယခုမူ သင်ကိုယ်တိုင် ဝါဒထမ်းသိုးဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စွပ်လျက် ပြန်လာဘိ၏။ ရဟန်းဂေါတမက သင့်ကို စိတ်ညို့မာယာဖြင့် ပြုလိုက်လေပြီလော။

အရှင်နိဂဏ္ဌ၊ ရဟန်းဂေါတမ ကျွန်ုပ်ကို စိတ်ညို့မာယာဖြင့် ကောင်းစွာ ညို့လိုက်ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်ကိုသာမက မင်း၊ ပုဏ္ဏားစသောအမျိုးလေးပါးနှင့်တကွ တလောကလုံးကို စိတ်ညို့မာယာဖြင့် ညို့ယူတော်မူလိုက်လျှင် ထိုသူတို့မှာ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာအကျိုးစီးပွားများ ဖြစ်ထွန်းကြပါလိမ့်မယ်''

''အို…ဥပါလိ၊ ယခုဆိုလျှင် သင့်ကို ငါမေးရတော့မည်။ ယခုသင်သည် ငါ၏တပည့်လော၊ ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်လော''

ထိုအခါ ဥပါလိသူကြွယ်က နာဋပုတ္တအား တစုံတရာမျှ ပြန်၍မဖြေတော့ဘဲ နေရာမှထ၍ ပခုံးတဘက်၌ ကိုယ်ဝတ်ကို လွှမ်းတင်လျက် မြတ်စွာဘုရားရှိရာအရပ်သို့ လက်အုပ်ချီကာ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်များကို ချီးကျူး မြွက်ဆိုလိုက်လေသည်။

နာဋပုတ္တသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်များကို ကြားရသောအခါ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လျက် ထိုနေရာမှာပင် ပါးစပ်မှသွေးပူများအန်ထွက်လေတော့သတည်း။

ဦးမင်္ဂလာသည် ဥပါလိသူကြွယ်က နာဋပုတ္တနိဂဏ္ဌအား ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကာယကံဖြင့်လည်း မပုတ်ခတ်၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော ဝစီကံဖြင့်လည်း မပုတ်ခတ်ပါချေ။ နာဋပုတ္တသွေးပူများ အန်ထွက်လာရသည်မှာ သူ၏ (ဣဿမစ္ဆရိယ)ဒေါသစိတ် (ဒဏ်ချက်)ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ဦးမင်္ဂလာ သတိပြုလိုက်မိပါသည်။

(မိလိန္ဒပဉှာနှင့် ဥပါလိသုတ်ကိုမှီးပါသည်။)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၅)

ယခုနေ ဦးမင်္ဂလာသည် ဘယ်အကြောင်းက ဘယ်လိုစ,တွေးမိသည် မသိ၊ အာဃာတဆိုသောစိတ်ကို စဉ်းစားနေမိလေသည်။

အာဃာတဆိုသည်မှာ ရန်ငြိုးသိုခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ ရန်ငြိုးထားခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။

လောဘ, ဒေါသ, မောဟ ဆိုသော အရင်းခံစိတ် သုံးမျိုးတွင် အာဃာတသည် ဒေါသစိတ်မှ ပေါက်ဖွားလာခြင်းဖြစ်သည်။ ရုတ်ခြည်းထောင်းကနဲထ,လာသော ဒေါသစိတ်သည် နှုတ်မှ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းစွာ ဆဲဆိုရေရွတ်ပြီးသည့်နောက် ပျောက်လိုလျှင်လည်း ပြေပျောက်သွားနိုင်သည်။ ဝစီကံနှင့်အားမရ၍ ထိုမှတဆင့် ကာယကံမြောက် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ပြုလုပ်လိုက်ရလျှင် ထိုဒေါသသည် အရှိန်သေကာ ပြေပျောက်သွားလျှင်လည်း သွားနိုင်သည်။ သို့မှ မပြေပျောက်နိုင်ပဲ ကာလရှည်လျားစွာ တနုံ့နုံ့ဖြင့် အငြိုးထားခြင်းကို လက်ခံနေလျှင် အာဃာတဟူ၍ ဖြစ်လာသည်။

ဒေါသသည် မီးကျိုးခဲနှင့်တူသည်။ မီးကျိုးခဲကို အဆက်မပြတ် လေယပ်သွင်းပေးသောအခါ (မှုတ်ပေးသောအခါ) မီးခဲမှမီးတောက်ဖြစ်လာ၍ နီးစပ်ရာမှန်သမျှကို သိမ်းကျုံးစွဲလောင်လေသည်။ နီးစပ်ရာအမှိုက်သရိုက်များကိုအမှီပြု၍ပြာသာဒ်ကြီးအထိမီးလောင်ကျွမ်းပျက်စီးစေသည်။ ထို့ကြောင့်'အမှိုက်ကစ ပြာသာဒ် မီးလောင်'ဟု ဆိုရိုးစကားရှိကြသည်။

ထို့နည်းအတူ အာဃာတ တရားသည်မိမိက ရန်ငြိုးထားသူ တဦးတယောက်ကိုသာမက ထိုသူနှင့်နီးစပ်ပတ်သက်သူမှန်သမျှကိုပါ မုန်းထားထိခိုက် နစ်နာစေသောကြောင့် 'တဆုံးတချက်' ထွက်လာပြုမူသိက်သော ဒေါသစိတ်ထက်ကြီးလေးသော အဖြစ်များ ဆက်ကာဆက်ကာဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ကျမ်းဂန်များ၌ မျက်ငြိုးကိုးတန်ဟု ကျယ်ပြန့်သွားပုံကို ဖော်ပြထားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥပမာ–မောင်ဘသည် မိမိအား ယခင်ကလည်း အကျိုးမဲ့ကိုပြုခဲ့သည်။ ယခုလည်း အကျိုးမဲ့ကို ပြုနေဆဲဖြစ်သည်။ နောင်လည်းအကျိုးမဲ့ကို ပြုလိမ့်ဦးမည်ဖြစ်သည်။ ဤကား မိမိကိုယ်တိုင်နှင့် ပတ်သက်သော အာဃာတ သုံးမျိုး။

ထိုမျှနှင့်မရပ်တန့်သေးဘဲ မောင်ဘသည် မိမိ၏ချစ်သူမိတ်ဆွေအား ယခင်ကလည်း အကျိုးမဲ့ကိုလုပ်ခဲ့သည်။ ယခုလည်း အကျိုးမဲ့ကိုလုပ်နေဆဲဖြစ်သည်။ နောင်လည်းအကျိုးမဲ့ကို လုပ်နေလိမ့်ဦးမည်ဟု မိမိ ချစ်သူ မိတ်ဆွေနှင့်ပတ်သက်၍ အာဃာတ သုံးမျိုး။

ထို့နောက် မောင်ဘသည် မိမိ၏ရန်သူ, မုန်းသူအား ယခင်ကလည်း အားပေးအားမြှောက်အကျိုးကိုပြုခဲ့သည်။ ယခုလည်း အားပေးအားမြှောက်အကျိုးကိုပြုနေဆဲဖြစ်သည်။ နောင်လည်း အားပေး အားမြှောက်အကျိုးကိုပြုလိမ့်ဦးမည်ဟု မိမိ၏ရန်သူ, မုန်းသူနှင့်ပတ်သက်သော အာဃာတသုံးမျိုးဟူ၍ အကြောင်းကိုးပါးအထိ ကျယ်ပြန့် သွားပုံကို ပြထားသည်။

ထို့ကြောင့်မိမိတဦးတည်းအတွက်သာ နာကျည်းခံပြင်းခြင်းမဟုတ်တော့ဘဲ မိမိ၏မိတ်ဆွေအတွက်နှင့်တကွ မိမိ၏ရန်သူများအတွက်ပါမိမိက (ဒိုင်ခံ)၍ မျက်ငြိုးကန်ထရိုက်ယူတတ်ကြလေသည်။

ဒေါသကို ကြာရှည်လက်ခံထားလျှင် အာဃာတ ဖြစ်လာ၍ ထို အာဃာတကို ကြာရှည်လက်ခံထားလျှင် ပဋိဃဟူသော အကျိတ်အခဲကြီး ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ထိုအခါ တဘဝ နှစ်ဘဝမျှသာမဟုတ်၊ ဘဝသံသရာ တလျှောက်လုံး ကြီးလေးသော အကုသိုလ်စိတ်ကြီးကို သယ်ယူလာခဲ့တတ်ကြသည်။ သေရိဝ ပါဏိဇ္ဇာတ်တွင် ဘုရားလောင်း ရွှေကုန်သည်အား ဒေဝဒတ်အလောင်း ရွှေကုန်သည်က ရန်ငြိုးဖွဲ့ခဲ့သော အာဃာတကြောင့် ထိုခနရာ၌ပင် သွေးပွက်ပွက်အန်ကာ သေဆုံးရသည်နှင့် အပြီးမသတ်ခဲ့ဘဲ ဗုဒ္ဓအဖြစ်ဖြစ်ခဲ့သော နောက်ဆုံး ဘဝသို့တိုင်အောင် အကျိုးမဲ့ကို ပြုမူ မှားခဲ့ရလေသည်။

ဒေဝဒတ်သည် ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တပါးတည်းပေါ်၌သာလျှင် ရန်ငြိုးထား၍ ပြုမိ မှားခြင်းကြောင့် တဦးတည်းသာ ကြီးလေးသောအပြစ်ကို ခံယူသွားရသည်။ မာဂဏ္ဍီမိဖုရားမှာကား ဗုဒ္ဓနှင့်ပတ်သက်သမျှ အပြစ်မဲ့သူများကိုပါ ပျက်စီးစေသကဲ့သို့ မိမိကိုယ်တိုင်နှင့်တကွ မိမိနှင့် ပတ်သက်သမျှ တဆွေလုံး တမျိုးလုံးကိုလည်း ပျက်စီးစေခဲ့သည်။ ထို အကုသိုလ်မှု ကျယ်ပြန့်စွာ ကူးစက်ဘတ်သော အာဃာတ၏ အကျိုးဆက်တရားပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကုရုတိုင်း ကမ္မာသဒမ္မ နိဂုံးတွင် ဖခင် မာဂဏ္ဍီ၊ မိခင် မာဂဏ္ဍီ၊ သမီး မာဂဏ္ဍီဟူ၍ အမည်တခုတည်း ယူထားသော သားအမိ သားအဖ သုံးယောက်ရှိသည်။ သမီး မာဂဏ္ဍီသည် အလွန် လှပသော အဆင်း ရူပကာယနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအပြင်၌လင်အဖြစ်နှင့်ပေးစား ရအံ့သော ယောကျ်ားတပါးမရှိဟု ဖခင်မာဂဏ္ဍီကြီး မှတ်ယူထားလေ သည်။ သမီးမာဂဏ္ဍီ ကိုယ်တိုင်ကလည်း မိမိ၏အလှကို တန်ဖိုးထား၍ မာနလွှင့်ထုနေသူဖြစ်သည်။ ငါနှင့်ငါသာ နှိုင်းစရာဟု အယူသည်းနေသူ ဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဖခင်မာဂဏ္ဍီနှင့် မိခင်မာဂဏ္ဍီတို့ အမြိုက် တရားရအံ့မချွတ်-ဟုသိမြင်တော်မူသည့်နေ့တနေ့တွင် တကိုယ်တော်တည်း ကမ္မာသဒမ္မနိဂုံးသို့ ကြွတော်မူသည်။ ပထမဦးစွာ ဖခင်မာဂဏ္ဍီက ဗုဒ္ဓ သခင်အား လမ်းတွင်တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း သုံးဆယ့်နှစ် ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာရောင်ဝါမြူတေ ကျက်သရေကို ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩလိုက်ရသည်။ ''ငါ၏သမီး'အလှပဂေး'နှင့် ပေးစား လက်ထပ် နှင်းအပ်ရမည့် သမက်လောင်း ယောကျ်ားမြတ်ပေတကား''ဟု အားရဝမ်းသာ အဖြစ်ကြီးဖြစ်ရှာလေသည်။

မာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားမျိုးကား မိမိတို့၏ သမီးကို သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ သူတော်စင်များနှင့် လက်ထပ်ပေးရခြင်းကားအလွန်ဂုဏ်ယူဖွယ်ဖြစ်သည်။ သူတို့ကား ဗုဒ္ဓ ဒါမဟုတ် ကြပေ။ ဖခင်မာဂဏ္ဍီက ဗုဒ္ဓသခင်၏အပါးသို့ ချဉ်းကပ်လိုက်ပြီးလျှင်....

''ကျက်သရေရှိလှသော အရှင်ရဟန်း၊ အရှင့်အားအလွန်လှပတင့် တယ်သောကျွန်ုပ်၏သမီးကို ပေးအပ်လိုပါသည်။ဤအရပ်၌ ငံ့တော်မူပါ'' ဟု ရဲဝံ့ရင်နှီးစွာ လျှောက်ထား၍ သမီးကိုခေါ်ရန် အိမ်သို့အမြန်ပြန်ပြေး လေသည်။

ဗုဒ္ဓသခင်သည် ထိုအရပ်၌ခြေတော်ရာ တဆူကို ထင်ရှားအောင် ချတော်မူခဲ့ပြီးမှ အရပ်တပါးသို့ ကြွသွားတော်မူသည်။

မြတ်စွာဘုရားတို့ ဒေသစာရီကြွတော်မူရာ၌လမ်းခရီးမှာ တွင်းချိုင့် များရှိလျှင် မြေသားနှင့် အညီအညွတ်ဖြစ်အောင်မို့မောက်၍ တက်ကြွလာ ကြရသည်။ခလုတ်ကန်သင်းရှိလျှင်လည်း မြေနှင့် တသားတည်းဖြစ်အောင် ပြေပြစ်ချောမောသွားတတ်ကြသည်။ ခြေတော်ရာဟူ၍လည်း ဗုဒ္ဓသခင်က အကြောင်းရှိမှထင်စေ၍ အကျိုးကိစ္စပြီးလျှင် အလိုအလျောက် ပျောက် သွားကြရသည်။

ဒုတိယဃဋမြဇ

www.burmeseclassic.com

အမိဋ္ဌာန်နှင့်တောင်းပန်သူရှိလျှင်ကား ချနိုပ်ပေးတော်မူသော ခြေ တော်ရာသည် မပျောက်မကွယ် မပျက်မစီး စက်လက္ခဏာတို့ ပြည့်စုံ ပြတ် သားအောင် ထင်ရှားရှိနေလေသည်။ ဤကားဘုရားသခင်၏အံ့ဖွယ်တော် ဂုဏ်တဆယ့်ရှစ်ပါးအနက် တပါးအပါအဝင် ဖြစ်သည်။

ဖခင်မာဂဏ္ဍီသည် အိမ်သို့မဝင်မီကပင်စိတ်ဆန္ဒစောလှသည်ဖြစ်၍

"မိခင်မာဂဏ္ဍီရေ၊ သမီးနဲ့ ပေးစားဖို့ ယောကျ်ားမြတ်တဦးကို တွေ့ခဲ့ပြီ၊ သမီးကိုအဝတ်အစားတန်ဆာမြန်မြန်ဆင်ပေးစမ်း၊ မြန်မြန်... မြန်မြန်"ဟု အော်ကြီးဟစ်ကျယ်အနေလာသုံးဆယ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အိမ်နား နီးချင်းတို့က ရေကြီးသုတ်ပျာဖြစ်လာသောမာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားကိုတအံ့တသြ ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။

ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးကကြန့်ကြာနေသည့်ပုဏ္ဏေးမကို မြည်တွန်တောက် တီးယင်း သူကိုယ်တိုင်သမီးကိုဝိုင်းကူ၍ အလှအပအခြယ်အသ ပြုပြင်ပေး သည်။ ထို့နောက်သမီးလက်ကိုဆွဲကာ ဒရောသောပါး ထွက်လာခဲ့သည်။ ပုဏ္ဏေးမကြီးလည်းမကျန်ခဲ့ရအောင် အမီလိုက်လာခဲ့ရသည်။ အိမ်နီးချင်း များကသူ့သမီးနှင့်တန်သူလျော်ကန်သူကိုကြည့်လိုမြင်လိုကြသပြင့်ဝိုင်းအုံ၍ လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့်မာဂဏ္ဍီတို့ သားအမိသားအဖသုံးယောက် တို့နောက်မှာ ရွာသူရွာသားများတစုတ[illegible]းတည်း ဖြစ်လာကြသည်။

ဖခင်မာဂဏ္ဍီသည်ဗုဒ္ဓသခင်၏ မူလရပ်တော်မူခဲ့သောနေရာ၌မတွေ့ ရတော့ဘဲရှိသည့်အခါ....

"နင်ကြန့်ကြာနေလို့ငါ့သမက်လောင်းနှင့်လွဲရပြီ"ဟု ပုဏ္ဏေးမကြီး အားကြိမ်းမောင်းနေတော့သည်။ ထို့နောက်အရပ်လေးမျက်နှာကြည့်ရှု မှ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ခြေတော်ရာကို တွေ့လိုက်ရသည်။

"ဒီမှာ....ဒီမှာကြည့်စမ်း၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်ရဲ့ခြေရာကို နင်အကဲ ခတ်ကြည့်စမ်း၊ ဒါဟာသူ့ခြေရာလို့ ငါဘပ်အပ်ပြောဝံ့တယ်"ဟုပုဏ္ဏေးမ ကြီးအား ခြေရာကို ပြလိုက်သည်။

ပုဏ္ဏေးမကြီးက ဗုဒ္ဓသခင်၏ ခြေတော်ရာကို စေ့ငုသေချာစွာ လက္ခဏာဖတ်လိုက်သည်။ ထိုသို့ဖတ်ပြီးလျှင် ပြီးချင်း မိခင် မာဂဏ္ဍီက သူ့လင်ယောကျ်ားအား ရှုတ်ချငေဖန်လိုက်သည်။

"ပုဏ္ဏားကြီး၊သင်လေ့ကျက်ခဲ့သော ဝေဒကျမ်းတို့ကိုမှ သတိမပြု ဇရှမထား အလကားအသုံးမကျရှိလှသည်။ဤခြေရာရှင်ကားသင့်သမီးကို ထား၍ နတ်ဒေဝစ္ဆရာများကိုတောင်ကိလေသာနှင့်ပြစ်မှားမည့်သူမဟုတ် အာသဝေါကင်းကွာ၍ ရဟန္တာစင်စစ်ကြီးမှချဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေ[illegible]သည်။သင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်တိုင်ခြေရာကိုပြန်ကြည့်စမ်းပါဦး၊ခြေရာသည်မြေသားပေါ်၌ ရွှေပြား တွင် တံဆိပ်သွင်းသကဲ့သို့ ပြန့်ပြန့်ပြောပြော ရှိနေသည်။

"ကိလေသာထူပြောသောလူတို့၏ခြေရာသည်အလယ်တွင်ဟောက်ပက်သဖြင့် တပြေးတည်းမထင်နိုင်ရှိကြသည်။ ဒေါသများသူ၏ခြေရာသည် ခြေဖနောင့်ကို ဆောင့်နင်းသကဲ့သို့ နောက်သို့ ငင်လျက်ရှိကြသည်။ မောဟများသူ၏ခြေရာသည် ခြေဖျားနှင့် ခြေဖနောင့် ဖိ၍ နင်းသကဲ့သို့ ရှေ့စွန်း နောက်စွန်း ထင်ရှားနေတတ်သည်။

"ယခု ခြေရာရှင်ကား သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ခြေရာသာဖြစ်၍ အသင်၏ သမီးနှင့်ပေးစားဖို့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်၊ သင်ကြိုးစားသော်လည်း အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ရလတ္တံ့"ဟု ဆိုသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးကတော့ မယားၥ၏စကားကိုနားမဝင်နိုင်ခဲ့ပါ၊ ဇမ္ဗူဒီပါ တကျွန်းလုံးဝယ် ရှာမှရှားသော ယောကျ်ားကိုသာ စေတနာလွန်နေမိသည်။ ထို့ကြောင့်....

"အိမ်တုန်းကလဲ နင်ကြန့်ကြာနေ၍ ယောကျ်ားမြတ်နှင့်လွှဲခဲ့ရသည်။ ယခုလဲ နင်စကားများနေ၍ ထိုယောကျ်ားနှင့် ဝေးသထက်ဝေး နေတော့မည်။ ထိုယောကျ်ားမြတ်၏ ရှေးရှုရာခရီးကို လိုက်ကြကုန်အံ့"ဟု သမီးကိုလက်ဆွဲ၍ လိုက်ပြန်လေသည်။

ပုဏ္ဏေးမကြီးက ပြောမရသော လင့်နောက်ကို လိုက်ပါခဲ့ရသည်။ ရွာသူရွာသားများကလည်း သူတို့နောက်က စုရုံးဝိုင်းအုံ၍ လိုက်ကြပြန်သည်။ သတို့သားအိမ်သို့ သတို့သမီးကိုပို့ကြသော မင်္ဂလာအခမ်းအနားနှင့်ပင် တူနေချေတော့သည်။

နိဂုံးတနေရာသို့အရောက်တွင် မြတ်စွာဘုရားအား တွေ့မြင်ရသည်။

"အရှင်ရဟန်း....ဤကား အလွန်လှပတင့်တယ်သော ယောကျ်ားတပါးနှင့် မထိုက်တန်သော် ကျွန်ုပ်၏ သမီးပါတည်း။ ရှင်ရဟန်းအား ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဆောက်နှင်းပါ၏။ လက်ခံတော်မူပါ"ဟု တွဲတိုးကြီး ပေးအပ်လိုက်သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် 'ဤနေရာ ဤအခါကား ဤလင်မယားကို တရားဟောချိန်တန်ပြီ'ဟု ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့်သိကာ ဤသို့ ပြန်ကြားတော်မူလိုက်သည်။

"ပုဏ္ဏားကြီး၊ ငါ ဘုရားဖြစ်တော်မူစက ဝသာဝတီ နတ်ပြည်မှ တဏှာ, ရာဂါ, အရတိ ဟု အမည်ရှိကုန်သော မာရ်နတ်၏ ရင်နှစ်, နတ်သမီးအစစ်ဖြစ်သူတို့သည် အဆင်း သုံးသွယ်အရွယ် သုံးမျိုးတို့ဖြင့်ချစ်ရေးမြူကာ သွေးဆောင်လာကြသည်သော်မှ ငါဘုရားသည်ကိလေသာ

www.burmeseclassic.com

စက် သုံးထောင်ဝက်ကို ဖြိုဖျက်တိုက်သွန် လက်ခံတော်မမူ၊ ယခုသင်၏ သမီးကား ကျင်ငယ်ကျင်ကြီးရှိ စဖွယ်အသီးသီးတို့ ယိုစီးမလောက် ပြည့်လျှမ်း၍နေသည်ဖြစ်ရာ ပြစ်မှားဖို့ထား၍ ခြေဖျားနှင့်မျှ ငါမထိတို့လိုပါ” ဆိုလိုက်သည်။

ဝိုင်းအုံကြည့်ရှုနေကြသော ရွာသားတို့မှာ ‘ဟာကနဲ’အသံထွက်၍ မာဂဏ္ဍီအား ကွက်ကနဲ ကြည့်လိုက်ကြသည်။ မာဂဏ္ဍီမှာတော့ ရှက်ဒေါသဖြင့် တကိုယ်လုံး ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေသည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကား မာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားလင်မယားကို အသုဘအစစ် ကာယာနုပဿနာဖြစ်အောင် အလွန်လှပသော တပ်မက်စရာကောင်းသော နှစ်လိုချီးမွမ်းဖွယ်ဖြစ်သော သမီးမာဂဏ္ဍီ၏ကိုယ်ကို ကသိုဏ်းဝန်းတင် ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အရဟတ္တဖိုလ် ဒေါက်ပေါက်ရောက်အံ့သော သာဝကနှစ်ယောက်၏အကျိုးကိုသာငဲ့ညှာကယ်တင်တော်မူလိုရင်း ဖြစ်သည်။ဖြစ်လာအံ့သော သမီးမာဂဏ္ဍီ၏အမျက်အာဃာတကို ဂရုပြုတော်မမူချေ။(အကျယ်ကို မာဂဏ္ဍီယသုတ်တွင်ရှု။)

တရားမမ္မကို လူလိမ္မာပညာရှိ ပါရမီရင့်သန်သူများသာ နှစ်ခြိုက်လိုလား၍ ကုသိုလ်တရားဖြစ်အောင် ဆက်လက် ကျင့်ဆောင်နိုင်ကြသည်။ အဝိဇ္ဇာမှောင်ကြီးကျ၍ လူ့အနွမိုက်မဲသူများအဖို့ကား အနာပေါ် တုတ်ကျလို အခံရခက်တတ်လေသည်။

ဗုဒ္ဓသခင်၏ အမြိုက်တရားသည် ဖခင်မာဂဏ္ဍီ၊ မိခင်မာဂဏ္ဍီတို့အား အနာဂါမ်တည်သွားအောင်အကျိုးဖြစ်စေ၏။ သမီးမာဂဏ္ဍီအဖို့ကား ‘ငါ့ကို မယူလိုလျှင် လက်မခံဟုသာ ငြင်းဖို့ကောင်းသည်။ ငါ့လောက်လှတဲ့မိန်းမကို ‘အရုပ်ဆိုးစွ အပုပ်အသိုးမ’ဟု ရှုတ်ချသည်သာမက‘ခြေဖျားနှင့်တောင်မထိမတို့လို’ဟု လူပုံအလယ်မှာပြောလိုက်သည်ကတော့ လွန်လွန်းသည်။ ငါ့အရှက်ကို တမင်ခွဲသည့်သင်းကို ဘယ်တော့မျှမကျေ”ဟု ထိုအချိန်မှစ၍ ဗုဒ္ဓအပေါ်ဝယ် အာဃာတ ထားလိုက်လေသတည်း။

အနာဂါမ် တည်ပြီးသော မာဂဏ္ဍီလင်မယားသည် သမီးအားဘထွေးဖြစ်သူ စူဠမာဂဏ္ဍီထံ အပ်နှံပြီးသည်နောက် ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီအဖြစ် သာသနာတော်သို့ဝင်ကာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြသဖြင့် ရဟန္တာမထေရ်နှင့် ရဟန္တာထေရီအသီးသီးဖြစ်သွားကြလေသည်။

ဘထွေးစူဠမာဂဏ္ဍီသည် တူမတော်ကို ဥတေနမင်းထံ ပို့ဆက်လိုက်လေရာ အလွန်လှပသည်ဖြစ်သောကြောင့် အဆောင် တသီးလည်းခြားဖြင့် မိဖုရားအရာ မြှောက်စားတော်မူသည်။ ထိုအခါက ဥတေနမင်း၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဂ္ဂဒေဝီ သာမာဝတီမိဖုရားအပြင် စန္ဒပဇ္ဇောတမင်း၏သမီး ဝါသုလဒတ္တာ မိဖုရားလည်းရှိသည်။

မာဂဏ္ဍီမိဖုရားကိုချီးမြှောက်ပြီးသောအခါ ဥတေနမင်းက မိဖုရားအဆောင်သုံးခုတွင် ခုနစ်ရက်စီ ပြောင်းရွှေ့ခံစားတော်မူသည်။

တနေ့တွင် မာဂဏ္ဍီမိဖုရားသည် အဂ္ဂမဟေသီ သာမာဝတီမိဖုရားကြီးအဆောင်သို့ အလည် အပတ် ရောက်သွားသည်။ ထို မိဖုရားကြီးအဆောင်နံရံ၌ အပေါက်ငယ်များဖောက်ထားကြသည်ကို ထူးထူးဆန်းဆန်းမြင်ရသည်။ စပ်စုမေးကြည့်သောအခါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ကောသမ္ဗီသို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း၊ ထိုဘုရားမြတ်စွာနှင့် နောက်ပါ သံဃာတော်များ ဆွမ်းခံကြွတော်မူကြသည့်အခါ ထိုအပေါက်ငယ်များမှ မိဖုရားကြီးနှင့် အခြံအရံများသည် ဗုဒ္ဓသခင်ကို ရှုမြင်ဖူးမြော်ကြရကြောင်း ကြားလိုက်ရသည်။

ဥတေနမင်းသည် ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုတတ်သူ မဟုတ်၍ သာမာဝတီမိဖုရားက ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအား ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် ဖူးမြော်နိုင်ရန် အခွင့်အရေးမရှိခြင်းကြောင့် 'ချောင်းကြည့်' ပေါက်များ လျှို့ဝှက်စွာဖောက်ထားကြဟန်တူသည်။ သာမာဝတီမိဖုရားကြီးသော်မှ လက်ပါးစေ ခုဇ္ဇုတ္တရာ ခါးကုန်းမ အပျိုတော်ကြီးမှတဆင့် ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာတော်ကို ကြားနာသက်ဝင် မြတ်နိုးလာရခြင်း ဖြစ်သည်။

မာဂဏ္ဍီ၏ အာဃာတသည် မီးကျီးခဲကို မှုတ်လိုက်သကဲ့သို့ မီးမီးရန်သူဖြစ်သော ဗုဒ္ဓကိုကြည်ညိုသူ သာမာဝတီမိဖုရားသို့ ကူးစက်ပြန့်ပွားအငြိုးထားလိုက်လေသည်။ ဥတေနမင်းအား...

"မိဖုရားကြီး သာမာဝတီသည် ဖောက်ပြား လော်လီလိုသဖြင့် တစုံတယောက်သောသူအား ငံ့မျှော်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ တနေ့တွင် အရှင်မင်းကြီး၏ အသက်ကိုပင် ရန်ရှာမည့်စိုးရပါသည်။ မယုံလျှင် သာမာဝတီ၏ အဆောင်တော်ကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုတော်မူပါ"ဟု ကုန်းစကားဆို၏။

ဥတေနမင်းက သာမာဝတီအဆောင်သို့သွား၍ စစ်ဆေးသောအခါ အပေါက်ငယ်များကို တွေ့သဖြင့် မေးတော်မူသည်။ သာမာဝတီမိဖုရားကြီးက...

"ဗုဒ္ဓသခင် ဆွမ်းခံဝင်တော်မူလာသည့်အခါ ဖူးမြော်ကြည်ညိုရန် ဖောက်ထားပါသည်"ဟုရိုးသားစွာလျှောက်ထားသောကြောင့် မင်းကြီးက အပြစ်တစုံတရာမယူဘဲ အပေါက်များကိုသာ ပိတ်စေတော်မူသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာဂဏ္ဍီသည် မိမိထိုးလိုက်သော လှံချက်က မစူးဝင်သောကြောင့် မကျေမချမ်းဖြစ်နေရသည်။ ထို့နောက်မာဂဏ္ဍီက အရက်သမား လူယုတ်မာများကို စုရုံးစေ၍ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာတိုင်း အရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း၊ ဗယ်ညာအရပ်တို့မှလည်းကောင်း အယုတ္တ၊ အနုတ္တ ဆဲရေးခြင်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ကြမ်းတမ်းစွာလိုက်ပါဆဲရေးစေသည်။

ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာက ဗုဒ္ဓသခင်အား အရပ်တပါးသို့ လွှဲပြောင်း ကြွသွား ဆွမ်းခံတော်မူရန် တောင်းပန်သည်။ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်....

"ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဆဲရေးသော ဤအရပ်မှ အခြားသောအရပ်သို့ လွှဲဖယ်ကြွသွားတော်မူသည့်တိုင်အောင် ထိုအရပ်က ဆဲရေးပြန်သော် အဘယ်သို့ ရှိလိမ့်မည်နည်း။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့အာနန္ဒာ၊ ထိုသူတို့ဆဲရေးခြင်းသည် ခုနစ်ရက်အတွင်းပင် ရပ်စဲသွားကြပါလိမ့်မည်"ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဆဲရေးသူတို့သည် မိမိတို့ကဆဲရေးခြင်းကြောင့် ခံရသူကနာကျည်းသွားမှ ဆဲရကျိုးနပ်သည်။ မိမိက ဒေါသဖြင့် ရိုက်နှက်လိုက်သော သူသည် တုံ့ပြန်မှုရှိမှ ဒေါသထွက်ရကျိုး နပ်ကြပေသည်။ ခွန်းတုံ့မပြန် အရိုက်အနှက် ခံနေရသောသူတို့အား နှိပ်စက်ရခြင်းသည် တဖြည်းဖြည်း ငြီးငွေ့စရာသာ ဖြစ်လာသည်။ နှိပ်စက်သူတို့သာ ပင်ပန်းနေတတ်ကြသည်။ တယောက်တည်း တဘက်တည်းက ရန်ဖြစ်နေရခြင်းသည် အရသာမရှိ၊ ပျင်းရိဖွယ်သာဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် အရက်သမားများ၏ ဆဲရေးခြင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ခုနစ်ရက်ကလွန်သော် ပျောက်ကွယ်ရပ်စဲ ကုန်ကြတော့သည်။

အာဃာတကြီးသော မာဂဏ္ဍီက တဆင့်တိုး၍ တမျိုးကြံပြန်သည်။ ဘထွေး စူဠမာဂဏ္ဍီအား ကြက်အသေ လေးကောင်၊ ကြက်အရှင်လေးကောင် တိတ်တဆိတ်ယူခဲ့ရန် မှာကြား၏။ ထို့နောက် ဥတေနမင်း အရက်သောက်ရာသို့ ကြက်အရှင် လေးကောင်ကို ယူခဲ့၍ ဟင်းချက်ကောင်းလှသော သာမာဝတီမိဖုရားအား....

"မောင်တော်ဘုရား ပွဲတော်တည်ရန် ချက်ပြုတ်စီမံ၍ ပို့ဆက်ပါစေဘုရား"ဟု ခိုင်းတော်မူစေသည်။

ဥတေနမင်းက သာမာဝတီအဆောင်သို့ ကြက်အရှင်လေးကောင်ပို့စေ၏။ အင်္ဂါ(၅)ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သီလကိုစောင့်ထိန်းနေသူ သာမာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိ မိဖုရားက 'တိရစ္ဆာန် အရှင်လတ်လတ်ကို သတ်၍ မချက်ဝံ့ပါဘုရား' ပြန်ကြား၍ ကြက်အရှင်များကို ပြန်ပို့လိုက်သည်။

ထိုအခါ မာဂဏ္ဍီက ထိုကြက်အရှင်များကိုပင်....

''ရဟန်းဂေါတမ ဆွမ်းအလို့ငှာ ချက်ပြုတ်စေပါဦးဘုရား''ဟု ပြန်သည်။ဥတေနမင်းကလည်း(အရက်မှိုင်ဆဲဖြစ်၍)မာဂဏ္ဍီခိုင်းသည့် တိုင်း မိန့်ကြားပို့သစေရာ ထိုအခါမှာဘော့ မာဂဏ္ဍီက ကြက်အရှင် သးကောင်ကို ကြက်အသေ လေးကောင်နှင့် လဲ ခရီးအကြားမှာ လှယ်ပေးလိုက်လေသည်။

သာမာဝတီက ပွဲသုကူပစ္စည်းဖြစ်သော ကြက်အသေလေးကောင် တော့ လက်ခံထားလိုက်သည်။

''မောင်တော်ဘုရား၊ မောင်တော်မင်းမြတ် အရက်သေစာနှင့် တော်တည်ရအောင် စီမံပေးပါဟုဆိုသည့်အခါက သူတပါး အသက်ကို သတ်ဝံ့ကြောင်းနှင့် ဆင်ခြေပေးကာ ပြန်ပို့ပါသည်။ ယခု သူ၏ ရဟန်း ဂေါတမ အတွက်ကိုတော့ သူတပါး၏ အသက်ကိုသတ်၍ ချက်ရမှာ မလေးကြောင်း သိသာနေပါပြီ။ ထိုအချက်ဟာ တရက်ရက်တွင် မောင်တော်ဘုရားအားသတ်၍ ရဟန်းဂေါတမအား နန်းအပ်ကာ ဘုရင် ဖြစ် မြှောက်တင်နိုင်သော သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလား၊ စဉ်းစား တော်မူပါဘုရား' ဟု ကုန်းတိုက်ပြန်သည်။ မင်းကြီးက ဆိတ်ဆိတ်နေ လိုက်၏။

မာဂဏ္ဍီ၏အာဃာတသည် ကြံတိုင်းမဖြစ်သဖြင့် တိုး၍တိုး၍အငြိုး ကြီးလာခဲ့သည်။ ဤတခါတော့ 'မင်းကြီးကိုယ်တိုင် အသက်အန္တရာယ်နှင့် ခပ်ကြောင်း ယုံကြည်လာအောင် ပြယုဂ်တခုပြမှ တော်တော့မည်' ဟု ဉ်းစား၍ အကြံယူနေသည်၊ လူတို့မည်သည့် မိမိအသက်ကို သေကြောင်း ည်သည်ဟု ထင်သိုက်လျှင် သည်းခံခွင့်လွှတ်ခြင်းမရှိနိုင်ကြပေ။

မာဂဏ္ဍီက မြွေဟောက်တကောင်ကိုအစွယ်ချိုး၍ တိတ်တဆိတ် လာခဲ့ရန် ဘထွေးထံအမြန်မှာကြားလိုက်သည်။မာဂဏ္ဍီ၏ အာဃာတ ခွဲဝေမျှတူ ယူထားသော စူဠမာဂဏ္ဍီကလည်းသူ့ထူမ မှာထားသည့် တိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

ဘုရင်ဥတေနက စောင်းတီးရန် အလှန်ဝါသနာပါတော်မူသည်။ ရားသုံးပါး၏အဆောင်များတွင် ခုနစ်ရက်စီ လှည့်လည်ခံစားတော်မူ သည့်အခါ စောင်းကိုတပါတည်းယူဆောင်၍ တီးခတ်နေတတ်သည်။ ထို ချက်ကိုသိသောမာဂဏ္ဍီက သာမာဝတီမိဖုရားကြီးထံ အဆောင်တော် မည့် အခါတွင် စောင်းအိုးအတွင်းသို့ နှတ်ပေါက်မှ မြွေကိုထည့်ကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပန်းများနှင့် အပေါက်များကို ပိတ်ဆို့ထားလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဘု
မင်းတရားကြီးအား သနားစဖွယ်ကယုကယနှင့်လျှောက်ထားလိုက်သ

"မောင်ဘုရားအတွက် နှမတော် မကောင်းသော အိပ်မက်
မြင်မက်ပါသည်။ မိဖုရားကြီးအဆောင်၌ စံစားတော်မူသည့် အခါ
သတိကြီးစွာ ရှိတော်မူပါစေဘုရား" တဲ့။

အရက်ခိုးကလေးရီရီဝေဝေနှင့် မှုန်မပြေဖြစ်နေတဲ့ ဥတေနမင်
တော့ ညင်းညင်းကလေးသာ ရယ်ပြီး စောင်းတော်ပိုက်၍ အစီအ
အလိုက် အဆောင်တော်ကူးတော်မူသွားသည်။

နောက်တနေ့တွင် မာဂဏ္ဍီက သာမာဝတီ မိဖုရားအဆော
လိုက်သွားသည်။ မာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားမကလေးသည် ပျိုမျစ် နုနယ် အရွယ
လည်းငယ်သဖြင့် ဥတေနမင်းကြီးကိုယ်တိုင်က အလိုတော်လိုက်ထားေ
မူသောကြောင့် အဆောင်ဆောင် အနန်းနန်းကို ဖြတ်သန်း ဝင်ထွက်
ရရှိနေပါလိမ့်မည်။

ဥတေနမင်းက သာမာဝတီမိဖုရား ခစားလျက် စောင်းတော
တီးရန် ရင်ဝယ်ပိုက်၍ စောင်းညှို့များညှိ လိုက်သည့်အခါ စောင်းအို
မှာ အနေကြာ၍ ဒေါသဖြစ်နေသော မြွေဟောက်က စောင်း၏လိုင
ကို မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လာသောကြောင့် ပန်းများနှင့် ဆို့ပိတ် ထားေ
နတ်ပေါက်မှ အတင်းတိုးထွက်၍ ပါးပျဉ်းခွက်ခွက်ကြီး ထောင်လိုက
တော့သည်။ မင်းကြီးက မြွေနှင့်တကွ စောင်းကို အထိတ်တလန့် ပ
လိုက်သည်။

သာမာဝတီမိဖုရားက အံ့အားအသင့်ကြီးသင့်နေသည်။တိုး
ကိုနင်း၍မာဂဏ္ဍီမိဖုရားက ရင်တီးလက်ခတ် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ငိုသ
ကလေးဖြင့် လျှောက်လိုက်သည်။

"မောင်တော်ဘုရား၊ သိပြီမဟုတ်လားဘုရား၊နှမတော်ရဲ့အိပ
ဒက်ကနဲမှန်နေသာ"ဤမျှသာမာဝဏ္ဍီကပြောဖို့လိုပါသည်၊ဘုရင်အ
သမားက အထင်မှာ.သွားလေသည်။ အဆင်ခြင်မဲ့စွာ ချက်ချင်းငင်အ
ထုတ်ပါလေတော့သည်။

"သာမာဝတီမိဖုရားကြီးနှင့်တကွ ခြွေရံငါးရာတို့ကိုပါ လေးေ
နှင့်ပစ်ခွင်း၍ ရန်စရှင်းတော်မူမည်" တဲ့။

ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကို ယုံကြည်လေးမြတ် အသက်ပါ
သော သရဏဂုံတည်မြဲကြသူ သာမာဝတီနှင့်ခြွေရံငါးရာတို့က ေ
တော်များနှင့်ရင်ဆိုင်၍ ဥတေနမင်း၏ ဒေါသမာန်ကို သည်းခံ ကိုယ
အပြိုင်မေတ္တာပို့နေကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥတေနမင်းကိုယ်တိုင် ပစ်လွှင့်အပ်သော အဟုန် ကြီးမားသည့် မြားသည် ကျောက်သားကိုထိ၍ ပစ်သူထံပြန်လာသကဲ့သို့ သာမာဝတီ မိဖုရားထံမှပြန်လာသောကြောင့် ဥတေနမင်းမှာ လျင်လျင်လျားလျား ရှောင်ရှားတော်မူလိုက်ရသည်။ ညစ်ကျုမည်းမှောင်သော ဥတေနမင်း၏ ဒေါသကို သာမာဝတီမိဖုရားက ဩဒိဿမေတ္တာရေစင်ဖြင့် သုတ်သင် ဆေးကြောပစ်လိုက်လေသည်။

မိဖုရားကြီး၌ အပြစ်ကင်းစင်ကြောင်း အဝိညာဏက မိမိ၏မြားက သက်သေခံလိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုအရေးအခင်းသည် ပရဝ ဒါဖြစ် ခဲ့သော ဥတေနမင်းအား သာမာဝတီ မိဖုရားနှင့်တကွ တသားတည်း ဗုဒ္ဓဝါဒီ ဖြစ်သွားစေ၏။

တနေ့သော်....ဥတေနမင်းက တောကစားထွက်ရန် အစီစဉ်ပြု သည်။ မာဂဏ္ဍီက 'သူပါလိုက်လိုသည်'ဟု ပူဆာ ခွင့်တောင်းပြီးသော် စူဠမာဂဏ္ဍိဘထွေးအား ဘုရင်ကြီး တောကစား နေ သည့် အ ခိုက် သာမာဝတီ၏နန်းဆောင်တခုလုံးကို မီးတိုက်ပစ်ရန် မှာကြားခဲ့လေသည်။ စူဠမာဂဏ္ဍိကယုံကြည်စိတ်ချရသော ဆွေမျိုးများကိုခေါ်၍ သာမာဝတီ မိဖုရား၏အဆောင်ကို ထွက်ပေါက်မရှိလေအောင် ရေနံ အဝတ် တို့ဖြင့် ပိတ်ဆို့၍ ဝိုင်းဝန်းမီးရှို့လိုက်ကြသည်။

ခြေမြန်တော်သတင်းပို့တွေက အပြေးလိုက်လာ၍ သံတော်ဦး တင်သဖြင့် ဥတေနမင်းနှင့် မာဂဏ္ဍီတို့ နန်းတွင်းသို့ ပြန်ရောက်ကြသည့် အခါ၌ကား သူတော်ကောင်းမကြီးနှင့်တကွ အခြွေအရံတို့ကို ကယ်တင် ခြင်း မပြုနိုင်တော့ပါ။

မာဂဏ္ဍီ၏ အာဃာတသည် ဥတေနမင်း၏ဒေါသကို အာဃာတ တဖန်ဖြစ်လာစေသည်။ တရားခံများကို မိမိကိုယ်တိုင် သက်ဖြတ်စီရင် လိုသည့် ဗျာပါဒဝိတက် မိမိကိုယ်တိုင် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လိုသည့် ဝိဟိံသာ ဝိတက်တို့က ဆက်လက်မြှောက်ပေးနေကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဥတေနဘုရင်က ရာဇပရိယာယ် ရွှေညာက်ခြယ်၍ အယ်လဲဝမ်းသာ သယောင်ယောင် ဟန်ဆောင်၍ ဤသို့ ပြော လိုက်သည်။

"ငါ့မှာ နေ့နေ့ညည တထိတ်ထိတ် နေရတဲ့ ဒေါသက ကယခုမှ ကင်းတော့သည်။ ငါ့ကို မနှစ်လို၍ အသက်ကိုပင် ရန်ရှာခဲ့ကြသော မိဖုရား နှင့် အပေါင်းအပါတို့အား ငါ၏ကိုယ်စား မီးလောင်တိုက်သွင်းသလို ရှင်းလင်း သုတ်သင်ပေးကြသည့် အမှုတော်ထမ်းတို့အား ကျေးဇူးတင်လှ ပါဘိသည်။ ထိုသူတို့အား ကျေးဇူးဆပ်ရန် အစီအမံ ကြီးကျယ်စွာဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ချီးမြှောက်ပေးတော်မူလိုသည်''ဟု မိန့်တော်မူသည့်အခါ အဆင်းသာရှိ၍ အချင်းမရှိသော ပုဏ္ဏေးမ မာဂဏ္ဍီသည်....

''မိမိနှင့် မိမိ၏ဆွေမျိုးများ၏ အစီအမံသာဖြစ်ကြောင်း''

ရင်ကိုခကာ၍ မျက်နှာလေးမော့မော့ဖြင့် ခပ်ကြွားကြွား ဝန်ခံလိုက်လေသည်။

ဥတေနမင်းသည် မာဂဏ္ဍီမိဖုရားနှင့်ဆွေမျိုးအားလုံးကိုဆင့်ခေါ်၍ ဖမ်းဆီးကာ မြေတွင် ကိုယ်တဝက်အထိ မြှုပ်စေပြီး မီးနှင့် မြှိုက်ကာ ထွန်သွားဖြင့် တိုက်သတ်တော်မူလေသတည်း။

ဤအဖြစ်အပျက်သည် အာဃာတ၏ အကျိုးမဲ့ကို အဆင့်ဆင့်ဆင်ခြင်၍ ဩတ္တပ္ပသံဝေဂ ရယူနိုင်ကြရန် ဖြစ်သည်။

မာဂဏ္ဍီသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအား မလို မုန်းထား၍ အာဃာတ စတင်သည်။ မြတ်စွာဘုရားအား ဝပ်တွားကြည်ညိုသူ သာမာဝတီ မိဖုရားနှင့် အပေါင်းပါတို့ အပေါ်ဝယ် မိမိအာဃာတ ကူးစက်သွားသည်။ မိမိက မုန်းသူကို ဆွေမျိုးများကပါ မုန်းလာအောင် အာဃာတ ထားစေသည်။

ဘုရင်ဥတေနမင်းကိုလည်း မိမိကမုန်းသူကိုမုန်းရအောင်ကြံဆောင် ဖန်တီးသည်။ နောက်ဆုံး မိမိ၏ အစီအမံဖြင့် သာမာဝတီ မိဖုရားနှင့် အခြံအရံတို့အား ဆွေမျိုးများက မီးတိုက်စေသည်။

သေခြင်းမလှ သေရှာကြရသော မိဖုရားနှင့် အပေါင်းပါတို့ အတွက် ဥတေနမင်းက ဒေါသဖြစ်လာသည်။ ထိုဒေါသမှ လက်စားချေ လိုသော အာဃာတ ဖြစ်လာရပြန်သည်။ ထိုအာဃာတကြောင့်ပင် မာဂဏ္ဍီနှင့် တကွသော ဆွေမျိုးများပါ အတိဒုက္ခမရှုမလှ အသက် ဆုံးရှုံးကြရသည်။

အာဃာတဟူသည်ကား မူလအပင်မှ စ၍ မီးစွဲလျှင် တောမီးပမာ တတောလုံးကို လောင်မြိုက်ပျက်စီးစေသော ဘေးဆိုးကြီးနှင့် တူလှချေ၏ ဘကား။

ဦးမင်္ဂလာသည် 'ဒေါသစိတ်မဖြစ်အောင် သတိထားမည်။ ဒေါသ စိတ် ဖြစ်လာသော်မှ အာဃာတအထိမဖြစ်အောင် မိမိစိတ်ကို မိမိစောင့် ထိန်းတော့မည်'ဟု သန္နိဋ္ဌာန် ချလိုက်မိသော ဟူ၏။ ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၆)

ဦးမင်္ဂလာသည် အာဃာတ ဆိုသော ရန်ငြိုးဖွဲ့သည့် စိတ်ကို ဆင်ခြင်ပြီးသည့်နောက် ဣဿာဆိုသော စိတ်မျိုးကို ဆက်၍ စဉ်းစား ကြည့်မိသည်။

ထိုဣဿာဆိုသော စိတ်၏နောက်၌ မစ္ဆေရ(မစ္ဆရိယ) ဆိုသော စိတ်က တွယ်ကပ်လိုက်ပါလာလေ့ ရှိသည်ကိုလည်း သတိပြုမိသည်။

ဣဿာဟူသော အဓိပ္ပာယ်မှာ ငြူစူခြင်းဟူ၍ ဖွင့်ဆို၍ မစ္ဆေရကို ဝန်တိုခြင်းဟု ဖွင့်ဆိုတော်မူကြသည်။

မြန်မာစကားဖြင့် ရှင်းရှင်းဆိုရလျှင် ဣဿာကို မနာလိုခြင်းဟု ပြောနိုင်၍၊ မစ္ဆေရကို သဝန်ကြောင်ခြင်းဟု ပြောနိုင်လိမ့်မည် ထင်သည်။ (နှမြော တွန့်တို မပေးလိုခြင်းမဟုတ်၊ ကိုယ်ကျင့်အဘိဓမ္မာ)

မစ္ဆေရဟူသည်မှာ ကိုယ့်ဥစ္စာကိုလည်း မပေးလို၊ ကိုယ့်ဥစ္စာ ဂုဏ် သိန်နှင့်တူသော ဥစ္စာ စည်းစိမ်ဂုဏ်သိန်ကို သူတပါးတို့ ရသွားမည်ကို လည်း စိုးရိမ်သည်။

၁။ အာဝါသမစ္ဆေရ=မိမိနေသော ကျောင်း အာရာမ်စသည်ကို အခြား သူတော်ကောင်းရဟန်း ယာရောက်ခြင်းကို အလိုမရှိခြင်း၊ လာ လျှင်လည်း အမြန်ပြန်စေလိုခြင်း၊

၂။ ကုလမစ္ဆေရ=ရဟန်းတော်များအတွက် မိမိအား ကိုးကွယ် ကြည်ညို လှူဒါန်းနေသည့် ကိုယ့်ဒါယကာတဦးက တပါးသော ရဟန်း အား မိမိထက် သဒ္ဓါကြည်ညို ထောက်ပံ့ လှူဒါန်းနေခြင်းကို မနာလို ခြင်း၊ ထောက်ပံ့ကြည်ညိုသွားမည်ကို စိုးရိမ်ခြင်း၊

လူများအတွက်မူ မိမိအား ထောက်ပံ့ ချီးမြှောက် အားကိုးအား ထားပြုလောက်သော အာဏာရှိ, ပစ္စည်းရှိ, သြဇာရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး က မိမိထက် သူတပါးအား သာလွန်ချစ်ကြည် အခွင့်အရေး ပေးသည် ကို မနာလိုမရှုဆိတ် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်နေခြင်း၊ နီးစပ် ကျွမ်းဝင်သွားမှာ ကိုပင် စိုးရိမ် ကြောင့်ကြနေတတ်သော စိတ်မျိုးဟု ဆိုနိုင်ပေလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၃။ လာဘာမစ္ဆေရ=ရဟန်းတို့၌ သူတပါးက မိမိထက် အလှူ အတန်း ပူဇော်သက္ကာရပွားများစွာ လက်ခံနေရခြင်း၊

လူတို့၌ဆိုလျှင် စီးပွားဖြစ်ထွန်းနေခြင်း၊ ဝင်ငွေ ကောင်းနေခြင်း၊ အကြံအဖန်အပေါက်အလမ်းသင့်နေခြင်း စသည် စသည်တို့ကို မနာလို မရှုဆိတ်နိုင်သည့် သဘော၊ ကိုယ်နှင့်တန်းတူ ဖြစ်နေလျှင်လည်း သူ့ထက် မသာရ၍ သူ့ကိုလည်း မကျေနပ်နိုင်၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မကျေနပ်နိုင်သည့် စိတ်မျိုးဖြစ်သည်။ ဒါလဲ နီးစပ်လေ ဒုက္ခပေးလေ ဖြစ်တတ်သည်။

၄။ ဝဏ္ဏမစ္ဆေရ=သူတပါးက မိမိထက် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ နုနယ်ပျိုမျစ် ရွှင်လန်းကြည်လင်သောကြောင့် သူတကာက နှစ်လို ချစ်ခင်နေကြခြင်းကို မိမိက မနာလိုမရှုဆိတ်နိုင်အောင် ဖြစ်သည့် သဘောမျိုးကို ဆိုလိုသည်။

ဝဏ္ဏဟူသည် အဆင်းရောင်သာမက ပျိုမျစ် နုနယ်ခြင်းကိုလည်း အကျုံးဝင်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။ ယင်းသဘောမျိုးကလည်း နီးစပ်လျှင် နီးစပ်သလောက် စိတ်ဖောက်ပြန်တတ်သည်။ မုဒိတာ သာ မဖြစ်နိုင်လျှင် သမီးရည်းစား၊ လင်မယားတို့အတွင်း၌ပင် ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ ဖြစ်တတ်သည်။ လူလူချင်းပင် မဆိုထားနှင့် မိမိစီးလာသော ဆင်ဖြူတော်၏ ကျက်သရေကို လူအများက ဝိုင်းဝန်း ချီးမွမ်း ကြည်ညို ကြသောကြောင့် မိမိပိုင်ရတနာဖြစ်သော ထိုဆင်ဖြူတော်ကိုပင် သေကြောင်းကြံသည့် ရှင်ဘုရင်တပါး ရှိခဲ့ကြောင်း ဘုရားဟောတော်မူခဲ့သည်။

၅။ ဓမ္မမစ္ဆေရ=မိမိတတ်သိထားသော လျှို့ဝှက်သောကျမ်းစာ၊ လျှို့ဝှက်သော စကားအစဉ်ကို သူတပါးမသိစေလိုခြင်း၊ သင်ပြမပေးခြင်း။

ထိုစိတ်မျိုးငါးပါးကို သာမန်အားဖြင့် ပေါ့ပေါ့ဆဆ တွေးသူများက သဘောထားသေးသည်၊ သဘောထား နုသည်၊ သဝန်ကြောင်သည်၊ မနာလိုတိုရှည်ဖြစ်သည်၊ အောက်တန်းကျသည်ဟု အလွယ်တကူ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ တတ်သော်လည်း မိမိတို့၏စိတ်ကို မလိမ်မညာ မကွယ်မဝှက် မဖုံးမဖိ ဟန်မဆောင်ဘဲ 'စိတ္တာနုပဿနာ' သာ ပြုကြည့်ကြမည် ဆိုလျှင် ထိုဣဿာမစ္ဆေရသည် မိမိကိုယ်တိုင်ကို မဆိုထားနှင့် ဆရာတော်သမား တော်ကြီးများမှအစ ဘုရင်ကေရာဇ်ပညာရှိ ပဏ္ဍိတ်ကြီးများ၊ ဂုဏ်သရေ ရှိလူကြီး လူကောင်းများ၊ တိုင်းသိပြည်ကျော် ထင်ပေါ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးများနှင့်တကွ လက်လုပ်လက်စား ဆင်းရဲသား ပါမွားတို့အထိ ဝင် ရောက်ချောက်ချားသည်ကို မသိမသာ လက်ခံနေရတတ်ကြောင်းပေါ် လွင်လာပါလိမ့်မည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသူများအနက်မှာ 'င'သည်ကော ရောရောနှောနှော လိုမှ၍ နေရသည်ဟုတ်လော'ဟု ဦးမင်္ဂလာက တွေးကြည့်မိပါသည်။

'အာဃာတ'ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမှပဋိဃအကျိတ်အခဲဖြစ်လာရသကဲ့သို့ ကူဿ ဓနာသို့၍ မခံရ သဝန်ကြောင်းခြင်း ဖြစ်လာရသည်။ ထို စိတ်မျိုးပြင်းထန်လာလျှင် မနေ့ကလောက်နှင့် အငြိမ်မနေတော့ပဲ မလို တမာ၊ အမနာပ၊ အပုပ်ချခြင်း၊ ကုန်းချောခြင်း၊ သွေးခွဲသောစကား မျိုး ပြောခြင်း၊ ချောက်ချခြင်း၊ အဆင်းတွင် ဘီးတပ်ပေးခြင်း၊ ဟုတ် မဟုတ် လုပ်ဇာတ်ခင်း၍ပြောဆိုခြင်း၊ တဆိတ်ကို တအိတ်လုပ်၍ မှန် ဘီလူး ပုံကြီးချဲ့ခြင်း စသော စသော ဝစီကံများ မီးပွားလာပြီးသည့် နောက် ကာယကံမြောက် အကျိုးယုတ် အရှက်ကွဲ စိတ်ဆင်းရဲလူဆင်းရဲ ဖြစ်သွားစေသည်အထိ ပြုမိများဖို့ ဝန်မလေးတတ်ကြချေ။

ဤအခါများတွင် လူနှင့်လူချင်း၌ လွတ်လပ်စွာ တုပယှဉ်ပြိုင် ကြိုး စားနိုင်ကြ၍ စိတ်၏ ထွက်ပေါက် ထွက်မြောက်နိုင်စရာ ရှိသေးသည်။

ဥပမာ အာဝါသနှင့်ပတ်သက်၍ သူက တထပ်တိုက်ဆောက်လျှင် ကိုယ်က နှစ်ထပ်တိုက်ဆောက်နိုင်အောင် တရားသောနည်း၊မတရားသော နည်း၊ မည်သည့်နည်းဖြင့်ဖြစ်စေ ကြိုးစားနိုင်ဖို့ အခွင့် အရေးများ ရှိသေးသည်။

ရဟန်းတော်များအတွက်မူ ဝိနည်းတော်အရ သူ့ထက်သာအောင် ဆောက်လုပ်နိုင်ခွင့်မရှိရှာကြပေ။ ကိုယ့်ကျောင်းတွင် ရဟန်း တပါး လာရောက် ခိုလှုံနေသည်ကိုလည်း သဝန်ကြောင်တတ်ကြသည်။

ဝဏ္ဏဆိုလျှင်ကော လူတွေက 'နဂိုမရှိဘဲ နဂိုင်းကလေးထွက်' အောင် ဝတ်စားတန်ဆာအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အဆိုး့အခြယ်, အလှယ်, အသ, သက္ကရာဇ်ဖြိုလို့ ရကြသေးသည်။ ရဟန်းတော်များမှာ မူကား အဝတ်အစားကိုလည်း ကွန့်၍ လွန့်၍ အဆင်ဆန်းများနှင့် မဖုံး လွှမ်းနိုင်၊ ဆံပင်ဆိုးခြင်း၊ အခြယ်အသ မလုပ်နိုင်ခြင်း၊ နဂိုရှိမှ နဂိုင်း ထွက်ကြရခြင်းတို့ကို ဝိနည်းတော်က ထိန်းချုပ် စောင့်ရှောက် ထားကြ လေသည်။

လာဘနှင့်ပတ်သက်လာလျှင်ကော လူများမှာ တရားသောနည်း ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ မတရားသောနည်းဖြင့်ဖြစ်စေ အဒိန္နာဒါနာ အမျိုးမျိုးဖြင့် စီးပွားတိုးအောင် လုပ်နိုင်ကြသေးသည်။ 'မမိလျှင်စံ၊ မိလျှင်ခံပေါ့' လူဆိုတော့ အများကြီး လွတ်လပ်သည်။

ရဟန်းတော်များမှာမူ ဝိနည်းတော်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်လုပ်လို့ လည်း မရ၊ဒလ်ထား၍ ဆွယ်တရားဟောရမည်လည်းမသင့်၊ သဒ္ဓါတရား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိသူများက လှူဒါန်းလာမှ လက်ခံကြရရှာသည်။ ဒါတောင် ငွေဆိုရင်
အလှူမခံကောင်း၊ တောင်း၍လည်းမဖြစ်၊ အရောင်းအဝယ် လုပ်ယူလို့
လည်းမရ၊ ရှေးဘုန်းနှင့် ကံသာ အားကိုးစရာ ရှိကြရှာသည်။

ဓမ္မဆိုလျှင်ကော လူများမှာ ပြိုင်နိုင်လျှင်ပြိုင်၊ မပြိုင်နိုင်လျှင်
ခအောက်ကနေ၍ မလျှောစကား မဟုတ်တမ်းတရား ပြောနိုင်ကြသေး
သည်။ 'လင်းတလေ့ာက်ဘော ငှက်တိုင်းလှပါသည်' ဟုဆို၍ မသိ မသာ
နေစရာများ ရှိသေးသည်။

ရဟန်းတော်များအတွက်မူ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိမှုရနစ်ပါး၌ ဟော
ခံပြော ပို့ချရေးသားနည်းပြ အမြဲတစေ နေရခြင်းကြောင့် အခါမလပ်
မှတ်ကျောက် အတင်ခံနေကြရသလိုရှိသည်။ ကိုယ်တော်လျှင် တော်သလို
သင်ရှား၍ ကိုယ်ညံ့လျှင် ညံ့သလောက် သာမညထဲမှာ နေရသည်။

ထို့ကြောင့် ဓမ္မမစ္ဆေရသည် ရဟန်းတော်များအား ပြင်းထန်စွာ
ထိုးနှက်နှိပ်စက်နေ့တတ်ကြသည်။

ကုလမစ္ဆေရဆိုလျှင်ကော လူများအတွက်မှာ ဆရာရှာဖို့ လွယ်
သလောက်၊ ရဟန်းတော်များမှာ ဒါယကာရှာဖို့ အလွန်ခက်ခဲ
လိမ့်မည်။

လူတို့၏စားဝတ်နေရေးမှာ သူတပါးကို အားမကိုးရလျှင် ကိုယ်
တိုင် ရှာဖွေစားသောက်နေထိုင်ဖို့ ဖြစ်သလောက်တော့ဖြစ်နိုင်သေးသည်။
ရဟန်းတော်များမှာမူကား ပစ္စည်းလေးပါး အထောက်အပံ့များ
မိမိ၏ဒါယကာမှလွဲ၍ ကိုးစားသောကံမ အားကိုးစရာ မရှိကြပေ။

ထို့ကြောင့် ကိုယ့်ဒါယကာက တပါးသောရဟန်းအား မိမိထက်
သဒ္ဓါကြည်ညိုပိုလွန်သွားမည်ကို မစ္ဆေရဖြစ်တတ်သည်။ ထိုစိတ်ယုတ်မာ
မျိုးမှာ အဖုအထစ်ကြမ်းတမ်းသော အပြစ်ဒေါသရှိနေသည်ဟု သတိ
မထားနိုင်လောက်အောင် နူးညံ့စွာ ဟန်ဆောင်ဖုံးဖိထားတတ်လေသည်။

ပုထုဇဉ်ဆိုတို သူလိုကိုယ်ကို ပုဂ္ဂိုလ် အညတရ မဆိုထားနှင့် လ
ပေသလ၊ သိက္ခာကာမ၊ ဝိနည်းတော်ဟူသမျှကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း
နေပါလျက် 'ရှက်ရ ကြောက်ရမှန်း သတိမထားမိအောင် မစ္ဆေရ သွေး
ဆောင်ခံရသည့် ရဟန္တာစင်စစ်ကေန်ဖြစ်ရမည့် လောကတိဿရဟန္တာ
လောင်းကြီး၏ ဝိပါက်ကြမ္မာကို ဦးမင်္ဂလာက သတိရလိုက်မိလေသည်။

ယခု မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့လက်ထက်တော်၌ လက်ယာတော်
အဂ္ဂသာဝက အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကြီး၏ ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံ
မူရပြီးရဟန်းဖြစ်လာရသော လောကတိဿမထေရ်သည် ရဟန္တာစင်
ဖြစ်လာရပါလျက် နောက်ဆုံးအချိန် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူနီးမှ စတု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝဝဘဦးပေးရသည်မှာ အတိတ်က ဣတ္ထိယာမစ္ဆေရ အကျိုးပေးများကြောင့် ဖြစ်ရလေသည်။

သုံးလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ထိုလောကတိဿ ရဟန္တာ၏ အတိတ်ဝတ္ထုကို ဟောပြတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ငါးရာ့ငါးဆယ်ကောနိပါတ် လောသကဇာတ်၌ ဤသို့ပါရှိသည်။ အခါကား၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူစဉ် ဖြစ်သည်။

တခုသောရွာတရွာ၏ ငွေကြေးချမ်းသာ၍ ရ တ နာ သုံး ပါး ၏ ဂုဏ်ကို ယုံကြည်စွာ သဒ္ဓါရက်ရောလှူဒါန်းနေသော သူကြွယ်တဦးသည် ရဟန်းတပါးအား ကျောင်းဆောက်ကိုးကွယ်ထားလေသည်။ဆွမ်းသက်န်း တို့၌လည်း ပေ များပြည့်စုံလှသည်။ ဆရာနှင့် ဒကာမှာ အစစ အရာရာ အဆင်ပြေလျက်ရှိသည်။ ကျောင်းထိုင်ရဟန်းမှာလည်းသီလသိက္ခာပြည့်ဝ လှပါဘိသည်။ ဝိပဿနာဟာရား၌ အလွန်အားထုတ်တော်မူ၏။

တနေ့သော်ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက ရဟန္တာတပါးသည် ထိုရွာသို့ကြွရောက်လာပြီးသော် ဒါယကာ၏အိမ်သို့ ဆွမ်းခံရပ်လေသည်။ ဒါယကာသူကြွယ်သည် ထိုရဟန္တာမထေရ်၏ သီလဂုဏ်၊ ပါသာဒိကဂုဏ် တို့ကိုကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီးလျှင်မည်သည့်အရပ်၌ သီတင်း သုံးနေတော်မူပါသနည်းဟု လျှောက်ထားမေးမြန်းရာက အတည်တကျ သီတင်းသုံးရန် အရပ်နေရာမရှိသေးသည်ကို သိရသောအခါ မိမိလှူဒါန်း ထားသောကျောင်းသို့ ပင့်လျှောက်၍ မူလကျောင်းထိုင် ရဟန်းတော်နှင့် အတူတကွ သီတင်းသုံးစေသည်။

ရဟန္တာမထေရ်သည် ကျောင်းသို့ရောက်လျှင် ကျောင်းထိုင်ရဟန်း အား ဝပ်ချ ကန်တော့ပြီးသည့်နောက် တပါးတည်း လွတ်လပ်စွာ မဂ်ဖိုလ် ချမ်းသာဖြင့် နေတော်မူလေသည်။ ကျောင်းထိုင်ရဟန်းသည် အကျင့်သီလ ပြည့်စုံပါလျက်၊ ဝိပဿနာလက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ပွားများ ဆင်ခြင်နေ သူဖြစ်ပါလျက် ဘိတ်တခိုး ဝင်လာသော ဣဿာမစ္ဆေရစိတ်ကို လက်ခံ တော်မူမိသေသည်။

'ယခုရဟန်းသည် ငါ၏ အာဝါသကို ငါနှင့်ညီတူညီမျှခိုလှုံလာသူ ဖြစ်သည်။ မိမိတဦးတည်းပိုင်က နှစ်ဦးပိုင်ဖြစ်လာပြီ၊ ဘယ်အချိန်ဘယ်ကာ လအထိ နေသွားဦးမည်မသိ'ဟုတွေးကာ ကြာရှည်စွာ နေသွားမည်ကို စိုးရိမ်ဝန်တိုလာသော အာဝါသမစ္ဆေရ။

'ငါ၏ ဒါယကာသည် ငါတဦးတည်းကိုသာ ဆွမ်း လုပ် ကျွေး မြှုစု လှူဒါန်းရာမှ ယခုသော် ငါနှင့်အညီအမျှ ဝေငှ လှူဒါန်း ကျွေးမွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေတော့မည်။ ဤအလှူအတန်း ဆွမ်းတို့ကို ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက် ဘယ်လ ဘယ်နှစ်အထိ ခံစားသုံးဆောင် နေမည်နည်း’ဟု ဝန်တိုလာသော လာဘမစ္ဆေရ။

‘ယခုရဟန်းသည် ကြည်ညိုဖွယ်သော အဆင်းအရွယ်နှင့်သမဏပါသာဒိကဂုဏ် ငါ့ထက် ပြည့်စုံနေသည်။ ထို့ကြောင့် ငါ၏ဒါယကာက အာဂန္တုအဖြစ်မှ အာဝါသိကအဖြစ်သို့ ချီးမြှောက်နိုင်ဖွယ် ရှိသည်’ ဟူသော ဝဏ္ဏမစ္ဆေရ။

‘ယခုရဟန်းသည် ငါ၏ဒါယကာနှင့် ကျွမ်းဝင်နီးစပ်၍ သဒ္ဓါကြည်ညိုဖြစ်သည်ထက် ဖြစ်လာသည်ရှိသော် ငါအဖို့ဒါယကာကောင်း တဦးလက်လွတ်ဆုံးရှုံးသွားစရာရှိသည်’ဟူသော ကုလမစ္ဆေရ။

ထိုနည်းဖြင့်မနာလိုသောက္လေသာတရားသည် ဝန်တိုသော မစ္ဆေရနှင့်လက်တွဲ၍ နက်နဲစွာ နှိပ်စက်ကြလေရကား ထိုရဟန်းကြာရှည်မနေမှ ငါစိတ်ချမ်းသာရာ ရပေတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်မိလေသည်။

နံနက်အရုဏ်တွင်ကျောင်းထိုင်ရဟန်းသည် အာဂန္တုရဟန္တာအား အသံအသက်မပြု အသိမပေးဘဲ ကျောက်စည်ကိုဝိနည်းလွတ်ရုံမျှ မိမိလက်သည်းနှင့်ခေါက်၍ မိမိ သူကြွယ်ဒါယကာအိမ်သို့ အရောက် တပါးတည်းကြွသွားလေသည်။

(ဤတွင် ရဟန္တာမထေရ်သည် ကျောင်းထိုင်ပဓာနရဟန်းကအသိမပေးမဖိတ်မခေါ်ခြင်းကြောင့်နေရစ်ခဲ့ဟန်ရှိလေသည်။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည် အစဉ်နိုးကြားသော ဇာဂရိယဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံလျက်အအိပ်အနေအလွန်နည်းပါးကြပါသည်။)

ကျောင်းဒါယကာက တပါးတည်းကြွလာသော ကျောင်းထိုင်ရဟန်းအား အာဂန္တုအကြောင်းကိုမေးရာ....

“ဒကာကြီးရဟန်းက အအိပ်စုံမက်ဟန် တူပါတယ်၊ ကျောက်စည်ကို ထိုးတာတောင် သူမနိုးလို့ မပါခဲ့တာပေါ့”ဟု မလိမ်သော်လည်း မမှန်သောစကားကို ဆိုလိုက်လေသည်။ ဤသည်မှာ မနောကံက္လေသာ မစ္ဆေရမှ ဝစီကံ မုသာဝါဒအပြင် အကြည်ညိုပျက်အောင် အပုပ်ချကုန်းချောသော ပိသုဏာဝါစာသို့ ရောက်လာခဲ့ရလေသည်။

“ရှိပါစေတော့ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားသည် ဤအိမ်၌ ဃဏာနို့ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီးသည့်နောက် အရှင်ဘုရား၏ သပိတ်နှင့်ပင် အာဂန္တုကိုယ်တော်အတွက် နို့ဆွမ်းကို တပည့်တော် လှူလိုက်ပါမည်”ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် သပိတ်တွင် နို့ဆွမ်းကို ကပ်လှူ လိုက်လေသည်။ သို့သော် ထိုနို့ဆွမ်းကို အာဂန္တုရဟန်း ဘုဉ်းပေးတော် မမူရှာပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဤဆွမ်းမျိုးနှင့် ဤကျောင်းမျိုးမှာသာ စားနေရလျှင် နှင်ချ၍ သော်မှ ကြွလိမ့်မည်မဟုတ်"ဟု ထင်သောကြောင့် ကျောင်းထိုင် ရဟန်းက သမ်းခရီးမတ္တမှာပင် ဆွမ်းကိုသွန်ချ ဖျောက်ဖျက် လိုက်လေသတည်း။

ကဿပမထေရသည် ကာယကံ မြောက်သည့်အထိ ကျူးလွန်လာခဲ့ပြီကော။ အာဂန္တုက ရဟန္တာသည် ပရစိတ္တဝိဇာနန အဘိညာဉ်ဖြင့် ကျောင်းထိုင် ရဟန်း၏စိတ်ကို သိသည် အားလျော်စွာ ထိုရဟန်း၌ အကုသိုလ်စိတ်မီး မပွားရလေအောင် အရပ်တပါးသို့ ကြွသွားထွက်ရှောင်တော် မူလေပြီ။

ကျောင်းထိုင်ရဟန်းသည် သပိတ် သက်န်းနှင့်တကွ ပျောက်ကွယ်သွားသော အာဂန္တုကရဟန်း၏ အခြေအနေကို အကဲစတ်လိုက်မိမှ ထိုရဟန်းမှာ မိမိကဲ့သို့ ပုထုဇဉ်မဟုတ်၊ ဈာန်အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာ ဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားမရှိ သိလိုက်ရလေပြီ။

"ငါသည် ဝမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် မသင့်သော အရာကို ပြုမိ၏"ဟု သြတ္တပ္ပ သံဝေဂနှင့်တကွ ကုက္ကုစ္စ နောင်တ တဖန် ပူပန်ခြင်းတို့သည် ကျောင်းထိုင်ရဟန်းအား အသက်ထင်ရှားရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဆင်းရဲအောင် နှိပ်စက်နေပါလေတော့သည်။

'သီလကို စင်စစ် ချစ်မြတ်နိုးစွာ စောင့်ရှောက်လာသူ ဖြစ်စေကာမူ ထိုကဿပမထေရ စက်ကွင်းမှ မလွတ်ကင်းနိုင်ပါတကား"ဟု ဦးမင်္ဂလာ ညည်းတွားလိုက်မိပါသည်။

ကျောင်းထိုင်ရဟန်းသည် ထိုအကုသိုလ် စေတနာဆိုးကြောင့် သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ကမ္ဘာရှည်သျှားအောင် ငရဲ၌ကျခဲ့ရလေသည်။ထိုသည့်နောက်လည်း 'ငဋ်(မှာ)အမြဲ–ငရဲ(မှ)အပ'ဆိုသကဲ့သို့ ငရဲ(မှ)လွတ်ပြန်သော် တိရစ္ဆာန် ခွေးဘဝအဖြစ် ဘဝပေါင်းငါးရာ၊ပြိတ္တာ ဖုတ်ဘီလူးအဖြစ် ဘဝပေါင်းငါးရာ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်တို့၌လည်း အသက်ထက်ဆုံး အစာကိုဝအောင်စားရသည်မရှိ၊ ဟာလာဟင်းလင်း အူတွင်းနတ္ထိ ဒုဋ္ဌိက္ခဝေဒနာကို ခံစားနေခဲ့ရသည်။

ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း၌ သေမည့်နေ့ရက်ကလေး တရက်တွင်သာ ဝမ်းပြည့်အောင် စားခဲ့ရလေသည်။ ဤအကျိုးပေးကလေးမှာပင် သီလကို ချစ်ခင်သော ဆောက်တည်သော စရဏတရား၏ အကျိုးပေးဖြစ်သည်။

မိတ္တဝိန္ဒက အမည်ဖြင့် လူဖြစ်လာရသောဘဝတခု၌လည်း ထမင်းဝအောင် စားရသည်မရှိ။ အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ်နှင့် နေခဲ့ရသည်။

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့် ရှည်လျားထွေပြားစွာ ဘဝသံသရာ၌ ကျင်လည်ခဲ့ပြီးသည့်နောက်၊ ဗုဒ္ဓဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ရှေ့လက်ထက်တော်၌ ပစ္ဆိမဘဝိက စင်စစ် လူရယ်လို့ဖြစ်လာရပြန်သော်လည်း မမွေးမဖွားမီ ပဋိသန္ဓေ တည်ကတည်းက မိခင်နှင့်တကွ ဆွေမျိုးတို့မှာ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရ ဘေးဆိုးဖြင့် အမျိုးမျိုး အငတ်အပြတ် ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

ဤနေရာတွင် ဦးမင်္ဂလာက သူ့ဟာသူ'စာဒက' တက်ကြည့်မိသည်။ 'လောသကတိဿ ရန္တာလောင်းပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကျောင်းထိုင် ရဟန်းဘဝက ဂ္ဂလာသာမစ္ဆေရကြောင့် အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ် မဝမလင်ရှိသည် ဆိုလျှင်ရှိပါစေတော့။ သူနှင့်ပတ်သက်သော မိခင်ကအစပြု၍ ဆွေလုံးမျိုးလုံး ရပ်လုံး ရွာလုံး ငတ်မွတ်ကြရသည် ဆိုခြင်းကတော့ မလွန်လွန်းဘူးလား။ ဘယ်သူမပြု မိမိမှု၊ လက်ညှိုးမကောင်း လက်ညှိုး၊ လက်မမကောင်း လက်မ၊ ပြုသူသာ ခံရဖို့ ကောင်းသည်ဟု တွေးလိုက်မိပါသည်။

ကြာကြာ မတွေးလိုက်ရပါ။ အခြေအနေက ချက်ချင်းပေါ်လာပါသည်။

''ညှို့သိုက်ပါဘိ မင်္ဂလာရယ်၊ 'ရတနာရှိရာ ရတနာစု' 'ဗလချာရှိရာ ဗလချာစု' အဲသည် သဘာဝတရားတခုကိုပဲ စဉ်းစားကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ 'ကံတူအကျိုးပေး' တွေလေ၊ ကံတူအကျိုးပေးဆိုတာ နှစ်ဦး နှစ်ယောက် တွေ့ဆုံတွဲဖက်ပြီး အကုသိုလ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ဖြစ် တွဲလုပ်ကြတဲ့လူတွေကိုသာ ခေါ်တာမဟုတ်ဘူး။ စကြဝဠာအနန္တမှာ သတ္တဝါအနန္တ ကံအနန္တပေါ့၊ အဲသည့်အနန္တတွေထဲမှာ ဘယ်အရပ်ဘယ်ဌာနေ ရေမြေဘယ်လောက်ခြားခြား၊ တိုင်းတပါး ဘယ်လောက်ဝေးဝေး အကျိုးပေးရာ ကံချင်းတူအောင် လုပ်နေကြတဲ့လူတွေကိုလဲ 'ကံတူအကျိုးပေး' လို့ ခေါ်ရမှာပေါ့။ အဲသည်တော့ လောသကတိဿဘဝဖြစ်စဉ်မှာ သူနှင့်အလားတူပြုခဲ့ကြတဲ့ ဂ္ဂလာသာမစ္ဆေရသမားတွေ ဤနေရာမှာ ဤအခါမှာ ငါးသလောက်ဥများ တွဲထားသလို တွေ့ကြုံဆုံဆည်းကြပေရော့လို့ ကမ္မသတ္တိ ဘာဇာတ်ဆရာက ဇာတ်ကောင်တွေနှင့်ရောနှောဆက်စပ်ပေးလိုက်တာပေါ့ မင်္ဂလာရယ်'' ဟု အမှုရှိသမျှကို 'စုဒိဒက' လုပ်လိုက်ရပါတော့သည်။ အေးလေ ကြောက်စရာကြီးပါတကား၊ ဝိပဿနာတရား လက်ကိုင်ထားခဲ့တဲ့ လူတောင်မရှောင်နိုင်ဘူးနော်။

လောသကတိဿကို မွေးဖွားပြီးသည့်နောက် ဆွေလုံး မျိုးလုံး ငတ်မွတ်ကြခြင်းကြောင့် မတ်တတ်ပြေးသော ကလေးအရွယ် ရောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်ဆိုလျှင်ပင် မိခင်က ခွက်တခုကိုပေးကာ သူ့ကြမ္မာ သူဖန်တီး ရအောင် တိမ်းရှောင်ခွဲခွာသွားရလေသည်။

ဤတွင်လည်း 'ရင်သွေးဟူက၊ ချစ်မဝ၊ လောကအလုံး၊ သားသမီး ကို မုန်းတယ်လို့၊ ဆိုထုံးမရှိ'ဟု ဆိုကြဦးမည်လား။ အကုသိုလ်ဆောင် လျှင် လူတောင်ဆိတ်ဖြစ် တရံတဆစ်တော့ ဖြစ်တာတွေ ရှိတတ်သည်။

ဘုရားဟောတော်မူသော မမ္မကန္တာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး ထောင်တို့၌ ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း အထောင်အသောင်း ရှိသည့်အနက်က သားရင်နှစ်ကို မိခင်က စွန့်ပစ်ရက်ခြင်းမှာ တဇာတ်နှစ်ဇာတ် တဘဝ နှစ်ဘဝသာ တွေ့နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

အကုသိုလ်အားကြီးလွန်းလျှင် မမုန်းသိုက် မမုန်းနိုင်သော မိခင် ကိုယ်တိုင်က မုန်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။ မမုန်းသည့်တိုင်အောင် ချစ်လျက်နှင့် စွန့်ခွာရတတ်သည်ဟု သံဝေဂယူစရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့နှင့် လောသကတိဿကလေးမှာအိမ်တကာက စွန့်ပစ်ထား သော ထမင်းလုံး ထမင်းစေ့ကလေးများနှင့် မသေရုံတမယ် လှည့်လည် ရှာဖွေစားသောက် အသက်ရှင်နေရလေသည်။

တနေ့တွင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ လက်ယာရံကိုယ်တော်ကြီးက ညှိုးငယ် ပိန်ချုံး လူသုံးမလှ မဝရေစာဖြစ်မနေရှာသည့် လောသကတိဿကလေး ကိုဆွမ်းခံယင်းတွေ့လိုက်ရသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် လူစဉ်မမီသော ကလေးငယ်အား ကရုဏာကြီးစွာဖြင့် ခေါ်တော်မူလိုက်သည်။

ကလေးငယ်သည် ယခုဘဝမှာပင် အာသဝေါကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာ စင်စစ်ဖြစ်ရမည့် ပါရမီသမ္ဘာရကြောင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော်ကြီး အား ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးလိုက်လေသည်။

"သင် အဘယ်အရပ်မှာနေသနည်း"

"တပည့်တော်မှာ နေစရာအရပ်ဟူ၍ မရှိပါ၊ အရပ်တကာသို့ လှည့် လည်နေရပါသည်"

"သင့်မှာ မိဘများမရှိသေသလား"

"တပည့်တော်အား မိဘဆိုသူများက အပြီးအပိုင် စွန့်လွှတ်လိုက် ကြပါသည်ဘုရား"

"ထိုသို့ဆိုလျှင် သင်၏ မိဘများထံမှ အခွင့်ရယူရန် မလိုတော့ သဖြင့် သင့်အား လွတ်လပ်စွာ ငါကိုယ်တိုင် ရှင်ရဟန်းပြုပေးနိုင်သည်။ အသို့နည်း၊ ရှင်ရဟန်းဖြစ်လိုပါသလား"

"တပည့်တော်ဖြစ်လိုပါသည်ဘုရား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ လက်ယာရံကိုယ်တော်ကြီးက အပြီးအပိုင် ခေါ်သွားကာ ရေမိုးချိုးပေး၍ အစာရေစာ ကျွေးမွေးပြီးလျှင် ရှင်ပြုပေးလေသည်။ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်၍ရဟန်းဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ဆွမ်းစသော လာဘ် လာဘတို့ကား အလွန်ရှားပါးခဲ့ရလေသည်။ သို့သော် လောသကတိဿ မထေရ်သည် ကဿပဘုရားလက်ထက်က ပါရှိခဲ့သော ဝသီဘော်ဖြင့်သီလ ကို စောင့်ထိန်းလျက် ဝိပဿနာအကျင့် မပျက်ခဲ့ရှာပါပေ။

ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် သူ၏ သားတပည့်အား ဆင်ခြင် ကြည့်လိုက်ရာ အရဟတ္တမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း သိလိုက် ရသည်။ အာယုသင်္ခါရအနေဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်မိပြန်သော် ယနေ့ညပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့ သောအဖြစ်ကို သိလိုက်ရပြန်သည်။ငယ်စဉ်ကစ၍ထမင်း မဝသော အကုသိုလ်အကျိုးသည် ရဟန်းဘဝရောက်သည်အထိ ဆွမ်းခဝ ခဲ့သောလောသကတိဿကို ကရုဏာကြီးစွာ ဖြစ်တော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် ယနေ့နံနက် ဆွမ်းတနပ်တော့ ဝဝလင်လင် ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်သွားပါစေတော့ဟု ခံစတနာပြု၍....

"ယနေ့ ငါနှင့်အတူ ဆွမ်းခံ လိုက်ခဲ့ပါ" ဟု ခေါ်ဆောင်တော်မူ သွားလေသည်။ အလွန်ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးတော်မူ၍ လူနတ်တို့၏ အကြည် ညိုကို ခံယူတော်မူရသော အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးပင်လျှင် ထို့နေ့နံနက်ကအတူတကွပါလာသောလောသကတိဿမထေရ်၏ကြွသော မစ္ဆေရအကုသိုလ်ကံ၏ အရှိန်ဟပ်သဖြင့် ဆွမ်းရပ်၍ မရနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာက ဤသို့ဆို၏။

"ငါ့ရှင် လောသကတိဿ၊ သင်ကျောင်းသို့ပြန်လော့၊ ဆွမ်းစား ဇရပ်၌ ငါ၏အပြန်ကို စောင့်နေလော့" ဟုခိုင်းခွာ၍ လွှတ်လိုက်ရသည်။

လောသကတိဿမထေရ် ပြန်ကြွသွား၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာတပါး တည်း ဆွမ်းခံသောအခါမှုကား ဆွမ်းဘောဇဉ် အာဟာရတို့မှာရှေးက အတိုင်း ပေါများပြည့်စုံနေတော့သည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော် ကြီးက ဒါယကာတဦး၏အိမ်၌ ဆွမ်းစားနေစဉ်ပင် ဒါယကာတို့အား မိမိ ကျောင်း၌ ဆွမ်းစားဇရပ်တွင် စောင့်နေသော လောသကတိဿထံသို့ ဆွမ်းပွဲများ ပို့စေသည်။

ဆွမ်း ပို့ သူ များ ကျောင်းသို့ရောက်၍ မွန်းလွဲသည့်တိုင်အောင် လော သ က တိဿမထေရ်ကို ရှာဖွေပါသော်လည်း မမြင်မတွေ့ရသော ကြောင့် သူတို့ယူလာသော ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ကို သူတို့ပင်စားသောက်ပြီး ပြန်ခဲ့ကြရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤနေရာတွင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ဖြစ်ပါလျက်ပို့ဆွမ်းကိုမှ မစားရသအောင် ဒါယကာတို့နှင့် မတွေ့ရသည်မှာ ဣဿာမစ္ဆေရ၏ အကျိုးဆက်ပင်ဖြစ်ကြောင်း ဦးမင်္ဂလာက သဘိပြုမိပါသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ ပြန်ကြွလာပြီးသည့်နောက် ဤသို့ မေး၏။

"ဆွမ်းစားပြီးပြီလား ငါ့ရှင်"

"တပည့်တော်အဖို့ မလိုတော့ပါဘုရား"

"အသို့နည်း ငါ့ရှင်၊ ဒါယကာတို့က ဆွမ်းလာပို့သည်မဟုတ်သား"

"ထိုဒါယကာတို့ကို တပည့်တော် မတွေ့လိုက်ရပါဘုရား"

လောသကတိဿစကားကြောင့် လက်ယာရံ ကိုယ်တော်ကြီးမှာ သံဝေဂကြီးစွာဖြင့် ကရုဏာဖြစ်မိလေသည်။

သူ့ခမျာ လာပို့သောဆွမ်းကိုသော်မှ မစားလိုက်ရပါတကား၊ နောက်တဖန် ဆွမ်းခံဖို့အချိန်ကလည်း လွန်ခဲ့ပြီ၊ အာယုသင်္ခါရကလည်း ညပိုင်းမလွန်မီ ကုန်ရှာတော့မည်။ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုမီ အချိန်ကလေးအတွင်း အာဟာရတခုခုကိုတော့ ဝဝလင်လင် ဘုဉ်းခပေး သုံးဆောင်သွားစေချင်သည်။ ထို့ကြောင့်....

"ငါ့ရှင် လောသကတိဿ၊ ခေတ္တမျှသည်းခံဦးလော့" ဟု မိန့်တော်မူကာ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် သပိတ်နှင့်တကွ ကောသလမင်း၏ နန်းတော်သို့ ကြွတော်မူခဲ့သည်။ ကောသလမင်းကြီးသည် ဆွမ်းခံချိန်မဟုတ်သောဝိကာလဖြစ်ခြင်းကြောင့်စတုမဓုကိုသပိတ်တွင် လောင်းထည့် လှူဒါန်းလိုက်လေသည်၊

ကျောင်းသို့ရောက်သော်....

"ငါ့ရှင် လာလော့၊ ဤစတုမဓုကို ဘုဉ်းပေးလော့"ဟု သပိတ်ကို ကိုင်တော်မူလျက် ဘုဉ်းပေးစေ၏။ လောသကတိဿမထေရ်သည် မွေ့ပျားဖခင် အနေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဆရာရင်း အနေဖြင့်သော်လည်းကောင်း ယုံသို့ဝတ်အပြုခံ၍ ဘုဉ်းပေးရန် မဝံ့မရဲ ရှိနေရှာသည်။

"ငါ့ရှင်၊ ဤသပိတ်ကို သင့်အား ပေးလိုက်သည်ရှိသော် သပိတ်တွင်းရှိ စတုမဓုတို့သည် ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်စရာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ငါ၏လက်ဖြင့် ကိုင်ထားရခြင်းဖြစ်သည်၊ ငါ့အား မထိန့်မလန့်မကြောက်မရွံ့ဘဲ စိတ်ရှိတိုင်း ဝမ်းဝအောင် သုံးဆောင်ပါလေလော့"ဟု တိုက်တွန်းတော်မူရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါမှ လောသကတိဿမထေရ်သည် စတုမဓုကို ဝလင်အော ဘုဉ်းပေးတော်မူရရှာသည်။ သပိတ်တွင်းရှိ စတုမဓုသည် ကုန်ခန်းဖို့မ ထားနှင့်၊ လျော့ပါးသည်ပင်မရှိ၊ ပကတိပြည့်လျက်သားသာ ရှိနေသ

ဤကား အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကြီး၏ စေတနာတေ မေတ္တာတော်, ကရုဏာတော်တို့၏ တန်ခိုးတည်း။

ညဦးယံလွန်မြောက်သော် လောသကတိဿ ရဟန္တာအရှင်သ ဒုက္ခခပ်သိမ်းမှ ငြိမ်းချမ်းစွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရှိ ရဟန်းများသည် လောသကတိ မထေရ်အကြောင်းကို ဆွေးနွေးနေကြသည်။

"အံ့ဖွယ်ဘနန်း ရှိလိုက်လေစွတကား၊ လောသကတိဿမထေ သည် ဘောဇဉ်သပ္ပာယမဖြစ်ဘဲလျက် ရဟန်းကိစ္စကို ပြီးမြောက်အော ဆောင်ရွက်ကျင့်ကြံ အားထုတ်သွားနိုင်ပါပေသည်"ဟု ရဟန်းတပါး မိန့်တော်မူသည်။ ရဟန်းအချို့ကမူ ဘောဇဉ်သပ္ပာယမဖြစ်ဘဲ ကြီးကျ နက်နဲသော လောကုတ္တရာတရားကို ပွားများ ဆောက်တည်နိုင်မ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် လောသကတိဿမထေရ်သည် အရဟတ္တဖို ပေါက် နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုသွားနိုင်ခြင်း မဖြစ်နိုင်ကောင်း ဆိုကြသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ကြွလာတော်မူ၍ ရဟန်း အား ဆွေးနွေးနေသည့် အကြောင်းအရာကို မေးတော်မူပြီးနောက်

"ချစ်သားတို့၊ လောသကတိဿရဟန်းသည် ဘဝဟောင်းကဖြ သောက္ကလာဿမဇ္ဈေရ အကျိုးပေးကြောင့် လာဘ်လာဘ နည်းသည်၊ ဝ ပြည့်အောင် မစားခဲ့ရသည်မှာ မှန်သော်လည်း သူ၏ သီလအကျိုးပေ သူ၏ ဝိပဿနာဉာဏ် ထက်သန်သော အကျိုးပေးတို့ကြောင့် မဂ်ဖိုလ် ဆိုက်ရောက်ခဲ့ရသည်မှန်၏၊"ဟု မိန့်တော်မူ၍ အထက်တွင် ပြဆိုခဲ့သ အတိုင်း လောသကဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

ဦးမင်လာသည် ဣဿာမစ္ဆေရနှင့် ပတ်သက်၍ လောသကတိ ဇာတ်ကို သတိရလိုက်ပြီးနောက် ဤသို့ဆက်၍ တွေးနေမိသေးသည် မနာလိုသဝန်ကြောင်ခြင်းသည် ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့စား ကာမဂုဏ သမားများကို မဆိုထားနှင့် သီလနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိပဿနာတရာ လက်ကိုင်ထားသည့် ယောဂီများကိုပင် ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက်တ ကြောင်း စဉ်းစားမိသည်။

ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်မြတ်၏ အဆုံးအမ၌ လူသားတို့အတွက် အခြေ အုတ်မြစ်တရား ငါးပါးရှိသည်။ အုတ်မြစ် အခြေ မခိုင်လျှင် မည်သည

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆောက်အအုံမဆို ယိုင်လဲ ပြိုပျက် သွားနိုင်သည်။ အုတ်မြစ်ခိုင်မှ အဆောက်အအုံမှန်သမျှ တည်တံ့ ခိုင်မြဲနေလိမ့်မည်။ ထိုအခြေခံ အုတ်မြစ်တရားမှာ (၅)ပါးသီလဖြစ်သည်။

'ငါတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် (၅)ပါးသီလဟု ဆိုလျှင်....

၁။ သူ့အသက်ကိုမသတ်သော ကိုယ်ကျင့်တရား။
၂။ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးသော ကိုယ်ကျင့်တရား။
၃။ မိစ္ဆာစာရကို ကာမအားဖြင့် မကျူးလွန်သော ကိုယ်ကျင့်တရား။
၄။ မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံ၍ မပြောသော ကိုယ်ကျင့်တရား။
၅။ မူးယစ် မေ့လျော့စေသော အရက်သေစာတို့မှ ရှောင်ကြဉ်သော ကိုယ်ကျင့်တရား။

ဟူ၍ လူတိုင်းနားလည်ပြီးဖြစ်ကြသည်။ အများအားဖြင့်လည်း စောင့်ထိန်း ရှောင်ကြဉ်ကြသည်။ ရှောင်ကြဉ်နိုင်လောက်အောင်လည်း အခါအခွင့်က ရကြသည်။ ဥပမာ–သူ့အသက်ကိုသတ်ဖို့ရန်မှာ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါဖို့ ကမ္မပထ လုံ့လပယောဂ အားထုတ်ရသည်။ သူ့ဥစ္စာ ခိုးဖို့လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း၊ ကာမ ကျူးလွန်ဖို့လည်း ထိုနည်း လည်းကောင်း၊ လိမ်ပြောဖို့လည်း ဒုမှုကြီးလျှင် ထို နည်း လည်း ကောင်း၊ အရက်သေစာသောက်ဖို့လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း ကမ္မပထ လုံ့လ အားထုတ်ဖို့ လိုသေးသည်။

'ဂ္ဂါယာမစ္ဆေရဆိုသော မနာလို သဝန်ကြောင်သည့် စိတ်မျိုးကတော့လုံ့လဥဿာဟအရင်းမပြုဘဲ'စိတ်ကလေးခုလိုက်ရုံနှင့် အကုသိုလ်ပြုပြီး ဖြစ်သွားတတ်သည်။

"အင်း....ခါး လူ လေးမြားသေနတ်ကျည်ဆန်တို့သည် သူတပါးကိုသော်လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းစွာ စူးရှ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်သဖြင့် သိသိသာသာ ဒုက္ခပေးတတ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ အလင်းရောင်တန်းကလေးမျှသာ ဖြစ်သော 'လေဆာရောင်ခြည်'မှာမူ နူးနူးညံ့ညံ့နှင့် လျှင်မြန်စွာ ပြေးလွှားဝင်ရောက် ထိုးဖောက်သောကြောင့် မစူးမရှသော်လည်း ဒုက္ခဖြစ်ရမှာတော့ ကျည်ဆန်များထက်ပင် သတ္တိအား ကောင်းလှသည်။

'ထိုသို့သိပါလျက် ငါကိုယ်တိုင် အသိခေါက်ခက် အဝင်နက်၍ တခါတခါ ဂ္ဂါယာမစ္ဆေရ ဒဏ်ချက်ကို မပယ်ဖျက်နိုင်သေးပါကလား'ဟု ဦးမင်္ဂလာက သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်တင်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်ကျောင်းကိုယ့်ကံ၊ ကိုယ့်ဗိမာန်ဟု၊
အမှန်တစိ၊ ရလာယှ°က၊မိမိနေရာ၊
ဝန်တိုစွာသား၊ အာဝါသမစွဲရ။

ဒါယကာတပည့်၊ သူ့ထံလှည့်က၊
မကြည့်နိုင်လို၊ ဝန်တိုကုလမစွဲရ။

သံဃာသန္တက၊၊ ဂဏိကာဟု၊ ထိုမျှအပြား၊
ပစ္စည်းများကို၊ ဝေခြားမပြု၊ သိမ်းစုဝှက်ထား၊
သုံးစားကိုသာ၊ ဝန်တိုစွာဖြင့်၊ လာဘာမစွဲ၊ကံညစ်တေး။

ရုပ်ဝါရူပ၊ သီလကျေးဇူး၊ သူ့ဂုဏ်ထူးကို၊
မနှုးညွှတ်တတ်၊ ပရိယတ်ဖြင့်၊
ဘူတတ်သည်ကို၊ မနာလိုကြ၊ ဝဏ္ဏာမ်မှ မစွဲရ။

(မဃဒေဝလင်္ကာ)

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၇)

စိတ်ဆိုသောစိတ်ကို ကြံစည် လေ့လာနေသော ဦးမင်္ဂလာ၏ စိတ်သည်"ကပေါက်ကချော"ဖြစ်နေကြောင်း သတိထားမိသည်။

ကပေါက်ချိကပေါက်ချော ဆိုသည်မှာ အစီအစဉ်အတိုင်း မဟုတ်သည့် သဘော။

ဘုရားဟော ဒေသနာတော် အစဉ်မှာ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ ဟူ၍ ပထမ, ဒုတိယ, တတိယ, သူ့အဆင့်နှင့် သူလာသည်ကို ယခု ဦးမင်္ဂလာက ဒေါသအကြောင်း၊ အာဃာတ၊ ဣဿာမစ္ဆရိယအကြောင်း တွေးပြီးမှ လောဘအကြောင်း ပြန်တွေးချင် တွေးမိနေသည်။

စိတ်ဆိုသောစိတ်အကြောင်းတွေးရသည်မှာပင် ဟိုစိတ်အကြောင်း တွေးရာက ဒီစိတ်ဝင်၊ ဒီစိတ်အကြောင်းတွေးရာက ဟိုစိတ်ကိုရောက်သွား၊ မျောက်များလို ဟိုခုန်ဒီကူးနှင့် အရှုးပမာ တနေရာတည်းမှာ အငြိမ်မနေနိုင်ပါတကား။

တခုတော့ရှိသည်။ ဦးမင်္ဂလာက စိတ် အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အဘိဓမ္မာသင်္ဂြိုဟ်ကို တက်ယူ သင်ကြားနေခြင်း မဟုတ်ဘဲ တွေ့ရာ,မြင်ရာ, ဖတ်ရာ,နာရာ, တွေးမိရာတို့ကို ဆင်ခြင် ကြည့်မိတဲ့ခဏမှာ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ပေါ်လာသော စိတ်ကို ကြံစည် ကြည့်နေခြင်းကြောင့် "ကပေါက်ချိ ကပေါက်ချော"ဖြစ်နေပုံရပါသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ... စ၍ တွေးလိုက်မိလျှင် ဆက်၍သာ တွေးလိုက်ချင်သည်။ ယခု တွေးမိသည်က လောဘ၏အကြောင်း၊လောဘ ဆိုတာက မြန်မာလိုရှင်းရှင်းပြောရလျှင်လိုချင်သည့်သဘော၊ပိုင်ဆိုင်လိုသည့်သဘော ဖြစ်သည်။ ဘာတွေကို ပိုင်ဆိုင်ချင်ပါသလဲ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာကာမ ပေါ့၊ ဝတ္ထုကာမဆိုတာ ငွေကြေးဥစ္စာ ရာထူးရာခံဆိုကြပါစို့။ ဒါက အတိုဆုံးချုံးလိုက်တာ။ ကိလေသာကာမဆိုတာက မျက်စိ,နား,နှာ,လျှာ, ကိုယ်, စိတ် အာရုံတွေကို ခံစားချင်တာ။ ဒါလဲ အတိုချုံးလိုက်တာပါပဲ။ အဲ...နောက်တခုက ကိုယ်ကလိုချင်တာတွေ မှန်သမျှသာ လောဘ မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေး၊ ကိုယ်ပိုင်တဲ့ပစ္စည်း၊ ကိုယ့်မှာရှိတာလေးတွေ သူတပါးအား မပေ ချင်တာ, မလှူချင်တာ၊ တွန့်တိုတာတွေဟာလဲလောဘပဲပေါ့။ အဲဒီစိတ်မျိုး ဟာ သူများရမှာကို သဝန်ကြောင်တဲ့ မစ္ဆေရစိတ်နဲ့သံတူကြောင်းကွဲဖြစ်နေ တတ်တာတွေလဲရှိတယ်။သိသာအောင်ပြောရယင်ကာမဂုဏ်ဆိုင်ရာ လိုချင် တာသောဘ၊ မိမိပစ္စည်းဖြင့်စေ၊ အခြားပစ္စည်းဖြစ်စေ၊ ဂုဏ်ကိုဖြစ်စေ 'သူတပါးမရစေချင်တာ' မစ္ဆရိယ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ သူများကို ပေးရက် လှူရက်,စွန့်ကြဲရက်တာတွေဟာ လောဘကို စာဂဆိုတဲ့စွန့်လွှတ်နိုင်တဲ့စိတ် မျိုးနဲ့တိုက်ယူရတာဖြစ်တယ်။စွန့်ကြဲတယ်ဆိုတဲ့စကားဟာ စွန့်လွှတ်နိုင်ခြင်း ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သက်ရောက်နေပါတယ်။

လိုချင်တာမှန်သမျှ လောဘဆိုခဲ့ မယ့် စာပေကျမ်းဂန် ဗဟုသုတ တို့ကို ယောနိသော မနသိကာရ,ကောင်းမွန်သန့်ရှင်းသောစိတ်နဲ့' လိုချင် တာမျိုးကျတော့ အကုသိုလ်ဖြစ်တဲ့ လောဘမဟုတ်တော့ဘူး။ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖို တရားကို လိုချင်တာမျိုးကျတော့လဲ လောဘမဟုတ်တော့ဘူးတဲ့။ ဆန္ဒသာ ဖြစ်တယ်တဲ့။

လောဘ,ဒေါသ,မောဟဆိုတဲ့စေတသိက် သုံးမျိုးစလုံးဟာ ဘယ် ယုဉ်ဘက်စိတ်ကိုမှ ကောင်းကျိုးမပေးပါဘူး၊ ဘယ်အခါမှ, ဘယ်အချိန်မှ ကောင်းကျိုးမပေးပါဘူး၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှလဲ ကောင်းကျိုးမပေးပါဘူး၊ နောက်ဆုံးပြောရယင် သူတော်ကောင်းကြီးတွေပဲဖြစ်ပါစေ၊ အဲသည်စိတ် မျိုးတွေကိုလက်ခံလိုက်ယင် လက်ခံတဲ့ခဏကစပြီး ကောင်းကျိုးမပေးတော့ ပါဘူး၊ မဖောက်မပြန်တဲ့ ပရမတ်တရားစစ်စစ်တွေလေ။

လောဘငယ်ယင် မကောင်းကျိုး ငယ်ငယ် ပေးသလို၊ လောဘ ကြီးယင် မကောင်းကျိုးကြီးကြီးပေးတတ်ပြီး၊ လောဘအလွန်အကျွံ ဖြစ် နေယင်တော့ မကောင်းကျိုး အလွန်အကျွံ ဖြစ်သွားတာပဲ။ လောဘ ရှင်းရှင်း(ဖြတ်)မှ မကောင်းကျိုးကင်းကင်း (ပြတ်) သွားပါလိမ့်မယ်တဲ့။ ဒါ့အတင် ဖွဲ့မီးများဟာအတွင်းမှာလိုက်လောင်နေသလို သူတပါးလဲမသိ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် မသိနိုင်အောင် ဖုံးဖိထားတဲ့ဖွဲ့မီးလောဘတွေရှိတတ်သေး သတဲ့။ ဒါကို ပါဠိစကားနဲ့ ဆိုယင် လောဘကိလေသာမှာ–

ဝီတိက္ကမကိလေသာ=အလွန်အကျွံ ဖြစ်တဲ့ ကိလေသာစိတ်။

ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ=ရှိုးရှိုးရှိစဉ်ရှိနေတဲ့ ကိလေသာစိတ်။

အနုသယ ကိလေသာ=မရှိတော့သယောင် ဖုံးကွယ်နေတဲ့ ကိလေသာစိတ်။

အဲသည်လိုခွဲခြား၍ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်က ဟောတော်မူထား ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲသည်တရားတော်ကို မြန်မာစကားပြေသက်သက်နဲ့ တီထွင်ပြီးတော့ သူလိုကိုယ်လို လူတွေ များများ နားလည် သဘောပေါက်အောင် ရေးထားတော်မူခဲ့တဲ့ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးကကမ္မဋ္ဌာန ဒီပနီမှာ ဟောသည်လို ရှင်းပြတော်မူခဲ့ပါတယ်။

လောဘကိလေသာတခုသည် ဝီတိက္ကမမှု၊ ပရိယုဋ္ဌာနမှု၊ အနုသယမှုဟူ၍ အခိုက်အတံ့ မှု သုံးပါးရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် လောဘ၏ ဝီတိက္ကမမှုဆိုသည်ကား ဝစီဒွါရမှ လောဘစကားမျိုး ထွက်၍လာအောင် လွန်စွာသောင်းကျန်းမှုတပါး၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်ဟူသော ကာယဒွါရမှလောဘ အမူအရာမျိုးဖြစ်ပွား၍ လာအောင် လွန်စွာသောင်းကျန်းမှုတပါး၊ ဤသို့နှုတ်အင်္ဂါ ကိုယ်အင်္ဂါနှစ်ပါး လှုပ်ရှားလေအောင် ထမ်းဆောင်ခိုကြတံခွန်ပြ၍လာသော သာယာမှု၊ ချစ်ခင်မှု၊ လိုချင်မှု၊ ရချင်မှုများသည် ဝီတိက္ကမမှုမည်၏။ ဤဝီတိက္ကမမှုကို မြင်ကြလျှင် ဤသူ့မှာ သာယာသော တဏှာရာဂ လောဘဖြစ်သည်ဟု ပကတိလူတို့အချင်းချင်းပင် သိကြကုန်၏။

ပရိယုဋ္ဌာနမှုဆိုသည်ကား ကိုယ်အင်္ဂါ၊ နှုတ်အင်္ဂါ လှုပ်ရှားသည် ထိအောင် မသောင်းကျန်းမူ၍ စိတ်နှလုံးတွင်း ၌သာလျှင် ဇောကိစ္စ ပွက်ပွက်ဆူထ၍နေသော လောဘမှုပေတည်း။ ဤပရိယုဋ္ဌာန လောဘကိုကား ပကတိလူတို့ မသိနိုင်ကြကုန်။ မိမိစိတ်ကိုမိမိသာ သိနိုင်၏။ သူတပါး၏ စိတ်ကို သိနိုင်ကြကုန်သော အဘိညာဥ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စောင့်နတ်အစရှိသော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း သိနိုင်ကြကုန်၏။

အနုသယမှုဆိုသည်ကား မနောဒွါရ၌ ဇောကိစ္စနှင့်အမျှထကြွခြင်း မရှိမူ၍ အနမတဂ္ဂသံသရာနှင့်အမျှစိတ်သန္တာန်ထဲဝယ် အမြဲထာဝရကိန်းဝပ် ငုပ်အောင်း၍နေသောလောဘမှုပေတည်း။ ဤလောဘမှုကိုကား သဗ္ဗညုတ ဘုရားရှင်တို့သာ သိမြင်နိုင်ကုန်၏။ သာသနာပအခါ၌ကား တခြားတပါးသော လူ၊ နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာတို့ကို မဆိုထားဘိ၊ သရဘင်္ဂအစရှိသော အဘိညာဥ်ရဘုရားအလောင်းတော်ကြီးများသော်မှလည်း ဤအနုသယလောဘကို မသိနိုင်ကြ မမြင်နိုင်ကြကုန်။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဒေသနာတော်ကို လူတိုင်းနားလည်အောင်၊ နားဝင်အောင်၊ ဖတ်ချင်စဖွယ်ဖြစ်အောင် မြန်မာစကားစစ်စစ်ဖြင့် ဤသို့ ရေးသားတော်မူခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ကိုယ်တော်တိုင် ပုထုဇဉ်သမားများ နားလည်အောင်၊ နားဝင်အောင်၊ နာချင်စဖွယ်ဖြစ်အောင် ပုံဝတ္ထု သာဓက ဇာတ်နိပါတ်များဖြင့် တန်ဆာဆင်ကာ ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်း ယူငင်တော်မူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သော သစ္စာလေးပါးတို့ကို ဟောပြတော် မူခဲ့ပါသည်၊ ပုထုဇဉ်အဖြစ်မှ သောတာပန်အဖြစ်သို့ သော်လည်းကောင်း၊ သောတာပန် အဖြစ်မှ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရောက်သည်အထိ ဝတ္ထုသာဓက ဥပမာ ဥပမေယျတို့ဖြင့် လှမ်းညွှန် ပြသတော် မူလေ ရှိပါသည်။

ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောတော်မူသည့် ထိုထိုသော ဇာတ်နိပါတ် ဝတ္ထုတို့ကို ကြားနာပြီးလျှင် မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား ဝင်သွားရသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အသင်္ချေအနန္တရှိကြပါသည်။ အတိတ်ဘဝ ဘဝများ ဇာတ်ဝတ္ထုများဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ခေတ်၌ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် အဖြစ်အပျက်များပင်ဖြစ်စေ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ် သည်အကြောင်းကြောင့် သည်အကျိုးဖြစ်သည်ဟု ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ပြသ တော်မူခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်အနန္တမှာ မသိ၍မဖြစ်၊ နားမလည် ၍ မဖြစ်၊ ဓမ္မစစ်စစ်ကို ခံစားနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

တခါတရံ ဦးမင်္ဂလာသည် ဘုရားဟောတော်မူခဲ့သော ဇာတ်ဝတ္ထု သက်သေ သာဓကများစွာတို့မှ သတိသံဝေဂ ရယူနိုင်သကဲ့သို့ ယခု မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ခေတ် ကိုယ်တွေ့သင်ကြား ဖြစ်ပျက်များမှလည်း တရားကို ရှာ၍ သံဝေဂ ယူတတ်ပါသည်။ ယခုပင်လောဘစိတ်ကို ဆင် ခြင်လိုက်မိသည်မှာ စာရေးဆရာ နီလေးမောင် ရေးသားသော(၁၉၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါ ရီလထုတ် ဖြစ်ရပ်မှန် မှုခင်း စာအုပ်)မှ အဖြစ်အပျက် တခုကို ဖတ်ရှုလိုက်ရခြင်းကြောင့် လောဘအကြောင်း တွေးလိုက်မိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်မိသမျှကို ပြောရလျှင်....

ပြည်မြို့ သီလရှင်ချောင်ကချောင်တွင် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် သီလရှင် အဖြစ်ဖြင့် မွေ့လျော်နေထိုင်ခဲ့သော ဒေါ်သီလဇာရီ ဆရာကြီး၏ သမီး ဖြစ်သူ ဖျားနာ၍ ဆေးရုံတွင် တင်ထားရသည်၊

'အမေ့ကို တွေ့လိုလှပါသည်'ဟု စာပေးမှာကြားသောကြောင့် ခရမ်းသုံးခွသို့ မီးရထားနှင့် ပြန်လာခဲ့သည်။ သမီးနှင့်သမက်မှာ ဆင်းရဲ စွာသော လယ်ကူလီများဖြစ်ရှာကြသည်။သားသမီးဟူသောသံယောဇဉ် အမျှင်မပြတ်နိုင်သေးသည့်အတွက် တရားစခန်းမှ မနားတမ်းထွက်လာ ရရှာသည်။

ပြည်နှင့်ရန်ကုန် အစုန်ရထားမှာလည်း ခရီးသည်များ ပြ ကျပ်ညပ်နေကြသည်။ မိမိတနေရာ တသိုင်စာအတွက်ကလေးနှင့် မှ ဒေါ်သထွက်ပြီး ရန်ဖက်နေကြသူများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ရန်ကု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူတာကြီးရောက်တောင် ထိုနေရာများမှ ဖင်မကြွဘဲ တသက်လုံးထိုင်သွား ကြတော့မည့်အတိုင်း ထားဝရနေရာများ မှတ်နေကြရော့သလား မသိ။

ဒေါ်သီလစာရီသည် ထိုလောဘ ဒေါသ စက်ကွင်းမှ ရှောင်၍ နောက်တတွဲမှာ နေရာရှာကြည့်မိသည်။ သူ့၌ပေါ့ပါးသော လက်ဆွဲအိတ် ကလေးတလုံးသာ ပါသဖြင့် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးမများလှပါ။ ထိုင်လောက်သည့် နေရာရလျှင် သူ့အတွက် သမ္ဘာယဖြစ်ပါသည်။ သူတက်လာသော တွဲတွင် ခရီးသွားတယောက်၏ နံဘေးရှိခနရာလွတ်တခု၌ ကြီးလွန်း မငယ်လွန်း သော သံသေတ္တာတလုံးချထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ် သီလစာရီက နူးညံ့စွာ တောင်းပန်လိုက်သည်၊

''ဒကာလေး သေတ္တာကို ထိုင်ခုံအောက်မှ ချထားလို့ရရင် ချပေး ပါလားကွယ်၊ ဆရာကြီး ထိုင်ပါရစေ'' ဟု တောင်းပန်သည်။

''ဒါ....ကျွန်တော့်သေတ္တာမဟုတ်ပါဘူး၊ လူတယောက် စောစော က လာထားသွားတာပါ''

''ဒါဆိုလဲ အဲသည့်လူလာရင် ဆရာကြီး ထပေးပါ့မယ်....အခု သောလောဆယ် တနေရာမှမရလို့''

ဟု ခရီးသွားသည် နူးညံ့ချော့ပျောင်းသော အသံနှင့် တကွ ရည် ရည်မွန်မွန်ရှိသော ဒေါ်သီလစာရီ၏ ရုပ်ရည် လက္ခဏာ တို့ကြောင့် လေးစားကြည်ညို၍ သံသေတ္တာကို ထိုင်ခုံအောက်သို့ သွင်းပေးလိုက်သည်။ သေတ္တာမှာ အတော်လေး လေးပုံရ၍ အကောင်းစား သော့ခလောက် ဖြင့် ခတ်ထားသည်။

လောလောဆယ်တော့ ထိုင်စရာကလေး တနေရာရသည့်အတွက် ဒေါ်သီလစာရီမှာ ဝမ်းသာသွားလိုက်ရပါသည်။ သို့သော် စိတ်ချရသည်တော့ မဟုတ်သေး။ နေရာရှင်လာလျှင် မိမိက ထပေးရလိမ့်မည်။ ဤနေရာမှ ထပေးပြီး ဘယ်နေရာမှာ သွားထိုင်ရမလဲ၊ တတွဲလုံးမှာ နေရာအပြည့် လူအပြည့်၊ တဘူတာဆိုက်၍ တနေရာစာမလပ်မချင်း မတ်တတ်ရပ်၍သာ လိုက်ခဲ့ရလိမ့်မည်။

'အဲသည့် သေတ္တာရှင်၊ နေရာရှင်မပေါ်မလာလျှင် အကောင်းသား' ဟု တောင့်တလိုက်မိသည်၊

'ဟယ်....ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်သေးပါဘူး၊ ငါထိုင်စရာ နေရာတကွက်ရဖို့ ပစ္စည်းရှင် ပေါ်မလာပါစေနဲ့လို့ တောင့်တတာဟာ လောဘက မတော် မတရား လှုံ့ဆော်နေတာပါကလား' ဟု ဝေဖန် အပြစ်တင်လိုက်မိသည်။

'ထ မပေးရသေးခင် ထိုင်နေရသလောက်တော့ ကိုယ်သက်သာ နေရဦးတယ်မဟုတ်လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မီးရထားက ဥသြမှုတ်ပြီး ဂျိမ့်ကနဲ စထွက်လိုက်သည်။ နေရာရှင် ပေါ်မလာသေး။မီးရထားက အချိန်နဲ့ပြေးနေသည်။နေရာရှင် ပေါ်မလာသေး။

'ဟုတ်ပြီ၊ ခုချိန်မှာတော့ နေရာရှင်ပေါ်မလာနိုင်တော့ဘူး၊ဘာခုခုသောအကြောင်းနဲ့ ရထားမမီလိုက်တာဖြစ်မယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်စေ သနားတော့ သနားပါရဲ့၊ ငါဒီနေရာကို အပိုင်စားရပြီ၊ အင်း...ငါဆောက်ခဲ့တဲ့ ရှစ်ပါးသီလ၊ ငါရှုမှတ်ဆင်ခြင်ခဲ့တဲ့ သမထဘာဝနာတို့ရဲ့ တန်ခိုးကြောင့် နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များက ဖန်တီးမ,စားတာ ဖြစ်မှာပေါ့'ဟု နှစ်သိမ့်နေမိသည်။

ဒီလို စိတ်ချလက်ချရှိတော့မှ မိမိလက်တွင်ပတ်ထားသော ပုတီးကိုဖြုတ်၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအလုပ်ကိုလုပ်ယင်း အနီးအနား ခရီးသွားဖော်များကိုစေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်လိုက်မိသည်။စီးပွားရေးသမားများက စီးပွားရေးအကြောင်း ပြောနေကြသည်။ မှောင်ခိုသမားများက ရှာဖွေရေးအရာရှိများအကြောင်းကို ပြောနေကြသည်။ ဝိုက်တဲ့လူများကလည်း မှေးငိုက်နေကြသည်။ သည်ကြားထဲတွင် မိုးရာလိုက်ပြေးလာသည်ဟု ထင်ရသော လုလင်ပျိုနှင့် လုံမယ်စုံတွဲကလည်း သောကဗျာပါဒများနှင့် ကျီးလန့်စာစား သတိထားနေကြပုံရသည်။

'ဩော်....လောဘသမားတွေ လောဘသမားတွေ၊ ဝတ္ထုကာမလောဘ, ကိလေသာကာမ လောဘ'

ဒေါ်သီလစာရီက ဂုဏ်ဒော်ပုတီးကိုစိပ်ယင်း သောဘာဘရားကိုဆင်ခြင်လိုက်မိသည်။ အဲသည့်နောက် ကိုယ်တိုင်သတိမထားမိသော သူ့လောဘတဏှာကို ဆက်၍ တွေးလိုက်မိသည်။

'ငါ့သမီးလေးချမ်းသာပါစေ၊ သူ့ယောကျ်ားကလဲ ဆင်းဆင်းရဲရဲမို့ဆေးဝါးခတ်စာမှ ပြည့်စုံအောင် ရှာဖွေ ပေးနိုင်ပါ့မလား၊ ငါ့မှာလဲ ခရီးစရိတ်ကလွဲလို့ ပိုပိုလျှံလျှံ ရှိတာမဟုတ်ဘူး၊ ဒုက္ခ ဒုက္ခ ဖြစ်ချင်တာမဖြစ်၊ မဖြစ်ချင်တာဖြစ်ရတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာပါကလားနော်'

မကြာမီ စိတ်နှမ်းလူပန်းနှင့် ဒေါ်သီလစာရီမှာ မှေးကနဲအိပ်ပျော်သွားသည်။ ရထားကြီးက တဟည်းဟည်း ပြေးနေသည်။ ခရီးပန်းတိုင်မရောက်မချင်း တယောက်ဆင်းတယောက်တက် တဘူတာထွက်တဘူတာရင်လာခဲ့ရာမှာ ဘူတာတခုမှ အထွက်တွင် ရထားခေါင်းတွဲက ခပ်ကြမ်းကြမ်းကလေးဆောင့်ဆွဲလိုက်ခြင်းကြောင့် ဒေါ်သီလစာရီမှာ ကိုယ်အဟိုင်းယိုင်ထိုး၍ လန့်နိုးလိုက်ရသည်၊ သူ ဘယ်လောက်ကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားသည်မှန်းမသိ။ အနားကလူကို ကြည့်လိုက်တော့ပြည်ဘူတာမှစီးလာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့သည့် ခရီးသွားဖော်မဟုတ်၊ လူစိမ်းဘယောက်ဖြစ်နေသည်။ အခြားခရီးသည်များကလည်း ဆင်းသူကဆင်းသွားကြ၍ အသစ်တက်လာသူများက တက်လာကြတန်တူသည်။

"ဘယ်များရောက်လာပလဲမသိဘူး" ဟု ဒေါ်သီလစာရီက အနားကလူကို မြောမေးမေးလိုက်သည်။

"ဇီးကုန်းဘူတာက ထွက်ခဲ့ပြီလေ၊ ရှာဖွေရေးတွေ တက်လာတုန်းက ဆရာကြီးသေတ္တာကိုတောင် မေးနေသေးတာ ဆရာကြီးက အိပ်ပျော်နေတော့ အားနာလို့နဲ့ တူပါရဲ့၊ ကိစ္စမရှိပါဘူးလေဆိုပြီး ထွက်သွားကြတယ်"

ဒေါ်သီလစာရီ၏ရင်ထဲတွင် 'ဒိုင်း' ကနဲ လာဆောင့်တော့သည်။

'ငါ့သေတ္တာဆိုပါကလား၊ ငါ့ဟာလဲမဟုတ်ပဲနဲ့၊ ငါ့ဟာမဟုတ်ယင်ဘယ်သူ့ဟာလဲ၊ ဒီတွဲမှာ ဒီသေတ္တာပိုင်ရှင် ပါမလာတာကတော့ သေချာတယ်၊ ပိုင်ရှင်မရှိတဲ့ဟာဆိုယင် ပိုသကူပေါ့၊ လူတွေအားလုံးက ငါ့ဟာလို့ထင်ယင် ချော်အလဲမှာ ရောထိုင်လိုက်ယင်ပြီးရော၊ နေဦးနေဦး ပိုင်ရှင်က သဒ္ဓါဒေယျနဲ့ပေးလှူတာမဟုတ်တဲ့ ပစ္စည်းကို 'ညာတာပါတေး' နဲ့လက်ခံလိုက်တာဟာ အဒိန္နာဒါနာပေါ့၊ သီလစာရီရယ်၊ ငါရှစ်ပါးသီလကျက်တော့မလို့ မဖြစ်ဘူး.... မဖြစ်ဘူး၊ နောက်တခါ မေးလာတဲ့သူကို ငါ့ပစ္စည်း မဟုတ်တဲ့အကြောင်း ပြောပြလိုက်တော့မယ်'

ဒေါ်သီလစာရီက မတော်မရားထွက်လာသည့် လောဘကို အရဟံဂုဏ်တော်နှင့် ပုတီးစိပ်၍ ကြိတ်ချေနေလေသည်။ အရဟံဂုဏ်တော်ဆိုသည်မှာ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်မှာ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မူခြင်းမရှိသည့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကြီးမဟုတ်လား။

ဒေါ်သီလစာရီက မျက်စိမှိတ်၍ ပုတီးစိပ်နေတဲ့ အတွင်းမှာပင် ဆေးရုံ သံခုတင်လေးပေါ်၌ ကြုံလှီဖျော့တော့အားလျော့ နွမ်းနယ်နေသည့် သမီးကလေး၏မျက်နှာက အထင်းသားပေါ်လာပြန်သည်။

'အားရှိစေသော အစာ အာဟာရတို့မှ ချို့တဲ့၍ ဈေးကြီးလှစွာ ကားဆေး ထိုးဆေးတို့နှင့်မှ အကုအသမခံရမည့် သမီးငယ်ကလေး၏အဖြစ်မှာ အသက်ဇီဝနှင့် ကြာကြာခံနိုင်ရှာပါ့မလား။

'ငါ့အောက်က သေတ္တာမှာ ငွေကြေးများများစားစား မပါချင်လား။ အဝတ်အစား ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အဖိုးတန်တာကလေးတွေတော့ ပါလာမှာသေချာတယ်၊ ယောက်ျားဝတ်ဖြစ်ဖြစ်၊ မိန်းမဝတ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ခုခေတ်မှာ ဈေးတွေက ခေါင်ခိုက်နေကြတာ၊ အဟောင်းထည်အဖြစ်နဲ့ပဲ ရောင်းဦးတော့ ကောင်းကောင်းပိုက်ဆံရမှာ သေချာသလောက်ရှိတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲသည်အထဲက သမီးလေးဖို့ ဆေးဝါးမာတ်စာ ဝယ်ပေးနိုင်မယ်၊ ဗုဒ္ဓယတြာ၊ ဗေဒင်ကိန်းခန်း ယတြာ ချေနိုင်စရာတွေ ရလိမ့်မယ်၊ ဘုရားကူ သမားကူပေါ့။

'သမီးလေး ဆေးရုံကဆင်းတော့ အလုပ်ကြမ်း မလုပ်မကိုင်ရပဲ တလကိုးသီတင်း နားနားနေနေ စားသောက်နေထိုင်သွားဖို့ ပြည့်စုံချင် ပြည့်စုံနေလိမ့်မယ်၊အဲဒီက အဲဒီကမှ ပိုလျှံနေဦးမယ်ဆိုယင်တော့ ငါနေတဲ့ ချောင်မှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလေးတော့ တခုခုလုပ်သွားနိုင်ဦးမယ်၊ ပိုင်ရှင်မဲ့ပုံ့သကူပစ္စည်းကို ယူတာဟာ အဒိန္နာဒါန မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ရတဲ့အထဲက သမ္မာအာဇီဝ မဖြစ်တာဆိုလို့ ဘယ်ဟာမှ ငါ တရားလက်လွတ် မသုံးပါဘူး။ ဒီတခါ လာမေးယင် ငါဥစ္စာလို့ ပြောလိုက်တော့ မယ်၊ ရန်ကုန်ဘူတာရောက်တော့လဲ အလုပ်သမားငှားပြီး ဆွဲဆင်း သွားရုံပေါ့၊ ကဲ...အခုအချိန်ကစ၍ ငါ့သေတ္တာ၊ ငါ့ပစ္စည်း၊ ငါ့ဟာ ဖြစ်စေသတည်း'

ဒေါ်သီလစာရီ၏ ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာကို တတွဲလုံးရှိ ခရီးသွား များက လုံးဝမသိနိုင်ကြပါ။ လူတကာမပြောနှင့် ဒေါ်သီလစာရီကိုယ်တိုင် ပင် မိမိယောဘကို မိမိမမြင်အောင် ဆင်ခြေအမျိုးမျိုးနဲ့ တိုး၍ တိုး၍ ဖုံးဖိထားလိုက်လေသည်။

"ဟော...ဟော တချို့လူတွေ အထုပ်ပိုးများကို ရထားပေါ်မှ ပစ်ချနေကြသည်။ ဘာဖြစ်ကြတာလဲ"

"မှောင်ခိုသမားတွေလေ လက်ပံတန်းဘူတာဝင်ယင် ရှာဖွေရေး သမားတွေက တက်ရှာကြတော့မှာမို့ လမ်းခုလတ်က ပစ်ချပြီး ဆင်းကြရ တာ၊ တချို့များ အကျမတော်လို့ ကျိုးတဲ့လူကျိုး၊ ပဲ့တဲ့လူပဲ့ပေါ့"

အနားမှ ခရီးသည်က ရှင်းပြသောကြောင့်....

"ဩော်....ဩော်....လောဘတွေ လောဘတွေ"ဟု....ဒေါ်သီလ စာရီက တိုးတိုးလေး ညည်းလိုက်လေသည်။ လက်ပံတန်းဘူတာသို့ မီးရထားကြီးဝင်ခဲ့ပါပြီ၊ ဆင်းသူက အထုပ်အပိုးများကို ဆွဲ၍ ဆင်းသွား ကြသည်။ တက်သူများကလည်း အထုပ်အပိုးများနှင့် တက်လာကြသည်။ ထိုသူများအနက်မှာ ရှာဖွေရေးအရာရှိသုံးယောက်ပါလာသည်။

ခရီးသည်များ၏ အထုပ်အပိုးကို လိုက်လံကာ စစ်ဆေးကြည့်ရှု ကြသည်။ တိုဘိုပြောရလျှင်တော့ ရှာဖွေရေး အရာရှိတယောက်က ဒေါ်သီလစာရီ၏ ထိုင်ခုံအောက်မှ သေတ္တာကို လက်ညှိုးထိုးပြီး မေးလိုက် သည်။

"ဒါ....ဆရာကြီး သေတ္တာလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်သီလစာရီ၏ရင်ထဲမှာ ဒိုင်းခနဲဖြစ်သွားသည်။ သို့ပေမယ့် မရှိမရဲသော်လည်း ပီပီသသပင် ဖြေလိုက်သည်။

"ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ် ဒကာလေးရယ်"

"ဘာတွေ ပါသလဲ"

"ဟို...ဟို...အဝတ်အစားနဲ့ တိုလီမိုလီ လက်ဆောင်ပေးလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေပါကွယ်"

"ကျွန်တော် ဖွင့်ကြည့်ပါရစေ၊ သော့လေး ခဏလောက်"

"ဟောတော့...."

ဤစကားမှာတော့ ဒေါ်သီလစာရီ၏နှုတ်မှ လွတ်ထွက်သွားခြင်း မဟုတ်၊ ရင်ဝမှာ ဒိုင်းခနဲလာဆောင့်သော အသံတိတ် စကားနှစ်လုံးသာ ဖြစ်ပါသည်။ မိမိသေတ္တာမှမဟုတ်ဘဲ အဲသည်သော့က ဘယ်မှာ ရှိနိုင်ပါ့မလဲ။

"ဟို....ဟို....ဒကာလေးရယ်၊ ဆရာကြီးလမ်းမှာ သော့ကျပျောက်ခဲ့တယ်ကွယ်"ဟု ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ပြောလိုက်ရသည်။

သဘောကောင်းပုံရသော အရာရှိကလေးက သေတ္တာကို ထိုင်ခုံအောက်မှ အနည်းငယ် ဆွဲကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဘာမှမပြောဘဲ တွဲပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်။

ဒေါ်သီလစာရီမှာ ဟင်းခနဲ သက်မချလိုက်ယင်း ကိုယ့်ကိုကိုယ် တော့ လောဘကြောင့် မုသာဝါဒအထိ တိုးလာခဲ့ရကြောင်း သိလိုက်ရပါသည်။ ဒါလဲ လယ်တီဆရာတော်ပြောတဲ့ ပီတိက္ကမလောဘ ကိလေသာပေါ့၊ ဒေါ်သီလစာရီမှာ စိတ်ဒုန်းဒုန်းမှ မချရသေး၊ အရာရှိကလေးနှင့် အထက်လူကြီးတယောက် ပြန်၍ ပေါက်ချလာသည်။

"ဒီသေတ္တာပဲ ဆရာ၊ သော့ပျောက်သွားတယ်လို့ ပြောတယ်။ သေတ္တာကလဲ အလေးကြီး"ဟု အစီရင်ခံနေသည်။

"ဒါ...ဆရာကြီးသေတ္တာလား"

ဒီဘခါ မေးသူက အထက်အရာရှိကိုယ်တိုင်ဖြစ်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ် ဒကာလေးရယ်"

"သော့ လမ်းမှာပျောက်ခဲ့တယ်ဆို"

"ဟုတ်ပါတယ် ဒကာလေးရယ်"

"ကျွန်တော်တို့နည်းနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဖွင့်ကြည့်ယင် ဆရာကြီး ခွင့်ပြုမလား"

"ခွင့်ပြုရမှာပေါ့လေ ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့နှင့် အရာရှိ နှစ်ယောက်က သေ့ကိုဖျက်၍ ဖွင့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။ အနီးနားကလူတွေပါ ဟင်ခနဲ....ဟာခနဲ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ "အမယ်လေး"ဟု ထအော်တဲ့ မိန်းမများကလဲ အော်ကြသည်။ သေတ္တာထဲမှာတော့ လူတယောက်၏အလောင်းကို ခေါင်းမပါဘဲ အပိုင်းပိုင်းခုတ်ဖြတ်၍ ဆေးကြောကည့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်သီလစာရီမှာ ရင်ဘတ်ကို လက်နဲ့ဖိပြီး မူးမေ့သွားတော့မလောက် ခံစားလိုက်ရသည်။

"အမယ်လေး....အမယ်လေး....ဒါ ဆရာကြီးသေတ္တာ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ ဘုရားသိပါတယ်၊ ဆရာကြီးရဲ့ မတော်လောဘကိုလဲ ဘုရားသိပါတယ်"ဟု ရှိုက်ကြီးတငင် ရှင်းပြနေရတော့သည်။

"ခုမှတော့ မဖြစ်ဘူးဆရာကြီးရေ၊ ရဲစခန်းသာလိုက်ပြီး အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြပေတော့"

ဤသို့နှင့် သေတ္တာနှင့်တကွ ဆရာကြီး ဒေါ်သီလစာရီသည် သွားလိုရာ ခရီးပန်းတိုင်သို့မရောက်ဘဲ လက်ပံတန်းဘူတာမှာဆင်း၍ ရာဇဝတ်မှု အရှုပ်အရှင်းထဲတွင် သောကခကင်းအောင် ပါဝင်လိုက်ရလေတော့သည်။

ဤကား နီလေးမောင်ရေးသားသော ဖမ်းမမိသောတရားခံ ဖြစ်ရပ်မှန်အကြောင်းကို ဦးမင်္ဂလာ မှတ်မိသလောက် ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နီလေးမောင်က သူ့ဝတ္ထုအဆုံးသတ်၌ ဤသို့ရေးထားသည်။

"သီလရှင်ကြီး ဒေါ်သီလစာရီကား လောဘ(စိတ်)၏ အနိုင်ယူမှုကို ခံခဲ့ရသဖြင့် ရုံးရောက် ဂါတ်ရောက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ပိရိစွာ လက်စတုံး လုပ်ခဲ့သည့် ထိုအမှုကိုမူ သက်ဆိုင်ရာရဲတယောက်က ဖော်ထုတ်နိုင်ကာ တရားခံကိုဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့ပါသော်လည်း ဒေါ်သီလစာရီတယောက်မှာတော့ တဒင်္ဂမျှ လွတ်သွားသည့် စိတ်တရားခံကို ပြန်လည်ဖမ်းဆီးရန် မတတ်နိုင်တော့လေပြီတကား"ဟု နိဂုံးချုပ်ထားပါသည်။

နီလေးမောင်က လောဘ(စိတ်)ဟု ဆိုသော်လည်း လောဘဟူသည်မှာ "စိတ်အစစ်"စိတ်အမည်မဟုတ်ပါ၊ အာရုံကို သိတတ်သောစိတ်ကို ပူးကပ်လို့ဆော်ပေးသည့်"စေတသိက"စေတသိက်သာ ဖြစ်ပါသည်၊ သို့သော် ထိုစေတသိက် က တရားခံဖြစ်လာလျှင် သူ့အမည်ကိုမခံဘဲ စိတ်အပေါ်သာ လွှဲချတတ်သည်။ ဥပမာ လောဘဖြစ်လာလျှင် လောဘစိတ်၊ ဒေါသဖြစ်လာလျှင် ဒေါသစိတ်၊ မောဟဖြစ်လာလျှင် မောဟစိတ်ဟူ၍သာ အမည်ခံစေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေတ်စကားနဲ့ ခပြောရလျှင် လက်သီးပုန်း ထိုးပေးသူသာဖြစ်သတည်း။ 'ရှဲဒိုး'ဟု ခေါ်လျှင်လည်း ခေါ်နိုင်ပေလိမ့်မည်ထင်သည်။

တရားခံဖြစ်သော လောဘ(စေတသိက)ကို စောစောကသာ သိရှိဖမ်းမိဆုံးမနိုင်လျှင် ဒေါ်သီလစာရီမှာ ဒုက္ခဖြစ်နိုင်စရာမရှိပေ။ လေခုကား ခရမ်းသုံးခွဆေးရုံတွင် တင်ထားရသော သမီးလေးထံသို့ အချိန်ပိမှ ရောက်ပါလေ၏။

ဒေါ်သီလစာရီနှင့်လူမမာသမီးငယ်လေးအား ကျန်းမာ ချမ်းသာစေကြောင်း ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သလိုက်ရပါသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၈)

ရာဂဟူသည်၊ ယစ်မျိုးရည်သို့၊ မကြည်ယုတ်မာ၊ လွန်ဆိုးစွာ၏။ သတ္တဝါတို့ထ၊ သာမညနှိုက်၊ ဘယ်မျှတစိ၊ ဆိုဖွယ်ရှိအံ့၊ ဗောဓိသတ္တာ၊ ဘုရားအလောင်း၊ ရွှေဥဒေါင်းလျှင်၊ မင်းပေါင်းခြောက်ဆက်၊ ကြံလျက်ဖမ်းငှာ၊ မတတ်ရာလည်း၊ မာယာဆောင်ပြ၊ ဥဒေါင်းမနှိုက်၊ ရာဂလိုဆိုး၊ အိပ်ရာနှိုးသို့၊ ထိုးကျင့်မြင်းစွာ၊ တပ်ခြင်းရာဖြင့်၊ ယုတ်မာညင်ဘော၊ ဤကိလေကြောင့်၊ ဥဒေတာယံ၊ ဂါထာပျံကို၊ မအံ့ရွတ်မိ၊ သတိချွတ်ယွင်း၊ ညွတ်မိလျှင်း၏။

ဦးမင်္ဂလာသည် အထက်ပါလင်္ကာကို ငယ်စဉ်ကပင် အလွတ်ရခဲ့ဖူးသည်။ ကျေးဇူးရှင် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မဃဒေဝလင်္ကာဖြစ်သည်။ ပုတ္တောဝါဒခန်း၌ အာဂုံနှုတ်တက် ကျက်ချင်စရာ သုတအဖြာဖြာ ပါရှိလေသည်။

အထက်ပါလင်္ကာကို ရွတ်မိတိုင်း 'ရာဂ' စိတ်ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်မိပါသည်။

ရဉ္ဇတိတိ ရာဂေါ=မွေ့လျော်တတ်၏၊ တပ်မက်တတ်၏။

ရဉ္ဇနံ ရာဂေါ=မွေ့လျော်ခြင်း၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ တပ်မက်ခြင်း။

ရဉ္ဇယတိ၊ ရဉ္ဇေတီတိရာဂေါ=ကြိုက်နှစ်သက်စေ၏။

ရဉ္စိယတေတိ ရာဂေါ=(အဖြူကိုအမည်းဖြစ်အောင် ဆိုးရည်ဖြင့်) ဆိုးအပ်၏။

ဤသို့ အဘိဓာန်၌ ရာဂဟူသောပုဒ်ကို ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ္ထများ ပြ၍ အနက် ပရိယာယ်ပြထားသည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမင်္ဂလာဝယ်စဉ်က ဝါသနာတူ စာလိုက်သူအချင်းချင်း ပြောဆ
၌ ရာဂဆိုတာ 'ရာဂေါ'၊ ရာဂေါဆိုဟာ 'ရောဂါ'ဟု ဟာသဆန်ဆ
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြသည်။
မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကတော့ ရာဂကို 'ယစ်မျိုးရည်' သေ
အရက်နှင့်တူသည်ဟု ဥပမာပြထားသည်။ 'ရာဂဟူသည်၊ ယစ်မျိုးရည်သို့
မကြည်ယုတ်မာ၊ လွန်ဆိုးစွာ၏။' သေရည်သေရက် သောက်မိသေ
သူသည် ကြည်လင်သောစိတ်မှ နောက်ကျိလာတတ်သည်။ ဟိရိဩတ္တ
ကင်းကွာ၍ ယုတ်မာသော အမှုကို ပြုတတ်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်
မေတ္တာယနာ မုခေန ရာဂေါ ဝဍ္ဎတိ=ရာဂက မေတ္တာလိုလ
အယောင်ဆောင်တတ်သေး၏။ ညစ်ညူးပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာ
ရာဂစိတ်က သန့်စင်အေးမြသော မေတ္တာလိုလို ကိုယ့်ကိုယ်ကို လှည့်စာ
တတ်ကြသည်။ မေတ္တာသည် အပြစ်ကင်း၏။ ဘေးအန္တရာယ်မရှိ။ ရာ
သည် အပြစ်များ၏ ဘေးအန္တရာယ်ရှိ၏။ ဒါကိုပင် အချစ်တု အမြ
တနိုး ခေါ်နေကြသေးသည်။
ရာဂစိတ်သည် သူလိုကိုယ်လို သာမန်လူများကို မဆိုထားနှင့်
သမ္မာသမ္ဗောဓိဆုကြီးကို ပန်ဆင်၍ ပါရမီစာဂတို့ကို ဆည်းပူးနေဆဲ ဖြ
သော ဘုရားအလောင်းတော်ကြီးများကိုပင် ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်စေခဲ့ကြောင်
မောရဇာတ်ကို ဘုရားဟောတော်မူခဲ့သည်။
ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဟိမဝန္တာ 'ဒဏ္ဍက' မည
သော ရွှေတောင်၌ ဘုရားလောင်းဥဒေါင်းမင်းသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်
အိပ်ရာနိုးဆင်း၊ အိပ်တန်းတက်သောအခါတို့၌ ပရိတ်မန္တရားများကို ရွ
ဆိုလေ့ရှိသည်။
ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်တွင် ခမောရသုတ်ပရိတ်တော်ဟု အထ
အရှားရှိ၏။ ဥဒေါင်းမင်းအိပ်တန်းဆင်း၌ ရွတ်သော ဂါထာကား...

"ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ။
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ"။ ။

ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့အား ပေးအပ်သော မှတ်စိရှိ၍ အရေ
များတွင် တဦးတည်းသော ဘုရင်ဖြစ်သောရွှေအဆင်းရှိလျက် မြေပြ
အပြန်နှံ့အောင် ထွန်းတောက်သော ဤနေမင်းသည် ထွက်ပေါ်လာ၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် ရွှေအဆင်းရှိကာ ကမ္ဗာမြေအပြင်နှင့် အောင် ထွန်းလင်းတောက် သော အရှင်နေမင်းကို အကျွန်ုပ်ရှိခိုးပါ၏။ ယနေ့အရှင်နေမင်း၏ အစောင့်အရှောက်ခံယူရ၍ ကျွန်ုပ်တို့ တနေ့တာပတ်လုံး ချမ်းသာစွာ နေကြရပါပေသည်။

ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော, တေစ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ, နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ, နမော ဝိမုတ္တိယာ။ ။

(ကုမ္မံ သော မရိတ္တံကတွာ၊ မောရော စရတိ ဧသနာ)

ဝိသုဒ္ဓိဗြာဟ္မဏာ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်တို့သည် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူကြကုန်၏။ ထိုဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်တို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ရှိခိုးခြင်းကို ခံယူတော်မူကြပါကုန်။ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်တော် မူကြပါကုန်။ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုးပါ၏။ ဘုရားရှင်တို့၏ မဂ်ဉာဏ်ဖိုဉာဏ်အား ရှိခိုးပါ၏။ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက် တော်မူကြသော ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုးပါ၏။ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ ဝိမုတ္တိ ငါးပါးအား ရှိခိုးပါ၏။

"ရဟန်းတို့ ထို ဥဒေါင်းမင်းသည် ဤပရိတ် အရံအတားကို ပြုကာ အစာရှာရန် လှည့်လည်လေသည်"

အိပ်တန်းတက်သည့်အခါ ရွတ်သောဂါထာကား...

"အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ရတ္တိံ ။ ။

ကမ္ဘာ့သူကမ္ဘာ့သားတို့အား ပေးအပ်သော မျက်စိရှိ၍ အရောင် များတွင် တဦးတည်းသော ဘုရင်ဖြစ်သော ရွှေအဆင်းရှိလျက် မြေပြင် အပြင်နှင့် အောင်ထွန်းတောက်သော ဤနေမင်းသည် ထွက်ပေါ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ရွှေအဆင်းရှိသော ကမ္ဘာမြေအပြင်နှင့် အောင်ထွန်းလင်း တောက်သော အရှင်နေမင်းကို အကျွန်ုပ်ရှိခိုးပါ၏။ ယနေ့ အရှင်နေမင်း၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစောင့်အရှောက် ခံယူရ၍ အကျွန်ုပ်တို့ တညတာပတ်လုံး ချမ်းသာစွာ နေကြရပါပေသည်။

> ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
> တေ မေ နမော, တေစ မံပါလယန္တု။
> နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ,နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊ –
> နမော ဝိမုတ္တာနံ, နမော ဝိမုတ္တိယာ။ ။
> "ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ မောရော ဝါသမကပ္ပယိ။)

ဝိသုဒ္ဓိဗြာဟ္မဏ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် အလုံးစုံသော တရားဘို့တို သိတော်မူကြကုန်၏။ ထိုဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်တို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ရှိခိုးခြင်းကို ခံယူတော် မူကြပါကုန်။ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်။ ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုးပါ၏။ ဘုရားရှင်တို့၏ မဂ်ဉာဏ်ဖိုဉာဏ်အား ရှိခိုးပါ၏။ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူကြသော ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုးပါ၏။ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ ဝိမုတ္တိငါးပါးအား ရှိခိုးပါ၏။

"ရဟန်းတို့ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည် ဤပရိတ်အရံအတားကို ပြုကာ အိပ်တန်းတက်ခြင်းကို ပြုလေသည်"

(သမြေကန် ပရိတ်ကြီး နိဿယသစ်)

တနေ့သ၌ ဗာရာဏသီမင်း၏ ခေမာမည်သော မိဖုရားသည် ရွှေဥဒေါင်းမင်းလာ၍ မိမိအား တရားဟောသည်ဟု အိပ်မက်မြင်မက်၏။ ထိုအကြောင်းကိုဘုရင်မင်းအားပြောပြပြီးလျှင် "ဥဒေါင်းမင်းအားအရှင်ဖမ်းပေးပါ" ဟု ပူဆာ၏။ မင်းကြီးလည်း တောကျွမ်းသော မုဆိုးတို့အား စေလွှတ်လိုက်၏။ မုဆိုးတယောက်သည် ဥဒေါင်းရှိရာအရပ်သို့ ရောက်လတ်သော် ကျော့ကွင်းထောင်၍ ဖမ်း၏။ ဥဒေါင်းမင်းသည် ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဆိုသည့် အာနိသင်ကြောင့် ကျော့ကွင်း၏ အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်၍ နေ၏။ မုဆိုးသည်လည်း မဖမ်းနိုင်ဘဲ ထိုအရပ်၌သာ နေ့ရှည်လများ နေ၍ သေရလေ၏။ ခေမာမိဖုရားသည်လည်း ရွှေဥဒေါင်း၏ စိတ်နှင့်ပင် ကံကုန်ရလေ၏။

ထို မင်းကြီးသည် "ရွှေ ဥ ဒေါင်း ကြောင့် ငါ့ မိဖုရား သေရ၏" ဟု အမျက်ထွက်ပြီး ဟိမဝန္တာဝယ် ဒဏ္ဍက ... သော တောင်ထိပ်၌နေသည့် ရွှေဥဒေါင်း၏ အသားကို စားရသူတို့သည် မအို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကုန်၊ မဒသကုန်'ဟု ဓမ္မတ်မမှန် သော‌ကြောင်းကြံ၍ ရွှေပေလွှာ ရေးခဲ့၏။ ထိုမင်း စုတေ သော် နောက်တက်သည့်မင်းသည် ထိုရွှေပေလွှာကို တွေ့၍ မအိုမသေလိုသဖြင့် မုဆိုးတဦးကို စေလွှတ်၏။ ထိုမုဆိုးလည်း သွား၍ ကြိုးစားပါသော်လည်း ရွှေဥဒေါင်းကို မဖမ်းနိုင်ဘဲ ထိုအရပ်၌ သာ သေ၏၊ ဤနည်းဖြင့် မင်းခြောက်ဆက်အထိ ရွှေဥဒေါင်းကို မဖမ်းနိုင်ပေ။

ခုနစ်ဆက်မြောက်သောမင်းက မုဆိုးတယောက်ကို လွှတ်ပြန်၏။ ထိုမုဆိုးသည် ဥဒေါင်းမတကောင်ကို ကောင်းစွာသင်ကြား၍ ဥဒေါင်းမင်းကြားအောင် တွန်စေ၏။ ဒေါင်းမတွန်သံကြားလျှင် ရွှေဥဒေါင်းသည် ကိလေသာရာဂ ထကြွ၍ ပရိတ်ရွတ်ရန် သတိမရဘဲ ကျော့ကွင်း၌မိလေ၏။

ဒေါင်းမလေး‌ကြောင့် ဥဒေါင်းမင်း၏ တိမ်မြှုပ်ငုပ်လျှိုးနေသော အနုသယ ကိလေသာရာဂသည် ဆင်အိပ်ရာ ဆိတ်နှိုးလိုက်သကဲ့သို့ ထကြွသောင်းကျန်း ငမ်းငမ်းတက် အလိုရမ္မက်ပြင်းထန်လာသဖြင့် ဥဒေတယံ ဂါထာကို မရွတ်မိဘဲ ညွတ်ကွင်း၌မိရလေသည်။ ထို့‌ကြောင့်....

"မာယာဆောင်ပြ၊ ဥဒေါင်းမ နှိုက်၊ ရာဂလိုဆိုး၊ အိပ်ရာနှိုးသို့၊ ထိုးကျင့်ပြင်းစွာ၊ တပ်ခြင်းရာဖြင့်၊ ယုဘ်မာညစ်တော၊ ဤကိလေကြောင့်၊ ဥဒေတယံ၊ ဂါထာပံ့ကို၊ မအံရွတ်မိ၊ သတိချွတ်ယွင်း၊ ညွတ်မိလျှင်း၏"

ဟု မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားက ရေးသားတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် မာတုဂါမကြောင့် သာသနာမှ လူထွက်လိုသော ရဟန်းတပါးကို အကြောင်းပြု၍ ရာဂ၏ အပြစ်ကို ပြလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒုကနိပါတ်မောရဇာတ်ကို ဟောကြားဆုံးမတော်မူသည်။ ဤဇာတ်တွင် ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်းက မုဆိုးနှင့်အတူ လိုက်လာ ဗာရာဏသီမင်းကြီးအား တရားဟောသဖြင့် မင်းကြီးသည် အလွန်ကြည်ညို၍ ရွှေဥဒေါင်းအား ပူဇော်၏။

ဦးမင်္ဂသာသည် ထိုဇာတ်နှင့်အလားတူသော ပကိဏ္ဏက နိပါတ် မဟာမောရဇာတ်ကိုလည်း တွေ့ရပါသေးသည်။ ဤဇာတ်တွင် ဘုရားလောင်း ရွှေဥဒေါင်းက မုဆိုးအား တရားဟောသဖြင့် မုဆိုးသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွား၏။

ထိုမှတဖန် မာတုဂါမကြောင့် သာသနာတော်၌ မပျော်မမွေ့သော ရဟန်းများအား ရာဂ'၏ အပြစ်ကို ပြတော်မူလိုသဖြင့် သဘောသွားချင်းတူညီသည့် ဇာတ်နှစ်ခုကို ဟောတော်မူခဲ့သေးသည်။ ထိုဇာတ်များမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဧကနိပါတ်'မုဒုလက္ခဏ'ဇာတ်နှင့် နဝကနိပါတ်'ဟရိတစ'ဇာတ်တို့ ဖြစ်သည်။ ဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် နန်းတော်သို့ ကြွလာစဉ် မိဖုရား၏ လျှို့ဝှက်အပ်သော ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းကို မြင်သဖြင့် ကိလေသာရာဂ ထကြွသောကြောင့် ဘုရားလောင်းရသေ့တို့ ဈာန်လျှောခဲ့ရပုံများဖြစ်သည်။

မုဒုလက္ခဏဇာတ်တွင် ရသေ့အမည်ကား မထင်ရှား။မုဒုလက္ခဏာ မိဖုရားက သတိပေးသဖြင့် သံဝေဂရကာ မိစ္ဆာစာရအမှုမှ ရှောင်ကြဉ်၍ ဈာန်တရား ပြန်ရသွားသည်။ဟရိတစဇာတ်တွင် မိဖုရားအမည်မထင်ရှား။ ဟရိတစရသေ့သည် မိဖုရားနှင့်အတူ မိစ္ဆာစာရ ပြုမိကျူးလွန်ပြီးမှ သံဝေဂရကာ ဈာန်တရားပြန်ရသွားသည်။

အနမတဂ္ဂ သံသရာအသင်္ချေ, အသင်္ချေ ဘဝပေါင်းများစွာတို့၌ ကျင်လည်ခဲ့ရသော သတ္တဝါတို့တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက် အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဇာတ်ဝတ္ထုတို့သည် တခါဇာရံ ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။ ယခု ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ပင်လျှင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အဖြစ်အပျက် အတွေ့အကြုံချင်း တူညီနေတတ်ကြသည်မဟုတ်လား။ ထိုမှတပါး လူသိများသော ပဏ္ဏာသနိပါတ် ဥမ္မာဒန္တီဇာတ်တွင်လည်း ဘုရားလောင်းသိဝိမင်းသည် အဘိပါရက် စစ်သူကြီး၏မယား ဥမ္မာဒန္တီကို မြင်သဖြင့် ရာဂ၏ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် ရာဇိန္ဒြေပျက်၍ ရှက်ဖွယ်လိလိ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးသည်။

ထို့ပြင်တဝ သတ္တတိနိပါတ် ကုသဇာတ်တွင်လည်း ဘုရားအလောင်း ကုသမင်းကြီးသည် လူမမီ နတ်မမျှသော ပဘာဝတီမိဖုရားအား ရာဂဖြင့် တပ်မက်၍ အိုးတော်လုပ်, ဖျာတော်ရက်, ပွဲတော်ချက် ဖြစ်ရသည်အထိ ဆင်းရဲငြိုငြင်တော်မူခဲ့ရရှာသည်။ထိုဇာတ်ကို လူသိများလှပါသည်။

ဧကနိပါတ် တက္ကပဏ္ဍိတ ဇာတ်တွင်လည်း ဘုရားလောင်း သူတော်စင် တက္ကပဏ္ဍိတ ရသေ့ကြီးသည် ဂင်္ဂါမြစ် အကြေအရပ် တောအုပ်၌ သစ်သီးဝလံတို့ဖြင့် မျှတ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ တနေ့သ၌ မိုးသက်မုန်တိုင်းကျလာစဉ် ဂင်္ဂါမြစ်ထဲမှ 'ကာယ်ပါ,ယူပါ' ဟူသော မိန်းမအသံကို ကြားရသောကြောင့် ရသေ့ကြီးသည် ကြီးစွာသောကရုဏာဖြင့် သက်စွန့်ဆံဖျား လှိုင်းလေတို့အကြားမှ ကူးခပ်ကယ်ယူခဲ့ရသည်။ ရေနစ်မွန်းသည်ကို ပြုစုကုမပေးပြီးသည့်နောက် အေးအေးငြက်ကို ကာကွယ်ရန်အလို့ငှာ မီးဖိုပေးသည်။ အာဟာရအဖြစ် သစ်သီးဝလံများကို ရှာဖွေ၍ကျွေးမွေးသည်။

မိန်းမပျိုမှာ ဓောက်ကျစ် ခဥ်းလဲ၍ အလိုရမ္မက်ကြီးသော ဗာရာဏသီပြည်မှ သူဌေးသမီး ဖြစ်သည်။သူဌေးသမီးသည် ဘုရားလောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဗ္ဗညုတ သုံးလောကထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာဖြစ်သော သောရေယျမထေရ်၏ သန္တိသူခ စိတ်အစဉ်ကို ဤသို့ ဆက်လက်၍ ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ယခုဝတ္ထုအစတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော

နတံ မာတာပိတာ ကယိရာ၊
အညေဝါပိစ ဉာတကာ၊
သမ္မာပဏိဟိတံ စိတ္တံ၊
သေယျသော နံတတော ကရေ။ ။ဟူ၍ ဆုံးမဟောကြားတော်မူပါသည်။

မြန်မာအဓိပ္ပာယ် ပြန်ရလျှင်

''ထို ချမ်းသာပြည့်စုံအောင် ပြုခြင်းကို(စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းကို) မွေးသည့်မိခင် ကျေးဇူးရှင်သည် မပြုနိုင်ရာ(ပြုပြင်၍ မပေးနိုင်။) မွေးသည့်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်သည် မပြုပြင်နိုင်ရာ(ပြုပြင်၍ မပေးနိုင်။) မိခင် ဖခင် ကျေးဇူးရှင်မှ တပါးကုန်သော ဆွေမျိုးသားချင်း တို့သည်လည်း မပြုနိုင်ကုန်ရာ (ပြုပြင်၍ မပေးနိုင်ကြ။) ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထ၌ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်သော စိတ်ကောင်းသည် ထိုမိဘ ဆွေမျိုးတို့ ချမ်းသာ ကောင်းမွန်အောင် ပြုနိုင်ခြင်းထက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို အဆင့်ဆင့် မြင့်မြတ်အောင် ပြုနိုင်၏။

(မိမိစိတ်ကို မိမိပြုပြင်ခြင်းက အဆင့်ဆင့် မြင့်မြတ်အောင် ပြုနိုင်၏။)

ဦးမင်္ဂလာသည် ထိုဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုပြီးသည့်နောက် အလိုအလျောက်ပင်ဦးငုံ်လက်တင် ဘုရားရှင်ကို ကြည်လင်မြတ်နိုးသဒ္ဓါ ဖြိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်လိုက်ပါသတည်း။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၁)

၁၁၆။ အဘိတ္ထရေထ ကလျာဏေ၊
ပါပါစိတ္တံနိဝါရယေ။
ဒန္ဓံဟိကရောတော ပုညံ၊
ပါပသ္မိံရမတိမနော။ ။

ပုညံ=ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဒန္ဓံ=နှံ့နှံ့နှေးနှေး၊ ကရောတော=ပြုတတ်သောသူ၏၊ မနော=စိတ်သည်၊ ပါပသ္မိံ=မကောင်းမှု၌၊ ဟိယသ္မာ=အကြင်ကြောင့်၊ ရမတိ=မွေ့လျော်၏၊ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ကလျာဏေ=ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို၊ အဘိတ္ထရေထ=လျင်မြန်ဆောစွာ ပြုလုပ်ရာ၏၊ ပါပါ=မကောင်းမှုမှ၊ စိတ္တံ=စိတ်ကို၊ နိဝါရယေ=တားမြစ်ရာ၏။

''စိတ်သည် ကောင်းမှုပြုသည်၌ နှောင့်နှေး၍ မကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်တတ်၏။ ထို့ကြောင့်ကောင်းမှုတို့ကိုအဆောတလျင်ပြု၍၊မကောင်းမှုမှ စိတ်ကို တားမြစ်ရာ၏''

မူလဂါထာမှာပါတဲ့ 'ပါပသ္မိံရမတိမနော' ဆိုတဲ့ပါဌ်ကို အများအားဖြင့် ကြားဖူးနားဝ ရှိနေကြပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်လဲ သိနေ ကြပါတယ်။ စိတ်ဆိုတာ မကောင်းတဲ့နေရာမှာ မွေ့လျော်တယ်ပေါ့။ အဲဒါကို တခုပဲ ကွက်ယူလို့တော့ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို လူငယ်များအဖို့ ရိပ်မိနိုင်ကြစရာမရှိဘူး။ စိတ်ဆိုတာ မကောင်းမှုမှာ မွေ့လျော်စမြဲပဲလေလို့ ထုံးစံတခုလို နိယာမတရားလို မှတ်ယူလက်ခံသွားမှာ စိုးရတယ်။ ဂါထာအပြည့်အစုံကို ဆင်ခြင်မှသာလျှင် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို သိရှိသုံးဆောင်နိုင်ကြလိမ့်မယ်။

စိတ်ဆိုတာ မကောင်းမှုမှာ မွေ့လျော်တတ်တာကြောင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်မည်ကြံလျှင် မြန်မြန်သာလုပ်လိုက်ပါ။ နည်းနည်းလေး နှောင့်နှေးနေရင် မကောင်းမှုမှာ မွေ့လျော်တဲ့စိတ်က ကောင်းမှုကုသိုလ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အား မာယာဖြင့် ဖြားယောင်းလေရာ အနုသယကိုလေသာ ရာဂမကင်းသော ရသေ့ကြီးမှာ သီလပျက်စီးရလေတော့သည်။နောင်အခါ သူဌေးသမီးသည် ခိုးသူကြီးနှင့်တွေ့၍ ဖောက်ပြားကာ ခိုးသူနှင့်ပေါင်း၍ ဘုရားအလောင်းအား သေကြောင်းကြံလေသည်။

ဘုရားအလောင်း သီလပျက်ရပုံကို ခုံမင်းကြီး ဦးကျော်က....

''ရေအန္တရာယ်၊ သေမင်းလက်မှ၊ အသက်ကိုကယ်ပြီးလျှင်၊ မီးထင်းပုံပေး၊ တုန်အအေး၊ လှုံမန္တးစေသည်လည်း တဓ္ဓာန၊ အာဟာရ သစ်သီး၊ ရှာမှီးပေးယူ၊ မွေးမြူချမ်းသာ၊ ဝမ်းစာတောင့်တင်းလျှင်၊မဖြောင့်ယင်းအကြံနှင့်၊မာန်ကိုလေသာ၊တဏှာပီယ၊ သိဒ္ဓိအစွမ်း၊ မိန်းမတို့သရုပ်နှင့်၊ အချုပ်ကိုကိုင်၍၊မလှုပ်နိုင်အောင် ဖမ်းလိုက်လေသည်။ ယမ်းနှင့်ကားမီး၊ မြက်ဖျားသမင်၊ လက်ဝါးပြင်၊ ဆားချဉ်သီးသို့၊ ထေရ်ကြီးမြဘ်လှ၊ တာပသသည်၊ 'ပထမသိက္ခာ'၊ သီလပျက်၍၊ သူ့ဖက်ပါလေသတည်း။'

ဟုက္ကုတ္တိဒုဇ္ဇန ကဆာတွင် ရေးခဲ့လေသည်။

ရာဂမကင်း ကိုယ်တွင်းမဆိတ်သော ယောကျ်ားစိတ်တို့သည် မိန်းမတို့နှင့် နီးစပ်ပွန်းတီး လာသည့်အခါ မီးအတို့ခံရသော ယမ်းပုံကဲ့သို့လည်းကောင်း၊မြက်နုမြက်ဖျားကိုမြင်ရသောသမင်ဖျိုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊လက်ဝါးဝေါ်တွင် ချဉ်သီးနှင့်ဆား အတူထားဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဖောက်ပြန်တတ်ငမြဲဖြစ်သည်။

တိကနိပါတ် စူဠပလောဘနဇာတ်တွင် ဘုရားလောင်း အနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသားသည် ရာဂမုန်ယစ်ကာ ကြီးလေးလှစွာသော ပါရာဇိက ၊တအကုသိုလ်များကိုပင် လွန်ကျူးရန် ကြံစည်အားထုတ်ခဲ့ဖူးလေသည်။

ဘုရားလောင်းသည် ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ စုတေခဲ့ကာ ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ မိဖုရားကြီး ဝမ်းတိုက်၌ သန္ဓေစွဲယူ ဖွားမြင်ဘော်မူခဲ့သည်။ မင်းသားသည် ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ လာသည်ဖြစ်သောကြောင့် နို့ထိန်းမိန်းမတို့၏ အနံ့အသက်ကို ရှူရှာသည်ဖြစ်ရကား 'အနိတ္ထိဂန္ဓ'ဟု အမည်ရခဲ့လေသည်။

နို့ထိန်းသည်တို့ထံမှ နို့ရည်ကို ညှစ်ယူပြီး အမတ်ငယ်များက တိုက်ကျွေး မွေးမြူခဲ့ရလေသည်။မိန်းမတို့၏ အနံ့အသက်ကို ရှူမုန်းသည်ဖြစ်၍ မင်းသား၏အနီးအပါး၌ အမျိုးသမီးများ ခစားခြင်းမပြုကြရလေကုန်။ ဤသို့နှင့်အရွယ်ရောက်ခဲ့ရလေသည်။ ခမည်းတော် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသည် သားတော်အား အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာအဖြစ် ချီးမြှောက်ထားသော်လည်း အနာဂတ်ရေးကို စိတ်မအေးနိုင်ဘဲ ရှိရလေသည်။

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အနုတ္တိဂန္ဓမင်းသားသည် ခမည်းတော်၏ အရိုက်အရာဖြစ်သော ရွှေထီး ရွှေနန်းနှင့်တကွ တိုင်းနိုင်ငံကို မင့်းလုပ်၍ အုပ်ချုပ်သွားမည်ကား မှန်၏။ သို့သော် ခေါင်းမမီသံ မိဖုရားတို့နှင့်ကင်းကွာသဖြင့် နန်းညွန့် နန်းလျာ ရှိသာနိုင်မည်မဟုတ်။တိုင်းကြီးပြည်ကြီး အသီးသီးဟူသည်ကား သားတော် အစဉ်, မြေးတော်အဆက်, မြစ်တော်အညွန့်, အမွန့်ရှည်စွာ မင်းဆက်မပြတ် စိုးစံနိုင်မှ နိုင်ငံတည်တံ့၍ အေးချမ်းသာယာ ရှိနိုင်ပေမည်။ ယခုကား မိဖုရားကင်းကွာသော သားတော်၌ မြေးတော်အဆက်, မြစ်တော်အညွန့် အမွန့်ရှည်စွာ ဖြစ်လာနိုင်တော့မည်မဟုတ်" ဟု ပြဟ္မဒတ္တ မင်းကြီးက စိုးရိမ်နှောင့်၍ ကြောင့်ကြနေရရှာသည်။

ဘုရင်ကြီးအပါး၌ အမြဲခစား၍ ရွှေနားတော်သွင်းနေရသော သီချင်းသည်မလေး(ဂီတပါလီ)သည် ရွှေနန်းရှင်၏ အတွင်းသဘောကို ရိပ်မိသူဖြစ်၏။ အရွယ်လည်းကောင်း၏။ အဆင်းလည်းလှ၏။ သာယာသော အသံလည်းရှိ၏။ ဇောင်းပညာလည်း တစ်ဖက်ကမ်းခတ်၏။ မိန်းမ မာယာလည်း ကျွမ်းကျင်၏။ တနေ့သော် ထိုဂီတပါလီက မင်းကြီးအား ချဉ်းကပ်၍ ဤသို့လျှောက်၏။

"ဘုန်းတော်ကြီးသော ရွှေနန်းရှင်ဘုရား၊ မိန်းမတို့ကို မုန်းတီး ရွံရှာသော သားတော်အိမ်ရှေ့မင်းသားအား ဘုရားကျွန်တော်မက မိန်းမ မာယာဖြင့် ဖြားယောင်း၍ ကာမတဏှာအရသာကို သိအောင် သိမ်းသွင်းဆောင်ရွက်ပါရစေဘုရား"

"အသင်မောင်းမငယ်၊ ရဲဝံ့လှစွာတကား၊ သင့်ကိုမြင်ရုံနှင့် ဒေါ သူပုန်ထ၍ မျက်မာန်ရှလိမ့်မည်ကို သင်မတွေးမိလေရော့သလား"

"ဥပရာဇာက မျက်မာန်တော်မရှအောင် ဘုရားကျွန်တော်မ၌ အစီအစဉ်များစွာရှိပါသည်။ ဆောင်ရွက်ခွင့်သာ ပေးသနားတော်မူပါ ဘုရား"

"သင့်ကိုယ်ကို သင်ရဲလျှင်စုံစမ်းပေဦးလော့ မိန်းမပျို၊ ငါ၏အကျိုး ကိုဆောင်၍ အောင်မြင်လျှင်ငါ့သားတော်နန်းတက်သည့်အခါ သင့်ကိုသာ မိဖုရားအရာထား၍ စံစားစေတော်မူရမည်" ဟု ကတိနှင့်တကွ ဆောင် ရွက်ခွင့် ပေးလိုက်လေသည်။

ဂီတပါလီသည် မင်းသား၏အတွင်းဆောင်၌ ထံချင်းနီးပါး ခစား ရသော မင်းချင်းများကို စည်းရုံး၍ ဤသို့နားသွင်း၏။

"အစ်ကိုတို့၊ ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ရှေ့မင်းသားကြားနိုင်လောက်သော အရပ်မှ ဆောကျီးကလေးသဏ္ဍာန်ဖြင့် ဇောင်းကိုတီး၍ သီချင်းဆိုပါ မည်။ မင်းသားသည် ကျွန်ုပ်၏ ဇောင်းသံနှင့်သီချင်းသံကို စက်ဆုပ်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှုအရာရှိသည်ဆိုပါက ကျွန်ုပ်အား လျှင်လျှားစွာ အကြောင်းကြားကြပါကုန်။ အကယ်၍ စောင်းသံနှင့် သီချင်းသံကို နှစ်သက်သတ်ခံသည် ဆိုပါက အတွင်းဘော်သို့ ရောက်အောင် နားတော်လျှောက်၍ ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးကြပါ''ဟု မှာကြားထားသည်။

မင်းချင်းများက တုရင်မင်းဘုရား၏ လျှို့ဝှက်သောအမိန့်ဩဇာနှင့် လာရောက် စေ့စပ်သော ဂီတပါလီအား ပိမိတို့ဘက်မှ ဆောင်ရွက်ဖွယ်တို့ကို တာဝန်ကျေပွန်စွာ အမှုတော်ထမ်းပါမည့်အကြောင်း ကောင်းစွာ လက်ခံလိုက်ကြလေသည်။

နောက်တနေ့တွင် ဂီတပါလီသည် မင်းမှုထမ်း လူပျိုတော်သားယောကျ်ားလေးကဲ့သို့ လှပသန့်စင်စွာဝတ်ဆင်ပြီး အဆောင်တော်တံခါးအပြင်ဘက်မှ စောင်းတော်ကို ကျင်လည်စွာတီးခတ်၍ သာယာသောအသံဖြင့် တေးသီကျူးလေသည်။ မင်းသားသည် အဆင်းရူပါရုံကို မမြင်ရသေးဘဲ သဒ္ဒါရုံကို နှစ်လိုလက်ခံလိုက်လေသည်။

''တယ်ကောင်းတဲ့ စောင်းသံပါကလား။ သီချင်းသံကလဲ လိုက်လျောညီထွေ ရှိပါပေတယ်။ မည်သူများလာ၍ တီးနေပါသနည်း''ဟု အမေးတော်ရှိလေသည်။ ဗောင်းတော်ညိတ်လျှင် စိတ်တော်ကိုသိကြသော အကင်းပါးသည့် မင်းချင်းများက....

''မှန်လှပါ၊ ဘုန်းတော်ကြောင့် နတ်စောင်းသံနှင့်တူစွာ တီးခတ်နိုင်စွမ်းသော တက္ကသိုလ်ပြည်မှ ဂီတပညာရှင် လုလင်ပျိုတဦး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ထိုလုလင်ပျိုသည် အရှင့်သားတော်ရှေ့မှောက်သို့ ဝင်ရောက်ခစား အသုံးတော်ခံရပါမည့်အကြောင်း စောင်းသံနှင့် တောင်းပန်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်၊ အရှင့်သားတော်နှစ်သိုတော် မူသည်ဖြစ်လျှင် အရှင့်ရှေ့မှောက် ဝင်ရောက်ခစားခွင့် ပေးသနားရန်ပါဘုရား''ဟု ရေလာမြောင်းပေး သွေးထိုးစကား လျှောက်ထားကြလေရာ ဥဒေါင်းမင်းသည် ဒေါင်းမလေး၏အသံကို သာယာသကဲ့သို့ ဂီတပါလီ၏ သဒ္ဒါရုံကို တပ်မက်နေပြီဖြစ်သော အိမ်ရှေ့မင်းက....

''ခစားစေ မင်းချင်းများ''ဟု လိုက်လျောကြည်ဖြူစွာ အမိန့်တော် ရှိလိုက်သည်။

ဤသို့နှင့် ဂီတပါလီသည် မင်းသား၏ အဆောင်တော်တွင်းသို့ ချင်းနင်း ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့လေသည်။ အဆောင်တော်တွင်းသို့ ရောက်လာသောအခါ ဂီတပါလီသည် အလိုတော်လိုက် အကြိုက်ကို ခစားတတ်သဖြင့်မျက်နှာသာရ၍ တနေ့ထက်တနေ့ တရွေ့ရွေ့ တိုး လာပြီး မင်းသားအပါးရောက်အောင် နေရာယူပေသည်။ မင်းသားသည်လည်း

www.burmeseclassic.com

ဂီတပ ါလီအား ယောကျ်ားကလေးအမှတ်ဖြင့် နီးနီးကပ်ကပ် ခစားခွင့် ပြုလိုက်သည်။

မိန်းမတို့၏ အနံ့ အသက် ဂန္ဓာရုံကိုသာ ရှူ မှုန်း စက်ဆုပ်သော အနိုဋ္ဌဂန္ဓသည် ဂန္ဓာရုံမှအပ ၊သော ရူပါရုံ, သဒ္ဒာရုံ, ရသာရုံ,ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့ကိုကား မတော်လွန်နိုင်ပါချေ။

ယောကျ်ားသတ္တိ အတွင်းသိသော ဂီတပါလီသည် "လူ့ဘဝ၌၊ ကိစ္စသတ္တိ၊ လက်စဉ်းသိ၍၊ ဟီရိဩတ္တပ်၊ မကပ်ကြောက်ရှက်၊ တလင်း တက်၏" ဆိုသကဲ့သို့ ဝိသဘာဂဖြစ်သော မိန်းမတို့၏ကိုယ်ကာယ ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းတို့ကို မင်းသားအား တွေ့ထိ သုံးသပ်စေသည်။ ထိုအခါ အနိုဋ္ဌဂန္ဓမင်းသားသည် အဝိဇ္ဇာတမ မှောင်ကြီးကျ၍ သီလတောင်ကြီး ပြိုလေ၏။ ပြိုသောအခါ "မိန်းမအရသာ၊ လူ့ချမ်းသာကို၊ ငါသာလျှင် ပဲ၊ ငါမြိုဲအံ့"တု လွန်ကဲသော ဝီတိက္ကမ ဖြစ်လာလေ၏။ ငါမှအပ၊ ပုရိသတို့၊ မိန်းမတရုံ၊ မဆက်ဆံရအောင်၊ သန်လျက်ကိုင်စွဲ၍၊ နန်းထဲက ယောကျ်ားဟူသမျှအား သတ်ဖြတ်ရန် လိုက်တော့သည်။

တနန်းတော်လုံးရှိ ကြီးကြီးငယ်ငယ် ယောကျ်ားဟူသမျှ ပုရိသတို့မှာ အသက်ဘေးကြောင့် ပြေးကြ လွှားကြ "ကယ်ပါယူပါ" တစာစာနှင့် အော်ကြ ဟစ်ကြဖြင့် တိုင်းပြည်ပျက်သကဲ့သို့ ရှိတော့သည်။

ထိုသို့ ရာဂုမ္မတ္တက စိတ်ရူးထ၍ ကြောက်စရာ့အနေ ရောက်ရလေသော် မှူးမတ်များသည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးအား အဆောတလျင်သံတော်ဦး တင်ကြလေသည်။ ဗြဟ္မဒတ္တမင်းကြီးသည် အရပ်ရပ် နေပြည်တော် ကြား၍မျှ မခံသျှာ်သော သားတော်၏ သတင်းဆိုးကို သိရသောအခါ ရှက်ကြောက်ကြီးစွာ တုန်လှုပ်သဖြင့်....

"သားရူးသားမိုက်၊ ဒုစရိုက်ကို၊ လိုလိုက်မိ၍၊ ကောရာဇ်ဘုန်းထက်၊ မင်းဖြစ်လျက်နှင့်၊ ငါ့အရှက်တွေ့ရပြီ၊ မရေမြေ့သနင်း၊ မင်းတို့ဓမ္မတာ၊ ပြည်သူနှင့်သား၊ အချစ်အားဖြင့်၊ မခြားရာ၊ မေတ္တာညီမျှကောင်းပေသည်။ စရိုက်မသို၊ အမိုက်ပိုကို၊ အလိုမလိုက် ကောင်းသင့်ပေ။ ကြောင်တသက်ပုံ၊ ကြွက်တမြုံသို့၊ ကြုံလာမင့်ချေ၊ သင်းသေမှမြန်စွာ၊ ပြည်ထဲရေးသာတော့မည်"

ဟု ဆရာကြီး ဦးပုညက ဝိဇယပြဇာတ်တွင် ရေးသကဲ့သို့ မဟာဝင်တွင် သီဟဗာဟုမင်းကြီးက ဝိဇယမင်းသားနှင့် အပေါင်းပါတို့အားတိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်၍ သမုဒ်ကို ဖောင်နှင့်မျှောလိုက်စေသည့်နည်းတူ ဗြဟ္မဒတ္တမင်းကြီးသည်လည်း သားတော်အနိုဋ္ဌဂန္ဓအား ဂီတပါလီနှင့်အတူတိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

သူတို့နှစ်ဦးသည် တောသို့ဝင်၍ ဂင်္ဂါအကြောသို့သွားပြီး တဘက် ဂင်္ဂါ၊ တဘက်၌ သမုဒ္ဒရာရှိသည်ကိုပြု၍ ဂင်္ဂါ၊ သမုဒ္ဒရာတို့၏ အကြား ကျောင်း)ဆောက်၍ (သစ်ခက်တဲနန်းထိုး၍) နေကုန်၏။ ဂီတပါလီ သည် ကျောင်း၌နေကာ သစ်ဥသစ်မြစ်တို့ကိုပြုတ်၏။ ဘုရားလောင်း သည် တောမှ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို ဆောင်ယူ၏။ ဝါနေ့တွင် ဘုရား လောင်းသည် သစ်သီးကြီးငယ်များ အရှာသွားခိုက် သမုဒ္ဒရာကျွန်းငယ်၌ နေသော ရသေ့တပါးသည် ဆွမ်းခံချိန်ဝယ် ကောင်းကင် ခရီးဖြင့် ဈာန်စီး၍လာစဉ် မီးခိုးကို မြင်သဖြင့် ကျောင်း၌ သက်ဆင်း၏။

ထိုအခါ ဆွမ်းခံလာသော ရသေ့ကို ဂီတပါလီသည်....

''ခေတ္တမျှ ကျက်ရုံနေပါဦး'' ဟု လျှောက်ထားပြီး ရသေ့ကြီး စောင့်နေစဉ် မိန်းမတို့၏ အမူအရာဖြင့် ဖြားယောင်းလျက် ဈာန်မှယုတ် စေ၍ ရသေ့၏ မြတ်သောအကျင့်ကို ကွယ်စေ၏။ ရသေ့သည် မိန်းမကို စွန့်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရကား တနေ့ပတ်လုံး ထိုအရပ်၌သာလျှင်နေ လေ၏။

ဘုရားလောင်း သစ်သီးရှာရာမှ ပြန်လာလတ်သော်ဘုရားလောင်း ကိုမြင်၍ ရသေ့သည် သမုဒ္ဒရာသို့ ရှေးရှုပြေး၏။ထိုအခါ ဘုရားလောင်း သည်....

'ဤသူကား ငါ၏ရန်သူဖြစ်လတ္တံ့'ဟု သန်လျက်ကိုင်၍ လိုက်၏။ ရသေ့သည်လည်း ကောင်းကင်သို့ ပျံအံ့သောငှာ ဈာန်တရားကိုအား ထုတ်သော်လည်း သမုဒ္ဒရာ၌ကျ၏။ ဘုရားလောင်းသည်....

'ဤရသေ့ကား ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ဈာန်မှ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သမုဒ္ဒရာ၌ကျသည်ဖြစ်အံ့၊ ယခုအခါ ငါသည် ရသေ့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ခြင်းငှာသင့်၏'ဟု ကြံလျက် ရသေ့အားမိန်းမနှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့် ရရှိသော အကျိုးမဲ့အပြစ်တို့ကို တရားဟော၏။(ဘုရား လောင်း၊ အနိုတ္တိဂန္ဓသည် တော၏ တိတ်ဆိတ်ခြင်းတည်းဟူသော ဝိဝေက ကို ရသည့်နေ့မှစ၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ ပါလာခဲ့သော ဝသီတော်ဖြင့် ဗြဟ္မာ့ ဝိရိယတရားတို့ကို ပြန်သည်အောက်မေ့ ဆင်ခြင်၍ နေသည်ဟု ဦးမင်္ဂလာ က ယူဆမိပါသည်။)

ရသေ့သည် ဘုရားလောင်း၏စကားကို ကြားရ၍ သတိ သံဝေဂ ရကာ သမုဒ္ဒရာထဲ၌ပင် ပျောက်ပြီးသော ဈာန်ကို တဖန် ဖြစ်စေလျက် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် မိမိနေရာသို့ ပြန်လေ၏။ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ဂီတပါလီကို လူနေအိမ်ခြေရှိရာသို့ပို့၍ မိမိမှာ တောထဲသို့ တဖန်ပြန်လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးလျှင် ရသေ့ပြုကာ ကသိုဏ်းပရိကံကို စီးဖြန်း၍ ဈာန်သမာပတ်
ဖြစ်စေလျက် ကံကုန်သော် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားရလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် မာတုဂါမတို့ကြောင့် သာသာနာ၀ယ် ငြီး
သော ရဟန်းအသီးသီးကို တရားဟောတော်မူလေ့ရှိရာ အထက်
ဇာတ်များမှာ ကိုယ်တော်တိုင်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ဇာတ်အတ္တုပ္ပတ် အ
ဖြစ်လေသည်။ ဇာတ်တော်နှင့် သက်ဆိုင်သော ရဟန်းအသီးသီးအ
မိန့်တော်မူသော တရားမေဒနီတို့ကို ဤသို့တွေ့ရှိကြည်ညိုရပါသည်။

"ရဟန်း၊ မိန်းမမည်သည်ကား သင်ကဲ့သို့သောသူ၏ စိတ်
အဘယ့်ကြောင့် မလှုပ်မရှား မချောက်ချားစေပဲရှိနိုင်အံ့နည်း။ ရှေးပည
ရှိတို့အား (ဥဒေါင်းမင်းအား) အနှစ်ခုနစ်ရာပတ်လုံး ငုပ်လျှိုးနေသေ
ကိလေသာ(ရာဂ)တို့သည် မိန်းမ၏အသံကို ကြားလတ်သော်အခါ တ
ချင်း နိုးကြားထကြွလာကုန်၏။ မြတ်သောဆန္ဒနှင့် ပြည့်စုံသော သူတေ
စင်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား အကျော်စောမှုခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရကုန်သေး
မခင်ကြယ်သော သူသည်ကား အဘယ်မှာ ဆို ဖွယ် ရာ ရှိ အံ့ နည်း
(မောရဇာတ်

"ရဟန်း၊ ကြီးစွာသော ရာဂသည် သင်ကဲ့သို့သောသူကို အဘ
ကြောင် မလှုပ်ပေါ်စေနိုင်ပဲရှိလတ္တံ့နည်း။ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးကို နှုတ်ခြ
ငှာစွမ်းနိုင်သောလေသည် သစ်ရွက်ဟောင်းမျှကို အဘယ်မှာရှုက်အံ့နည်း
(ရွံ့ရှားအံ့နည်း)" (မဟာမောရဇာတ်)

"ရဟန်း၊ ဣန္ဒြေကိုဖျက်၍ ဝိသဘာဂအာရုံကို တင့်တယ်၏
နှုလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ကြည့်သော သင့်ကို ကိလေသာတို့သ
တုန်လှုပ်စေခြင်းရှိ၏။ ထိုတုန်လှုပ်စေခြင်းသည် အံ့ဖွယ်မရှိ။ ရှေ့၌ အ
ညာဥ်ငါးပါး၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးကိုရကုန်သော ဈာန်၏အာနုဘော်ဖြ
ကိလေသာတို့ကို ခွာ၍ စင်ကြယ်စွာသော စိတ်ရှိကုန်သော မကောင်း
ပြင်၌ သွားကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် ဣန္ဒြေတို့ကို ဖျက်
ဝိသဘာဂအာရုံကိုကြည့်သည်ရှိသော် ဈာန်မှယုတ်ကုန်၍ ကိလေသာ
သည် တုန်လှုပ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကိုခံရဖူး
(မုဒုလက္ခဏဇာတ်

* "ရဟန်း၊ ကိလေသာမည်သည်ကား ဂုဏ် ကျေးဇူးကို ဖျက်
တတ်၏။ ကြည်ညိုဖွယ်မရှိ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဤကိလေသာသည်
သင်ကဲ့သို့သောသူကို အဘယ့်ကြောင့် မညစ်ညူးစေပဲ ရှိလတ္တံ့နည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤကိလေသာကို အမှီပြု၍ သဗ္ဗညုတဟုသော အကျိုးငှာ ရှေးဘုရား လောင်းတို့၏ လမ်းဟောင်းအစဉ်ကို သွားကုန်သော ငါးပါးသောအဘိ ညာဉ်၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကို ရကုန်သော ယောကျ်ားမြတ်တို့သည် လည်း သတိကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဈာန်ကို ကွယ်စေကုန်၏။

(ဟရိတစဇာတ်)

✱ "ရဟန်း၊ ရှေးပညာရှိတို့သည် တိုင်းနိုင်ငံကို စီရင် ဆုံးမကုန်လျက် လည်း ကိလေသာဖြစ်သည်ရှိသော် ထိုကိလေသာ၏အလိုသို့ မလိုက်မူ၍ စိတ်ကိုတားမြစ်သဖြင့် မသင့်လျော်သော အမှုကို မပြုကုန်"

(ဥမ္မာဒန္တီဇာတ်)

✱ "ရဟန်း၊ ကိလေသာအလိုသို့ မလိုက်လင့်၊ မိန်းမ မည်သည်ကား အလွန်ယုတ်မာစွာ၏။ ထိုမိန်းမ၌ တပ်စွန်းသောစိတ်ကို ဖျောက်ဘိလော့။ ငါဘုရားသာသနာတော်၌ မွေ့လျော်လော့။ မိန်းမ၌ တပ်စွန်းသော စိတ်ရှိသောကြောင့် ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော် ရှိကုန်သော ရှေးပညာရှိတို့ သည်လည်း ဘုန်းတန်ခိုးအရှိန်အစော်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ဖူးကုန်ပြီ" (ကုသဇာတ်)

✱ "ရဟန်း၊ မိန်းမတို့မည်သည်ကား သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်ကုန်။ အဆွေခင်ပွန်းကို ပြစ်မှားတတ်ကုန်၏။ အဘယ့်ကြောင့် မိန်းမကိုမှီ၍ (သာသနာတော်၌) ငြီးငွေ့သနည်း" (တက္ကပဏ္ဍိတဇာတ်)

✱ "ရဟန်း၊ မိန်းမတို့မည်သည်ကား စင်ကြယ်ကုန်သော ရှေးသူ ဟောင်းတို့ကိုလည်း ညစ်ညူးစေကုန်၏" (စူဠပလောဘနဇာတ်)

"ဟီနတ်ဘာဝ၊ မာတ်ကာမနိုက်၊ လောဘအရာ၊ ကိလေသာ ကား၊ ပညာသတိ၊ ကင်းလွတ်ဘိသော်၊ အနိတ္ထိ န္ဒ၊ မင်းကုသတို့၊ မိန်းမထက်လွန်၊ ယောဝန်မြိုင်ကွေ့၊ တောပျော်မွေ့သား၊ ရသေ့ ဖြစ်လျက်၊ သီလဖျက်ပြီး၊ ရမ္မက်မီးကြွ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနှင့်၊ ရဋ္ဌဝတီ၊ ကိန္နရီကို၊ မူသီ.ဘိလေ၊မြင်ရုံသေမျှ၊ တွေဝေမိန်းမပြတ်၊ ဉာဏ်ကျိုး ဆတ်၏၊သူမြတ်ဗောဓိ၊ လောင်းဇာတိလျက်၊ဟရိတစ၊ ရှင်လောမ တို့၊ မလာဘအဟုန်၊ ကျဆင်မုန်သို့၊ ကာမဂုဏ်ညစ်၊ ရာဂယစ်၍၊ အပြစ်မထင်၊ မိန်းမသွင်ကို၊ မြင်လျှင်မြင်ချင်း၊ သတိယွင်းလျက်၊ ဉာဏ်ကင်းသက်လွတ်၊ ဈာန်ကျိုးပြတ်၏"။ ။

(မဃဒေဝ)

✱ ✱ ✱

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၉)

မာနဆိုသောစိတ်မှာ ထောင်လွှားသောစိတ်၊ တက်ကြွသောစိတ်၊ ဝင့်ကြွားသောစိတ်၊ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ယှဉ်ပြိုင်သောစိတ်ဟူ၍ ဦးမင်္ဂလာက နားလည်ထားသည်။

ထိုမာနစိတ်ကြောင့် သတ္တဝါတို့မှာ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ ညစ်ကျုပင်ပန်းခြင်းတို့ ဖြစ်စေနိုင်၏။ အမှား အမှန်ကို ဝေဖန်ရာ၌ သတိမရှိနိုင်အောင် ပိတ်ဆို့ကာကွယ် ထားတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘဝ ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာနယ်ချဲ့တတ်သော "ပပဉ္စတရားသုံးပါး" တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။

ပပဉ္စတရားသုံးပါးကား တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ဖြစ်လေသည်။ ကာမရာဂအနုသယ စသော အနုသယ(၇)ပါးတို့တွင်လည်း မာနသည် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ ညစ်နွမ်းစေတတ်သော လောဘ စသော ကိလေသာ (၁၀)ပါး၊ ထိုတရားတို့တွင်လည်း မာနသည် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ ကာမရာဂ သံယောဇဉ်စသော သံယောဇဉ် (၁၀) ပါး တို့တွင်လည်း မာနသည် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။

ဦးမင်္ဂလာသည် မာနဟူသော ပါဠိမှ မာန်ဟူ၍ ဖြစ်လာသည်ကို ဆက်စပ်၍ တွေးမိပြန်သည်။

၁။ ဇာတိမာန်=မျိုးရိုးကိုအစွဲပြု၍ တက်ကြွသောစိတ်။ မျိုးချစ်စိတ်ဟူ၍လည်း ခေါ်တတ်သေးသည်။

၂။ ဓနမာန်=ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသည်ကိုအစွဲပြု၍ တက်ကြွသောစိတ်။ ဓနရှင်စိတ်ဟူ၍လည်း ခေါ်တတ်သေးသည်။

၃။ ပညာမာန်=အတတ်ပညာကိုအစွဲပြု၍ တက်ကြွသောစိတ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄။ ဝဏ္ဏမာန်=အဆင်းလှသည်ကိုအစွဲပြု၍ တက်ကြွသောစိတ်။ ယခုခေတ်တွင် စစ်လက်နက်ကြီးတို့ကို အစွဲပြု၍ မာန်တက်ကြွသော စိတ်မျိုး ထည့်သွင်းလျှင် အာဝုဓမာန်ဟု မာန်တပါး ပိုလာနိုင်စရာ ရှိသည်။

ဇာတိမာန်၊ ပုညမာန်၊ ဂုဏ်မာန်တို့ကို ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရက 'ဇာတိပုည၊ ဂုဏ်မာနဖြင့် သံပဟုံးစုံး၊ ဘက်မဲ့ကြုံးသား၊ အားသုံးထောင်ထား' ဟူ၍ စတုဓမ္မသာရပျို့၌ ဖွဲ့ဆိုခဲ့သည်။ ဇာတိမာန်၊ ပုညမာန်၊ ဂုဏ်မာန်၊ ထိုမာန်သုံးပါးဖြင့် ထောင်ထား တက်ကြွနိုင်သည်ဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်သည်။

အမရပူရမဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရား၏ သဂြိုဟ်ဘာသာဋီကာ၌ မာနအကြောင်း ဤသို့ ဖွင့်ဆိုထားသည်။

အဟံကာရော မညတီတိ မာနော။

အဟံကာရော=ငါတကားဟု ထောင်လွှားပြုလျက်၊ မညတီတိ=မှတ်ထင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာနော=မာနမည်၏။

ငါတကားဟု ထောင်လွှားပြုလျက် မှတ်ထင်တတ်သောကြောင့် မာနမည်၏။ ငါနှင့်ငါသာ နှိုင်းစရာဟူသော စိတ်မျိုးဖြစ်သည်။

မာဃဒေဝလင်္ကာ၌ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားက....

'လောကလူတွင် ငါသာလျှင်တိ၊ ငါ့ပြိုင်မရှိ၊ ထင်မှတ်ဘိယောင်၊ မောဟဆောင်၍၊ မာန်ထောင်မာန'

ဟုလည်း ဆိုခဲ့ပါသေးသည်။

သဂြိုဟ်ဘာသာဋီကာ၌ ဆက်လက်ဖော်ပြထားသည်မှာ လောက၌

'သေယျပုဂ္ဂိုလ်=အမြတ်စားလူမျိုး၊ သဒိသပုဂ္ဂိုလ်=သူများနှင့် တန်းတူ အလက်စားလူမျိုး၊ ဟီနပုဂ္ဂိုလ်=ထူများအောက်ကျသော လူမျိုး'

ဟု သုံးမျိုး ရှိ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်တချိုးတမျိုး၌ (က) သေယျမာန်=ဂုဏ်သိရ် ဥစ္စာပညာ အဆင်းစသည်အားဖြင့် သူများထက်မြတ်၏၊ သာ၏ဟုမှတ်ထင်ခြင်း၊မာန်မူခြင်း။ (ခ) သဒိသမာန်=ထိုဂုဏ်သိရ်စသည်ဖြင့် "သင်းတို့နှင့် ငါ ဘာထူ သလဲ အတူတူပဲ" ဟု မှတ်ထင်ခြင်း၊ မာန်မူခြင်း။ (ဂ) ဟီနမာန်= သူတို့အောက်ကျနေကော ငါက ဘာအရေးစိုက်ရမှာလဲ၊ ကိုယ့်ရှိမှ ကိုယ်စားရတာပဲ စသည်ဖြင့် မာန်မူခြင်း။ ဤသို့သုံးပါးပြားပြန်၏။

ထိုတွင် သေယျပုဂ္ဂိုလ်၏ သေယျမာန်မူခြင်း၊ သဒိသ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သဒိသမာန်မူခြင်း၊ ဟီနပုဂ္ဂိုလ်၏ ဟီနမာန်မူခြင်းသည် 'ယာထာဝမာန'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်၏။ (ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မာန်မူခြင်းဟူလို)အဓိပ္ပာယ်မှာ သူတကာထက် တကယ်မြင့်မြတ်၍ မာနဖြစ်ခြင်း(မာန်ရှိထိုက်၍ရှိခြင်း)၊ သူတကာနှင့် တကယ်ဂုဏ်တူတန်းတူဖြစ်၍ မာနဖြစ်ခြင်း၊ သူတကာအောက် တကယ်နိမ့်ကျ၍ မာနဖြစ်ခြင်းတို့ကို ဆိုလိုသည်။ ဤ'ယာထာဝမာန'ကို အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့်သာ ပယ်နိုင်၏ဟု ဆိုသည်။

မိမိနှင့်မတန်သော အခြားမာန်နှစ်မျိုးသည် အ,ယာထာဝမာန မည်၏။(မဟုတ်မမှန်သောမာန်မူခြင်းဟူလို။) အဓိပ္ပာယ်မှာ မိမိနှင့်တန်းတူမဟုတ်မှန်း သိလျက်တန်းတူဟု ထင်မှတ်၍ မာနဖြစ်ခြင်း။ မိမိနှင့်တန်းတူဖြစ်ကြောင်းသိလျက် သူ့ထက်သာသည်ဟု ထင်မှတ်၍ မာနဖြစ်ခြင်းတို့ကို ဆိုလိုသည်၊ (ဝမရှိပဲ ဝိလုပ်ခြင်းမျိုး) ဤအ, ယာထာဝမာန်ကို သောတာပတ္တိမဂ်တုန်းကပင် ပယ်နိုင်၏ဟု ဆိုသည်။ (ကိုယ်လိမ်ဘာကိုယ်သိ၍ဖြစ်သည်။)

စိတ်ဆိုသော စိတ်ကို ဆန်းစစ်နေသော ဦးမင်္ဂလာသည် တခါတရံ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာနဟူသော အလိုဆိုး စိတ်တို့ကို အကြောင်းခံ၍ အကုသိုလ်ဖြစ်ရာမှ ထိုအကုသိုလ်စိတ်ကို နှိပ်ကွပ် ပဲ့ပြင်လိုက်ခြင်းကြောင့် အကုသိုလ်စိတ်တို့ လွင့်ပါး၍ ကုသိုလ်စိတ်များ ဖြစ်ပွားလာနိုင်သည်ကိုသည်း ကိုယ်တွေ့ ကြုံရဖူးသည်။

တခါတရံသားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်တွင်းရေးမတွေကြောင့် ဒေါသ၊ မောဟတို့ဖြင့် ဆူပူကြိမ်းမောင်းပြီး အိမ်မှထွက်ခဲ့သည်။ တလမ်းလုံး ဒေါသဖြစ်သာခဲ့သည်။ ကားမောင်းနေယင်း ဟွန်းတီးပါလျက် လမ်းမပေးသော ရှေ့က ကားကိုလည်း ဒေါသဖြစ်နေအည်။ ကားအန္တရာယ်ကို မထိတရီ မရှောင်ချင့် ရှောင်ချင်လုပ်သော ခရီးသွားများကိုသည်း ဒေါသ ဖြစ်မိသည်။ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် ဝါရာမှ နီလာသော လမ်းဆုံ၌ အချက်ပြမီးကိုပင်လျှင် အချိန်မီမဖြတ်နိုင်၍ ရပ်ပေးလိုက်ရသောကြောင့် ဒေါသ ဖြစ်သေးသည်။

သို့နှင့်ဗဟန်းသို့ ရောက်လာရာရွှေသက်န်းအပြည့်နှင့် မားမားမတ်မတ် တည်ရှိနေသောရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကို ဖူးလိုက်ရသည်။ထိုအခါ ပြင်းပြပူလောင်သော ကန္တာရ ခရီးကို ဖြတ်လာရသောသူသည် စိမ်းလန်း အေးမြသော ညောင်ညိုပင်ကြီးအောက်သို့ ဝင်လိုက်ရသလို ဖြစ်သွားသည်၊ ပူလောင်ခြင်းမှ အေးမြခြင်းသို့ ရုတ်ခြည်း ပြောင်းလဲ၍ သောမနဿ အရသာကို ခံစားလိုက်ရသည်၊

ဗဟန်းကို ဖြတ်ကျော်မောင်းနှင်တိုင်း စေတီတော်ကြီးကို ဖူးလိုက်မြဲ ဖြစ်သည်။ ဆိုစဉ်များက ဖူးရမြင်ရသည်ထက်ယခု ဖူးရသည်က အပူကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုင်မိလိုက်ရာမှ ထောပတ်ထဲ လက်နှစ်လိုက်ရသလို ထူးထူးခြားခြား အေးမြသော ပီတိချမ်းသာကို ခံစားလိုက်ရသည်။

ဦးခင်လာက ကားဆိုက်၍ ကုန်းတော်ပေါ်သို့ တက်သွားသည်။ ဘုရားကိုတစိမ့်စိမ့်ကြည်ညိုပြီး ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာကိုပွားသည်။ ညနေစောင်း၍ နေအေးမှ စိတ်အေးလူအေး အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့သည်။ ဒါကို ဦးမင်လာက သတ္တုချကြည့်လိုက်သည်။ အကုသိုလ်မှ ကုသိုလ်ဖြစ်ရခြင်း။

တက်ကြွထောင်လွှားသော မာနစိတ်သည် အကုသိုလ် ဖြစ်စေ၏။ လူအများ၏ မုန်းတီးခြင်း၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကို ခံရတတ်၏။ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်စေ၏။ အရင်းခံဖြစ်သော ကိလေသာစိတ်ကို ပဲ့ပြင်လိုက်နိုင်သော ခဏဝယ် အိမ်မှ စိတ်ဆိုး၍ ထွက်လာသော ဦးမင်လာကိုယ်တိုင် ဘုရားပေါ်ရောက်သွားရသလို၊ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်က လင်မယားချင်း မာနပြိုင်ကြရာမှ တခုသော ဥပနိဿယအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာထေရာ ထေရီများ ဖြစ်သွားကြပုံကို ဦးမင်လာက မှတ်မှတ်ရရ တွေးလိုက်မိသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ဥဂ္ဂသေနသူဌေးသားဟူ၍ ရှိသည်။ ဥဂ္ဂသေနသည် လောကီလောကုတ္တရာ စီးပွားတို့၌ အာရုံမရှိပဲ အပျော်အပါး ပွဲလမ်းသဘင်တို့ကိုသာ ခံ့မင်လိုက်စားနေသူ ဖြစ်သည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ကျက်ပြန့်သောနန်းရင်ပြင်တွင် အကျော်ဇေယျသဘင်အဖွဲ့များက မကြာမကြာ လာရောက်ကပြအသုံးတော်ခံလေ့ရှိကြသည်။ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားနှင့်တကွမြို့နေ လူကုံထံများက သောင်းသောင်း ဖြဖြ လာ၍ ကြည့်ကြသည်။ ဆုလာဘ်တို့ကို ပေးကြသည်။ ဥဂ္ဂသေနနှင့် သူ၏အပေါင်းအသင်းများက အများဆုံး ဆုလာဘ်ပေးကြသည်။

တနေ့သော် ထူးခြားသော သဘင်အဖွဲ့တဖွဲ့ ရောက်လာ ကပြသည်။ ထိုအဖွဲ့မှာ မြေဝိုင်းသဘင်မြေတွင် ကသောအဖွဲ့မဟုတ်၊ အတောင်နှစ်ဆယ်မျှမြင့်သော ဝါးလုံး (ဝါးစင်)ပေါ်တွင်တက်၍ ကသည့် (ဘားကျွမ်း)သဘင်ဖြစ်သည်။ ကချေသည်ကလည်း အလွန်တရာနုနယ်လှပသော မိန်းမပျိုလေးဖြစ်သည်။ ရုပ်ဆင်းလက္ခဏာ ကြန်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သာယာသောအသံဖြင့် သီချင်း သီဆိုသည်။ မအောက်ကတီးပေးသည့် တူရိယာသံနှင့် လိုက်ဖက်အောင် အမြင့်အဖျား၌ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားကပြနေပုံမှာသည်းထိတ်ရင်ဖို ဖြစ်ရသည်။ ဝါးတန်းပေါ်တွင်စကြိုလေးတက်၍ ကပြသည့်အခါ "ဟာ....ဟင်....အို....အမလေး...."စသည်ဖြင့် ရင်သပ်ရှုမော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အံ့သြကြရသည်။ ဂန္ဓမာဒနတောင်ယံမှ ဝဲပျံ၍ ဆင်းလာသော ကိန္နရီမ ကလေးပေလားဟု ထင်ကြရသည်။

သူဌေးသား ဥဂ္ဂသေနသည် ထိုကချေသည် မိန်းမပျို (နဋ္ဌကုမာရီ) အားမြင်လျှင်မြင်ချင်း စွဲလမ်းသွားလေသည်။

လူအပေါင်းက ကောင်းချီးပေးကြသည်မှာ ရင်ပြင် တခုလုံး သိမ့်သိမ့်တုန်သွားသည်။ ချီးမြှင့်ကြသော ဆုလာဘ်တွေမှာလည်း လှည်း ပေါင်းများစွာနှင့် တိုက်ယူရသော ဟူ၏။

ဥဂ္ဂသေနသည် အိမ်သို့ပြန်သွားပြီးလျှင် မိဘများအားနဋ္ဌကုမာရီ ကို တောင်းရမ်းပေးပါရန် ပူဆာတော့သည်။

"မဖြစ်နိုင်တာ သားရယ်၊ တို့နဲ့ မျိုးရိုးချင်းလဲ မတူဘူး၊ ဂုဏ် သရေ အဆင့်အတန်းချင်းလဲ မမျှဘူး၊ ငါ့သား အိမ်ထောင်ပြုချင်လျှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ထဲက ဂုဏ်တူတန်းတူ သူဌေးတဦးဦးရဲ့သမီးကိုတောင်းရမ်း စေ့စပ်ပြီး ကြီးကျယ်စွာ လက်ထပ်ပေးပါမယ်"ဟု ပြောကြသော်လည်း ဥဂ္ဂသေနက "နဋ္ဌကုမာရီမှ မရလျှင် သေရပါတော့မည်"ဟု ဇွတ်ပြောနေ သည်။

> "ဣတ္ထိရူပ၊ သဒ္ဒစသား၊ ဂန္ဓရသာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာဟု၊ ငါးဖြာ အပုံ၊ ဤအာရုံကား၊ မြေးထုံမောဟ၊ဤလောကန္တ၊ ရာဂမကင်း၊ ကိုယ်တွင်းမဆိတ်၊ ယောကျ်ားစိတ်ကို၊ မပိတ်ဆို့နိုင်၊ ယိမ်းယိုင် ကိုယ်လုံး၊ ကျုံး၍ပစ်သို့၊ပြစ်ပြစ်ကုန်စင်၊ မွေ့မမြင်အောင်၊ဆင်ခြင် ဉာဏ်ကင်း၊ မကြွင်းစေကြောင်း၊ စိတ်ကောင်းဟူသမျှ၊ပြုန်းပြုန်း ကျ၏။"

ဆိုသကဲ့သို့ သူဌေးသား ဥဂ္ဂသေနသည် ထမင်းမစား၊ဟင်းမစားဘဲ အိပ်ရာ ထဲတွင် လဲနေလေတော့သည်။

မိဘတို့မည်သည်ကား သားဆိုး သမီးဆိုးပင် ဖြစ်ကြစေဦးတော့၊ ထိုသားသမီးတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို မရှုရက် မမြင်သာသဖြင့် အလိုလိုက်မြဲ၊ လက်လျှော့မြဲ၊ အရှုံးပေးကြမြဲ ဖြစ်သည်။ဥဂ္ဂသေန၏ ဖခင်သည် သား၏ အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းများကိုခေါ်၍ တထောင်သော ဥစ္စာတို့ကို ပေးကာ....

"အမောင်တို့၊ အမောင်တို့၏ သူငယ်ချင်းအား ဆုံးမတားမြစ် သော်လည်း ကချေသည်မှမရလျှင် သေတော့မလောက် ဒုက္ခရောက်နေရပြီ၊ နဋ္ဌကုမာရီ၏ဖခင် သဘင်ဆရာကြီးထံသွား၍ ဤအသပြာတထောင်ကို 'အတွင်းဥစ္စာ'တင်၍ သူ့သမီးအား တောင်းရမ်းပေးကြပါလော့"ဟု ခေအာင်သွယ်တမန် လွှတ်လိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥဂ္ဂသေန၏ သူငယ်ချင်းများက သဘင်ဆရာကြီးထံ ရောက်လတ်၍ စေ့စပ်တောင်းပန်သောအခါ နဋ္ဌကုမာရီ၏ဖခင်က ဤသို့ဆိုသည်။

"အမောင်တို့၊ သူဌေးသား ဥဂ္ဂသေနအတွက် ပေးသွင်းသော ဥစ္စာသည် နည်းပါးလှသည် မဟုတ်ပ ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သဘင်သည် မျိုးရိုးဖြစ်သဖြင့် မိမိ၏အနုပညာကို အလွန်တန်ဖိုးထားကြပါသည်။အလွန် စုံမက်ကြပါသည်။ မလာကဲ့ ငွေကြေးမနေ ပေါများ ပြည့်စုံခြင်းထက် ပရိသတ်တို့အလယ်၌ မိမိ၏ပညာဖြင့် မြှောက်စား ချီးမွမ်းသံတို့ကို လက်ခံရခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အနှစ်သက်ဆုံး ဂုဏ်ထူးဖြစ်ပါသည်။

"သူဌေး၏ချွေးမ၊ သူဌေး၏ သားမယားတယောက် အနေဖြင့် အရပ်ချပ်သို့ လှည့်လည်၍ ကပြနေခြင်းကို သူ့ယောက္ခမ၊ သူ့လင်သားက ခွင့်ပြုကြမည် မဟုတ်ပါ။ ခွင့်ပြုနိုင်ကောင်းစရာလဲ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ သမီးနှင့် ပေးစားဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါ။

"အကယ်၍ သူဌေးသားသည် ကျွန်ုပ်၏သမီးအား အစာရေစာ ဖြတ်သည်အထိ တပ်မက်စွဲလမ်းနေသည်ဆိုလျှင် မိဘတို့ကိုစွန့်ခွာ၍ ကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူ လှည့်လည်ကပြရာတွင် လိုက်ခဲ့ပါစေ။သို့မှသာ ကျွန်ုပ်၏သမီး နှင့် ပေးစားနိုင်မည်" ဟု ဆို၏။

အနုပညာသည်များ၏ စိတ်ထားသည် အလွန် ပြင်းထန်ကြ၏။ သူဌေးကတော်၊ အရာရှိကတော်ဟူသော အဆောင်အယောင်ဖြင့် ခြေမွေး မီးမလောင်၊ လက်မွေးမီးမလောင်၊ အိမ်တဆောင် မီးတပြောင်ဖြင့် နေရ သော်လည်း ဝါသနာကို မစွန့်နိုင်ကြ၊ ဆိုင်းသံကြားလျှင် က,ချင်သည်။

"ဝါသနာကိုမတားနဲ့တော့ရှင်၊ဒီလိုနေတာ အများကပင်၊သနား ကြယ်၊ မမြရင်၊ ကျွန်မဘာ့,ချင်၊ သည်းခံတော့ ဗိုလ်ကေလင်" ဟု အငြိမ့် မင်းသမီး လေဘာတီမမြရင်ဆိုသော သီချင်းကို ဦးမင်းလာက သတိရလိုက် မိသည်။

သူငယ်ချင်းများက ဥဂ္ဂသေန၏မိဘတို့ကိုမြန်၍ပြောကြားကြသည်။ ဥဂ္ဂသေနသည် အိပ်ရာမှ ဝေါက်ခနဲထ၍ ဆွေမျိုးမိဘများက ဝိုင်းဝန်း ငိုယို ဖျောင်းဖျ တောင်းပန်နေကြစဉ်ပင် သဘင်အဖွဲ့နောက် ကောက် ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားလေရာ မိဘဆွေမျိုးများမှာ ဝမ်းနည်း ပက်သက် မျက်ရည်ကျ၍ ကျန်ခဲ့ရသည်။

ဦးမင်းလာသည် သူတို့ငယ်စဉ်ခေတ်က ဇာတ်မင်းသား ကိုဖိုးစိန်၏ ဇာတ်တစ်ခုကို ကြည့်ခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုစဉ်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဟု သီးသန့် ခြားခြားမရှိခဲ့သေး။ အိန္ဒိယပြည် ကလကတ္တားယူနီဗာစီတီ၏ လက် အောက်ခံ ရန်ကုန်ကောလိပ်ဟူ၍သာ ရှိသေးသည်။တချို့ ကောလိပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းသားများသည် ပညာကို ကောင်းစွာမသင်ကြဘဲ မိဘများက ပို့သောငွေဖြင့်လောင်းကစားကြသည်။ အငြိမ့်ဇာတ်ပွဲတို့ကို လိုက်လံကြည့်ရှုတတ်ကြသည်။ အငြိမ့်မင်းသမီး ဇာတ်မင်းသမီးတို့ကို စွဲလမ်း၍ ကောလိပ်ကျောင်းမှ SA(အက်စ်အေ)ဒီဂရီလောက်မှ မရကြဘဲ မင်းသမီးများနှင့် ညားသွားကြသူများရှိသည်။

ထိုသူများကို အသိ အလိမ္မာ သတိပေးသောအားဖြင့် ထိုစဉ်က နာမည်ကျော်ကြားလှသည့် ဇာတ်မင်းသား ဦးဖိုးစိန်သည် မင်းသမီး၏ ထဘီထုပ်ထမ်း၍ ပွဲကရာနောက် တကောက်ကောက်လိုက်သော ဥဂ္ဂသေန ဇာတ်ကို က ပြခဲ့သည်။

ကိုဖိုးစိန်ကား....ပြည်သူတို့ အကျိုးပြု၊ ဗုဒ္ဓဝင်၊ ငါးရာ့ငါးဆယ်၊ မမ္မပဒတို့မှ ကောင်းနိုးရာရာ ဇာတ်နိပါတ်များကို ထုတ်နုတ် ကပြခဲ့ဖူးသောကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီးများကပင် လက်ခံအားပေးတော်မူကြသည်။

ဥဂ္ဂသေနသည် သဘင်ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ က တတ်သူလည်း မဟုတ်၊ ဆိုတတ်သူလည်းမဟုတ်၊ တီးမှုတ်တတ်သူလည်း မဟုတ်ရကား၊ ဇာတ်ပစ္စည်းအဝတ်တန်ဆာများကို ထိန်းသိမ်းရသူ၊ စောင့်ရှောက်ရသူ၊ သယ်ပိုးရသူ ဝန်ထမ်းတယောက် အနေဖြင့်သာ လုပ်ဆောင်နေရလေသည်။

ကချေသည် မင်းသမီးတို့၌ လွတ်လပ်သော အမျိုးဟူသည့် ဂုဏ်ရှိမှ ကာလသား မင်းပရိသတ်တို့က ပိုးပန်း၍ စွဲလမ်းတတ်ကြသည်။ ထင်ထင်ရှားရှား လင်သားဟူ၍ အများကသိသွားလျှင် ဂုဏ်ယုတ်လျော့မြဲ ဓမ္မတာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဥဂ္ဂသေနမှာ 'ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် လင်တော်ရသည် မဟုတ်' မထင်မရှား အလုပ်သမားသာသာ အဖြစ်မှာသာ နေခဲ့ရသည်။

သားကလေးတယောက် ရလာသည့် အချိန်တွင်မူ နန္ဒကုမာရီက ငြူစူစပြုလာတော့သည်။ သားသယ်(သည်)အမေ မင်းသမီး ဖြစ်လာရခြင်းကြောင့် ဥဂ္ဂသေနကိုပင် မကျေနပ်နိုင်တော့။ 'သူနှင့် ညား၍သာ သားတယောက်မိခင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်' ဟုမကျေမချမ်းမရွှင်မလန်းရှိလာသည်။ မိမိသည်သာ ဖရိယေသန ဝမ်းစာကို နဖူးကချွေး ခြေမကျအောင် ကပြလုပ်ကျွေးနေရသူဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ရောက်လာသည်။

ဥဂ္ဂသေနမှာ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ယောက္ခမနှင့်မယားက မျက်နှာသာ မပေးသည့်အခါ သဘင်သမားတို့ အလယ်တွင် ထမင်းတလုတ်စားရဖို့ပင် ရှက်ရွံ့နေရလေသည်။ သဘင်သမားတို့ကလည်းသူ့ကို ဆေးဖော်ကြောဖက်မှ မလုပ်လိုကြ 'မားမနောက်ပိတ်ခွေး' ဟုအထင်သေးလာကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ဥဂ္ဂသေနက ကိုယ်ချစ်၍အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည့်မှန်သော်လည်း သူက ပြန်မချစ်လျှင် အိမ်ထောင်ချမ်းသာမှု မရနိုင်သည်ကို ယခုမှ သဘော ပေါက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် 'ကိုယ်ချစ်ကိုမရှာနဲ့၊ သူချစ်ကိုရှာ' ဟု လူကြီး သူမများက ဆုံးမစကား ဆိုခဲ့ဟန်တူသည်။

"ဆင်းရောင်လွန်ပြား၊ လူချစ်များနှင့်၊
သူ့မယားတထွေ၊ ကချေတတ်စွာ၊
ဥစ္စာသိုဘိ၊ ဣတ္ထိငါးမျိုး၊
အတွင်းဆိုးကို၊ မြတ်နိုးအမြဲ၊
မမှီဝဲနှင့်"

ဟူ၍လည်း ပညာရှိများက မိန့်ဆိုခဲ့ကြသေး၏။

နန္ဒကုမာရီသည် သူဘပါး၏ မယားဖြစ်သည်တခုကလွဲ၍ အဆင်း အရောင်လည်း အလွန်လှသည်။ ပွဲကြည့် ပရိသတ်တိုင်းက ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်ခြင်းကိုခံနေရသည်။ အကပညာမှာလည်း အလွန်တော်နေသည်။ ဆုလာဘ်တို့ကိုလည်း မက်မောနေသည်။

နန္ဒကုမာရီက သူ့သားကလေးကို ချော့မြှူရာ၌ပင်....

"လှည်းစောင့်ကြီးရဲ့သား (အိပ်ပါတော့လား)
ဆုလာဘ်ဘဏ္ဍာသိမ်းလူသွမ်းကြီးရဲ့သား(အိပ်ပါတော့လား)
တစိုးတစိအတတ်ပညာကိုမသိသူရဲ့သား (အိပ်ပါတော့လား)" ဟု

အနန္တာင့်အသွားမလွတ် အထစ်အငေါ့များဖြင့် တေးဆို၍သိပ်တတ်သည်။

ထိုသို့ ခနိုးခနဲ့ပြောဖန်များလာသောအခါ...

"မင်းလွန်ပြီထင်တယ် နန္ဒကုမာရီ" ဟု ဥဂ္ဂသေနက ဒေါသနှင့် ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်တာဆို နာလိုခံခက် အမျက်ထွက်သတဲ့၊ မှန်တာပြောလို့ နာတာလား သူဌေးသားကြီးရယ်" ဟု နန္ဒကုမာရီက ပမာမခန့် ပြန်၍ 'ပက်' လိုက်သည်။

"မင်းက ငါ့ကို အသုံးမကျ အစွမ်းအစမရှိမိန်းမထဘီနား ခိုစား နေတဲ့ အကောင်လို့ ထင်နေတယ်ပေါ့လေ"

"ပွဲကာတိုင်း ကျွန်မ လဲဝတ်ဖို့ ထဘီ၊ အင်္ကျီတို့ကို ရှင်ပဲ ထုတ်ပေး နေတာမဟုတ်လား၊ ဟဲ ဟဲ..." ကျီစကားက ဥဂ္ဂသေနအားအနာပေါ် တုတ်ကျသလို ဆတ်ဆတ်ခါသွားစေသည်။

"မင်းငါ့ကို သည်လောက်နှိမ်ယင် အိမ်ပြန်ပြီး ဇိမ်ခံနေလိုက်မယ် သိသား"

www.burmeseclassic.com

"အမယ်လေး....မောင်မင်းကြီးသား၊ သည်အကြံကို အထမြောက်အောင်ကြံစမ်းပါ၊ မြင်းသူခိုး-မြက်ဖိုးတောင် ငြိမ်းသေးတယ်"

ဥဂ္ဂသေနသည် နန္ဒကုမာရီ၏စကားကို နာကျည်းစွာ ခံစားလိုက်ရသည်။

နန္ဒကုမာရီကိုလည်း အလွန်မုန်းတီးစက်ဆုပ်သွားသည်။ 'သင်းကဘာကြောင့်သည်လောက်မာနတက်နေသလဲဟု'ဟု တွေးလိုက်တော့ အဖြေက ထွက်လာသည်။ နန္ဒကုမာရီသည်မြင့်ခေါင်မြင့်ဖျား အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိသော ဝါးပေါ်တွင် မြင်သူတကာတို့ အံ့ဩအောင်၊ ချီးမွမ်းအောင်၊ ရှုစဖွယ်ဖြစ်အောင် ကပြနိုင်သည်မဟုတ်ပါလား။ ဒါသာလျှင် သူ၏ ပညာမာနဖြစ်သည်။

အနုပညာသည်တို့၏မာနကို ပစ္စည်းဥစ္စာ ငွေအသပြာတို့ဖြင့်လည်း ချိုးနှိမ်၍မရ၊ တုန်းတန့်ခိုးအာဏာ အမိန့်ဩဇာတို့ဖြင့်လည်း ချိုးနှိမ်၍မရ၊ သူတတ်သည့် ပညာမျိုးဖြင့်သာ ကိုယ်က ကြိုးစား၍ သူ့ထက်သာအောင် ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မှ သူ့မာန ကျိုးစရာရှိသည်။ကိုယ့်အောက်ကျို့လာနိုင်စရာရှိသည်။ အနုပညာသမားတို့မည်သည် မင်းသမီးနှင့် မင်းသား လင်မယား အချင်းချင်းသော်မှ တဦးကိုတဦး ဂုဏ်ပြိုင်တတ်ကြသေးသည်။ ပညာသည်ကို ပညာဖြင့် အနိုင်ယူရခြင်းက အရသာအရှိဆုံးဖြစ်သည်။

ဤအတွေးကို တွေးမိသော ဥဂ္ဂသေနသည် မိဘရပ်ထံသို့ မပြန်တော့ပဲ မယားပြောသမျှ မယားမာန်သမျှ ငုံ့ခံ၍ ယောက္ခမကြီးထံ၌ သဘင်ပညာကို အပင်ပန်းခံကာ ဆည်းပူးလေတော့သည်။

နန္ဒကုမာရီ၏ဖခင် ကျွမ်း ပညာရှင်ကြီးက ခနစဉ် နေ့တိုင်း သူ့သမီးအား ကကြိုးကကွက် အသစ်အဆန်းများ သင်ပေးနေလေ့ရှိရာ ဥဂ္ဂသေနသည် တထွာပြလျှင် တလံမြင်အောင် ကြိုးစား၍ မိမိဘာသာ လျှို့ဝှက်စွာ လေ့ကျင့်နေတော့သည်။ မခံချင်သောမာနသည် ဆန္ဒနှင့် ဝီရိယတို့ ပူးပေါင်းမိတတ်ကြသည်။

ဆန္ဒဝတော ကိံ နာမကမ္မံ နသိဇ္ဈတိ။

ဆန္ဒရှိသူအား အဘယ်မည်သော အမှုသည် မပြီးမြောက်ပဲ ရှိပါအံ့နည်း။

ဝီရိယဝတော ကိံ နာမကမ္မံ နသိဇ္ဈတိ။

ဝီရိယရှိသူအား အဘယ်မည်သောအမှုသည် မပြီးမြောက်ပဲ ရှိပါအံ့နည်း။

ပြီး

www.burmeseclassic.com

အသေးအမွှားဖြစ်သော လောကီကိစ္စ၊ လောကီအတတ် ပညာတို့ကိုမဆိုထားနှင့် လောကုတ္တရာပညာတို့၌ပင်လျှင် သဒ္ဓါဗိုလ်၊ ဝီရိယဗိုလ်၊ သတိဗိုလ်၊ သမာဓိဗိုလ်၊ ပညာဗိုလ်ဟူသော ဗိုလ်ငါးပါးတို့တွင် ဝီရိယသည် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်၊ ဝီရိယိဒ္ဓိပါဒ်၊ စိတ္တိဒ္ဓိပါဒ်၊ ဝီမံသိဒ္ဓိပါဒ်ဟူသော ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးတို့တွင်လည်း စိတ်နှင့်တကွသော ဆန္ဒ၊ ဝီရိယဣဒ္ဓိပါဒ်(တန်ခိုး)တို့က အကျိုးဖြစ်အောင် ဦးစီးခေါင်းဆောင်ကြလေသည်။

တနေ့သောအခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းသို့ မောင်းသတင်း ကြေငြာချက်တရပ် လှည့်ပတ် ကြွေးကြော်လာတော့သည်။

"ယနေ့မှ ခုနစ်ရက်လွန်သော် နန်းတော်ရင်ပြင် ကွင်းကျယ်ကြီး၌ သူဌေးသား ဥဂ္ဂသေန၏ ကျွမ်းပွဲသဘင် ဆင်ယင်ပေလိမ့်မည်" ဆို၏။

"ဥဂ္ဂသေနသည် အတောင်ခြောက်ဆယ် မြင့်သော ဝါးပိုးဝါးထိပ်၌ ရှေ့ကျွမ်း၊ နောက်ကျွမ်း၊ ကြောင်လိမ်ကျွမ်း၊ ကောင်းကင်ထက်ဝယ် ခုနစ်ပတ် ကျွမ်းကစား၍ ကပြမည်" ဆို၏။

ထိုအခါ လူထုက....

"ဘယ်နှယ်လဲ၊ နဋ္ဌကုမာရီ ကမချသည်က အတောင်နှစ်ဆယ်သာမြင့်တဲ့ ဝါးစင်မှာ ကပြသွားတယ်။ အခု ဥဂ္ဂသေနကတော့ နဋ္ဌကုမာရီထက် သုံးဆမြင့်တဲ့ ဝါးလုံးထိပ်ပေါ်မှာ ကပြမယ်ဆိုပါကလား"

"ကောင်းကင်မှာ ခုနစ်ပတ်လည်အောင် 'လေကျွမ်း' ထိုးပြမယ်ဆိုပါကလား"

"သည်လောက်မြင့်တဲ့ နေရာမှာ သည်လောက် စွန့်စားပြမယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား"

"ဖြစ်နိုင်တဲ့အကြောင်း ရှိတယ်လေဗျာ၊ သူ့မယား နဋ္ဌကုမာရီရဲ့ ပညာမာန်ကိုချိုးရအောင် ကြိုးကြိုးစားစား သက်စွန့်ဆံဖျား လေ့ကျင့်ထားတာ ဖြစ်မှာပေါ့၊ တကယ်တော့ မိန်းမသားရဲ့ အစွမ်းထက် ယောကျ်ားရဲ့အစွမ်းက သာရမှာ မမှုဘာပဲ" ဟု ဥဂ္ဂသေန၏ သတင်းက တမြို့လုံးတွင် 'ဥက္ကောဋ္ဌေယျ' ဟိုးဟိုး ကျော်သွားလေတော့သည်။

လှည်းနေလှေအောင်း မြင်းဇောင်းမကျန် စိတ်အား ထက်သန်နေကြသည်။ နန်းရင်ပြင် ကွင်းအပြည့် ပတ်ပတ်လည် ညောင်စောင်း အဆင့်ဆင့် သူ့ထက်ငါ နေရာယူထားကြသည်။ နန်းတွင်းတွင်လည်း ဥဂ္ဂသေနအကြောင်း၊ ရုံးပြင်ကနားတွင်လည်း ဥဂ္ဂသေနအကြောင်း၊ အရပ်ထဲတွင်လည်း ဥဂ္ဂသေနအကြောင်း၊ ဈေးတွင်လည်း ဥဂ္ဂသေနအကြောင်း၊ သတင်းကုပ်တွင်လည်း ဥဂ္ဂသေနအကြောင်း ပြောနေကြသည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခရီးသွားလှည်းကုန်သည် ငါးရာတို့သည် ထိုနေ့တွင် ခရီးစဉ် ရပ်ဆိုင်း၍ ဥဂ္ဂသေန၏သဘင်ကို ကြည့်ဖြစ်အောင် ကြည့်ရှုကြရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်။ တသက်တွင် တခါသာ မြင်ရမည့် ပွဲကြီး ပွဲကောင်းပေတကားဟု ယူဆထားကြသည်။

ဥဂ္ဂသေန၏ ဘားကျွမ်းအတတ်ကို ပြသမည့်နေ့၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မိုးသောက်အားကြီး ထင်းခါနီးအချိန်ဝယ် သတ္တလောကကို ကြည့်ရှုတော်မူလတ်သော် ကိုယ်တော်မြတ်၏ သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်ကွန်ရက်၌ ဥဂ္ဂသေန သူဌေးက ငါးနှယ်ပုံတွင် ဝင်လာသည်ကို မြင်တော်မူလိုက်သည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ ဖြစ်လာလိမ့်မည်နည်းဟု ဆင်ခြင်တော်မူလိုက်ပြန်ရာ....

"ယခုနံနက် မိုးသောက်တွင် ဥဂ္ဂသေနသူဌေးသား ကျွန်းသမားကချေသည်ကိုကြည့်ရှုကြရန်လူအပေါင်းစုဝေးကြလတ္တံ့။ ထိုအခါ ဥဂ္ဂသေနသည် ဘားကျွမ်းအတတ်ကို ပြအံ့ဟူ၍ အတောင်ခြောက်ဆယ်မြင့်သော ဝါးပိုးလုံးထိပ်၌ ရပ်တည်လတ္တံ့။ သို့အစုအဝေး၌ငါဘုရားသည် လေးပါဒ (လေးပိုဒ်) ရှိသော တရားဂါထာကို ဟောကြား၍ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဝေနေယျတို့ သစ္စာလေးပါး တရားသိမြင် ကျွတ်တမ်းဝင်ကြလတ္တံ့။ ဥဂ္ဂသေနသည်လည်း အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ပေလတ္တံ့"ဟု ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသည်။

ထိုနေ့နံနက်ဝယ် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းခံဝင်ရန် သင့်လျော်သောအချိန်ကို မှတ်သားတော်မူ၍ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွဝင်တော်မူလေသည်။ ထိုအချိန်၌ ဥဂ္ဂသေနသည်လည်း အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်ရှိနေသော လူထုကြီးအားအချက်ပြ၍ ဝါးပိုးလုံးထိပ်သို့ တက်သွားပြီးလျှင် အားမာန်အပြည့်သွင်းကာ ကောင်းကင်၌ ခုနစ်ပတ်ကျွမ်းထိုး၍ ဝါးလုံးထိပ်မှာ လှပစွာ ပြန်ကျလာသည်။ လူထုကြီးက ပဲ့တင်ဟည်းမျှ ချီးမွမ်းသောအသံဖြင့် တခဲနက်ကြွေးကြော်ကြသည်။

"ယိုပြကွက်ကား ပွဲဦးထွက်အစ နိဒါန်းသာ ရှိပါသေးသည်။ ထို့ထက်ထို့ထက် အံ့ဖွယ်ဘနန်း ထူးဆန်းရင်ဖိုစရာ တပြပါဦးမည်"ဟု ဥဂ္ဂသေနက ဝါးလုံးထိပ်မှာ ကြေညာလိုက်ပြန်ပါသေးသည်။

ထိုအခိုက် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဥဂ္ဂသေန၏ ကျွမ်းသဘင်အနားသို့ရောက်တော်မူလာကာ "ဗရိတ်များ ငါးဘုရားကိုသာ ရှုမြင်ဖူးမြော်စေသတည်း"ဟု တန်ခိုးအစီအရင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူလိုက်သည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥဂ္ဂသေနသည် ဝါးလုံးထိပ်မှ ပရိသတ်ကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ ပရိတ်သတ်များကာ သူ့ကို ကြည့်နေသောသူ တဦးတယောက်မျှပင် မရှိတော့ပေ။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုသာ ဖူးမြော်ကြည့်ရှုနေကြကုန်၏။ ထိုအခါ ဥဂ္ဂသေနမှာ စိတ်ဓာတ်အလွန် ကျသွားတော့သည်။

'သည်တနေ့တော့ ငါ့ပညာကို အစွမ်းကုန် ပြလိုက်မယ်လို့ အားခဲမာန်သွင်းထားတာဟာ အလဟဿဖြစ်ရတော့မည်၊ ဤရွှေ့ ဤမျှ ကျင်လည်တတ်ကျွမ်းအောင် အနေ့နေ့အလလ ကြိုးစားခဲ့ရသော အားမာန်တွေသည် ခဲလေသမျှသဲရေကျဖြစ်ရတော့မှာပါကလား' ဟု စိတ်မချမ်းသာဖြစ်လိုက်မိသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဥဂ္ဂသေန၏ စိတ်ကို သိတော်မူသဖြင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို အပါးသို့ ခေါ်တော်မူပြီး....

"ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်၊ ဥဂ္ဂသေနထံသွား၍ ဘားကျွမ်းအတတ်ကို ဆက်လက် ကပြစေလိုကြောင်း ပြောကြားပါချေ" ဟုမိန့်တော်မူလိုက်သည်။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်က ဥဂ္ဂသေနရပ်တည်နေသော ဝါးပိုးလုံးအောက်မှနေ၍....

"အချင်းဥဂ္ဂသေန၊ သင်၏ဘားကျွမ်းအတတ်ကိုဆက်လက်၍ ပြပါလော့၊ ငါတိုက်တွန်းပါသည်။ ပရိသတ်အပေါင်းက နှစ်သက် အားရသည်ဖြစ်၍ သောင်းသောင်းဖြဖြ ကောင်းချီးပေးသည်ကို ခံယူပါလော့" ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

ထိုအခါတွင်ကား ပရိသတ်များက ယခင်ကထက် ဥဂ္ဂသေနကို ပိုမို၍ စိတ်ဝင်စားလာကြသည်၊ ဆက်လက်၍ကပြရန် တခဲနက်တောင်းဆိုကြတော့သည်။ ဟစ်အော်အားပေးကြသည်။ ဥဂ္ဂသေန၏ စိတ်ဓာတ်မှာ အမြင့်ဆုံးသို့ တက်ကြွလာတော့သည်။ 'သုံးလောကထွဋ်ထား သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်က ငါ့အစွမ်းကို ရှုစားတော်မူလိုဟန်ရှိသည်။

'ယခုငါ့ကိုတိုက်တွန်းလာသူမှာလည်း နှယ်နှယ်ရရပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ဝဲတော်ရံ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ဖြစ်သည်။ ငါ့လို လူဇမ္ဗူမှာရှိသေးရဲ့လား' ဟု အားသစ်မာန်သစ်တွေ လောင်းပြီး 'ဖြောင်းကနဲ လက်မောင်းခတ်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ဤအကြိမ်တွင် ခုနစ်ပတ်ကျွမ်းမျှမက ထို့ထက်နှစ်ဆ (၁၄)ပတ်လည်အောင် လုပ်စွာ ကောင်းကင်မှာ ကျွမ်းထိုး၍ ဝါးပိုးလုံးထိပ်သို့ ပြန်ကျ ရပ်တည်လိုက်လေသည်။

ကွင်းလုံးပြည့်လျှံ ပရိတ်သတ်တို့၏ ကောင်းချီးသံမှာ ရာဇဂြိုဟ်တမြို့လုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် မြည်ဟည်းသွားသေးသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ဥဂ္ဂသေနသူနင်္ဂးသားကို မြတ်စွာဘုရားက ချစ်သား ဥဂ္ဂသေန၊ ပညာရှိသောသူမည်သည် ဖြစ်ပြီးသောခန္ဓာငါးပါး၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော ခန္ဓာငါးပါး၊ ဖြစ်ဆဲသောခန္ဓာငါးပါးတို့၌ တွယ်တာငြိကပ်တပ်မက်မှုကိုပယ်စွန့်၍ ဇာတိ ဇရာ မရဏဒုက္ခစသည်တို့မှလွတ်မြောက်အောင် ကြိုးကုတ် အားထုတ် သင့်လှပေ၏'ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဥဂ္ဂသေနသည် ဝါးလုံးထိပ်၌ ရပ်ဘည်ယင်းပင် ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာဖြစ်သွားလေသည်။

(ဤနေရာတွင် ဦးမင်္ဂလာက မြတ်စွာဘုရား၏ ဒေသနာတော်ကို ဤသို့ ကြည့်ညိုမိပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ 'ပညာရှိသောသူမည်သည်' ဟူသော စကားတော်အရ ဥဂ္ဂသေနသည် မယားကို ယှဉ်ပြိုင်၍ အနိုင်ရလိုသော'မာန်'ဖြင့် ဆန္ဒာဓိပတိ၊ ဝီရိယာဓိပတိတို့ကိုလွန်းတင်၍သက်စွန့်ဆံဖျား နေ့ရှည်လများအပတ်တကုတ်ကြိုးစားအားထုတ်ပြီးမှ အားကျွမ်းပညာကို သူတပါအောင် ရခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထို'ပညာ'သည် မယားဖောင်းနင်္ဂကုမာရီကို အနိုင်ယူလိုက်ရုံမျှသာ အကျိုးရှိနေသည်။ အကယ်၍ ဥဂ္ဂသေနသည် မိမိစွန့်စားအားထုတ်ခဲ့သော အဓိပတိတပ်သော ဆန္ဒဝီရိယ စသည်ဖြင့် မင်္ဂဖိုလ်လမ်းစဉ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်မည်ဖြစ်အံ့၊ အားထုတ်လိုက်ပါလျှင် ဇာတိ,ဇရာ,မရဏဒုက္ခမှလွတ်မြောက်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက်ရောက်နိုင်ရာ၏။ 'ရောက်အောင်ကြိုးစားပါတော့လား'ဟု မြတ်စွာဘုရားက ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အံကိုက်အောင် စရိုက်ညီထွေ ဟောတော်မူခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုဒေသနာ သဘောတရားကို ဥဂ္ဂသေနကလည်း ဝါးလုံးထိပ်ဖျား၌ပင်လျှင် တမုဟုတ်ချင်း ဆင်ခြင်သောကြောင့် သစ္စာလေးအင်ကို သိမြင်ကာ 'လူ'ရဟန္တာဖြစ်သွားဟန်ရှိသည်။ (ဤကား ဦးမင်္ဂလာ၏ အယူအဆမျှ ဖြစ်ပါသည်။)

ထိုသို့ အရဟတ္တမင်္ဂ ဆိုက်ရောက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တကယ်ရှိသင့်ရှိထိုက်သည်ဖြစ်၍ ရှိခဲ့သော ဥဂ္ဂသေန၏ 'ယထာဝမာန်'တို့သည် အကြွင်းမရှိ ပယ်ပြတ်ပြီးဖြစ်ရကား ဝါးလုံးထိပ်ဖျားမှ သက်ဆင်း၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်းအရောက် ချဉ်းကပ်ကာ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်လေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရုံထားအပ်သော သင်္ကန်းဒေါက်တွင်းမှ ရွှေမှုန်းစည်နှင့်တူသော လက်ယာလက်တော်ကို ဆန့်တန်းတော်မူ၍ 'ဧဟိဘိက္ခု' ခေါ်တော်မူလိုက်သည်။ ထိုခဏ၌ပင် ဥဂ္ဂသေနသည် ကချေသည် ကျွမ်းသမားအသွင်ပျောက်၍ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးနှင့်တကွ ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရ မထေရ်ကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

တနေ့တွင် ဥဂ္ဂသေနကို သိတင်းသုံးဖော် ရဟန်းတို့က...

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ့ရှင် ဥဂ္ဂသေန၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်မြင့်သော ဝါးလုံးထိပ်မှ ဆင်းလာစဉ် ကြောက်ရွံ့ခြင်း မဖြစ်ဘူးလော" ဟု မေးကြသည်။ အရှင်ဥဂ္ဂသေနက....

"ငါ့ရှင်တို့၊ ငါ့မှာကြောက်ရွံ့ခြင်းစိုးစဉ်းမျှမရှိပါ" ဟု ဖြေကြားလိုက်သည်။

ထိုစကားကို အဖော်ရဟန်းများက တဝင်မကျနိုင်ကြပါ။ မထိတ်လန့်သော တာဝရပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ရဟန္တာမှလွဲ၍ မရှိနိုင် မဖြစ်နိုင်။ ထိုစဉ်အခါက ဝါးလုံးဘိုင်ပေါ်မှ ဥဂ္ဂသေနသည် လူ၏အဖြစ်နှင့်သာ ရှိသေးသည်၊ ရဟန်စင်စစ်မဖြစ်သေး။ ထို့ကြောင့် ယုတ္တိမတန်ဟု ကြံဆပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံတော်ပါးသို့ ချဉ်းကပ်လျှောက်ထားကြလေသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက....

"ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ငါ၏သားတော် ဥဂ္ဂသေနရဟန်းနှင့် တူကုန်သော သံယောဇဉ်ဆယ်ပါးကို ပယ်ရှားဖြတ်တောက် ကြပြီးသော အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာဖြစ်ကြသည့် (ပုဂ္ဂိုလ်)တို့သည် တစိုးတစိ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း အလျှင်းပင်မရှိကြကုန်" ဟု ထောက်ခံမကားမိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

နဋကုမာရီသည် ဥဂ္ဂသေနကား ကျွမ်းအားပညာ ဖြစ်စဉ်ပင်လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဒေသနာတော်ကို ကြားနာရ၍ ဗောဓိဘိက္ခုရဟန်းဖြစ်သွားကြောင်း သိရသဖြင့်....

'သူလည်း သူ့ပညာအလျောက် အကျွတ်တရား ရရှိသွားပါက ငါလည်း ငါ့ပညာအလျောက် အကျွတ်တရား ရနိုင်ကောင်းသည်' ဟု အားကျကာ ဘိက္ခုနီမတို့ထံ ရဟန်းမ ပြုလေသည်။ ထိုသို့ ရဟန်းမပြုပြီးနောက်၊ ရဟန်းတရား ပွားများကြိုးကုတ် အားထုတ်သဖြင့် အာသဝေါကုန်ခန်းရဟန္တာထေရီမ ဖြစ်သွားလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် လောကီဂုဏ်ပကာသနအတွက် 'မာန်' ချင်း ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လုခဲ့ကြသော အနုပညာသည် လင်မယားနှစ်ယောက်တို့မှာ ဖျော်ကုတ္တရာပညာဖြင့် မာန်စွယ်ကို ဖြတ်တောက်၍ သံသရာဇာတ်ခုံဟူသော ဝဲဂယက်မှ လွှတ်ထွက်ကူးမြောက်ရလေသတည်း။

ဥဂ္ဂသေနအား ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဒေသနာတော်ကြောင့် ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော ဝေနေယျတို့သည်လည်း အကျွတ်တရား ရကြကုန်၏။ ။

(ဓမ္မပဒ ဥဂ္ဂသေနဇာတ်ကို မှီးပါသည်။)

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂၀)

ဦးမင်လာသည် ၂၀-၃-၇၅ နေ့က နိုင်ငံတော် သာသနာရေး ဦးစီးဌာနသို့ ကိစ္စတခုဖြင့် သွားရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်က ဦးမင်လာအား စာအုပ်တအုပ် ဓမ္မလက်ဆောင်ပေးလေသည်။ စာအုပ်မှာ သာသနာရေးဌာနက ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေသော 'တူညီပုံစံ' အတိုင်း အဝါရောင်စက္ကူမျက်နှာဖုံးတွင် သာသနာရေး အမှတ်အသားတံဆိပ်နှင့် ရိုးရိုးသားသားကြီးသာ ဖြစ်လေသည်။

အလျား ၈ လက်မ၊ အနံ ၅ လက်မခွဲ၊ စာမျက်နှာ ၆၀၀ ကျော်။

စာအုပ်အမည်ကို ကြည့်လိုက်သည့်အခါကား ရိုးရိုးသားသားကြားမှ စိတ်ဝင်စားစရာ တွေ့ရသည်။

"ပင်စင်အငြိမ်းစားတရားနိဒါန်းခေါ် လူသားတို့၏ထွက်ရာလမ်း" ဟူသတည်း။ ရေးသူကား ဦးထွန်းလှိုင်(ဝိနယပါရဂူ)မဟာစရိယ၊ ဂဏဝါစက သိရောမဏိ၊ သာသနာ့ရောင်ခြည် အယ်ဒီတာချုပ်ဖြစ်သည်။

"ဪ....ဆရာကြီး ဦးထွန်းလှိုင်ကိုး၊ သူက 'နိဒါန်း စပါယ်ရှယ်လစ်'မို့ ပင်စင်အငြိမ်းစား တရားနိဒါန်းလို့ နာမည်တပ်ထားတာကိုး" ဟု ကျွန်တော်က ပြောမိသည်။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲသည်နာမည်ထက် သိသာပေါ်လွင်အောင် စကားလုံး ထပ်ဘိုးပေးပါဦး တိုက်တွန်းတာနဲ့ 'လူသားတို့၏ထွက်ရာလမ်း' လို့ ထပ်ဖြည့်ပေးတာပါ၊ ကျွမ်းကလည်း အရိယာသစ္စာကျင့်စဉ်ကို ပါဠိစာပေမတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း နားလည်သဘောပေါက်အောင် ရေးထားတာမို့ပါ" ဟု ဗိုလ်မှူးကဆိုသည်။

ဆရာဦးထွန်းလှိုင်သည် သာသနာရေးဦးစီးဌာနက ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေသော ပိဋကတ်ကျမ်းစာများနှင့် ဆရာတော်အဆူဆူတို့၏ စာမူကို

www.burmeseclassic.com

ချားကို အမှာ 'နိဒါန်း' ရေးသားပေးမှုဖြစ်သည်။ သူ၏ အရေးအသား မှာ စာမူကို ပေါ်လွင်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်အားရှိသည်။ 'ရွှေဖလား' ကို အနားကွပ်ဘိသကဲ့သို့၊ ပြည်တန် 'ပတ္တမြား'ကို နရဏီရွှေသားဖြင့် ကွပ်ပေးဘိသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နိဒါန်းရေး ဆရာကြီးဟုပင် အမည်တွင်နေခဲ့လေတော့သည်။

တခါသော် ဝိုင်၊အမ်၊ဘီ၊အေ ဦးထိန်ဝင်းက အမရပူရ မဟာ ဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ဘုရား၏ ပဋ္ဌာန်းအခြေပြု ဘာသာဋီကာကျမ်းကြီးကို သာသနာရေးဦးစီးဌာနတွင် ဦးဆောင်၍ ရိုက်နှိပ်ရာ ၎င်းကျမ်း၏ အမှာ စာ နိဒါန်းကို ဆရာဦးထွန်းလှိုင်က တခမ်းတနား စာချက်နှာအတော် များများ တန်ဆာဆင်ထားလေရာ 'နိဒါန်း'ဂုဏ်မြောက်သွားသောကြောင့် ဦးထိန်ဝင်းသည် ဆရာဦး ထွန်းလှိုင်အား ငွေကျပ်(၁၀၀၀)တိတိ ဥဏ် ပူဇော်မှု ဝတ်ပြုကန်တော့လိုက်သောဟူ၏။

ယခုရေးသားဖြစ်သော တရားနိဒါန်း ကျမ်းတွင်လည်း နိဒါန်း ၌ အနေဖြစ်၍....

"လူ့ထွက်ရဟန်း
နန်းကျဘုရင်
ပင်စင်အငြိမ်းစား
ယောကျ်ားလူထူး
ဤသုံးဦးကား
စပ်ကူးမပ်ကူး
မလွယ်ဘူးတည့်"

ဟု အစချီသားသည်။ ဤစကားလုံးများကိုက ပါဠိမပါ ဂါထာမဖက် ခေတ်မီသော စကားလုံးသက်သက်ဖြင့် စာဖတ်သူစိတ်ကို ဆွဲငင်ညှို့ယူ လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သာသနာတွင် လူအကြည်ညိုခံ၍ နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာ ဝါတော် ရပြီးမှ လူ့လောကထဲသို့ ရောက်လာခဲ့ရသော ရှုဟန်းလူထွက်ကြီးများ၊ ဘုန်းမီးနေလ တောက်ပခဲ့ကာ သက်ဦးဆံပိုင်အာဏာဖြင့် စိုးစံခဲ့ရာ ရာဇ ပလ္လင်မှ စွန့်လွှတ်ခဲ့ရသော နန်းကျဘုရင်ဟောင်းများ၊ အခွင့်အရေး အသိုင်းအဝန်း လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာများနှင့် ညွှန်ကြားဦးဆောင် ကာလ ရှည်အောင် အမိန့်ပေးနေခဲ့ရာမှ သက်ပြည့်ပင်စင်ယူခဲ့ရသော အငြိမ်းစား အရာရှိဟောင်းကြီးများ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးတို့သည် လူ့လောကထဲ၌ နေထိုင် သွားလာ လုပ်ကိုင်စားသောက်ရာတွင် အနယ်မထိုင်၊ အနေမကျသေး စပ်ကူးမပ်ကူးကာလ၌ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော ကာယိကဒုက္ခ အဖုအထစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးမျိုး၊ စိတ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော စေတသိကဒုက္ခအမှုအထစ်ကလေးများ 'အသိကအောင့်' တွေ့ရတတ်မြဲဖြစ်သည်။

ထိုအခါမျိုး၌ လူအို၊ စိတ်အို၊ အလိုမကျသော ဒုက္ခတို့သည် ဘဝကိုပင် နှစ်မွန်းစေနိုင်သည်။ ထိုဒုက္ခတို့ကို အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးသော အပြုံးဆေးတလက်ကား ဗုဒ္ဓ၏ ငြိမ်းအေးခြင်း တရားတော်ပေတည်း။

အလုပ်တာဝန်များမှ သက်ပြည့်ပင်စင် ယူတော့မည် ဖြစ်သော မန္တလေးစရိယာ၊ ပါဠိပါရဂူဆရာကြီး ဦးထွန်းလှိုင်သည် မိမိကိုယ်တိုင်သောက်သုံးရန်အတွက် ဆေးတလက်ကို ဖော်စပ်သုံးဆောင် မှီဝဲရာမှ မိမိနှင့် သက်တူရွယ်တူ ဘဝတူ 'ပင်စင်စား'ကြီးများကိုပါ ဆေးတခွက်စာ ကမ်းလိုသောကြောင့် ထိုကျမ်းကို စာမျက်နှာ ခြောက်ရာကျော်အထိရေးသား ပြုစုသည်ဖြစ်ရကား 'ပင်စင်အငြိမ်းစား တရားနိဒါန်း' ဟု ကျမ်းအမည်ကို ကင်ပွန်းတပ်လိုက်ရလေသည်။

ထိုသို့ပင် အမည်ပညတ် ကင်းပွန်းတပ်လိုက်သော်လည်း ကျမ်း၏ အရသာမှာ 'ကြီးငယ်မဟူ ဦးမည်းဖြူ' တို့ အတွက်လည်း လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာခရီးကို အပြီးအပိုင်ရစေနိုင်သောကြောင့်'လူသားတို့၏ ထွက်ရာလမ်း' ဟု အမည် ထပ်ဆင့်ဖြည့်စွက်၍ ပေးပါရန် ဆရာဦးဘွန်းလှိုင်အား တောင်းပန်ကြရသော ဟူ၏။

ထို့ကြောင့် ကျမ်း၏ရည်ရွယ်ရင်း အာသီသကို ဆရာဦးထွန်းလှိုင်က ဤသို့ဖော်ပြထားလေသည်။

"ဤကျမ်း ရေးသားခြင်း၏ အဓိက ပဓာန ရည်ရွယ်ချက်မှာ အရိယသစ္စာ အမှန်တရားကို သိမြင်ရေးအတွက်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဤကျမ်း၌ ဖော်ပြထားသော နည်းလမ်းများကို ထိုက်သင့်သလို ညာဏ်ယှဉ်သုံးစွဲ ကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် အခြားလိုအပ်သော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုး တရားများစွာကို အပြီးအပိုင် ရစေနိုင်မည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ လိုရင်းမျှဆုတ်၍ အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြရမည်ဆိုလျှင် ထွက်ရာလမ်းဟူသောအမည်နှင့် လျော်ညီစွာ....

(က) ကျန်းမာရေး အခက်အခဲဆင်းရဲမှုများ၊
(ခ) ပညာရေး အခက်အခဲဆင်းရဲမှုများ၊
(ဂ) စားဝတ်နေမှု စီးပွားရေး အခက်အခဲဆင်းရဲမှုများ၊
(ဃ) ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး အခက်အခဲဆင်းရဲမှုများ၊
(င) နောင်တမလွန်ဘဝရေး အခက်အခဲဆင်းရဲမှုများ၊
(စ) သံသရာဝဋ် အခက်အခဲဆင်းရဲမှုများ၊

www.burmeseclassic.com

စသည့် အခက်အခဲ ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးတို့မှ လွတ်ကင်း ထွက်မြောက်
ခြင်းဟူသော အကျိုးတရားများစွာကို အမှန်ပင် ရရှိခံစား ကြရမည်
ဖြစ်ပါသည်''ဟု စကားပဋိညာဉ် ခံထားပါသည်။

ဦးမင်္ဂလာသည် 'နိဒါန်း ဆရာကြီး' ၏ 'တရားနိဒါန်း' စာအု
အကြောင်းကို'နိဒါန်း'ဖော်ထုတ်နေခြင်းမဟုတ်ပါ။'စိတ်ဆိုသောစိတ်'
စုဆောင်း ရေးသားနေရာတွင် ဆရာ ဦးထွန်းလှိုင်၏ ကျမ်း၌ စိတ်
အကြောင်းကို သိကောင်းစရာ အတော်များများ ဖတ်ရှု တွေ့ရှိသဖြ
စာဖတ်သူတို့အား ဟင်းကောင်းတခွက် 'လက်ဆင့်ကမ်း' လှူဒါန်း
သောစိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာသောကြောင့် ဤမျှအထိ 'နိဒါန်း' ဖွ
ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

'စိတ်ဆိုသောစိတ်'ကို ဆရာဦးထွန်းလှိုင်က ဤသို့ တင်ပြထာ
ပါသည်။

''အမှန်တရားခေါ် သစ္စာတရားကို သိမြင်လိုသူတစ်ယောက်အတွက်
ကိုယ် ကျန်းမာရေး၊ စိတ် ကျန်းမာရေး နှစ်မျိုးလုံးပင် လိုအပ်သည်မှာ
အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျန်းမာရေးနှစ်မျိုး ရှိသည့်အနက်တွင်
အဘယ်ကျန်းမာရေးကို ပို၍လိုအပ်ပါသနည်းဟုမေးမူ စိတ်ကျန်းမာရေး
ကို ပို၍လိုအပ်ပါသည်ဟု ဖြေဆိုရပေလိမ့်မည်။ ယင်းသို့ဖြေမှသာ မှန်ကန်
စွာ ဖြေဆိုခြင်းဖြစ်ပေမည်။ ကိုယ် ကျန်းမာရေးမပြည့်စုံပဲ (မပြည့်စုံစေ
ကာမူ) စိတ် ကျန်းမာမှု တခုတည်းဖြင့် အမှန်သိမြင်သွားသူတွေ အများ
ကြီး ရှိပေသည်။

လူဆိုးများထံ 'ထွက်မပြေးပါ'ဟု ဝန်ခံ၍ မိမိပေါင်ကို ကျောက်
ခဲဖြင့် ထုချိုးကာ ဒုက္ခဝေဒနာခံစားနေရသည့် အတွင်းမှာပင် ကျန်းမာ
သောစိတ်ဖြင့် တရားရှုမှတ်ပြီး အမှန်တရားကို သိမြင်သွားသည့် တိဿ
အမည်ရှိပုဂ္ဂိုလ်လည်း ရှိခဲ့ဖူးပေသည်။ ယင်း အရှင် တိဿမထေရ်၏
အကြောင်း သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ (နှာ-၃၃၉) ၌ ဖော်ပြထား
ပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်တပိုင်းကို ကျားသတ္တဝါက ကိုက်ခဲစားသောက်နေသည့်
ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားနေစဉ်အတွင်းမှာပင် ကျန်းမာသည့် စိတ်ဖြင့်
တရားရှုမှတ်ပြီး အမှန်တရားကို သိမြင်သွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ရှိခဲ့ဖူး
ပေသည်။ ကျားစားခံရသော အရှင်မြတ်သည် ခြေမျက်စိအထိစားပြီးလျှင်
သောတာပန်ဖြစ်သည်။ ဒူးအထိစားပြီးသောအခါ အနာဂါမ် ဖြစ်သည်။
နှလုံးသားစားသည်အထိ၌ ရဟန္တာဖြစ်သွားလေသည်။ ဤသို့ ကိုယ် ကျန်း
မာမှု မရှိဘဲ စိတ်ကျန်းမာမှုဖြင့် အမှန်တရားကို ထိပ်ဆုံး ရောက်အောင်

www.burmeseclassic.com

သိသွားနိုင်ပုံကို သုတ်မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ စာမျက်နှာ (၃၄၀) ၌ မှတ်တမ်း တင်ထားပေသည်။

ဤအကြောင်းများကို ထောက်ဆကြည့်ပါလျှင် ကိုယ်ကျန်းမာရေး မရပဲ (မရစေကာမူ)စိတ်ကျန်းမာရေးကို ရရှိထားပါလျှင် အမှန်တရားကို သိရှိနိုင်ကြောင်းမှာ ထင်ရှားလှချေသည်။

ဦးမင်္ဂလာသည် ဆရာဦးထွန်းလှိုင်၏ အဆိုအမိန့်ကိုအလွန်နှစ်ခြိုက်သဘောကျသိုက်ရပါသည်။

မှန်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မကျန်းမာသော် စိတ်ဓာတ်တွေပါ ညှိုးငယ်အားပျက်ပြီး 'ဗူးလေးရာ ဖရုံဆင့်' အောင် ဖြစ်တတ်ကြသည်၊ လူမကျန်းမာလျှင် စိတ်မချမ်းသာ ဖြစ်တတ်ကြသည်။ တကယ်တော့'စိတ်ထောင်း၍ ကိုယ်ကြေ'သည်ဟုသာ စကားပုံရှိသည်။ 'ကိုယ်ထောင်း၍ စိတ်ကြေ'သည်ဟု စကားပုံမရှိပါ။ စိတ်ကသာ ကြံ့ခိုင် ကြီးမား စွမ်းပကားရှိလျှင် မသေမချင်း လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးတွေကို လုပ်ယူနိုင်သူတွေ အများကြီးရှိသည်။

အမေရိကန်အမျိုးသမီးကြီး 'ဟယ်လင်ကယ်လာ'(**Helen Keler**) သည် မျက်စိလည်းမမြင်၊ နားလည်းမကြား၊ စကားလည်း မပြောနိုင်ပဲလျက် အမြင့်ဆုံး စာပေပညာ ဒီဂရီဘွဲ့များကို ဖြေဆိုအောင်မြင်၍ကမ္ဘာကိုပင် လှည့်လည်နိုင်ခဲ့သည်။

လက်နှစ်ဘက်စလုံး ပြတ်နေသော်လည်း ပါးစပ်ဖြင့် စုတ်တံကိုကိုက်ကာ ပန်းချီအနုပညာ ဂုဏ်မြောက်အောင် ရေးဆွဲနိုင်သော ပန်းချီဆရာတဥယောက်နှင့် ခြေထောက်နှင့်စုတ်တံကိုညှပ်၍ နာမည်ကျော်အောင် ရေးဆွဲနိုင်သော ပန်းချီဆရာတယောက် အကြောင်းကိုလည်း ကြားဖူးပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံတွင်ပင် မိုးကုတ်မြို့မှ ဒေါက်တာ အုန်းမောင်သည် ကိုယ်လက်သန်စွမ်းသူ မဟုတ်ရှာပါပေ။ ၁၉၆၇-ခုနှစ်က အင်္ဂလန်ပြည်တွင် ကားမှောက်၍ ဇက်ကျိုးရောဂါရခဲ့ပြီး လည်ပင်းမှ အောက်ပိုင်းတပိုင်းလုံး သေနေသူ ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာ အုန်းမောင်သည် သူကိုယ်တိုင် မသန်စွမ်းပါပဲလျက် သတိလစ်ဟင်းမေ့ လျော့သော ရောဂါဝေဒနာဖြစ်နေသူ သားငယ်လေးအား ၁၉၇၈-ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်သို့သွား၍ ဆေးကုသပေးပြန်သည်။ ထိုသို့ သူတို့နှစ်ဦးတည်း အသွားအပြန်ခရီး တို့၌ ချောချောမောမော အောင်မြင်လာခဲ့ကြသည်မှာ လူ မသန်စွမ်းသော်လည်း စိတ်၏ သန်စွမ်းမှုက ကြီးစိုးနိုင်ကြောင်း သိသာထင်ရှားလှပေသည်။

ခုတ်ိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာဦးထွန်းလှိုင်က စိတ်မကျန်းမာခြင်း ရှစ်မျိုးရှိကြောင်း ဤသို့ ဖော်ပြထားသည်။

"သည်းခံ ကင်းကွာ
ကြံကာ ကြောက်မှု
စွဲပြု ကျိုးနဲ
လွန်လွဲ တွေးသိ
သတိမေ့ လျော့
ပေါ့ဆ ထင်တွေး
မှိုင်ငေး တွေဝေ
ပျင်းရိချေ
ရှစ်ထွေ စိတ်ရောဂါ"ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုအဓိပ္ပာယ် အဖွင့်ကို ဆရာ ဦးထွန်းလှိုင်က ဥပမာ–ဥပမေယျ သဘာဝယုတ္တိ၊ သာဓကယုတ္တိ၊ အာဂမယုတ္တိ၊ ဒေသနာယုတ္တိတို့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ သူဖွင့်ဆိုထားသမျှတို့မှ အကျဉ်းချုံး၍ တင်ပြရန် ဦးမင်္ဂလာ စိတ်ကူးမိပါသည်။

၁။ 'သည်းခံကင်းကွာ'ဟူသည်မှာသည်းခံမှုမရှိခြင်း၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ကင်းကွာခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ စိတ်တိုတတ်ခြင်း၊ စိတ်ကို ရှည်ရှည်မထားခြင်း၊ ဒေါသဖြစ်လွယ်ခြင်း၊ ဒေါသကြီးခြင်း များသည် သည်းမခံခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓစာပေလောကဥ္ပါဠိဘာသာဖြင့် 'ခန္တီ'ဟူသောစကားလုံးကို သည်းခံခြင်းဟု မြန်မာပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့ကမူ မြန်မာ့လျှာနှင့် အာကိုလိုက်၍ ခန္တီဟု ရွတ်ဖတ်ပြောဆိုလေ့ရှိကြပေသည်။

ယင်းသည်းခံမှု ခန္တီဟူသည် ဖြစ်ပေါ် တွေ့ကြုံလာသည့် အခြေအနေ သဘောတရားကို ငြိမ်သက်စွာ အောင့်အည်းနေနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ခွင့်လွှတ်နိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သည်းခံမှု မရှိပါလျှင် မည်သည့်အလုပ်ကိုမျှ ပြီးစီးအောင် မလုပ်နိုင်ပေ။ ကောင်းသည့်အလုပ်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည့်အလုပ် ဖြစ်စေ သည်းခံမှု မရှိပဲ ပြီးစီးအောင်လုပ်ရန် ခက်လှသည်။ တဝိုင်းတစဖြင့် ရပ်စဲသွားတတ်သည်။ သည်းခံမှုမရှိခြင်းသည် ရူးသွပ်ခြင်းတမျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေးစေရန် 'စိတ်ရောဂါ' ဟူ၍သာ ပြောဆိုသုံးစွဲရပေသည်။ သည်းခံမှု ခန္တီဟူသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မူရင်းတရားကိုယ်အားဖြင့်မဖြစ်မှားမကြမ်းတမ်းမူ၊ အဒေါသကြီးမူးသည့် နာမ်တရားပင် / ဖြစ်သည်။

(သည်းခံလျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်' ဟူ၍ပင် မြန်မာစကားပုံ၌ ရှိသည်။)

၂။ 'ကြံကာ ကြောက်မှု'ဟူသည့်မှာ တကယ်မဖြစ်ပေါ်သေးဘဲ ပေါ်လာတော့မည့်ပုံကဲ့သို့ ကြံတွေး ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် ဘာအလုပ်တခုကိုမျှ လုပ်မရအောင် တားဆီးပိတ်ပင်တတ်ပေသည်။ ယင်းကြံတွေးကြောက်တတ်မှု အတိုင်းအတာကြီးမားပြင်းထန်မှုအလျောက် အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေတတ်သည်။ အကျိုးတရားကိုလည်း မရရှိအောင်တားမြစ်တတ်ပေသည်။ ကြံတွေးကြောက်တတ်မှုရှိသော် အသင့်အတင့်ဆိုလျှင် သွေး အသွားအလာကို ဖောက်ပြန်စေသည်။ လွန်ကဲလျှင် သွေးပျက်ပြီးရူးသွပ်သွားစေနိုင်သည်။ ယခုခေတ်ဖြစ်ပေါ်နေသည့်ခေတ်မီရောဂါတခုဖြစ်သောသွေးတိုးရောဂါသည် ကြံတွေးကြောက်မှု အရင်းခံဖြစ်သည်ကို စာတွေ့ ငါတွေ့ ရှာတွေ့တို့ဖြင့် တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်သိရှိနိုင်ပြီဖြစ်သည်။

ယင်းတွေးကြံကြောက်ခြင်း စိတ်ရောဂါစွဲကပ်၍ စိတ်ကျန်းမာမှု မရရှိလျှင် ပညာရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေးစသည့်ကိစ္စများကို လုပ်ဖြစ်မည်မဟုတ်ချေ။ ပညာတတ်နေသူ၊ ကြီးပွားချမ်းသာ နေသူများသည် အပျက်တရား၊ အနှောင့်အယှက်တရားများကို မကြည့်ဘဲ ပညာဆည်းပူးခြင်း၊ ဥစ္စာရှာဖွေစုဆောင်းခြင်းတို့ကြောင့်သာ ပညာရှိများ၊ ပစ္စည်းရှင်သူဌေးကြီးများ ဖြစ်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။အပျက်ဘက်ကိုတွေးကြောက်၍ မလုပ်ဘဲနေခြင်းသည် လူညံ့၏သဘောဖြစ်သည်။ ဘယ်သူသည် အစာမကြေဖြစ်မှာကို ကြောက်ပြီး ထမင်းမစားဘဲ နေပါသနည်း။

ကြောက်မှုဟူသည့်မှာ ဒေါသကြီးကဲသည့်အကုသိုလ်တရားပင် ဖြစ်သည်။ဤဒေါသကားဖော်ပြခဲ့သည့် သည်းမခံမှုဒေါသမျိုး မဟုတ်ပေ။သည်းမခံမှုဒေါသမှာ ကြမ်းတမ်းသည့် ဒေါသဖြစ်သည်။ ကြောက်မှုဒေါသမှာ ညှိုးခွေသောဒေါသဖြစ်သည်။ စာပေများထဲ၌ 'ဆုတ်နစ်သောဒေါသ'ဟု ရေးသားသုံးစွဲသည်။ ယင်းညှိုးခွေဆုတ်နစ်သည့် ကြံတွေးကြောက်ခြင်းသည် စိတ်ရောဂါပင် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

၃။ 'စွဲပြုကျိုးနဲ(နည်း)' ဟူသည်မှာ အကျိုးမရှိသည့်အလုပ်၊ အကျိုးနည်းနည်းမျှပါးပါးကိုသာ ရစေသည့် အလုပ်များကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း ပြုလုပ်နေခြင်းကို 'စွဲပြုကျိုးနဲ' ဟူ၍ တတိယမြောက် စိတ်ရောဂါအဖြစ် ညွှန်းပြထားပေသည်။

အကျိုးနဲဟူသည်မှာ ကောင်းကျိုး နည်းနည်းသာဖြစ်၍၊ မကောင်းကျိုးများပြားသည့် အလုပ်မျိုးဖြစ်သည်။ ကောင်းကျိုး လုံးဝမရှိသော အလုပ်များကိုလည်း အကျိုးနည်းသည့် အလုပ်ဟူ၍သာ သတ်မှတ်ထားပေသည်။ မျက်မြင်လောကတွင် မကောင်းကျိုးတစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် 'အမယ်လေး ကိုယ်ကျိုးနည်းပါပြီ' ဟု ပြောတတ်ကြပေသည်။

အကျိုးနည်းသည့်အလုပ်ဟူသည်မှာ မူးယစ်စာ မှိုဝဲသုံးစွဲမှု၊ ဖဲရိုက်ကြက်တိုက်စသည့် အလောင်းအစား ပြုလုပ်မှု၊သုံးပုံဖဲ၊ ကက်ဖွဲ၊ ကျားရွှေ့၊ စစ်တုရင်ကစား၊ ကာတွန်းစာဖတ်၊ ဝတ္ထုစာဖတ်ကြသော လူညံ့လူဖျင်းတို့ အပျင်းပြေအလုပ်များ ရုပ်ရှင်ကြည့်၊ ဘောလုံးပွဲကြည့်၊ အငြိမ့်ပွဲဇာတ်ပွဲကြည့် စသည့် အချိန်ကုန် လူနွမ်းအလုပ်များ စသည်ပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့အားလုံးကို စွဲစွဲလမ်းလမ်းပြုလုပ်ခြင်းသည် 'စွဲပြုကျိုးနဲ' သို့ အတွင်းဝင်သည်။ အမှန်မှာ ယင်းအလုပ်များ အားလုံးသည်လည်း စ၍လုပ်မိလျှင် အဆက်မပြတ် လုပ်ချင်စေတတ်သည့် အလုပ်များဖြစ်သည်။ 'စွဲပြု' ဟူသော စကားအရ စွဲစွဲမြဲမြဲ အဆက်မပြတ် အကြိမ်များများပြုလုပ်ခြင်းကိုသာ စိတ်ရောဂါဟု ဆိုလိုပေသည်။

အဒိယသစ္စာခေါ် တရားအမှန်ကို သိမြင်လိုသူများ ပယ်ရှားရမည့် စွဲလမ်းမှုသာဖြစ်သည်။

ယင်းတို့သည် အမှန်တရားကို သိမြင်ရေးအတွက်သာ မဟုတ်ချေ။ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကိုယ်ကျန်းမာရေးများကိုလည်း ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်းသည့် စိတ်ရောဂါကြီးများပင် ဖြစ်သည်။ မကောင်းသည့်အလုပ်များ ဖြစ်လျက် စွဲလမ်းစေတတ်သည်မှာ 'ပါပသ္မိံ ရမတိမနော' ဘုရားဟောအရ လူသာမန်တို့ စိတ်သည် မကောင်းမှု၌ ပျော်မွေ့တတ်သည့်သဘောတရားပင် ဖြစ်သည်။ အမှန်တရားသိလိုသူနှင့် ကြီးပွားတိုးတက်လိုသူများ သတိထား ရှောင်ရှားသင့်သည်။

www.burmeseclassic.com

အကျိုးမဲ့ သည့်အလုပ်နှင့် အကျိုးမဲ့တရားကို စွဲလမ်းရာ၌မူ ဥပါဒါန်ဟု ခေါ်သည်။ ယင်းဥပါဒါန်ဟူသော ပြင်းစွာစွဲလမ်းမှုမှာ အဘိဓမ္မာသဘောအရ တပ်မက်မှုလောဘနှင့် အမြင်မှားမှု ဒိဋ္ဌိ တရားနှစ်ပါးပင် ဖြစ်သည်။

ရှင်းပြပါအံ့။ အကျိုးမဲ့ ကိုဖြစ်စေသည့် မူးယစ်စာကို စွဲလမ်းခြင်းသည် အရသာကို တပ်မက်မှု လောဘကြောင့်ဖြစ်သည်။ အကျိုးမဲ့ဖြစ်မည်ကို အကျိုးရှိသလိုအမြင်မှားမှု ဒိဋ္ဌိဖြစ်သည်။

၄။ 'လွန်လွဲ တွေးသိ'ဟူသည်မှာ....

(က) အလွန်ပိုမိုလွန်ကဲစွာ တွေးတတ်ခြင်း၊

(ခ) အလွန်ပိုမိုလွန်ကဲစွာ သိမြင်ခံစားတတ်ခြင်း၊

(ဂ) မမှန်မကန် အလွဲတွေးတတ်ခြင်း၊

(ဃ) မမှန်မကန် အလွဲသိမြင်ခံစားတတ်ခြင်း ဟူ၍ ခွဲခြား ဝေဖန်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

(က) မူလအရှိ ဝမ်းသာဖွယ်အနည်းငယ်မျှကိုအများဟု လွန်လွန်ကဲကဲ တွေးဆကြံစည်ခြင်း (အရှိကိုအရှိတိုင်းထက် အလွန်ပိုမို၍ တွေးတောကြံစည်ခြင်း)နှင့် လွန်ကဲ နည်းပါးစွာ တွေးဆကြံစည်ခြင်း (အရှိကို အရှိတိုင်းထက် ယုတ်လျော့ နည်းပါးစွာ တွေးဆကြံစည်ခြင်း) ရှိတတ်ပြန်သည်။ ယင်းသို့ အရှိထက် လွန်ကဲစွာ ကြံစည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အရှိထက် ယုတ်လျော့နည်းပါးစွာ ကြံစည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း ထိုစိတ်တို့သည် မမှန်ကန်ခြင်းကြောင့် စိတ်ရောဂါ၊ စိတ်ဝေဒနာဖြစ်ပါသည်။

(ခ) မူလ၌ရှင်းထက် လွန်ကဲသိရှိ ခံစားတတ်ခြင်းသည်လည်း စိတ်ရောဂါ၊ စိတ်မကျန်းမာမှုပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူပင်မူလရှိရင်းထက် လွန်ကဲ၍သေးသိမ်စွာ သိရှိခံစားတတ်ခြင်းသည်လည်း စိတ်ရောဂါပင် ဖြစ်သည်။

(ဂ) လွဲမှားစွာ တွေးဆကြံစည်တတ်ခြင်းသည်လည်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချွတ်ယွင်းမှုစိတ်ရောဂါတခုဖြစ်သည်။ အချို့ လွယ်လွယ် တည့်တည့် (ရိုးရိုးသားသား)ပြောသည်ကိုပင် ခဲခဲ ယဉ်းယဉ်း (အကျအနကောက်၍) သွယ်ဝိုက်တွေးဆကြံစည်ကာ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းများ ဖြစ်တတ်ချေသည်။ ယင်းသို့ လွဲမှားစွာတွေးဆကြံစည်တတ်မှုကိုလည်း စိတ်ရောဂါ တခုဟု သတ်မှတ်ရမည် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ဃ) လွဲမှားစွာ ကြံစည်တွေးဆတတ်ခြင်းသာ မဟုတ်၊ လွဲမှားစွာ သိမြင်တတ်၊ ခံစားတတ်ခြင်းသည်လည်း စိတ်ရောဂါပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းလွဲမှားစွာ သိမြင် ခံစားတတ်မှုသည် လွဲမှားစွာ တွေးဆကြံစည်တတ်ခြင်းနှင့် တဆက်တည်း ဖြစ် ပေါ်တတ်သည်။ လွဲမှားစွာ တွေးဆကြံစည်မှုမဖြစ်တော့ပဲ၊ တွေးကြံမနေတော့ပဲ ဘွားကနဲလွဲမှားစွာ သိမြင်ခံစားမှုချည်း သက်သက်လည်းဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ဖြစ်တတ်သည့်သဘောတရားများကို ထောက်ဆ၍သာ နှစ်မျိုးခွဲခြား ရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤဖော်ပြခဲ့သည့် စကားရပ်၌ လွှန်လွဲတွေးသိ ဟူသည်မှာ ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာ သဘောအားဖြင့် မှားယွင်းစွာသိမြင်မှု 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ'၊ မှားယွင်းစွာ အတွေးအကြံ 'မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ'၊ အမှန်ကိုမသိမှု 'မောဟ'တရားများ ဦးစီးသော အကုသိုလ် တရားများသာ ဖြစ်သည်။

၅။ 'သတိမေ့လျော့ခြင်း' ဟူသည်မှာ...

(က) နှစ်မြောမေ့လျော့ခြင်း၊

(ခ) တွေး၍မရ မေ့လျော့ခြင်း၊

(ဂ) အမှတ်မရ မေ့လျော့ခြင်း၊

(ဃ) ပေါ့ဆမေ့လျော့ခြင်းဟူ၍ လေးမျိုးရှိပါသည်။

(က) လူတဦးတယောက် အမြင့်ပေါ်မှ အောက်သို့လိမ့်ကျပြီးစကားမပြောနိုင်၊ ကိုယ်လက်များ မလှုပ်ရှားနိုင်ပဲနှစ်မြောနေသည်ကို သတိမေ့နေသည်ဟု ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ စိတ်၏မှီရာရုပ်ဝတ္ထု ထိခိုက်ဖောက်ပြန်မှုကြောင့်အသိစိတ်များ အားနည်းသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းမေ့မှုမျိုးမှာ အကုသိုလ်တရား မဟုတ်ချေ။

(ခ) ကျက်မှတ်ထားသည့်စာ၊ တချိန်က သိဖူးသည့်အမည် စသည်ကို ပြန်တွေး၍မရပဲ ဖြစ်တတ်သည်ကိုလည်း 'တွေး၍မရ၊ သတိမေ့နေသည်'ဟု သုံးစွဲကြသည်။ အချိန်ကာလ ကြာမြင့်စွာ ဖုံးလွှမ်းသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အလုပ်ကိစ္စများပြား၊ အာရုံများပြား ဖုံးလွှမ်းသောကြောင့် လည်းကောင်းဖြစ်တတ်ချေသည်။ စိတ်ရောဂါ၊ စိတ်အညစ်အကြေးတမျိုး ဟူ၍ကား သတ်မှတ်သင့်သည်။

(ဂ) အမှတ်မရခြင်းဟူသည်မှာလည်းမှတ်သားမှုသညာအားနည်း၍ အမှတ်မရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ယင်းသို့ မှတ်သားမှု သညာ အားနည်း အမှတ် မရသောကြောင့် အောက်မေ့မှု-သတိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေ့လျော့သည်ကိုပင် 'အမှတ်မရ မေ့လျော့သည်'ဟု ပြောခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာစာပေတို့၌ 'ခိုင်မြဲသည့်မှတ်သားမှုသညာသည် အောက်မေ့မှုသတိတရားဖြစ်ပေါ်စေရန် အနီးကပ်ဆုံးသော အကြောင်းဖြစ်သည်'ဟု ဖော်ပြရေးသားထားပေသည်။

အစစအရာရာ၌ အမှတ်သညာ နည်းသူများသည် လုပ်သင့်သည်ကို မလုပ်မိ၊ ယူသင့်သည်ကို မယူပဲ မေ့လျော့တတ်ပေသည်။ 'လယ်ထွန်သွား နွားမေ့' ဟူသော စကားပုံရှိသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်တတ်သည်မှာ စိတ်ကို အင်အားကြီးမားသည့်အာရုံနှင့် အတွေ့အကြုံများကလွှမ်းမိုးသွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

(ဃ) ပေါ့ဆ မေ့လျော့ခြင်းဆိုသည်မှာ မူးယစ်စာများကို သုံးစွဲနေသူ၊ အလောင်းအစား အပျော်အပါးများဖြင့် အချိန်ဖြုန်းနေသူများကို 'ပေါ့ပေါ့ဆဆ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ နေသူများ' ဟူသတ်မှတ် ပြောဆိုမည်ဖြစ်ပါသည်။ ပေါ့ဆ မေ့လျော့ခြင်း ဟူသည်မှာ ဗုဒ္ဓတရားတော်များ၌ ပမာဒတရားပင် ဖြစ်သည်။ ယင်း ပမာဒတရားဟူသည်မှာလည်း....

ဒုစရိုက်တရားများကိုပြုလုပ်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်တရားများကို လိုက်စား ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ကုသိုလ်တရားကို မပြုလုပ် မပွားများပဲ နေခြင်းပင်။ 'ပမာဒတရား'ဖြစ်ကြောင်း အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိတော်၌ ဝေဖန် ဟောကြားတော် မူထားပေသည်။

ဖော်ပြသည့် မေ့ခြင်းလေးမျိုးတို့တွင် (က) နစ်မြောမေ့လျော့ခြင်းသည် အကုသိုလ် မဟုတ်ချေ။ (ခ) တွေး၍မရ မေ့ခြင်းနှင့် (ဂ) အမှတ်မရ မေ့ခြင်း နှစ်မျိုးတို့ မှာလည်း အကုသိုလ်ဟု တထစ်ချသတ်မှတ်၍မရ။ ဖုံးလွှမ်းသည့် ကိစ္စနှင့် စိတ်အာရုံများ အလျောက်သာလျှင် ကုသိုလ်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အကုသိုလ်လည်းဖြစ်နိုင်သည်။ (ဃ) ပေါ့ဆမေ့လျော့ခြင်းမှာ အကုသိုလ်သာဖြစ်သည်။

၆။ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ထင်မြင်တတ်၊ တွေးခေါ်တတ်ခြင်းကို 'ပေါ့ဆထင်တွေး'ဟု သင်္ကေတဆို ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အရာရာ၌ လေးစားခြင်း မရှိပဲ ပေါ့ပေါ့ဆဆ သဘောထားခြင်း၊ တွေးတော ယူဆခြင်းဟုဆိုလိုပေသည်။ ပေါ့ပေါ့ဆဆတွေးဆ

www.burmeseclassic.com

သိမြင်မှုကို ဗဟုသုတ နည်းပါးသူများ ပြုတတ်သည်။ လေးလေးနက်နက် တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုကို ပညာ ဗဟုသုတရှိသူများ ပြုတတ်သည်။ ယင်း ပေါ့ဆထင်တွေးမှုသည် ကြီးပွားချမ်းသာခြင်းနှင့် တရားအမှန်သိမြင်ခြင်းကို တားဆီးသည့် စိတ်ရောဂါတမျိုးဖြစ်သည်။

(ပေါ့ပေါ့နေ၊ ပေါ့ပေါ့စား၊ ပေါ့ပေါ့တွေး သူများသည် ဆန်ကုန်မြေလေးဖြစ်တတ်ကြ၏။)

၇။ မှိုင်ငေးတွေဝေခြင်းဟူသည် အမှန်တရားကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သည့် မောဟခေါ်တတ်လွန်ကဲခြင်းအရိပ်လက္ခဏာဖြစ်၏။အမှန်တရားကို ဖုံးလွှမ်းမှု မောဟသည် အမှန်တရား အရိယသစ္စာကို သိမြင်ရေးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်မှာ ရေးပြရန်ဖင်မလိုအောင် သိသာလှပေသည်။

ယင်း မှိုင်ငေးတွေဝေမှု မောဟသည် စိတ်ကို ကောင်းရာကောင်းကြောင်း ဘာတခုမျှ ပြုလုပ်မရအောင် ဖိစီးနေသည့် စိတ်ရောဂါကြီးဖြစ်သည်။ လောကီအကျိုးတရား၊ လောကုတ္တရာအကျိုးတရားများကို မရရှိအောင် တားဆီးပိတ်ပင်တတ်ရုံမျှမက လောကီအကျိုးမဲ့၊ လောကုတ္တရာအကျိုးမဲ့အပြစ်အနာဂများကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့်'အဝိဇ္ဇာ'ဟု အမည်ဆိုး ပေးထားသည့် တရားဆိုးကြီးဖြစ်သည်။

ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတိုင်းမှာ ကောင်းကျိုးမရပဲ မကောင်းကျိုးများ ရရှိခံစားနေရခြင်းသည်ပင် ယင်း မှိုင်ငေးတွေဝေမှု စိတ်ရောဂါဆိုးက အရင်းခံ၍ဖြစ်ပွားရသည့် အကျိုးဆက်များသာဖြစ်သည်။ မှိုင်ငေးတွေဝေနေသူသည် ကောင်းသည်ဆိုးသည် ဝေဖန်သိမြင်နိုင်စွမ်းမရှိချေ။ ယင်းသို့ အကောင်းအဆိုးဝေဖန် မသိမြင်သောကြောင့်ပင်လျှင် ကောင်းကျိုးကို မယူနိုင်၊ မကောင်းကျိုးကို မရှောင်နိုင် ဖြစ်လေတတ်ရာ ကောင်းကျိုးမရခြင်း၊ မကောင်းကျိုးရခြင်း ဖြစ်ရသည်မှာ သဘာဝကျလှပါပေသည်။

အဝိဇ္ဇာခေါ် မှိုင်ငေးတွေဝေမှုသည် ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးစသည့် လောကီအကျိုးတရားများကိုသာ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးစေသည် မဟုတ်ပဲ ဈာန်တရား၊ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို သိမြင်ရရှိရေး လောကုတ္တရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကျိုးတရားများကိုလည်း ပျက်စီး ဆုံးရှုံး စေနိုင်သည့် စိတ်ရောဂါ ဆိုးကြီးဖြစ်သည်။

ဂ။ ပျင်းရိဟူသည်မှာ ပျင်းတွဲ ရိနွမ်းခြင်း ဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပြဆိုပါသည်။ ပျင်းတွဲသည့် အရာသည် ငြိကပ်တတ်သည့် သဘောနှင့် မသွက်လက်သည့် သဘောကို ဆောင်တတ်ပါသည်။ ရိနွမ်းသည့်အရာသည် အထိအခိုက်မခံ၊ လိုရာကို ပြုလုပ်မရခြင်း သဘောကို ဆောင်ပါသည်။

ထို့အတူပင် ပျင်းရိတတ်သည့် သဘောရှိသူသည် ထိုင်လျှင်ထိုင်သည့်အတိုင်းရှိကာ၊ အိပ်လျှင်လည်းအိပ်သည့်အတိုင်း ရှိနေပြီး အခြား ဣရိယာပုထ်သို့ မပြောင်းလိုပဲ ပျင်းတွဲခြင်း သဘောလည်း ရှိတတ်သည်။ ကောင်းရာ ကောင်းကြောင်း အသုပ်ကို မပြုလုပ်နိုင်ပဲ၊ ပြုလုပ်မရပဲ ရိနွမ်းခြင်းသဘောလည်း ရှိပါသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်သောကြောင့် ပျင်းရိခြင်းကို စိတ်ရောဂါတခုဟု သတ်မှတ်ရပါသည်။ ပျင်းရိခြင်းကို ပါဠိဘာသာ၌ 'အလသ'ဟုလည်းကောင်း၊ 'ကုသီတ'ဟုလည်းကောင်း ပြန်ဆိုရပါသည်။ အလသ ဟူသည်မှာ 'အလ္လီယတိ ဗန္ဓီယတီတိအလသော'ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၍ ငြိကပ် ဖွဲ့နှောင်တတ်သောကြောင့် 'အလသ'ဟု အဓိပ္ပာယ် ပြန်ရပါသည်။ ကုသီတ ဟူသည်မှာလည်း ရွံ့စရာ နောက်တွန့် တတ်သူဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ အလသငြိကပ်ဖွဲ့နှောင်တတ်သူ၊ ကုသီတ ရွံ့စရာ နောက်တွန့် တတ်သူဟူသော ပါဠိဘာသာ စကား နှစ်ခွန်းလုံးသည် မြန်မာဘာသာ ပျင်းရိဟူသော စကားနှင့် ကိုက်ညီလှပေသည်။

ပျင်းရိသူများသည် မိမိ၏ ပျင်းရိမှုကို အထောက် အကူပြုသည့်ဘက်မှ အမျိုးမျိုး ဆင်ခြေပေးတတ်ကြပေသည်။ ထိုဆင်ခြေများမှာ....

(၁) စောသေးသည်၊
(၂) နောက်ကျသည်၊
(၃) ပူသေးသည်၊
(၄) အေးသေးသည်၊
(၅) ဆာသေးသည်၊
(၆) ဗိုက်ပြည့်ဝသေးသည်....

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟူသောဆင်ခြေခြောက်မျိုးဖြစ်သည်။ ၎င်းကို သိဂ်ါလောဝါ
သုတ်(နှာ-၁၄၉)၌ ဖော်ပြထားပါသည်။

ပျင်းရိခြင်း စိတ်ရောဂါ စွဲကပ်နေသူသည် အမှန်တရား
အရိယသစ္စာသိမြင်ရေး ကိစ္စမှာလည်း အောက်ကျ နောက်က
ဖြစ်ကာ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ပျင်းရိခြင်းကို
ဆင်ခြေပေး၍ မွေးမနေပဲ ဝီရိယ ဓာတ်ဆေး သောက်၍
ပျောက်အောင် ကုသသင့် ကြပေသည်။ ပျင်းရိခြင်းသည်
အဘိဓမ္မာ သဘောအားဖြင့် လေးဖင့်ပျင်းတွဲ့သည့် အခြင်း
အရာဖြင့် ဖြစ်ပေါ်သော အကုသိုလ်တရားစုသာဖြစ်သည်။

ဦးမင်္ဂလာသည် အထက်ပါ ဆရာဦးထွန်းလှိုင်၏ စိတ်နှင့်ပတ်သက်
သော အဆိုအမိန့်များကို အထူး နှစ်ခြိုက် သဘော ပေါက်ရပါသည်
ဆရာဦးထွန်းလှိုင် ပြဆိုခဲ့သော စိတ်များမှာ ဦးမင်္ဂလာ ကိုယ်တိုင် နာရီ
မလပ် အပ်စပ် တွေ့ထိနေရသော သဘော လက္ခဏာများ ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့် အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းစွာ နားလည်ရပါသည်။

ဤဆောင်းပါးတွင် ကျွန်တော် ဖောက်သည်ချ၍ပြသော ဆရာ
ဦးထွန်းလှိုင်၏ စိတ်ဆိုသောစိတ် ရှစ်မျိုး အကြောင်းမှာ ကျွန်တော်
ကိုယ်တိုင် စိတ်ဝင်စားပါသဖြင့် ကျွန်တော့် စာဖတ် လူငယ်ပရိသတ်
များပါ ကျွန်တော့် နည်းတူ စိတ်ဝင်စားကြစေရန် ရည်သန်ရင်း
စေတနာထားပါသည်။

ကျွန်တော် ထပ်မံ၍ဆိုပါရစေ။ အဘိဓမ္မာ သင်္ဂြိုဟ်တွင် ပါဝင်
သော စိတ်ဆိုသောစိတ် အများအပြားအနက်မှ ယခု ဆရာဦးထွန်းလှိုင်
တင်ပြသည့် စိတ်ရှစ်မျိုးတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်စကားကို ပါဠိမဖက် မြန်မာ
စကားသက်သက်ဖြင့် အလွယ်တကူ သိနိုင်ကြပါသည်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း
လည်း ထိတွေ့ခံစား ကိန်းအောင်းနေကြသည့် 'စိတ်ရောဂါ ရှစ်မျိုး'
ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုရှစ်မျိုးစလုံးသည် လောကီ, လောကုတ္တရာအကျိုး
စီးပွားနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင် နေတတ်ကြောင်း ကိုလည်း
ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံရမည်သာဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဆိုသော် အဖြစ်ကိုသိလျှင် အကျိုးဖြစ်အောင် ရှောင်နိုင်
ကြပါလိမ့်မည်၊ ပြုပြင်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ အဆိုးကိုသိလျှင် အကောင်း
ကို မြင်နိုင်ကြပါသည်။ 'အနာသိလျှင် ဆေးရှိနိုင်ပါသည်'။ အနာ
ဒုက္ခဆင်းရဲကို လေးမြင့်တာရှည် ခံစားရမည်ကိုကြောက်လျှင်၊ အကယ်
ကြောက်လျှင် ဆေးဝါး မာတ်စာကိုသော်လည်းကောင်း၊ စိတ်သိနား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်သော ဆေးဆရာကို သော်လည်းကောင်း အားကိုး ကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ကိုယ်၏ မကျန်းမာသောရောဂါများကို ကုသ သကဲ့သို့ စိတ်၏ မကျန်းမာသော ရောဂါများကိုလည်း ကုသရန် လိုအပ်လှပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာဦးထွန်းလှိုင်၏ 'ရောဂါပျောက်ရန် နည်းပြလင်္ကာ' ဆေးဝါးခတ်စာ အညွှန်းကို တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

"ရောဂါ ပျောက်ချင်၊
သိမြင်ရောဂါ၊
ကြောင်းခြာ ထင်ရှား၊
ဆေးဝါး မှီဝဲ၊
ရှောင်လွှဲ မတော်၊
သင့်လျော် ယှဉ်ပေါင်း၊
မိတ်ကောင်းရှိစေ၊
ကြိုးစားပေ၊
ရှစ်သွေ့ရောဂါ ပျောက်ကြောင်းတည်း။ ။"

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

''ဟောသည့်လူကြီးဟာ ပစ္စည်း ချမ်းသာသလောက် အတော် 'ကုက္ကုစ္စ' နိုင်တယ်''

ဦးမင်္ဂလာသည် ထိုစကားမျိုးကို အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ကြားခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုသို့ကြားခဲ့ရတိုင်း 'ကုက္ကုစ္စ' ဟူသည်မှာ 'ကပ်စေးနှဲ' ကော်တရာ၊ ပိုက်ဆံတပြားကို နှင်ပြား မှတ်လို့ ခွာသည်၊ အလွန်တရာ နှမြောတွန့်တိုသည်၊ မပေးရက် မကမ်းရက် မလှူရက် မတန်းရက်ဖြစ်နေသည် ဆိုသော အဓိပ္ပာယ်မျိုးကို နားလည်လိုက်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးမင်္ဂလာကိုယ်တိုင်လည်း ဤအသုံးအနှုန်း၊ ဤအဓိပ္ပာယ်မျိုးဖြင့် သူတပါးကို မကြာမကြာပြောခဲ့ဖူးသည်။ သူက ပြောလိုက်လျှင်လည်း ကြားရသူများက သူ့လိုပဲ အဓိပ္ပာယ်ပေါက်သွားကြသည်။

စိက်ဆိုသော စိတ်ကိုလေ့လာမိသောအခါကား 'ကုက္ကုစ္စ' ဟူသည်မှာ နှမြောတွန့်တို ကပ်စေးနှဲခြင်းဟူသော အဓိပ္ပာယ်မဟုတ်၊ မိမိပြုလုပ်ခဲ့မိသော အကုသိုလ်ကံများ(လောကသဘာဝ အမှားများ)ကို နောင်တ, တဖန် ပူပန်ဆင်းရဲသောစိတ်၊ ကုသိုလ် ကမ္မပထ တရားများကို(လောကသဘာဝ ပြုလုပ်သင့်တာကို မပြုလုပ်ခဲ့မိသည်များကို)မပြုမိခဲ့လေခြင်းဟူ၍ နောင်တ တဖန် ပူပန်ဆင်းရဲသောစိတ်၊ ထိုစိတ်နှစ်မျိုးသာ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိနားလည်ခဲ့ရလေသည်။ ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျေးဇူးရှင် အမရပူရ မဟာ ဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားက သင်္ဂြိုဟ်ဘာသာဋီကာကျမ်းတွင် ချဲ့ထွင်ရေးသားထားသည်ကို ဤသို့ တွေ့ရပါသည်။

''ဒုစရိုက်ပြုပြီးနောက် ရရှိမည့်အပြစ်တွေကို ဆင်ခြင်မိသည့်အခါ သို့မဟုတ် မကောင်းကျိုးကိုခံစားရသည့်အခါ 'ထိုဒုစရိုက်ကိုပြုမိလေခြင်း' ဟူသော စိတ်၏အမူအရာဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။

ဒုတိယ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပစ္စည်းဥစ္စာကုံလုံကြွယ်ဝသည့်အခါ၊ငယ်ရွယ်ကျန်းမာသည့်အခါ တုန်းက ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မပြုခဲ့ဘဲ ပစ္စည်းကုန်ခန်းသည့်အခါ၊ကြီးရင့်သည့်အခါ၊ မကျန်းမာသည့်အခါကျမှ 'သုစရိုက်ကို မပြုခဲ့မိလေခြင်း' ဟူသော စိတ်အမူအရာဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။ထိုအမူအရာသည် ပြုပြီး ဒုစရိုက်လိုလည်း မပြုရာရောက်အောင်၊ မပြုခဲ့မိသော သုစရိုက်ကိုလည်း ပြုပြီးသားဖြစ်အောင် မတတ်နိုင်။ ပညာရှိတို့ မြင်ပြင်းကတ်စရာသက်သက် အပိုအမူအရာသာဖြစ်၍နေ၏။ ထိုအမူအရာမျိုးဖြစ်သည့်အခါ စိတ်ထဲမှာ ပူပူပန်ပန်ဖြစ်တတ်၏။ထို့ကြောင့် ထိုအမူအရာကို နောင်တ,တဖန် ပူပန်မှု ဟု ပြောဆိုရိုးပြုကြသည်။"

ဦးမင်္ဂလာအဖို့ ဆရာတော်၏အဆိုအမိန့်မှာ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ သဘောပေါက်ရပါသည်။ကျေးဇူးရှင် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကလည်း 'မဃဒေဝလင်္ကာကြီးတွင်....

"ဤလူ့လောက၊ လူ့ဘဝ၌၊သကျရှုပံ၊ မိန့်သံဂါထာ၊ ကျမ်းအလာတိုင်း၊ ငယ်ခါကလျှင်၊ မသင်ပညာ၊ ဥစ္စာမစု၊ သူ့ကို ချစ်ဖျက်၊ သူ့သက်သတ်စား၊ သူ့မယား၌၊ ပြစ်မှားတုံဘိ၊ပစ္စည်းရှိလျက်၊ စိုးစိမ်မလှူ၊ မွေးမြူမိဘ၊မပြုရနှင့်၊ ဆုံးမ,မနာ၊ပညာရှိထံ၊ နည်းခံမမှတ်၊ အမြတ်မကျင့်၊ ဤ ဆယ်ဆင့်ကား၊ ကြီးရင့်ဇရာ၊ အိုသောခါလျှင်၊ ပူဆာနောင်တ၊ ရတတ်စွတည့်"

ဟု နောင်တ,ဆယ်မျိုးကို ဤသို့ ရေးသားတော်မူခဲ့ပါသည်။

နောင်တ,တဖန် ပူပန်ဆင်းရဲခြင်းဖြင့် မည်သို့မျှ အကျိုးမရှိ၊အကျိုးမဲ့ရုံသာရှိသည်။ လောဟကုမ္ဘီသံရည်ပူငရဲ၌ ခံနေရသော သူဌေးသားလေးယောက်တို့သည် ဒု၊သ၊န၊'သော' ဟု အော်ဟစ်ညည်းတွားနေရုံမျှဖြင့် ခံစားနေရသော ဆင်းရဲဒုက္ခမှ လျော့ရက်မရှိ၊ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်မရှိသည်ကို ဦးမင်္ဂလာက သတိပြုမိသည်။

ထိုသို့ ပူပန်ဆင်းရဲနေခြင်းထက် မိုက်မှားမိခဲ့သမျှ အကုသိုလ်ကံများ အသစ်တဖန် အလားတူမဖြစ်ရန် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊မပြုမိခဲ့သေးသော ကုသိုလ်ကံတို့ကို မြန်မြန်ပြုလုပ်ခြင်းစသည့် အမှုမျ းကသာ ကုက္ကုစ္စကို ကုစားနိုင်စရာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သတိသံဝေဂဟူသည် ပူပန်ဆင်းရဲနေရုံမျှဖြင့်မပြီး၊အမှားကို မြင်၍ အမှန်ကို ပြုလုပ်ခြင်းကိုသာလျှင် သတိသံဝေဂဟု ဆိုနိုင်ပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုကုက္ကုစ္စတရားကို သတိသံဝေဂဖြင့်သာမကုစားလျှင်(မကုစားနိုင်လျှင်) (ကုက္ကုစ္စတရား ရှိနေသေးလျှင်)မမှရသ အမြိုက်တရားကိုမြ နှလုံးမသွင်းနိုင်၊ မခံစားနိုင်ကြောင်း မမ္မပဒလာ တမ္မဒ ဌိက သုဿတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်ျားဝတ္ထုကို မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ဘုရားက "ကိုယ်ကျင့်အဘိဓမ္မာ"တွင် ဤသို့ ညွှန်ပြတော်မူပါသည်။

တမ္ဗဒါဌိကမည်သော အဘိုးကြီးသည် အရွယ်ကောင်းတုန်းက သေဒဏ်ကျသူများကို သတ်ဖြတ်ရသောအလုပ်ဖြင့် ဘုရင့်အမှုကို ထမ်းလာခဲ့၏။ ကောင်းစွာမသတ်နိုင်သော အဘိုးကြီးအရွယ်ရောက်မှ သူသတ်ရာထူးကထွက်၏။ သေခါနီးဆဲဆဲမှာ အရှင် သာရိပုတ္တရာနှင့် တွေ့၍ တရားနာရာတွင် သူလုပ်ခဲ့သောအပြစ်နှင့် ယခုတရားသည် အလွန် ကွာခြားနေသောကြောင့် တရားတော်၌ စိတ်မဝင်စားနိုင်ပဲ ရှိလေသည်။ ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာက သိတော်မူ၍....

"ဒါယကာ....အသင် သတ်ချင်လို့ သတ်တာလား၊ အသက်မွေးမှုအတွက် မလွှဲသာ၍ ရှင်ဘုရင်ကခိုင်းလို့ သတ်ရတာလား"ဟု မေးတော်မူလေရာ....

"တပည့်တော် သတ်ချင်လို့မဟုတ်ပါ၊ ရှင်ဘုရင်ကခိုင်းလို့ သတ်ရပါကြောင်း" လျှောက်ထားလေသည်။

"သည်လိုဆိုလျှင် အပြစ်ရှိသေးသလား"ဟု ပရိယာယ်ဖြင့် မေးတော်မူသည်။ ထိုအခါ တမ္ဗဒါဌိက အဘိုးကြီးက....

'ငါ့မှာ အပြစ်ရှိပုံမရပါဘူး'ဟုစိတ်သက်သာသွားသည်။(ကုက္ကုစ္စပျောက်သွားသည်။)ထိုတွင်မှ အရှင်သာရိပုတ္တရာက တရားဆက်ဟောသဖြင့် တရားကိုစိတ်စိုက်နာယင်း စုဋ္ဌသောတာပန်(သောတာပန်အငယ်)ဖြစ်ကာ မကြာခင်စုတေ၍ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရလေသည်။

(ဤဝတ္ထု၌ ရှင်ဘုရင်သတ်ခိုင်း၍ သတ်ရသော်လည်း ခိုင်းသူရော၊ သတ်သူပါ အပြစ်ရှိ၏။ သို့သော် စိတ်သက်သာအောင် ပရိယာယ်ဖြင့် မေးတော်မူခြင်းဖြစ်၏။)

ထိုအဘိုးကြီး၌ ပါဏာတိပါတအပြစ်တွေ များစွာရှိနေသည်ကားမှန်၏၊ သို့သော် ထိုအပြစ်တွေအတွက် ကုက္ကုစ္စမဖြစ်အောင် ပရိယာယ်ဆောင်၍ မေးတော်မူလိုက်ရာ ကုက္ကုစ္စငြိမ်းသွားလေသည်။ ကုက္ကုစ္စငြိမ်းပြီးမှ တရား၌ စိတ်စိုက်သော ကုသိုလ်ကြောင့် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရှိလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မည်သူမဆို ပြုခဲ့ပြီးသော အကုသိုလ်အတွက်လည်း မပူပန်ရ၊ ကုသိုလ်ကို မပြုခဲ့ရသေး၍လည်း နောင်တ မဖြစ်ကြစေပဲ (ဖြစ်မနေပဲ) ပြုခဲ့သောနည်းဖြင့် အကုသိုလ်အသစ် မဖြစ်အောင်သာ ကြိုးစားလျက် သတိရသောအရွယ်ကစ၍ ကုသိုလ်ကို အားထုတ်သင့်ကြပေသည်။ သတိရ၍ ကုစားခြင်းသည် လုံးလုံး သတိမရကြသူများထက် အပုံကြီးသာပါသေးသည်။

ဒုတိယ အကြိမ်

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမင်္ဂလာသည် ဆရာတော်၏ အဆိုအမိန့်ကိုဖတ်ရှုပြီးသည့်နောက် မဟာဗုဒ္ဓဝင်တွင် ရေးသားပါရှိသော သာမညဖလသုတ်ပါ စကားတို့ကို အမှတ်ရလိုက်မိပြန်သည်။

အဇာတသတ်မင်းကြီးက မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

"ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ အကျွန်ုပ် အဇာတသတ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ တရားတော်ကို လည်းကောင်း၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကို လည်းကောင်း ကိုးကွယ်လဲလျောင်း ပုန်းအောင်း ရာဟူ၍ သိမှတ်ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘုန်းတော် သခင် ရှင် ပင် ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ယနေ့မှစ၍ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး 'သရဏဂုံ တည်သူ ဥပါသကာ' တူ၍ မှတ်ယူတော်မူပါလော့။

"မြတ်စွာဘုရား....မိုက်မဲတွေဝေ မလိမ္မာသည့်အလျောက် အပြစ်သည် အကျွန်ုပ်ကို လွှမ်းမိုးခဲ့ပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်သည် တရားစောင့်သော၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုတော်မူသော ခမည်းတော် မင်းတရားကြီးကို မင်းစည်းစိမ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သတ်ခဲ့မိပါပြီ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအကျွန်ုပ်၏အပြစ်ကိုနောင်အခါစောင့်စည်းဖို့ရန် အပြစ်အနေအားဖြင့် သည်းခံတော်မူပါဘုရား"

ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားက....

"မင်းကြီး....စင်စစ် တကယ်ပင် မိုက်မဲ တွေဝေ မလိမ္မာသည့် အလျောက် အပြစ်သည် သင့်ကို လွှမ်းမိုးခဲ့လေပြီ။ သင်မင်းကြီးသည် တရားစောင့်သော၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုသောခမည်းတော် မင်းတရားကြီးကို သတ်မိခဲ့လေပြီ။ မင်းကြီး၊ သင်သည် အပြစ်ကိုအပြစ်ဟူ၍ အပြစ်အား လျော်စွာ ကုသသောကြောင့် သင်၏ ထိုအပြစ်ကို ငါတို့သည် သည်းခံကုန်၏။ မင်းကြီး၊ အကြင်သူသည် အပြစ်ကို အပြစ်ဟု ရှုမြင်၍ အကြောင်းအားလျော်စွာ ကုစားနေ၏။ နောင်အခါ စောင့်စည်း၏။ ဤကုစားခြင်း၊ စောင့်စည်းခြင်းသည် ငါဘုရား၏ အဆုံးအမ=သာသနာ၌ ကြီးပွားခြင်းပင်တည်း" ဟု သည်းခံစကား မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ဦးမင်္ဂလာသည် ကုက္ကုစ္စစိတ်ကို လေ့လာဆင်ခြင်ရှာဖွေ ဖတ်ရှုပြီးသည့်နောက် ဤသို့ ဆက်လက် တွေးမိပါသည်။ ထိုအကြောင်းကား ဦးမင်္ဂလာသည် ကျေးဇူးရှင် ကျမ်းပြုဆရာတော်များ၏ အရေးအသား အဆိုအမိန့်တို့ကို လည်းကောင်း၊ လူပညာရှိ ဆရာကြီးတို့၏ အရေးအသား အဆိုအမိန့်တို့ကို လည်းကောင်း ဖတ်ရှု လေ့လာခဲ့သည်မှာ မိမိသန္တာန်ဝယ် နေ့စဉ် ရစ်ပတ် ကပ်ငြိလာတတ်သော စိတ်နှိုးစိတ်ယုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာတို့ကို ဆင်ခြင်နိုင်ရန်၊ ဆုံးမနိုင်ရန်၊ ကုစားနိုင်ရန် အဖြေရှာခြင်းက ပဓာနကိစ္စ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက်မှ မိမိသဘောပေါက်လာသမျှမံမှုရသကို လူငယ်လူရွယ်တို့ ဖတ်ရှုနားလည်ကြစေရန် ရည်သန်၍ ရေး သားခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် စိတ်ဆိုသောစိတ် ပုဒ်ရေ(၂၀)ရှိခဲ့လေပြီ။ ထိုသည့်တိုင်အောင် စိတ်အမျိုးမျိုးတို့မှာ(ဝတ္ထုတရာ စိတ်တရား၊ပုဂ္ဂိုလ်တရာ စိတ်တရာဆိုသကဲ့သို့)အထွေထွေအပြားပြား ဖြစ်စရာရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆန်စဉ်ရာကျည်ပွေ့ လိုက်သကဲ့သို့ မဖြစ်စေဘဲ၊ အသီးတရာ အညာတခု ဆိုသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊အရင်းစစ်တော့ အမြစ်မြေကဆိုသကဲ့သို့ လည်းကောင်း စိတ်ကိုမကောင်းအောင် ခြယ်လှယ်သောစေတသိက်၊ ကောင်းအောင်ခြယ်လှယ်သော စေတသိက်တို့နှင့် ကောင်းဆိုးနှစ်တန် စီမံခြယ်လှယ်သော စေတသိက်တို့ကိုဖော်ပြ၍'စိတ်ဆိုသောစိတ်'ကို နိဂုံးချုပ်လိုပါတော့သည်။

စိတ်ကို မကောင်းအောင် ခြယ်လှယ်သော အကုသိုလ် စေတသိက်တို့မှာ(၁၄)ပါးရှိသည်။ ၎င်းတို့ကို အကျဉ်းအားဖြင့် ဆိုလျှင်....

၁။ မောဟ=မသိမှု၊ တွေဝေမှု မိန်းမောမှု၊ မိုက်မဲမှု သဘောဖြစ်သည်။ မသင်ကြား မလေ့လာ၍ မသိမှုမျိုးနှင့် မရောက်ဖူး မတွေ့ဖူး၍ မြို့ရွာအမည်စသည်တို့ကို မသိမှုမျိုးသည် မောဟ မဟုတ်။ ကုသိုလ်နှင့်အကုသိုလ်၊အမှားနှင့်အမှန် ခွဲခြားမသိမှု၍ သစ္စာလေးပါး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ 'သူတော်ကောင်းတရား'၊ 'လက္ခဏာရေးသုံးပါး'စသည်တို့ကို မသိ မှု မျိုး သည် သာ မောဟဖြစ်သည်။

၂။ အဟိရိက=မကောင်းမှု ဒုစရိုက်ပြုရမည်ကိုမရှက်ခြင်းသဘောဖြစ်သည်။ အဟိရိကသည်ရွာဝက်နှင့် ဥပမာတူသည်။ရွာဝက်သည် မစင်ကို မစက်ဆုပ် မရွံရှာ မရှက်ဘဲ စားသုံးသကဲ့သို့၊ အဟိရိကသည်လည်း မိမိဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်းကောင်း၊အခြားသူများကိုလည်းကောင်း မငဲ့ကွက် မရှက်နိုင်ဘဲ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်များကို ပြုလုပ်ကျူးလွန်တတ်သော သဘော ဖြစ်သည်။

၃။ အနောတ္တပ္ပ=ပိုးဖလံသည် မီးလျှံကို မကြောက်မလန့် တိုးဝင်သကဲ့သို့၊ အနောတ္တပ္ပသည်လည်း အကုသိုလ်ဒုစရိုက်များ ပြုရမည်ကို မကြောက်မလန့်ခြင်း သဘော ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄။ ဥဒ္ဓစ္စ=အာရုံတခုတည်းပေါ်၌ ငြိမ်သက်စွာ မတည်နိုင်ဘဲ ပြာပုံပေါ်ခဲကျ၍ ပြာတွေ ပျံ့လွင့်သလို စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ မငြိမ်သက်ခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။

၅။ လောဘ=ကာမဂုဏ်ဆိုင်ရာ၌ တွယ်တာငြိကပ် တပ်မက်ခင်မင်လိုချင်သေ့သဘော ဖြစ်သည်။

၆။ ဒိဋ္ဌိ–မရှိသည်ကို အရှိ၊ရှိသည်ကို မရှိ၊မဟုတ်သည်ကို အဟုတ်၊ ဟုတ်သည်ကို မဟုတ်ဟုလည်းကောင်း၊ ငါ့အယူက အမှန်၊ သူများအယူက အလွဲဟုလည်းကောင်း၊ 'မှားမှားယွင်းယွင်း' သိမြင်ခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။

၇။ မာန=တံခွန်အလံကို စိုက်ထောင်၍ ထားသကဲ့သို့ အများအပေါ်၌ ထောင်လွှားတက်ကြွ မောက်မော်ခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။

၈။ ဒေါသ=စိတ်၏ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။ စိတ်ညစ်နွမ်းမှု၊ စိတ်အားငယ်မှု၊ ကြောက်လန့်မှု များသည်လည်း ဒေါသ သဘောပင်ဖြစ်သည်။

၉။ ဣဿာ=သူတပါး လှကြောင်း၊ ဥစ္စာပေါကြောင်း၊ ပညာတတ်ကြောင်း၊ အကျင့်ကောင်းကြောင်းစသော ဂုဏ်သတင်းများကို ပြောပြလာလျှင် မြူစူခြင်း၊ မနာလိုခြင်း သဘော ဖြစ်သည်။

BURMESE CLASSIC .com

၁၀။ မစ္ဆရိယ=မိမိပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ၊အခြားတပါးသောသူ၏ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ၊ ဂုဏ်ကိုဖြစ်စေ၊သူတပါးမရစေလိုသော ဝန်တိုခြင်းသဘောဖြစ်သည်။

၁၁။ ကုက္ကုစ္စ=နောင်တ, တဖန်ပူပန်ခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။ (အထက်၌ ပြခဲ့ပြီး။)

၁၂။ ထိန=အလုပ်တခုကိုလုပ်ရန် စိတ်ထက်သန်မှု မရှိဘဲ ဖင့်နွဲလေးကန် ပျင်းရိသောသဘော ဖြစ်သည်။

စိတ်ရောကိုယ်ပါသွက်လက်ခြင်းမရှိဘဲ ထိုင်းခြင်းကို ထိန၊ မှိုင်းခြင်းကို မိဒ္ဓဟု ဆိုကြသည်။

၁၃။ မိဒ္ဓ=စေတသိက်တရားများ မခန့်ညားအောင် ဟန့်တားတတ်သောသဘော ဖြစ်သည်။

၁၄။ ဝိစိကိစ္ဆာ=ဘုရားစသည်၌ ယုံမှားခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။ 'ယုံမှား'ဟူသည် လုံးလုံးမယုံခြင်း မျိုးလည်းမဟုတ်၊ စိတ်ချလက်ချလည်း ယုံကြည်ခြင်းမျိုးမဟုတ်၊ 'မယုံတဝက်ယုံတဝက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်နေခြင်း သဘောဖြစ်သည်။ ဤသည်တို့ကား စိတ်ကို မကောင်းအောင် ခြယ်လှယ်သော စေတသိက် (၁၄)ပါး ဖြစ်သည်။ အတွင်းရန်သူ(၁၄)ဦးဟုလည်း ဆိုကြသည်။

ထိုစေတသိက်များကို ချိုးနှိမ်ပယ်ထွင်ရန် 'စိတ်ကို ကောင်းအောင် ခြယ်လှယ်သော စေတသိက်(၁၄)ပါး'ရှိပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ....

၁။ သဒ္ဓါ=ရတနာသုံးပါး၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ၊ ကံ ကံ၏အကျိုး တို့ကို ယုံကြည်ခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။

၂။ သတိ=ဘုရားအစရှိသော အာရုံ၌ အောက်မေ့ အမှတ်ရခြင်း သဘော ဖြစ်သည်။

၃။ ဟိရီ=မကောင်းမှု ဒုစရိုက်ကို ပြုရမည်မှ ရှက်ခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။

၄။ ဩတ္တပ္ပ=မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို ပြုရမည်မှ ကြောက်လန့်ခြင်း သဘော ဖြစ်သည်။

၅။ အလောဘ=ကာမဂုဏ်ဆိုင်ရာ၌ တွယ်တာငြိကပ် တပ်မက် ခင်မင်မလိုချင်မှုသဘော ဖြစ်သည်။ လောဘ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သည်။

BURMESE CLASSIC .com

၆။ အဒေါသ=မခက်ထန် မကြမ်းတမ်းခြင်း သဘော ဖြစ်သည်။ ဒေါသ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သည်။

၇။ အမောဟ=မောဟကဖုံးလွှမ်းကွယ်ကာထားသောအရာဟူသမျှ မဖုံးကွယ်နိုင်အောင် ထိုးထွင်း သိမြင်နိုင်သည့် ဉာဏ်ပညာ ဖြစ်သည်။ မောဟ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သည်။

၈။ မေတ္တာ=သတ္တဝါများ၏ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားချစ်ခင်မှု သဘော ဖြစ်သည်။

၉။ ကရုဏာ=ဆင်းရဲသော 'ဒုက္ခိတသတ္တဝါ' များကို သနား သော သဘော ဖြစ်သည်။

၁၀။ မုဒိတာ=ပြည့်စုံကြွယ်ဝချမ်းသာသူများကို မြင်ရကြားရသော အခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်း သဘော ဖြစ်သည်။

၁၁။ ဥပေက္ခာ=မေတ္တာကဲ့သို့ ချစ်ခြင်းလည်းမဟုတ်၊ ကရုဏာကဲ့သို့ သနား ခြင်းလည်းမဟုတ်၊ မုဒိတာကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ခြင်း လည်းမဟုတ်၊ ဒေါသကဲ့သို့ မုန်းခြင်းလည်းမဟုတ်၊ ဖြစ်သမျှ=

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ၏ ကံအကြောင်းတရားသာဟု ကမ္မဿကတာပြု၍ လျစ်လျူရှုခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။

၁၂။ သမ္မာဝါစာ=အသက်မွေးမှုနှင့်မဆက်သွယ်ဘဲဝစီဒုစရိုက်လေးပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။

၁၃။ သမ္မာကမ္မန္တ=အသက်မွေးမှုနှင့် မဆက်သွယ်ဘဲ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း သဘော ဖြစ်သည်။

၁၄။ သမ္မာအာဇီဝ=အသက်မွေးမှုနှင့် ဆက်သွယ်၍ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး၊ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးမှ ရှောင်ကြည်ခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။

မုသားပြောခွင့်စသော(ဝစီဒုစရိုက်များဖြစ်ခွင့်)ကြုံလာသောအခါ မပြောဘဲရှောင်ကြဉ်ရာ၌ အသက်မွေးမှုနှင့် မသက်ဆိုင်လျှင် သမ္မာဝါစာဖြစ်၍ အသက် မွေးမှုနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မာအာဇီဝဖြစ်သည်။

ထို့အတူ သူ့အသက် သတ်ခြင်းစသော (ကာယဒုစရိုက်များပြုခွင့်)ကြုံလာသောအခါ မသတ်မပြုရှောင်ကြရာ၌ အသက်မွေးမှုနှင့်မဆိုင်လျှင် သမ္မာကမ္မန္တဖြစ်၍၊ အသက်မွေးမှုနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မာအာဇီဝဖြစ်သည်။

ဦးမင်္ဂလာသည် စိတ်ကိုမကောင်းအောင်ခြယ်လှယ်သောစေတသိက် (၁၄)ပါးနှင့် ကောင်းအောင်ခြယ်လှယ်သော စေတသိက်(၁၄)ပါးတို့ကို ဖတ်ရှုလေ့လာသိနားလည်ခဲ့ပြီးသည့်နောက် စိတ်ဆိုးစိတ်ကောင်းနှစ်မျိုးလုံးဖြစ်နိုင်သော စေတသိက်(၁၃)ပါးတို့ကိုလည်း လေ့လာသိရှိခွင့်ရပြန်ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ....

BURMESE CLASSIC .com

၁။ ဖဿ=အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း။
၂။ ဝေဒနာ=အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း။
၃။ သညာ=မှတ်သားခြင်း(အမှတ်ပြုခြင်း)။
၄။ စေတနာ=စိတ်၊ စေတသိက်များကို စေ့ဆော်ခြင်း။
၅။ ဧကဂ္ဂတာ=တခုတည်းသောအာရုံ၌တည်ကြည်ခြင်း၊ငြိမ်သက်ခြင်း။
၆။ ဇီဝိတိန္ဒြေ=စိတ်၊ စေတသိက်တည်းဟူသော နာမ်တရားတို့၏ အသက်ကို စောင့်ခြင်း၊ အစိုးရခြင်း။
၇။ မနသိကာရ=နှလုံးသွင်းခြင်း။
၈။ ဝိတက်=ကြံစည်ခြင်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၉။ ဝိစာရ=အာရုံတခုခုကို အထပ်ထပ် အလီလီ သုံးသပ်ခြင်း။
၁၀။ အဓိမောက္ခ=ဆုံးဖြတ်ခြင်း။
၁၁။ ဝီရိယ=အားထုတ်ခြင်း။
၁၂။ ပီတိ=အာရုံတခုခုကို နှစ်သက်အားရသဘောကျခြင်း။
၁၃။ ဆန္ဒ=ပြုလိုခြင်း(ရယူလိုခြင်း) (တောင့်တခြင်း)။

အထက်ပါစေတသိက်(၁၃)ပါးတို့သည် စိတ်ကို ဆိုးအောင်လည်း ပြုနိုင်၏။ ကောင်းအောင်လည်းပြုနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် အရသာကောင်း ဆိုးတို့တွင် ခတ်တိုင်းငန်သောဆားနှင့် ဥပမာပြတော်မူကြပါသည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသောမကောင်းသောစေတသိက်၊ကောင်းသောစေတသိက် နှင့်ဆိုးအောင်၊ ကောင်းအောင်ပြုနိုင်သော စေတသိက်တို့ကို လေ့လာ ဆင်ခြင် ကျင့်သုံးနိုင်ကြပါမူ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားတို့ကို ဒိဋ္ဌဓမ္မရရှိနိုင်သည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ကျင့်သုံးနိုင်မပါစေ။ စာဖတ် သူများလည်း ကျင့်သုံးနိုင်ကြပါစေဟု ဦးမင်္ဂလာက ဆန္ဒပြုရင်း ''စိတ်ဆို သောစိတ်''ကို နိဂုံး ချုပ်လိုက်ရပါသည်။

ဤဆောင်းပါးကို ရေးရာတွင်....

၁။ သဒ္ဒိုဟ်ဘာသာဋီကာ
၂။ ကိုယ်ကျင့်အဘိဓမ္မာ
၃။ ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ အဘိဓမ္မာသို့ချချက်
၄။ လူသားတို့၏ ထွက်ရာလမ်း ကျမ်းများကို မှီခို၍ ကြည်ညို ရပါသည်။ ။

BURMESE CLASSIC .com

သုခီ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သုခ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ် ဆိုသော စိတ်

သဉ္ဇာ

စိတ်ငယ်စရာ
ရှိမြဲသာတည့်
စိတ်မှာဆိုးကောင်း
နှစ်မျိုးပြောင်း၏
တိမ်းစောင်းတတ်လှ
စိတ်ကိုမ,လော့
ဟန်ပြမာယာ
စိတ်မှုရာတည့်
လေးဖြာဓိပတိ
တန်ခိုးရှိသား
ဣန္ဒြိပါဒ်မှာ
စိတ်လည်းပါ၏
စိတ်သာရှင်စော
ဘုရားဟောနှင့်
လောကစကား
လူတို့နားဝယ်
ဝင်သွားစေလို
စာရိပ်ခို၍
ထိုထိုသောစိတ်
ခွဲဝေစိတ်သည်
'စိတ် ဆိုသော စိတ်'
ကျမ်းမွန်တည်း ။

(ဆရာကြီး ဦးဆန်းထွန်း၊မန်းတက္ကသိုလ်
၏မင်္ဂလာနိဒါန်းမှ)

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com